

“न्यायाभोनिधि सद्भूमोद्धारक जनाचार्य श्री १००८ श्रीमद् विजयानन्दमूरीश्वरजी।”

“श्री १००८ श्रीमद् आत्मारामजी महाराज।”

“Shrimad Vijayanandsoreesvarji Maharaj”

“श्री १००८ श्रीमद् आत्मारामजी महाराज।”

✽ जन्म विक्रम स-१८९३, वैश्व शुद्धि १, जेहरा (पंजाब) ✽

दृष्टक दीक्षा वि-सं-१९१०, जीर्ण (पंजाब)
संविगी दीक्षा वि-सं-१९३३, अमदावाद (गुजरात)

आचार्य पद वि-सं-१९४३, पालीनाणा (काठियावाड)
स्वर्णनाम वि-सं-१९५३, गुजरावाला (पंजाब)

“प्रकाशक-श्री आत्मकपल जैन लायब्रेरी-खंभात।”

सुगृहीतनामधेय-विश्वन्ध-शासनधुरन्धर-परमगुरु-शान्ततपोमूर्ति
श्रीमदाचार्य-विजयदानसूरिशेखरेभ्यो नमः ।

संक्रमकरणम्

द्वितीय विभागः ।

प्रणेतृपादाः—सिद्धान्तपारगामि-श्रीमद्विजयदानसूरीशान्ते-
वासि-मान्यमूर्धन्य-सिद्धान्तमहोदधि-महामहोपाध्याय-
श्रीमत्प्रेमविजयगणिवराः ।

प्रकाशकः—श्रद्धासुवासितान्तःकरणधर्मप्रियसुश्रावकवरार्षितद्रव्य-
साहाय्येन श्रीयुतखेतशीतनुजश्राद्धवर्य्यश्रेष्ठिशांतिदासः,
मुम्बापुरी 'धी य० मे० जै०' समित्यध्यक्षः ।

SAJJ
PRE

स्यल-मुंबई

धीरसंवत्-२४५९
प्रत्ययः-६००]

विक्रमसंवत्-१९८९

हस्तीसतः-१९३३
[मूल्यम् १-४-०

This volume is a pure religious one describing the various states of "Karma" according to the Supreme Omniscient-spoken Jain Shwetamber Canon.

श्रीगुरुचरणे ।

वारं वारं कृपथगमनं सार्वसिद्धान्तसक्ता
दारं दारं रतिपतिबलं भयमोहादिदोषाः ।
धारं धारं यतिपतिपदं शासनानर्घ्यसेवा
जीयासुस्ते जगति जयिनो दानस्ररीशितारः ॥

× . × × ×

शोषं शोषं घनमघराणं ख्यातपुण्यप्रभावा-
स्तोषं तोषं भविकहृदयं जैनवाङ्मयेघनीरैः ।
पोषं पोषं भुवि जिनमतं नीतपुण्यप्रकर्षा
जीयासुस्ते जगति जयिनो दानस्ररीशितारः ॥

+ + + +

प्रपूज्यानां येषां पुनितपुनिते पादजलजे
विनेया भृङ्गामाः शुतपरिमलापानममलम् ।
प्रकुर्वन्त्युत्कण्ठप्रथितमतयः प्रत्यहनिशम्,
प्रपान्तु श्रीदानाः प्रथमविजयाः स्मरिसुपमाः ॥

× × × ×

सिद्धान्ताब्धिविलोडनोत्थविशदज्ञानादिरत्नत्रयम्,
योग्येभ्यो वितरन् समाहितमना भूमीवलं भासयन् ।
सौज्यं सहुरुमास्करो विजयतां श्रीदानस्ररीधर-
स्तस्यैव स्तवनाष्टकं दिनमुखे भव्या मुदा पठ्यताम् ॥

Published by Seth Shantidas Khetsi, Champa Galli, Bombay.

Printed by Ramchandra Yeshu Shedge, at the "Nirnaya Sagar"
Press, 26-28, Kolbhat Lane, Bombay.

“कलामोदरसत्कीर्ति, शीतांगुज्ज्वलमयमम । वन्दे श्रीवीरविजयो-पाध्यायं मुनिपुङ्गवम् ॥१॥”

सद्वर्माधारक-न्यायाभानिधि-श्री १००८ श्रीमद् विजयानन्दमुरीश्वर-शिष्यरत्न-

“Upadhyaji Shree Virvijayaji Maharaj.”

“उपाध्यायजी श्री १००८ श्रीमद् वीरविजयजी महाराज ।”

जन्म वि-म-१९०७ पटना (भावनगर)

दीक्षा वि-म-१९३५, अवाला (पञ्जाब)

उपाध्याय पद १९५७ पाटण (गुजरात)

स्वर्णवाम- १९७५ खवान (गुजरात)

“प्रकाशक-र्याकानेर (हाल-कलकत्ता) वाला जेठ मुमेरमन्जी मूरानाजी ।”

संक्रमकरणद्वितीयविभागगतविषयानुक्रमः ।

विषयः	पृष्ठः	विषयः	पृष्ठः
प्रकृतिसंक्रमे मार्गणाधिकारः	१	दर्शनमेड्याभन्यमन्यस्तेषु	८२
नरकगतौ बन्धविचारः	७	सञ्ज्ञाहारकयोः प्र० विचारः	८३
” बन्धस्थानानि भङ्गाश्च	८	मार्गणामु सत्ताप्रकृतयः	”
विर्यगतौ बन्धविचारः	११	मार्गणामु नामकर्मणः सत्तास्थानानि	९२
” बन्धस्थानानि भङ्गाश्च	१२	” संक्रमप्रकृतयः	९८
मनुजगतौ बन्धविचारः	१६	” संक्रमस्थानानि	१००
” बन्धस्थानानि भङ्गाश्च	१७	” नामकर्म० सं० स्थानानि	१०५
देवगतौ बन्धविचारः	२२	मार्गणामु मोहस्य संक्रमप्रतिगृहादिसंवेधः	१११
” बन्धस्थानानि भङ्गाश्च	२४	” नाशः संक्रमप्रतिगृहादिसंवेधः	११८
इन्द्रियद्वारे बन्धबन्धस्थानादिप्ररूपणा	२९	स्थितिसंक्रमे पदार्थाधिकारादितिरूपणम्	१२५
कायमार्गणायां बन्धादिविचारः	३०	अनुभागसंक्रमलक्षणादिप्रतिपादनम्	१४५
योगमार्गणायां बन्धो बन्धस्थानानि भङ्गाश्च	३१	प्रदेशसंक्रमः	१६३
वेदे बन्धबन्धस्थानादिप्ररूपणा	४५	उद्दलनासंक्रमप्ररूपणा	”
कपायमार्गणायां बन्धादीनि	४६	विध्यातसंक्रमलक्षणम्	१६६
ज्ञानद्वारे बन्धादिविचारः	५०	यथाप्रवृत्तलक्षणम्	१७०
संयममार्गणायां बन्धादिविचारः	५६	गुणसंक्रमः	”
दर्शनमार्गणायां बन्धादिविचारः	५९	सर्वसंक्रमः	१७२
लेश्यासु	”	”	”
भन्यमार्गणायां बन्धादि०	६९	लिनिकसंक्रमः	”
सम्यक्त्वमार्गणायां बन्धादि०	”	गोममटसारमतसण्डनम्	१७४
सञ्ज्ञाहारकमार्गणामु बन्धादि०	७०	साद्यादितिरूपणम्	१७६
मार्गणामु पतद्ब्रह्मप्रकृत्यादिविचारः	७१	स्वामित्वनिरूपणम्	१७८
गतिमार्गणायां पतद्ब्रह्मपतद्ब्रह्मस्थानादिचिन्ता	”	गुणितकर्मांशस्वरूपम्	१७८
जातिमार्गणायां कायमार्गणायां	७९	क्षपितकर्मांशस्वरूपम्	१८४
योगमार्गणायां पतद्ब्रह्मादि०	८०	ग्रन्थसमाप्तिः	१९१
वेदकपायज्ञानसंयममार्गणामु	८१	उद्धर्तनाप्रवर्तनकरणे	१९२

विषयः	पृष्ठाङ्कः	विषयः	पृष्ठाङ्कः
निर्व्याघातस्थित्युद्घर्तना	१९२	अनुभागापवर्तना	२००
व्याघातस्थित्युद्घर्तना	१९५	प्रशस्तिः	२०२
निर्व्याघातस्थित्यप्रवर्तना	१९७	समाप्तिः	२०७
व्याघातस्थित्यपवर्तना	१९८	भाषायां निवेदनम्	२०८
अनुभागोद्घर्तना	२००	प्रतिकृतयः पूर्वविभागवद्विलोकनीयाः ।	

संक्रमकरणद्वितीयविभागगतयन्त्रानुक्रमः ।

यन्त्राणि	पृष्ठाङ्कः	यन्त्राणि	पृष्ठाङ्कः
१ गुणस्थानेषु बन्धयन्त्रकम्	२	१८ सिध्यादष्टौ नास्ति। स्थानभङ्गयन्त्रम्	१०
२ " बन्धस्थानयन्त्रम्	३	१९ सास्त्रादने " "	"
३ मोहनीयस्य बन्धस्थानानि सङ्गृह्णाथ	३	२० मिश्रदष्टौ " "	"
४ सिध्यादष्टौ बन्धस्थानभङ्गाः	४	२१ अविरतसम्यग्दष्टौ " "	११
५ सास्त्रादने " "	४	२२ पङ्कादित्रिके बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम्	"
६ मिश्रगुणस्थाने " "	"	२३ सप्तमनरके " "	"
७ अविरतसम्यग्दष्टौ	"	२४ पर्याप्ततिर्यग्गतौ बन्धयन्त्रकम्	"
८ देशविरतिगुणस्थाने	६	२५ अपर्याप्ततिर्यग्गां " "	१२
९ प्रमत्तगुणस्थाने " "	"	२६ पर्याप्ततिर्यग्गतौ बन्धस्थानयन्त्रम्	१३
१० अप्रमत्तगुणस्थाने " "	"	२७ अपर्याप्ततिर्यग्गतौ " "	"
११ अपूर्वकरणगु० " "	"	२८ पर्याप्ततिर्यग्गतिसामान्ये सिध्यादष्टौ	
१२ नरकगतिसामान्ये रत्नप्रभादित्रिके च बन्धयन्त्रम्	७	च नास्ति बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रम्	१५
१३ पङ्कादित्रिके बन्धयन्त्रम्	"	२७ सास्त्रादने " "	"
१४ समस्तभाषायां " "	८	३० मिश्रत्रिके " "	"
१५ रत्नप्रभादिपट्टे नामवर्जसप्तकर्मणां बन्धस्थानयन्त्रम्	"	३१ अपर्याप्ततिर्यग्गतिसामान्ये	१६
१६ समस्तभाषायां " "	९	३२ पर्याप्तमनुजगतौ बन्धयन्त्रकम्	"
१७ नरकगतिसामान्ये... नास्ति बन्ध- स्थानयन्त्रम्	"	३३ अपर्याप्तमनुजगतौ बन्धयन्त्रम्	१७
		३४ पर्याप्तमनुजगतौ बन्धस्थानयन्त्रम्	१८
		३५ अपर्याप्तमनुजगतौ " "	१९
		३६ पर्याप्तमनुजगतौ बन्धयन्त्रम्	"

यज्ञाणि	पृष्ठाङ्कः	यज्ञाणि	पृष्ठाङ्कः
९७ मनःपर्यवहाने बन्धयं०	५५	१२७ देशविरतौ	६४
९८ " बन्धस्थानयं०	"	१२८ अप्रमत्ते	"
९९ प्रमत्ते,	"	१२९ पद्मले० बन्धप्रकृतियं०	६४
१०० अप्रमत्ते, अपूर्वे,	"	१३० पद्मले० बन्धस्थान०	६५
१०१ अनिवृत्तौ, सूक्ष्मसं० भं० यं०	५६	१३१ पद्मले० ओघे० भं०	६६
१०२ अविरतमार्गणायां बन्धप्रकृतियं०	५७	१३२ मिथ्यादृष्टौ	"
१०३ " बन्धस्थानयं०	"	१३३ सास्वादने	"
१०४ अवि० आघे मिथ्यात्वे च भं०	५८	१३४ मिश्रदृष्टौ	"
१०५ सास्वादने	"	१३५ अविरतौ	"
१०६ मिश्रे	"	१३६ देशविरतौ प्रमत्ते च	"
१०७ अविरतौ	"	१३७ अप्रमत्ते	"
१०८ देशविरतौ	"	१३८ शुक्लेऽयायां बन्धप्रकृतियं०	६७
१०९ सामायिकादिसंयमत्रिके प्रमत्तगु०	"	१३९ " बन्धस्थान०	६८
११० अप्रमत्तगु०	"	१४० " ओघे	"
१११ सामा० छेदो० अपूर्वकरणे	५९	१४१ " मिथ्यादृष्टौ	"
११२ अनिवृत्तौ	"	१४२ " सास्वादने	"
११३ सूक्ष्मसं०	"	१४३ " मिश्रदृष्टौ	"
११४ ओघलेऽयात्रिके बन्धप्रकृतियन्त्रम्	६०	१४४ " अविरतौ	"
११५ कृष्णलेऽयायां नीलकापोतयोश्च बन्ध-	"	१४५ " देशविरतौ	"
स्थान०	"	१४६ " प्रमत्ते	"
११६ कृष्णले० ओघे मिथ्यात्वे च भं०	६१	१४७ " अप्रमत्ते अपूर्वकरणे च	"
११७ सास्वादने	"	१४८ " अनिवृत्तिकरणे सूक्ष्म-	"
११८ मिश्रे	६१	सम्परागये च	"
११९ अविरतौ	"	१४९ नरकगतिसामान्ये पङ्कादित्रिके च	"
१२० तेजोले० बन्धयं०	६२	प्रतिग्रहप्रकृतियं०	७१
१२१ " बन्धस्थानयं०	६३	१५० सप्तमावर्तौ प्रतिग्रहयं०	"
१२२ " ओघे भं०	"	१५१ नरकगतौ मोहस्य प्रतिग्रहस्थानयं०	"
१२३ मिथ्यादृष्टौ	६४	१५२ पर्याप्ततिर्यग्गतौ प्रतिग्रहप्रकृतियं०	"
१२४ सास्वादने	"	१५३ अपर्याप्ततिर्यग्गतौ	"
१२५ मिश्रे	"	१५४ पर्याप्ततिर्यग्गतौ मोहस्य पतद्ग्रहप्र०	७४
१२६ अविरतौ	"	१५५ अपर्याप्ततिर्यग्गतौ प्रति० स्थानयं०	"

यन्त्राणि	शृङ्खला	यन्त्राणि	शृङ्खला
१५६ पर्याप्तमनुजगतौ	७५	१८३ स्थितिसक्रमे सक्रान्यमाणसर्वास्थि-	
१५७ अपर्याप्तमनुजगतौ	"	तियं०	१३४
१५८ पर्याप्तमनुजगतौ मोहप्रतिग्रहस्थानयं०	७६	१८४ उत्कृष्टसक्रमस्थितिर्यस्थितियं०	१३६
१५९ अपर्याप्तमनुजगतौ "	७७	१८५ जघ० स्थि० सक्रमप्रमाणयं०	१३९
१६० देवगतिसामान्ये	७८	१८६ मूलप्रकृतिषु स्थितिसाद्यादिभ०	१४१
१६१ सनत्कुमारादिसहस्रारान्तेषु	"	१८७ उत्तरप्रकृतिषु "	"
१६२ आनतादिप्रवेयकपर्यन्तेषु प्रतिग्रह-	"	१८८ उत्कृष्टस्थितिसक्रमस्वामिनः	१४४
प्र० य०	"	१८९ जघन्यस्थितिसक्रमस्वामिनः	१४५
१६३ देवगतौ मोहप्रति० स्थानयं०	"	१९० दर्शनमोहनीयस्य स्पर्धकानुक्रमस्था०	१५३
१६४ जातिमार्गणया प्रति०	"	१९१ उत्कृष्टानुभागस० प्रमाणम्, जघन्या-	
१६५ औदारिकमित्रे कर्मणकाययोगे च	"	नुभागस०	१५५
प्रतिग्रह०	८०	१९२ मूलप्रकृतिष्वनुभागसक्रमसाद्यादिभ०	१५८
१६६ आहारकद्विके	८१	१९३ उत्तरप्रकृतिष्वनुभागसक्रमसाद्यादिभ०	"
१६७ आहारकेऽपमत्तभावविवक्षाया०	"	१९४ उत्कृष्टानुभागसक्रमस्वामिनः	१६१
१६८ मार्गणासु सत्प्रकृतियं०	८४	१९५ जघन्यानुभागसक्रमस्वामिनः	१६२
१६९ " मूलप्रकृतिसत्स्थानानि	८५	१९६ प्रदेशसक्रमविधेश्चित्रम्	१६३
१७० " ज्ञानावरणादीनामुत्तरप्रकृ-		१९७ उद्वलनासक्रमस्य चित्रम्	१६६
तिसत्स्थानानि०	८६	१९८ उद्वलनासक्रमस्वामित्वादिय०	१६७
१७१ " मोहनीयसत्स्थानयन्त्राणि	९०	१९९ विध्यतसक्रमयन्त्रम्	१६९
१७२ " आयु सत्स्थानानि	९२	२०० यथाप्रवृत्तसक्रमः	१७०
१७३ " नाभः सत्स्थानानि	९६	२०१ गुणसक्रमः	१७२
१७४ मार्गणासु गोत्रसत्स्थानानि	९८	२०२ शोषापहारकालात्पवदुत्वम्	१७३
१७५ " सक्रमप्रकृतियन्त्रम्	९९	२०३ प्रदेशसक्रमस्य साद्यादिभगयं०	१७८
१७६ " सक्रमस्थानयन्त्राणि	१०१	२०४ उत्कृष्टप्रदेशसक्रमस्वामिनः	१८२
१७७ " मोहनीयसक्रमस्थानानि	१०४	२०५ जघन्यप्रदेशसक्रमस्वामिनः	१९०
१७८ " नाभः सक्रमस्थानयन्त्राणि	१०८	२०६ निर्व्याधारोद्वर्तनाविधेश्चित्रम्	१९४
१७९ " गोत्रस्य सक्रमस्थानम्	१०९	२०७ भागद्वयाधिक यावदनुद्वर्तनाय०	१९५
१८० " सक्रमसवेधयन्त्राणि	१११	२०८ उद्वर्तनातिर्यापनानिक्षेपय-	
१८१ मोहनीयस्य स० पत० स्थानसवेधय०	११६	न्त्राणि	१९६-१९७
१८२ मार्गणासु नाभः सक्रमपत०सवेधय०	१२२	२०९ निर्व्या० अपवर्तनाचित्रम्	१९८
		२१० व्या० अपवर्तनाचित्रम्	१९९

शुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
संस्थान	संघयण	१	१७
निन्द्रा	निद्रा	२	४
कर्माणि	गुणस्था०	,,	१ यत्रस्था
"	"	३	" "
१	२	,,	१०-२,
सुयोतेन	उयोतेन	४	९-३ ,,
त्रिंशतिघन्वे	त्रिंशति घन्वे	५	५
पञ्चापि	एषु चत्वारि	,,	१२
भङ्गः,	भङ्गः एका		
	च यशःकीर्ति	,,	,,
स घन्घइ	न घन्घइ	१	३
देशविरताऽप्रम	देशविरताव-		
	प्रम-	१२	४
साधारणप्रत्ये-	बादरसाधा-		
काभ्यां	रणाभ्यां	१३	१२
"	"	,,	१४
घन्वेष्टाष्टा	घन्वेऽष्टावष्टा	१५	४
एकोनत्रिंशदे	एकोनत्रिंशत्		
	त्रिंशदे	१८	१०
	१।१	१९	१७-१-२द्वि.यं.
८२१६	९२१६	२८	२-२ ,,
छुल्लकभयायु-	...वायुप्मतां		
पत्रतां		२९	१३
पञ्चमभागे	पञ्चमागे	३०	८
नरकद्विक	नरद्विक	३२	७
सातारूप	सावरूप	३५	४
उपशान्तमोहे	उपशान्त०		
	क्षी० स० च	३७	११-१ यं०

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
सम्यग्दृष्टिमतु०	सम्यग्दृष्टि-		
	तिर्यग्मतुजाः	३८	६-४ यं०
,,	नराः स०तिर्यग्मराः	३९	२-,, द्वि०
एकोनत्रिंशलष्टौ	एकोनत्रिंशति		
	पोडश	४०	८
चतुर्विंशतिर्भव-	द्वात्रिंशद्भू-		
तीति	ज्ञा भवन्तीति	,,	९
सर्वोपमम्-२४	सर्वा०-३२	४२	द्वि. यं. शीर्षम्
मतुजाः	सम्य० म०	,,	३-४ ,,
२९-८	२९-८		
	८	,,	३-१-२ ,,
,,	देवनारकाः	,,	४-४ ,,
सम्यग्दृष्टयो	सम्य० देवा		
देवाः	नारकाश्च	,,	५-४ ,,
२५।२५	२५।५	४७	३-२ यं
तिर्यग्मतुजाः	तिर्यग्मतुजा		
	देवाश्च	,,	१०-४ ,,
देवमा० ८।,,	—	,,	४-३ ,,
प्र०चतुष्के	अप्रत्या०प्र०		
	चतुष्के	४९	प्र० यं० शीर्षम्
१३९६२	१३९४२	,,	,,
२५।२५	२५।५	,,	३-२ ,,
१३९४६	१३९२६	,,	द्वि. यं. शीर्षम्
२५।२५	२५।५	,,	३-२ ,,
स० १६	स०-२४	५०	,, शी.
—	२८दे०प्रा०		
	८। तिर्यग्मराः	,,	२-१-२-३-४ ,,
६	५	,,	४-९ दृ.

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
जेह	जह	५१	२०
१	०	५३	१०-९ पं०
अष्टौ	नव	॥	१५
भवति,	भवति । केवलज्ञानमार्गणायां		
	सावरूपैकेव प्रकृतिः सधो-		
	मिकेवल्लिनि वन्य-		
	मायादि ।	५५	११

बन्धप्रकृति-	बन्धप्रकृतियं०		
भङ्गयन्त्रम्	॥	पं०	शीर्षम्
सम्यग्मिध्या-	सम्यक्त्वसम्य-		
त्वयुते...	मिध्यात्वयुते..	७३	१
मिध्यादृशां	मिध्यादृशामना-		
	दिमिध्यादृशां वा ॥	८	
अरतिशोका..	असाधारति-		
	शोका..	७४	२०
संस्थानाप्रशस्त	संस्थानप्रशस्त ॥	२३	
मानवजैकोन-	मानवजैक-		
विंशति-	विंशति..	॥	२७
मायावजैकोन	मायावजैक ॥	॥	
उपशान्तेऽसाव	उपशान्ते साव ॥	२९	

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
एकं	एका	७६	३
प्रमत्तादित्रिके	प्रमत्तादिद्विके ॥	१२	
भवन्ति ।	भवन्ति । अपूर्व-		
	करणे एकादश-		
	नवरूपे		
	द्वे भवतः । ॥	१३	
॥	०	७७	२-११ पं०
३३	३२-३३	७८	६-७ प्र. पं.
७३	७२-७३	॥	१-१० ॥ ११
तैजसकं	तैजसकायिक ७९	२४	
पठ० ११-	पठ० ८	११७	२-२ पं०
१९, १८, १७	१९, १७	॥	११ ॥
१५, १४,	१५, १३	॥	११ ॥
११-१०-९	११, ९	॥	११ ॥
४, २	४, १, २	॥	८-२ ॥
उदयसंभान्यप्र०	उदयसंभा-		
	न्यमानप्र० ११८	२टीप्पण्यां	
प्रक्षिपतीति वीते	प्रक्षिपसीति ॥	११	११ ॥
दशवर्षस्थितिको	दशसहस्रव-		
	र्षस्थितिको १८०	१३ ॥	

एवमन्या अपि याः काश्चिदशुद्धयो भवेयुस्ताः कृपावद्भिः संशोधनीया इति विज्ञाप्यते ।

सद्वितीयेऽस्मिन्ग्रन्थ उल्लिखितानां ग्रन्थानामकाराद्यनुक्रमः ।

(१) आचारार्द्रम्

(२) आवश्यकसूत्रम्

(३) ॥ निर्युक्तिः

(४) ॥ चूर्णिः

(५) ॥ वृत्तिः

(६) उपदेशपदम्

संक्र० द्वि० २

(७) कर्मप्रकृतिः

(८) कर्मप्रकृतिवृत्तिः (श्रीउपाध्यायजी)

(९) ॥ ॥ (भीमलक्ष्मणगिरिजी)

(१०) ॥ चूर्णिः

(११) ॥ आभुतम्

(१२) कल्पमाध्यम्

- (१३) कल्पभाष्य वृत्तिः
 (१४) गुणस्थानक्रमारोहसूत्रम्
 (१५) " वृत्तिः
 (१६) गोम्मतसारः (दिगम्बरनेमिचन्द्रः)
 (१७) " वृत्तिः
 (१८) तत्त्वार्थसूत्रम् (श्रीउमास्वातिजी)
 (१९) " भाष्यम् (श्रीउमास्वातिजी)
 (२०) " वृत्तिः (श्रीसिद्धसेनजी)
 (२१) " " (श्रीउपाध्यायजी)
 (२२) दर्शनशुद्धिप्रकरणम्
 (२३) धर्मपरीक्षा
 (२४) धर्मसंग्रहवृत्तिः
 (२५) नव्यशतकम्
 (२६) " वृत्तिः
 (२७) नव्यबन्धस्यामित्वम्
 (२८) " वृत्तिः
 (२९) पञ्चसंग्रहः
 (३०) " वृत्तिः (खोपह)
 (३१) " " (श्रीमलयगिरिजी)
 (३२) पञ्चाशकः
 (३३) " वृत्तिः
 (३४) पञ्चवस्तु
 (३५) प्राच्यबन्धस्यामित्वम्
 (३६) प्रज्ञापनासूत्रम्
 (३७) " वृत्तिः

- (३८) बृहत्कल्प-भाष्यम्
 (३९) " वृत्तिः
 (४०) बन्धस्यामित्वावचूर्णिः
 (४१) " वृत्तिः
 (४२) योगशास्त्रवृत्तिः
 (४३) लघुसंग्रहणी
 (४४) लोकप्रकाशः
 (४५) विवाहप्रज्ञप्तिस्त्रम् (श्रीभगवतीजी)
 (४६) " वृत्तिः
 (४७) विशेषावश्यकभाष्यम्
 (४८) विशेषचूर्णिः
 (४९) विचारसारः (देवचन्द्रः)
 (५०) व्यवहारभाष्यम्
 (५१) शतकसूत्रम्
 (५२) शतकचूर्णिः
 (५३) " वृत्तिः
 (५४) श्राद्धप्रज्ञप्तिवृत्तिः
 (५५) श्राद्धविधिः
 (५६) पडशीतिः
 (५७) सप्ततिका
 (५८) " वृत्तिः
 (५९) सप्ततिकाभाष्यम्
 (६०) " " वृत्तिः
 (६१) संस्कृतबन्धस्यामित्वम्
 (६२) सिद्धहेमशब्दानुशासनम्

शासन-प्रभावक, प्रवचन पारंगत-

भाषायां पद-१९८१-

टाणी

मणि-पत्र्यास पद-१९६३

अभ्यास

न. म. विद्यालय-१९२४

मणि-पत्र्यास पद-१९६३

मणि-पत्र्यास पद-१९६३

“आचार्य श्रीमद् विजयदानसूरीश्वरजी महाराज ।”

“गम्भीरिमाधरितपारिनिधि. प्रवृद्ध- वाधप्रभाप्रतिहतांगुमदिन्दुधामा ।
रत्नप्रयोधितरणाश्रितपारिजातो, जीवाग्रभुविजयपूर्यकदानसूरिः ॥१॥”

यत्किञ्चित्प्रास्ताविकम् ।

प्रेमावासमनोहराकृतितया संस्थाप्य सर्वेश्वरान्,

भूयस्तान् परिभाष्य सद्गुरुगणाज्ञाप्रप्रभावान्मुदा ।

नीत्वा तां श्रुतदेवतां स्मृतिस्तुतौ संवित्सिंपत्तये,

किञ्चिद्भो द्वितये प्रयासि विषये श्रीसंक्रमप्रक्रमे ॥ १ ॥

याद्युना कोविदकोटिकोटीरसिद्धान्तमहोदधिगठरूपकाण्डश्रीमत्प्रेमविजयगणिप्रचरोपह-
संक्रमकरणाभिरुच्यस्यास्य श्रन्थनसंदोहललामभूतस्योपन्यासावसरे प्रतिपादनपरमार्थतापरा-
क्रान्तविषयत्रितयमग्यात् प्रस्तुतप्रकरणोपोद्घातमयं तावदेकमेव विषयं प्रथमे विभागे निरु-
प्यावशिष्टविषयद्वयव्याख्यानन्तरे विभागे यथायुद्विषलं यत्किञ्चिद्गो वितीर्यत इति विद्वांङ्कुर्वन्तु विद्वि-
दिपावन्तो विशिष्टवाचकवृन्दाः । तत्र विषये तावद्विद्याविषये वैविध्यमानविद्वद्वृन्दस्य रत्न विदितमेव यदुत
पुरुषविधासे वचनविधास इति सुप्रतीताहोक्तिप्रामाण्याभ्युपेयुषां सर्वेषां प्रकरणप्रणेतृपरिचयः परमा-
वश्यकताप्राकारप्रविष्ट एव । ततो प्रसङ्गानुपातित्वात् प्रणेतृपरिचयाद्वत्त्वात्प्रणेतृपरिचयाविनाभावित्वाच्च
दूरोत्सारयितुमशक्यः संदृष्टसमयसंस्तत्रोऽपीति ।

तत्र प्रथमं तावत् प्रणेतृपरिचयप्रस्तावमपिठुल्य प्रस्तुतसंक्रमकरणप्रकरणप्रणेतृपादाः कर्मसाहित्यार्णव-
कुशलरुर्णधाराः प्रकरणरत्नरत्नकराः पाठरूपद्वन्द्वराः श्रीमत्प्रेमविजयानूचानपादाः विष्णातशि-
रोमणि-द्यायान्मोनिधिनीरागनानीरनिषेचिद्निपुण श्रीमद्विजयानन्दसूरिसुब्रामपदपूर्वाचलाप्रति-
मत्रयोतनपरमप्रभावकतातेजलितापत्रसद्वर्मरक्षकश्रीमद्विजयकमलसूरिपट्टपाथोनिधिनिशामणीनां
पूज्यदेवकसंस्तुत्याप्रेगामिवाचकयास्तोष्पतिश्रीमद्वीरविजयवरचरणांघ्रीन्दिरालयमकरन्देन्दिन्दि-
राणां शासनसंमान्यप्रवचनपारदृश्यपरमपुरुषश्रीमद्विजयदानसूरीश्वराणां विनयावतंसतयाद्युनि-
कानेहसं विभूषयन्ति । इत्यभिदानीं प्रकरणप्रणेतृपरिचयविद्गर्शनमात्रमेवाभिधायाभिमतविषये प्रयस्यते ।

अत्र प्रणेतृपरिचयाविनाभाविसंदृष्टसमयसंस्तवमयविषयस्यावान्तरविषयाधिकारमनुलक्ष्य पूज्यप्रव-
रश्रीमद्विजयानन्दसूरीशिखरः सेव्यतमाः श्रीमद्विजयकमलसूरीश्वरा राधान्तरहस्यवेदिश्रीमद्विजयदान-
सूरिसुर्यमाश्वावश्यंतया प्रतीतिपथमवतरन्ति । अतोऽद्युना विजयानन्दसूरिपुङ्गवं लक्ष्यीकारं यत्कि-
ञ्चिद्भुक्तं प्रयतिष्येऽहम् ।

श्रीमद्विजयानन्दसूरिपादाः—

धरमतीर्थप्रवर्तकश्रीहातनन्दनशासनाद्यष्टरन्धरसुमुक्षुमुख्यमूर्दन्यश्रीसुधर्मस्वामिप्रमुखानेकप्राक्तना-
चार्यप्रवरपट्टपरम्परापुष्करप्राप्तपरमोदया द्विसप्ततितमाः सूरिसहस्रमानवः सर्वगच्छशिरोरत्नवपोगच्छन-

भोनभोगिपरमश्रद्धाकेन्द्रालया यशःपुल्लवलिङ्गकुवन्तमागाः श्रीज्ञानाम्मोनिधिघटोद्भवनिमचारित्र-
चूडामणिदेशविदेशप्रसूतकीर्तिपरागोत्तरा अमेरिकाराष्ट्रोद्भवविश्वधर्मपरिपत्स्वीकारापिताईधर्माप्रतिमस-
त्तास्वरूपाः स्वकीयान्द्रुतप्रतिभाप्रकर्षेण

आचार्याग्रणीश्रीमद्विजयानन्दसूरिसंक्रन्दना

आत्मारामजीत्यपरसुविख्यातनामानोऽस्यां विंशतितन्त्र्यां शताब्द्यामभूतपूर्वप्रभावकपुरुषपुद्गवतया प्रादु-
र्यन्ति स्म इति प्रत्यक्षमेव साहित्यसरोजपरिमलप्रसिद्धमनसाम् । एते पूज्यपामहराश्रुतुर्यपुरुषार्थासम-
निदानसंनिभमानवगत्यवतारास्तित्वाद्यसंश्लेषेन सार्धप्रायां विंशति शताब्दीं भूषयांचक्रुः । एते मान्य-
मूर्द्धन्या भूर्तिनियेषाद्यनेककुसुमतमतान्तरप्रसारितान्यतमसास्कन्दितविंशतिशताब्दीमध्यभागे महदैतिह-
व्यक्तित्वेन प्रभवन्ति स्म । विश्वसमीचीनधर्मधनमोपकाणां शृणाशृपादिसर्वभाषणसमानदृशां फराटक-
लिकालसंसारसमुद्रतरणाप्रतिभोपायभूतजिनप्रतिभापरमपरिपन्थितया तत्त्वब्रह्मन्तःपातिसुख्यदेवतत्त्व-
भक्षकाणां भवपरंपरानिपातानन्यविषयधनकदाप्रहकुटिलशस्त्रतां यद्वातद्वालापप्रलापतया स्वकीयमेव
सत्यमिति न्यायमधितरुधुषां स्त्रीयमतकुजालविभेद्यमानत्वाशंक्या व्याकरणादिविषयं व्याधिकरणत्वेना-
नुमन्यानानां वक्रपट्टीकृतानां साधूनामभरणे सप्तदशसंवरसमुक्तावरयःसंप्राप्तवीक्षा इमे सार्वशास-
नशृङ्गारसंनिभा माननीयमचर्चिकाः संप्राप्तव्याकरणन्यायसांख्यवेदान्तादिदार्शनिकविषयकाध्ययनानु-
कूलाभूत्यावसरं सफलीकारं संजातयथार्थतत्त्वत्रयीसत्तास्वरूपावगमाः प्रतिभापूजापलापिनां कुमतक-
न्यास्वरूपं सत्यकथा धिपणानोचरीचक्रुः । ततो मतिविषयीकारमनुसहसैव खलु कण्डलीकञ्चुकवत्
परित्यक्तसंसारपारावाययतारिकाभकुलिङ्गिप्रव्रज्याः सत्यमेव मदीयमितिसिद्धान्तसुप्रसिद्धवचनबद्धपक्ष-
सेवकाः 'सत्ते भयं नास्ति कचिद्' इति वचने संपूर्णश्रद्धोद्गुस्तस्य अराध्यपादाः पञ्चनदमण्डलाग्नौगम्य
पञ्चदशसुनिसहोदयैः सहानेकोन्मार्गपथितासन्माधृतभाषायामिहोपुरुषान् प्रतिबोधयित्वा सरतरणिमान-
यन्तः कुक्कर्मकचयरोत्तरापनयनप्रमञ्जनामार्जुनगिरिसिद्धाचलादिस्थलीयतीर्थयात्रां विदधतो धर्मसुवास-
नासुवासितस्नानसरोजमानवसमुदयसुप्रतीते शुर्जरराष्ट्रपाटनगरे राजनगरे तपस्विशेखरयतिविलहनु-
निप्रवरश्रीमन्मणिविजयगणिचरान्तिपद्मशोभिजनाप्रगण्वमहात्ममहनीयमुनिरत्नश्रीमहद्विवि-
जयगुरुनाविकवरान्तिके निजसहचरसंयमार्थिसमुदयेन सह स्वकायात्सरणीं समर्पयामासुः ।

गरीयसी खलु शासनसेवा मान्यसूरिसुररंगैर्विहिता । यतस्तत्समयानुवर्तिसमुद्गतानेकमतमतान्तरेः
सर्वशसिद्धान्तोरथापकसन्निधानानुलोपकप्रतिभापलापकैर्विशिशवाब्दीप्रादुर्भूतार्थसमाश्रित्युक्तिकाय-
नेकैः पारमेष्ठरपवित्रपदव्यां कण्टकप्रक्षेपकैः पारातपवेदितसनातनसत्यमास्कन्धितुकामैः प्रत्यनीका-
गैश्च सह वादविवादोपक्षेपप्रतिक्षेपनिरन्तरोद्यताः प्रकान्तालेश्यपादाः स्वकीयसर्वस्वसमर्पकत्वेनापि वरी-
वर्तन्ते स्म । सर्वेषामनुपदोक्तपाराण्डिप्रभृतीनां मतकन्यां नामशेषकरणे परमपरमेश्वरिणीतपवितपाव-
नप्रवचनप्रभावनापञ्चानननादं भुवनोदरव्यापकविधाने च ते महर्षिमतल्लिकाः सकलस्वकायप्रतिभाप्रा-
वृत्त्यं व्यथितयन्तः । प्रत्यक्षप्रमाणेन चैव विषयीक्रियते पूज्यप्रवेकप्रणीकजैनवत्त्वादृश्यतत्त्वनिर्णयप्रासा-
दाज्ञानतिमिरमास्करसम्पत्स्वशस्योद्धारचिकागोप्रशोत्तरचतुर्यस्तुतिविर्णयद्वाविंशतिप्रभोत्तरेसाहमतसमी-
क्षार्थदेशदर्पणतेरापन्थनिरसनववत्त्वविवरणादिसंदर्भसंदोह्योऽधुनापि स्वयमेव सामान्यवीकैरपि ।

दातव्योपदेशः—

मान्यमुखैः प्रोक्तप्रकरणेष्वार्हतानगरसागरस्वरूपमपि न्यरूपि । इह सुप्रसिद्धे सांगप्रधाने सुवि-
स्तृते महति जैनागमे सूत्रनिर्युक्तिभाष्यचूर्णिटीकामयपञ्चाङ्गप्रमाणवादिनि जिनाहाससाधुना 'धर्मो-
'पदेश एव दातव्यो मोक्षरूपपरमपुरुषार्थसाधकत्वात्, पुनरर्थकामोपदेशस्तु नैव देयः, स्वकीयपरकीय-
'संसारवर्धकत्वात्, सांसारिकविधोपार्जनानुसूतोपदेशः श्रमणानां न युवत्येवाम्, गृहस्थैः पितापुत्रक-
'लत्रचनद्विसर्व परकीयं हेयमनित्यं च विलोक्य तत्र रागो न विषेयः, जिनाहासगृहस्थस्यापि संसार-
'वासस्य बाराङ्गनावासानुकारित्वेन भवितव्यं, द्रव्ये दारिद्र्योपभूतजनवत् संयमाय भावकैर्यतनीयम्,
'शाल्यकाले चेत् संयमो न लभेत तदात्मा बद्धितो यौवने बद्धिततरः श्रौढवस्थायां बद्धिततमश्च मान्यः,
'उपधानोद्यापनादिविविक्तक्रिया अनुष्ठेयेत्यादिवचनप्रवर्तिततिः' कियत्तपि सुधीमिशेषु तेषु मन्यावनीपु
निभाळनीया नात्रायासारम्भो वितन्यते ।

१९४३ तमे वर्षे भारतभूमिबिभूषणसौराष्ट्रजनपदालिकवित्तीकीभूतपतितपावनमवपरम्परासंचितपा-
पजन्मालजालविशोपनिदापनभोमपिनिम्रीपुण्डरीकाचलाधिष्ठिते श्रीपादलिप्तपुरे श्रीसिद्धशैलपादमूले
ते नायकदेवाः श्रीवीरविभुविरहे तीर्थंकरतुल्यसार्पेशशासनशोभाबहवृत्तीयपत्नेष्टिपदे प्रतिष्ठापिताः
सन्तः न्यायान्भोनिधिविजयानन्दसूरीश्वरत्वेन बहुत्र तु प्रागवस्थास्य "श्रीआत्मारामजी"
त्यभिधानत्वेनास्मिन् जगति विभुतिभाजो बभूवुः । आचार्यपदप्रतिष्ठापनकाले तस्मिन्प्रदेशेऽस्मिन्
भारतवर्षायश्रीजैनसंपा एकश्रीभूता आसन् । प्रसङ्गललाजोऽस्य नागरीयो गौरवापायकत्वं चतुर्वि-
धसंप्रमानयनस्त्ययीभवत् । अस्मिन्समये ते एक एव समस्तश्रीसङ्घाधिपत्यं कुर्वन्तोः भारतभूमिं
सौभाग्यवतीं चक्रुः । आराध्याहर्मणीनामन्वितप्रतिष्ठपरंपरापि विशाला बभूव । सर्वसंप्राप्तकसाधु-
विद्यागुरुमुनिरत्नश्रीलक्ष्मीविजयश्रीहर्षविजयश्रीकमलविजयश्रीवीरविजयभूतयोऽनेके विपश्चिदपक्षिमा-
स्यागित्तिलका विनयविशिष्टा यातिगुह्याः श्रद्धासंयोगातिशयाः प्रबचनकारादयो बहवो बभूवुः । पू-
ज्यपादपादानुसरणेकतत्परैः सार्वसरणित्वैर्विजयकमलसूरिबौद्धविजयदानसूरिबरादिभिल्लैः सुयोग्य-
शिष्यप्रशिष्यैराधुनिकानेहसि तेषां सेव्यसत्तमानां नामकार्यगौरवं जगति यावच्चन्द्र-दिवाकरौ विधी-
यते । हुक्कर्मयोगाये विषयविहारिणो यथाच्छन्दप्रठापितोऽभूवन् ते जिनाहासविभूतत्वात्, त्वारभ्यैव
पूरवपादप्रसादपरीतदृष्टिबहिष्कृता बभूवुः । प्रान्ते प्रातःसरणीयसूरिसत्तमाः प्रप्रन्यापर्यायं विंशति-
धर्पप्रमाणं परिपाल्य साधिकनयवर्षयन्तं सूरिपदवीं विभूष्यानेकशः पारगतप्रबचनाप्रतिमप्रभावन् विषाय
पञ्चनदजनपदाद्युपरि पारावारोपकारकारं क्षणमङ्कुरमिमं व्याधित्वानं विद्वद्य समाधिसहितं निराम-
यमधराश्वरसाधनार्हत्रिलोकोत्तारणपूर्वकं भारतभुवं निर्मायामिब विमुच्य सुपर्वसाधुव्यं समाजमि-
वांसः । पूज्यप्रवेकप्रतापपावको यथा सुरालयगमनं प्राग् दुर्धर्पोऽभवत् तथा तदनन्तरमपि वाटनेत्र
लोचनगोचरीयभूयेति वचनापेक्षाविरस्तुतमेव विभावनीयम्, तत्समयविभावनशीलैरिति ।

तत्पद्धानन्यप्रद्योतनाः श्रीमद्विजयकमलसूरीश्वराः—

अथ स्वःस्यन्यायान्भोनिधिविजयानन्दसूरीश्वरपट्टपायोक्तद्व्याप्रतिमराजहंससदृशाखण्डसौभाग्यनिधि-
श्रीद्वप्रतापप्रद्योतनानुक्रमिककारविन्दजिनशासनवायातप्यमनोवृत्तिभेदाभिधानमन्यभूद्वन्यपूज्यपाद-

श्रीमद्विजयकमलसूरिकण्ठीरवाणां

संमान्यसत्तमानां सुसाध्राज्यानुपातिनीशासनसेवामधिकृत्याधुना यत्किंचित्परिचयमाधातुं प्रयासलेशवि-
ययीभूतवक्तव्यं वितन्यते । आद्यं तावत्पूज्यप्रधाना एते पञ्चनदसत्कसरसामानप्राप्तजनपुः शैशवाव-
स्थापन्नप्राप्तयतिशिष्यभावाः कियत्कालानन्तरं पश्चात् प्रागुक्तशालेख्यपादैः सह राजनगरे शुद्धसंवेगी-
संयमं जगृहिरे । आराध्याग्रेग्रामिन इमे बालब्रह्मचारित्वेन शासनरक्षायै सर्वस्वसमर्पकत्वेन कान्ति-
सागरतया विशिष्टप्रौढप्रतापकलितत्वेन कुमरमततिमिरनिरासकत्वेन स्याद्वादसिद्धान्तमार्तण्डप्रभाप्रका-
शकत्वेन निर्भयसत्यप्रवक्तृत्वेनेत्यादियर्मसाकल्येनादिमाचार्याणां सादृश्यं बिभरानभूयुः । तस्मात् एव त-
त्पट्टविभूषकत्वेन योग्यतापन्ना आसन् । ततो यदि ते एव पूज्यपादामहारा तथा भवेयुस्तदा तादृग्भावा-
वाप्यमानान् तान् कः श्रेयुषीमच्छिरोमणिर्वारयितुं प्रभवेत् ।

अथ गच्छनायकन्यायाम्भोनिधिश्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरे सुपर्वसदने समागते सति कियत्कालान-
न्तरं श्रीमत्कमलविजयपादान्गच्छाधीश्वरान् कर्तुं सर्वसंघाटकसाधवो गुर्जरपाटनगरपत्तन एकत्रीभूताः ।
य आगन्तुं न शक्त्युत्तेऽपि श्रीमन्तं सूरिपदेन शासनपतिं कर्तुं प्रार्थितवन्तः । निस्पृहशेखरा इमे तु नैव
कक्षीकुर्वन्ति तथापि सर्वैः सम्भूय महत्प्रयासामहाभ्यां प्रसह्य स्वीकारापिताः । तैर्निर्ग्रन्थशेखरैः सह
श्रीवीरविजयपादानामुपाध्यायोपपदादिसंप्रदानार्थमपि निश्चायितम् । एवं प्राक्तनप्रभावसुप्रतीतगुर्जरा-
टनगरपत्तने सानन्दसुन्दरसमारोहसहितं सर्वसंघसमक्षमनुपदोक्तपदवीप्रतीष्टा यभूय यतःप्रभृति मदी-
पद्वितीयालेख्यदेवा मुनिप्रवरश्रीकमलविजयधराः सद्धर्मरक्षकसेव्यामगाः श्रीमद्विजयकमलसूरि-
सार्वभौमत्वेन श्रीजिनशासनमलब्रह्मकुः ।

अथानन्तरं प्रक्रान्तसूरिसहस्रनेत्रैर्नानधिका नागरिष्ठा च जिनशासनप्रभावना विहिता । तेषां पाप-
पुञ्जापहारिपुण्यनामधेयानां तावत् जिनशासने क्लेशदाबानलजन्तकजिनाज्ञाविपथगान्धुत्सूत्रप्ररूपकजि-
नमार्गकण्ठकानां तादृशापदस्थपदस्थवेशविदम्बकानामपि शासनरक्षायै कर्तव्यतापन्नबहिष्करणरूपानेक-
शासनकार्याणि दृष्टिगोचराणि भवन्ति ॥

एकदा सूरीशिववर्या विहरन्तो विहरन्त ईडरनामनगरं प्रापुः । तत्रत्यप्राकाररक्षचैल्यानां जीर्णो-
द्धारं कारयामासुः । दाबदण्डपमुपदेश्य सत्रस्थकासारानुवर्धिमत्स्यहनननिवारणार्थमेकं शिलालेखं कार-
यांचक्रुः । पुनर्गृहीतविहगान् मोचयित्वाभयदाने दापयामासुश्चेति महतीं प्रयत्नप्रभावनां विधायारा-
ध्यवर्यास्त्रम्बावटीं प्रति विहृतवन्तः ।

उपाध्यायपादाः—

अस्मिन्नवसरे पाठकप्रवर अषि सीहोरनगराद्विहृत्य धोलेराख्यग्रामनिकटे समाजगुस्तत्र संघाटक-
धेहेष्कृतस्यैकदम्भविश्रुतस्य पत्रस्तेषामुपरि संगमनार्थमागतः प्रत्युत्तरमप्यदीयत यच्चया सह संगन्तुका-
मोऽहं नास्मि । पश्चात्ते बोरुं प्रति प्रापुस्तत्रतु स प्रागेव त्रम्बावट्याः कतिचिद्वाजचन्द्रोपासकजनैः सह
समागत्य तान् पूजयान् प्रतीक्षते स्म । तेन खेन सह स्यातुं निर्बन्धं प्रार्थिता उपाध्यपादा व्याचक्षते स्म
'अधर्मवर्गसाहाय्यकारित्वात् तेषां निलयनिवासित्वात्सद्धर्मोत्तीर्णसांसारिकविद्योपार्जनादिदेशकत्वान्
सूरिप्रवरज्ञावमनूत्याद्य मम प्रति तव प्रार्थना शृयापार्थकेति । ततस्ते पृथक् निवस्य पृथग् चान्हा-

रादीन् विधाय स्तम्भतीर्थं प्रति गतवन्तः । तत्र आचार्यपादा मीलिताः । आचार्यपादेषु तत्रैव चातुर्मा-
सीकृता । वाचकवरैस्तु वटादाराख्यप्रामे वर्षावासः कृतः । तत्र आचार्याभ्याः कपटव्यजमवाप्य तत्रैव
चातुर्मासीं चक्रुर्वाचकवरास्तु भृगुकच्छाख्यनगरे चातुर्मासीं कृतवन्तः ।

पाठकप्रवरपरलोकप्रयाणम्—

सूरीशितारः क्रमेण विद्वत्थ वोरसदं शुशुभुः । पाठकप्रवरास्तु निर्गम्य ग्रन्थावटीमाययुः । एतच्चातु-
र्मासमाचार्यपादास्तत्र विधाय पुनः स्तम्भतीर्थं समाजग्मिरे । तत्र चातुर्मासानन्तरं वैक्रमीय १९७४
परिवत्सरे भृगशीर्पासिताष्टम्यां प्रतिमयवासरे आराध्याग्रगण्योपाध्यायश्रीवीरविजयवर्ध्याः सर्वसंघसमु-
दायान्सर्धजनपदान् सपरिजनानतिशयशोकमीरनिघौ शित्वेभं भूलोकं विहाय निजसमुदायं परित्यज्य
क्षणभङ्गुरं स्वीयशरीरं त्यक्त्वाऽऽत्मीयशरीरनिष्ठाराध्यभावं च सह नीत्वा स्वर्गं प्रतिजग्मुः । ततोऽन्-
न्तरमाचार्यार्या वटपट्टं संप्रापुः ।

ततोऽनु सूरिसुत्रामाणः पन्यासश्रीदानविजयगणिवरैरिमां चातुर्मासीं दर्भावलां कृतवन्तः । तत्र
त अनुयोगाचार्यमतवृद्धिकाः पुनरस्य ग्रन्थस्य प्रययिरुपादान् विवाहप्रहस्रियोगोद्वाहनं बाहयित्वा गणि-
पदेन भूपयांचक्रुः । सूरिसुत्रामाणः पुनः क्रमशस्त्वन्वावटीवटपट्टछायापुयुंमेदादित्यलेषु चातुर्मासीः
प्रसारयामासुः ।

स्वपट्टपदवीप्रदानम्—

शून्यवसुनन्देन्दु(१९८०) वर्षायचातुर्मासे छायापुयां श्रीसूरिभयध्वक्षतायामुपधानतपोवहनं बभूव ।
यहवो जनाः सद्धर्ममार्गे स्थिरयभूवुः । पन्यासश्रीदानविजयानूचानपादा मुनिश्रीलब्धिविजयान् श्रीपञ्च-
माङ्गभगवतीयोगान् कारयांचक्रुः । ततोऽन्वेकाशीत्यधिकेकोनविंशतिशतविक्रमधरसर आप्रहायणिकाद्यप-
क्षपञ्चमीपविश्रयासरे छायापुरीनगरे पूज्यप्रवेकश्रीमद्भविजयकमलसूरीश्वर भव्यसमारोहमालारोपणम-
होत्सवपुरस्सरं विहितयोगालुष्ठानौ पन्यासश्रीदानविजयश्रीलब्धिविजयगणिवरौ स्वीयपदे स्थापयामासुस्त-
वंसौ पूज्यप्रवरश्रीमद्विजयदानसूरीश्वरत्वेन श्रीमद्विजयलब्धिसूरित्वेन च विश्रुतिवन्तौ अभूवाम् ।

अपि चान्याः पुनः प्रवचनप्रभावनाः कर्तुं प्रस्तुतसूरिप्रकृष्टा न प्रतिवध्यतां प्रापुः । यथा पट्टधिकै-
कोनविंशतिविक्रमपरिवत्सरे मोगरदेवाणामिख्यप्रामयोर्नृपान् समुपादेश्यापूर्वाहिंसां पालयांचक्रुर्क-
पट्टिहायने वटपट्टनरेशमुपदेशयामासुर्द्विपट्टिशरदि धंगालं प्रति विद्वत्थ मार्गेऽनेकमांसाशनेभ्यो जी-
व्रेभ्यो मांसादनं मोचयांचक्रुः । प्राह पञ्चनन्दे गुजरांवालाजीशोऽपि (सरदार) सूरिवरोपदेशेन मांसा-
हारतोऽरक्ष्यत । पवणरायां चानार्यचूडामणिरपि मांसभोजनं त्यक्तवान् । द्विपट्टिवर्षेऽजीमगञ्जे पयुपणा-
कल्पं विधाय तत्रत्यबाबूजनानां कासारे भवज्जलचरजीवातिपावं प्रतिवध्यतां प्रापयत् । चतुष्पक्षध्दे
गुजरांवालाजानगरे पूज्यपरिवृद्धविजयानन्दसूरीश्वरमूर्तिपादुकयोः प्रतिष्ठा कारिता । सप्तसप्ततिसंवत्सरे
समेदानगरनृपं प्रतियोध्य जीवाहिंसां वर्धिष्णुतामुपनीतवन्तः । तच्चातुर्मासं च वटपट्टाख्यनगरे विधाय
स्वप्रजन्यद्रव्यं लायत्रेरीमध्ये नयनात्मकात्मनाशकप्रयत्नात् तत्रत्यसंघं समुपदेशं दत्वा रक्षितवन्तः ।
भूयोऽत्रान्तरे तत्रत्यनरेशं चासुमदतिपावापासनार्थं समुपदिदिशुः । एकाशीतिवर्षे चातुर्मासीं सुरत-
वन्दरे विधाय तत्रत्यतापीसरित् एक माइलप्रमितदीर्घविभागे मत्स्यहनननिवारणाय सैनिकाध्यक्ष-

(Police Superintendent) सुपदेशं प्रदायादेशं निष्कासयांचकुः । तेषां सदुपदेशेन च तत्र त्रिंशत्स-
हस्रपर्यन्तं प्राचीनपुस्तकोद्धारकंढमेकं सीदच्छावकोद्धारकण्डमपि च आद्धवरैः प्रस्थापितमपि प्रचळति ।
इत्थं मरा अपि प्राज्यप्रवचनप्रभावना इमे पूज्यप्रवेका विदधुरेव ।

चरमावस्था—

ततोऽनु छायायुयो निर्गम्य स्वविरावस्थापन्ननेसर्गिकशरीरशैथिल्यप्रासङ्गिकार्त्तावस्थादिकारणकला-
पपूरितेऽपि स्वीयस्वास्थ्ये सुरतबन्दरं संधविशेषामहवशात् प्रवचनप्रभावनाशीलत्वाच्च स्वकीयस्वभावस्य
पूज्यपादा इमे आचार्योभेसराः स्वीयपट्टपायोनिधिपीयूषपादाभ्यां सह सादृक्सामर्थ्याभावेऽपि शनैः शनैः
सुरतबन्दरं समीयुः । एकाशीतिवत्सरपातुर्मासी तत्र च विदधुः । तत्र पुनः निरतिशयानि शास-
नोन्नतिकारकाणि शुभकार्योप्यनेकानि स्वीयपवित्रजनुपं लेभिरे । महोपधानतपोमाळारोपणमहोत्सवादी
न्यःप्रभूतपूर्वाणीवादीभवन् । तत्र चातुर्मासं समाप्येमे सेव्यसत्तमसूरिसंक्रन्दना हुहारीं प्रसिङ्गताः ।
तव आराध्यामेगामिनः श्रीमद्विजयदानसूरीधरा राजनगरं प्रति पूज्यानुसया न्यदरन् । सूरिसत्तमा ह्यु-
हायां महोपधानतपःप्रभृतिप्राज्योत्सवपुरस्सरं वषातुर्मासी किञ्चिच्छरीरिकातिशयादिवाभ्यमितावस्थासहितं
समाप्य जलालपुरं प्रति प्रयाणं चक्रिरे । यो जगत्पराभवकुशलः कीनाशस्वपोबलादधयायत् सूरिवरसमीपे
गन्तुं प्रमविष्णुर्नाभूत्स इयशीतिसंवत्सरस्य माघासितपञ्चमीवासर आगतो यदा स श्रीसार्धशासनसर्वस्व-
स्योगच्छनमोन्नमोमणिमिदं क्षणविनश्वरदेहं परित्यज्यालंगतो बभूव । तदैव वर्षं तदैव मासं तदैव
दिनं तदैव समयोऽद्यापिपर्यन्तं कस्य शैलसारान्तःकरणस्यापि सचेतसो हृदयं न परिज्वालयति नेत्रे न
साधुणी विदधात्यात्मानं च शोकावारपारमज्जितं न करोति । ननु च स संवत्सरोऽपि धन्यः स मासोऽपि
धन्यः स वासरोऽपि धन्यः यः सूरीश्वरस्वर्गमगमनसमाधिसाधनतया सानन्दभक्तिगौरवं प्रतिपरिवत्सरं
लोकैः स्मृतिपथमुपनीयते । तत् प्राममपि धन्यं सौभाग्यमाजनं च यत्तेषां सूरीशिवृणां स्वर्गमनेन
तीर्थभूमिर्बभूव । यच्च तेषां पट्टपूर्वाचलप्रद्योतनप्रतिष्ठितपट्टधरमध्यस्थितमूर्तिपादुकादर्शनवन्दनमिषेणाने-
कमहर्षिमचर्चिकैरपि पवित्रीक्रियते स्मृतिविषयतां चोपनीयते इत्यपि विशुद्धविदेचनया विवेचनीयम् ।

सदुपणसम्भारः—

एतेषां बहुल्यचूडामणीनां सूरिसंक्रन्दनानामसाधारणः पुण्यप्रतापावपोनिष्पापहृदयानां जन्तूनां
यादृग्मनेमोदावहस्तादृगेव आधामयदुष्टप्रतारकान्तःकरणानां स्थान्तसाध्वसकरः । नमस्करोमीधन-
मस्त्यार्योणमेषां प्रतनेह्यं निष्टुद्दिशेत्स्वत्वं यथातथ्यस्यप्रवक्तृत्वं दयालुत्वमप्रतिमशासनानुरागादयो
शुभा सादृशास्त्रादगालेखने सामर्थ्याभाव एवास्या लेखिन्या इति विभावनीयम् । किं बहुना कथनीयेन
सर्वाद्भुतनिधीश्वराणां सर्वमद्भुतं सारं स्मारमधुनापि नः शिरांसि तेषां तारकतल्लज्जानां पादपयोद्वे-
भूयो भूयो नमन्ति । सूरिसुन्दरसमयोद्भूतनालिक्यादिनिपुणशासनकण्टकानां मर्दने न्यूनतालेशेना-
पि विना ते नमस्साहस्रपान्ताः सदा बद्धकक्षाः समासीरन् । देवदृव्योत्थापकोन्मार्गोपदेशकापसदानां
साध्वामासानामपि निरसने इमे आराध्यामेगामिनो न शान्तिदेशमपि सिधेविरे । मिथ्यावादखण्डने
सम्पत्वादमण्डने च ते तेषां भूरीगामिशासननायका इव सदा सज्जीभूता अमूकभित्तस्तु विस्तरेणेति ।

आचार्यशेखराः श्रीमद्विजयदानसूरीश्वराः

अथ प्राक्परिचायितपूज्यप्रमुखप्रातःस्मरणीयपुण्यनामवेद्यतेजस्वितावरलायितनिम्गतिपः श्रीमद्विजयकमलसूरीकण्ठीरवाद्यपटुपूर्वपृथ्वीधरपरमप्रयोजनाः परमाराध्यपादपरमपवित्रगुणगाम्मुनिधिपाठरुप्रवरश्रीमद्वीरविजयगणिवरपादपद्ममकरन्दमधुप्रवाः सकलसिद्धान्तरहस्यवेदिनो घालन्नक्षचारिणः परमप्रामाणिकप्रकाण्डाः शासनमान्यश्रीमद्विजयदानसूरीशितारोऽधुना मदीयवृत्तीयालेख्यपादत्वेन समवतरन्तीति सकृत्कथयितव्यतानुप्राप्तमेव । एते आराध्यान्वानानवसका रमणीयजिनमन्दिरनिकेतनगुर्जरदेशस्थर्षीद्विवाद्याख्यनगरलज्जजनपुो वालन्नक्षचारिणो नैमर्गिन्नापारमणीयसांसारिकस्थितिप्रवगम्य मोहनिविडसाम्राज्यशालिनीं धैमविर्द्धीं मूर्च्छां परिलज्ज्याहर्मुग्गामिगारणीयपूज्यप्रधानश्रीमद्विजयकमलसूरिपुरन्दरसाम्राज्यधुरन्धरपरमगुरुवर्यपाठरुप्रवरश्रीमद्वीरविजयानुचानपादोपकण्ठे जगत्तारकपरमेश्वरप्रदिष्टप्रज्यास्वीकाराय कवियारं प्रययुः किन्तु मुग्गलोकांनुरञ्जनार्थं पुत्रप्रेमाधिक्याकान्तान्तःकरणत्वेन तेषां ज्ञातजनास्तान् सन्नागत्य प्रतिनिन्विरे तथापि धारित्रधर्मानुरक्तचित्तान् तान् ते स्वजनास्तदितरवत्संसारकारागारपावने नालंभुण्यवोऽभवन्, यतोऽस्पकालान्तरमेव पुनः पाशस्थितपक्षिवत् योग्यसमयमुपलभ्य प्रागुक्तगुरुदेवसनीडे वां हृदयहृषां भागनतीदीक्षां ते प्रतिपेदिरे ।

पञ्चासगणिपदोपदानम्

बोधिबीजदायकभवोदधितारकाहर्मुखाभिसरणीयपूज्यप्रधानगुरुगुणगुरुवर्यणानन्यशुभ्रूयासंमत्तसेवाः कमनीयाराधकभाषाकुलितकामनाप्रभृतिकरणकलापेनानल्पविधायिविचारसारं विदिष्टमहणधारणस्मरणप्रतिमाप्रायत्यसंपन्नाः प्रतिप्रातःस्मरणीयामिरुया एते अल्पेतरनेहसा जगृहिरे । कियत्कालानन्तरं गुणगणानुसारिणीं सूत्राध्ययनाविनाभाविनीं योग्यतामनुक्रम्य श्रीमदुत्तराभ्ययनाचारारङ्गकलसूत्रप्रभृतिसूत्रयोगोद्बहनं विधाय वांस्तान् सूत्रसंदर्भान् पूज्यप्रमुरा इमेऽवलोकितवन्तः सम्यग् । ततः पूज्यानुज्ञया श्रीमहानिशीथसूत्रकृतारङ्गस्थानां हसमवायाङ्गादिसूत्राणां योगोद्बहनं कृत्वा तान् गुणगगप्राह्मनन्यानपि यथायथं विपणगोचरीचक्रुः । पश्चाच्च परमचारित्रपानपूज्यपन्पासश्रीचतुरविजयगणिपादास्तान् पञ्चमाङ्गविबाहप्रज्ञप्तियोगोद्बहनं निर्वाह्य पञ्चासगणिपदाभ्यां १९६३ वर्षे श्रम्यादतीनगरे श्रीसङ्कतमहामहपूर्वकं विभूषयांचक्रुः, यतःप्रभृति मुनिमार्तण्डश्रीदानविजयपादा जगति पञ्चासश्रीमद्दानविजयानुचानार्पत्वेन प्रसिद्धिमागताः ।

उपदेशप्रदानादि

अपि च श्रीसिद्धान्तादिविषयेषु ज्योतिःशास्त्रे च ते तथा निष्णाताः प्रतिष्ठाप्रतिष्ठिताश्च सन्ति यया अन्यसाम्भोगिकासाम्भोगिगणान्तर्वर्तिनः सिद्धान्तमार्तण्डा अपि तान् पृष्ट्वा समाधानं विदपति । श्रीमतां ज्योतिःशास्त्रावबोधमधिकृत्य किं वक्तव्येन यतः पूज्यप्रवरसंजोधितान्यज्योतिरिदप्रहसमुद्गर्तैर्मास्तवर्षचतुष्कोणेषु बहूनि प्रतिष्ठादीनि पुण्यकार्याणि भूतानि भवन्ति च सहस्रेतरपि वाटस्थानि बहूनि कारितानि क्रियमाणानि च वरीवर्तन्ते यत्प्रभावेण च सर्वज्ञानन्दमङ्गलानि दरीदृश्यन्ते । एतद्वैक्रमीय १९६८-६९ वर्षमासीचदागुरवो वटपद्मनरेसं श्रीमन्तं गायकनाडसयाजीरावं तदनलप्रायनया श्रीहेमचन्द्रकुमारपालानुकारिधर्मोपदेशं मासकल्पं राजमन्दिरे श्रवयामासुः । राजाजया संक० दि० ३

राजपुरैः प्रकाशितमस्य पुस्तके द्वाभ्यां विभागाभ्यामयतनदिनेऽपि साक्षीं समर्पयति । एतत्संसदि
गुरुभिस्सह पत्र्यासश्रीमेघविजयपादाः (वर्तमानविजयमेघसूरिवराः) मुनिमहत्तमश्रीप्रेमविजयपादाः
(वर्तमानोपाध्यायगणिवरा ग्रन्थकर्तारः) दक्षिणविहारिमुनिवर्यामरविजयपादयश्च आसीना राज्ञा च सह
मन्त्री राजशास्त्री अङ्गरक्षकादयोऽशुश्रूषन् । गुरुपदेशेन राजद्वन्द्वे सम्यग्जायमाने सत्ताकस्मिकोपाधिना
राज्ञ आङ्गलदेशगमनमापतितं गच्छता च तेनोक्तं 'भवतामुपकारं न कदापि विस्मरिष्येऽहं भवदत्त-
प्रयासं च न निष्फलीकरिष्ये' इति । अस्मिन्प्रकरणेऽपि सद्वाटकदूरीकृतस्थानिकमकैः स्वमात्सर्यदोषेण
बहु मातृस्थानं विहितं, तेभ्यः धीमतोपालम्भो दत्तः, ध्यावितं 'घाहमपि वक्तुं जानामि मैवं पुरुष तत्रैव
मम श्रवणमनुजानीध्वं तेनैव मम लाभो भवती'त्येवम्, अन्ते न किमपि तेषां चलितम् । परं दृश्यतां फाल-
माहात्म्यं यदेतादृग्धर्माभिसुखसंजातो राजाऽधुना तद्गणलेखेनापि युक्तो वर्तते न चेत्तपि महत्याशङ्का !
अस्तु, देवास्तस्मै सद्बुद्धिं ददतु । सर्वानुयोगाचार्यत्वेन गुरुमिरन्या बहुधा शासनप्रभावता प्रभाविता ।

आचार्यपदोपदानम्

तेषां सुकुलादिप्रधानप्रवचनप्रज्ञापनाकुशलत्वाद्यन्यसदृगुणान् समवलोक्य योगादिसर्वावश्यंभावि-
क्रियाकलापकलितान्तांगच्छापितश्रीमद्विजयकमलसूरिसार्वभौमाश्रयापुर्या १९८१वर्षयामार्गशीर्ष-
शुक्लपक्षा दिने प्रातःकालीनशुभलप्रोचग्रहे मङ्गलमुहूर्ते विधिपुरस्सरं वाटकप्रवचनप्रभावताकर्तृजिनशा-
सनातुरागप्रवक्त्रादिगुणगणानुगामिनीसूरिपदव्या विभूष्य स्वीयपट्टपाथोद्याद्यनिशामणित्वेन प्रत्य-
तिष्ठिष्व । एवमनुयोगाचार्यश्रीमदानविजयगणिवराशशासननायकाचार्यपरमेष्ठिप्रवरश्रीम-
द्विजयदानसूरिप्रभुत्वेन विश्रुतिमत्सन्तो भूपीठं चिरं पावयन्ति । स्वर्गतसूरीशिवभिस्सह सूर्य-
पुरे चातुर्मासं कृत्वोपधानादिभिस्तत्र शासनेत्कर्षं च कृत्वा पूज्यप्रवरा व्यशीत्येकोनविंशे परिवत्सरे
नगरराजिमुख्यराजनगरं प्रति प्रयुक्तत्रानेकेषां मुमुक्षुवर्याणां प्राज्याभूतपूर्वमहोत्सवसहितं पारमे-
श्वरीप्रग्रज्याप्रदानेन तैस्तारफतलजैर्जिनशासनस्य सहती प्रभावना विदधे । अत्रान्तरे मुम्बापुरीसंघा-
प्रणीभिरागम्य विविधविषयविलासतरङ्गाकुलितमोहमयीनगरे जिनेश्वरोदितानवद्यमार्गोद्धोपणाय चा-
तुर्मासीकरणार्थं विज्ञप्तिर्वाढं कृता । परं पूज्यप्रवेकास्ते तवः प्रस्थातुं नाशक्नुवन् । तच्चातुर्मासं च श्री-
स्थानिकसंघाप्रहस्तवद्वेन तैः श्रीराजन्नगरस्थजैर्जिन्विद्याशालायां कृतम् ।

मुम्बापुरीगमनम्

अत्रान्तरे गच्छाधीश्वराः श्रीमद्विजयकमलसूरीश्वराः स्वीयाद्भुतपतितपावनचरणसरोरुहाभ्यां सौर्यपु-
रीसमीपस्थजलालपुराख्यग्राममलंचक्रिरे । परमसेव्या एते जिनशासनोत्कर्षानुरागाः स्वकीयान्ति-
मावस्थासन्नसमर्थ परिभाष्यानेकमुमुक्षुजनदीक्षापरिवर्धमानसमुदायं श्रीमद्विजयदानसूरीश्वरं द्रष्टुं
भाविजिनशासनप्रमाधनामनुलक्ष्य तीव्रोत्कण्ठिताः सन्ति स्म । पूज्यप्रवेकश्रीमद्विजयदानसूरीश्वराः
स्वीयप्रशिष्यमुनिश्रीजम्बूविजयादिमुनिवरैः सह राजनगराभिप्रेक्ष्य गच्छाधीश्वरसेवायां संगन्तुं
चेष्टुः । पन्यासप्रवरं (वर्तमानपाठकप्रकाण्ड) श्रीमत्प्रेमविजयगणिवरा निजान्तिपत्रप्रखरप्रवक्तृमुनि-
प्रवरश्रीरामविजयवरादिमुनिवरैः सह तत्र तस्थुः । प्रक्रान्तालेख्यपादास्ततः त्रम्बावटीं प्राप्य राज-
नगरस्थसाधुवराणामागमनार्थं स्तोकसमयमत्रत्यविहारं विलम्बन्ते स्म । अत्रान्तर एव गच्छनायकापा-

दानां सार्वत्रिकशोकोत्पादकालधर्ममयानकृतां श्रुतिपयमागता । अत एव दर्शनाशा निराशारूपेण परिवर्तिता निराशान्मुनिधिनिमज्जतां च सर्वेषां मनो भृशं खेदं विमरांचकार । पूज्यपादश्रीमत्प्रेमविजयगणिवरा अपि तत्रत्यमुनिवरैः सह राजनगराद्विहृत्य पूज्यपादाचार्यदेवचरणे श्रीसम्भतीर्थे समुपस्थिताः । सर्वेषामेतद्घातुर्मासी तत्रैव बभूव । अत्राप्यनेकेषां भवोदधिपारं जिगमिषूणां मुमुक्षुवर्ष्याणां प्रग्रज्याप्रदानं बभूव । चातुर्मासानन्तरं प्रकान्तालेश्यपादाः स्वीयशिष्यप्रतिप्यादिसर्वपरिवारेण सह स्वर्गस्थाचार्यपुरन्दराणां मूर्तिपादुकानां प्रतिष्ठार्थं जलालपुरं प्रति विजहूः । तत्र द्वितीयालेप्यपादानां द्वितीयपट्टधरश्रीमद्विजयलब्धिसूरिप्रमुगैः पूज्यानां महामहःपुरस्सरमनुत्तरं स्वागतं कृतं, पूज्यानां मुधासिद्धदृष्टिपूतचासक्षेपेण तत्र प्रतिष्ठादिसर्वं कार्यं समाप्तिमगात् । ततश्च प्रतिनिवृत्त्यै ते सौर्यपुरं समाजमुः । चातुर्मासीमिमां सूरिप्रवराः स्वीयप्रधानशिष्यपन्यासप्रवरश्रीमत्प्रेमविजयगणिवरादिभिः सह सौर्यपुरीसंचामणीजनामह्यशास्त्रतत्रैवाधीकृतम् । चातुर्मासेऽसिन्नापि मोहमयीसंचामणीजनानां पुनर्विज्ञप्तिः समागता । अतोऽनुग्रहधिया सूरिप्रमुखैस्त्रय क्षेत्रस्पर्शनानुसारेण सा स्वीकृता । चातुर्मासां संपूर्णयां सत्यां ततो विहृत्य पञ्चाशीत्यधिकैकोनविंशतिशततमे वर्षे पूज्यमुन्वापुर्यां लालबागोपाश्रये स्वमुविद्युतविशाळशासनप्रभावकरत्नत्रयाल्लोकलोकोत्तरान्विपद्मुदयैः सह चातुर्मासी कृता । तैरष्टाविंशतिल्लधर्मवृषभशिष्यैः सह १९८५ तमे वर्षे वैशाखकृष्णपक्षीमंगलप्रभाते मुन्वापुर्यां प्रवेशः कृत आसीत् । तदा च तत्रस्थानेकप्रामनगरदेशपालव्यानेकसंचामणीमिस्त्रेषां मूर्तिमद्वर्मधुरन्धराणां जैनाचार्यजगद्गुरवराणां परमोत्कर्षप्रप्यापकातुलानन्यासदशभूतपूर्वातिमहत्स्वागतं कृतम् ।

उपाध्यायपद्यासादिपददानम्

श्रीसंचामहनिर्वन्धनेन तत्रैव कारणिकं द्वितीयमपि चातुर्मासं पूज्यपुरोगाः कृतवन्तः । नतयत्सल्लतायैः सूरिसत्तमैः स्वीयप्रशिष्यमुनिप्रवरश्रीरामविजयवरान् श्रीपञ्चमालाविवाहप्रभतिसूत्रयोगोद्बहनं कारयांचक्रे । चातुर्मासानन्तरं च १९८७ तमे वर्षे कार्तिकमासे कृष्णतृतीयादिने श्रीभायकलाप्रेष्ठिमोतिशाहकारिवजिनप्रासादवह्निर्भव्यमण्डपे स्थानिकतद्वितरसंचजनसाप्रहविभ्रमिस्तातलेन श्रीसहस्रसमक्षमेव महमहारोहपूर्वकं तपोगच्छगगनाधीश्वरा इमे पूज्यपादाः स्ववरदहस्तेन स्वीयविनेयावतंसकान् पन्यासप्रवरश्रीमत्प्रेमविजयगणिवरान् प्रकरणप्रणेतृपादान् “सिद्धान्तमहोदध्यापाध्यायपरमेष्ठ्युपपदाभ्यां” मुनिप्रवरश्रीरामविजयपादान् “व्याख्यानवाचस्पतिगणपद्यासप्रवरपदैश्च” विमुपयांचकुरुः । परमुपयावसरेऽसिन् पञ्चानां वैराग्यरत्नरश्मितानां मुमुक्षुवर्ष्याणां सुन्दरममारोहसहितं पवित्रप्रारमेश्वरीप्रग्रज्या समभून्, धर्माभिलाषियदृजनाश्चतुर्थप्रवर्द्धादशप्रतप्तम्यक्त्वविंशतिस्थानकारितापः-प्रसुतप्रतनियमा नन्दिशमश्रं सविविना पूज्यप्रवरसूरिसत्तमपुण्यदृष्टैर्लुटुः । एवं पूज्यपादानुग्रहेण मुन्वापुर्यां कतिपयवर्षशताभूतपूर्वां श्रीजिनशासनोन्नतिभूरिर्भूय । तदनन्तरं मोहमयीशास्त्रापुरेऽन्धेरीप्रान्ते तत्रस्थसंचेनोपधानतपोवाहनार्थमाप्रचिते सति सूरिसंकटनादयः सर्वे तत्रागतोपधानतपो वाहमासुः । तत्रापि मालारोपणावसरे पुनरन्ये लघुधर्मिन्नाश्रयाणां मागवर्गीनां प्रतिवेदिरे । अत्रै महानुत्सवो बभूवान्येषां मुनिवरानामुपश्रापनादि संज्ञाया । श्रान्तरे श्रीदेशविश्वविद्यालयं जात्यधार्मिकसंस्थासम्मेलनकारकत्राद्विज्ञानां विज्ञिष्टविज्ञानां मूर्तिधराः पाठकप्रदाहन्तरे

पन्यासप्रवरश्रीरामविजयगणिवरादिसंख्यापत्रसाधुभिः सह सौराष्ट्राष्ट्रवर्धमाननगरैः प्रेषयामासुः ।

वर्षितपस्तत्पारणकं च

इतस्तपःकृष्टा अपि सूरिसत्तमा वर्षितप आरब्धवन्तः । अन्वेष्युपधानकालानन्तरं स्वीयलोचनव्या-
धुपचारयोग्यपरिपक्वकालमलभमानाः लोचनव्याधिताहगुपचारमन्यत्रापश्यन्तो निजप्रशिष्यविद्वद्बन्ध-
मुनिप्रवरश्रीजम्बूविजयादिमुनिवरैः सह कारणिकमेतच्चातुर्मासमपि तत्रैव मोहमय्यां लालवागोपाश्रये कृत-
वन्तः । एतदपि पूर्ववद्बहुदाः शासनप्रभावनापुरस्सरं संपूर्णं बभूव । अद्यावद्विषयन्तमपि स्वीयनेत्रव्याधि-
परिचर्या—(operation) योग्यसमयमनघिगच्छन्तोऽन्यत्र वाहकपरिचर्यासामग्रीदुर्लभतां जानन्तोऽपि
'विहारं मा कुर्यन्तु, मा कुर्यन्तु गुरवः', 'अत्रैव तिष्ठन्तु, अत्रैव तिष्ठन्तु' इति गुरुगुणगुणानुरागबद्ध-
चेतसां श्रीसंघजनानां सद्बद्धवद्वाकान्धर्मभावलोलीमूढांस्करुणबिलापान् शृण्वन्तोऽयमी त्रिलोकीहृद-
यानन्ददायकाः सूरिवराः श्रीसहं संतुष्य ततः प्रतस्थुः । सूरिप्रधरास्ततो निर्गन्ध स्वीयप्रशिष्यप्र-
सिद्धवक्त्रमुनिप्रवरश्रीजम्बूविजयादिमुनिवरैः सहानेकभामनगरान् स्वीयपवित्रचरणरेणुभिः पावयन्तो
निजागाधज्ञानवलेन बिशेषयन्तो जिज्ञासुजनान् तपोव्रतादिधर्मक्रियाः कारयन्तः परमपवित्रश्रीशत्रुज-
यतीर्ययात्रार्थं श्रीपुण्डरीकगिरिकिरिटीटकल्पयुगादिदेवश्रीनाभेयजिनराजदर्शनबन्धनार्थं सौराष्ट्राष्ट्रं प्रति
विजहुः । मार्गे शरीरास्वास्थ्यं जातम् । सूरिभिर्दमननगरे सत्रसमाविकस्रबालभावकआविकानुरोधेनाय-
स्थानं कृतं तेन च सहे छेदशान्त्याचारमकभूतपूर्वां लाभः समजनि । शरीरास्वास्थ्ये विद्यमानेऽपि ततो
विहस्र शनैः शनैः १९८८ चैत्रकृष्णपञ्चम्यां सूर्यपुरं प्रापुः । श्रीसह्याप्रदेण श्रीगुरवस्तत्रैवावस्थानं कृत्वा
वैशाल्युद्धवृत्तीयादिने श्रीवर्षितपः पारितवन्तः । श्रीसह्येन तपःपारणप्रमोदात्पूजायुत्तमः कृतः । गिरि-
वरदर्शनोत्कण्ठया श्रीगुरुवर्चसास्ततोऽपि विहारमकार्युः परं तादृक् स्पर्शनाबलाभावेन स्वशरीरशैथिल्या-
विकारणेन तेषां पुनर्भृगुकच्छनगरेऽयस्थानं जातम् । तत्र सूर्यपुरभृगुकच्छादिसहजायकैर्बहुधा चातुर्मास-
करणार्थं विज्ञप्तिः कृता परं तत्पूर्वमेव वर्धमानपुरीविज्ञप्तिरागताऽऽसीत् । सा पुनरप्याग्रागता । तत्र गन्तुं
मनसीकृतम् । स्वास्थ्ये जाते गुरुभिः पुनस्ततोऽपि स्वविहारः पुरस्कृतः । इतः पाठकप्रकाण्डश्रीमत्प्रेम-
विजयानूचानपादाः पत्तनवर्षाकालानन्तरं स्वीयशिष्यरत्नपन्यासप्रवरश्रीमद्रामविजयगणिवरादिमुनिवरैः
सह मुमुक्षुवराननेकान् प्रजाजयन्तोऽनेकागमवत्स्वाभिलाषुकजनान् प्रतिबोधयन्तः स्वीयाद्भुतप्रतिभाप्रक-
र्येणाचार्यपादैः सह यात्रार्थं सौराष्ट्रजनपदं प्रति समाजग्नुः । सर्वेषां च तच्चातुर्मासं वर्धमाननगरका-
म्पमध्ये संजातम् ।

अयमेव हि विंशतिशताब्दीप्रान्तभागमयः समयो यः प्रस्तुतप्रकरणप्रणेतृपा-
धानां समयनिर्देशतया निर्दिश्यते ।

अमी पूज्यपादाः कर्मप्रकृत्यादिगहनवत्त्वविचारवतुरा अस्य ग्रन्थरत्नस्य विधातारो निर्धारयन्तु भो
भीधनाः । अमीपां जन्मभूमिः पिण्डवाढाख्या शीरोहिराज्यमध्ये, आतुरभिधानं कङ्कुवाई, पितुर्भग-
धानदास इत्यवधारणीयम् । प्रज्जया जन्मतः षोडशवर्षे पालीतणाख्यनगरे वैकुण्ठीय १९५७ तमे वर्षे
कार्तिकमासेऽभवत् । एतेषां पदव्यादि तूपरि विलोकितमेव । एषां भगवतां पादमूले बहवः साधुश्रा-
वपादयो वाचना गृहित्वा कर्मसाहित्यविशारदा भवन्तः पद्याम एव । तेषां सर्वेषां चोपकाराय ग्रन्थ-

निर्माणमुरोक्तं कृपावर्द्धिविक्रमाब्देकौनशवाष्टसप्तत्याम् । एकोनशतपञ्चाशीतौ मुष्तापुषां स्वर्गिचैत्र-
मुनिवर्धश्रीमज्जन्मूविजयपादे तज्ज्ञानं स्वस्मात्संकमितवन्तरसंकमविधिदुःशलाः । सोऽयं ग्रन्थ एतावता
प्रयासेन प्रथमविभागनिर्दिष्टसंशोधकानां प्रसादेन च प्रसिद्धिमागतः सर्वैः स्वागतार्ह इति विश्वसितः ।

ग्रन्थोपक्रमः—

अस्मिन्विभागे गत्यादिमूलचतुर्दशोत्तरद्वापष्टिमार्गणा अवतारिताः प्रत्येकस्मिन् गुग्म्यान्पूर्वका धन्या-
दयो निरूपिताः । तेन संक्रमप्रतिग्रहौ तत्प्रकृतिस्थानमङ्गसहितान्तराभ्यासिनाऽपि विनाऽऽयासेन
पुष्येते । मार्गणास्थेतान्मुदीर्य विचिन्त्य पूज्यप्रवेष्टेः प्रान्ते संवेधोऽपि दर्शितः । सोऽयं समस्तविषयस्य
सर्वाग्रं भवति । एवमाद्यविभागान्तर्वर्तमानः प्रकृतिसंक्रमोऽस्य त्रिमासस्य सप्तादशतानि पृष्ठानि निरूप्य
बहूनां वस्तूनां सविस्तरं गभीरं ज्ञानं समर्पयन्समाप्तीभवति ।

पङ्क्तिश्लेषाधिकशततमाष्टप्रातिस्त्वितिसंक्रमः पञ्चवत्वारिंशदुत्तरशततमादनुभागसंक्रमस्त्रिपष्टिशततमात्र-
वैशसंक्रमश्च प्रारभ्यमाणा उपलभ्यन्ते । त्रयोऽप्येते संक्रमाः स्वलाक्षणिकस्वरूपान्विशदीकुर्वन्तोऽप्ये-
तृणां मनःशल्यान्यपाकुर्वन्ति ।

एतदेवामीषां ग्रन्थकाराणां गंह्यतरत्वं यदनेकानेकदृष्टिबिन्दुपुरस्सरं सैद्धान्तिकप्रमाणैस्तद् पठितृ-
भ्योऽभिधेयस्य न केवलं तल्लक्षणं ज्ञानं समर्पणीयमपि त्वेतादृगतीन्द्रियक्षेयमपि सूक्ष्मस्थूलयन्त्रद्वारैः प्रत्य-
क्षमिषकरणीयम् ।

रचयितृपादैः स्थितिसंक्रमेऽप्यवसायस्थानकानां हृदयं सुपूद्गादितं लक्ष्यते । अनुभागसंक्रमे पृष्ठे
शतपटुत्वारिंशे “ज्ञेहशब्देन सप्रतिपक्षस्त्रिग्वरस्पर्शो प्राज्ञ” इति या चर्चा सूचिता सा वद्विपये सान्ध्या-
सन्ध्याविचारकयिद्वज्जनेभ्यः प्रकाशं दत्त्वा मार्गप्रदायिका बुध्यते । रसस्थानेषु पदस्थानकानां बोधस्त्रीः
परमोपकारिभिस्सम्यक् प्रदत्तो विलोभ्यतां धीधनैः । प्रवेशसंक्रमे चोद्बलनाविष्यातययाप्रवृत्तिगुण-
सर्वस्तिचुक्रसंक्रमाणां गुणितकर्माशयपितृकर्मांशदीनामपि स्वरूपं सुगमतया दर्शितं दृश्यते । संक्षेपे-
णैभिस्समर्थागाधागमाभ्यासिग्रन्थकर्तृभिर्न कोऽप्युपयोगिविषयः स्वकुशललेखिन्यान्वतवारितो रक्षितः ।

एवमयं ग्रन्थरत्नाकर एकनवत्युत्तरशततमे पृष्ठे सम्पूर्णो जायते । दिनवत्युत्तरशततमादुद्घर्तनापव-
र्त्तनाख्यकरणप्रकरणमपि सहयोजितं वर्तते । निःशङ्कितं तेनाखिलग्रन्थप्रसादस्य शिखरायितं कृतो-
पयुक्ततायामन्या एव वृद्धिः कृता । प्रान्त एकोत्तरद्विशततमपृष्ठस्था प्रगतिर्विलोकनीया । एषा श्रीजिन-
शासनस्य जिनवाङ्मयस्य बाङ्गयाकृत्रिमप्रणेतृणां प्रणेतृपासकवरशासनाविच्छिन्नकारकमहानुभाषाचा-
र्यपुङ्गवानां ग्रन्थकारमहर्षिपर्यन्तानां चानुपमप्रभावकतां प्रकटीकरोति ।

विषयविरस्रोतफराणि यन्त्राणि शतद्वयप्रमितान्यस्मिन्विभागेऽपि सहृदयानां हृदयमाहरन्ति । कथि-
तेव सा विशेषता या वैविर्लेशेपीक्रियते अन्त्यनमुख्यस्याद्यविभागगतवाङ्मये । अनयोर्द्वयोरेपि सम्बन्धगृ-
हीतानामन्यान्यसन्दर्भागकाराद्यनुक्रमणिकाऽस्मिन्प्रकाशने प्रकाशिता प्रकाशकैः । ऐदंयुगीनमुद्रणमुद्य-
मुद्धतिपेक्ष्य सा स्वागतार्हा । त्रिपष्टिनिधनधानामुद्देशोऽनया कृतो विलोक्यते । आशान्त्रयीयगोम्मट-
सारादिकतिपयग्रन्थानामसंगतमतानि पूज्यपादैर्नाखण्डितान्युपेक्षितानि । एतत्सर्वं ग्रन्थकर्तृपादानां
बहुश्रुतत्वं प्रतिभाप्रकर्षत्वं ग्रन्थस्य युक्तियुक्तत्वेनावश्यतयाऽभ्यसनीयत्वं च हिंदिमनादेनोद्बोध्यतलम् ।

गीर्वाणगिरायां ग्रन्थरचनया अनया विद्वद्वचयितृपादैरैदं युगीनां श्रुतिदूरीकृतेति तावदेकम्, न केवलं जैनसाहित्यस्य गीर्वाणगिराया अपि सगौरवं चात्सल्यं कृतमिति द्वितीयम्, विद्वन्मुद्राधारिसहृदयसाहित्यसेवकान्प्रति सेवायाः क्षेत्रं प्रदर्शितमिति तृतीयम्, मोक्षस्थानन्योपायरत्नत्रयीवदवधारयन्तु भव्यजनाः । महत्प्रयासजनितो ग्रन्थोऽयं स्वससूत्राया जैनवाङ्मयकोषेऽन्तर्धरत्नस्थानमविनश्यतमवाप्नुवन्निश्चीयते । सर्वे पठन्त्यन्यान्यरूपेण प्रतिफलद्वयवरोगनिदानं विचित्रकर्मस्वरूपमवगच्छन्तु तद्वन्धाद्विरमन्तु नैष्ठ्यादि भावयन्त्वौषधकल्पमवस्थमारोग्यबीजं श्रीजिनोपज्ञचारित्रं साधुवन्तु चेत्यभिलषन्विरमेऽहमस्माल्लघुप्रयासात् ।

राजनगरे जैनविद्याशाला
पीरात् १४५९ श्रावणकृष्ण ८ } पाठकपुङ्गवपुङ्गवपूज्यप्रवरश्रीमत्प्रेमविजयानूचानपादान्तिपत्र-
प्रबुद्धपरिवृष्टश्रीमज्जम्बूविजयगुरुपादपयोऋषरागपुंभास-
नापरायत्तो मुनी रक्षितविजयः ।

द्वितीयविभागगतशुद्धिपत्रशेषम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
१० १६३२	१० १६३२	१०	१ प्र.पं.	तस्य च		८१	३
१ १				श्रीणि	त्रे	८७	९
१	२ (साक्षादने गोत्रवन्धः)	१७	४ , , ,	त्येकविंशति-	तिरुत्वे	"	९-१०
मिसे—१	मिसे—२ (येद०)	५०	अन्वयः,	रूपाणि			
मिसे—४४	मिसे—७४ (सर्वो०)	५७	प्रथमवं०	भवत्पत्न्यादिषु	असंख्येयवर्गानुक्तेषु	९०	१
प्रयोदशैकादशे०	प्रयोदशमथेति	६२	५ अ०	तेषोल्लेखादि	कृष्णल्लेखादि	९१	यत्न
श्वेकादश	अ यथ	"	३ "	५	५	९६	"
एवं हीनमोह	एवं समोगी	९७	पं०	४			
त्रिंशत्पञ्चाधिक	त्रिंशति षोडशाधिक	"	२ अन्त्या-	९	१०	"	"
प्यादौ	च यथ	"		[१०]			
देवनारकाः संख्ये	देवनारकासंख्येय	७०	८	९	१०	९७	"
मिप्यात्वे—२१	मिप्यात्वे—२१ (गो०)	७१	द्वि.पं०	१०			
सप्तति	सप्तसप्तति	८१	१७	१०	१०		
येऽविरते	येऽविरते मिप्यात्वे	८३	२५	१०	१०		
भाष	भाषवर्ज	"	" (यत्रे-	१	१०	"	"
			अपि सद्दशेयम्)	[११]	१२		
स्थानशिक	स्थानद्विक	"	"	...चारित्र्येषु	...चारित्र्येषु यथाक्रमम्	९८	१३
सप्तप्रकृतयो	सप्तप्रकृतयो	"	३३	गुणस्थानद्वयेऽपि	गुणस्थानद्वये चतुष्के च	"	"
असंज्ञिनि च	च	"	३४	ओषे १५२	ओषे १५३	१००	पं०
मुद्रलनासमाहपमा	ममा	८४	६	चतुर्विंशत्यपि	वैमानिकेषु	१०२	२
सासादन	असंज्ञिनि सासादन	"	१९ (यत्रे-	एवं सुवेदेऽपि		१०४	१
			अपि सद्दश)	प्रयोविंशत्येक	प्रयोविंशतिद्वयोविंशत्ये	"	"

अष्टादशः	शुद्धम्	पृ०	पं०	अष्टादशः	शुद्धम्	पृ०	पं०
द्विकृत	द्विकृतविकृत	१०६	३	मनुष्यमनुष्यो	मनुष्यो	११०	१०
क्षीणमोहे	उपराग्नमोहे क्षीणमोहे च	११२	२२	गोत्रप्रशस्त्र	गोत्रोपोषाप्रशस्त्र	११९	१३
श्रीणि	द्वे प्रतिग्रहस्थाने श्रीणि	११२	१५	नी०	नी० उद्यो०	१००	५०
नव	एकदशद्विगुणव	११२	२८	(१९)	(४०)	११	११
अष्टौ	दश	"	"	२९		"	"
[२४ स-]	[२४-२८-स-]	११६	५-	२९		"	"
सेजस्कापिकेयु	सेजोपायुकापिकेयु	११९	१३	२९			
दाग्य सूत्रम	दाग्यमिश्रसिवाद्	१२०	२९	२९			
श्रितवत्तिचतुर-	रूपे द्वे संक्रामतः	"	३२	सुखरोदय	सुन्दरादेय	१०५	१३
श्रितिरूपानि-				वर्तमानमौ	वर्तमान औ	१८०	३
आचारि संक्रा-				गुणितकर्मादौ	गुणितकर्मादौ	"	१०
मन्त्रि				वटिकाग्रतत्वेन	वटिकातिक्रान्तदेन	१८१	२०
१०२-९५	१०२-९५	१२३	५०	प्रदेशसंक्रमेण	प्रदेशसंक्रमेण सिद्धकर्म-	१८०	१३
" "	" "			क्रमेण			
१०२, ९५	१०२, ९५, ९३, ८४	१२५	"	हार्ग्या	हार्ग्यामावटिकाया असंगदे-१९५	३	
संक्रामति	संक्रामन्ति	"	२४	वर्तमानार्ग्या			
सुमिद्वय	सुमियाण	१५३	१४	द्विजमवाधिका-द्विजिभागावटिकाप्रमणा	१९७	१३	
यद्वा	यद्वा	१५६	२३	वटिकात्रिभाष-			
प्राप्यते,	प्राप्यते, क्षीणमोहे निद्रादि-	"	३२	प्रमणा			
	कलोदयवतीपत्नीकारे स-			त्रिसमयाधि-	समयाधिकद्विजिभागायटि-	"	१५
	समाधिकवटिकादोषार्थं			कावटिकात्रि-	अप्रमणा		
	विषयी वर्तमानस्य प्राप्यते,			भागप्रमणा			
	पूतद्वैक्षया च अथन्यस्थिति-			समयाधिका	अवाचान्मर्गद्वानि समया-	२००	२१-२२
	संक्रमः प्राह स्वप्रकृत्युक्तः।			धिका च			
				व्यवाधा	न्यतिर्यापना	२०१	१९

अत्र प्रथमविभागगतशुद्धिप्रज्ञेयमपि पाठकैर्निर्धारणीयम् ।

अष्टादशः	शुद्धम्	पृ०	पं०	अष्टादशः	शुद्धम्	पृ०	पं०
उद्वलितसम्पत्तिप्रमोह-	उद्वलितसम्पत्तिप्रमोह-	२२	५०	दे०	दे०	५८	५
मोहनीययोर्मि-	नीयनिष्पारादिरनादिभि-			"	"	"	"
व्यादटि	व्यादटि			दे०	दे०	५९	"
६।३	५।३	३२	"	"	"	"	"
५।२	६।२	"	"	पं	पं	७३	२७
४।३	३।३	"	"	संदिभा	संदीक्षुता	"	२८
३।२	५।२	"	"	अवतः	अवतः, संभवतो हि	९९-	३१
यद्वा नारदिके	यद्वा नारदिके	३३	"	[कोटिरिव परमसु, स च संभवमसु			
मनुष्याणां	मानां	४९	२८	वर्षेषु गतेष्वेव लभते			

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
सापेक्षया	सात्तमुद्गृहीतपेक्षया	७३	३२
स्थितिखण्ड	रसखण्ड	७८	गुटसक-
	परिशिष्टम् (५)		
तिर्यक्षदस्यान	तिर्यक्षदस्यान	८१	१

१ विमुक्तपेक्षया पदस्यान-

कक्षणा, अभ्यवसायापेक्षया तु
चतुःस्थानलक्षणा ।

गुणसंक्रमानु-	बहुलनसंक्रमानुविद्वगुणसं-	८५	यं०
विद्वोद्भूतना-	क्रमोऽपि		
संक्रमोऽपि			

आयत्तिः	आयत्तिका तु क्तिबुकसंक्रमे-	८६	यं०
	पान्यमोदयवतिषु संक्रममति		
क्षीयते ।	क्षीयते । तथा गुणश्रेणिसम्ब-८७	२१	

न्धिनः संक्षेपभागाः प्रथम-
द्वितीयस्थित्याश्रितास्तिष्ठन्ति,
एकं तु गुणश्रेणैः संक्षेपयुक्तं
भागमन्तरकरणदलिकेन
सह विनाशयति ।

भवति ॥	भवति ॥ सम्प्रवृत्तभाष्य-८७	३०	
	भूमसमाप्यारम्भ्य मि-पारत्वं		
	गुणसंक्रमेण सम्प्रवृत्तमिच्छ-		

[योः संक्रमयति अग्रेमुद्गृह्यतयावत्, ततो
विधायतसंक्रमः । गुणसंक्रमकालं यावत्
सहस्रां कर्मणां स्थितिघातरसघातगु-
णश्रेणयोऽपि प्रवर्तन्ते । मिथवारवत्
प्रथमस्थितौ आयत्तिका द्विकक्षेपानां गुण-
श्रेणिर्निवर्तते, आयत्तिका दोषायां तु
स्थितिघातरसघातौ निवर्तते । औपश-
मिकाद्वयायाः किञ्चिदधिककालिकादो-
षायां स्थितौ घटमानखयाणमपि द्वि-
तीयस्थितिगतानां सम्प्रवृत्तादिपुञ्जानां
दलिकमध्यवसायविरोधेण समाकृष्यान्त-
रकरणचरमायत्तिकायां प्रक्षिपति, तत्र
प्रथमसमये प्रभूतं द्वितीयसमये स्त्रोकं
तृतीयसमये स्त्रोकरं, एवं तावद्वाच्यं
शापदायलिकाधरमसमयः । दलिकरव-
नातु स्यात्प्रमाना नोपुच्छाकारा भवति ।
भन्तरकरणायत्तिकादोषायां स्ववसाति-
रमे हेऽपि शुद्धिपत्रके पश्चात्कृतत्वेनानुक्रमणिकायां न लिखिते इति ज्ञेयं पाठकवरैः ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृ०	पं०
[तदलिकस्य सम्प्रवृत्तादिपुञ्जानामन्वत-			
मसम्बन्धिन उदयो भवति, यदा शुभम्-			
रिणामखदा सम्प्रवृत्तपुण्योदयः, मध्य-			
मन्वेत् मिथोदयः, लब्धमन्वेत् मिथ्या-			
रवदलिकोदयः ।			

समये	समयादी	९७	४
दीर्घाया	दीर्घायाया	"	"
पूर्वस्पन्दकेभ्य	पूर्वस्पन्दकेभ्योऽपूर्वस्पन्दके-	१०३	२७
भागेषु	भागेषु मनेषु	१०५	१
स्थिता	स्थित	११२	४
कृतवत्	कृतावत्	"	७
स्थान	स्थ	"	१०
खण्ड	खण्डो	११३	१४
प्रथमध्यापारः	प्रथमसमयध्यापारः	११४	२२
एकजी-	एकस्मिन्समये एकजी-	१४४	४
चोक्तानि	च वक्ष्यमाणानि	१५१	२
यम	याम	"	१३
मयदा	बदा	१५२	२५
विंशतिः	द्वाविंशतिः	१५६	१
द्वे		१७०	१
स्थाने च	स्थानं चैकम्	"	"
ऊर्ध्व	ऊर्ध्वसन्तमुद्गृह्यतयावत् क्षायोपशानि-		
	कसम्प्रवृत्तेस्तु	"	१०

त्रिंशत्प्रतिग्रहे	पूर्वं त्रिंशत्प्रतिग्रहेऽपि ।	१८४	अस्या
चतुःमिति ।			

२९	२९-३०	१८५	यं०४
तिर्यम्पः	शेषाः	"	" ५
३०।९५।चातुर्गं०		"	" ६
नारका देवाश्च	तिर्यम्पराः	१८६	" २
सुको	सुको नास्ती	१८८	६
॥	॥ तदुक्ते चोक्तो गुणस्थानेषु ॥	"	७
	प्रतिग्रहसंक्रमस्थानानां संवे-		

[धः । तदुक्ते चोक्तं गुणस्थानद्वारेण प्रति-
ग्रहसंक्रमस्थानित्वमिति ॥

करण	करणा	१८९	१४
तत्र	तत्र मनुष्यप्रायोगे	१९०	३
-शायां	-शय्यामेकोनत्रिंशति च	"	"
एकोन-	देवशायोये एकोन-	"	"

पश्चात्कृतत्वेनानुक्रमणिकायां न लिखिते इति ज्ञेयं पाठकवरैः ।

शासन-प्रभावक, प्रवचन पारंगत-

सन्म, विक्रम सं-१९२४

शत्रुनाश

दीपा विक्रम सं-१९४६

गोता

आचार्य पद-१९८१

शाना

मणि-सन्मस पद-१९६२

लक्ष्मण

“आचार्य श्रीमद् विजयदानसूरीश्वरजी महाराज ।”

“गम्भीरिमाधरितवारिनिधि प्रवृद्ध- बोधप्रभाप्रतिदत्ताशुमदिन्दुधामा ।
रत्नत्रयीधितरणाजितपारिजातो, जीयात्प्रभुविजयपूर्वकदानसूरि ॥१॥”

“संक्रमकरणम् ।”

(द्वितीयो विभागः)

साहंपूर्विकसंस्तुतानभयदान्नत्वा नृदेवासुरैः ।

भागे शिष्यजनस्वकोपकृतये द्वैतीयके सांक्रमे ॥

सत्तासंक्रमयोः पतद्ग्रहयुजो बन्धस्य गत्यादिषु ।

संबंधो समुदीर्यते प्रकृतिकस्यानादिवस्तूनि च ॥ १ ॥

अथ प्रकृतिसंक्रमे मार्गणाधिकारः प्रकाश्यते—

“गईन्दिण् अ काण् जोण् वेण् कसायनाणे य ।

संजमदंसणलेसाभवसम्मे सन्नि आहारे ॥ १ ॥”

तिद्धारं चतुर्विधम्, नारकतिर्यङ्नरामरभेदात् । इन्द्रियद्वारं पञ्चधा, एकद्वि-
त्रिचतुष्पञ्चेन्द्रियभेदात् । कायद्वारं पञ्चिधं, भूजलानलानिलयनस्पतिव्रसभेदात् ।
योगद्वारं त्रिधा, मनोवाक्कायभेदेन । वेदद्वारमपि त्रिविधम्, स्त्रीपुंनपुंसकभेदात् ।
कपायद्वारं चतुर्विधम्, क्रोधमानमायालोभभेदात् । ज्ञानद्वारमष्टधा, मतिश्रुतायधिम-
नःपर्यवकेवलज्ञानमतिश्रुताज्ञानविभङ्गज्ञानभेदात् । संयमद्वारं सप्तधा, सामायिकच्छे-
दोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिकसूक्ष्मसम्पराययथाख्यातदेशविरत्यविरतिभेदात् । दर्शनद्वारं
चतुर्धा, चक्षुरचक्षुरवधिकेवलदर्शनभेदात् । लेख्याद्वारं षोढा, कृष्णनीलकापोततेजःपद्मशुक्ल-
भेदात् । अव्यद्वारं द्विविधम्, भव्याभव्यभेदेन । सम्यक्त्वद्वारं षोढा, क्षायोपशमिकौपश-
मिकक्षायिकसास्वादनमिश्रमिथ्यात्वभेदात् । संज्ञिद्वारमाहारद्वारं च सप्रतिपक्षं द्विप्रकारं
भवति । विशेषजिज्ञासुमिरैतासां द्वापटिमार्गणानां स्वरूपमस्मत्कृतमार्गणाद्वारविवरणादय-
सेयमिति ॥

अथ मार्गणास्थानेषु प्रतिग्रहोपयोगित्वेन पूर्वं गुणस्थानेषु बन्धप्रकृतये उक्ता अपि पुन-
रुच्यन्ते—तत्र ज्ञानावरणपञ्चकं दर्शनावरणनवकं वेदनीयद्विकं मोहनीयपड्डिशतिरायुश्च-
तुष्कं नान्नः सप्तपटिगोत्रद्विकमन्तरायपञ्चकमिति विशत्यग्रशतं सामान्येन बन्धे प्राप्यते ।
मिथ्यादृष्टौ जिनाहारकद्विकवर्जं सप्तदशोत्तरशतं बन्धे प्राप्यते । सास्वादनसम्यग्दृष्टौ नर-
कत्रिकजातिचतुष्कस्यावरचतुष्कातपहुण्डसेवार्चनपुंसकमिथ्यात्ववर्जकोत्तरशतं बध्यते । मि-
श्रगुणस्थानेऽनन्तानुबन्धिचतुष्कमध्यमाकृतिसंस्थानचतुष्काशुभखगतिनीचगोत्रस्त्रीवेददुर्भ-
गत्रिकस्त्यानर्द्धिकोद्योततिर्यग्द्विकतिर्यगायुरितिपञ्चविंशतेः बन्धाभावो नरदेवायुपोर-
बन्धः ततः शेषाः चतुःसप्ततिः बन्धे प्राप्यते । अविरतसम्यग्दृष्टौ जिनसुरनरायुर्युतं
सप्तसप्ततिः वप्नाति । देशविरते मनुजत्रिकौदारिकद्विकप्रथमसंहननाप्रत्याख्यानकपाय-

मार्गणास्थानेषु नामकर्म विहाय भङ्गान्न वक्ष्यामोऽतो मोहनीयसत्का बन्धभङ्गा गुणस्था-
नेष्वस्माद्यन्त्रात् स्वयमवलोकनीयाः । नाम्नो बन्धस्थानानि तद्भङ्गाश्च मार्गणासूपयोगित्वेन
सामान्येनादौ गुणस्थानेषूपदर्श्यन्ते-तत्राष्टौ बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्रयोविंशतिः
पञ्चविंशतिः पङ्क्तिशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशदेका चेति । तत्र मिथ्यादृष्टौ
पद् बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः पङ्क्तिशतिरष्टाविंशतिरेकोन-
त्रिंशत्त्रिंशदिति । त्रयोविंशतौ अपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्याः चत्वारो भङ्गाः । पञ्चविंशतौ
पञ्चविंशतिर्भङ्गाः पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्या विंशतिरपर्याप्तविकलेन्द्रियतिर्यङ्मानुजप्रायोग्याः
पञ्च भवन्ति । पङ्क्तिशतौ वादरैकेन्द्रियप्रायोग्याः षोडश भवन्ति । अष्टाविंशतौ नव, नरकप्रा-
योग्य एकोऽष्टौ देवप्रायोग्याश्च । एकोनत्रिंशति चत्वारिंशदधिकानि द्वानवतिशतानि भवन्ति ।
तत्र विकलेन्द्रियप्रायोग्याश्चतुर्विंशतिः पञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्या अष्टाधिकषट्चत्वारिंशच्छ-
तानि एतावन्त्येव च मनुजप्रायोग्याणि भवन्ति । त्रिंशति द्वान्त्रिंशदधिकानि षट्चत्वारिंश-
च्छतानि भवन्ति । तत्र चतुर्विंशतिर्विकलेन्द्रियप्रायोग्या अष्टाधिकषट्चत्वारिंशच्छतानि च
पञ्चाक्षतिर्यक्प्रायोग्याः । मिथ्यादृष्टौ सर्वाग्रं त्रयोदश सहस्राणि नवशतानि पङ्क्तिशतिश्चेति ॥

॥ मिथ्यादृष्टौ बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-१३९२६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कल प्रायोग्याः कति भङ्गाः	वर्गधकाः
२३	४	अपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्याः	तिर्यङ्मनुजाः
२५	२५	अप० विक० पञ्चाक्षतिर्यक्प्रायोग्याः ५	तिर्यङ्मनुजाः
		पर्याप्तसुहमसाधारणान्यां ४	"
		पर्याप्तसुहमप्रत्येकान्यां ४	"
		पर्याप्तसाधारणाधारणान्यां ४	"
		पर्याप्तसादरप्रत्येकान्यां ८	तिर्यङ्मनुजदेवाः
२६	१५	पर्याप्तसादरप्रत्येकान्यामात्रेण सह ८	नि०म०दे०
		" मुद्योतेन सह ८	"
२८	९	देवप्रायोग्याः ८	पर्याप्तग०ति०म०
		नरकप्रायोग्याः १	"
२९	९२४०	पर्याप्तविकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	तिर्यङ्मनुजाः
		पर्याप्तमनुजप्रायोग्याः ४६०८	चतुर्गणिकाः
		पर्याप्तपञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	"
३०	४६१२	पर्याप्तविकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	तिर्यङ्मनुजाः
		पर्याप्तपञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	चतुर्गणिकाः

सास्वादने त्रीणि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । तत्राष्टाविंशतौ देवप्रायोग्या अष्टौ भङ्गा गर्भजनरतिरश्वा भवन्ति । नरकप्रायोग्यस्त्वेको भङ्गोऽत्र न भवति, तत्प्रायोग्यबन्धाभावात् । एकोनत्रिंशति चतुर्गतिकानां तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्याः द्वात्रिंशच्छतानि मनुजगतिप्रायोग्याश्च द्वात्रिंशच्छतानि भङ्गा भवन्ति । तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्ये त्रिंशतिबन्धे चतुर्गतिकानां भङ्गा द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वाग्रमष्टाधिकपण्णवतिशतानि भवन्ति ॥

॥ सास्वादने बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम्-१६०८

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कल प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	पर्याप्तगर्भजतिर्यङ्मराः
२९	६४००	पर्याप्तगर्भजनिर्यङ्मप्रायोग्याः ३२००	चतुर्गतिकाः
		पर्याप्तगर्भजमनुजप्रायोग्याः ३२००	"
३०	३२००	पर्याप्तगर्भजतिर्यङ्मप्रायोग्याः ३२००	"

मिश्रगुणस्थाने द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । तत्र देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतौ नरतिरश्वामष्टौ भङ्गा भवन्ति । एकोनत्रिंशति मनुजप्रायोग्ये देवनारकाणामष्टौ भङ्गा भवन्ति । उभयमीलने षोडश भवन्ति ॥

॥ मिश्रगुणस्थाने बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-१६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कल प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	पर्याप्तगर्भजतिर्यङ्मराः
२९	८	मनुजप्रायोग्याः ८	देवनारकाः

अविरतसम्यग्दष्टौ बन्धस्थानानि त्रीणि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति—इति । तत्र देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतिबन्धे तिर्यङ्मनुजानामष्टौ भङ्गा भवन्ति । देवप्रायोग्ये जिननामयुते एकोनत्रिंशतिबन्धे मनुजानामष्टौ भङ्गा भवन्ति । मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशतिबन्धे देवनारकाणामष्टौ भङ्गा भवन्ति । मनुजप्रायोग्ये जिनयुते त्रिंशतिबन्धे देवनारकाणामष्टौ भङ्गा भवन्ति । सर्वाग्रं द्वात्रिंशत् ॥

॥ अविरतसम्यग्दष्टौ बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-३२

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कल प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	तिर्यङ्मनुजाः
२९	१६	" ८	मनुजाः
		मनुजप्रायोग्याः ८	देवनारकाः
३०	८	" ८	"

देशविरते द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । तत्र देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतिबन्धे नरतिरश्चामष्टौ भङ्गा भवन्ति । देवप्रायोग्ये एकोनत्रिंशतिबन्धे मनुजानामष्टौ भवन्ति । सर्वाग्रं षोडश ॥

॥ देशविरतिगुणस्थाने बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-१६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२४	८	देवप्रायोग्याः ८	तिर्यङ्मनुजाः
२९	८	॥ ८	मनुजाः

प्रमत्ते बन्धस्थाने द्वे भवतस्तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । तत्राष्टाविंशतौ देवप्रायोग्ये मनुजानामष्टौ भङ्गा भवन्ति । जिनयुते एकोनत्रिंशति च देवप्रायोग्ये मनुजानामष्टौ भङ्गाः । सर्वाग्रं षोडश ॥

॥ प्रमत्तगुणस्थाने बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-१६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८-२९	८-८	देवप्रायोग्याः ८-८	मनुजाः

अप्रमत्ते चत्वारि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशदिति । तत्र देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतौ मनुजानामेक एव भङ्गः प्रतिपक्षाणां बन्धाभावात् । देवप्रायोग्ये जिनयुते एकोनत्रिंशति आहारकद्विकयुते च त्रिंशति उभययुते चैकत्रिंशति मनुजानामेकैकभङ्गो भवति । सर्वाग्रं चत्वारः ॥

॥ अप्रमत्तगुणस्थाने बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-४

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८-२९-३०-३१	१-१-१-१	देवप्रायोग्याः १-१-१-१	मनुजाः

अपूर्वकरणे पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशदेका चेति । पञ्चापि बन्धस्थानानि देवप्रायोग्याणि सर्वेषु च मनुजानामेकैको भङ्गः । सर्वाग्रं पञ्च भवन्ति ॥

॥ अपूर्वकरणे बन्धस्थानभङ्गानां यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-५

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८-२९-३०-३१	१-१-१-१	देवप्रायोग्याः १-१-१-१	मनुजाः
१	१	०	॥

अनिवृत्तिवादरसम्पराये सूक्ष्मसम्पराये यशःकीर्तिरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । एक एव भङ्गः । वक्ष्यमाणानां पतद्ब्रह्मस्थानानामपि भङ्गका बन्धस्थानानुसारेण स्वयं परिभाष्याः । तत्र नरकगतौ सामान्येनैकाग्रशतं बन्धे प्राप्यते, सुराद्येकोनविंशतेरबन्धात्, ताश्चेमाः—सुरवैक्रियाहारकद्विकसुरायुर्नरकसूक्ष्मविकलत्रिकैकेन्द्रियजात्यातपस्यावरमिति । नरकादुद्धर्त्य तत्र तत्र गमनाभावेन बन्धाभावो वाच्यः । मिथ्यादृष्टौ जिनवर्जं शतं वप्नोति । सास्वादनसम्यग्दृष्टौ नपुंसकहुण्डसेवार्त्तमिथ्यात्ववर्जं शतं पण्णवतिर्भवति । मिश्रदृष्टौ सैव पण्णवतिरनन्तानुबन्धचतुष्कमध्याकृतिसंहननचतुष्काशुभखगतिनीचगोत्रस्त्रीवेददुर्भगत्रिकस्त्यानङ्घ्रिकोदोतमनुजायुर्वर्जसप्ततिर्भवति । अविरते जिनमनुजायुयुता सप्ततिरेव द्वासप्ततिर्भवति । रत्नप्रभादित्रिकेऽयमेव बन्धो वाच्यः । पङ्कादिषु सम्यक्त्वसद्भावेऽपि क्षेत्रमाहारम्येन तथाविधाध्यवसायाभावात्तीर्थकरनामबन्धो नारकाणां नास्ति । ततः पङ्कप्रभादिषु त्रिषु सामान्येन शतं, मिथ्यात्वे शतं, सास्वादनानां पण्णवतिः, मिश्रदृष्टीनां सप्ततिरविरतसम्यग्दृष्टीनामेकसप्ततिरिति । सप्तमपृथिव्यामोघबन्धे रत्नप्रभादिनरकत्रयसामान्यबन्धमध्याजिननामनरायुपी मुक्त्वा शेषा नवनवतिः प्राप्यते । मिथ्यादृष्टौ नरद्विकोच्चगोत्रं विना पण्णवतिर्भवति । सास्वादनसम्यग्दृष्टौ सैव पण्णवतिः तिर्यगायुर्नपुंसकवेदमिथ्यात्वहुण्डसेवार्त्तवर्जा एकनवतिर्भवति । मिश्रद्विकेऽनन्तानुबन्धमध्याकृतिसंहननचतुष्काशुभखगतिनीचगोत्रस्त्रीवेददुर्भगस्त्यानङ्घ्रिकोदोततिर्यग्द्विकवर्जा नरद्विकोच्चगोत्रयुता सैवेकनवतिः सप्ततिर्भवतीति ॥

॥ नरकगतिसामान्ये रत्नप्रभादित्रिके च बन्धयन्त्रम् ॥

कर्माणि-	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओघे	५	९	२	२६	२	५०	२	५	१०१
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२	४९	२	५	१००
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४०	२	५	९९
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	४०
अविरते	५	६	२	१९	१	३३	१	५	४२

॥ पङ्कादित्रिके बन्धयन्त्रम् ॥

क०-	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओघे	५	९	२	२६	२	४९	२	५	१००
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२	४९	२	५	१००
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४०	२	५	९९
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	४०
अविरते	५	६	२	१९	१	३३	१	५	४१

॥ तमस्तमायां बन्धयन्त्रम् ॥

क०-	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोह	आयुः	नाम	गोत्र	अन्त०	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	१	४९	२	५	९९
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	१	४७	१	५	९६
सास्वादाने	५	९	२	२४	०	४५	१	५	९१
मिश्रे	५	९	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	९	२	१९	०	३२	१	५	७०

अथ नरकगतावष्टानामपि कर्मणां बन्धस्थानान्युच्यन्ते-तत्र ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्च-
प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं सप्तसु पृथिवीषु चतुर्विंशतिषु गुणस्थानेषु भवति । वेदनीयस्य बन्धमानं
सातरूपमसातरूपं वा बन्धस्थानं चतुर्विंशतिषु गुणस्थानेषु भवति, ततो वेदनीयस्य प्रतिनरकं
प्रतिगुणस्थाने द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । तथा सप्तसु पृथिवीषु दर्शनावरणस्य नवप्रकृत्यात्मकं
बन्धस्थानं मिथ्यात्वे सास्वादाने च भवति । मिश्रद्विके पदप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति,
स्त्यानर्द्धित्रिकस्य बन्धव्यवच्छेदात् । आयुः पदसु नरकेषु मिथ्यादृष्टौ सास्वादाने च द्वे द्वे
बन्धस्थाने भवतः, देवनारकायुषोरवध्यमानत्वात् । मिश्रे न बन्धस्थानमायुषो बन्धाभावात् ।
अविरतसम्यग्दृष्टौ नरायूरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । सप्तमपृथिव्यां मिथ्यादृष्टौ तिर्यगा-
यूरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति, शेषायुषां बन्धाभावात् । शेषगुणस्थाने नास्त्यायुषो बन्धः ।
गोत्रस्य बध्यमाना प्रकृतिर्वन्धस्थानं भवति, ततो मिथ्यादृष्टौ सास्वादानसम्यग्दृष्टौ च पद-
स्वपि भूमिषु द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । मिश्रद्विके नीचगोत्रस्य बन्धाभावेनोच्चगोत्ररूपमे-
कमेव बन्धस्थानं भवति । सप्तमपृथिव्यां चतुर्विंशतिषु गुणस्थानेष्वेकैकं बन्धस्थानं भवति । तत्राद्य-
द्विके उच्चगोत्रस्य बन्धाभावेन नीचगोत्ररूपं, मिश्रद्विके नीचगोत्रस्य बन्धाभावेनोच्चगोत्ररूप-
मिति । मोहनीयस्य त्रीणि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिः सप्तदशेति ।
तत्र सप्तस्वपि पृथिवीषु मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । सास्वादाने
एकविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । मिश्रद्विके सप्तदशप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति ॥

॥ रत्नप्रभादिपद्धेः नामवर्जसप्तकर्मणां बन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

क०-	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	गोत्र	अन्तराय
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	२	२	१
सास्वादाने	१	१	२	१	२	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	१	१
अविरते	१	१	२	१	१	१	१

॥ तमस्तमायां नामवर्जसप्तकर्मणां बन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्थानानि	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	मोघ	अन्तराय
मिध्याये	१	१	२	१	१	१	१
साक्षाद्वे	१	१	२	१	०	१	१
मिथे	१	१	२	१	०	१	१
अविरते	१	१	२	१	०	१	१

अथ नान्नो द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—एकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । एकोनत्रिंशद्बन्धस्थानमिदम्—तिर्यग्द्विकं पञ्चाक्षजातिरौदारिकद्विकं पण्णां संहननानामन्यतमत्संहननं पण्णां संस्थानानामन्यतमत्संस्थानं प्रशस्ताप्रशस्तखगत्योरन्यतरा खगतिः त्रसनाम धादरनाम पर्याप्तनाम प्रत्येकनाम स्थिरास्थिरयोरन्यतरत् शुभाशुभयोरन्यतरत् सुभगदुर्भगयोरन्यतरत् सुस्वरदुःस्वरयोरन्यतरदादेयानादेययोरन्यतरत् यशःकीर्त्ययशःकीर्त्योरन्यतरत् पराघातनामोच्छ्वासनाम नामध्रुवबन्धिनवकमिति । तत्र पङ्क्तिः संस्थानैः पङ्क्तिः संहननैर्भिद्यमानं पट्त्रिंशद्वेदं भवति, प्रशस्ताप्रशस्तखगतिभ्यां द्वासप्ततिभेदं स्थिरास्थिराभ्यां चतुश्चत्वारिंशदधिकशतभेदं शुभाशुभाभ्यामष्टाशीत्यधिकद्विशतभेदं सुभगदुर्भगाभ्यां पट्सप्तत्यधिकपञ्चशतभेदं सुस्वरदुःस्वराभ्यां द्विपञ्चाशदधिकैकादशशतभेदमादेयानादेयाभ्यां चतुरधिकत्रयोविंशतिशतभेदं, यशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यामष्टाधिकपट्चत्वारिंशच्छतभेदं भवति । एतद्बन्धस्थानं पर्याप्तगर्भजतिर्यङ्मनुजप्रायोग्यं बोध्यम् । नवरं मनुजस्य तिर्यग्द्विकबन्धस्थाने मनुजद्विकं वाच्यम् । तिर्यक्प्रायोग्ये बन्धे भङ्गा अष्टाधिकपट्चत्वारिंशच्छतानि, एतावन्त एव मनुजप्रायोग्ये बन्धे भवन्ति । उभयमीलने षोडशाधिकद्विनवतिशतानि भवन्ति । तत्रैवोद्योते प्रक्षिप्ते त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं पर्याप्तगर्भजतिर्यक्प्रायोग्यं बन्धस्थानं भवति । अत्रापि भङ्गा अष्टाधिकपट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । यद्वा मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति जिननामप्रक्षिप्ते त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं सम्यग्दृष्टिप्रायोग्यं स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां यशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यां भिद्यमानमष्टय भवति, शेषप्रकृतीनां प्रतिपक्षबन्धाभावात् तत्प्रायोग्यं भङ्गा न भवन्ति । नरकगति-सामान्ये रत्नप्रभादित्रिके च त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतानि द्वात्रिंशदधिकानि प्रत्येकं भवन्ति ॥

॥ नरकगतिसामान्ये रत्नप्रभादित्रिके च नान्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १३८३२

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	९२१६	पर्याप्तगर्भजनिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	नारकाः
		” मनुजप्रायोग्याः ४६०८	”
३०	४६१६	पर्याप्तगर्भजतिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	”
		” मनुजप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टिनारकाः

मिथ्यादृष्टौ सम्यग्दृष्टिसत्कभङ्गव्यतिरिक्ताः त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतानि चतुर्विंशत्यधिकानि भङ्गा भवन्ति ।

॥ मिथ्यादृष्टौ नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३८२४

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	९२१६	परासुगर्भजतिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	नारकाः
		मनुजप्रायोग्याः ४६०८	॥
३०	४६०८	प० ग० तिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	॥

सास्वादने तु “दुष्टं असंपत्तं वा सासाणे स बन्धश्च” इति वचनात् आद्यानां पञ्चानां संस्थानानामन्यतमत् संस्थानमाद्यानां पञ्चानां संहननानामन्यतमत् संहननमिति विशेषः । भङ्गाश्चात्रैकोनत्रिंशति तिर्यक्प्रायोग्ये बन्धे द्वात्रिंशच्छतानि मनुजप्रायोग्ये चैकोनत्रिंशति बन्धे द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति । त्रिंशति तिर्यक्प्रायोग्ये बन्धेऽपि द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वाणि पणवतिशतानि भवन्ति ॥

॥ सास्वादने नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ९६००

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	६४००	तिर्यक्प्रायोग्याः ३२००	नारकाः
		मनुजप्रायोग्याः ३२००	॥
३०	३२००	तिर्यक्प्रायोग्याः ३२००	॥

मिश्रगुणस्थाने मनुजप्रायोग्यमेवैकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । तत्र भङ्गाः स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां यशःकीर्त्यशःकीर्त्तिभ्यामष्टौ भवन्ति । शेषप्रतिपक्षप्रकृतीनां बन्धाभावात् । सास्वादनमिश्रयोः ९६०८ भङ्गाः सामान्यभङ्गान्तर्भूतत्वेन पृथक् न गणनीयाः ।

॥ मिश्रदृष्टौ नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् ८

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	८	मनुजप्रायोग्याः ८	नारकाः

अविरतसम्यग्दृष्टौ त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं जिनयुतं मनुजप्रायोग्यं स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां यशःकीर्त्यशःकीर्त्तिभ्यामष्टप्रकारं भवति । जिनविहीनमेकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । तत्रापि ॥ एवादौ भङ्गा भवन्ति । सर्वाग्रं षोडश भवन्ति, परं ते सामान्यान्तर्भूतत्वेन पृथक् न परिगणनीयाः ।

॥ अविरतमप्यगृह्यं नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १६

बन्धस्थाने	भङ्गमंरवा	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
१९	८	मनुजप्रायोग्याः ८	नारकाः
१०	८	" ८	"

पङ्कप्रभादित्रिके जिनयुतं त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं न भवति, देशं सर्वं रत्नप्रभाव-
द्वाच्यम् । भङ्गाः सामान्येन मिथ्यादृष्टौ च त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतानि चतुर्विंशत्यधिकानि
भवन्ति । सास्वादने पण्यवतिशतानि भवन्ति । मिश्रेऽष्टाविरते चार्धं भवन्ति ।

॥ पङ्क्यादित्रिके बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥

गुणस्थाने	एकोनविंशति भङ्गाः	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	त्रिंशति भङ्गाः	कस्य प्रायो० कति भङ्गाः	बन्धकाः	सर्वाग्रम्
मिथ्यादृष्टौ	" ९२१६	तिर्यक्प्रायो० ४६०८	" ४६०८	तिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	नारकाः	१३८२४
		मनुजप्रायो० ४६०८				
सास्वादने	" ६४००	तिर्यक्प्रायो० ३२००	" ३२००	" "	"	६६००
		मनुजप्रायो० ३२००				
मिश्रे	" ८	मनुजप्रायोग्याः ८	" ८	" ०	"	८
अविरते	" ८	" ८	" ८	" ०	"	८

तमस्तमायां सामान्येन मिथ्यादृष्टौ सास्वादने च द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—एकोन-
विंशतिशदिति । द्वे अपि तिर्यक्प्रायोग्ये एव भवतः । सामान्येन मिथ्यादृष्टौ च षोडश-
धिकद्विनयतिशतानि भङ्गानां भवन्ति । सास्वादने चतुःषष्टिशतानि भवन्ति । मिश्रद्विके
मनुजप्रायोग्यमेकोनविंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । भङ्गाश्चाष्टावर्धौ भवन्ति । सर्वेऽपि
भङ्गाः सामान्यान्तर्गतत्वेन न पृथग्विवक्षणीयाः ।

॥ सप्तमनरके बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥

गुणस्थाने	एकोनविंशति भङ्गाः	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	त्रिंशति भङ्गाः	कस्य प्रायो० कति भङ्गाः	बन्धकाः	सर्वाग्रम्
मिथ्यादृष्टौ	" ४६०८	तिर्यक्प्रायो० ४६०८	" ४६०८	तिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	नारकाः	९२१६
सास्वादने	" ३२००	" ३२००	" ३२००	" ३२००	"	६६००
मिश्रे	" ८	मनुजप्रायो० ८	" ८	" ०	"	८
अविरते	" ८	" ८	" ८	" ०	"	८

तिर्यग्गतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ चाहारकद्विकजिननामवर्जसप्तदशप्रशतं बन्धे प्राप्यते ।
सास्वादने नरकत्रिकजातिस्वावरचतुष्कहुण्डसेवार्त्तपनपुंसकमिथ्यात्ववर्जकाम्रशतं वप्नोति ।

मिथ्यादृष्टौ सम्यग्दृष्टिसत्कभङ्गव्यतिरिक्ताः त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतानि चतुर्विंशत्यधिकानि भङ्गा भवन्ति ।

॥ मिथ्यादृष्टौ नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३८२४

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्या कति भङ्गा	बन्धका
२९	९२१६	पर्याप्तगर्भजतिर्यवप्रायोग्या ४६०८	नारका
		मनुजप्रायोग्या ४६०८	"
३०	४६०८	प० ग० तिर्यवप्रायोग्या ४६०८	"

सास्वादने तु “हुण्ड अस्पत्त वा सासाणे स बन्ध” इति वचनात् आद्यानां पञ्चानां संस्थानानामन्यतमत् संस्थानमाद्यानां पञ्चानां संहननानामन्यतमत् संहननमिति विदोषः । भङ्गाश्चात्रैकोनत्रिंशति तिर्यक्प्रायोग्ये बन्धे द्वात्रिंशच्छतानि मनुजप्रायोग्ये चैकोनत्रिंशति बन्धे द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति । त्रिंशति तिर्यक्प्रायोग्ये बन्धेऽपि द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वाणि पणवतिशतानि भवन्ति ॥

॥ सास्वादने नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ९६००

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्या कति भङ्गा	बन्धका
२९	६४००	तिर्यवप्रायोग्या ३२००	नारका
		मनुजप्रायोग्या ३२००	"
३०	३२००	तिर्यवप्रायोग्या ३२००	"

मिश्रगुणस्थाने मनुजप्रायोग्यमेवैकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । तत्र भङ्गाः स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां यशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यामष्टौ भवन्ति । शेषप्रतिपक्षप्रकृतीनां बन्धाभावात् । सास्वादनमिश्रयोः ९६०८ भङ्गाः सामान्यभङ्गान्तर्भूतत्वेन पृथक् न गणनीयाः ।

॥ मिश्रदृष्टौ नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् ८

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्या कति भङ्गा	बन्धका
२९	८	मनुजप्रायोग्या ८	नारका

अविरतसम्यग्दृष्टौ त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं जिनयुतं मनुजप्रायोग्यं स्थिरास्थिराभ्यां शुभाशुभाभ्यां यशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिभ्यामष्टप्रकारं भवति । जिनविहीनमेकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । तत्रापि त एवाष्टौ भङ्गा भवन्ति । सर्वाग्रं षोडश भवन्ति, परं ते सामान्यान्तर्भूतत्वेन पृथक् न परिगणनीयाः ।

॥ अवरितमग्न्यादौ नास्ती घन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ मर्गप्रम् १६

घन्धस्थाने	महामग्ना	कस्य प्रायोग्याः कनि मग्नाः	वन्धका
२९	८	मनुजप्रायोग्या ८	नारका
३०	८	" ८	"

पद्मप्रभादित्रिके जिनयुतं त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं वन्धस्थानं न भवति, शेषं सर्वं रत्नप्रभा-
व्याच्यम् । भङ्गाः सामान्येन सिध्यादौ च त्रयोदशमहत्प्राणपट्टशानि चतुर्विंशत्यधिकानि
भवन्ति । सास्वादने पण्यप्रतिशतानि भवन्ति । मिश्रऽष्टावरिते चाष्टौ भवन्ति ।

॥ पद्मादित्रिके वन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥

गुणस्थाने	एकोनत्रिंशति भङ्गा	कस्य प्रा० कनि भङ्गा	त्रिंशति भङ्गा	कस्य प्रायो० कनि भङ्गा	वन्धका	मर्गप्रम्
सिध्यादौ	" ९२११	तिर्यग्प्रायो० ४९०८	" ४९०८	तिर्यग्प्रायोग्या ४९०८	नारका	११८१४
		मनुजप्रायो० ४९०८				
सास्वादने	" १४००	तिर्यग्प्रायो० ३२००	" ३२००	" "	"	९१००
		मनुजप्रायो० ३२००				
मिश्रे	" ८	मनुजप्रायोग्या ८	०	०	"	८
अवरिते	" ८	" ८	०	०	"	८

तमस्तमायां सामान्येन सिध्यादौ साम्वादाने च द्वे द्वे घन्धस्थाने भवतस्तद्यथा-एकोन-
त्रिंशत्त्रिंशदिति । द्वे अपि तिर्यग्प्रायोग्ये एव भरतः । सामान्येन सिध्यादौ च षोडशा-
धिकद्विंशतिशतानि भङ्गानां भवन्ति । सास्वादने चतुःषष्टिशतानि भवन्ति । मिश्रद्विके
मनुजप्रायोग्यमेकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं वन्धस्थानं भवति । भङ्गाश्चाष्टादशौ भवन्ति । सर्वेऽपि
भङ्गाः सामान्यान्तर्गतत्वेन न पृथग्विवक्षणीयाः ।

॥ सप्तमनरके घन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥

गुणस्थाने	एकोनत्रिंशति भङ्गा	कस्य प्रा० कनि भङ्गा	त्रिंशति भङ्गा	कस्य प्रायो० कनि भङ्गा	वन्धका	मर्गप्रम्
सिध्यादौ	" ४९०८	तिर्यग्प्रायो० ४९०८	" ४९०८	तिर्यग्प्रायोग्या ४९०८	नारका	९२११
सास्वादने	" ३२००	" ३२००	" ३२००	" ३२००	"	९४००
मिश्रे	" ८	मनुजप्रायो० ८	०	०	"	८
अवरिते	" ८	" ८	०	०	"	८

तिर्यग्गतिसामान्ये सिध्यादौ चाहारकद्विकजिननामवर्जमसदृशप्रशतं वन्धे प्राप्यते ।
सास्वादने नरकत्रिकजातिस्थानरचतुष्कहुण्डसेनार्चातपनपुंसकमिध्यात्ववर्जकप्रशतं वन्धति ।

मिश्रे नरत्रिकौदारिकद्विकाद्यपञ्चसंहननमध्याकृतिचतुष्कतिर्यद्गुर्भाग्यस्त्यानद्धिंत्रिकोद्योता-
शुभखगतिस्त्रीवेदानन्तानुबन्धिचतुष्कनीचगोत्रमित्येकत्रिंशत्प्रकृतीनां बन्धव्यवच्छेदात्
देवायुषश्चाध्वादेकोनसप्ततिर्वन्धे प्राप्यते । अविरतसम्यग्दृष्टौ देवायुर्वन्धात् सप्तति-
र्भवति । देशविरताऽप्रत्याख्यानकपायचतुष्कवर्जा सप्ततिरेव पट्टपट्टिर्भवति ॥

॥ पर्याप्ततिर्यग्गतौ बन्धयन्त्रकम् ॥

गुणस्थानानि	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	४	६४	२	५	११७
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	४	६४	२	५	११७
सास्वादने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३१	१	५	६९
अविरते	५	६	२	१९	१	३१	१	५	७०
देशविरते	५	६	२	१५	१	३१	१	५	६६

अपर्याप्ततिरश्चां वैक्रियाष्टकाहारकद्विकजिननामयजं विंशत्युत्तरशतं नवोत्तरशतं सामा-
न्येन मिथ्यात्वे च प्राप्यते, एते च लब्ध्याऽपर्याप्ता द्रष्टव्याः ॥

॥ अपर्याप्ततिरश्चां बन्धयन्त्रम् ॥

गुणस्थानानि	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	२	५८	२	५	१०९
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२	५८	२	५	१०९

अष्टानामपि कर्मणां पर्याप्ततिर्यग्गतौ बन्धस्थानान्युच्यन्ते—तत्र ज्ञानावरणान्तराययोः
पञ्चप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं पञ्चस्वपि गुणस्थानेषु भवति । वेदनीयस्य वक्ष्यमाना एका प्रकृति-
र्यन्धस्थानं भवति, तेन पञ्चस्वपि गुणस्थानेषु द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । गोत्रस्याद्यगुणस्था-
नद्विके द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । मिश्रत्रिके उच्चगोत्ररूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति, नीच-
गोत्रस्य बन्धाभावादिति । दर्शनावरणीयस्याद्यद्विके नवप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं, मिश्रत्रिके
पद्मप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । आयुष्कर्मणि चत्वारि बन्धस्थानानि मिथ्यादृष्टौ । सास्वा-
दने च नरकवर्जानि त्रीणि भवन्ति । मिश्रे बन्धाभावात् नान्ति बन्धस्थानम् । अविरतसम्य-
ग्दृष्टौ देशविरते च देवायूरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । मोहनीयस्य चत्वारि बन्धस्थानानि
भवन्ति, तद्यथा—द्वाविंशतिरेकविंशतिः सप्तदश त्रयोदशेति । तत्र मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशतिः,
सास्वादने एकविंशतिः, मिश्रद्विके सप्तदश, देशविरते त्रयोदशेति । तिर्यग्गतिसामान्ये
मिथ्यादृष्टौ च नामकर्मणः पट्टबन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः

पङ्क्तिंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति । सास्वादने व्रीणि वन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति । मिश्रत्रिकेऽष्टाविंशतिप्रकृत्यात्मकमेकमेव भवति ।

॥ पर्याप्ततिर्यग्गतौ वन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्थानानि	क्षाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
मिथ्याद्ये	१	१	२	१	४	६	२	१
सास्वादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिथ्ये	१	१	२	१	०	१	१	१
अविरते	१	१	२	१	१	१	१	१
वैशविरते	१	१	२	१	१	१	१	१

अपर्याप्ततिर्यग्गतौ सामान्येन मिथ्यादृष्टौ च नामायुर्वर्जशेषकर्मणां वन्धस्थानानि पर्याप्ततिर्यग्वाच्यानि । आयुपरसु देवनरकायुर्वन्धाभावेन द्वे वन्धस्थाने भवतः । नाम्नो वन्धस्थानानि पञ्च भवन्ति, तद्यथा—त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः पङ्क्तिंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति ।

॥ अपर्याप्ततिर्यग्गतौ वन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्थानानि	क्षाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
मिथ्याद्ये	१	१	२	१	२	५	२	१

अथ पर्याप्ततिर्यग्गतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ च नाम्नो वन्धभङ्गाः प्रोच्यन्ते—वन्धस्थानानि पञ्च भवन्ति, ते चैवं त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः पङ्क्तिंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति । तत्र त्रयोविंशतिस्थानमिदम्—तिर्यग्द्विकैकेन्द्रियजात्यौदारिकशरीरहुण्डसंस्थानस्थावरसूक्ष्मवाद-रान्यतरापर्याप्तसाधारणप्रत्येकान्यतरास्थिराशुभदुर्भगानादेयायशःकीर्त्तिनामध्रुवबन्धनचकमिति । अत्र भङ्गाश्चत्वारः । तत्रापर्याप्तस्थाने पर्याप्तनामप्रक्षिप्ते पराधातोच्छ्वासयोश्च प्रक्षिप्तयोः पञ्चविंशतिर्भवति । तत्र सूक्ष्मवादरप्रत्येकसाधारणस्थिरास्थिराशुभाशुभयशःकीर्त्त्ययशःकीर्त्ति-पदैर्विंशतिर्भङ्गा भवन्ति । तत्र सूक्ष्मसाधारणाभ्यां सूक्ष्मप्रत्येकाभ्यां साधारणप्रत्येकाभ्यां यशःकीर्त्तिः वन्धं नायात्यतो यशःकीर्त्तिप्रायोग्या भङ्गा न परिगणनीयाः । पञ्चविंशताया-तपुप्रक्षेपे उद्योतप्रक्षेपे वा पङ्क्तिंशतिर्भवति । अत्र सूक्ष्मसाधारणाभ्यां सूक्ष्मप्रत्येकाभ्यां साधा-रणप्रत्येकाभ्यामातपमुद्योतं वा वन्धं नायाति, तेन तत्सत्त्वा भङ्गा न वाच्याः । अतो वादरप्रत्येकाभ्यामुभयत्राप्यष्टावष्टौ भवन्ति, सर्वाग्रं पङ्क्तिंशतौ षोडशेति । एतेषु त्रिष्वप्येकेन्द्रियप्रायोग्येषु वन्धस्थानेषु भङ्गाश्चत्वारिंशद्भवन्ति । द्वीन्द्रियप्रायोग्याण्यपि त्रीणि वन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—पञ्चविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति । तत्र पञ्चविंशतिरेवम्—तिर्यग्द्वि-

कद्दीन्द्रियजात्यौदारिकद्विकहुण्डसेवात्तत्रसवादरापर्याप्तप्रत्येकास्थिराशुभदुर्भगानादेयायशः-
कीर्त्तिनामध्रुवबन्धिनवकमिति अत्रैक एव भङ्गः । तत्रैवाप्रशस्तखगतिदुःस्वरपराघातोच्छ्वास-
सप्रक्षेपे एकोनत्रिंशद्भवति । अपर्याप्तस्थाने पर्याप्तनाम वाच्यम् । अस्थिराशुभायशःकीर्त्ति-
पदानि स्थिराशुभयशःकीर्त्तिपदैः परावर्त्तनीयानि, भङ्गाश्चाष्टौ । उद्योते प्रक्षिप्ते त्रिंशद्भवति ।
भङ्गाश्चाष्टौ । द्वीन्द्रियाणां सर्वे भङ्गाः सप्तदश भवन्ति । एवं त्रीन्द्रियचतुरिन्द्रिययोरपि सप्त-
दश २ भवन्ति । केवलं जातिः परावर्त्तनीया । पञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याणि त्रीणि बन्धस्थानानि
भवन्ति, तद्यथा—पञ्चविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । तत्र पञ्चविंशतिः द्वीन्द्रियवद्वाच्या,
नवरं जातिः परावर्त्तनीया । भङ्ग एक एव प्रतिपक्षप्रकृतीनां बन्धाभावादिति । एकोनत्रिं-
शद्बन्धस्थानमिदम्—तिर्यग्द्विकपञ्चाक्षजात्यौदारिकद्विकान्यतमसंहननसंस्थानशुभाशुभान्य-
तरखगतित्रसचतुष्कस्थिरास्थिरान्यतरशुभाशुभान्यतरदुर्भगसुभगाऽन्यतरसुस्वरदुःस्वरान्य-
तरादेयानादेयान्यतरयशःकीर्त्त्यशःकीर्त्त्यन्यतरपराघातोच्छ्वासनामध्रुवबन्धिनवकमिति ।
भङ्गा अष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । एते च द्वे बन्धस्थाने मनुजप्रायोग्येऽपि
भवतः, नवरं तिर्यग्द्विकस्थाने मनुजद्विकं वाच्यम् । भङ्गाः पञ्चविंशतावेक एकोनत्रिंशत्-
ष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । प्राशुक्ते एकोनत्रिंशत्युद्योते प्रक्षिप्ते त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं
बन्धस्थानं भवति । भङ्गा अष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । मनुजप्रायोग्यं तु त्रिंश-
द्बन्धस्थानं तिर्यग्गतौ न भवति, जिननामयुक्तत्वेन तस्य बन्धाभावादिति । देवप्रायोग्य-
मष्टाविंशतिबन्धस्थानमिदम्—देवद्विकपञ्चाक्षजातिवैक्रियद्विकसमचतुरस्रसंस्थानशुभखगति-
त्रसचतुष्कस्थिरास्थिरान्यतरशुभाशुभान्यतरसुभगसुस्वरादेययशःकीर्त्त्यशःकीर्त्त्यन्यतरप-
राघातोच्छ्वासनामध्रुवबन्धिनवकमिति । स्थिरास्थिराशुभाशुभयशःकीर्त्त्यशःकीर्त्तिपदैराष्टौ
भङ्गा भवन्ति । नरकप्रायोग्यमष्टाविंशतिबन्धस्थानमिदम् । नरकद्विकपञ्चाक्षजातिवैक्रियद्वि-
कहुण्डसंस्थानाशुभखगतित्रसचतुष्कस्थिरपट्टपराघातोच्छ्वासनामध्रुवबन्धिनवकमिति । अत्रैक
एव भङ्गः, प्रतिपक्षशुभप्रकृतीनां बन्धाभावादिति । एकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं देवप्रायोग्यं बन्ध-
स्थानं न भवत्येव, जिननामयुक्तत्वात्तस्येति । तिर्यग्गतिसामान्ये सिध्याष्टौ च त्रयोदशसह-
स्राणि नवशतानि पङ्क्तिशतिश्च भङ्गा भवन्ति । तत्र त्रयोविंशतिबन्धे चत्वारः । पञ्चविंशतिबन्धे
पञ्चविंशतिः—विंशतिरेकेन्द्रियप्रायोग्याः, त्रयो विकलेन्द्रियप्रायोग्याः, द्वौ अपर्याप्ततिर्यङ्मनु-
जप्रायोग्या । पङ्क्तिशतिबन्धे एकेन्द्रियप्रायोग्याः षोडश भवन्ति । अष्टाविंशतिबन्धे अष्टौ देवप्रा-
योग्या एकस्तु नरकप्रायोग्य इति नव भवन्ति । एकोनत्रिंशद्बन्धे चत्वारिंशदधिकद्विनवतिश-
तानि भवन्ति । तत्र विकलेन्द्रियप्रायोग्याणि चतुर्विंशतिः, पञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याणि अष्टा-
धिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि, मनुजप्रायोग्याणि चाष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । त्रिं-
शति बन्धे द्वात्रिंशदधिकानि पट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । तत्र विकलेन्द्रियप्रायोग्याणि
चतुर्विंशतिरेष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि पञ्चाक्षतिर्यक्प्रायोग्याणि भवन्तीति । सास्वादने
त्रीणि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । तत्र देवप्रायोग्ये-

ऽष्टाविंशतिवन्धे स्थिरास्थिरशुभाशुभयशःकीर्त्ययशःकीर्त्तिपदैरष्टौ भङ्गा भवन्ति, एकोन-
त्रिंशति तिर्यक्प्रायोग्ये मनुजप्रायोग्ये च वन्धे द्वात्रिंशच्छतानि द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति,
उभयमीलने चतुःपट्टिशतानि भवन्ति, त्रिंशति च तिर्यक्प्रायोग्ये द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति ।
सर्वाणि अष्टाधिकपणवतिशतानि भवन्ति । मिश्रत्रिके देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतिवन्धेष्टाष्टावैव
भवन्ति । त्रिके चतुर्विंशतिर्भङ्गा भवन्तीति ॥
॥ पर्याप्ततिर्यग्गतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ च नाम्नो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९२६

वन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कियन्तो भङ्गाः	वन्धकाः
२३	४	अपरांष्टिकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	पर्याप्ततिर्यग्भङ्गः
२५	२५	प० दे० प्रा० २० । अप० विक० ३ । अप० पञ्चे० ति० १ । अप० मनु० १ ।	"
२६	१६	पर्यांष्टिकेन्द्रियप्रायोग्याः १६	"
२८	९	देवप्रायोग्याः ८ नरकप्रायोग्यः १	"
२९	९२४०	प० विक० प्रा० २४ । पञ्चे० ति० ४६०८ प० मनु० ४६०८ ।	"
३०	४६३२	प० विक० प्रा० २४ । पञ्चे० ति० ४६०८ ।	"

॥ सास्वादने नाम्नो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् ९६०८

वन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	वन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	पर्याप्ततिर्यग्भङ्गः
२९	६४००	प० पञ्चे० ति० प्रा० ३२०० । प० मनु० ३२००	"
३०	३२००	तिर्यक्प्रायोग्याः ३२००	"

॥ मिश्रत्रिके बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥

त्रिक	वन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	वन्धकाः
मिश्र । अत्रि० । दे० ति० ।	२८ "	८ "	देवप्रायोग्याः ८-८-८-	पर्याप्ततिर्यग्भङ्गः

अपर्याप्ततिर्यग्गतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ च पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्रयोविं-
शतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । त्रयोविंशतौ चत्वारो भङ्गा भवन्ति ।
पञ्चविंशतौ पञ्चविंशतिः, षड्विंशतौ षोडश, एकोनत्रिंशति चत्वारिंशदधिकानि द्वानवतिश-
तानि, त्रिंशति द्वात्रिंशदधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि, सर्वाणि त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि
सप्तदश भवन्ति । सर्वे चैते पर्याप्तपञ्चेन्द्रियतिर्यग्बन्धकाः ।

॥ अपर्याप्ततिर्यगगतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ च नास्त्रो बन्धस्थानभङ्गक-
यन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९१७

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तिकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	अप० तिर्यग्नः
२५	२५	प० ए० प्रा० २० । अप० विक० ३ । अप० पञ्चे० ति० १ । अप० मनु० १	"
२६	३६	प० ए० प्रा० १६	"
२९	९२४०	प० वि० प्रा० २४ । प० प० ति० ४६०८ । प० म० ४६०८ ।	"
३०	४६३९	प० विक० प्रा० २४ । प० पञ्चे० ति० ४६०८ ।	"

पर्याप्तगर्भजमनुजगतिसामान्ये विंशत्युत्तरशतं बन्धे प्राप्यते । मिथ्यादृष्टौ जिनाहारक-
द्विकवर्जं विंशत्युत्तरशतं सप्तदशाग्रशतं भवति । सास्वादने नरकत्रिकजातिचतुष्कस्यावर-
चतुष्कात्पहुण्डसेवार्त्तनपुंसकमिथ्यात्ववर्जमेकोत्तरशतं भवति । मिश्रेऽनन्तानुबन्धिचतुष्क-
स्त्रीवेदनीचगोत्राद्यपञ्चसंहननमध्यमाकृतितिर्यग्दुर्भगत्रिकाशुभलगतिनरत्रिकोद्योतौदारिक-
द्विकस्थानार्द्धित्रिकसुरायुरिति द्वात्रिंशत्परित्यज्य शेषा एकोनसप्ततिः प्राप्यते । अविरते
सैवैकोनसप्ततिर्जिनदेवायुर्युता एकसप्ततिर्भवति । देशविरते अप्रत्याख्यानचतुष्कवर्जकस-
प्ततिः सप्तपष्टिर्भवति, प्रमत्ते प्रत्याख्यानचतुष्कवर्जा त्रिपष्टिर्भवति । अप्रमत्ते अरति-
शोकास्थिरद्विकायशःकीर्त्यसातवेदनीयवर्जाहारकद्विकयुतैकोनपष्टिः सुरायुर्वन्धव्यवच्छेदे
त्वष्टपञ्चाशद् भवति । अपूर्वकरणसप्तभागेषु प्रथमभागेऽष्टपञ्चाशत्, निद्राद्विकव्यवच्छेदे
द्वितीयादिपञ्चभागे षट्पञ्चाशत् यशःकीर्त्तिवर्जसुरप्रायोग्यत्रिंशत्प्रकृतीनां बन्धव्यवच्छेदे
सप्तमभागे पड्तिशतिः । हास्यरतिभयजुगुप्सावर्जा द्वाविंशतिरनिवृत्तिप्रथमभागे भवति ।
द्वितीयभागे पुंवेदवर्जा एकविंशतिः, तृतीये संज्वलनकोधवर्जा विंशतिः, संज्वलनमानवर्जा
चतुर्थे एकोनविंशतिः, पञ्चमभागे संज्वलनमायावर्जाऽष्टादश भवन्ति । सूक्ष्मसम्पराये लोभ-
वर्जा सप्तदश भवन्ति । उपशान्तादित्रये सातरूपैका प्रकृतिर्वन्धमायातीति । अपर्याप्तम-
नुजगतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ च वैक्रियाष्टकाहारकद्विकजिननामवर्जं नवोत्तरशतं बन्धे
प्राप्यते इति । सास्वादनादिशेषगुणस्थानानां तेष्वभावो लब्धपर्याप्तत्वात् ॥

॥ पर्याप्तमनुजगतौ बन्धयन्त्रकम् ॥

गुणस्या	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
लोभे	५	९	२	२९	४	६०	२	५	१२०
मिथ्यात्वे	५	९	२	२९	४	६४	२	५	११०

साम्बादने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३१	१	५	६१
अविरते	५	६	२	१९	१	३२	१	५	७१
देशविरते	५	६	२	१५	१	३२	१	५	६०
प्रमत्ते	५	६	२	११	१	३०	१	५	६३
अप्रमत्ते	५	६	१	९	१-०	३१	१	५	५८-५९
अपू० प्र०	५	६	१	९	०	३१	१	५	५८
अपू० द्वि०	५	८	१	९	०	३१	१	५	७१
अपू० तृ०	५	८	१	९	०	३१	१	५	७६
च० प० प०									
अपू० स०	५	८	१	९	०	१	१	५	२६
अनिवृ० प्र०	५	८	१	५	०	१	१	५	३३
अनि० द्वि०	५	८	१	८	०	१	१	५	३१
अनिवृ० तृ०	५	८	१	३	०	१	१	५	३०
अनि० च०	५	८	१	२	०	१	१	५	१९
अनिवृ० प०	५	८	१	१	०	१	१	५	१८
मूढमत्त०	५	८	१	०	०	१	१	५	१७
उपशान्ते	०	०	१	०	०	०	०	०	१
हीनि	०	०	१	०	०	०	०	०	१
सयोगिनि	०	०	१	०	०	०	०	०	१

॥ अपर्याप्तमनुजगता वन्धवन्धन ॥

गुण०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आहुः	नन	रेड	अनन	संज्ञ
यो० मि० च	५	९	३	२६	२	७८	२	७	१०१

गतस्य बन्धाभावात् । मोहनीयस्य बन्धस्थानानि दश भवन्ति, तद्यथा—द्वाविंशतिरेक-
शतिः सप्तदश त्रयोदश नव पञ्च चतस्रः तिस्रः द्वे एका चेति । तत्र मिथ्यात्वे द्वाविंशतिः,
स्वादाने एकविंशतिः, मिश्रद्विके सप्तदश, देशविरते त्रयोदश, प्रमत्तादित्रिके नव, अनि-
तेकरणे पञ्च चतस्रः तिस्रः द्वे एका चेति । मिथ्यादृष्टौ आयुषः चत्वारि बन्धस्थानानि
स्वादाने त्रीणि, मिश्रे शुन्यम्, अविरते एकं, देशविरते प्रमत्तेऽप्रमत्ते चैकैकं भवति, परतो
धाभावात् न भवति । नाम्न अष्टौ बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्रयोविंशतिः पञ्च-
शतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशदेकाचेति । मिथ्यादृष्टौ आद्यानि षड्
न्ति । सास्त्रादाने अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । मिश्रेऽष्टाविंशतिरविरतेऽष्टाविंश-
त्कोनत्रिंशदिति । देशविरते प्रमत्ते चाष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । अप्रमत्तेऽष्टाविंशति-
नेनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशदिति । अपूर्वकरणेऽष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदेकत्रिंशदेका चेति । अनिबृ-
करणे सूक्ष्मसम्पराये यशःकीर्तिरूपमेकमेव भवतीति । गोत्रस्य मिथ्यात्वे सास्त्रादाने च द्वे
बन्धस्थाने भवतः । मिश्रात् सूक्ष्मसम्परायं यावत् उच्चगोत्ररूपमेकमेव बन्धस्थानं भव-
ति । अपर्याप्तमनुजगतिसामान्ये मिथ्यादृष्टौ च ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मकं
स्थानं भवति । गोत्रस्य वेदनीयस्यायुषश्च द्वे द्वे भवतः । दर्शनावरणीयस्य नवप्रकृत्या-
त्मकं बन्धस्थानं भवति । मोहनीयस्य द्वाविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । नाम्नः
व्यवन्धस्थानानि, तद्यथा—त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति ॥

॥ पर्याप्तमनुजगतौ बन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
सास्त्रादाने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	१	१	१
अविरते देशविरते प्रमत्ते च	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१	४	१	१
अपूर्वक०	१	२	१	१	०	५	१	१
अनि०क०	१	१	१	५	०	१	१	१
सूक्ष्मस०	१	१	१	०	०	१	१	१
उपरागते शुनि	०	०	१	०	०	०	०	०
पर्याप्तमनुजगते								

॥ अपर्याप्तमनुजगतौ बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	२	५	२	१

अथ पर्याप्तमनुजगतौ नाम्नो भङ्गा उच्यन्ते-तत्र त्रयोविंशतिबन्धस्थाने चत्वारः, पञ्चविंशतिबन्धस्थाने पञ्चविंशतिः, षड्विंशतिबन्धस्थाने षोडश, अष्टाविंशतिबन्धस्थाने नव, एकोनविंशतिबन्धस्थाने अष्टचत्वारिंशदधिकद्विनवतिशतानि । त्रिंशति बन्धस्थाने त्रयस्त्रिंशदधिकषट्चत्वारिंशच्छतानि, एकत्रिंशति बन्धस्थाने एक एव भङ्गः, एकप्रकृत्यात्मके बन्धस्थानेऽप्येक एव भङ्गः । सर्वाणि त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि सप्तत्रिंशदधिकानि भवन्ति ।

॥ पर्याप्तमनुजगतौ नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९३७

बन्धस्थानानि	मङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	मनुजाः
२५	२५	पर्याप्तकेन्द्रियप्रायोग्याः २०	"
		अप० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः ३	"
		अप० तिर्यङ्गमनुजप्रायोग्यौ २	"
२६	११६	पर्याप्तब्राह्मदेवेन्द्रियप्रायोग्याः १६	"
२८	९	नरकप्रायोग्याः १	"
		देवप्रायोग्याः ८	"
२९	९२४८	प० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	"
		" पक्षेन्द्रियतिर्यङ्गप्रायोग्याः ४६०८	"
		" मनुजप्रायोग्याः ४६०८	"
		देवप्रायोग्याः ८	सम्बन्धविमनुजाः
३०	४६३३	प० पक्षेन्द्रियतिर्यङ्गप्रायोग्याः ४६०८	मनुजाः
		" विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	"
		देवप्रायोग्याः १	अग्रसत्तनुनयः
३१	१	देवप्रायोग्याः १	"
		०	अपूर्वकरणसप्तमभागात् सूक्ष्मसम्पराय-पर्यन्तः

अपर्याप्तमनुजगतौ नाम्नो बन्धस्थानानि पञ्च भवन्ति, तद्यथा-त्रयोविंशतिः पञ्चत्रिंशतिः

पङ्क्तिशतरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । त्रयोविंशतौ चत्वारो भङ्गा भवन्ति । पञ्चविंशतौ पञ्चविंशतिर्भङ्गा भवन्ति । पङ्क्तिशतौ षोडश भवन्ति । एकोनत्रिंशति चत्वारिंशदधिकद्वि-
नवतिशतानि भवन्ति । त्रिंशति द्वात्रिंशदधिकपट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वाणि
त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि सप्तदशाधिकानि भवन्तीति ॥

॥ अपर्याप्तमनुजगतौ मिथ्यादृष्टौ च नाम्नो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १३९१७

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	अप० मनुजाः
२५	२५	प० एकैन्द्रियप्रायोग्याः २०	"
		अप० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः ३	"
		" तिर्यङ्मनुजप्रायोग्यौ २	"
२६	१६	प० द्वैन्द्रियप्रायोग्याः १६	"
२९	९२४०	" विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	"
		" पञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	"
		" मनुजप्रायोग्याः ४६०८	"
३०	४६३९	" विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	"
१	१	" पञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	"

पर्याप्तमिथ्यादृष्टिमनुजे बन्धस्थानानि पट् भवन्ति, तद्यथा—त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः
पङ्क्तिशतरेष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । तत्र त्रयोविंशतौ चत्वारो भवन्ति, पञ्चविंशतिः
पञ्चविंशतौ, षोडश पङ्क्तिशतौ, नवाष्टाविंशतौ, एकोनत्रिंशति द्वाविंशतिशतानि चत्वारिंशद-
धिकानि, त्रिंशति द्वात्रिंशदधिकानि पट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वाणि त्रयोदशसह-
स्राणि नवशतानि पङ्क्तिशत्यधिकानि भवन्तीति ।

॥ प० मिथ्यादृष्टिमनुजे नाम्नो बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९२६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	प० मनुजाः
२५	२५	प० पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्याः २०	"
		अप० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः ३	"
		" तिर्यङ्मनुजप्रायोग्यौ २	"
२६	१६	पर्याप्तबाह्वैकेन्द्रियप्रायोग्याः १६	"
२८	९	द्वेषप्रायोग्याः ८	"
		नरकप्रायोग्याः १	"

२९	९२४०	प० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	"
		" पञ्चेन्द्रियनिर्वहणप्रायोग्याः ४६०८	"
		देवप्रायोग्याः ८	"
३०	४६३२	प० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	"
		" पञ्चेन्द्रियनिर्वहणप्रायोग्याः ४६०८	"

सास्वादने त्रीणि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । तत्राष्टाविंशतौ अष्टौ भङ्गा भवन्ति । एकोनत्रिंशति चतुःषष्टिशतानि भवन्ति, त्रिंशति द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति, सर्वाणि चाष्टाधिकषण्णवतिशतानि भवन्ति ।

॥ सास्वादने ना० बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् ९६०८

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कनि भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	प० मनुजाः
२९	१४००	प० मनुजप्रायोग्याः १२००	"
		" पञ्चेन्द्रियनिर्वहणप्रायोग्याः १२००	"
३०	१२००	" निर्वहणप्रायोग्याः १२००	"

मिश्रेऽष्टाविंशतिरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति, भङ्गाश्चाष्टौ भवन्ति ।

॥ मिश्रगुणस्थाने ना० बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् ८

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कनि भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	प० मनुजाः

तथाऽविरतसम्यग्दृष्टौ देशविरते प्रमत्ते च द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः, तद्यथा-अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशदिति । तत्राष्टाविंशतौ अष्टौ भङ्गा जिनयुते एकोनत्रिंशति बन्धस्थाने चाष्टौ भङ्गाः, सर्वे च षोडश भवन्ति ।

॥ अविरतादित्रिके ना० बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम्-१६

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कनि भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	प० मनुजाः
२९	८	" ८	"

॥ अप्रमत्ते गुणस्थाने ना० बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् ॥

अपूर्वकरणे पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंश-
देका चेति । पञ्चत्वपि बन्धस्थानेष्वेकैको भङ्गः । सर्वे पञ्च भवन्ति ।

ग्रन्थस्थानानि	भङ्गसंख्या	कल्प प्रायोग्याः के भङ्गाः	यन्त्रकाः
२८	१	देवप्रायोग्यः १	मनुजाः
२९	१	१	१
३०	१	१	— १
३१	१	१	१
१	१	१	१

॥ नयमदशमगुणस्थाने ना० वन्धस्थानभङ्ग्यन्त्रम् ॥

अथ देवगतौ बन्धप्रकृतय उच्यन्ते-तत्राहारकाहारकाङ्क्षोपाङ्गवैक्रियाष्टकसूक्ष्मविकलेन्द्रियत्रिकवर्जं चतुरश्रशतं ओघतः घन्धे प्राप्यते, मिथ्यादृष्टौ जिनवर्जं त्र्युत्तरश्रतं प्राप्यते, सास्वादने हुण्डसेवार्चातपैकाक्षजातिस्थावरनपुंसकवेदमिथ्यात्ववर्जं त्र्युत्तरश्रतमेव पण्णवतिर्भवति । मिश्रे सैव पण्णवतिरनन्तानुबन्धचतुष्कस्त्रीवेदस्त्यानर्द्धित्रिकनीचगोत्रमभ्याकृतिचतुष्कमभ्यसंहननचतुष्काशुभखगतिदुर्भगत्रिकोद्योततिर्यक्त्रिकनरायुर्वर्जा सप्ततिर्भवति । अविरते नरायुर्जिननामयुता सप्ततिरेव द्वासप्ततिर्भवति । सौधमेज्ञानयोरपि सामान्योक्तबन्धप्रकारेण बन्धो वाच्यः ।

॥ देवगतिमामान्ये सौधर्म्येशनयोश्च बन्धयन्त्रकम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोन	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	२	५३	२	५	१०४
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२	५२	२	५	१०३
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४७	२	५	९६
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	१९	१	३३	१	५	७१

एवं भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्केषु सामान्येन मिथ्यात्वे च जिनहीनं त्र्युत्तरशतं बन्धे प्राप्यते । सास्वादने पण्णवतिः । मिश्रे सप्ततिरविरत एकसप्ततिः ।

॥ भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्केषु बन्धयन्त्रकम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोह०	आयुः	नाम	गोन	अन्त०	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	२	५२	२	५	१०३
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२	५२	२	५	१०३
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४७	२	५	९६
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	१९	१	३२	१	५	७१

सनत्कुमारादासहस्रारमेकेन्द्रियेषु गमनाभावेनैकेन्द्रियजातिस्थावरातपनाम्नां बन्धाभावादोषे एकोत्तरशतं, मिथ्यात्वे शतं, सास्वादने पण्णवतिः, मिश्रे सप्ततिः, अविरते द्वासप्ततिः । आनताद्येषु त्रैवेयकपर्यन्तेषु तिर्यक्त्रिकोद्योतवियुताः सनत्कुमारादिवद्वाच्यम्, तथाहि—सामान्येन सप्तनवतिं मिथ्यात्वे पण्णवतिं सास्वादने द्विनवतिं मिश्रे सप्ततिमविरते द्वासप्ततिं धत्तन्ति ।

॥ सनत्कुमाराद्येषु सहस्रान्तेषु बन्धयन्त्रकम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोन	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	२	५०	२	५	१०१
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२	४९	२	५	१००
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४७	२	५	९६
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	१९	१	३३	१	५	७२

॥ आनतादिप्रवेयकपर्यन्तेषु बन्धयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	१	४७	२	५	९७
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	१	४६	२	५	९६
सास्वादने	५	९	२	२४	१	४४	२	५	९२
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	१	१९	१	३३	१	५	७१

अनुत्तरेषु सामान्येन चतुर्गुणस्थाने च द्वासप्ततिं देवा बध्नन्तीत्युक्ता देवगतिषु बन्धप्रकृतयः ॥

॥ पञ्चानुत्तरेषु बन्धयन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	६	२	१९	१	३३	१	५	७१
चतुर्थे	५	६	२	१९	१	३३	१	५	७१

अथ देवगतौ बन्धस्थानान्युच्यन्ते—तत्र प्रथमान्तिमयोः पञ्चप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं चतुर्ष्वपि गुणस्थानेषु सर्वेषां देवानां भवति । दर्शनावरणस्यापि नवप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं मिथ्यादृष्टौ सास्वादने च सर्वेषां भवति । मिश्रद्विके सर्वेषां पदप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । वेदनीयस्य सर्वेषां चतुर्ष्वपि गुणस्थानेषु द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । गोत्रस्य मिथ्यात्वे सास्वादने च द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । मिश्रद्विके चैकमुच्चगोत्ररूपम् । आयुषो मिथ्यात्वे सास्वादने चानतादीन् देवान् विहाय शेषाणां द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । मिश्रे आयुषो बन्धाभावात् न भवत्येव बन्धस्थानम् । अविरतसम्पद्दृष्टौ सर्वेषां देवानां आनतादिदेवानां च मिथ्यात्वे सास्वादने च मनुजायूरुपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । मोहनीयस्य मिथ्यात्वे द्वाविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । सास्वादने एकविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । मिश्रद्विके सप्तदशप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति ।

॥ आनतादिवर्जदेवानां नामवर्जसप्तानां कर्मणां बन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	२	२	३	२	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	२	२	१

सास्वादने	१	१	२	१	२	१	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	१	१
अविरते	१	१	२	१	१	१	१

॥ आनतादिषु देवानां नामवर्जसप्तानां कर्मणां बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	२	२	२	१	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	१	२	१
सास्वादने	१	१	२	१	१	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	१	१
अविरते	१	१	२	१	१	१	१

॥ अनुत्तरदेवेषु बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	गोत्र	अन्तराय
ओ०अवि०च	१	१	२	१	१	१	१

देवगतिसामान्ये सौधर्मेशानयोश्च नास्ती बन्धस्थानानि चत्वारि भवन्ति, तद्यथा-पञ्च-
विंशतिः पट्टिंशतिरेकोनत्रिंशतिश्चदिति । तत्र वादरप्रत्येकपर्याप्तप्रायोग्ये पञ्चविंशतिबन्धे
अष्टौ भङ्गा भवन्ति । आतपसहिते उद्योतसहिते वा पर्याप्तवादरप्रत्येकप्रायोग्ये पट्टिंशति-
बन्धस्थाने षोडश भङ्गा भवन्ति । पर्याप्तगर्भजतिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति बन्ध-
स्थाने मनुजप्रायोग्ये चैकोनत्रिंशति बन्धस्थाने प्रत्येकमष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि, उभ-
यमीलने द्वानवतिशतानि षोडशाधिकानि भवन्ति । पर्याप्तगर्भजतिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्ये
त्रिंशति बन्धस्थाने अष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि जिनयुते च त्रिंशति बन्धस्थाने अष्टौ
भङ्गा भवन्ति । उभयमीलने षोडशाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्यया च
त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतानि षट्पञ्चाशदधिकानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टौ च सम्यग्दृष्टिसत्का
अष्टौ भङ्गा न भवन्ति, ततः शेषाः त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतान्यष्टचत्वारिंशदधिकानि
भवन्ति । सास्वादने द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा-एकोनत्रिंशतिश्चदिति । एकोनत्रिंशति
चतुष्पट्टिशतानि त्रिंशति बन्धस्थाने द्वान्विंशच्छतानि सर्वसंख्यया षण्णवतिशतानि भवन्ति ।
मिश्रे एकोनत्रिंशति बन्धस्थाने अष्टौ भङ्गा भवन्ति । अविरते द्वे बन्धस्थाने भवतस्त-
द्यथा-एकोनत्रिंशतिश्चदिति । तत्रैकोनत्रिंशत्यष्टौ त्रिंशत्यष्टौ सर्वाणि षोडश भवन्ति ।

॥ देवगतिसामान्ये आधकल्पद्विके च नात्रो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३८५६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२५	८	पर्याप्तवादप्रत्येकैके० प्रायोग्याः ८	देवाः
२६	१६	आ० उ० भ्यां १६	"
२९	९२१६	प० ग० ति० पं० प्रा० ४६०८। प० ग० म० प्रा० ४६०८।	"
३०	४६१६	पर्याप्तगर्भजतिर्येकपक्षेन्द्रियप्रायोग्याः ४६०८	"
		मनुजप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टिदेवाः

॥ मिथ्यादृष्टौ नात्रो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १३८४८

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२५-२६	८-१६	पर्याप्तवादप्रत्येकप्रायोग्याः ८-१६	देवाः
२९	९२१६	प० ग० ति० पं० प्रा० ४६०८। प० ग० म० प्रा० ४६०८	"
३०	४६०८	पर्याप्ततिर्येकपक्षेन्द्रियप्रायोग्याः ४६०८	"

॥ सास्वादने नात्रो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ९६००

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	६४००	प० ति० प्रा० ३२००। म० प्रा० ३२००।	देवाः
३०	३२००	एकेन्द्रियतिर्येकप्रायोग्याः ३२००	"

॥ मिश्रे अविरतसम्यग्दृष्टौ च नात्रो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ८-१६

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९-२९-३०	८-८-८	मनुजप्रायोग्याः ८-८-८	देवाः

भवनपतित्वन्तरज्योतिष्केषु बन्धस्थानानि चत्वारि भवन्ति, तद्यथा—पञ्चविंशतिः पङ्क्तिश-
तिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति। ओषे मिथ्यादृष्टौ च भङ्गाः त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतान्यष्टचत्वारिंश-
दधिकानि भवन्ति। सास्वादने द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—एकोनत्रिंशत्रिंशदिति। एकोनत्रिं-
शति चतुःपष्टिशतानि त्रिंशति द्वित्रिंशच्छतानि, सर्वसंख्यया पण्यवतिशतानि भवन्ति। मिश्रे
एकोनत्रिंशति भङ्गा अष्टौ भवन्ति। अविरतेऽप्येकोनत्रिंशति बन्धस्थानेऽप्रावेच भङ्गा भवन्ति।

॥ भव० व्य० ज्यो० ओघे मिथ्यादृष्टौ च नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १३८४८

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२५-२६	८-१६	पर्याप्तबादप्रत्येकैकेन्द्रियप्रायोग्याः ८-१६	देवाः
२९	९२१६	प० ग० ति० प्रा० ४६०८ । म० प्रा० ४६०८ ।	११
३०	४६०८	प० ग० ति० पं० प्रा० ४६०८	११

॥ सास्वादनगुणस्थाने नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ९६००

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	६४००	प० ग० ति० पं० प्रा० ३२०० । प० ग० म० प्रा० ३२०० ।	देवाः
३०	३२००	प० ग० तिर्वपक्षेन्द्रियप्रायोग्याः ३२००	११

॥ मिश्रद्विके नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९-२९	८-८	मनुजप्रायोग्याः ८-८	देवाः

सन्तकुमारादिषु पदसु द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा-एकोनत्रिंशद्विंशदिति । तत्रैकोनत्रिंशति षोडशाधिकानि द्वानवतिशतानि भवन्ति । त्रिंशति षोडशाधिकानि पदचत्वारिंशच्छतानि भङ्गा भवन्ति । सर्वसंख्यया त्रयोदश सहस्राण्यष्टशतानि द्वात्रिंशदधिकानि भवन्ति । तथा मिथ्यादृष्टावेकोनत्रिंशति षोडशाधिकानि द्वानवतिशतानि भवन्ति । त्रिंशत्यष्टाधिकपदचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्यया त्रयोदशसहस्राण्यष्टशतानि चतुर्विंशत्यधिकानि भवन्ति । सास्वादने एकोनत्रिंशति चतुष्पष्टिशतानि भवन्ति, त्रिंशति द्वात्रिंशच्छतानि, सर्वाणि पणवतिशतानि भवन्ति । मिश्रे एकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति, भङ्गाश्चाष्टौ भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टौ द्वे बन्धस्थाने भवतः, एकोनत्रिंशद्विंशदिति । तत्रैकोनत्रिंशत्यष्टौ त्रिंशति चाष्टौ सर्वाणि षोडश भवन्ति ।

॥ सन्तकुमारादिपद्वे नाम्न ओघे बन्धस्थानभङ्गकयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १३८३२

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	९२१६	प० ग० ति० पं० प्रा० ४६०८ । प० ग० म० प्रा० ४६०८ ।	देवाः
३०	४६१६	प० ग० ति० प्रा० ४६०८ । प० ग० म० प्रा० ८	११

॥ मिथ्यादृष्टौ नास्ती बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वोग्रम् १६८२४

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	८२१६	प० ग० ति० प्रा० ४६०८ । प० ग० म० प्रा० ४६०८ ।	देवाः
३०	४६०८	प० ग० तिर्यक्प्रायोग्याः ४६०८	॥

॥ सात्त्वादनसम्यग्दृष्टौ नास्ती बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वोग्रम् ९६००

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
३६	३६००	प० ग० ति० प्रा० ३६०० । प० ग० म० प्रा० ३६०० ।	देवाः
३७	३६००	प० ग० तिर्यक्प्रायोग्याः ३६००	॥

॥ मिश्रे अविरतसम्यग्दृष्टौ च नास्ती बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९-३६-३७	८-८-८	मनुजप्रायोग्याः ८-८-८	देवाः

तथाऽऽनतादिप्रैवेयकपर्यन्तेषु देवेषु द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—एकोनत्रिंशत्रिंशदिति । तत्रैकोनत्रिंशति तिर्यक्प्रायोग्यबन्धमावेन मनुजप्रायोग्या अष्टाधिकपट्टत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । त्रिंशत्यष्टौ भङ्गा भवन्ति । मिथ्यादृष्टावेकोनत्रिंशति पट्टत्वारिंशच्छतान्यष्टाधिकानि । त्रिंशद्बन्धस्थानं त्वत्र न भवत्येव, सम्यग्दृष्टिप्रायोग्यत्वात् । सात्त्वादनसम्यग्दृष्टावप्येकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकमेकमेव बन्धस्थानं भवति । तत्र भङ्गा द्वात्रिंशच्छतानि भवन्ति । मिश्रेऽप्येकोनत्रिंशत्प्रकृत्यात्मकमेकमेव बन्धस्थानं भवति । तत्र भङ्गा अष्टौ भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टौ द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—एकोनत्रिंशत्रिंशदिति । तत्रैकोनत्रिंशत्यष्टौ त्रिंशति षाष्टौ भवन्ति । पञ्चस्वनुत्तरेषु देवेषु मिथ्यात्वादिगुणस्थानत्रिकाभावाच्चतुर्य-गुणस्थाने द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—एकोनत्रिंशत्रिंशदिति । तत्रैकोनत्रिंशति त्रिंशति षाष्टौ २ भङ्गा भवन्तीत्युक्ता देवगणौ बन्धस्थानभङ्गाः ॥

॥ आनतादिप्रैवेयकपर्यन्तदेवेषु बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वोग्रम् ४६१६

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	४६०८	मनुजप्रायोग्याः ४६०८	देवाः
३०	८	मनुजप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टिदेवाः

॥ मि० सा० मिश्रदृष्टौ च बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९-२९-२९	४९०८-३२००-८	मनुजप्रायोग्याः ४९०८-३२००-८	देवाः

॥ अविरतसम्यग्दृष्टौ बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वोपग्रम् १६

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९-३०	८-८	मनुजप्रायोग्याः ८-८	देवाः

॥ अनुत्तरदेवेषु च० गु० स्थाने बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वोपग्रम् १६

बन्धस्थानम्	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९-३०	८-८	मनुजप्रायोग्याः ८-८	देवाः

॥ इति गतिमार्गणायां सप्रपञ्चं बन्धप्ररूपणा बन्धस्थानप्ररूपणा च कृता ॥

॥ अथेन्द्रियमार्गणायां बन्धबन्धस्थानप्ररूपणा क्रियते ॥

अथेन्द्रियमार्गणायां जातिचतुष्के बन्धप्रकृतय उच्यन्ते-तत्राहारकद्वन्द्वजिनवैक्रियाद्वन्द्ववर्जनबोत्तरशतमोघे मिथ्यात्वे च बन्धे प्राप्यते । जातिस्यावरचतुष्कातपहुण्डसेवोर्त्तनपुंसकवेदमिथ्यात्वनरतिर्यगायुर्द्विकवर्ज चतुर्नवति सास्वादना यन्मन्ति । मत्तान्तरेणायुर्द्विकबन्धे तु पण्णवति यन्मन्ति । नन्वेकेन्द्रियादयः सास्वादनाः कथमायुर्वन्धं कुर्वन्ति ? यतः पर्याप्तित्रयं परिसमाप्पैवायुर्वन्धं सर्वे जीवाः कुर्वन्ति, तदुक्तं मलयगिरिपादैः-“तत्राहारादीरेन्द्रियपर्याप्तिपर्याप्तानामेव यथ्यते सास्वादनस्य नेतावान् फालः” । जघन्यतोऽपि वेद्यमानायुपस्तृतीयभागावशेषे एवायुर्वन्धं कुर्वन्ति नार्वाक्, तदुक्तं “निरुपकमतिभागसेसाङ्गचि” वृत्तिः-“शेषाः-संख्यातायुर्चिरद्वय एकद्वित्रिचतुष्पञ्चेन्द्रिया निरुपक्रमायुषो नियमतः स्वजीवितदृतीयभागशेषायुषः परमेवायुर्वन्धन्ति, सौपक्रमायुषः पुनरेव एवैकद्वित्रिचतुष्पञ्चेन्द्रियाः स्वायुषस्त्रिभागे शेषे परमेवायुर्वन्धन्ति, अथवा नवमभागे त्रिभागस्य त्रिभागे इत्यर्थः, सप्तविंशतिवमभागे च नवमभागस्यापि त्रिभागरूपे । तथाच प्रज्ञापना-“सित्यतिभागे सित्यतिभागचित्तिभागे सित्यतिभागचित्तिमार्गसित्तिमार्गे” इति । तत्रापि घण्टाद्युवा नियमादन्तिमेऽन्तर्मुहूर्ते यन्मन्ति, केचित्सप्तविंशतिवमभागादूर्ध्वमपि त्रिभागकल्पनां वावर्द्धयन्ति यावदन्त्योऽन्तर्मुहूर्ते” इति । स च जघन्यतोऽपि धुल्लकभवायुध्वतां साधिकद्वित्रिभागाधिकसप्तत्यग्रशतायलिकाम्रमितकालमतिक्रम्य भवति, स च प्रायेण लब्धपर्याप्तकानामेव भवति, न लब्ध्या पर्याप्तकानाम् । उत्कृष्टतोऽपि सास्वादनस्य पदायलिकाम्रमितः फाल इति चेत् । सत्यम्, परं ये सास्वादनभावे आयुर्वन्धं कुर्व-

न्तीति मन्यन्ते तेषां मते सास्वादनस्य कालो भूयान् संभाव्यते, तत्तुक्तं बन्धस्थामित्वा-
चचूर्णै—“तिर्यगरायुषोक्तनुपर्यास्या पर्याप्तिरेव बन्धमानत्वात् पूर्वमतेन शरीरपर्याप्त्युत्तरकालमपि
सास्वादनभावस्येष्टत्वादायुर्वन्धोऽभिप्रेतः । इह तु प्रथममेव तन्निवृत्तेर्नेष्ट” इति । जातिचतुष्के बन्ध-
स्थानानि भङ्गा (१३९१७)श्चापर्याप्ततिर्यक्प्रायोग्याः सर्वेऽत्र वक्तव्याः यन्त्राण्यपि तद्वदिति ।

॥ जातिचतुष्के बन्धप्रकृतीनां यन्त्रम् ॥

गुणस्था- नानि	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
बो०मि०च	५	९	२	२६	२	५८	२	५	१०९
सास्वा०	५	९	२	२४	०-२	४७	२	५	१४

पञ्चेन्द्रियजातौ गुणस्थानोक्तः सामान्यबन्धोऽत्रावगन्तव्यः । तथाहि—सामान्येन विंश-
त्युत्तरशतं बन्धे प्राप्यते । मिथ्यास्ये सप्तदशोत्तरशतं सास्वादने एकाग्रशतं मिश्रे चतुःसप्तति-
रविरते सप्तसप्ततिः देशविरते सप्तपट्टिः प्रमत्ते त्रिपट्टिरप्रमत्तेऽष्टपञ्चाशदेकोनपट्टिर्धा,
अपूर्वकरणप्रथमभागेऽष्टपञ्चाशत् ततः पञ्चमभागे षट्पञ्चाशत् सप्तमभागे षड्विंशतिर-
निवृत्तिप्रथमभागे द्वाविंशतिर्द्वितीयभागे एकविंशतिस्तृतीयभागे विंशतिश्चतुर्थभागे
एकोनविंशतिः पञ्चमभागेऽष्टादश । सूक्ष्मसम्पराये सप्तदश उपशान्तादौ एकाऽयोगिनि
बन्धाभावः । ओषधयन्त्रकमन्त्रावलोकनीयम् । पञ्चेन्द्रियजातौ तु बन्धस्थानानि तद्भङ्गाश्च
सामान्यबन्धोक्ताः सर्वेऽप्यत्र वाच्याः । ते च त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि पञ्चचत्वारिंश-
द्रूपिकानि भवन्ति । यन्त्राण्यपि चौघवद्वाच्यानि ।

॥ अथ कायमार्गणायां बन्धबन्धस्थानादीनि प्रोच्यन्ते ॥

पृथिवीजलतरूणां बन्धप्रकृतयो बन्धस्थानानि तद्भङ्गाश्चेति सर्वं जातिचतुष्कवद्वाच्यम् ।
प्रसकाये तु सर्वं पञ्चेन्द्रियजातियद्वाच्यमिति । तैजसवायुकायिकयोस्तु सामान्येन मिथ्या-
दृष्टौ च जिनाहारकद्विक्रियाष्टकनरत्रिकोच्चगोत्रवर्जपञ्चोत्तरशतं बन्धे प्राप्यते, अन्यत्र
गती गमनाभावेन तिर्यक्प्रायोग्यस्यैव बन्धमानत्वादेतासां बन्धाभावः ।

॥ तैजसवायुकायिकयोः बन्धप्रकृतीनां यन्त्रकम् ॥

गुणस्था- नम्	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
बो०मि०च	५	९	२	२६	१	५६	१	५	१०५

अथ बन्धस्थानान्युच्यन्ते—ज्ञानावरणस्य पञ्चप्रकृत्यात्मकं दर्शनावरणीयस्य नवप्रकृत्या-
त्मकं मोहनीयस्य द्वाविंशतिप्रकृत्यात्मकमायुषस्तिर्यगायूरूपं गोत्रस्य नीचगोत्ररूपमन्तरायस्य
पञ्चप्रकृत्यात्मकमेकैकं बन्धस्थानं भवति । नाम्नः पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—
त्रयोविंशतिः पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरेकोनत्रिंशत्त्रिंशदिति । वेदनीयस्य द्वे बन्धस्थाने भवतः
ज्ञातरूपमज्ञातरूपं वा । मिथ्यादृष्टावप्येवमेवेति ।

॥ तैजसवायुकाधिकयोः सामान्येन मिथ्यात्वे च बन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्थानम्	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्रं	अन्नराग्य
मो० मि० च	१	१	२	१	१	५	१	१

अथ नाम्नो भङ्गा उच्यन्ते-त्रयोविंशतिबन्धस्थाने चत्वारो भङ्गा भवन्ति । पञ्चविंशतिबन्धस्थाने चतुर्विंशतिर्यतो मनुजप्रायोग्यबन्धाभावेन तत्प्रायोग्य एको भङ्गो न भवति । षड्विंशतिबन्धस्थाने षोडश, एकोनविंशति बन्धस्थाने विकलेन्द्रियप्रायोग्याश्चतुर्विंशतिः, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्या अष्टाधिकपद्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्यया द्वात्रिंशदधिकपद्चत्वारिंशच्छतानि । त्रिंशति पद्चत्वारिंशच्छतान्यष्टाधिकानि पञ्चेन्द्रियतिर्यक्प्रायोग्याणि भवन्ति, चतुर्विंशतिविकलेन्द्रियप्रायोग्याणि । सर्वसंख्यया द्वात्रिंशदधिकपद्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्ययाऽष्टाधिकत्रिनवतिशतानि भवन्तीति ॥

॥ नाम्नः सामान्येन मिथ्यादृष्टौ च बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम्-९३०८

बन्धस्थानानि	भङ्गाः	कस्य प्रायोग्याः कनि भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपरांसेकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	तैजसपवनकायिकाः
२५	२४	प०पु०प्रा० २० । अ०वि०प्रा० ३ । अ०नि०पु०प्रा० १ ।	"
२६	१६	पर्याप्तवाद्देकेन्द्रियप्रायोग्याः १६	"
२९	४६३२	प०वि०प्रा० २४ । प०ग०ति०प०प्रा० ४६०८ ।	"
३०	४६३२	" "	"

॥ अथ योगमार्गणायां यन्धो बन्धस्थानानि च ॥

चतुर्विधे मनोयोगिनि चतुर्विधे वचनयोगिनि च पञ्चाक्षवद्वाच्यम् । केवलवचनयोगिनि विकलेन्द्रियवद्वाच्यम् । केवलकाययोगिन्येकेन्द्रियवद्वाच्यम् । औदारिककाययोगिनि तु मनुजवद्वाच्यम् । औदारिकमिश्रे आहारकद्विकदेवायुर्नरकत्रिकवर्जं चतुर्दशप्रगतमोघे प्राप्यते, इह केचन शरीरपर्याप्तेरर्वाक् नरतिरश्चामौदारिकमिश्रे देवनारकाणां वैक्रियमिश्रं च, शरीरपर्याप्तेरूर्ध्वं पुनः शेषपर्याप्तिमिरपर्याप्तानामप्यौदारिकं वैक्रियं चेच्छन्ति, तदुक्तं-“कमु-रलदुग्मपजे वेवविदुग्मं च सन्निलद्धिहे । पजेषु उरलो चिय” इति । तन्मतेनाौदारिकमिश्रे आयुश्चतुष्कमपि न वप्नाति । जिनसुरद्विकवैक्रियद्विकवर्जं नवोत्तरशतं मिथ्यादृष्टौ वप्नाति । सास्यादने जातिचतुष्कस्यावरचतुष्कातपहुण्डसेवार्त्तनपुंसकवेदमिथ्यात्वायुद्विकं विहाय चतुर्नयतिर्वन्धे प्राप्यते । सत्यानर्द्धित्रिकानन्तानुबन्धिचतुष्कस्त्रीवेदनीयगोत्रदुर्भगत्रिकतिर्यग्द्विकमध्यसंस्थानसंहननचतुष्काशुभखगत्युद्योतवर्जा जिनगुर्यक्रियद्विकयुता चतुर्नयतिरेव पञ्चसप्ततिरविर-त्तसस्यगृष्टौ भवति । सयोगिनि सातमिति । यद्यप्यविरतसम्यग्दृष्टयौदारिकमिश्रकाययोगे

मनुजद्विकौदारिकद्विकप्रथमसंहननमिति पञ्चकं न यद्भाति, मनुजस्य तिरश्चक्षुः तुर्यगुणस्यानेदे-
वप्रायोग्यस्यैव बन्धभावादेवस्य नारकस्य च बन्धसद्भावेऽप्यौदारिकमिश्रयोगाभावाच्च, तथापि
प्राच्यनूतनबन्धस्वामित्वे नरौदारिकद्विकप्रथमसंहननमिति पञ्चकमौदारिकमिश्रयोगी स-
म्यगदृष्टिर्ब्रह्मातीत्युक्तमतोऽस्माभिरपि तथैवोक्तम् । तथा च—“निरयतिगह्वराहाराङ्गं तु हिंसा
वृत्तमीसे” वृत्तिः—नरकत्रिकसुरायुराहारकद्विकं विहितसमाहारद्वन्द्वसमासं प्रकृतिपदं विंशत्युत्तरशतमध्या-
दिति शेषः, हित्वा शेषस्य चतुर्दशाधिकशतस्य ११४ ‘तन्मित्रे’ त्वौदारिकमित्रे सामान्येन बन्ध इति शेषः ।
सुरद्विकभावना सप्तमनरकपृथिव्या नरकद्विकभावनावद्भूतव्या इति पद्विंशतिगाथोत्तरार्थः । अयौदा-
रिकमित्रेऽपि गुणस्थानकविशिष्टं तमाह ‘सुरदुर्गाविचवियदुर्गां तित्यं हिंसा सयं नवगं तु । बंधंति वरलमिस्ते
सिद्धाजो जोगिणो सायं’ ॥२७॥ वृत्तिः—सुरद्विकवैक्रियद्विकं पूर्वोक्तमत्र तत्पुरुषगर्भः समाहारद्वन्द्वः,
तीर्थकरनाम चेति प्रकृतिपञ्चकमनन्तरोक्तसामान्यबन्धाश्चतुर्दशोत्तरशतवदिति गम्यते, ‘हित्वा’ परित्यज्य
शेषं नवामशतमौदारिकमिश्रयोगे मिथ्यादशास्तु यद्भाति १०९ । तथा सयोगिनि औदारिकमिश्रयोग इति
पूर्वेण योगः, केवलिसमुद्भाते सप्तमषष्ठितीयसमयेषु सातमेवैकं १ यद्भाति पूर्वेण संबन्धः । अत्र
यदुक्तमतः सयोगिमह्यं तल्लाषवार्थम् । यच्च प्राक्तनगाथायाः ‘औदारिकमित्रे’ इति पदेऽनुवर्तमाने
पुनस्तदुपादानं तद्विभगाथायां सुखार्थमिति गाथायां ॥ २७ ॥ अथ सार्द्धगाथयौदारिकमिश्रयोगे बन्धं
समर्थयन्नाह—‘निरयतिगह्वराहाराङ्गं तिरनिराहं पि मोक्षु साणा वि । सिरियावविहीनं पण्णवीसमुज्झितु
अविरए बन्धे’ ॥ २८ ॥ ‘तित्यं वेरविदुर्गां सुरदुर्गासहियं वरलमिस्ते’ वृत्तिः—नरकत्रिकहीना योऽसौ
प्रकृतीः, तथा तिर्यक्नरायुपी अपि नवोत्तरशतमध्यादनन्तरोक्तानुक्त्वा शेषं चतुर्नवति ९४ मौदारिक-
मिश्रयोग इति पूर्वेण योगः । ‘साणावि’ इति सासादनसम्पदशोऽपि । अपिशब्दः समुच्चयार्थः ।
यद्भाति प्राक्तनेन सम्बन्धः । तथा चतुर्नवतेर्मध्यासिर्यगायुर्विहीनं पञ्चविंशतिं ‘उज्झित्वा’ परित्यज्य
शेषायाः सप्ततेः । ‘तित्यं वेरविदुर्गां सुरदुर्गासहियं’ इति प्राकृतवशात्तीर्थकरनाम वैक्रियद्विकं सुरद्विकस-
हितमिति पञ्चप्रकृतिसहिताया ७५ औदारिकमिश्रयोगे ‘अविरए’ इति अविरतसम्पददृष्टि गुणस्थाने
बन्धः । एवं गुणस्थानचतुष्क एवौदारिकमिश्रयोगोऽपि लभ्यते नान्यत्रेति । मिश्रता चात्र कर्मणेनैव
सह मन्वयेति” इति प्राच्ययन्धस्वामित्वे । “‘तन्मित्रे’ च तन्मित्रे औदारिकमिश्रयोगे
॥ १३ ॥ सन्प्रति बन्ध उच्यते—‘आहारगह्वरा विणोहे चवदससव मिच्छि जिणपणगहीनं । सासणि
वतवइ विणा नरतिरिआऊ सुहुमतेर’ ॥ १४ ॥ वृत्तिः—विंशत्युत्तरशतमाहारकादिप्रकृतिपदं विना
शेषं चतुर्दशाधिकशतमोषबन्धे प्राप्यते । अयं भावार्थ औदारिकमिश्रं कर्मणेन सह, तथापर्याप्ताव-
स्थायां केवलिसमुद्भातावस्थायां वा उत्पत्तिदेशे हि पूर्वमवादनन्तरमागतो जीवः प्रथमसमये कर्मणेनैव
केवलेनाहारयति । ततः परमौदारिकस्याऽप्यारब्धत्वादौदारिकेण कर्मणमिश्रेण यावच्छरीरस्य निष्पत्तिः ।
केवलिसमुद्भातावस्थायां द्वितीयपक्षसप्तमसमयेषु कर्मणेन मिश्रमौदारिकमिति । अपर्याप्तावस्थायां च
माहारकपदं घट्यते इति वक्ष्येधः । केवलिसमुद्भातावस्थायां पुनरेकस्य सावस्यैव बन्धोऽभिधास्यते ।
यवदेव चतुर्दशोत्तरशतमौदारिकमिश्रकाययोगी मिथ्यात्वे जिननामादिप्रकृतिपञ्चकहीनं शेषं नवोत्तर-
शतं यद्भाति । स एव सासादने चतुर्नवतिं यद्भाति, नवोत्तरशतमध्यानुक्त्वा नरतिर्यगायुपी सूक्ष्मत्रि-

कादित्रयोदशप्रकृतीश्च, नरतिर्यगायुपोरपर्याप्तत्वेन साम्बादने वन्धाभावात्, सुद्धमत्रिणादित्रयोदशकस्य तु मिथ्यात्व एव व्यवच्छिन्नवन्धतया च ॥ १४ ॥ “अगचवरीसाइ विणा जिणपणजुया अ संमि” वृत्तिः—प्रागुक्ता चतुर्नवतिरनन्तानुबन्धादिचतुर्विंशतिप्रकृतीनिना जिननामादिप्रकृतिपञ्चयुता च पञ्चसप्ततिसामौदारिकमिश्रकाययोगी सम्यक्त्वे वध्नाति” इति नञ्यवन्धस्वामित्वे देवेन्द्रसूरिपादाः । “मनोवाग्योगयोरयो भङ्ग औदारिके नृणाम् । तन्मिश्रे शतमोघे तु चतुर्दशसमन्वितम् ॥ २६ ॥ अत्राहारकपट्टं न ११४, मिथ्यात्वे जिनपञ्चकम् । सास्वादने शतं षड्भिरूनं ९४ पञ्चदशेति न ॥ २७ ॥ तिर्यङ्गायुगी सूक्ष्मत्रयोदश तथैव च । अविरतसम्यग्दृष्टानेन स्युः पञ्चसप्ततिः ॥ २८ ॥ विनानन्तचतुर्विंशतिकां सजितपञ्चकम् । सयोगकेवलस्थाने सातमेकं सयोगिषु ॥ २९ ॥” इति संस्कृतवन्धस्वामित्वे ।

ननु देशविरते वैक्रियस्य, प्रमत्ते वैक्रियस्याहारकस्य चारभ्यमाणे तेन प्रारभ्यमाणेन सहौदारिकस्य मिश्रीभवनादौदारिकमिश्रं स्यात्, तथा चाह प्रज्ञापनाटीकाकारः—“यदा पुनरीदारिकशरीरी वैक्रियलब्धिसम्पन्नो मनुष्यः पञ्चेन्द्रियतिर्यग्योनिको वा पर्याप्तयादरथायुकायिको वा वैक्रियं करोति तदौदारिकशरीरयोग एव वर्तमानः प्रदेशान् विशिष्य वैक्रियशरीरयोग्यान् पुद्गलानादाय यावद्वैक्रियशरीरपर्याप्त्या पर्याप्तिं न गच्छति तावद्वैक्रियेण मिश्रता व्यवदेशश्चौदारिकेण, तस्य प्रधानत्वात्, एवमाहारकेणापि सह मिश्रता द्रष्टव्या” इति । तथा चौदारिकमिश्रे देशविरतस्य सप्तपटेः, प्रमत्तस्य च त्रिपटेर्बन्धः स्यात् । स च कस्मान्नोक्त इति चेत् ? अत्रोच्यते, सूत्रे वैक्रियप्रारम्भकाले आहारकस्य च प्रारम्भकाले स्वीकृत औदारिकमिश्रः, तथापि कार्मग्रन्थिकैरपर्याप्तावस्थां, समुद्घातं च विहाय नान्यत्र स्वीकृतः, तदुक्तं श्रीमन्मलयगिरिपादैः—“वैक्रियाहारकारम्भकाले औदारिकमिश्र सूत्रेऽभिहितमपि नेह प्रकरणेऽधिकृतं, कार्मग्रन्थिकैरुणविशेषप्रत्ययसमुत्थलब्धिविशेषकारणतया प्रारम्भकाले परित्यागकाले च वैक्रियस्याहारकस्य च प्राक्तन्यविषयत्वा वैक्रियमिश्रस्याहारकमिश्रस्यैव चाभिधानात्, तदभिप्रायस्य चेहानुमरणात्” इति । अत एव देशविरते, प्रमत्ते चौदारिकमिश्रकाययोगे कार्मग्रन्थिकाभिप्रायेण वन्धो नोक्तः । कार्मणकाययोगेऽप्येवमेव वाच्यम् । केवलं नरतिर्यगायुद्धिकं न वध्यते, तेनांघे द्वादशाग्रशतं प्राप्यते । मिथ्यात्वे जिनसुरवैक्रियद्विकचर्जं श्रेयं सप्ताग्रशतं वध्यते । सास्वादने अतिचतुष्कस्यात्तरचतुष्कात्पद्मादसेपार्श्वेनपुंसकत्वे दमिथ्यात्ववर्जं सप्तोत्तरशतं चतुर्नवतिर्भवति । अविरतसम्यग्दृष्टावनन्तानुबन्धिचतुष्कलीवेदस्त्यानद्धिन्निकनीचगोत्रदुर्भगत्रिकोद्योततिर्यग्द्विकमध्यमसंहननसंस्थानचतुष्काशुभलगतिवर्जा जिनसुरवैक्रियद्विकयुता चतुर्नवतिरेव पञ्चसप्ततिर्भवति । सयोगिनि तु कार्मणकाययोगे सातमेव केवलं वध्नातीति ।

॥ औदारिकमिश्रे, कार्मणकाययोगे च वन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	प्राना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओघे	५	९	२	२६	२-०	६३	२	५	११४-११२
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	२-०	५१	२	५	१०९-१०७

सास्वादने	५	९	२	२४	०	४०	२	५	९४
अविरते	५	६	२	१९	०	३०	१	५	७५
सयोगिनि	०	०	१	०	०	०	०	॥	१

तथा वैक्रियकाययोगे सामान्यदेवबन्धो वाच्यः, तथाहि—सामान्येन चतुरश्रशतं, मिथ्यात्वे त्र्युत्तरशतं, सास्वादने षण्णवतिः, मिश्रे सप्ततिः, अविरते द्विसप्ततिरिति । वैक्रियमिश्रे तिर्य-
ग्नरायुष्कधर्जः स एव भवति, देवनारकाणां षण्मासावशेष एवायुर्वध्यमानत्वेनापर्याप्तावस्थाया-
मायुर्वन्धाभावात् । तथा चौघे त्र्युत्तरशतं, मिथ्यात्वे एकोत्तरशतं, सास्वादने चतुर्नवतिः, अवि-
रत एकसप्ततिः । यद्यपि देशविरतस्याम्बडादेः, प्रमत्तस्य तु विष्णुकुमारादेर्वैक्रियं कुर्वतो
वैक्रियमिश्रवैक्रियसंभवः श्रूयते, परं भवधारणीयवैक्रिययोगस्यात्र गृहीतत्वादथवा स्वल्पत्वा-
दन्यतो वा कुतोऽपि हेतोः पूर्वाचार्यैः स नोक्तः । ननु वैक्रियमिश्रे मिश्रगुणस्थानं कथं नोक्तं ?
तत्र वैक्रियशरीरसंभवात्, न च वैक्रियशरीरसंभवेऽपि वैक्रियमिश्रस्यापर्याप्तावस्थाभावित्वे-
न मिश्रगुणस्थानस्य पर्याप्तावस्थाभावित्वेन तत्र न संभव इति वाच्यं, मा भूदेवनारकसम्बन्धि-
वैक्रियमिश्रम्, यत्पुनः वैक्रियलब्धिमतं मनुजतिरश्वां मिश्रसम्यक्त्ववतां वैक्रियकरणसंभवेन
तत्प्रारम्भकाले वैक्रियमिश्रं भवति तत्कस्मान्नाभ्युपगम्यते ? इति चेन्न, तत्र वैक्रियाकरणतो-
ऽन्यतो वा कुतोऽपि कारणान्नोक्तः पूज्यैरतोस्माभिरपि तथैवोक्तम्, तदुक्तं मलयगिरिपा-
दैः—“तेषां वैक्रियकरणासंभवतोऽन्यतो वा यतः इतश्चित्तराणादाचार्येणान्यैश्च तन्नाभ्युपगम्यते” इति ।

॥ वैक्रियकाययोगे बन्धप्रकृतियन्त्रकम् ॥

गुणस्थानकानि	ज्ञानाव०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओघे	५	९	२	२६	२	५३	२	५	१०४
मिथ्याये	५	९	२	२६	२	५२	२	५	१०३
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४०	२	५	९६
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	१९	१	३३	१	५	७२

॥ वैक्रियमिश्रकाययोगे बन्धप्रकृतियन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञानाव०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओघे	५	९	२	२६	०	५३	२	५	१०२
मिथ्याये	५	९	२	२६	०	५२	२	५	१०१
सास्वादने	५	९	२	२४	०	४०	२	५	९४
अविरते	५	६	२	१९	०	३३	१	५	७१

तथाऽऽहारकमिश्रकाययोगे त्रिपष्टिप्रकृतीनां प्रमत्तगुणस्थानके बन्धो भवति, औत्सुक्य-भावेनाप्रमत्तगुणस्थानाभावात् । आहारकशरीरकाययोगेऽप्येवमेव प्रमत्तगुणस्थाने त्रिपष्टि-प्रकृतीनां बन्धो भवति । नन्वप्रमत्त आहारकशरीरकाययोगो भवति, तदुक्तं—“एकारस अपमत्ते मणयइआहारउरलवेउवा” इति । आहारकसत्कर्मा चाप्रमत्ते नियमेनैतद्वधाति, तदुक्तं न्यायाचार्यः—“यस्य हि तीर्थकरमाहारकं वा सत् स आहारकद्विकं नियमात्तद्वधाती”ति । तत आहारककाययोगे ओघे पञ्चपष्टिप्रकृतीनां बन्धः कथं न भवतीति चेत् ? सत्यम्, परमल्पत्वा-दिकारणादन्यतो वा कुतश्चित्कारणात् बन्धस्यामित्वेऽप्रमत्तभावो न स्वीकृतः, तदुक्तं प्राच्यबन्धस्यामित्वे—“तेवद्वाहारदुगे जहा पमत्तस” वृत्तिः—“तेवद्वा” इति प्राकृतत्वाद्विभक्तिदोषे त्रिपष्टेः ६३ कर्मप्रकृतीनामितिगम्यते, आहारकद्विके आहारकशरीरतन्मिश्रलक्षणयोगद्वये बन्धो, यथा प्रमत्तत्वेति पट्टीसप्तम्योरर्थं प्रत्यभेदाद्यथा प्रमत्ते प्रमत्तगुणस्थानके बन्धश्चदस्य वक्ष्यमाणस्यात्रापि योजनादेवं संबन्धः” इति । तथा नव्यबन्धस्यामित्वे—“एवमाहारदुगि ओहो”—वृत्तिः—“आहार-ककाययोगश्चतुर्दशपूर्वविदः, आहारकमिश्रकाययोगश्च तस्यैवाहारकशरीरस्य प्रारम्भसमये परित्यागसमये चौदारिकेण सह द्रष्टव्यः । तत आहारकद्विके आहारकशरीरतन्मिश्रलक्षणे योगद्वये ओघः कर्मस्तबोक्तः प्रमत्तगुणस्थानवर्ती त्रिपष्टिप्रकृतिबन्धरूपः, एतत्काययोगद्वयं हि लब्ध्युपजीवनात्प्रमत्तस्यैव न त्वप्र-मत्तस्य” इत्युक्ता योगमार्गणायां बन्धप्रकृतयः ।

॥ आहारकद्विके बन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञानाय०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाप्रम
ओघे, पष्टे ॥	५	६	२	११	१	३२	१	५	६३

अथ योगमार्गणायां बन्धस्थानान्युच्यन्ते—तत्र मनोयोगचतुष्के, वाग्योगचतुष्के, चाद्या-न्तिमयोः पञ्चप्रकृतिरूपं बन्धस्थानं सूक्ष्मसम्परायं यावद्भवति । वेदनीयस्य प्रमत्तं यावद् द्वे बन्धस्थाने भवतः । परतः सातारूपमेकमेव सयोगिकेवलिनं यावद्भवति । दर्शनावरणस्य प्रथमगुणस्थानद्विके नवकं, मिश्रादिपट्टे, अपूर्वकरणप्रथमभागे च पट्टम्, अपूर्वकरणद्वि-तीयभागात्सूक्ष्मसम्परायं यावच्च चतुष्कप्रकृतिरूपं बन्धस्थानं भवति । गोत्रस्याद्यगुणस्था-नद्विके द्वे द्वे भवतः । मिश्रादौ उच्चैर्गोत्ररूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । आयुषश्चत्वारि मिथ्यादृष्टां, नरकायुर्वर्जं त्रीणि सासादने, मिश्रे बन्धस्थानं नास्ति, आयुषो बन्धाभावात्, अविरते नरदेवायूरूपे द्वे, देशविरत्यादित्रिके देवायूरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । मोह-नीयस्य दश बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—द्वाविंशतिः, एकविंशतिः, सप्तदश, त्रयोदश, नव, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे, एका चेति । मिथ्यात्वे द्वाविंशतिः, सासादने एकविंशतिः, मिश्रद्विके सप्तदश, देशविरते त्रयोदश, प्रमत्ते नव, अप्रमत्ते नव, अपूर्वकरणे नव, अनि-वृत्तिकरणे च पञ्चचतुस्त्रिद्व्येकप्रकृत्यात्मकानि भवन्तीति । नान्नोऽष्टौ बन्धस्थानानि भवन्ति,

तद्यथा-त्रयोविंशतिः, पञ्चविंशतिः, पट्त्रिंशतिः, अष्टाविंशतिः, एकोनत्रिंशत्, त्रिंशद्, एकत्रिंशद्, एका चेति । तत्राद्यानि पट् मिथ्यात्वे, सासादनेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशद्रूपाणि त्रीणि, मिथ्रेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे, अविरतसम्यग्दष्टाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशद्रूपाणि त्रीणि, देशविरतेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे, प्रमत्तेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे, अप्रमत्तेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशद्रूपाणि चत्वारि, अपूर्वकरणेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशदेकत्रिंशदेकरूपाणि पञ्च, अनिवृत्तिकरणे, सूक्ष्मसम्पराये च यशःकीर्तिरूपमेकमेव भवति । नाम्नः प्रागुक्ताः सर्वेऽप्यत्र भङ्गा वाच्याः ।

॥ मनोवागष्टके बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	३	२	१०	४	८	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
सासादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिथ्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरते	१	१	२	१	२	३	१	१
देश० प्रमत्ते० च०	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१
अपूर्वकरणे	१	२	१	१	०	५	१	१
अनिवृत्तिकरणे	१	१	१	५	०	१	१	१
सूक्ष्मसम्पराये	१	१	१	०	०	१	१	१
उ० ही० स० च	०	०	१	०	०	०	०	०

तथौदारिककाययोगे मनोवागष्टकात् यो विशेषः स उच्यते-अविरत्यादिचतुष्टके देवायूरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । मिश्रगुणस्थाने नाम्नोऽष्टाविंशतिरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति, अविरतसम्यग्दष्टाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः, नाम्नो भङ्गा मनुजगतिवन्नयोदश-सदृशाणि नवशतानि सप्तत्रिंशदधिकानि भवन्तीति ।

॥ औदारिककाययोगे बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोन	अन्तराय
ओषे	१	३	२	१०	४	८	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
साक्षादने	१	१	२	१	३	३	१	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	१	१	१
प्रवि० दैवा० प्र०	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१
अपूर्वकरणे	१	२	१	१	०	५	१	१
मनिर्दृष्टिकरणे	१	१	१	५	०	१	१	१
सूक्ष्मसम्पराये	१	१	१	०	०	१	१	१
उपशान्तमोहे	०	०	१	०	०	०	०	०

तर्थादारिकमिश्रकाययोगे मिथ्यात्वसाक्षादनापिरितरूपे गुणस्थानत्रिके ज्ञानावरणान्तरा-
ययोः पञ्चप्रकृतिरूपं बन्धस्थानं भवति । वेदनीयस्य गुणस्थानत्रिके द्वे द्वे भवतः । सयोगिनि
सात्तारूपमेकमेव भवति । दर्शनावरणीयस्याद्यगुणस्थानद्विके नवप्रकृत्यात्मकमविरते च पद्
प्रकृत्यात्मकं भवति । गोत्रस्याद्यद्विके द्वे द्वे भवतः । अविरते उच्चैर्गोत्ररूपं भवति । आयुषो
मिथ्यात्वे द्वे भवतः, शेषगुणस्थानेषु नास्ति बन्धः । मोहनीयस्य मिथ्यात्वे द्वाविंशतिः,
साक्षादने एकविंशतिः, अविरते च सप्तदश भवन्ति । नाम्नः पद् बन्धस्थानानि भवन्ति,
तद्यथा-त्रयोविंशतिः, पञ्चविंशतिः, षड्विंशतिः, अष्टाविंशतिः, एकोनत्रिंशत्, त्रिंशदिति । तत्र
मिथ्यादष्टाष्टाविंशतियर्जानि पञ्च भवन्ति । साक्षादने एकोनत्रिंशद्विंशद्रूपे द्वे भवतः ।
अविरतेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवत इति ।

॥ औदारिकमिश्रे बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोन	अन्तराय
ओषे	१	२	२	३	२	६	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	२	५	२	१
साक्षादने	१	१	२	१	०	२	२	१
अविरते	१	१	२	१	०	२	१	१
सयोगिनि	०	०	१	०	०	०	०	०

नाम्नो भङ्गा उच्यन्ते, तद्यथा-त्रयोविंशतौ चत्वारः, पञ्चविंशतौ पञ्चविंशतिः, षड्विंशतौ षोडश, अष्टाविंशतावष्टौ, एकोनत्रिंशत्यष्टचत्वारिंशदधिकद्वानवतिशतानि, त्रिंशति च द्वात्रिंशदधिकपट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वाणि त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि त्रयस्त्रिंशदधिकानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टौ सम्यग्दृष्टिस्तत्कोडशव्यतिरिक्ताः शेषास्त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि सप्तदशाधिकानि भवन्ति । सास्वादने पण्णवतिशतानि भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टौ षोडश भवन्ति ।

॥ औदारिकमिश्रे नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९३३

बन्धस्थानानि	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तिकेन्द्रियप्रायोग्याः ४	तिर्यग्भराः
२५	२५	प० एकेन्द्रियप्रायोग्याः २०	"
		अप० निकलेन्द्रियपञ्चाक्षतिर्यग्भराप्रायोग्याः ५	"
२६	१६	प० एकेन्द्रियप्रायोग्याः १६	"
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टिमनुजाः
२९	२२४८	प० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	तिर्यग्भराः
		" पञ्चेन्द्रियतिर्यग्भराप्रायोग्याः ४६०८	"
		" मनुजप्रायोग्याः ४६०८	"
		देवप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टिनराः
३०	४६३२	प० विकलेन्द्रियप्रायोग्याः २४	तिर्यग्भूमनुजाः
		" पञ्चाक्षतिर्यग्भराप्रायोग्याः ४६०८	"

॥ औ० मि० मिथ्यादृष्टौ नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९१७

बन्धस्था०	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तिकेन्द्रियप्रायोग्याः	४
			तिर्यग्भराः

२५	२५	अप० विकलाक्षप्रायोग्याः	३	निर्वग्रहाः
		„ पञ्चाक्षनिर्वग्रहायोग्याः	२	„
		पर्याप्तैकाक्षप्रायोग्याः	२०	„
२६	१९	पर्याप्तैकाक्षप्रायोग्याः	१६	„
२९	९२४०	प० विकलाक्षप्रायोग्याः	२४	„
		„ पञ्चाक्षतिर्यक्प्रायोग्याः	४६०८	„
		„ मनुजप्रायोग्याः	४६०८	„
३०	४६३२	प० विकलाक्षप्रायोग्याः	२४	„
		„ पञ्चाक्षनिर्वग्रहायोग्याः	४६०८	„

॥ औ० मि० सास्वादने नाम्नो वन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ९६००

वन्धस्था०	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	वन्धकाः
२९	६४००	प० पञ्चाक्षनिर्वग्रहायोग्याः	३२००
		” मनुजप्रायोग्याः	३२००
३०	३२००	प० तिर्यक्पञ्चेन्द्रियप्रायोग्याः	३२००

॥ औ० मि० अविरतसम्यग्दृष्टौ नाम्नो वन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १६

वन्धस्था०	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	वन्धकाः
२८-२९	८-८	देवप्रायोग्या ८-८	सम्यग्दृष्टिभरा।

कार्मणकाययोगे पण्णां कर्मणां वन्धस्थानान्यौदारिकमिश्रकाययोगवद्वाच्यानि, नपरं आयुषो वन्धाभावेन वन्धस्थानं न विद्यते । नाम्नो वन्धस्थानानि पट् भवन्ति, तद्यथा-त्रयो-विंशतिः, पञ्चविंशतिः, षड्विंशतिः, अष्टाविंशतिः, एकोनत्रिंशत्, त्रिंशत् । तत्र मिथ्या-दृष्टावष्टाविंशतिवर्जानि पञ्च भवन्ति । सास्वादने एकोनत्रिंशत्त्रिंशद्रूपे द्वे भवतः । अविरतेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्त्रिंशद्रूपाणि त्रीणि भवन्ति ।

॥ कार्मणकाययोगे बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओघे	१	२	२	३	०	६	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	०	५	२	१
सास्वादने	१	१	२	१	०	२	२	१
अविरते	१	१	२	१	०	३	१	१
सयोगिनि	०	०	१	०	०	०	०	०

नाम्नो भङ्गा उच्यन्ते-तत्र त्रयोविंशतौ चत्वारः, पञ्चविंशतौ पञ्चविंशतिः, पट्विंशतौ षोडश, अष्टाविंशतावष्टौ, एकोनत्रिंशत्यष्टचत्वारिंशदधिकद्वानवतिशतानि, त्रिंशति च चत्वारिंशदधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्ययैकचत्वारिंशदधिकनवशतानि त्रयोदशसहस्राणि भवन्ति । मिथ्यादृष्टौ त्रयोविंशतौ चत्वारः, पञ्चविंशतौ पञ्चविंशतिः, पट्विंशतौ षोडश, एकोनत्रिंशति चत्वारिंशदधिकद्वानवतिशतानि, त्रिंशति द्वात्रिंशदधिकानि पट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्यया सप्तदशाधिकानि नवशतानि त्रयोदशसहस्राणि भवन्ति । सास्वादने एकोनत्रिंशति चतुःषष्टिशतानि, त्रिंशति च द्वात्रिंशच्छतानि, सर्वसंख्यया पणवतिशतानि भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टावष्टाविंशतावष्टौ, एकोनत्रिंशत्यष्टौ, त्रिंशति चाष्टौ, सर्वसंख्यया च चतुर्विंशतिर्भवतीति ।

॥ कार्मणकाययोगे नाम्नो बन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९४१

बन्धस्था०	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
१३	४	अपराहैकाक्षप्रायोग्याः	तिर्यङ्मनुजाः
१५	२५	अपरासविकेलाक्षपञ्चाक्षतिर्यङ्मप्रायोग्याः	"
		पराहैकाक्षप्रा० सूक्ष्मसाधारणार्ग्या	"
		" " प्रत्येकार्ग्या	"
		" सादरसाधारणार्ग्या	"
		" सादरप्रत्येकार्ग्या	नारकवर्जत्रिगतिकाः

२६	१६	प० पक्षाक्षप्रा० आतपेन, उद्योतेन च	१६	ना० पर्यंत्रिगणिकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः	८	सम्यग्दृष्टिनिर्घमराः
२९	९२४८	प० विकलाक्षप्रायोग्याः	२४	निर्घमराः
		” पञ्चाक्षतिर्व्यवप्रायोग्याः	४६०८	चतुर्गणिकाः
		” मनुजप्रायोग्याः	४६०८	”
		देवप्रायोग्याः	८	सम्यग्दृष्टो नराः
३०	४६४०	प० विकलाक्षप्रायोग्याः	२४	निर्घमराः
		” पञ्चाक्षतिर्व्यवप्रायोग्याः	४६०८	चतुर्गणिकाः
		” मनुजप्रायोग्याः	८	सम्यग्दृष्टिदेवनारकाः

॥ का० सिध्पादष्टौ नाम्नो धन्धस्थानभङ्गयन्त्रकम् ॥ सर्वाग्रम् १३९१७

धन्धस्था०	भङ्गस्थया	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	धन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तिकाक्षप्रायोग्याः ४	निर्घमराः
२५	२५	अपर्याप्तविकलाक्षपञ्चाक्षतिर्व्यवप्रायोग्याः ५	"
		पर्याप्तिकाक्षप्रा० सूक्ष्मसाधारणान्या ४	"
		" " प्रत्येकान्या ४	"
		" बादरसाधारणान्या ४	"
		" बादरप्रत्येकान्या ८	नारकवर्जप्रिगणिकाः
२६	१६	" आतपेन, उद्योतेन च १६	"
२९	९२४०	प० विकलाक्षप्रायोग्याः २४	निर्घमराः
		" पञ्चाक्षतिर्व्यवप्रायोग्याः ४६०८	चतुर्गणिकाः
		" मनुजप्रायोग्याः ४६०८	"
३०	४६३२	प० विकलाक्षप्रायोग्याः २४	निर्घमराः
		" पञ्चाक्षतिर्व्यवप्रायोग्याः ४६०८	चतुर्गणिकाः

॥ का० सास्वादनगुणस्थाने नाभौ बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ९६००

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२९	६४००	प०पञ्चाक्षतिर्येकप्रायोग्याः ३२००	चतुर्गतिकाः
		॥ मनुजप्रायोग्याः ३२००	॥
३०	३२००	प०पञ्चाक्षतिर्येकप्रायोग्याः ३२००	॥

॥ का० अविरतसम्यग्दृष्टौ नाभौ बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् २४

बन्धस्थाने	भङ्गसंख्या	कस्य प्रायोग्याः कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टतिर्येकप्रायोग्याः
२९	८	देवप्रायोग्याः ८	मनुजाः
		अग्र मनुजप्रा० सामान्यतोऽन्तर्गता चेदितथ्याः ॥	॥
३०	८	मनुजप्रायोग्याः ८	सम्यग्दृष्टयो देवाः

तत्त्वार्थवृत्तौ तु “ननु च विग्रहविसमापन्नः कर्मणेन योगेन भवान्तरं संक्रामति तत्कथं निरुपभोगमन्त्यं” (अ० २ सू० ४५-अस्य भाष्यम्—“अन्त्यमिति सूत्रक्रमप्रामाण्यात् कर्मणमाह ।

१ अस्य भाष्यस्य वृत्तिः—‘अन्त्यमिति सूत्रक्रमप्रामाण्यादित्यादिभाष्यं’ । अन्ते भवमन्त्यम्, कस्यान्यमिति चेद् । अत आह—सूत्रक्रमप्रामाण्यादौदारिकादिशरीराणां चतुर्णां पर्यन्तवर्तिकर्मणमाह, सूत्रकारादिविभक्तौऽपि हि भाष्यकारो विभागमादर्शयति, व्युत्पत्तिमयसमाश्रयणात् । औदारिकादिशरीरचतुष्टयपर्यन्तवर्तिकं तत् ‘निरुपभोगम्’ निरुपभोगं निरुपभोगम्, उपभोगो बक्ष्यमाणः प्रतिविष्टिष्ट दृष्ट, तदभावाविरूपभोगमुच्यते । कः पुनरसाद्रुपभोगो यमधिहृत्योच्यते निरुपभोगम् । अत आह—न सुखदुःखे तेनोपभुज्येते इति । मनोऽगमबोधशब्दादिविषयसम्पर्कं च सुखं दुःखं च तेनोपभुज्येते, निर्वृत्त्युपकरणेन्द्रियाभावाद्युत्पीडित्यसत्त्वित्थौ सत्यपि, उभयेऽपि हि शब्दादयो विषया निर्वृत्त्युपकरणेन्द्रियविग्रहविह्वलेन कर्मणेन भोगभोक्तुं शक्यन्त इति निरुपभोगम्, असत्त्व्यात्तत्तमयनिर्वृत्तं च उग्रस्यस्य सुखदुःखोपभोगः, विग्रहगतेश्च चतुःसमयपरत्वात् सोऽयुक्तः, तथा न तेन कर्म बध्यते, न वेद्यते, नापि निर्जीयते इत्यर्थः । उपभोगविशेषनिषेधप्रदर्शनार्थमिदमातन्व्यते, तेन कर्मणेन ध्रुपान न खलु कर्म बहुं पायंते, अभिव्यक्तकारणमावात्, कारणैर्हि कर्ता व्यापारमातनोति पाणिपादश्रोत्रादिभिः, तद्यथा—औदारिकशरीरी मनोऽभिसन्धानपर्यन्तमाकृत्याकर्णान्तं शिथीमुखं शृगवपाय क्षिपति, असत्त्व्यापादि बहु भाष्यते, अदृष्टद्विगणमादत्ते पाण्यादिना, योषितमभिगच्छति सकलकायव्यापारेण, परिगृह्णाति मनोवाक्यव्यापारैः, एवमेव कर्मबन्धकारणकलापस्तदा न समस्तभिव्यक्तस्वरूपः कर्मणे, तदि पाणिपादमुखलोचनाशयव्यभिर्निर्मुक्तं, मनोवाक्यव्यापारहितं च, अतो न हिंसादाश्रयकृतं तेन कर्म बध्यते, तथा तेन न वेद्यते, न निर्जीयते वा, एवविधाश्रयजनितकर्म तेन शरीरत्वेण नानुभूयते, तस्य ध्रुपभोगो नारकादिगतिषु नान्तर्गतेऽथत्यद्वयकाकत्वात् । औदारिकचैक्रियाभावाच्च अनुभूयमानमेवेह निर्जीयते, नीरसताभावाद्यमानं परिशद-‘दामप्रदेशोऽयः प्रत्यक्षवेदितेनाभासुप्रसक्तसुसुम्भकवर्जिर्जीयते, न चैतत् तस्यामवस्थायां मनोव्यापारमावात् प्रति-

तत् निरुपभोगम्, न सुखदुःखे तेनोपभुज्येते, न तेन कर्म वध्यते, न वेद्यते, नापि निर्जीर्यत इत्यर्थः । शेषाणि तु सोपभोगानि यस्मात् सुखदुःखे तैरुपभुज्येते, कर्म वध्यते, वेद्यते, निर्जीर्यते च तस्मात् सोपभोगानि” इति वक्ष्यते, अयमेव हि तस्योपभोगो यदुत भवान्तरसङ्क्रान्तिरिति ? उच्यते, विशिष्टः सूत्रे सुखदुःखयोरुपभोगः, कर्मवन्धानुभवो, निर्जरालक्षणश्च प्रतिपेक्ष्यते, न चेष्टारूप इति । अयं कथं सूत्रमिदम्— “जावं च णं भंते ? अयं जीवे एयति वेयइ चलति फंदति तावं च णं णाणावरणेज्जेणं जाव अन्तरइएणं वज्झत्ति ? इंता गोयमा ।” कर्मणयोगफाले चास्ति चलनं तत्कथं वन्धादिलक्षणोपभोगप्रतिषेधः ? उच्यते, भवस्थमाश्रित्य भगवता सूत्रं प्राणायि, ज्ञानावरणायाश्रवाणां तद्वै सङ्क्रावात् । अपि च अल्पः कालः समयद्वयं कस्तत्रोपभोगेनाभिसम्बन्ध इति । स्याद्वा काययोगप्रत्ययतस्तत्र वन्धः, स तु न विवक्ष्यते भाष्यकारेण । ज्ञानावरणायाश्रवविशेषाहितवन्धनिराकारसूत्रं व्याख्यास्यते” इति ।

पनुसुहन्तेऽतिकोविदाः । तथा कर्मणं हि कर्मसंज्ञातः स सोपभोग्यो भवति, नोपभोजकः, औदारिकाद्यप्येवमेवेति चेत्, न, बाह्येन्द्रियपक्षतामहीकृत्योपभोग्यत्वमौपचारिकमस्यन्तं प्रसिद्धम्, अतोऽभिव्यक्तसुखदुःखकर्मोपभोगानुभव-निर्जरालक्षणमुपभोगमाधाय चेतस्ति कर्मणमनुपभोगमभिव्यगायि सूरिणा । इत्येवमुपात्तमिति विशिष्टोपभोगाभिव्यक्तिरौपभोगेन यदि तदभिसम्बन्धयते गमनादभाविद्विधिरूपेण कषाययागप्रत्ययेन वन्धेन न कश्चिद्दोषः । पूर्वविधाः सर्वयोपभोगस्तस्य प्रतिषिध्यते नोपभोगसामान्यमिति । अथ कर्मण्यतिरिक्तानि शरीराणि कथं प्रतिपत्तयानीति ? अत आह “शेषाणि तु सोपभोगानी” इति भाष्यं । उक्तं कर्मणम्, तस्मात्तिरिक्तान्यौदारिकवैकियाहारकतैजसानि शेषशब्देनाभिधितवन्ति, तानि च सोपभोगानि प्रतिपत्तयन्ति । कथम् ? औदारिके तावच्चिरपुष्पकणेन्द्रियसन्नायादिष्टानिद्विविधपक्षगणैः सत्यां सुखदुःखोपभोगः, परिष्कृतपरिष्पन्नपाणिपादावयवकलापरबाध वधानुतायाश्रवद्वारवर्ति-त्वात् कर्मवन्धानुभवनिर्जराः सिद्धाः, वैकियेऽप्येवमेव भावना कार्या, आहारेके तु शरीरेन्द्रियाभिव्यक्तौ सत्यां सुखदुःखोपभोगः सम्भवति । नन्वप्रमत्त इत्युक्तं प्राक् को दोषः ? सत्यमपि शब्दाद्युपलब्धौ न प्रमाद्यस्तस्याम्, “भनवस्थि-पशुमाद्यनुभूयुः पक्षवमी दान्तादयो विषया न मनस्विनः परितोपमापातुं क्षमा” इत्यलितयावगमपूर्विकां वैराग्यवास-नामेवाधिसन्ति, न सूक्ष्ममापाति, निन्द्या वा समादत्ते, किन्तु यथावस्थिततया स्वसहस्रसिद्धिष्विपरिचर्नां विषयं तात् प्रियवान् स विद्वान् परिणमयति । कर्मवन्धानुभवनिर्जराणि त्वस्य तथाविधाश्रवजनितानि न सम्भाव्यन्तेऽप्रमत्तत्वादेव, न चाश्रयं कर्मणे सम्भवतां सकलेनोपभोगेन तत्र भवितव्यम्, सुखदुःखोपभोगेनापि हि भोगवदेवेत्यते, न निरुपभोगं यथासम्भवमर्थप्रतिषेधः सामान्यतो वा सम्भवः, अनुभवनिर्जरेण तु प्राक् कृतकर्मणोऽपि स्थाः, कर्मवन्धस्तत्रमा-दादादित्युपेक्ष्यते, तथाविधो भोगप्रत्ययः पुनः केवलिनोऽपि न निवर्तत एवेति प्रतिपत्तव्यम् । तैजसशरीरेण तेजस्ति निरुपेक्षे दृग्धे वैरिणि मनसः परितोपभुसमापाद्य जायते परमावन्धः, तथाऽनुश्लाघपक्षे शिशिरतेजोसिर्गणे परित्राते शानिनि प्रीतेरनुत्तमायाः प्रादुर्भावः । दुःस्वमपि वेद्यते तपःप्रमावादिभिर्वलवता परिरक्षितस्य द्विपोऽन्वस्य वा स्वनिरुपेक्षे तेजस्यप्रभवति मनागप्यपकर्तुमुपकर्तुं वा तैजसशरीरभाजः स्फुटमेव । एष चेवंविधसुखदुःखोपभोगस्तैज-सनिमित्त इति तेन द्वारेणोपजायते अतस्तेन सुखदुःखे उपभुज्येते, शापानुमहप्रवणत्वात् तद् द्वारेणैव पुण्यस्या-पुण्यस्य वा वन्धः, तत्पूर्विके एवानुभवनिर्जरे न प्रतीयेतुं पार्थते, अतस्तदपि सोपभोगम्, समुद्रयातिसर्गात्मत्वात् । छिन्धप्रत्ययमेतदेवं भवतु, यत् पुनः सर्वदा समस्ति सर्वप्राणिषु तत् कथं सोपभोगम् ? तदपि हि परिगृहीताहारपाक-कारिवाद् सम्पद परिणामापादनात् सुखमाद्यते, तद्विपरीततया तु व्याभियमाणं तदेव दुःखाय सम्पद्यते, कर्मव-न्धानुभवनिर्जरास्तु प्रत्येकं तस्य न सम्भाव्यन्ते, औदारिकादिसहवर्तित्वात्, अतः पूर्वकेनाप्युपभोगेन सोपभोगं भवत्येवेति भा न परितुषः । शेषाणि तु सोपभोगानि इत्यस्यैव वचनस्य विवरणद्वारेण भाष्यप्रणयनं, “यस्मादित्यादि” अभ्येनोपभोगेन सोपभोगानि सा प्रीत्य कश्चित् सुहृद् मूखा सूरिराद्ये । औदारिकादिभिः सुखदुःखोपभोगः कर्म-वन्धानुभवनिर्जराश्च व्याप्याताभ्यायेन क्रियन्ते तस्मात् सोपभोगानि इति निगमनम्, कर्मणमपहायैकं दोषाप्येवं-विधेनोपभोगेन सोपभोगानीति ॥ ३५ ॥”

तथा वैक्रियकाययोगे, तन्मिश्रे च बन्धस्थानानि तद्भङ्गाश्च सामान्येन देवगतिवद्वाच्याः ।
मिश्रे च मिश्रगुणस्थानं न वाच्यम् । स्वामित्वे एकोनत्रिंशति, त्रिंशति च नारका अपि
वाच्याः । अत एव तद् यन्त्रं पुनरपि लिख्यते ।

। वै०द्विके नाम्नो भङ्गयन्त्रम् । १३८५६

। मिथ्या० भङ्गयन्त्रम् १३८४८

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य कति भङ्गाः	बन्धकाः
२५	८	प० बा० ए० प्रा० ८	देवाः
२६	१६	" १६	"
२९	१२११	प० ति० प्रा० ४६०८	देवमारकाः
		" मनुजप्रा० ४६०८	"
३०	४६१६	प० पं० ति० प्रा० ४६०८	
		" मनुजप्रा० ८	स० देवमार०

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२५	८	प० बा० ए० प्रा० ८	देवाः
२६	१६	" १६	"
२९	१२११	प० पं० ति० प्रा० ४६०८	देवमारकाः
		" मनुजप्रा० ४६०८	"
३०	४६०८	प० ति० प्रा० ४६०८	"

। मिश्रे भङ्गयन्त्रम् । स० ८

। सास्वा० भङ्गयन्त्रम् । स० ९६००

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२५	१४००	प० ति० प्रा० ३२००	देवमारकाः
		" मनुजप्रा० ३२००	"
३०	३२००	प० ति० प्रा० ३२००	"

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२९	८	प० मनुज प्रा०	देवमारकाः

। अविरतौ भङ्गयन्त्रम् । स० १६

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२९-३०	८-८	प० मनुजा० प्रा० ८-८	देवमारकाः

तथाऽऽहारकद्विके ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मकं, दर्शनावरणस्य पदप्रकृत्या-
त्मकं, वेदनीयस्य सातारूपमसातारूपं च, गोत्रस्योच्चगोत्ररूपम्, आयुषो देवायूरूपं, मोह-
नीयस्य नवप्रकृत्यात्मकं, नाम्नश्चाष्टविंशतिरूपमेकोनत्रिंशद्रूपं वा बन्धस्थानं भवति । नाम्नो
भङ्गाः षोडश भवन्ति । यन्त्राणि स्वयं भावनीयानि ।

॥ आहारकद्विके बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयु	नाम	गोत्र	अन्तराय
प्रमत्ते	१	१	२	१	१	२	१	१

॥ अथ वेदमार्गणायां बन्धबन्धस्थानानि भङ्गाश्च ॥

तथा वेदत्रिके नव गुणस्थानानि भवन्ति । तत्र च बन्धप्रकृतयो, बन्धस्थानानि, बन्ध-
स्थानभङ्गाश्चेत्यादिकं सर्वमपि पञ्चेन्द्रियवद्वाच्यम् । नवरं मोहनीयस्य चत्वारि बन्धस्था-
नानि चतुस्त्रिद्वयेकरूपाणि न भवन्तीति । नाग्नौ बन्धस्थानभङ्गकयन्त्राणि प्राक्तामान्य-
बन्धस्थानोक्तान्यत्र वाच्यानीति ॥

॥ वेदत्रिके बन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	४	६७	२	५	१२०
मिथ्याये	५	९	२	२६	४	६७	२	५	११७
साक्षादने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१
मिथ्ये	५	६	२	१९	०	३६	१	५	७४
अविरते	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७७
देवाविरते	५	६	२	१५	१	३२	१	५	६७
प्रमत्ते	५	६	२	११	१	३२	१	५	६३
अप्रमत्ते	५	६	१	९	१-०	३१	१	५	५८-५९
अपूर्वक० प्र०	५	६	१	९	०	३१	१	५	५८
प्र० २-६ भा०	५	४	१	९	०	३१	१	५	५६
अ० ७ भा०	५	४	१	९	०	३१	१	५	३६
अनिवृत्तिप्र०	५	४	१	५	०	३१	१	५	२२

॥ वेदत्रिकबन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	३	२	६	४	८	२	१
मिथ्या०	१	१	२	१	४	६	२	१

सास्वा०	१	१	२	१	३	३	२	१
मिध्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरत०	१	१	२	१	२	३	१	१
देशविरतौ	१	१	२	१	१	२	१	१
प्रमत्ते	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१
अपूर्वक०	१	२	१	१	०	५	१	१
जनियु०	१	१	१	१	०	१	१	१

॥ अथ कषायमार्गणायां बन्धादीनि ॥

कषायमार्गणायामनन्तानुबन्धिचतुष्के ओधे, मिथ्यात्वे च जिनाहारकद्विकवर्जं सप्तद-
शाग्रशतम्, सास्वादने च नरकत्रिकजातिस्थावरचतुष्कहुण्डकातपसेवार्त्तनपुंसकमिथ्यात्व-
वर्जमेकाग्रशतं बन्धे प्राप्यते ।

॥ अनन्तानुबन्धिचतुष्के बन्धप्रकृतीनां यन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्त०	सर्वा०
ओधे, मिथ्यात्वे च	५	९	२	२६	४	६४	२	५	११७
सास्वादने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१

अनन्तानुबन्धिचतुष्के मिथ्यात्वद्विके ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मकं, दर्शना-
वरणस्य नवप्रकृत्यात्मकं, वेदनीयगोत्रयोश्चैकैकप्रकृत्यात्मके द्वे द्वे बन्धस्थाने भवतः । मोह-
नीयस्य मिथ्यात्वे द्वाविंशतिप्रकृत्यात्मकं, सास्वादने चैकविंशतिप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं
भवति । नास्त्रो मिथ्यात्वे त्रयोविंशतिपञ्चविंशतिषड्विंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशद्रूपाणि
पद । सास्वादने, बन्धस्थानान्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशत्रिंशद्रूपाणि त्रीणि बन्धस्थानानि भवन्ति ।

॥ अनन्तानुबन्धिचतुष्के बन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओधे	१	१	२	२	४	६	२	१

मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
सान्न्वाद्ने	१	१	२	१	३	३	२	१

नाम्नो बन्धस्थाने भङ्गा उच्यन्ते—तत्र सामान्ये, मिथ्यादृष्टौ च त्रयोविंशतिबन्धे चत्वारः, पञ्चविंशतौ पञ्चविंशतिः, षड्विंशतौ षोडश, अष्टाविंशतौ नव, एकोनविंशति चतुर्विंशतिः विकलाक्षप्रायोग्याः, पञ्चाक्षतिर्यक्प्रायोग्याण्यष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि, मनुजप्रायो-
श्याणि चाप्यष्टाधिकपट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सर्वसंख्ययैकोनत्रिंशति चत्वारिंशदधि-
कानि द्वानवतिशतानि भवन्ति । त्रिंशति द्वात्रिंशदधिकानि पट्टचत्वारिंशच्छतानि भवन्ति ।
सर्वाणि त्रयोदश सहस्राणि नवशतानि षड्विंशत्यधिकानि भवन्ति । सास्वादनै त्रीणि बन्धस्था-
नानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदिति । तत्राष्टाविंशताष्टावेकोनत्रिंशति
चतुष्पट्टिशतानि त्रिंशति च द्वात्रिंशच्छतानि, सर्वसंख्ययाष्टाधिकपणवतिशतानि भवन्ति ।

॥ अ० चतुष्के ओघे, मिथ्या० च व० भङ्ग्यन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १३९२६

बन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा०	बन्धकाः	बन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२३	४	अपर्याप्तिकाक्षप्रा०	४ तिर्यग्मनुजाः	२८	६	देवप्रा०	८ तिर्यग्मनुजाः
२५	२५	अप० विक० प्रा०	३			वरकप्रा०	३
		अप० पं० ति० प्रा०	१	२९	१२४०	देवप्रा०	८
		अप० मनुष्यप्रा०	१			प० विक० प्रा०	१४
२५	२०	प० प० प्रा० सूक्ष्मसाध्या०	४			प० पं० ति० प्रा०	४१०८
		सू० प्रत्येकान्यां	४			वरप्रा०	४१०८
		बादरसा० न्यां	४			प० ति० प्रा०	२४
		बादरप्र० न्यां	८	३०	४१३३	प० ति० प्रा०	२४
२६	१६	प० प० प्रा० आ० चोटा०	१६			प० ति० प्रा०	४६०८

। सास्वादने भङ्गयन्त्रम् । २६०८

वन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यंगनराः
२९	१४००	प० पं० ति० प्रा० ३२००	चतुर्गतिकाः
		॥ नरप्रा० ३२००	॥
३०	३२००	प० पं० ति० प्रा० ३२००	॥

अप्रत्याख्यानकपायचतुष्के ओषे आहार-
कद्विकवर्जमष्टादशग्रशतं वन्धे प्राप्यते, मि-
थ्यात्वे सप्तदशग्रशतं, सास्वादने एताग्रश-
तं, मिश्रे चतुःसप्ततिः, अविरते च सप्तस-
प्ततिर्भवति । प्रत्याख्यानचतुष्केऽपि चतुर्षु
गुणस्थानेष्वप्रत्याख्यानकपायवद्द्रव्यम् ।
देशविरते पुनः सप्तपष्टिरिति । नाम्नो वन्ध-
स्थानानां, वन्धस्थानभङ्गानां च यक्षानां
तद् यन्त्रतोऽवलोकनीयम् ।

॥ अप्रत्या० ४ कस्य गुण० चतुष्के, प्रत्याख्या० ४ कस्य च गुण० पञ्चके वन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	४	६५	२	५	११८
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	४	६४	२	५	११७
सास्वादने	५	९	२	२७	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३६	१	५	७४
अविरते	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७७
देशविरते	५	६	२	१५	१	३२	१	५	६७

॥ ४ अप्रत्या० गुणस्थानचतुष्के, ४ प्रत्याख्या० गुणस्थानपञ्चके च वन्धस्थानानां यन्त्रम् ॥

वन्धस्थानानि	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	२	२	३-४	४	६	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
सास्वादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरते	१	१	२	१	२	३	१	१
देशविरते	१	१	२	१	१	२	१	१

। प्र० चतुष्के ओषतो भ० य० । स० १३९६२ । मिथ्यादृष्टौ भङ्गयन्त्रम् । सर्वा० १३९४६

वन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	वन्धकाः
२३	४	अप० ए० प्रा० ४	तिर्यग्गतराः
२५	२५	अप० विक० प्रा० ३	"
		भप० पं० ति० प्रा० १	"
		" मनुष्यप्रा० १	"
२५	२०	प० ए० प्रा० सूक्ष्मसा० भ्यां ४	"
		" सू० प्रत्येकाभ्यां ४	"
		" वादरसा० भ्यां ४	"
		" " प्र० भ्यां ८	भारकयजाः
२६	१६	प० ए० प्रा० भातपोषो० १६	"
२८	९	देवप्रा० ८	तिर्यग्गतराः
		नरकप्रा० १	"
२९	१२४८	प० पं० ति० ४६०८	चतुर्ग०
		" मनु० प्रा० ४६०८	"
		" विक० प्रा० २४	तिर्यग्गतराः
		देवप्रा० ८	सम्य० नराः
३०	४६४०	प० ति० प्रा० ४६०८	चतुर्ग०
		" विक० प्रा० २४	तिर्यग्गतराः
		" मनु० प्रा० ८	सम्य० देवना०

वन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	वन्धकाः
२३	४	अप० ए० प्रा० ४	तिर्यग्गतराः
२५	२५	अप० विक० प्रा० ३	"
		" पं० ति० प्रा० १	"
		" मनुजप्रा० १	"
२५	२०	प० ए० प्रा० सूक्ष्मसा० भ्यां ४	"
		" सूक्ष्मप्र० भ्यां ४	"
		" वादरसा० भ्यां ४	"
		" वादरप्र० भ्यां ८	भारकयजाः
२६	१६	" भातपोषोतेन च १६	"
२८	९	देवप्रा० ८	तिर्यग्गतराः
		नरकप्रा० १	"
२९	१२४०	प० विक० प्रा० २४	"
		" प० ति० प्रा० ४६०८	चतुर्गति०
		" मनु० प्रा० ४६०८	"
		प० विक० प्रा० २४	तिर्यग्गतराः
३०	४६३२	" पं० ति० प्रा० ४६०८	चतुर्गति०

। सा० नान्नो व० भङ्गयन्त्रम् । सर्वाग्रं ९६०८

वन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्गतराः
२९	६४००	प० पं० ति० नरप्रा० ६४००	चतुर्गतिकाः
३०	३२००	" ति० प्रा० ३२००	"

। मिश्रे नान्नो व० भङ्गयन्त्रम् । सर्वाग्रं १६

वन्ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्गतराः
२९	८	मनुजप्रा० ८	देवनारकाः

अविरतौ नाम्नो व० भङ्गयन्त्रम् । सर्वाग्रं ३२ देशविरतौ नाम्नो व० भङ्गयन्त्रम् स० १६

ध०	भङ्ग०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्गन्तराः
२९	१६	" ८	मनुजाः
		प० मनु० प्रा० ८	देवनारकाः
३०	८	" ८	"

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८- २९	८-८	देव प्रा० ८-८	मनुजाः

संज्वलनत्रिके नवगुणस्थानानि संज्वलन-
लोभे च दशगुणस्थानानि भवन्ति । यत्र
यत्र गुणस्थाने या या ओघे बन्धप्रकृतयो भवन्ति तत्र तत्र तास्ताः प्रकृतयो वक्तव्याः ।
बन्धस्थानानि नाम्नो बन्धस्थानभङ्गाश्चौघोक्ता एव वक्तव्या इति समाप्तं कपायद्वारम् ॥

॥ अथ ज्ञानद्वारे बन्धादिविचारः ॥

ज्ञानद्वारेऽज्ञानत्रिके मत्तज्ञानश्रुताज्ञानविभङ्गरूपे मिथ्यात्वसास्वादनमिश्ररूपाणि त्रीणि
गुणस्थानानि भवन्ति । मिश्रदृष्टेश्च यद्यपि “मीसंमि यामिस्सं” इति वचनात् ज्ञानव्यामि-
श्राण्यज्ञानानि प्राप्यन्ते न शुद्धान्यज्ञानानि तथापि तान्यज्ञानान्येव यथावस्थितवस्तुतत्त्व-
निर्णयाभावात् । अन्ये पुनराहुः—“यद्यपि न तदानीं वस्तुतत्त्वनिर्णयस्तथापि न तान्यज्ञाना-
न्येव, सम्यग्ज्ञानलेशव्यामिश्रत्वात्, तदुक्तम्—“मिथ्यापिकस्य मिश्रदृष्टेःज्ञानपाहुत्वं सम्य-
क्त्वाधिकस्य पुनः सम्यग्ज्ञानपाहुत्वं” इति ।

हरिभद्रकृतपडशीतिवृत्तौ तु—“यदभिप्रायेण त्रीणि गुणस्थानानि भवन्ति सेपामयमाशयः—“यदुत
मिश्रदृष्टेर्व्यामिश्रज्ञानान्यप्यज्ञानान्येव, यथावस्थितवस्तुनिर्णयाभावात्, अतस्त्रीण्यपि गुणस्थानान्यत्रा-
ज्ञानत्रिके भवन्तीति । यदभिप्रायेण च द्वे गुणस्थानके भवतस्सेपामिदमाकृतम्—“यदुत मिश्रदृष्टेः किञ्चि-
त्सम्यग्मूपत्वात्तज्ज्ञानानि किञ्चित्कलुषाण्यपि सम्यग्ज्ञानान्येव, अतोऽज्ञानत्रये द्वे एव गुणस्थानके
भवतः, आहैवं तर्हि सासादनस्यापि सम्यग्दृष्टित्वेन तदवबोधस्यापि ज्ञानरूपत्वात्कथमज्ञानत्रये सासा-
दनगुणस्थानकसंभवः ? इति, सत्यमेतत् नवरं तज्ज्ञानस्थानान्तानुबन्धिप्रथमकपायोद्घेनातिदूषितत्वाद-
ज्ञानमेवेति भावः” इति ।

तत्रौघे मिथ्यात्वे च सप्तदशाग्रशतं, सास्वादने एकाग्रशतं, मिश्रे च चतुस्सप्ततिरिति
गुणस्थानत्रिके बन्धप्रकृतयो वेदितव्याः ।

॥ गुणस्थानत्रिके अज्ञानत्रिकबन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओ०, मि० च	५	९	२	२६	४	६४	२	५	११७
सास्वादने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	१	१९	०	३६	१	६	७४

ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मकं, दर्शनावरणीयस्य नवप्रकृत्यात्मकं, षट्प्रकृत्यात्मकं च, वेदनीयस्य सातारूपमसातारूपं च, मोहनीयस्य द्वाविंशत्येकविंशतिसप्तदशरूपाणि त्रीणि, आयुषश्चत्वारि, नाम्नस्त्रयोविंशतिपञ्चविंशतिपद्विंशत्यष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशद्रूपाणि षट्, गोत्रस्योच्चैर्गोत्ररूपं, नीचगोत्ररूपं च बन्धस्थानानि भवन्ति । गुणस्थानवर्त्तिबन्धस्थानानि यन्त्रतोऽवलोकनीयानि नाम्नो बन्धस्थानभङ्गास्तु तिर्यग्गतिवद्वाच्याः ।

॥ गुणस्थानत्रिके अज्ञानत्रिकबन्धस्थानयन्त्रकम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
भोचे	१	२	२	३	४	६	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
साक्षाद्भेदे	१	१	२	१	३	३	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	२	१	१

तथा मतिज्ञानादित्रिके सम्यग्दृष्ट्यादीनि क्षीणमोहपर्यवसानानि गुणस्थानानि नव भवन्ति । सयोग्ययोगिकेवल्लिगुणस्थानद्विकं तु न संभवत्येव, मत्यादिष्ववच्छेदेनैव केवलज्ञानस्य प्रादुर्भावात्, “नष्टमि च छात्रमस्मिन् नाणे” इति वचनप्रामाण्यात् । ननु यदि मतिज्ञानादीनि स्वस्वावरणक्षयोपशमभावेऽपि प्रादुर्भवन्ति तर्हि निःशेषतः स्वस्वावरणक्षये सुतरां भवेयुः, चारित्रपरिणामयत्, तत्कथं तदानीं तेषामभावः ? तदुक्तं—“आवरणदेसविगमे जाई विजंति मइसुयाईणि । आवरण सव्वविगमे कह ताई न होति जीवस्स ॥” इति चेद् ? अत्रोच्यते—इह यथा सहस्रभानोरुपचितघनपटलान्तरितस्यावान्तरालावस्थितकटकुट्याद्यावरणविधरप्रविष्टः प्रकाशो घटपटादीन् प्रकाशयति, तथा केवलज्ञानावरणावृत्तस्य केवलज्ञानस्यापान्तरालमतिज्ञानाद्यावरणक्षयोपशमरूपविधरविनिर्गतः प्रकाशो क्षीयादीन् प्रकाशयति, स च तथा प्रकाशयन् मतिज्ञानमित्यादि लक्षणं तत्तत्सयोपशमानुरूपमभिधानमुद्ब्रूहति, ततो यथा सकलघनपटलकटकुट्याद्यावरणापगमे स तथाविधः प्रकाशः सहस्रभानोरस्पष्टरूपो न भवति, किन्तु सर्वात्मना स्फुटरूपोऽन्य एव, तथेहापि सकलकेवलज्ञानावरणमतिज्ञानाद्यावरणविलयेन न तथाविधो मतिज्ञानादिसंज्ञितः केवलज्ञानस्य प्रकाशो भवति, किन्तु सर्वात्मना यथावस्थितं यस्तु परिच्छिन्दन् परिस्फुटरूपोऽन्य एवेत्यदोषः, तदुक्तं—“कवविगरागयकिरणा मेहंतरियस्म जेह दिणेसस्स । ते कवमेहावगमे न होति जह तह इमाईणि ॥१॥” इति । अन्ये पुनराहुः—‘सन्त्येय मतिज्ञानादीन्यपि सयोगिकेवलत्यादी, केवलमफलत्वात् सन्त्यपि तदानीं न विवक्ष्यन्ते, यथा सूर्योदये नक्षत्रादीनि, तदुक्तम्—“अण्णे आभिणिशोदियणाणाईणि वि जिणस्स विजंति । अफलाणि य सूरुदये जहेव णररत्तमाईणि ॥१॥” इति । तत्र सामान्येन मतिज्ञान-

दित्रिके एकोनाशीतिर्वन्धे प्राप्यते । अविरतसम्बन्धद्वयौ सप्तसप्ततिं वध्नाति । देशविरतौ सप्तपष्टिं वध्नाति । प्रमत्ते त्रिपष्टिं वध्नाति । अप्रमत्ते एकोनपष्टिरष्टपञ्चाशद्वा वन्धे भवति । अपूर्वकरणे प्रथमभागेऽष्टपञ्चाशत् भवति । अपूर्वकरणद्वितीयादिभागपञ्चके पट्पञ्चाशद्भवति । सप्तमभागे षड्विंशतिं वध्नाति । अनिवृत्तिकरणप्रथमभागे द्वाविंशतिर्द्वितीयभागे एकविंशतिस्तृतीयभागे विंशतिश्चतुर्थभागे एकोनविंशतिः पञ्चमभागे चाष्टादश वन्धे प्राप्यन्ते । सूक्ष्मसम्पराये सप्तदश भवन्ति । उपशान्तादिद्विके सातारूपामेकामेव वध्नातीति ।

॥ मतिज्ञानादित्रिके वन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	चेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाप्रम
ओषे	५	६	२	१९	२	३९	१	५	७९
शविरते	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७७
देशविरते	५	६	२	१५	१	३२	१	५	६७
प्रमत्ते	५	६	२	११	१	३२	१	५	६३
अप्रमत्ते	५	६	१	९	१-०	३१	१	५	५८-५९
अपूर्वक० प्र०	५	६	१	९	०	३१	१	५	५८
अपू० ६-६	५	४	१	९	०	३१	१	५	५६
अपू० ७ भा०	५	४	१	९	०	१	१	५	२६
अनि० प्र०	५	४	१	५	०	१	१	५	२२
अनि० द्वि०	५	४	१	४	०	१	१	५	२१
अनि० तृ०	५	४	१	३	०	१	१	५	२०
अनि० च०	५	४	१	२	०	१	१	५	१९
अनि० पं०	५	४	१	१	०	१	१	५	१८
सूक्ष्मः	५	४	१	०	०	१	१	५	१७
उप० शी० च	०	०	१	०	०	०	०	०	१

अथ मतिज्ञानादित्रिके ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं सूक्ष्मसम्परायं यावद्भवति । दर्शनावरणस्य षड्प्रकृत्यात्मकमपूर्वकरणप्रथमभागं यावत् ततः परं चतुष्कं सूक्ष्मसम्परायं यावद्भवति । वेदनीयस्य द्वे बन्धस्थाने भवतः । तत्र प्रमत्तं यावद्भवे भवतः । ततः क्षीणमोहं यावत्सातरूपमेकमेव भवति । मोहनीयस्याष्टौ बन्धस्थानानि भवन्ति तद्यथा-सप्तदश, त्रयोदश, नव, पञ्च, चतुः, त्रि, द्वि, एकरूपाणीति । तत्राविरते सप्तदशप्रकृत्यात्मकं, देशविरते त्रयोदशप्रकृत्यात्मकं, प्रमत्तादित्रिके नवप्रकृत्यात्मकं, अनिवृत्तिकरणे च पञ्चचतुस्त्रिव्येकप्रकृतिरूपाणि पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति । आयुर्नोऽविरतसम्यग्दृष्टौ द्वे बन्धस्थाने भवतः । देशविरत्यादित्रिके मुरायूरूपमेकमेव भवति । नाम्नः पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति । तत्राविरतसम्यग्दृष्टावष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशद्रूपाणि त्रीणि भवन्ति । देशविरतौ प्रमत्ते चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः । अप्रमत्तेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशद्रूपाणि चत्वारि भवन्ति । अपूर्वकरणेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशदेकरूपाणि पञ्च भवन्ति । अनिवृत्तिकरणे सूक्ष्मसम्पराये च यशःकीर्तिरूपमेकमेव भवति । गोत्रस्याविरतसम्यग्दृष्ट्यादितः सूक्ष्मसम्परायं यावदुच्चगोत्ररूपमेकमेव बन्धस्थानं भवतीति ।

॥ मत्यादित्रिके बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
लोपे	१	२	२	८	२	५	१	१
अविरते	१	१	२	१	२	३	१	१
देशविरते	१	१	२	१	१	२	१	१
प्रमत्ते	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१
अपूर्वकरणे	१	२	१	१	०	५	१	१
अनिवृत्तिकरणे	१	१	१	५	०	१	१	१
सूक्ष्मसम्पराये	१	१	१	०	०	१	१	१
८०, ११० च	०	०	१	०	०	०	०	१

मत्यादित्रिके नाम्नो भङ्गा लिख्यन्ते-तत्राष्टाविंशतावष्टौ, एकोनत्रिंशति षोडश, त्रिंशति अष्टौ, एकत्रिंशत्येकः, एकसिंश्च बन्धस्थान एकः, एवं सर्वेऽपि पञ्चत्रिंशद्भवन्ति । तत्रावि-

रतसम्यग्दष्टावष्टाविंशताष्टौ देवप्रायोग्याः, जिननामयुते एकोनत्रिंशति चाष्टौ देवप्रायोग्याः, मनुजप्रायोग्याश्चाष्टौ, त्रिंशति च मनुजप्रायोग्या अष्टौ एवं सर्वे द्वात्रिंशद् भवन्ति ।

देशविरते द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशच्चेति । तत्राष्टाविंशतावष्टावेकोनत्रिंशति चाष्टाविति । प्रमत्तगुणस्थानकेऽप्येवमेव, नवरमष्टाविंशतिबन्धका नरा एव, न तिर्यञ्चः, तेषां प्रमत्तगुणस्थानकाभावात् ।

अप्रमत्ते चत्वारि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशत्रिंशदेकत्रिंशच्चेति । चतुर्थ्यपि बन्धस्थानेष्वेकैक एव भङ्गः, सर्वे चत्वारः । एवमपूर्वकरणे पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, चत्वार्यप्रमत्तोक्तानि, पञ्चमं त्वेकं यशःकीर्तिरूपं भवति । भङ्गाः पञ्च भवन्ति । अनिवृत्तिकरणे सूक्ष्मसम्पराये चैकं यशःकीर्तिरूपं बन्धस्थानं, भङ्गश्चैकैको भवति । । मत्स्यादित्रिकस्याविरतौ नाम्नो व० भ० ३२ । । देशविरते नाम्नो व० भङ्गयन्त्रकम् । १६

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धका०
२८	८	देवप्रायोग्याः	तिर्यङ्गनराः
२९	११	"	मनुजाः
		मनुजप्रा०	देवनाराकाः
३०	८	"	"

। प्रमत्ते नाम्नो व० भङ्गयन्त्रम् । १६

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	तिर्यङ्गराः
२९	८	"	नराः

। अप्रमत्ते अपूर्वे च नाम्नो व० भङ्गय० । ४-५

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	१	देवप्रायोग्याः १	मनुजाः
२९	१	" १	"
३०	१	" १	"
३१	१	" १	"
१	१	" १	"

। अनिवृत्तिक०, सूक्ष्मस० च व० भङ्ग० ।

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० क० भङ्गाः	बन्धकाः
१	१	०	मनुजाः

यथमभागे द्वाविंशतिः, द्वितीये एकविंशतिः, तृतीये विंशतिः, चतुर्थे एकोनविंशतिः, पञ्चमे चाष्टादश । सूक्ष्मसम्पराये सप्तदश । उपशान्ते क्षीणे च सातारूपैकैव बन्धप्रकृतिर्भवति । केवलज्ञाने सयोगिनि सातारूपैकैव प्रकृतिर्यध्यते, सैव च बन्धस्थानमपि भवति । मनः-पर्यवज्ञाने ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्च प्रकृतिरूपं सूक्ष्मसम्परायं यावत् बन्धस्थानं भवति ।

दर्शनावरणस्य पट् प्रकृतिरूपमपूर्वकरणप्रथमभागं यावत्, ततश्च चतुष्करूपं सूक्ष्मसम्परायं यावत् भवति । वेदनीयस्य प्रमत्ते सातारूपमसातारूपं च भवति । अप्रमत्तादौ सातारूपमेव भवति । मोहनीयस्य पट् बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-नव, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे, एका चेति । तत्र नवप्रकृत्यात्मकं प्रमत्तेऽप्रमत्तेऽपूर्वकरणे च भवति । शेषाणि पञ्चानिवृत्तिकरणे भवन्ति । आयुषि देवायूरूपमेकं बन्धस्थानं प्रमत्ते भवति, अप्रमत्ते च वा भवति । नाम्नः पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशदेकप्रकृत्यात्मकं चेति । तत्र प्रमत्तेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः, ते च देवप्रायोग्ये, भङ्गा अत्र षोडश भवन्ति । अप्रमत्ते एकं प्रकृतिरूपं बन्धस्थानं विहाय शेषाणि चत्वारि देवप्रायोग्याणि भवन्ति, भङ्गाश्च चत्वारो भवन्ति । अपूर्वकरणे पञ्चापि भवन्ति, भङ्गाश्च पञ्च । अनिवृत्तिकरणे, सूक्ष्मसम्पराये चैकप्रकृतिरूपमेकमेव, भङ्गश्च एको भवति । गोत्रस्योच्चैर्गोत्ररूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति, तदेवं ज्ञानमार्गणोक्तेति ॥

॥ मनःपर्यवज्ञाने बन्धप्रकृतिभङ्ग्यन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञानाद्य०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाप्रम
ओषे	५	६	२	११	१	३४	१	५	६५
प्रमत्ते	५	६	२	११	१	३२	१	५	६३
अप्रमत्ते	५	६	१	९	१-०	३१	१	५	५८-५९
अयु० प्र०	५	६	१	९	०	३१	१	५	५८
अयु० २-६ भागे	५	४	१	९	०	३१	१	५	५६
अयु० ६-० भागे	५	४	१	९	०	१	१	५	२६
अनि० प्र०	५	४	१	५	०	१	१	५	२२
अनि० द्वि०	५	४	१	४	०	१	१	५	२१
अनि० तृ०	५	४	१	३	०	१	१	५	२०
अनि० च०	५	४	१	२	०	१	१	५	१९
अनि० पं०	५	४	१	१	०	१	१	५	१८
सूक्ष्मसम्पराये	५	४	१	०	०	१	१	५	१७
उप०, क्षी० च	०	०	१	०	०	०	०	०	१

॥ मनःपर्यवज्ञाने बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओघे	१	२	२	६	१	५	१	१
प्रमत्ते	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१
अपूर्वकरणे	१	२	१	१	०	५	१	१
अनिवृत्तिकरणे	१	१	१	५	०	१	१	१
सूक्ष्मसम्प०	१	१	१	०	०	१	१	१
उप०, क्षी० च	०	०	१	०	०	०	०	०

। मनःपर्यवे प्रमत्ते ना० व० भङ्गयन्त्रम् । १६ । अनिवृत्तिक० सूक्ष्म० च नाम्नो ।

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः	८-८ मनुजाः
२९	८		

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	बन्धकाः
१	१	०	मनुजाः

। अप्रमत्ते, अपूर्वे च । ४-५

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	१	देवप्रायोग्याः	१ मनुजाः
२९	१	॥	॥
३०	१	॥	॥
३१	१	॥	॥
१	१	॥	॥

॥ अथ संयममार्गजायां बन्धादिविचारः ॥

तत्र बन्धप्रकृतय उच्यन्ते—अविरतिचारित्रे सामान्येनाष्टादशाधिकशतं बध्नाति । तत्र मिथ्यादृष्टौ सप्तदशोत्तरशतं सास्वादने एकोत्तरशतं, मिथ्रे चतुःसप्ततिः, अविरतसम्यग्दृष्टौ च सप्तसप्ततिः प्रकृतयो बन्धे प्राप्यन्ते । देश-विरतौ सप्तपष्टिः प्राप्यते । सामायिकच्छेदो-

पस्थापनीययोः सामान्येन पञ्चपष्टिः—प्रमत्ते त्रिपष्टिः, अप्रमत्ते एकोनपष्टिरष्टपञ्चाशद्वा, अपूर्वकरणप्रथमभागेऽष्टपञ्चाशत्, द्वितीयादिपञ्चके पट्पञ्चाशत्, सप्तमे च षड्विंशतिः, अनिवृत्तिकरणे प्रथमभागे द्वाविंशतिः, द्वितीयभागे एकविंशतिः, तृतीयभागे विंशतिः, चतुर्थे एकोनविंशतिः, पञ्चमे चाष्टादश बन्धे प्राप्यन्ते इति । परिहारविशुद्धौ सामान्येन पञ्चपष्टिः बन्धे प्राप्यते, प्रमत्ते त्रिपष्टिरप्रमत्ते एकोनपष्टिरष्टपञ्चाशद्देति । सूक्ष्मसम्पराये च सप्तदश बध्नाति । यथाख्यातचारित्रे गुणस्थानत्रयेऽपि सातारूपैकैव प्रकृतिर्वध्यत इति । यथा-ख्यातचारित्रे गुणस्थानत्रिकेऽपि सातारूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । सूक्ष्मसम्पराये ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृतिरूपमेकं बन्धस्थानं, दर्शनावरणस्य चतुःप्रकृतिरूपमेकं, वेदनीयस्य सातारूपं, गोत्रस्योच्चैर्गोत्ररूपं, नाम्नश्च यथाःकीर्तिरूपं बन्धस्थानं भवति ।

यथाख्यातचारित्रे नाम्नो भङ्गा न सन्ति, सूक्ष्मसम्पराये चैको भङ्गो भवति । सामायिकादि-
द्विके ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृतिरूपमेकं बन्धस्थानं गुणस्थानचतुष्के भवति, दर्शना-
वरणस्य पट्टमपूर्वप्रथमभागं यावत्, चतुष्कं द्वितीयभागादारभ्य वादरसम्परायं यावद्भ-
वति, वेदनीयस्य च सातासातरूपे द्वे प्रमत्तं यावत्, अप्रमत्तादनिवृत्तिं यावच्च सातरूपं
भवति । मोहनीयस्य पट्ट बन्धस्थानानि भवन्ति-प्रमत्तादित्रिके नवप्रकृतिरूपम्, अनिवृ-
त्तिकरणे च पञ्चचतुस्त्रिद्वैकरूपाणि पञ्च भवन्ति । आयुष एकं प्रमत्ते भवति, अप्रमत्ते तु
भाज्यम् । नाम्नः पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-प्रमत्ते अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे
देवप्रायोग्ये भवतः, भङ्गाश्च षोडश भवन्ति । अप्रमत्ते चत्वारि देवप्रायोग्याणि-अष्टाविंश-
त्येकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशद्रूपाणि भवन्ति, भङ्गाश्चत्वारः । अपूर्वकरणे पञ्च, तत्र चत्वारि अप्र-
मत्तोक्तानि, यशोरूपं चैकमेवं पञ्च भवन्ति, अत्र भङ्गा अपि पञ्च । अनिवृत्तिकरणे च यशःक्री-
त्तिरूपमेकं बन्धस्थानं भवति भङ्गश्चैकः । गोत्रकर्मणि सर्वत्रोच्चगोत्ररूपमेकं बन्धस्थानं भ-
वति । परिहारविशुद्धिके बन्धस्थानानि प्रमत्ताप्रमत्तयोः सामायिकचारित्रवद्वाच्यानि, नाम्नो
भङ्गा अपि तथैव वाच्याः । देशविरतौ ज्ञानावरणदर्शनावरणमोहायुर्गोत्रान्तरायाणामेकैकं
बन्धस्थानं भवति । वेदनीयस्य द्वे बन्धस्थाने भवतः । नाम्नश्चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे
भवतः, भङ्गाश्च देवप्रायोग्याः षोडश भवन्ति । अविरतिचारित्रेऽप्रत्याख्यानकपायवद्बन्ध-
स्थानानि नाम्नो भङ्गाश्च वाच्या इत्युक्ता संयममार्गणा ॥

॥ अविरतमार्गणायां बन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाप्रम्
ओषे	५	९	२	१९	४	६५	२	५	११८
मिथ्यात्वे	५	९	२	१९	४	६४	२	५	११७
साक्षादने	५	९	२	१४	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३९	१	५	४४
अविरतस०	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७९

॥ अविरती बन्धस्थानयन्त्रम् ।

बन्धस्थानानि	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	२	२	३	४	६	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१
साक्षादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरतस०	१	१	२	१	२	३	१	१

। अवि० ओ० मि० च नाम्नो भं० । ओघे
सं० १३९४२, मिथ्यादृष्टौ सं० १३९२६

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गा	यन्धका
२३	४	अप० ए० प्रा० ४	तिर्यग्रा
२५	२५	अप० विक० ति० सं० प्रा० ५	"
		प० ए० प्रा० सूक्ष्मसा० ४	"
		" सूक्ष्मप्र० ४	"
		" वादरसा० ४	"
		" " प्रायेकाम्याम् ८	नरकवज्रि०
२६	१६	" भा० उद्योतेन च १६	"
२८	९	देवप्रा० ८	तिर्यग्रा
		नरकप्रा० १	"
२९	९२४८ मिथ्या ९२४०	प० विक० प्रा० २४	"
		प० प० ति० प्रा० ४६०८	चातुर्गतिका
		" मनुजप्रा० ४६०८	"
		देवप्रा० ८-मिथ्यादृष्टौ न	सम्ब० नरा
३०	४६४० मिथ्या ४६३९	प० रिक्त० प्रा० २४	तिर्यग्रा
		" ति० प्रा० ४६०८	मनुज०
		मनुजप्रा० ८ सम्ब० देवना	एते मिथ्यादृष्टौ न भवन्ति

। सास्त्रादने नाम्नो वं० भं० । सं० ९६०८

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	यन्धका
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्रा
२९	१४००	प० रि० प्रा० ३२००	मनुज०
		प० मनु० प्रा० ३२००	"
३०	११००	प० तिर्यग्रा ०	"

। मिश्रे नाम्नो वं० भं० । सं० १६

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	यन्धका
२८	८	देवप्रा०	तिर्यग्रा
२९	८	प० ८ मनुजप्रा० ८	देवना०

। अविस० नाम्नो वं० भं० । सं० ३२

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	यन्धका
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्रा
२९	१६	" ८	मनुजा०
		म० प्रा० ८	देवना०
३०	८	" "	"

॥ देशविरते नाम्नो वं० भं० ॥ सं० १६

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	यन्धका
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्रा
२९	८	" "	मनुजा०

सामायिकादिसयमत्रिके प्रमत्तगु० । सं० १६

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	यन्धका
२८	८-८	देवप्रा० (योऽप्या ८-८)	मनुजाः

सामा० सयमत्रिके अप्रमत्ते भङ्ग० । सं० ४

यन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	यन्धका
२८	१	द्वयप्रा०	
२९	१	१-१-१-१	मनुजाः
३०	१		

। सामायिकच्छेदोपस्यापनीययोरपू०।स०५ । सामा० छेदोपस्यापनीययोरनिवृत्तिक० ।

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कथं प्रा०	बन्धकाः
१८	१	देवप्रा०	
१९	१	१-१-१-१	मनुजाः
२०	१		
२१	१		
१	१	०	"

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कथं प्रा०	बन्धकाः
१	१	१	मनुजाः

। सूक्ष्मसम्परायचारित्रे तदेव गुण० ।

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कथं प्रा०	बन्धकाः
१	१	१	मनुजाः

॥ अथ दर्शनमार्गणायां बन्धादिविचारः ॥

दर्शनमार्गणायांमच्चक्षुश्चक्षुर्दर्शनयोर्मिथ्यात्वादीनि द्वादशगुणस्थानानि भवन्ति । तत्र बन्धप्रकृतयो बन्धस्थानानि नामो बन्धस्थानभङ्गा यन्त्राणि च गुणस्थानोक्तानुसारेणात्र परिभाषनीयानि । अथपिदर्शने मिथ्यात्वादीनि क्षीणमोहपर्यन्तानि द्वादश भवन्तीति प्रज्ञापनाभिप्रायः, तथा च तत्सूत्रम्—“ओहिदंसणअणागारोवजोमउत्ताणं भंते ! किं नाणी अन्नाणी ?, गोयमा ! णाणी वि अण्णाणी वि । जइ नाणी ते अत्येगइया तिण्णाणी अत्येगइया चउण्णाणी । जे तिण्णाणी ते आभिणिबोहियणाणी, सुयणाणी, ओहिणाणी । जे चउणाणी ते आभिणिबोहियणाणी, सुयणाणी, ओहिणाणी, मणपन्नवणाणी । जे अण्णाणी ते गियमा मइअण्णाणी, सुयअण्णाणी, विभंगणाणी” इति । अत्र हि येऽज्ञानिनस्ते मिथ्याहृदय एव, मिथ्याहृदीनां च सूत्रे साक्षादेवावधि-दर्शनं प्रतिपादितम्, स एव विभङ्गज्ञानी यदा साक्षादनभावे मिश्रभावे वा वर्तते तदानीं च तत्राप्यवधिदर्शनं प्राप्यत इति । पदशीतावविरतसम्यग्दृष्ट्यादीनि नवगुणस्थानान्युक्तानि तथा च तत्पाठः—“मइसुयओहिदुगे नव” इति । यच्चवधिदर्शनं कुतश्चिदभिप्रायाद्विशिष्ट-श्रुतविदो मिथ्याहृष्ट्यादीनां नैच्छन्ति तन्मतमाश्रित्याचार्येणापि तत्तेषां नैष्टमितिमलय-गिरिवृत्तौ । ततः प्रज्ञापनाभिप्रायेण गुणस्थानोक्तं बन्धादिकं वाच्यम् । मतिज्ञानबद्धा मतान्तरेण वाच्यम् । केवलदर्शनं केवलज्ञानबद्धाच्यमित्युक्तं दर्शनद्वारम् ॥

॥ अथ लेश्यासु बन्धप्रकृत्यादिकमुच्यते ॥

तत्र सामान्येनाल्लेश्यात्रिके वर्तमाना जीवा आहारकद्विकोर्न विंशत्युत्तरशतमेवाष्टा-दशाधिकशतं वप्नन्ति, आहारकद्विकस्य शुभलेश्याभिर्विध्यमानत्वात् । मिथ्याहृष्टौ तीर्थक-रोर्न सप्तदशप्रशतं भवति । सास्वादाने एकोत्तरशतं वप्नाति । मिश्रे चतुस्तस्रतिर्विधे प्राप्यते । अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तसप्ततिर्विध्यते ।

॥ ओषधेऽश्यात्रिके बन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	४	६५	२	५	११८
मिथ्यात्वे	५	९	२	२६	४	६४	२	५	११७
सास्वादाने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	२	१९	४	३६	१	५	७४
अविरते	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७७

अथ कृष्णाविलेख्यात्रिके बन्धस्थानान्युच्यन्ते—तत्र ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मकमेकमेव बन्धस्थानं भवति । दर्शनावरणीयस्य नवप्रकृत्यात्मकं पद्मप्रकृत्यात्मकं च, तत्र नवप्रकृत्यात्मकमाद्यगुणस्थानद्विके भवति, पद्मप्रकृत्यात्मकं च मिश्रद्विके भवति । वेदनीयस्य द्वे बन्धस्थाने भवतः, तथा च चतुर्षु गुणस्थानेषु परावर्त्तमानतया द्वे अपि भवतः । आयुषश्चत्वारि बन्धस्थानानि भवन्ति, तत्र मिथ्यादृष्टौ चत्वार्यपि भवन्ति, सास्वादनसम्यग्दृष्टौ नारकायुर्वर्जानि त्रीणि भवन्ति, मिश्रआयुषो बन्धाभावात् भवति बन्धस्थानम्, अविरतसम्यग्दृष्टौ च देवमनुजायूरूपे द्वे बन्धस्थाने भवतः । नाम्नो बन्धस्थानानि पद्म भवन्ति, तद्यथा—त्रयोविंशतिः, पञ्चविंशतिः, षड्विंशतिः, अष्टाविंशतिः, एकोनत्रिंशत्, त्रिंशदिति । तत्र मिथ्यादृष्टौ षडपि भवन्ति, सास्वादानेऽष्टाविंशत्यादीनि त्रीणि भवन्ति, मिश्रेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशदिति द्वे, अविरतसम्यग्दृष्टौ चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे कृष्णलेख्यावतां भवतः, त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं तु बन्धस्थानं न भवति, कृष्णलेख्यावत्सु नारकदेवेषु जिननाम्नो बन्धाभावात्, कापोत्तनीललेख्यावत्सु नारकेषु जिननाम्नो बन्धसद्भावात् तत्र त्रिंशत्प्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानमपि भवति । मोहनीयस्य त्रीणि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—द्वाविंशतिरेकविंशतिः सप्तदशेति । तत्र द्वाविंशतिर्मिथ्यादृष्टावेकविंशतिः सास्वादनसम्यग्दृष्टौ मिश्रेऽविरतसम्यग्दृष्टौ च सप्तदशप्रकृत्यात्मकं बन्धस्थानं भवति । गोत्रस्य द्वे बन्धस्थाने भवतः, तत्र मिथ्यादृष्टौ सास्वादनसम्यग्दृष्टौ च द्वे द्वे भवतः, परावर्त्तमानबन्धात्, मिश्रद्विके चोच्चैर्गोत्ररूपमेकमेव भवति ।

॥ कृष्णलेख्यायां नीलकापोतयोश्च बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	२	२	३	४	६	२	१
मिथ्यात्वे	१	१	२	१	४	६	२	१

सास्वादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरते	१	१	२	१	२	२-३	१	१

अथ नाम्नो बन्धस्थानभङ्गा उच्यन्ते-तत्राधे त्रयोविंशती चत्वारः, पञ्चविंशती पञ्चविंशतिः, षड्विंशती षोडश, अष्टाविंशती नव, एकोनत्रिंशदष्टचत्वारिंशदधिकानि ह्रानवतिशतानि, त्रिंशति च कृष्णलेइयावत्सु द्वात्रिंशदधिकानि षट्चत्वारिंशच्छतानि, नीलकापोतलेइयावत्सु तु चत्वारिंशदधिकानि षट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति, तत्र जिननामसत्कबन्धसंभवात् । मिथ्यादृष्टौ पुनरेकोनत्रिंशति चत्वारिंशदधिकानि ह्रानवतिशतानि भवन्ति, त्रिंशति च द्वात्रिंशदधिकानि षट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । सास्वादने अष्टाधिकपण्णवतिशतानि भवन्ति । मिश्रे षोडश भवन्ति । अविरते कृष्णलेइयावत्सु चतुर्विंशतिः, नीलकापोतवत्सु च द्वात्रिंशद्वतीति ।

। कृष्ण० यामोघे मि० च वं० भङ्गयन्त्रम् ।

सर्वाग्रम् १३९३४, मिथ्यात्वे स० १३९२६

॥ सास्वादने नाम्नो वं० भङ्गयन्त्रम् ॥ स० ९६०८

यन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	यन्धकाः
२३	४	अप० प० प्रा० ४	तिर्यङ्गराः
२५	२५	॥ विक० ति० म० प्रा० ५	॥
		प० प० सूक्ष्मसा० ग्याम् ४	॥
		॥ ॥ म० ग्याम् ४	॥
		॥ वादसा० ग्याम् ४	॥
		॥ ॥ प्रायेकग्याम् ८	नारकवर्ग०
२६	१६	॥ भा० उद्योतेन च० १६	॥
२८	९	देवप्रा० ८	तिर्यङ्गराः
		नरकप्रा० १	॥
२९	९२४८	प० विक० प्रा० २४	॥
	मिथ्या- त्वे	॥ प० ति० प्रा० ४६०८	चतुर्ग०
	१२४०	॥ म० प्रा० ४६०८	॥
		देवप्रा० (न मिथ्यात्वे) ८	सम्य० नराः
३०	४६३२	प० विक० प्रा० २४	तिर्यङ्गराः
		प० ति० प्रा० ४६०८	चतुर्ग०

यन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	यन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यङ्गराः
२९	४४००	प० ति० नरप्रा० ४४००	चतुर्ग०
३०	३२००	॥ तिर्यङ्गप्रा० ३२००	॥

॥ मिश्रे नाम्नो वं० भङ्गयन्त्रम् ॥ स० १६

यन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	यन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यङ्गराः
२९	८	मनुजप्रा० ८	देवनारकाः

॥ अविरती वं० भङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् । २४

यन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	यन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यङ्गराः
२९	१६	॥ ८	नराः
		मनुजप्रा० ८	नारकदेवाः

एवं नीलकापोतलेदयोरपि यन्त्रकाणि कृष्णलेख्यावद्वाच्यानि, नवरमोधयन्त्रके तुर्थगुणस्थानयन्त्रके च जिननामयुतत्रिंशत्प्रकृतिबन्धसत्का अष्टौ भङ्गा अत्राधिका वाच्या इति ।

तथा तेजोलेख्यावान् सामान्येनैकादशाग्रशतं वध्नाति, अशुभलेख्याप्रत्ययरकत्रिक-सूक्ष्मत्रिकविकलाक्षत्रिकबन्धाभावात् । मिथ्यादृष्टौ आहारकद्विकजिनवर्जमष्टाग्रशतं बन्धे भवति । सास्वादने एकोत्तरशतम्, मिश्रे चतुस्सप्ततिम्, अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तसप्ततिम्, देशविरतौ सप्तपष्टिम्, प्रमत्ते त्रिपष्टिम्, अप्रमत्ते चैकोनपष्टिमष्टपञ्चाशद्वा वध्नातीति ।

॥ तेजोलेख्यायां बन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्त०	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	३	५९	२	५	१११
मिथ्यावे	५	९	२	२६	३	५९	२	५	१०८
सास्वादने	५	९	२	२८	३	५१	२	५	१०१
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३६	१	५	७४
अविरते	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७७
देशविरतौ	५	६	२	१५	१	३२	१	५	६७
प्रमत्ते	५	६	२	११	१	३२	१	५	६३
अप्रमत्ते	५	६	१	९	१-०	३१	१	५	५९-५८

अथ तेजोलेख्यायां बन्धस्थानान्युच्यन्ते-तत्र ज्ञानावरणान्तराययोः सप्तस्वपि गुणस्थानेषु पञ्चप्रकृत्यात्मकमेकमेव बन्धस्थानं भवति । वेदनीयस्य प्रमत्तगुणस्थानं यावत् द्वे बन्धस्थाने भवतः परावर्त्तमानत्वात्, अप्रमत्ते च सातरूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । दर्शनावरणीयस्य सामान्येन द्वे बन्धस्थाने भवतस्तद्यथा-नवप्रकृत्यात्मकं पट्टप्रकृत्यात्मकं च, तत्र नवप्रकृत्यात्मकं प्रथमगुणस्थानद्विकं यावद् भवति, मिश्रगुणस्थानादारभ्याप्रमत्तं यावच्च पट्टप्रकृत्यात्मकं भवति । मोहनीयस्य पञ्च बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिः सप्तदश त्रयोदशैकादशेति । तत्र मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशतिरूपं सास्वादने एकविंशतिरूपं मिश्रेऽविरतसम्यग्दृष्टौ च सप्तदशप्रकृतिरूपं देशविरतौ त्रयोदशप्रकृतिरूपं प्रमत्ताप्रमत्तयोश्चैकादशप्रकृतिरूपं बन्धस्थानं भवति । गोत्रस्य प्रथमद्वितीयगुणस्थानयोर्द्वे बन्धस्थाने भवतः, परावर्त्तमानत्वात्, मिश्रगुणस्थानादारभ्याप्रमत्तगुणस्थानं यावदुच्चगोत्ररूपमेकमेव बन्धस्थानं भवति । आयुषि बन्धस्थानानि नरकायुर्वर्जानि त्रीणि

भवन्ति । नाम्नः षट् वन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-पञ्चविंशतिः षड्विंशतिरष्टाविंशतिरेको-
नविंशत्रिंशदेकत्रिंशदिति । तत्र मिथ्यादृष्टौ पञ्चविंशत्यादीनि पञ्च भवन्ति, सास्त्रादनेष्टा-
विंशत्येकोनत्रिंशद्विंशद्रूपाणि त्रीणि भवन्ति, मिथ्येष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः,
अविरतसम्यादृष्टावष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशद्रूपाणि त्रीणि भवन्ति, देशविरतौ प्रमत्ते चा-
ष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः, अप्रमत्ते चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशद्रूपाणि च-
त्वारि भवन्ति । नाम्नो भङ्गा उच्यन्ते-तत्र पञ्चविंशतौ पर्याप्तवादरमत्येकप्रायोग्या अष्टौ,
षड्विंशतौ षोडश, अष्टाविंशतावष्ट, एकोनत्रिंशति चतुर्विंशत्यधिकानि द्वावतिशतानि,
त्रिंशति च सप्तदशाधिकषट्चत्वारिंशच्छतानि भवन्ति । एकत्रिंशति चैको भवतीति ।

॥ तेजोलेख्यायां वन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	२	२	५	३	६	२	१
मिथ्यावे	१	१	२	१	३	५	२	१
सास्त्रादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिथ्ये	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरते	१	१	२	१	२	३	१	१
देशविरतौ	१	१	२	१	१	२	१	१
प्रमत्ते	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१

॥ तेजोलेख्यायामोषे भ० यं० ॥ स० १३८७४

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	वन्धकाः	वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२५	८	प० या० प्रत्येके० प्रा० ८	नारकवर्जः			देवता०	८ सप्त० नराः
२६	१६	„ भा० उद्योतेन च १६	„	३०	४६१०	प० ति० पं० प्रा० ४६०८	नारकवर्जोऽग्नि०
२८	८	देवता० ८	निर्यद्वराः			„ म० प्रा० ८	देवाः
						देवता० १	अप्र० सुनयः
२९	१२२४	प० ति० पं० प्रा० ४६०८	नारकवर्जः	३१	१	„ १	„
		„ म० प्रा० ४६०८	„				

॥ मिथ्यादृष्टौ तेजो० वं० भं० ॥ सं० १३८५६ ॥ अविरतौ बन्धस्थानभङ्गयन्त्रम् ॥ सं० ३२

बन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा० किय०	बन्धका
२५	८	प० वा० प्र० ए० प्रा० ८	ना० वजा
२६	१६	॥ आ० उद्योतेन च १६	॥
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्विभक्ता
२९	१२११	प० ति० प० प्रा० ४६०८	नारकवर्जा०
		॥ मनु० प्रा० ४६०८	॥
३०	४६०८	प० ति० प० प्रा० ४६०८	॥

बन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	बन्धका
२८	८	देव प्रा० ८	तिर्विभक्ता
२९	१६	॥ ८	मनुजा
		मनुजप्रा० ८	देवा
३०	८	॥ ८	॥

॥ देशविरतौ प्रमत्ते च भङ्गयन्त्रम् ॥ सं० १६

॥ सास्वादने भङ्गयन्त्रम् ॥ सं० २६०८

बन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा० किय०	बन्धका
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्विभक्ता
२९	६४००	प० ति० प्रा० ३२००	नारकवर्जास्ति
		मनु० प्रा० ३२००	॥
३०	३२००	प० ति० प्रा० ३२००	॥

बन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	बन्धका
२८	८	देवप्रा०	तिर्विभक्ता
२९	८	॥	मनुजा

॥ अप्रमत्ते नाज्ञो भङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् ४

॥ मिश्रे भङ्गयन्त्रम् ॥ सर्वाग्रम् १६

बन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	बन्धका
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्विभक्ता
२९	८	मनुजप्रा० ८	देवा

बन्ध स्था०	भङ्ग सं०	कस्य प्रा०	बन्धका
२८	१	देवप्रायोग्या १-१-१-१	मनुजा
२९	१		
३०	१		
३१	१		

॥ पद्मलेख्याया बन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयु	नाम	गोत्र	अन्तरा०	सर्वाग्रम्
शोचे	५	९	२	२६	३	५६	२	५	१०८
मिथ्यादृष्टौ	५	९	२	२६	३	५३	२	५	१०५
सास्वादने	५	९	२	२४	३	५१	२	५	१०१

मिश्रे	५	६	७	१९	०	३६	१	५	७४
अविरते	५	६	७	१९	२	३७	१	५	७७
देशविरते	५	६	७	१५	१	३२	१	५	६७
प्रमत्ते	५	६	७	११	१	३२	१	५	६३
अप्रमत्ते	५	६	१	९	१-०	३१	१	५	५९-५८

तथा पद्मलेख्यावतां नरकत्रिकस्यावरचतुष्कजातिचतुष्कातपवर्जं विंशत्युत्तरशतमेवाष्टाधिकशतं सामान्येन बध्यते । मिथ्यादृष्टौ जिनाहारकद्विकवर्जं पञ्चोत्तरशतं सास्त्रादन एकोत्तरशतं मिश्रे चतुस्सप्ततिरविरते सप्तसप्ततिः देशविरते सप्तपट्टिः प्रमत्ते त्रिपट्टिरप्रमत्त एकोनपट्टिरष्टपञ्चाशद्वा बध्यते । यन्त्रं च यथोपरि द्रष्टव्यम् ।

बन्धस्थानानि च सप्तानां कर्मणां तेजोलेख्यावद्वाच्यानि । नाम्नश्चत्वारि बन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिरेकोनत्रिंशद्भिर्देशैर्द्वित्रिंशदिति । मिथ्यादृष्टौ सास्त्रादने चैकत्रिंशद्भूर्जानि त्रीणि भवन्ति । मिश्र अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टावष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्भिर्देशैर्द्वित्रिंशद्रूपाणि त्रीणि भवन्ति । देशविरते प्रमत्ते चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे भवतः । अप्रमत्त अष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्भिर्देशैर्द्वित्रिंशद्रूपाणि चत्वारि भवन्ति । एकेन्द्रियप्रायोग्यचतुर्विंशतिवर्जास्तेजोलेख्योक्ताः सर्वेऽपि शेषा भङ्गा वाच्या इति ।

॥ पद्मलेख्यायां बन्धस्थानयन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
भौदे	१	२	२	५	३	४	२	१
मिथ्यादृष्टौ	१	१	२	१	३	३	२	१
सास्त्रादने	१	१	२	१	३	३	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अविरते	१	१	२	१	२	३	१	१
देशविरते	१	१	२	१	१	२	१	१
प्रमत्ते	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१

॥ पद्मलेख्यायां नाम्नो व० भ० । सं० १३८५०

॥ पद्मलेख्यायां मिश्रदृष्टौ ॥ १६

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० किय०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्भराः
२९	१२२४	प० पं० ति० प्रा० ४६०८	नारकवर्जो- क्षिग०
		„ मनुष्यप्रा० ४६०८	„
		देवप्रायोग्याः ८	सम्य० म०
३०	४६१०	प० पं० ति० प्रा० ४६०८	नारकवर्जो- क्षिग०
		प० मनु० प्रा० ८	स० देवाः
		देवप्रा० १	अप्र० मुनयः
३१	१	„ १	„

॥ पद्मलेख्यायां मिथ्यादृष्टौ ॥ १३८३२

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्भराः
२९	१२१६	प० ति० प्रा० ४६०८	नारकवर्जो- क्षिग०
		प० मनु० प्रा० ४६०८	„
३०	४६०८	प० ति० प्रा० ४६०८	„

॥ पद्म० सास्वादनसम्यग्दृष्टौ ॥ १६०८

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्भराः
२९	१४००	प० पं० ति० प्रा० ३२००	नारकवर्जो- क्षिग०
		„ म० प्रा० ३२००	„
३०	३२००	प० ति० प्रा० ३२००	„

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८	देवप्रा० ८	तिर्यग्भराः
२९	८	मनुष्यप्रा० ८	देवाः

॥ पद्मलेख्यायामविरतसम्यग्दृष्टौ ॥ सं० ३२

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	वन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः ८	तिर्यग्भराः
२९	१६	„ ८	मनुजाः
		मनुष्यप्रा० ८	देवाः
३०	८	„ ८	„

॥ पद्मले० देशविरतौ प्रमत्ते च ॥

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	वन्धकाः
२८	८-८	देव प्रा० ८-८	तिर्यग्भराः मनुजाः

॥ पद्मलेख्यायामप्रमत्ते ॥ सं० ४

वन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	वन्धकाः
२८	१	देवप्रायोग्याः १	मनुजाः
२९	१	„ १	„
३०	१	„ १	„
३१	१	„ १	„

तथा शुक्ललेख्यावद्भिः सामान्येन चतुरप्रशतं बध्यते, नरकतिर्यग्गतिप्रायोग्यवन्धाभा-
वेन नरकत्रिकजातिचतुष्कस्थावरचतुष्कातपतिर्यक्त्रिकोद्योतरूपाणां प्रकृतीनां बन्धाभा-
वात् । मिथ्यात्वे आहारकद्विकजिननामवर्जमेकोत्तरशतं बध्यते । सास्वादाने नपुंसकमिथ्या-
त्वहुण्डसेवार्त्तवर्जा सप्तनवतिः बध्यते । मिश्रादौ गुणस्थानोक्तौघबन्धो वक्तव्य इति । ननु

देवगतौ शुक्लेदयावत्सु लान्तकशुक्रसहस्राण्यु देवेषु तिर्यक्त्रिकोद्योतरूपप्रकृतितुष्टं वन्धे
उक्तमत्र तु नोक्तमिति कथं न विरोध इति चेत्?, सत्यम्, परं वन्धस्यामित्ये तयोक्त्ये-
नास्माभिरपि तथैवोक्तम् । तथा च लेदयामार्गणायां भावलेदया विवक्षिता, देवगतौ च
या शुक्लेदया साऽवस्थिता द्रव्यरूपावसीयते । तत्र तिर्यग्गत्यादिचतुष्टयप्रकृतिवन्धे न बाध
इत्यस्माकमाभाति, तत्त्वं पुनस्तद्विदो विदन्तीति ।

॥ शुक्लेदयायां वन्धप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	प्राना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	मन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२६	२	५३	२	५	१०४
मिथ्यावे	५	९	२	२६	२	५०	२	५	१०१
सास्वादने	५	९	२	२४	२	४८	२	५	९७
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३९	१	५	७४
अविरते	५	६	२	१९	२	३७	१	५	७२
देशविरते	५	६	२	१५	१	३२	१	५	६७
एवं शेषं क्षीणमोहगुणस्थानपर्यन्तमीधिकयन्त्रवद्द्रष्टव्यम्									

तथा शुक्लेदयायां वन्धस्थानान्युच्यन्ते—आयुर्नामवर्जपण्णां कर्मणां व्रतकायवद्वन्धस्या-
नानि वाच्यानि । आयुषि देवमनुजायूरूपे द्वे वन्धस्थाने मिश्रगुणस्थानवर्जमिथ्यात्वाद्यविर-
तसम्यग्दृष्टिपर्यवसानेषु भवतः, देशविरत्यादित्रिके देवायूरूपमेकमेव वन्धस्थानं भवति,
शेषगुणस्थानेष्वायुषो वन्ध एव नास्ति । नाम्नः पञ्च वन्धस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टा-
विंशतिरेकोनत्रिंशद्विंशदेकत्रिंशदेकप्रकृत्यात्मकं चेति । मिथ्यादृष्टावष्टाविंशत्येकोनत्रिंश-
द्रूपे द्वे वन्धस्थाने भवतः । सास्वादने मिश्रे चाष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे वन्धस्थाने
भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टावष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्विंशद्रूपाणि त्रीणि भवन्ति । देशविर-
त्यादिद्विकेऽष्टाविंशत्येकोनत्रिंशद्रूपे द्वे वन्धस्थाने भवतः । अप्रमत्तेऽष्टाविंशत्यादीनि
चत्वारि वन्धस्थानानि भवन्ति । अपूर्वकरणेऽष्टाविंशत्यादीनि पञ्च भवन्ति । अनिवृत्ति-
करणे सूक्ष्मसम्पराये चैकप्रकृत्यात्मकमेकमेव वन्धस्थानं भवति । नाम्नो भङ्गा अष्टाविं-
शतावष्टावेकोनत्रिंशत्यष्टाधिकपञ्चचत्वारिंशच्छतानि त्रिंशति चाष्टौ भवन्ति । एकत्रिंशत्ये-
कस्मिंश्चैकैको भङ्ग इत्येवमुक्ता लेदयामार्गणा ॥

॥ शुक्लेख्यायां बन्धस्थानानां चन्द्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय
ओषे	१	३	२	१०	२	५	२	१
मिथ्यादृष्टौ	१	१	२	१	२	२	२	१
सास्वादने	१	१	२	१	२	२	२	१
मिश्रे	१	१	२	१	०	२	१	१
अधिरते	१	१	२	१	२	३	१	१
वैशधिरते प्रमत्ते च	१	१	२	१	१	२	१	१
अप्रमत्ते	१	१	१	१	१-०	४	१	१
अपूर्वकरणे	१	२	१	१	०	५	१	१
अनिष्टसिद्धरणे	१	१	१	५	०	१	१	१
सूक्ष्मसम्भवाये	१	१	१	०	०	१	१	१
४० ही० च०	०	०	१	०	०	०	०	०

॥ ओषे शु० नान्नो वं० स्था० भङ्ग० ॥ सं० ४६३५ ॥ शुक्लेख्यायां मिथ्यादृष्टौ ॥ सर्वा० ४६२६

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः	बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रा०	तिर्वंभराः	२८	८	देवप्रायोग्याः	तिर्वंभराः
२९	४६११	प० म० प्रा० ४६०८	नरकवर्जत्रि०	२९	४६०८	मनुजप्रा०	नरकवर्जत्रि०
		देवप्रा०	सम्य० म०				
३०	९	देवप्रा०	अप्र० मुनयः				
		मनुजप्रा०	सम्य० देवाः				
३१	१	देवप्रा०	अ० मुनयः				
	१	०	१				

॥ सास्वादने सम्यग्दृष्टौ ॥ सं० ३२०८

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा० कति भङ्गाः	बन्धकाः
२८	८	देवप्रायोग्याः	तिर्वंभराः
२९	३२००	मनुजप्रा०	नरकवर्जत्रि०

॥ मिश्रदृष्टौ ॥ स० १६

॥ प्रमत्ते ॥ स० १६

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	८	देवप्रा०	तिर्यग्भराः
२९	८	मनुजप्रा०	देवाः

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	८-८	देवप्रा०	नराः
२९	८-८	देवप्रा०	नराः

॥ अविरतसम्यग्दृष्टौ ॥ स० ३२

॥ अप्रमत्ते अपूर्वकरणे च ॥ ४-५

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	८	देवप्रा०	तिर्यग्भराः
२९	१६	"	मनुजाः
३०	८	मनुजप्रा०	देवाः
३१	८	"	"

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	१	देवप्रा०	नराः
२९	१	"	"
३०	१	"	"
३१	१	"	"
३	१	"	"

॥ देशविरतौ ॥ १६

॥ अनिवृत्तिकरणे सूक्ष्मसम्पराये च ॥

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
२८	८	देवप्रा०	तिर्यग्भराः
२९	८	"	नराः

बन्ध- स्था०	भङ्ग- सं०	कस्य प्रा०	बन्धकाः
१	१	०	नराः

॥ अथ भव्यमार्गणाया विचारः क्रियते ॥

तत्र भव्ये बन्धप्रकृतयो बन्धस्थानानि नास्मो बन्धस्थानभङ्गाश्चेति सर्वं पञ्चेन्द्रियव-
द्वाच्यम् । अभव्ये तु मिथ्यात्ववद् वाच्यमित्यल्पस्यातिरिक्तविषयत्वेन संक्षेपिता भव्यमार्गणाः ॥

॥ अथ सम्यक्त्वमार्गणा उच्यते ॥

सम्यक्त्वमार्गणाया मौपशमिकसम्यग्दृष्टौ सामान्येनाविरते चायुर्वन्वामायात् बन्धे क्रमेण
सत्तसप्ततिः पञ्चसप्ततिश्च भवति । देशविरते षट्पटिर्भवति । प्रमत्ते द्विपटिर्भवति । अप्रम-
त्तादिष्वोषधबन्धो वक्तव्यः । तथा क्षायोपशमिकश्चाधिकमार्गणयोः सामान्येनैकोनाशीतिः ।
अविरतसम्यग्दृष्ट्यादिषु स्वस्वौघोक्तो बन्धो वाच्यः । ननु क्षायिकसम्यग्दृष्टेः देशविरत्यार्द्रा
सुरायुषो बन्धः कथं संभवति ? न तावदेकमविकस्य तद्बन्धसंभवः, अथवा युक्तत्वेन
क्षपकश्रेण्यारूढस्य तस्य केवलज्ञानोत्पत्तेः, नापि द्विमविकमाश्रित्य देवायुर्वन्धसंभवः
क्षायिकसम्यग्दृष्टेः भवद्वयस्यासंभवात्, तथाहि-मिथ्यान्वञ्चणार्हः प्रथमसंहरणं नित्त-
विहरणकालसंभवी वर्षाष्टकस्योपरि वर्तमानोऽवद्रायुष्को देवनारकवद्रायुष्को
वद्रायुष्को वा मनुज एव नान्यगतिकः, तदुक्तं-“द्विसप्तत्यवस्यगिर्दो विन्दन्त्येव”
सुवर्णि” इति पञ्चसंग्रहे, अस्या वृत्तिः-“द्वानं निध्यान्वयमप्यगिर्दो विन्दन्त्येव”

तस्या अहो योग्यो 'जिनबालीओ' जिनविहरणकालसमयी प्रथमसहजनी च 'पुम' ति मनुष्यगतो वर्तमानो जीवो वर्णाष्टकसोपरि वर्तमान" इत्युक्तशेषस्य मिथ्यात्वक्षपणानर्हत्वेन क्षायिकसम्यग्दृष्टेर्भवद्व्यासभवः । शेषभवत्रिकस्य तु सुरायुषो बन्धाभाव एव, चतुर्भविकस्य तु सुरायुषो बन्धसद्भावेऽपि शुगलिकस्य देशविरत्यादिगुणस्थानाभावेन तत्र बन्धाभाव एव । पञ्चभवास्तु क्षायिकसम्यग्दृष्टेर्न सभवत्येव, उत्कृष्टतोऽपि भवचतुष्कस्य प्रतिपादनात्, तथा चोक्तं पञ्चसमूहे—“तदय चतस्रे तस्मि व भवमि सिज्जति दसणे खीणे । ज देवनिरयसखाचरमदेहेसु ते होन्ति ॥ १ ॥” वृत्तिः—“तृतीये चतुर्थे वसिन् वा भवे क्षीणे दर्शने—दर्शनमोहनीये सिध्यन्ति जीवाः । कुत इत्याह—यथास्वात्कारणात्क्षीणसप्तका देवनारकाः सख्येयवर्णायुष्केषु भवन्ति—उत्पद्यन्ते । चरमदेहेषु वा भवन्ति—चरमदेहा वा भवन्ति । ततस्तृतीये चतुर्थे वसिन् वा भवे सिध्यन्तीत्युच्यते । इवमत्र भावना—देवगवौ बद्धायुष्कास्ते सप्तकस्य क्षय कृत्वा देवेषु मध्ये उत्पद्यन्ते, ये तु नरकेषु बद्धायुष्कास्ते नरकेषु, ततो देवभवाभ्ररकभवाद्वा समागत्य मनुष्या भूत्वा मोक्षयान्तीति तृतीयभवे सिध्यन्तीत्युच्यते । ये तु तिर्यङ्मनुष्येष्वसख्येयवर्णायुष्केषु मध्ये बद्धायुष्कास्ते सप्तकक्षय कृत्वा सन्मध्ये उत्पद्यन्ते । ततो देवेषु देवभवात्समागत्य मनुष्या भूत्वा मोक्षयान्तीति चतुर्थे भवे सिध्यन्तीत्यभिधीयते । ये त्वबद्धायुष्का सप्तक क्षपयन्ति ते चरमदेहा उत्पद्यन्ते । ते च सप्तकक्षयानन्तर क्षपकश्रेणिमेष प्रतिपद्यन्ते इति तस्मिन्नेव भवे सिद्ध्यन्ति” इति चेत् १, अत्रोच्यते, येषां पञ्च भवाः शेषा भवन्ति तेषां देशविरत्यादौ सुरायुषो बन्धसभवो नान्येषामिति । तृतीयभवे चतुर्थभवे मोक्षगमनं तु प्रायोवृत्त्योक्तमित्यवसीयते, तेन केपाश्चित् क्षायिकसम्यग्दृष्टीना भवाः पञ्चेति स्वीकारे तु बन्धस्वामित्वोक्तो देशविरत्यादौ सुरायुर्वन्धोऽपि सगच्छते । भवपञ्चकास्वीकारे च क्षायिकसम्यग्दृष्टीना दुःप्रसहकृष्णादीनां का गतिरिति यत्तन्वयम् । न चैतत्स्वमनीषिकया विजृम्भितं, दुःप्रसहादीनां न्यायाचार्यैरपि पञ्च भवा उक्ता, तदुक्त कर्मप्रकृतिवृत्तौ—“इदं च प्रायोवृत्त्योक्तमिति सभाव्यते, यव क्षीणसप्तकस्य कृष्णस्य पञ्चमभवेऽपि मोक्षगमनं श्रूयते, उक्तं च—“नरया तु नरभवस्मि देवो होऊण पचये कप्पे । ततोचुओ समागो चारसमो अममतित्थयरो ॥ १ ॥” इति । इत्यमेव दुःप्रसहादीनामपि क्षायिकसम्यक्त्वमागमोक्तं युज्यत इति यथागम विभावनीयम्” इति । मिश्रदृष्टौ चतुःसप्ततिः । सास्वादनसम्यग्दृष्टावेकोत्तरशतम् । मिथ्यादृष्टौ सप्तदशाग्रशतं बन्धे प्राप्यते । औपशमिकसम्यग्दृष्टौ मिश्रदृष्टौ चायुषो बन्धस्थानानि न सन्ति । शेष सर्वं स्वस्वगुणस्थानोक्तमवसेयम् । नास्मो बन्धस्थानभङ्गा उपशमसम्यग्दृष्टौ क्षायिकसम्यग्दृष्टौ च पञ्चत्रिंशत्पञ्चत्रिंशत् भवन्ति । क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टौ चतुस्त्रिंशद्भङ्गा भवन्ति । मिश्रदृष्टौ षोडश, सास्वादनेऽष्टाधिकपण्यवतिशतानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टौ त्रयोदशसहस्राणि नवशतानि षड्विंशत्यधिकानि च । यन्त्राणि यथापूर्वं द्रष्टव्यानीति समाप्ता सम्यक्त्वमार्गणा ॥

॥ अथ सञ्ज्ञाहारकमार्गणे आरभ्येते ॥

सञ्ज्ञिनि आहारके च बन्धादिकं सर्वं गुणस्थानोक्तबन्धवद्वाच्यम् । अनाहारकमार्गणायां

कार्मणकाययोगधत्तसर्वं वक्तव्यमिति । असञ्ज्ञिनि मिथ्यादृष्टौ सप्तदशोत्तरशतं सास्वादने चैकोत्तरशतं बन्धे प्राप्यत इति । यद्यपि सास्वादनेऽसञ्ज्ञिनि देवप्रायोग्यबन्धाभावेन देव-
त्रिकवैक्रियद्विकरूपप्रकृतिपञ्चकस्य बन्धो न संभवति, तथापि बन्धस्वामित्वे एकोत्तरशत-
स्योक्तत्वेनास्माभिरपि तथैवोक्तं तत्त्वं पुनः तद्विदो विदन्तीत्येवं द्वे अपि मार्गणे संक्षे-
पेण विचारिते । तत्समासौ च मार्गणासु प्रारब्धो बन्धादिविचारोऽपि समाधिं प्राप्नोतीति
विज्ञेयं सुहृदिः स्वयम् ॥

अधुना मार्गणासु पतद्ग्रहप्रकृतय उच्यन्ते-तत्रायुषः पतद्ग्रहप्रकृतयो न वाच्याः
संक्रमाभावात् । मोहनीये सम्यक्त्वमिश्रयोः बन्धाभावेऽपि तयोः सम्यग्दृष्ट्यादौ पतद्ग्रहो
वक्तव्यः । उच्चगोत्रोद्भूतानान्तरं नीचगोत्रस्य बन्धसत्त्वेऽपि तस्योच्चगोत्रस्य पुनर्बन्धा-
भावात् प्रतिग्रहता न वाच्या, शेषं सर्वं प्रायेण बन्धसमं वक्तव्यमिति । तथा च नरकगति-
सामान्ये रक्षप्रभादित्रिके चाधे प्रतिग्रहप्रकृतीनां एकाग्रशतं भवति । मिथ्यात्वेऽद्यनवतिः ।
सास्वादने चतुर्नवतिः । मिश्रे सप्ततिः । अविरते च त्रिसप्ततिरिति । पङ्कादित्रिके ता एव
जिनविहीना बन्धप्रकृतयो वाच्या इति ।

॥ नरकगतिसामान्ये रक्षप्रभादित्रिके पङ्कादित्रिके च प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
भोदे	५	९	२	२८	५०-४९	२	५	१०१-१००
मिथ्याये	५	९	२	२९	४९	२	५	९८
सास्वादने	५	९	२	२४	४०	२	५	९४
मिश्रे	५	९	२	१९	३२	१	५	४०
अविरते	५	९	२	२१	३३-३१	१	५	७३-७२

सप्तमायनायोधे शतं मिथ्यात्वे पञ्चनवतिः सास्वादने एकनवतिः मिश्रे सप्ततिरविरते
द्वासप्ततिश्चेति ।

॥ सप्तमायनौ प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
भोदे	५	९	२	२८	४९	२	५	१००
मिथ्याये	५	९	२	२१	४०	१	५	९५

सास्वादने	५	९	२	२४	४५	१	५	९१
मिश्रे	५	९	२	१९	३२	१	५	७०
अविरते	५	९	२	२१	३२	१	५	७२

प्रतिग्रहस्थानानि मोहनीयवर्जानां सप्तानां कर्मणां सर्वत्र बन्धस्थानवद्वाच्यानि । मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानानि चत्वारि भवन्ति, तद्यथा—द्वाविंशतिरेकविंशतिरेकोनविंशतिः सप्तदशेति । तत्र मिथ्यादृष्टावष्टाविंशतिसत्ताकस्य सप्तविंशतिसत्ताकस्य वा द्वाविंशति-प्रकृतीनां प्रतिग्रहस्थानं, उद्धृतसम्यक्त्वमिश्रयोरनादिमिथ्यादृष्टेर्वा पञ्चविंशतिसत्ताकस्य मिथ्यादृष्टौ त्वेकविंशतिप्रकृतिरूपं पतद्ग्रहस्थानम्, तथा सास्वादनेऽष्टाविंशतिसत्ताकस्याप्येकविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानम्, मिश्रगुणस्थाने सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति । यद्वा क्षायिकसम्यग्दृष्टेः सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति । इदं प्रतिग्रहस्थानं रत्नप्रभां विहाय नान्यासु पृथिवीषु भवति, यतो रत्नप्रभायामेव क्षायिकसम्यग्दृष्टिरुत्पद्यते न शेषासु, तदुक्तं पञ्चसंग्रहवृत्तौ श्रीमलयगिरिपादैः—“तिर्यङ्मनुष्यो वा ससम्यक्त्वो द्वितीयादिषु नरकपृथिवीषु न गच्छति नापि तत आगच्छति” इति । मतान्तरेण क्षायिकसम्यग्दृष्टिस्तृतीयस्यामपि गच्छति, तन्मते रत्नप्रभात्रिके सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति, तदुक्तं तन्मतेन—“क्षायिकसम्यग्दृष्टवस्तृतीयस्यामपि नरकपृथिव्यां गच्छति” इति । विवाहप्रज्ञाप्यमिप्रायेण यद्यपि ससम्यक्त्वः पृष्ठनरकपृथिवीं यावद्गच्छति, तदुक्तं मलयगिरिपादैः पञ्चसंग्रहवृत्तौ—“नरतिरश्चामन्यतरोऽविरतसम्यग्दृष्टिः पूर्ववदायुः क्षायोपशमिकसम्यक्त्वेन गृहीतेन व्याख्याप्रज्ञात्वाद्यभिप्रायतः पृष्ठनरकपृथिव्यामपि नारकत्वेनोत्पद्यते । तदो बोद्धव्यं क्षायोपशमिकसम्यक्त्वबभानत्र मनुष्येषु मध्ये समुत्पद्यते” इति, तथापि तत्र सम्यग्दृष्टेः सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं न भवति, यतः क्षायिकसम्यग्दृष्टिस्तत्र न गच्छति । अविरतसम्यग्दृष्टावोपशमिकसम्यग्दृष्टेः क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टेर्वैकोनविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति । नाम्नः प्रतिग्रहस्थानानि भङ्गास्तद्यन्त्राणि च बन्धस्थानभङ्गयन्त्रवद्वाच्यानि । अतः परं प्रायेण प्रतिग्रहप्रकृतीन् मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानानि च वक्ष्यामो न शेषमिति । ॥ नरकगतौ मोहस्य प्रति० स्थानयन्त्रम् ॥ अथ तिर्यग्गतौ पतद्ग्रहप्रकृतय उच्यन्ते—

प्रति० स्या०	२२	२१	१९	१०	अतिरिक्त १७ रत्नप्रभायाश्च, सप्तान्तरेणाद्यैः, न शेषसु ।
क्षोभे	११	११	११	११	
मिथ्यात्वे	११	११	०	०	
सास्वादने	०	११	०	०	
मिश्रे	०	०	०	११	
अविरते	०	०	११	११	

तत्र सामान्येन तिर्यग्गतौ पञ्चदशाग्रशतं प्रतिग्रहे भवति, जिनाहारकद्विकायुश्चतुष्करूपाणां प्रतिग्रहाभावात् । मिथ्यात्वे सम्यक्त्वमिश्रवर्जाः शेषाः त्रयोदशाग्रशतं पतद्ग्रहे प्राप्यते । सास्वादनेसम्यग्दृष्टौ नरकद्विकस्थावरजातिचतुष्कातपहुण्डसेवार्त्तनपुंसकमिथ्यात्ववर्जाः शेषा अष्टानवतिः प्राप्यते । मिश्रे बन्धो

ककोनसप्ततिः प्रतिग्रहे भवति । अविरतसम्यग्दृष्टौ सैवैकोनसप्ततिः सम्यग्मिथ्यात्वयुतै-
कसप्ततिर्भवति । देशविरते सैवैकसप्ततिरप्रत्याख्यानचतुष्कविहीना सप्तपष्टिः प्रतिग्रहे
प्राप्यते । अपर्याप्ततिर्यगतौ सामान्येन मिथ्यादृष्टौ च सप्ताग्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते, आयु-
श्चतुष्कजिनाहारकद्विकयैकियद्विकसुरद्विकनरकद्विकसम्यक्त्वमिश्ररूपाणां पञ्चदशप्रकृती-
नामप्राप्यमाणात्वात् ।

॥ पर्याप्ततिर्यगतौ प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ज्ञोषे	५	९	२	२८	०	६४	२	५	११५
मिथ्यावे	५	९	२	२६	०	६४	२	५	११३
साक्षादने	५	९	२	२४	०	५१	२	५	९८
मिश्रे	५	६	२	१९	०	३१	१	५	६९
अविरते	५	६	२	२१	०	३१	१	५	७१
देशविरते	५	६	२	१७	०	३१	१	५	६७

॥ अपर्याप्ततिर्यगतौ प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ज्ञोषे	५	९	२	२६	०	५८	२	५	१०७
मिथ्यावे	५	९	२	२६	०	५८	२	५	१०७

मोहनीयस्य पञ्च प्रतिग्रहस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिरेकोनविंशतिः
सप्तदश पञ्चदशेति । तत्र द्वाविंशतिः सम्यक्त्वमिश्रवतां मिथ्यादृष्टामेकविंशतिरुद्धलितस-
म्यक्त्वमिश्रवतां मिथ्यादृष्टां भवति, अष्टाविंशतिसत्ताक्रानां सासादनसम्यग्दृष्टां वैकधिं-
शतिः भवति । मिश्रदृष्टीनां सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति । एकोनविंशतिरूपम-
विरतसम्यग्दृष्टामुपशमसम्यग्दृष्टां वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा भवति । सप्तदशप्रकृतिरूपं तु प्रति-
ग्रहस्थानं ध्यायिकसम्यक्त्ववतां युगलिकतिरश्चां भवति । देशविरतौ पञ्चदशप्रकृतिरूपं प्रति-
ग्रहस्थानमौपशमिकसम्यग्दृष्टीनां वेदकसम्यग्दृष्टीनां वा भवति । त्रयोदशप्रकृतिरूपं तु प्रति-
ग्रहस्थानं देशविरतानां तिरश्चां न भवत्येव, ध्यायिकसम्यक्त्ववतां संख्यातवर्पायुष्केषु तिर्य-

स्वनुत्पादादिति । अपर्याप्ततिर्यग्तां द्वाविंशतिप्रकृतिरूपमुद्भूतमितिश्रसम्यक्त्ववतामनादि-
मिथ्यादृशां वैकविंशतिप्रकृतिरूपं च प्रतिग्रहस्थानं भवतीति ।

॥ पर्याप्ततिर्यग्तां मोहस्य प्र० यन्त्रम् ॥

प्रति० स्था०	२२	२१	१९	१७	१५
ओषे	"	"	"	"	"
मिथ्यादृष्टौ	"	"	०	०	०
सास्वादने	०	"	०	०	०
मिश्रे	०	०	०	"	०
अविरते	०	०	"	"	०
देशविरते	०	०	०	०	"

॥ अपर्याप्ततिर्यग्तां प्रति० स्थानयन्त्रम् ॥

प्रतिग्रहस्थाने	२२	२१
ओषे, मि० च	"	"

गुणस्थाने प्रत्याख्यानकपायचतुष्कवर्जाष्टपष्टिः चतुष्पष्टिः भवति । अरतिशोकास्थिराशु-
भायशः फीत्तिवर्जाहारकद्विकयुता षष्टिरप्रमत्ते प्राप्यते । अपूर्वकरणप्रथमभागेऽपि सा षष्टिः भवति । अपूर्वकरणद्वितीयादिभागपञ्चके निद्राद्विकवर्जा षष्टिरष्टपञ्चाशद्भवति ।
सुरद्विकपञ्चाक्षवैकियाहारकद्विकाद्यसंस्थानाप्रशस्तखगतिपराधातोऽच्छासजिनत्रसनवकनाम-
ध्रुवबन्धनवकवर्जाष्टपञ्चाशदेवाष्टाविंशतिरपूर्वकरणसप्तमभागे भवति । हास्यरतिभयजुगु-
प्साचतुष्कवर्जाष्टाविंशतिरेव चतुर्विंशतिरनिवृत्तिप्रथमभागे भवति । अनिवृत्तिद्वितीयभागे
पुंयर्जा चतुर्विंशतिरेव त्रयोविंशतिर्भवति । सैवानिवृत्तितृतीयभागे संज्वलनक्रोधवर्जा द्वा-
विंशतिर्भवति । चतुर्थभागे संज्वलनमानवर्जेकोनविंशतिर्भवति । पञ्चमभागे मायावर्जेको-
नविंशतिरेव विंशतिर्भवति । संज्वलनलोभवर्जा विंशतिरेवैकोनविंशतिः सूक्ष्मसम्पराये
भवति । उपशान्तेऽसातवेदनीयज्ञानावरणपञ्चान्तरायपञ्चदर्शनावरणचतुष्कोच्चगोत्रयशः फी-
तिरूपसप्तदशवर्जेकोनविंशतिरेव द्वे प्रकृती पतद्भवे भवत इति । अपर्याप्तमनुजगतौ सा-
मान्ये मिथ्यात्वे चायुश्चतुष्कजिनाहारकद्विकदेवद्विकवैकियद्विकनरकद्विकसम्यक्त्वमिश्ररूपा-
णामप्राप्यमाणत्वात् सप्ताप्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते इति ।

तथा मनुजगतौ प्रतिग्रहप्रकृतय उच्य-
न्ते—तत्र सामान्येनायुश्चतुष्कवर्जमष्टादशप्र-
शतं प्रतिग्रहे प्राप्यते, मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने
जिनाहारकद्विकमिश्रसम्यक्त्ववर्जमष्टादशा-
प्रशतमेव त्रयोदशप्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते ।
सास्वादने नरकद्विकस्थावरचतुष्कजातिचतु-
ष्कातपहुण्डसेवार्त्तमिथ्यात्वनर्पसकवर्जं त्रयो-
दशप्रशतमेवाष्टनवतिः प्रकृतयः प्रतिग्रहे
भवन्ति । मिश्रे तिर्यग्द्विकदौर्भाग्यत्रिकाद्य-
संहननपञ्चकमध्याकृत्युद्योताप्रशस्तखगतिम-
नुजद्विकौदारिकद्विकस्त्यानर्द्धित्रिकानन्तानु-
बन्धिचतुष्कस्त्रीवेदनीचगोत्ररूपैकोनत्रिंशद्भ-
र्जाष्टानवतिरेवैकोनसप्ततिः प्रतिग्रहे प्राप्यते ।
अविरतसम्यादृष्टौ सैवैकोनसप्ततिः जिनसम्य-
क्त्वमिश्रयुता द्वासप्ततिः प्रतिग्रहे प्राप्यते । दे-
शविरतावप्रत्याख्यानकपायचतुष्कवर्जा द्वा-
सप्ततिरेवाष्टपष्टिः प्रतिग्रहे प्राप्यते । प्रमत्त-

॥ पर्याप्तमनुगतौ प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
गोपे	५	६	२	२८	६७	२	५	११८
मिथ्यात्वे	५	५	२	२६	६४	२	५	११३
साखादने	५	६	२	२४	५१	२	५	९८
मिथे	५	६	२	१९	३१	१	५	६९
अविरते	५	६	२	२१	३२	१	५	७२
देशविरते	५	६	२	१७	३२	१	५	६८
प्रमत्ते	५	६	२	१३	३२	१	५	६४
अग्र० अग्र० १ च	५	६	१	११	३१	१	५	६०
अग्र० २-६	५	४	१	११	३१	१	५	५८
अग्र० ७ मे	५	४	१	११	१	१	५	६८
अनि० प्र०	५	४	१	७	१	१	५	२४
अनि० द्वि०	५	४	१	६	१	१	५	२३
अनि० तृ०	५	४	१	५	१	१	५	२२
अनि० च०	५	४	१	४	१	१	५	२१
अनि० पं०	५	४	१	३	१	१	५	२०
सूक्ष्म०	५	४	१	२	१	१	५	१९
उपशान्ते	०	०	०	२	०	०	०	२

॥ अपर्याप्तमनुगतौ प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	नाम	गोत्र	अन्तराय
गोपे० मि० च	५	६	२	२६	५८	२	५

अथ मनुजगतौ मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानान्यष्टादश भवन्ति, तद्यथा—द्वाविंशतिरेक-
विंशतिरेकोनविंशतिरष्टादश सप्तदश पञ्चदश चतुर्दश त्रयोदशैकादश दश नव सप्त पञ्च
पञ्च चतुस्त्रीणि द्वे एकं चेति । तत्र मिथ्यादृष्टौ षोडशकपायहास्याद्यन्यतरयुगलभयजु-
शुप्तान्यतमवेदमिथ्यात्वरूपद्वाविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति । अनादिमिथ्यादृष्टेरु-
द्धलितसम्यक्त्वमिश्रस्य मिथ्यादृष्टेर्वा सास्वादनस्य च मिथ्यात्ववर्जं द्वाविंशतिप्रतिग्रहस्थानमे-
कैकविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति । अनन्तानुबन्धिचतुष्कवर्जमेकविंशतिप्रकृतिरू-
पमेव मिश्रे अविरतसम्यग्दृष्टौ क्षाधिकसम्यग्दृष्टेश्च सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवति ।
तदेव मिश्रसम्यक्त्वयुतमेकोनविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानमविरतसम्यग्दृष्टावौपशमिक-
सम्यग्दृष्टेर्वेदकसम्यग्दृष्टेर्वा भवति । अविरतसम्यग्दृष्टावेव मिथ्यात्वे क्षीणे वेदकसम्यग्दृष्टेः
मिश्रव्यतिरिक्तमेकोनविंशतिप्रकृतिरूपमेवाष्टादशप्रकृतिरूपं भवति । देशविरताविरत-
सम्यग्दृष्टिसत्त्वानि त्रीण्यप्यप्रत्याख्यानकपायविहीनानि त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशप्रकृतिरू-
पाणि त्रीणि भवन्ति । प्रमत्तादित्रिके प्रत्याख्यानकपायविहीनानि देशविरतोक्तानि एका-
दशदशानवरूपाणि त्रीणि भवन्ति । अनिवृत्तिकरणे शेषापण्येकादीनि सप्तपर्यन्तानि सप्त
भवन्ति । तत्र संज्वलनचतुष्कपुंवेदमिश्रसम्यक्त्वरूपं सप्तप्रकृत्यात्मकम्, संज्वलनचतुष्क-
मिश्रसम्यक्त्वरूपं पदप्रकृत्यात्मकम्, संज्वलनमानमायालोभमिश्रसम्यक्त्वरूपं यद्वा संज्व-
लनचतुष्कपुंवेदरूपं वा पञ्चप्रकृत्यात्मकम्, संज्वलनमायालोभमिश्रसम्यक्त्वरूपं संज्वलन-
चतुष्करूपं वा चतुष्प्रकृत्यात्मकम्, लोभमिश्रसम्यक्त्वरूपं संज्वलनमानमायालोभरूपं
वा त्रिप्रकृत्यात्मकम्, मायालोभरूपं मिश्रसम्यक्त्वरूपं वा द्विप्रकृतिरूपम्, लोभरूपं
चैकप्रकृत्यात्मकं प्रतिग्रहस्थानं भवति । मिश्रसम्यक्त्वरूपं केवलं द्विप्रकृत्यात्मकं प्रतिग्रहस्थानं
सूक्ष्मसम्पराये उपशान्तमोहे च भवतीति ।

॥ पर्याप्तमनुजगतौ मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानयन्त्रम् ॥

प्रतिग्रहस्था०	२२	२१	१९	१८	१७	१५	१४	१३	११	१०	९	७	६	५	४	३	२	१
मिथ्यादृष्टे	११	११	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
सास्वादने	०	११	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
मिश्रे	०	०	०	०	११	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
अविरते	०	०	११	११	११	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
देशविरते	०	०	०	०	०	११	११	११	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
प्रमत्ते	६	०	०	०	०	०	०	०	११	११	११	०	०	०	०	०	०	०

[illegible]

तथाऽपर्याप्तमनुजगतो द्वाविंशतिप्रकृतिरूपमुद्भूतमिश्रसम्यक्त्वतामनादिमिथ्यादृशां
षैकविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवतीति ।

॥ अपर्याप्तमनुजगतौ ॥

तथा देवगतौ सामान्येन चतुर्ग्रशतं पतम्नहे भवति.

प्रति० स्थाने	२२	२१
ओपे नि० व	११	११

परं तद् देवस्योषधवन्धादायुर्द्विकमपहत्य सम्यक्त्वमिश्रयोः
प्रक्षेपेण चेति विज्ञेयम् । मिथ्यादृष्टी जिनसम्यक्त्वमिश्रवर्ज-
मेकोत्तरशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते । सात्त्वाद्ने चतुर्नयतिरेके-
न्द्रियजात्यातपस्थावरसेवावर्णपण्डनपंसुकमिथ्यात्वतूपसमक-

वर्जनात् । मिश्रे सप्ततिः, तिर्यग्द्विकदुर्भाग्यत्रिकमध्यमाकृतिसंहननचतुष्कोद्योताग्रशस्त-
खगतिस्त्यानर्द्धिन्निकानन्तानुबन्धिकपायचतुष्कनीचगोत्रस्त्रीवेदरूपचतुर्विंशतीनां वर्जना-
त् । अविरतसम्यग्दृष्टौ सैव सप्ततिः जिनसम्यक्त्वमिश्रयुता त्रिसप्ततिः प्रतिग्रहे प्राप्यते ।
भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्केष्वोघे ज्युत्तरशतं प्राप्यते, जिनस्य बन्धाभावेन पतद्गहाभा-
वात् । मिथ्यात्वे मिश्रसम्यक्त्ववर्जमेकोत्तरशतं भवति । सास्वादने चतुर्नवतिः । मिश्रे
सप्ततिः । अविरते द्वासप्ततिः प्राप्यते, मिश्रसम्यक्त्वप्रक्षेपादिति । सौधर्म्यं ज्ञानयोरोघे
चतुरप्रशतं मिथ्यात्वे ज्युत्तरशतं सास्वादने चतुर्नवतिर्मिश्रे सप्ततिरविरते त्रिसप्तति-
श्चेति । सनत्कुमारादिसहस्रारपर्यन्तेष्वोघे एकोत्तरशतम्, एकेन्द्रियजाति स्थावरातपनाम्नां
बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावात्, मिथ्यात्वेऽष्टानवतिः, जिनमिश्रसम्यक्त्वानां प्रतिग्रहा-
भावात्, सास्वादने चतुर्नवतिः, हुण्डसेवार्त्तनपुंसकमिथ्यात्वरूपाणां प्रतिग्रहाभावात्,
मिश्रे सप्ततिः, तिर्यग्द्विकदुर्भाग्यत्रिकमध्यमाकृतिसंहननचतुष्काशुभखगत्युद्योतानन्तानुब-
न्धिकचतुष्कस्त्रीवेदनीचगोत्रस्त्यानर्द्धिन्निकरूपाणां चतुर्विंशतीनां बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभा-
वात्, अविरते त्रिसप्ततिः, जिनसम्यक्त्वमिश्ररूपाणां तिसृणां प्रक्षेपाच्चेति । आनतादि-
ग्रैवेयकपर्यवसानेषु सामान्येनाष्टानवतिः, आयुर्जातिस्थावरचतुष्टयदेवनरकवैक्रियतिर्यग्दि-
कातपोद्योताहारकद्विकरूपाणां चतुर्विंशतिप्रकृतीनां पतद्गहाभावात्, मिथ्यात्वे पञ्चनवतिः,
मिश्रसम्यक्त्वजिननाम्नां पतद्गहाभावात्, सास्वादने एकनवतिः, मिथ्यात्वनपुंसकहुण्डसे-
वार्तरूपाणां प्रकृतीनां प्रतिग्रहाभावात्, मिश्रे सप्ततिः, स्त्यानर्द्धिन्निकदुर्भाग्यत्रिकानन्तानु-
बन्धिकचतुष्कस्त्रीवेदनीचगोत्रमध्यमाकृतिसंहननचतुष्काशुभखगतिरूपाणामेकविंशतिप्रकृती-
नां पतद्गहाभावात्, अविरतसम्यग्दृष्टौ त्रिसप्ततिः, जिनसम्यक्त्वमिश्रप्रकृतीनां प्रक्षे-
पाच्च । अनुत्तरपञ्चके सामान्येऽविरतसम्यग्दृष्टौ च त्रिसप्ततिरेव प्रतिग्रहे प्राप्यत इति ।

॥ देवगतिसामान्ये प्रथमकल्पद्विकपर्यन्तेषु च प्रतिग्रहप्रकृतीनां यन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२८	०	५२-५३	२	५	१०३-१०४
मिथ्यादे	५	९	२	२६	०	५२	२	५	१०१
साक्षादने	५	९	२	२४	०	४७	२	५	९४
मिमे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	२१	०	३३	१	५	७३

॥ सनत्कुमारादिसहस्रारान्तेषु प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२८	०	५०	२	५	१०१
मिथ्यादही	५	९	२	२६	०	४९	२	५	९८
साक्षादने	५	९	२	२४	०	४७	२	५	९४
मिमे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	२१	०	३३	१	५	७३

॥ आनतादिग्रमेयकपर्यन्तेषु पञ्चानुत्तरेषु च तुर्यगुणस्थाने प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्या०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्त०	सर्वाग्रम्
ओषे	५	९	२	२८	०	४७	२	५	९८
मिथ्यादे	५	९	२	२६	०	४६	२	५	९५
साक्षादने	५	९	२	२४	०	४४	२	५	९३
मिमे	५	६	२	१९	०	३२	१	५	७०
अविरते	५	६	२	२१	०	३३	१	५	७३

अथ देवगतौ मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्यानान्युच्यन्ते-तत्र सामान्येन देवगतौ चत्वारि प्रतिग्रहस्यानानि भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिरेकोनविंशतिः सप्तदशेति । मिथ्या-दृष्टावष्टाविंशतिसत्ताकस्य सप्तविंशतिसत्ताकस्य वा द्वाविंशतिप्रकृतीनां प्रतिग्रहस्यानं भवति । उद्धलितसम्यक्त्वमिश्रस्य मिथ्यादृष्टेरनादिमिथ्यादृष्टेर्वा सासादने चैकविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्यानं भवति । मिश्रगुणस्थाने क्षायिकसम्यग्दृष्टेरविरते च सप्तदश प्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्यानं प्राप्यते । अविरतसम्यग्दृष्टावौपशमिकसम्यग्दृष्टेर्वेदकसम्यग्दृष्टेर्वैकोनविंशतिप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्यानं भवति । अनुत्तरवासिनो देवान् विहाय सर्वत्रैवमेव मोहनीयस्यानानि वाच्यानि । अनुचरेषु तुर्यगुणस्थानसत्के सप्तदशैकोनविंशतिरूपे द्वे प्रतिग्रहस्याने भवत इति ॥

॥देवगतौ मोह०प्रति०स्थानयन्त्रम् ॥ अथ जातिमार्गणाथामेकेन्द्रियादिजातिचतुष्के ओघे

ओघेन	२२	२१	१९	१०
मिथ्यात्वे	२२	२१	०	०
सासादने	०	॥	०	०
मिश्रे	०	०	०	१०
अविरते	०	०	१९	१०

मिथ्यात्वे च सप्ताग्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते, जिनाहारकद्विकवैकियद्विकनरकद्विकदेवद्विकायुश्चतुष्कसम्यक्त्वमिश्ररूपाणामप्राप्यमाणत्वात् । सासादने चतुर्नवतिः प्रतिग्रहे प्राप्यते, जातिचतुष्कस्यावरचतुष्कात्पहुण्डसेवार्त्तनपुंसकमिथ्यात्वरूपाणामप्राप्यमाणत्वात् । पञ्चेन्द्रियजाताओघेऽष्टादशाग्रशतम्, मिथ्यात्वे त्रयोद-

शाग्रशतम्, सासादनेऽष्टानवतिः, मिश्रे चतुःसप्ततिः, अविरते सप्तसप्ततिः, देशविरतेऽष्टपष्टिः, प्रमत्ते चतुःपष्टिः, अप्रमत्ते पष्टिः, अपूर्वकरणे प्रथमभागे पष्टिरपूर्वकरणद्वितीयादिभागपञ्चकेऽष्टपञ्चाशदपूर्वकरणसप्तमभागे चाष्टाविंशतिः, अनिवृत्तिकरणप्रथमभागे चतुर्विंशतिः, द्वितीयभागे त्रयोविंशतिः, तृतीयभागे द्वाविंशतिः, चतुर्थभागे एकविंशतिः, पञ्चमभागे च विंशतिः, सूक्ष्मसम्पराये एकोनविंशतिः, उपशान्ते च द्वे प्रकृती प्रतिग्रहे भवन्तीति । जातिचतुष्के द्वाविंशत्येकविंशतिरूपे द्वे मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्याने भवतः । पञ्चाक्षजातौ च मोहनीयस्य पत्तद्ग्रहस्यानानि सर्वाणि मनुजगतिवत् बोधव्यानीति ॥

॥ जातिमार्गणायां प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

जातय	जो०	मि०	सा०	मि०	अमि०	दे०	प्र०	अग्र० अप० च	अप० २-६	अप० ७ से	मनि० १-५	सू० स०	उ०
२० ४	१०७	१०३	९४	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
पत्रे०	११८	११३	९८	७४	७७	६८	६४	६०	५८	२८	२४-२३-२२ २१-२०	१९	२

कायमार्गणायां पृथिवीजलवनस्पतिमार्गणासु जातिचतुष्कवद्वाच्यम् । तैजसकवायुकायिकयोरोघे मिथ्यात्वे च चतुरग्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते, आयुश्चतुष्कजिनाहारकद्विकवैकियद्विकदेवद्विकनरकद्विकसम्यक्त्वमिश्रमनुजद्विकोच्चगोत्ररूपाणामप्राप्यमाणत्वात् । मोहनीयप्रतिग्रहस्याने जातिचतुष्कवत् वाच्ये, सासादनाभावाच्च तत्र न किमपि यक्तव्यमिति ।

॥ आहारकद्विके प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

यन्धस्थाना०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओधे प्रम० च	५	६	२	१३	०	३२	१	५	६१

॥ आहारकेऽप्रमत्तभावविवक्षायां प्रतिग्रहप्रकृतियन्त्रम् ॥

गुणस्था०	ज्ञाना०	दर्शना०	वेदनीय	मोहनीय	आयुः	नाम	गोत्र	अन्तराय	सर्वाग्रम्
ओधे	५	६	२	१३	०	३२	१	५	६१
प्रमत्ते	५	६	२	१३	०	३२	१	५	६१
अप्रमत्ते	५	६	१	११	०	३१	१	५	६०

वेदमार्गणायां वेदत्रयेऽपि मिथ्याहृष्ट्यादौ पञ्चाक्षवत्प्रतिग्रहप्रकृतयो वाच्याः । मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानानि पुंसि पञ्चदश भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिरेकोनविंशतिरेष्टादश सप्तदश पञ्चदश चतुर्दश त्रयोदशैकादश दश नव सप्त पञ्च चतुरिति । नपुंसकस्त्रीवेदयोस्तु त्रयोदश भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिरेकोनविंशतिरेष्टादश सप्तदश पञ्चदश चतुर्दश त्रयोदशैकादश दश नव सप्त पञ्चेति । तत्र मिथ्याहृष्टौ द्वाविंशत्येकविंशतिरूपे द्वे, सासादने एकविंशतिप्रकृतिरूपम्, मिश्रे सप्तदशप्रकृत्यात्मकम्, अविरते सप्तदशाष्टादशैकोनविंशतिरूपं त्रिकम्, देशविरते त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशरूपं त्रिकम्, प्रमत्ताप्रमत्तयोः नवदशैकादशरूपं त्रिकम्, अपूर्वकरणे नवैकादशरूपं द्विकं, अनिवृत्तिकरणे च शेषाणि सप्तपट्पञ्चचतुरूपाणि चत्वारि पुंसि, सप्तपञ्चरूपे च द्वे स्त्रीनपुंसकयोश्च भवन्तीति । कषायमार्गणायामाद्यद्वादशकषायेषु स्वस्वगुणस्थानोक्ता याः प्रतिग्रहप्रकृतयो यानि च घन्धस्थानानि तानि स्वयं वाच्यानि । संज्वलनचतुष्केऽपि पतद्ग्रहप्रकृतयः स्वगुणस्थानोक्ता वाच्याः । पतद्ग्रहस्थानानि संज्वलनक्रोधे द्विप्रकृतिरूपमेकप्रकृतिरूपं च, संज्वलनमाने च एकप्रकृतिरूपं त्यक्त्वा शेषाणि सर्वाणि प्रतिग्रहस्थानानि भवन्ति । संज्वलनमायालोभयोस्तु सर्वाणि भवन्ति । एषां भावना गुणस्थानद्वारेण संवेधाधिकारे वक्ष्यत इति । ज्ञानमार्गणायामज्ञानत्रिके ओधे मिथ्यात्वे च त्रयोदशाग्रशतम्, सास्वादनसम्यग्दृष्टावष्टानवतिः, मिश्रे च चतुःसप्ततिः प्रतिग्रहे प्राप्यत इति । केवलज्ञानमार्गणायां न सन्ति प्रतिग्रहप्रकृतयः प्रतिग्रहस्थानानि च । मतिश्रुतावधिज्ञानमार्गणासु ओधे एकोनाशीतिरविरते सप्ततिर्देशविरतेऽष्टपष्टिः प्रमत्ते चतुःपष्टिरप्रमत्ते पष्टिरपूर्वकरणे पष्टिरनिवृत्तिकरणे चतुर्विंशतिः सूक्ष्मसम्पराये एकोनविंशतिरूपशान्ते च द्वे प्रकृती भवन्ति । मनःपर्यवज्ञानमार्गणायामोधे पट्पष्टिः प्रमत्ते चतुःपष्टिरप्रमत्ते पष्टिरपूर्वकरणे पष्टिरनिवृत्तिकरणे चतुर्विंशतिः सूक्ष्मसम्पराये एकोनविंशतिरूपशान्तमोहे च द्वे प्रकृती भवन्तीति । अज्ञानत्रिके मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानानि त्रीणि भवन्ति, तद्यथा-द्वाविंशतिरेकविंशतिः सप्तदश च । तत्र मिथ्याहृष्टौ द्वाविंशतिरेकविंशतिश्च, सासादने एकविंशतिः, मिश्रे सप्तदशप्रकृत्यात्मकं च भवतीति । मतिश्रुतावधिज्ञानमार्गणासु द्वाविंशत्येकविंशतिरूपे वर्जयित्वा शेषाणि सर्वाणि भवन्ति । मनःपर्यवज्ञानिनः द्वाविंशत्येकविंशत्येकोनविंशत्यष्टादशसप्तदशपञ्चदशचतुर्दशत्रयोदशरूपाणि वर्जयित्वा शेषाणि दश भवन्तीति ।

संयमे अविरतमार्गणायामोधे षोडशाग्रशतम्, मिथ्यात्वे त्रयोदशाग्रशतम्, सासादनेऽष्टानवतिः, मिश्रे चतुःसप्ततिः, अविरते च सप्तसप्ततिर्भवति । देशविरतिमार्गणायामष्ट-

पट्टिः प्राप्यते । परिहारविशुद्धावोघे षट्पट्टिः, ग्रमत्ते चतुःपट्टिः, अग्रमत्ते च पट्टिर्भवति । सामायिकच्छेदोपस्थानीययोरोधे षट्पट्टिः, प्रमत्तादिषु च तत्तद्गुणस्थानोक्ताः प्रकृतयः प्रतिग्रहे प्राप्यन्ते । सूक्ष्मसम्पराये एकोनविंशतिः प्राप्यते । यथाख्याते द्वे भवतः । मोहनीयस्याविरतमार्गणायां प्रतिग्रहस्थानानि द्वाविंशत्येकविंशत्येकोनविंशत्यष्टादशसप्तदशरूपाणि पञ्च भवन्ति । देशविरते त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशरूपाणि त्रीणि भवन्ति । परिहारविशुद्धावेकादशदशानवरूपाणि त्रीणि भवन्ति । सामायिकच्छेदोपस्थानीययोरेकादशदशानवसप्तषट्पञ्चचतुस्त्रिद्व्येकरूपाणि दश भवन्ति । सूक्ष्मसम्पराये यथाख्याते च द्विप्रकृत्यात्मकमेकमिति ।

दर्शनमार्गणायां चक्षुरचक्षुषोर्गुणस्थानोक्ताः सर्वा अपि प्रतिग्रहप्रकृतयः प्रतिग्रहस्थानानि च भवन्ति । अवधिदर्शनमार्गणायां मतिज्ञानवत् सर्वं वाच्यम् । सिद्धान्तिकाभिप्रायेणाचक्षुर्दर्शनवद्वा वाच्यम् । केवलदर्शनमार्गणायां न सन्ति प्रतिग्रहप्रकृतयः प्रतिग्रहस्थानानि चेति ।

लेश्यामार्गणास्थशुभलेश्यात्रिके ओधे षोडशाग्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते, आहारकद्विकवर्जनात् । मिथ्यादृष्टौ सम्यक्त्वमिश्रजिनवर्जं त्रयोदशोत्तरशतं सासादनेऽष्टनवतिः मिश्रे चतुस्सप्ततिरविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तसप्ततिश्च प्रतिग्रहे प्राप्यते । तेजोलेश्यायामोघे दशाग्रशतम्, नरकद्विकसूक्ष्मविकलत्रिकवन्धाभावात्, मिथ्यात्वे पञ्चोत्तरशतम्, आहारकद्विकजिनमिश्रसम्यक्त्वाभावात् । सासादने अष्टनवतिः, मिश्रे चतुस्सप्ततिः, अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तसप्ततिः, देशविरतावष्टपट्टिः, प्रमत्ते चतुष्पट्टिः, अग्रमत्ते च पट्टिः प्राप्यते । पञ्चलेश्यायामोघे सप्तोत्तरशतं प्राप्यते । मिथ्यादृष्टौ द्युत्तरशतं भवति । सासादने अष्टनवतिः प्राप्यते । मिश्रे चतुस्सप्ततिर्भवति । अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तसप्ततिः प्राप्यते । देशविरतावष्टपट्टिर्भवति । प्रमत्ते चतुष्पट्टिरग्रमत्ते च पट्टिर्भवति । शुक्कलेश्यायामोघे चतुरग्रशतम्, मिथ्यादृष्टौ नवनवतिः, सासादने पञ्चनवतिः, मिश्रे चतुःसप्ततिः, अविरतादिषु च सप्तसप्तत्यादयस्तत्तद्गुणस्थानोक्ताः प्रतिग्रहप्रकृतयो वाच्याः । अशुभलेश्यात्रिके द्वाविंशत्येकविंशत्येकोनविंशतिसप्तदशरूपाणि चत्वारि प्रतिग्रहस्थानानि भवन्ति । तेजःपद्मयोः द्वाविंशत्येकविंशत्येकोनविंशतिसप्तदशपञ्चदशत्रयोदशैकादशानवरूपाण्यष्टप्रतिग्रहस्थानानि भवन्ति । शुक्कलेश्यायां सर्वाणि प्रतिग्रहस्थानानि भवन्तीति । भव्यमार्गणायां प्रतिग्रहप्रकृतयो मोहनीयस्थानानि च पञ्चाक्षवद्वाप्यानि । अभव्यमार्गणायां त्रयोदशाग्रशतं प्रतिग्रहे प्राप्यते सम्यक्त्वमिश्राहारकद्विकजिनाभावात् । मोहनीयप्रतिग्रहस्थानं त्वेकविंशतिप्रकृतिरूपमेकमेव भवतीति ।

सम्यक्त्वमार्गणायां वेदकसम्यक्त्वे ओधे एकोनाशीतिः प्रतिग्रहे प्राप्यते । अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तसप्ततिः प्राप्यते । देशविरतेऽष्टपट्टिः भवति । प्रमत्ते चतुष्पट्टिरग्रमत्ते च पट्टिः प्राप्यते । औपशमिकक्षायिकसम्यक्त्ववतोऽप्येवमेवाविरत्यादिगुणस्थानचतुष्के षट्प्रहप्रकृतयो वाच्याः । अपूर्वकरणादिषु स्वस्वगुणस्थानोक्ताः प्रतिग्रहप्रकृतयो वाच्याः नवरं क्षायिकसम्यग्दृष्टौ सर्वेषु गुणस्थानेषु सम्यक्त्वमिश्रवर्जाः चक्ष्याः । मिथ्यात्वसासादनमिश्रेऽपि स्वस्वगुणस्थानोक्ताः प्रतिग्रहप्रकृतयो वाच्याः । वेदकसम्यग्दृष्टौ मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानान्येकोनविंशत्यष्टादशपञ्चदशचतुर्दशैकादशदशरूपाणि षट् भवन्ति । क्षायिकसम्यग्दृष्टौ प्रतिग्रहस्थानानि सप्तदशत्रयोदशानवपञ्चचतुस्त्रिद्व्येकरूपाण्यष्टौ भवन्ति । औपशमिकसम्यग्दृष्टावेकोनविंशतिपञ्चदशैकादशसप्तषट्पञ्चचतुस्त्रिद्विरूपाणि नव प्रतिग्रहस्थानानि भवन्ति । मिथ्या-

दृष्टौ द्वाविंशत्येकविंशतिरूपे, सासादने एकविंशतिरूपम् मिश्रे च सप्तदशप्रकृतिरूपं प्रतिग्रहस्थानं भवतीति । सञ्ज्ञिमार्गणायां प्रतिग्रहप्रकृतयो मोहनीयस्य प्रतिग्रहस्थानानि च पञ्चाक्षयदसञ्ज्ञिनि च विकलाक्षयत्वाच्यानीति ।

आहारकमार्गणायां पञ्चाक्षयदनाहारकमार्गणायां च कामर्णकाययोगवत्पतद्ग्रहप्रकृतयो मोहनीयप्रतिग्रहस्थानानि च वाच्यानीत्युक्तानि मार्गणास्थानेषु प्रतिग्रहस्थानानि तत्प्रकृतयश्च ॥

॥ अथ मार्गणासु सत्ताप्रकृतय उच्यन्ते ॥

यद्यपि सत्ताप्रकृतयः सत्त्वस्थानानि तदनुसृत्य संक्रमप्रकृतयः संक्रमस्थानानि च मुद्रितयन्त्रानुसारेण लिखितानि तथापि—“एकोनविंशतं तिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुप्यप्रायोगं यन्नतः सासादनस्य सत्तापुदयस्थानानि, तत्रैकेन्द्रियविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुप्यदेवनैरपि ज्ञाणां सामादनां स्वभ्योदपक्षानेषु वर्तमानानामेकमेव सत्तास्थानमप्राप्तीति । नवरं मनुप्यस्य त्रिंशदुदये वर्चमानस्योपशमभेणीतः प्रतिपत्ततः सासादनस्य द्विनयतिः एवं त्रिंशदुदयकस्यापि” । “तत्राष्टाविंशतिं यन्नतः सासादनस्य द्वे उदयमाने—त्रिंशदेकत्रिंशत् । अष्टाविंशतिर्हि सासादनस्य वन्धयोम्या देवगतिप्रायोग्या, न च करणापर्याप्तः मामादनो देवगतिप्रायोग्यां यन्नाति, ततः शेषा उदयाभ्युदयन्ते । तत्र मनुप्यानघिष्ठस्य त्रिंशदुदये द्वे अपि १०,८८, सत्तास्थाने, तिर्यक्पञ्चेन्द्रियानघिष्ठस्याष्टाविंशतिरेव, द्विनयतेरुपशमभेणीतः प्रतिपात एव लाभान्, तिर्य्यां चोपशमभ्रेण्यसंभवात्, एकत्रिंशदुदये त्वष्टागतीतिरेव यतोऽसौ तिर्य्यपञ्चेन्द्रियागमेव, न च तेषां द्विनयतिर्यद्वे” इति मलयगिरिकृतसप्ततिकावृत्तिं न्यायाचार्यकृतकर्मप्रकृतिवृत्तिं चानुसृत्य मनुप्यगतिभिन्नगतिसंभावितमार्गणासु सासादनभावे आहारकसप्तकं सत्तायां मुद्रितयन्त्रेषु स्वीकृतमपि नात्राधिकृतमुक्त्यवनविरोधात्, यत्र च लिखितं तत्र यन्त्रानुसारेण बोध्यमिति ।

नरकगतौ देवायुर्वर्जं सप्तपञ्चाशच्छतमोघे मिथ्यादृष्टौ च भिन्नभिन्नजीवमाश्रित्य सत्तायां भवति । सास्वादनं आहारकसप्तकजिनवर्जमेकोनपञ्चाशच्छतं मिश्रे आहारकसप्तकयुतं पद्मपञ्चाशच्छतं भवति, ‘वित्तिगुणे विणा तित्थं’ इति वचनात् । अविरतसम्यग्दृष्टौ सामान्येन देवायुर्वर्जं सप्तपञ्चाशच्छतं भवति । क्षायिकसम्यग्दृष्टिमाश्रित्य सामान्येनैकोनपञ्चाशच्छतं भवति, देवतिर्यगायुर्वर्जं सप्तकामाभावात्, एकं जीवमाश्रित्य तु जिननामाभावेन अष्टचत्वारिंशच्छतं जिनसत्त्वे आहारकसप्तकामावेन च द्विचत्वारिंशच्छतं उभयाभावे त्वेकचत्वारिंशच्छतं भवति । आद्यनरकत्रिकेऽप्येवमेव वक्तव्यम् । पद्मादित्रिके देवायुर्जिननामवर्जं पद्मपञ्चाशच्छतमोघेऽविरते च भवति । आद्यगुणस्थानत्रिके तु रत्नप्रभावद्वयम् । तमस्तमायां च मनुजायुर्वर्जं शेषं पद्मादिवद् वाच्यम् । देवगतौ ओघे आद्यगुणस्थानत्रिके नरकगतितुल्यं वाच्यम्, नवरं नरकायुःस्थाने देवायुर्वक्तव्यं जिननाम च मिथ्यादृष्टौ न वक्तव्यम् । अविरतसम्यग्दृष्टावैकस्मिन्नपि जीवे जिनाहारकसप्तकसद्भावो वाच्यः, शेषं नरकवदिति । भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्केषु जिननामसत्ता आनतादिषु च तिर्यगायुःसत्ता न वाच्या, तेन भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्केषु नरकायुर्जिनवर्जं पद्मपञ्चाशच्छतं भवति, सौधर्मादिषु सहस्रारपर्यन्तेषु च नरकायुर्वर्जं सप्तपञ्चाशच्छतं भवति । आनतादिषु नरकतिर्यगायुर्वर्जं पद्मपञ्चाशच्छतं भवति । तिर्यगतां जिननामवर्जं सप्तपञ्चाशच्छतमोघे सासादनवर्जेषु चतुर्षु गुणस्थानेषु च भवति । सासादने आहारकमस्तकवर्जं सार्धशतं भवति । मनुप्यगतौ प्राक् गुणस्थानोक्ताः सर्वा अपि सप्तप्रकृतयो वाच्या इति ॥४॥

प्रथमजातिचतुष्के असंज्ञिनि च ओघे मिथ्यादृष्टौ च जिनदेवनरकायुष्कवर्जं पञ्चपञ्चाश-

च्छतं सत्तायां भवति, आहारकसप्तकोद्वलने त्वष्टत्वारिंशच्छतं भवति, देवद्विके उद्वलिते तु पट्चत्वारिंशच्छतं भवति, नरकद्विकनैक्रियसप्तकयोस्तूद्वलितयोः सप्तत्रिंशदधिकं शतं भवति । तेजोवायुकायिकयोः मनुजद्विकोच्चैर्गोत्रोद्वलितयोश्चतुस्त्रिंशदधिकं शतं भवति । मनुजद्विकमुच्चैर्गोत्रं चोद्वल्य तेजोवायुभ्यो निर्गतस्य यावदुच्चैर्गोत्रं मनुजद्विकं च न वध्नाति तावदन्यत्रापि चतुस्त्रिंशदधिकं शतं भवति । सासादने जिनाहारकसप्तकतिर्यग्बर्जायुस्त्रिक-
वर्जसप्तचत्वारिंशच्छतं भवति, तत्रोक्तप्रकृतीनामुद्वलनासमाप्त्यभावात् । पञ्चाक्षजातो मनु-
जगतिषद्वाच्यमिति ॥ ६ ॥

प्रथमकायपञ्चके प्रथमजातिचतुष्कवत्, नवरं तेजोवायुकायिकयोः सत्तायां मनुजायु-
रपि न वाच्यम् । त्रसक्तये पञ्चाक्षयद्वाच्यमिति ॥ ६ ॥

योगत्रिकवेदत्रिककपायचतुष्ककेवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्काज्ञानत्रिकाविरतदेशविरतसामा-
यिकच्छेदोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिकसूक्ष्मसम्पराययथाख्यातकेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकले-
ख्यापङ्कभव्यौपशमिकक्षायोपशमिकमिथ्यात्वसञ्ज्ञाहारकानाहारकरूपास्तु चत्वारिंशन्मार्ग-
णास्त्वष्टपञ्चाशच्छतं सत्तायां भवति । यासु मार्गणामु यावन्ति गुणस्थानानि तासु गुणस्था-
नोक्ताः सत्ताप्रकृतयो वाच्याः, नवरभनाहारकमार्गणायां सासादने आहारकसप्तकव्यतिरिक्ता
वाच्याः । केवलज्ञानदर्शनयोर्नरकद्विकतिर्यग्द्विकतापोद्योतजातिचतुष्कस्थावरसाधारणसू-
क्ष्मवर्जनामनयतिर्येदनीयद्विकगोत्रद्विकमनुजायूरूपाः पञ्च एवं पञ्चनवतिः प्रकृतयोऽयोगिन
उपान्तसमयं यावत् सत्तायां भवन्ति । चरमसमये तु सातासातयोरन्यतरा प्रकृतिरुच्चैर्गोत्रं
मनुजायुः मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसत्रिकसौभाग्यादेययशःकीर्त्तिजिनरूपनामनचकमिति
द्वादश प्रकृतयः सत्तायां मनुजानुपूर्व्या सह तु त्रयोदश भवन्ति ॥ ४० ॥ सासादनमिश्ररूप-
मार्गणाद्विकेऽपि जिनवर्जं सप्तपञ्चाशच्छतं सत्तायां भवति । क्षायिकसम्यक्त्वे एकपञ्चाशच्छतं
सत्तायां भवति । अविरतादिषु क्षायिकसम्यक्त्वमाश्रित्य गुणस्थानोक्ता सत्ता वाच्या । अभव्य-
मार्गणायां च सम्यक्त्रिमिश्रजिनाहारकसप्तकवर्जमष्टचत्वारिंशच्छतं सत्तायां भवतीति ॥ ४ ॥

अथ मार्गणामु सत्प्रकृतियन्त्राणि । ४ गतिमार्गणामु सत्प्रकृतयः ।

नरकाती [१-२-३ नरके]	— १५०-१५६-१४९-१४८-१४२- १४१ इति । शोषे— १५० मुरापुर्यर्जम् मिथ्या— ” ” सात्वा— १४९ आहारसप्तकजिनमुरापुर्य- मिथे— १५१ जिनमुरापुर्यर्जम् अविरते— १५० मुरापुर्यर्जम् । १४९ देवतिर्यंगायुर्दशानसप्तकवर्जम् । [क्षायिकमग्न्यष्टरीनाम्] १४८ तिनवर्जम् } एष जीव १४२ आहो धर्मम् } आश्रित्य । १४१ जिनाहारकसप्तकवर्जम् ।
४-५-६ नरके-१५६-जिनमुरापुर्यर्जम् ७ मी नरके-१५५-नरमुरापुर्यर्जिनवर्जम्	थाये० चतु० १-२-३ रस प्रमाणम्

देवताती संघमांदा सहस्रारम्	१५०-१५६ [इति द्वे] शोषे— १५० नरकापुर्यर्जं मिथ्या— १५६ नरकापुर्यर्जिनवर्जं सात्वा— १४९ आहो स० जिननरकापुर्य- मिथे— १५६ जिननरकापुर्यर्जं अविरते— १५० नरकापुर्यर्जं
आनतादिषु सर्वेषु— १५१ नरकापुर्यर्जं मनन० एष० ज्योतिष्केषु— १५६ जिननरकापुर्यर्जं	शायुर्जं सौमनेष्वर
तिर्यंगती	— १५० जिनवर्जे [शोषे सात्वादय र्जेषु च, सासादने १५०]
मनुजगती	— १५०-१५० इत्यादि तत्रोपि पूर्वेष्वर

५ अस्मिन्नि जातिमार्गणाया च प्रवृत्तिसत्ता । अथ मूलप्रकृतीराश्रित्य सत्तास्थानान्युच्यन्ते ।

रूफ-द्वि-त्रि- चतुरिन्द्रियेषु असंज्ञिनि च	ओषे मि } १५५-निगुणायुर्नकारायुर्न ध्यात्ये च } १४८-आहा० ७ वर्जम् १४९-सुरद्विकवर्जं १३७-नरक २-वै० ७ वर्जं १३४-मनुज २-उच्चैर्गात्रजं सास्त्रादने-१४७ विनाहा ० निर्वर्ज जांयु पंजां
पञ्चेन्द्रिये	सर्वत्र मनुजगतिवत् ।
५ स्थावरेषु	६ कायमार्गणायाम् ।
१ प्रसक्तये	प्रथमजातिचतुष्कवत् । पञ्चेन्द्रियजातिवत् ।

योगादिमार्गणासु ।

योग ३-वेद ३-कषाय ४-ज्ञान ४- भ्रान्त १-चारित्र्य ७-दर्शन ३-ऐश्वर्य ६- अभ्य-उपशम-क्षयोप-मिथ्या ०- संज्ञि-आहा० २-इति ४० मार्गणासु	ओषे-१५८ गुणस्थानेषु- गुणस्थानोक्त सत्तानुसारेण
केवल २ कयो-१५-१२ [१३ वर्ज]- १५-मात्र १० [नरक २-ति ० २-आत- प-उद्योत-जाति ४-स्था ०-साधा ०- सूक्ष्मवर्ज] वैदनीय २- गोत्र २-नरायु १२ [१३] वैदनीय १-उच्चै ०-नरा यु-वृत्ति-पञ्च-प्रसादि ३-सौभा ० -आदेय-यत्ता-पिन [नरायु १०-या]	सयोगिन आरम्भायो गुणान्तस मय वावत् । अवोयन्त्य समये ।
सास्त्रादने मिश्रे	-१५७ जिनवर्जम् ।
क्षायिकसम्प ०	ओषे- दर्शनसप्तकवर्जम् चतुर्थ्यात् १४ गुणगुणस्थानोक्त- सत्तावत्
अभ्यये	आये, } १४८-सम्प ०-मिथ- मिथ्या ० च } जिन-आहा० ७ वर्ज

मनुजगतिवर्जगतिप्रिकप्रथमजातिचतुष्कप्र
सकायवर्जकायपञ्च कनेदत्रिकरुगायचतुष्काज्ञा-
नत्रिकाविरतदेशविरतमामायिकचट्टेदोपस्थाप-
नीयपरिहारविशुद्धिक् सूक्ष्मसम्परायशुद्धेदया-
वर्जलेदयापञ्चकाभव्योपनमक्षयोपशममिश्रसा-
सादनमिथ्यात्तासजिप्पप्रकृत्यात्मरुमेरुमेर
सत्त्वस्थानं भवति । मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजाति-
त्रसकाययोगत्रिकयथास्यातशुद्धेदयाभव्य-
क्षायिकसम्पस्त्वसन्ध्याहारकेषु मत्प्रकृत्यात्म
कमष्टप्रकृत्यात्मकं चतुष्प्रकृत्यात्मकं चेति
त्रीणि भवन्ति । मत्वादिज्ञानचतुष्ककेवलदर्श-
नवर्जदर्शनत्रिकेष्टप्रकृत्यात्मकं सप्तप्रकृत्या-
त्मकं चेति द्वे भवतः । केवलज्ञानदर्शन-
योश्चतुष्प्रकृत्यात्मरुमेरुमेर भवति । अनाहा-
रकेष्टप्रकृत्यात्मकं चतुष्प्रकृत्यात्मकं चेति
द्वे भवत इति ।

अथ मार्गणासु मूलप्रवृत्तिसत्त्वस्थानानि ।

३ अमनुजगति-३ जाति-५ स्थावर काय-३ वेद-४ कषाय-३ भ्रान्त- ६ अयथा-चारित्र्य-५ अगुह्येदया-१ अभ्य-५ अक्षायिकसम्प-० १ अ संज्ञि इति ४० मार्गणासु	८ प्रकृतिरूपमेक सम्प्रादम्
मनु २-पञ्चे-०-प्रस-योग ३-यथा-०- शुद्ध-म-०-क्षा-०-सपि-आहा०- इति १२ मार्गणासु	८-सप्तमूलद वृत्तिरूपम् । ०-मोहनीयवर्जं ४-नाम-गो प्र-वेदनीय- भायुत्तर च ।
४ ज्ञान-३ दर्शन-३ सप्तप्रवृत्तिरूपम्, ७ मोहवर्जं केवलयो-३ नाम-गोप्र-वेदनीयपुर १२ । १ अनाहारके-३ सप्तप्रवृत्तिरूपम्, ४ केवलद्विकषय ।	

॥ अथोत्तरप्रकृतीराश्रित्य सत्तास्थानान्युच्यन्ते ॥

ज्ञानावरणान्तराययोः केवलज्ञानदर्शननर्जासु पट्टिमार्गणासु सर्वगुणस्थानेषु पञ्चप्रकृत्या-
त्मकमेकमेव सत्त्वस्थानं भवति, केवलज्ञानदर्शनमार्गणयोर्नास्ति, तयोः क्षीणत्वात् । मनुजग-
तिवर्जगतित्रिकेकेन्द्रियादिजातिचतुष्कभूम्यादिकायपञ्चकाज्ञानत्रिकपरिहारविशुद्धिकेदेश-

च्छतं सत्तायां भवति, आहारकसप्तकोद्वलने त्वष्टचत्वारिंशच्छतं भवति, देवद्विके उद्वलिते तु पष्टचत्वारिंशच्छतं भवति, नरकद्विकवैक्रियसप्तकयोस्तुद्वलितयोः सप्तत्रिंशदधिकं शतं भवति । तेजोवायुकायिकयोः मनुजद्विकोच्चैर्गोत्रोद्वलितयोश्चतुस्त्रिंशदधिकं शतं भवति । मनुजद्विकमुच्चैर्गोत्रं चोद्वल्य तेजोवायुम्यो निर्गतस्य यावदुच्चैर्गोत्रं मनुजद्विकं च न वधाति तावदन्यत्रापि चतुस्त्रिंशदधिकं शतं भवति । सासादने जिनाहारकसप्तकतिर्यग्वर्जायुस्तिक-
वर्जसप्तचत्वारिंशच्छतं भवति, तत्रोक्तप्रकृतीनामुद्वलनासमाध्यभावात् । पञ्चाक्षजातो मनु-
जगतिवद्वाच्यमिति ॥ ६ ॥

प्रथमकायपञ्चके प्रथमजातिचतुष्कवत्, नवरं तेजोवायुकायिकयोः सत्तायां मनुजायु-
रपि न वाच्यम् । त्रसकाये पञ्चाक्षवद्वाच्यमिति ॥ ६ ॥

योगत्रिकवेदत्रिककपायचतुष्ककेवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्काज्ञानत्रिकाविरतदेशविरतसामा-
यिकच्छेदोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिकसूक्ष्मसम्पराययथाख्यातकेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकले-
ख्यापङ्कभव्यौपशमिकक्षायोपशमिकमिध्यात्वसंख्याहारकानाहारकरूपासु चत्वारिंशन्मार्ग-
णास्त्वष्टपञ्चाशच्छतं सत्तायां भवति । यासु मार्गणासु यावन्ति गुणस्थानानि तासु गुणस्था-
नोक्ताः सत्ताप्रकृतयो वाच्याः, नयरभनाहारकमार्गणायां सासादने आहारकसप्तकव्यतिरिक्ता
वाच्याः । केवलज्ञानदर्शननयोरनरकद्विकतिर्यग्द्विकतापोद्योतजातिचतुष्कस्यावरसाधारणसू-
क्ष्मवर्जनामनवतिर्येदनीयद्विकगोत्रद्विकमनुजायूरूपाः पञ्च एवं पञ्चनवतिः प्रकृतयोऽयोगिन
उपान्तसमयं यावत् सत्तायां भवन्ति । चरमसमये तु सातासातयोरन्यतरा प्रकृतिरुच्चैर्गोत्रं
मनुजायुः मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसत्रिकसौभाग्यादेययशःकीर्त्तिजिनरूपनामनवकमिति
द्वादश प्रकृतयः सत्तायां मनुजानुपूर्व्या सह तु त्रयोदश भवन्ति ॥ ४० ॥ सासादनमिश्ररूप-
मार्गणाद्विकेऽपि जिनवर्जसप्तपञ्चाशच्छतं सत्तायां भवति । क्षायिकसम्यक्त्वे एकपञ्चाशच्छतं
सत्तायां भवति । अविरतादिषु क्षायिकसम्यक्त्वमाश्रित्य गुणस्थानोक्ता सत्ता वाच्या । अभव्य-
मार्गणायां च सन्यक्त्वमिश्रजिनाहारकसप्तकवर्जमष्टचत्वारिंशच्छतं सत्तायां भवतीति ॥ ४ ॥

अथ मार्गणासु सप्तप्रकृतियन्त्राणि । ४ गतिमार्गणासु सप्तप्रकृतयः ।

नरकगती [१-२-३ नरकेषु]	— १५०-१५६-१४२-१४८-१४२- १४१ इति । ओषे— १५० सुरासुर्वर्जम् मिध्या०— साक्षा-१४२ आहारसप्तजिनसुरासु मिधे—१५६जिनसुरासुर्वर्जम् अविरते—१५० सुरासुर्वर्जम् । १४२ देवतिपंगामुर्देशनसप्तकवर्जम् । [क्षायिकसम्यग्गृहीताम्] १४८ जिनवर्जम् } एकजीव- १४२ आहो० वज्रम् } माश्रित । १४१ जिनाहारकसप्तकवर्जम् ।
४-५-६नरकेषु-१५६-जिनसुरासुर्वर्जम् ० गी मरदे-१५५-नरसुरासुजिनवर्जम्	ओषे० धनु- १-२-३ रथ प्रभावम्

देवगती सौवर्गादा- सहस्रारम्	१५०-१५६ [इति दे] ओषे—१५० नरकासुर्वर्जम् मिध्या०—१५६ नरकासुर्जिनवर्जम् साक्षा०—१४२आहो०स०जिननरकासु मिधे—१५६ जिननरकासुर्वर्जम् अविरते—१५० नरकासुर्वर्जम्
आनतादिषु सर्वेषु—१५६ नरकासुर्वर्जम् भवत् ० रथ० ज्योतिष्केषु—१५६ जिननरकासुर्वर्जम्	सौवर्गवर्जम्
तिर्यग्गती	—१५० जिनवर्जम् [ओषे साक्षादनव- र्जेषु च, सासादने १५०]
मनुजागती	—१५८-१५०इत्यादि सर्वानि रूपवर्जम्

५ अस्मिन्नि जातिमार्गणायां च प्रकृतिमत्ता ।

रूक-दि-प्रि- गुरिन्द्रियेषु अस्मिन्नि च	ओपे मि- १५५-जिनसुरायुनरमायुर्जं ध्याये च १४८-आहा० ० धर्मम् १४९-सुरद्विकपञ्च ११०-नरक २-च० ० वज्रं ११४-मनुज २-उपेगाप्रजं सास्वादे-१४७ विनाहा ० निर्यय जंयु वंजाः
पञ्चेन्द्रिये	सर्वत्र मनुजगतिवत् । ६ कायमार्गणायाम् । प्रथमजातिचतुष्करम् । पञ्चेन्द्रियजातिवत् ।
५ व्यापरेषु १ प्रसङ्गये	

योगादिमार्गणासु ।

योग १-वेद १-कपाय ४-ज्ञान ४- अज्ञान १-चारित्र्य ०-दर्शन १-लेखा १- मध्य-उपशम-क्षयोप-०-मिष्या-०- संज्ञि-आहा० १-इति ४० मार्गणासु	ओपे-१५८ गुणस्थानेषु- गुणस्थानोक्त- सत्त्वानुमारेण
केवल २ कपो-९५-१२ [१३ वर्जं] — ९५-आहा. ९० [नरक २-ति ० २-आहा- ५-उपोत-आति ४-स्था ०-सापा ०- सूक्ष्मपञ्च] वेदनीय २- गोत्र २-नरायुः १२ [१३] वेदनीय १-उचिः ०-आ- युः-युगति-पंचे-प्रसादि ३-सौमा- -आदेय-यज्ञाः-जिन [नरानुपू-वा]	सयोमिन आरभ्यायो- गुणस्थानस- मय भावत् । अयोग्यन्त्य समये ।
सास्वादे मिश्रे	-१५७ जिनवर्जम् ।
क्षायिकसम्प०	ओपे- दर्शनसप्तकवर्जम् चतुर्धात् १४ गुणस्थानोक्त- सत्त्वावत्
अभग्ये	ओपे, } १४८-सम्प०-मिष- मिष्या० च } जिन-आहा० ० धर्म

अथ मूलप्रकृतीराश्रित्य सत्तास्यानान्युच्यन्ते ।

मनुजगतिवर्जगतित्रिकप्रथमजातिचतुष्कर-
सकायवर्जकायपञ्चकवेदत्रिकरुपायचतुष्काज्ञा-
नत्रिकाविरतदेशविरतमामायिरुच्छेदोपस्थाप-
नीयपरिहारविशुद्धिकसूक्ष्ममम्परायशुद्धेश्या-
वर्जलेदयापञ्चकाभय्योपशमभयोपशममिश्रसा-
मादनमिष्यात्वासंज्ञिष्वष्टप्रकृत्यात्मकमेकमेव
सत्त्वस्थानं भवति । मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजाति-
त्रसकाययोगत्रिकयथाख्यातशुद्धेश्याभय-
क्षायिकसम्पत्त्यसन्त्याहारकेषु मसप्रकृत्यात्म-
कमष्टप्रकृत्यात्मकं चतुष्प्रकृत्यात्मकं चेति
त्रीणि भवन्ति । मत्यादिज्ञानचतुष्ककेवलदर्श-
नवर्जदर्शनत्रिकेष्वष्टप्रकृत्यात्मकं मसप्रकृत्या-
त्मकं चेति द्वे भवतः । केवलज्ञानदर्शन-
योश्चतुष्प्रकृत्यात्मकमेकमेव भवति । अनाहा-
रकेऽष्टप्रकृत्यात्मकं चतुष्प्रकृत्यात्मकं चेति
द्वे भवत इति ।

अथ मार्गणासु मूलप्रकृतिसत्त्वानानि ।

१ मनुजगति-४ जाति-५ व्याप- काय-३ वेद-४ कपाय-३ अज्ञान- ६ अपपा० चारित्र्य-५ अशुद्धेश्या-१ अमध्य-५ अक्षायिकसम्प०-१ अ संज्ञि इति ४० मार्गणासु	८ प्रह्निरूपमेव सम्पन्नम्
मनुज-पंचे०-प्रस-योग १-वया०- शुद्ध-प्र०-क्षा०-संज्ञि-आहा०- इति १२ मार्गणासु	८-पर्वयुग-प्र- ह्निरूपम् । ७-सोहनीयवर्जं । ४-नाम-गो- त्र-वेदनीय- आयुष्यम् च ।
४ ज्ञान-३ दर्शन- ८ सर्वप्रह्निरूपम्, ७ मोदवर्जं केवलयो - ४ नाम-गोत्र-वेदनीयायुष्यम् । १ अनाहारके- ८ सप्तप्रह्निरूपम्, ४ देवद्विकपञ्च ।	

॥ अथोत्तरप्रकृतीराश्रित्य सत्तास्यानान्युच्यन्ते ॥

ज्ञानावरणान्तराययोः केवलज्ञानदर्शनवर्जासु षष्टिमार्गणासु सर्वगुणस्थानेषु पञ्चप्रकृत्या-
त्मकमेकमेव सत्त्वस्थानं भवति, केवलज्ञानदर्शनमार्गणयोर्नास्ति, तयोः क्षीणत्वात् । मनुजग-
तिवर्जगतित्रिकैकेन्द्रियादिजातिचतुष्कभूम्यादिकायपञ्चकाज्ञानत्रिकपरिहारविशुद्धिकदेश-

विरताविरतशुक्लेऽद्यावर्जलेऽद्यापञ्चकाभ्यमिध्यात्वसासादनमिश्रक्षायोपशमिकौपशमिका-
सन्ध्यनाहारकेषु दर्शनावरणस्य स्वीयस्वीयगुणस्थानं यावत् नवप्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानं भवति
तस्य च मनुजगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसकाययोगत्रिककेवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्कयथाख्यातचारि-
त्रकेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकशुक्लेऽद्याभ्यक्षायिकसम्यक्त्वसन्ध्याहारकेषु पशमश्रेण्यामुप-
शान्तमोहं यावत् क्षपकश्रेण्यां त्वनिवृत्तिप्रथमभागं यावन्नवप्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानं भवति,
स्यानर्द्धित्रिकक्षये तु क्षीणमोहद्विचरमसमयं यावत् पदप्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानं भवति, निद्रा-
द्विकक्षये पुनः क्षीणमोहचरमसमये चतुष्प्रकृत्यात्मकं सत्त्वस्थानं भवति । कषायचतुष्के वेद-
त्रिके च स्वस्वगुणस्थानपर्यन्तमुपशमकानामनिवृत्तिप्रथमभागं यावत् क्षपकाणां च नवप्र-
कृत्यात्मकं, तदनन्तरं क्षपकश्रेण्यां स्यानर्द्धित्रिकक्षये द्वितीयभागादारभ्य क्रोधादिक्षयप-
र्यन्तं पदप्रकृत्यात्मकं च सत्तास्थानं भवति । एवं सामायिकच्छेदोपस्थापनीययोरपि क्रमेण
वाच्यम् । केवलज्ञानदर्शनयोः दर्शनावरणस्य क्षीणत्वेन नास्ति सत्तास्थानमिति । सूक्ष्मसं-
राय उपशमकानां नवात्मकं क्षपकाणां च पडात्मकं स्थानं सूक्ष्मसंपरायरूपे गुणस्थाने वाच्यम् ॥

मनुष्यगतिपञ्चेन्द्रियजातित्रसकायकेवलज्ञानदर्शनयथाख्यातचारित्रभ्यसंज्ञिक्षायिकस-
म्यक्त्वानाहारकेषु सातासातरूपप्रकृतिद्विकात्मकमयोग्युपान्तसमयं यावद्भवति, अयोगिच-
रमसमये तु सातारूपमसातारूपं वा सत्त्वस्थानं भवति । मनुष्यगतिवर्जगतित्रिकैकेन्द्रियादि-
चतुष्काद्यकायपञ्चकाविरतयोगत्रिकवेदत्रिककषायचतुष्केवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्काज्ञानत्रि-
कयथाख्यातवर्जचारित्रपञ्चककेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकलेऽद्यापद्वाभ्यमिध्यात्वसासादनमि-
श्रक्षायोपशमोपशमसम्यक्त्वासन्ध्याहारकेषु सातासातरूपद्विप्रकृत्यात्मकं भवतीति ॥

॥ मार्गणां सु ज्ञानदर्शनावरणान्तरायवेदनीयानामुत्तरप्रकृतिसत्स्थानयन्त्राणि ॥

६२ मार्ग० सु ज्ञाना० सत्स्थानानि । ६० (केवलद्विकवर्ज) सु-१-५ प्रकृत्यात्मकम् केवलद्विकयोः—	
मार्ग० सु दर्शना० सत्स्थानानि ।	
१ अमनुजगति-४ गुणाति-५ स्या० काय-१ परिहार-०-१ देशवि-०-१ अ- वि-०-५ प्रथमच्छेद-१ अमध्य-३ अज्ञान-५ अक्षायिकसम्य-०- १ अर्हति-१ अनाहारक इति ३१ पु	१-९ प्रकृत्या- त्मकम्, स्व- स्वगुणस्थानं यावत्
मनुज-पंचे- प्रा-३ योग- पशान-पया- १ दर्शन-गुण- म-०-५०-सं- ति-भावा- इति १९ पु	१-९ उपशान्तमोहं यावदुपशमका- नाम्, अनि० प्र० भागं यावत्क्ष- पकाणां च । ६ क्षीणमोहोपान्त- समयं यावत् । ३ क्षीणमोहा- भ्यासमये ।

क्रोधादि३ वेद३ सामा० छेदोप- इति ९ पु	१-९ उपशमकानाम्, अनि० प्र० भागं यावत्क्षपकाणां च । क्षप- कानामनिवृत्तिद्वितीयभागादारभ्य क्रोधादिक्षयपर्यन्तम् ।
सू० संपराये केवल २ कयोः—	२-९ उपशमकानाम् १० से एव । ३ क्षपकाणां १० से एव । ०
६२ मार्ग० सु वेदनीयसत्स्थानानि ।	
मनुज-पंचे- वेदल१-यथा- म-०-संज्ञि-ज्ञा- अना० इति १० सु	२-२ अपोयुपान्तसमयं यावत्, १ अयोपन्त्यसमये च ।
वेद ५२ सु १-२ प्र० आरमकं स्वस्वगुणस्थानपर्यन्तम्	

अथ मार्गणासु मोहनीयस्य सत्तास्थानानि उच्यन्ते-तत्र देवनारकयोः पदं सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिः पड्विंशतिश्चतुर्विंशतिर्द्वाविंशतिरेकविंशतिरिति । तत्राष्टाविंशतिः कृतत्रिपुल्लस्य चतुर्व्यपि गुणस्थानेषु भवति । उद्धलितसम्यक्त्वस्य प्रथमतृतीयगुणस्थानयोः सप्तविंशतिः । उद्धलितमिश्रस्थानादिमिथ्यादृष्टयो मिथ्यादृष्टौ पड्विंशतिः । विसंयोजितानन्तानुबन्धिनः तृतीयचतुर्थयोः गुणस्थानयोः चतुर्विंशतिः प्रकृत्यात्मकं सत्तास्थानं भवति । तथा कश्चिन्नरः प्रथमसंहननी मिश्रमोहक्षयानन्तरं कृतकरणः कालं कृत्वा चतसृष्वपि गतिषु अन्यतमस्यां गच्छति, तत्र च यावत् सम्यग्त्वपुञ्जं क्षपयति तावत् द्वाविंशतिप्रकृतीनां सत्तास्थानं तुर्यगुणस्थाने भवति, क्षयानन्तरं चैकविंशतिरिति । तिर्यग्गतायप्येवमेव, नवरं पञ्चमगुणस्थाने त्रीणि-अष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतिरूपाणि भवन्ति, शेषाणि न सन्ति । मनुजगतिपञ्चाक्षजातित्रसकाययोगत्रिकशुद्धके-श्यासंज्ञ्याहारकेषु स्वीये स्वीये गुणस्थाने यानि प्राग् उक्तानि सत्तास्थानानि तानि सर्वाणि धाच्यानि । प्रथमजातिचतुःष्वत्रसकायवर्जकायपञ्चकासंज्ञिषु मिथ्यादृष्टौ त्रीणि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पड्विंशतिरिति । सासादने अष्टाविंशतिरूपमेकमेव भवतीति । पुरुषवेदे पुरुषवेदक्षयानन्तर्भागीनि पञ्चचतुस्त्रिद्व्येकप्रकृत्यात्मकानि वर्जयित्वा शेषाणि दश भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पड्विंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादशेति । तत्र मिथ्यादृष्टौ त्रीणि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः सप्तविंशतिः पड्विंशतिरिति । सासादने अष्टाविंशतिः । मिश्रे अष्टाविंशतिसप्तविंशतिचतुर्विंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । अविरतमम्यगृह्यादिषु चतुर्विंशतिचतुर्विंशतित्रयोविंशतिर्द्वाविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च सत्तास्थानानि भवन्ति । अपूर्वकरणे अष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । अनिवृत्तिचादरे अष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतित्रयोदशद्वादशैकादशरूपाणि पदं भवन्ति । स्त्रीवेदे अष्टाविंशतिसप्तविंशतिपड्विंशतिचतुर्विंशतित्रयोविंशतिर्द्वाविंशत्येकविंशतित्रयोदशद्वादशरूपाणि नव सत्तास्थानानि भवन्ति । नपुंसकवेदे च अष्टाविंशतिसप्तविंशतिपड्विंशतिचतुर्विंशतित्रयोविंशतिर्द्वाविंशत्येकविंशतित्रयोदशरूपाण्यष्टौ सत्त्वस्थानानि भवन्ति । वेदद्विकेऽपि गुणस्थानेषु भावना पुंवेदवद्वाच्या । क्रोधे द्वादश सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पड्विंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादश, पञ्च, चतसश्चेति । त्रिद्व्येकप्रकृत्यात्मकानि सत्तास्थानानि न सन्त्येव, क्रोधक्षयानन्तरभावित्वादिति । माने त्रयोदश सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पड्विंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादश, पञ्च, चतस्रः, तिष्ठश्चेति । द्विप्रकृत्यात्मकमेकप्रकृत्यात्मकं च न भवति, मानक्षयानन्तरभावित्वादिति । मायायां चतुर्दशसत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पड्विंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविं-

शतिः, एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादश, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे इति । लोमे सर्वाणि सत्तास्थानानि भवन्ति । चतुर्विंशतिः कपायेषु गुणस्थानेषु सत्तास्थानानि पुंवेदवद्वाच्यानि, नवरं नवमगुणस्थाने सप्तविंशतिपङ्क्तिशतत्रयोविंशतिद्वाविंशतिवर्जानि स्वीयस्वीयमार्गणोक्तानि सर्वाणि सत्तास्थानानि भवन्ति । मत्यादिज्ञानचतुष्कसामायिकच्छेदोपस्थापनीयेषु सप्तविंशतिपङ्क्तिशतवर्जानि शेषाणि त्रयोदश भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादश, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे, एका चेति । तत्र मत्यादित्रिके अविरतसम्यग्दृष्टेरारम्य क्षीणमोहपर्यवसानानि नव गुणस्थानानि भवन्ति, मनःपर्यवज्ञाने प्रमत्तसंयत्तादारभ्य क्षीणमोहपर्यन्तानि सप्त गुणस्थानानि भवन्ति । सामायिकच्छेदोपस्थापनीययोः प्रमत्ताप्रमत्तापूर्वकरणानिवृत्तिवादाख्यानि चत्वारि गुणस्थानानि भवन्ति । तत्र सत्तास्थानानि गुणस्थानोक्तानि स्वयं वाच्यानि । अज्ञानत्रिके चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पङ्क्तिशतिः, चतुर्विंशतिश्चेति । तत्र प्रथमगुणस्थाने चतुर्विंशतिवर्जानि त्रीणि भवन्ति । सासादने अष्टाविंशतिरूपमेकमेव सत्तास्थानं भवति । मिश्रे च पङ्क्तिशतिवर्जानि त्रीणि सत्तास्थानानि भवन्ति । फेयलज्ञानदर्शनयोः मोहनीयस्य क्षीणत्वेन सत्तास्थानं न विद्यते । परिहारविशुद्धौ प्रमत्ताप्रमत्तयोः पञ्च सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिश्चेति । देशविरतेऽपि परिहारविशुद्धिवत् पञ्च सत्तास्थानानि भवन्ति । यथाख्याते उपशान्तमोहगुणस्थाने त्रीणि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिरेकविंशतिरिति । क्षीणमोहादौ सत्तास्थानं नास्ति, मोहाभावादिति । अविरते सत्तास्थानानि सप्त भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पङ्क्तिशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिश्चेति । मिथ्यादृष्टावष्टाविंशतिसप्तविंशतिपङ्क्तिशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । सास्वादने अष्टाविंशतिर्भवति । मिश्रे अष्टाविंशतिसप्तविंशतिचतुर्विंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिवर्जानि पञ्च भवन्ति । सूक्ष्मसम्पराये चत्वारि सत्त्वस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिरेकविंशतिरेकं चेति ।

अपिदर्शने मिथ्यादृष्ट्यादिषु द्वादशस्ववधिदर्शनविक्षायां तु सर्वाणि मोहनीयस्य सत्तास्थानानि भवन्ति, अविरतसम्यग्दृष्ट्यादौ विवक्षणे तु सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिवर्जानि त्रयोदश सत्तास्थानानि भवन्ति । गुणस्थानेषु गुणस्थानोक्तानि सत्तास्थानान्यत्र भावनीयानि । एवमेव चक्षुरचक्षुर्दर्शनयोरपि सत्तास्थानानि वाच्यानि, नवरं गुणस्थानानि द्वादशापि भवन्ति । तेजःपद्मयोरष्टाविंशतिसप्तविंशतिपङ्क्तिशतिचतुर्विंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिरूपाणि पदं भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टावष्टाविंशतिसप्तविंशतिपङ्क्तिशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । सासादने अष्टाविंशतिः भवति, मिश्रे अष्टाविंशतिसप्तविंशतिचतुर्विंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति ।

अविरतसम्यग्दृष्टिदेशविरतप्रमत्ताप्रमत्तेषु सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिर्वर्जानि चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति । ननु द्वाविंशतिप्रकृतिरूपं सत्त्वस्थानं तेजःपद्मयोः कथं भवति ? तच्च क्षायिकसम्यक्त्वोत्पत्तेः प्राक् दर्शनमोहक्षपकस्य मिश्रमोहनीयक्षयानन्तरं सम्यक्त्वमोहनीयं यावत् क्षपयति तावद्भवति, तदा च शुक्लेऽस्यायामेव भवति, नान्यासु, अन्यथा त्रयोविंशतिप्रकृत्यात्मकमपि सत्तास्थानं स्यात्, मिथ्यात्वक्षयानन्तरं यावत् मिश्रमोहनीयं न क्षपयति तावत् दर्शनमोहक्षपकस्य प्राप्यमाणत्वादिति चेत् ? न, कृतकरणस्यान्यतमस्यां लेखायां सद्भावात्, तदुक्तं कर्मप्रकृतिवृत्तौ—“चरमे च स्थितिरण्डे उत्कीर्णे सत्यसौ क्षपकः कृतकरण इति परिभाष्यते, तथा चाह—“कयकरणद्वाह पच्छिमे होई, पश्चिमे चरमे एण्डे उत्कीर्णे कृतकरणाद्यायां वर्तते कृतकरणो भवतीत्यर्थः । अस्यां च कृतकरणाद्यायां वर्तमानः पश्चिक्काळमपि कृत्वा चतसृणां गतीनामन्यतमस्यां गतावुत्पद्यते, लेखायामपि पूर्वं शुद्धायामेवासीत्, सम्प्रति त्वन्यतमस्यां गच्छति” इति । यन्त्रकेषु त्रयोविंशतिरूपमपि सत्तास्थानं स्वीकृतं तदभिप्रायेण कृतकरणाद्यायाः पूर्वमपि शुभलेखात्रिकं स्वीकृतमिति । कृष्णनीलकापोताख्यासु पट् सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पङ्क्तिशतिः, चतुर्विंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिश्चेति । तत्राद्यानि त्रीणि मिथ्यादृष्टौ भवन्ति । सासादने आद्यमेव भवति, मिश्रे अष्टाविंशतिसप्तविंशतिचतुर्विंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टौ मतान्तरेण देशविरतप्रमत्तयोरपि अष्टाविंशतिचतुर्विंशत्येकविंशतिद्वाविंशतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ।

न च द्वाविंशतिरूपं प्रकृतिस्थानं न संभवतीति वाच्यम्, कृतकरणस्यान्यतमस्यां गतौ लेखायां च गमनस्योक्तत्वात्, द्वाविंशतिप्रकृतिरूपस्य सत्त्वस्थानस्यापि चतसृष्वपि गतिपूक्तत्वाच्च, तदुक्तं कर्मप्रकृतिवृत्तौ न्यायाचार्यैः—“द्वाविंशतिश्चतसृष्वपि गतिषु प्राप्यते” इति । ननु लेखायामपि पूर्वं शुद्धायामेवासीत् सम्प्रति त्वन्यतमस्यां गच्छतीत्येव कर्मप्रकृतिवृत्तावुक्तं न तु पण्णामन्यतमस्यामिति कथमवसीयते अशुभासु द्वाविंशतिप्रकृतिरूपं सत्त्वस्थानं संभवतीति चेत् ? न, कृतकरणस्य नरकगतौ गमनस्योक्तत्वेन तत्राशुभलेखात्रिकस्यैव सद्भावात् । ननु यलेखायां हि जन्तवो स्थियन्ते परभवेऽपि तल्लेखायामेवोत्पद्यन्ते, न पुनः पाश्चात्यभवान्त्यसमयेऽन्यो लेखापरिणामोऽन्यश्चागामिभग्नसमय इति, तदुक्तं—“जलेसाईं दब्बाईं आयइत्ता काळं करेइ तलेसेसु जवजइ” इति, ततः पूर्वभवे यं कृतकरणस्य दर्शनक्षपकस्य लेखा सैव नरकगतावुत्पत्तिसमयादन्तर्मुहूर्त्तं यावद्भवतु, तत ऊर्ध्वमशुभा इति चेत् ? न, नरतिरश्चामन्तर्मुहूर्त्तं शेषे आयुषि देवनरकसत्का लेखाऽऽगच्छतीत्युक्तत्वात्, तदुक्तं लघुसंग्रहण्यां—“तिरिनर आगामिभवे लेसाए अइगए सुप निरया । पुञ्जभवलेससेसे अंतमुहुचे मरणमिति ॥ १ ॥” इति ।

ननु तृतीयां भूमिं यावत् क्षायिकसम्यग्दृष्टिर्गच्छति, तत्र च नीलकापोतरूपं लेखाद्विकमेव भवति, न कृष्णलेखा, तदुक्तम्—“दुसु काळ तइआए काळ नीळा य नीळ पंकाए” इति, धूमप्रभादिषु तिसृषु भूमिष्वेव कृष्णलेखा, ततः कथं तत्र द्वाविंशतिप्रकृतिरूपं

सत्त्वस्थानं संभवेदिति चेत् ? सत्यम्, भवनपत्यादिषु लेख्याचतुष्कस्य विद्यमानत्वेन तत्र दर्शनक्षपकस्य गमने न कोऽपि दोष इति ।

अभ्ये पड्विंशतिप्रकृत्यात्मकमेकमेव सत्तास्थानं भवति, अनादिमिथ्यादृष्टिवादिति । अभ्ये च सर्वाणि सत्त्वस्थानानि भवन्ति । सम्यक्त्वमार्गणायां पशमिकसम्यग्दृष्टौ सत्तास्थानं भवतः, तद्यथा—अष्टाविंशतिश्चतुर्विंशतिरिति । उपशमितानन्तानुबन्धिनोऽष्टाविंशतिः, विसंयोजितानन्तानुबन्धिनश्च चतुर्विंशतिः । औपशमिकसम्यग्दृष्टौ भवन्त्यष्टौ गुणस्थानान्यविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्योपशान्तमोहं यावदिति । अष्टस्वपि त एव द्वे सत्त्वस्थाने भवत इति । क्षायिकसम्यग्दृष्टौ नव सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—एकविंशतिः, त्रयोदश, द्वादश, एकादश, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे, एका चेति । क्षायिकसम्यग्दृष्टामविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्यायोगिकेवलिपर्यवसानान्येकादशगुणस्थानानि भवन्ति । तत्र अविरतेरारभ्यापूर्वकरणं यावदेकविंशतिप्रकृत्यात्मकं सत्त्वस्थानं भवति । नवमगुणस्थाने नवापि सत्त्वस्थानानि भवन्ति । सूक्ष्मसम्पराये एकमेकविंशतिश्च । उपशान्तमोहे चैकविंशतिप्रकृत्यात्मकमेव सत्त्वस्थानं भवति । क्षीणमोहादौ नास्त्येव सत्त्वस्थानं, क्षीणमोहत्वादेवेति । क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टौ चत्वारि सत्त्वस्थानान्यविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्याऽप्रमत्तान्तं यावत् चतुर्विंशतिरपि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, चतुर्विंशतिः, त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिरिति । मिश्रसम्यक्त्वे त्रीणि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, चतुर्विंशतिरिति । सासादनसम्यग्दृष्टावष्टाविंशतिप्रकृत्यात्मकमेकमेव सत्त्वस्थानं भवति । मिथ्यादृष्टावष्टाविंशतिसप्तविंशतिपड्विंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति । अनाहारकमार्गणायां पट् सत्त्वस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अष्टाविंशतिः, सप्तविंशतिः, पड्विंशतिश्चतुर्विंशतिर्द्वाविंशतिरेकविंशतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टावाद्यानि त्रीणि भवन्ति । सासादने आद्यमेव भवति । अनाहारके मिश्रगुणस्थानमेव न भवति । अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तविंशतिपड्विंशतिवर्जानि चत्वारि भवन्ति । देशविरतेरारभ्य क्षीणमोहपर्यन्तानि गुणस्थानान्येवानाहारके न भवन्ति । अन्तिमद्विके क्षीणमोहत्वात् सत्तास्थानानि न भवन्तीत्युक्तानि मार्गणायां मोहनीयस्य सत्तास्थानानि ।

॥ अथ ६२ मार्ग० मोहनीयसत्त्वस्थानयन्त्राणि ॥

नरकगति	—२० कृतश्रिपुंनस्य	१-२ ३-४ गुणेषु
देयगलोः	—२४ उद्ध० सम्यक्त्वस्य	१-३
तिर्यंगतो	—२६ उद्ध० मिथ्यासा-	१-मे
च	भादि मिथ्यादृष्टौ.	
	—२४ विसंयोजितानाम्	३-४
	—२२ कृतकरणचतुर्मेतिकानाम्	४-५
	—२३ क्षा० सम्यग्दृष्टाम्	४-५
तिर्यंगतो	—२१-२८-२४ वंशत्रये.	

यनुज-पने०-प्रस-योग ३	} स्वस्वगुणस्थानोक्तवत्
शुद्ध-मध्य-संज्ञि-चतुरच-	
क्षु-आहा० इति १२ पु	
४ कुजाति ५ काय-मिथ्या०—	२८-२७-२६ प्रथमगुणे
पसंक्षि इति ११ ॥	२८ द्वितीयगुणे.
पुंवेदे	१०—२८-२७-२६-२५-२४-२३-२२-२१-२०-१९-१८-१७-१६-१५-१४-१३-१२-११-१०-९-८-७-६-५-४-३-२-१-०
	मिथ्यात्वे ३—२८-२७-२६.
	सासादने १—२८.

पुंवेदे	मिधे १—२८-२७-२४.
	अतिरादाप्रमत्तम्—२८-२४-२३ —२२-२१.
	भद्रं १—२८-२४-२३.
	अभिपूती १—२८-२४-२३-१३— १०-११.
स्त्रीवेदे	१—२८-२७-२४-२३-२२- २१-१३-१२.
	गुणग्यानेषु—पुंवेदवत्.
मपुष्ये	८—२८-२७-२४-२३-२२-२१-१३ गुणग्यानेषु—पुंवेदवत्.
श्रोत्रे १२—	{ २८-२७-२४-२३-२२-२१- १३-१२-११-१०-९.
माने १३—	{ २८-२७-२४-२३-२२-२१- १३-१२-११-१०-९-८.
सायायां १४—	{ २८-२७-२४-२३-२२-२१- १३-१२-११-१०-९-८-७.
श्रोत्रे १५—	{ २८-२७-२४-२३-२२-२१- १३-१२-११-१०-९-८-७-६.
अत्र कषायेषु गुणग्यानेषु पुंवेदवत्, अत्र अक्षरे २७-२४-२३-२२ वर्जयित्वा स्वस्वमार्गगोष्ठवत् ।	
४ ज्ञान-सामां— { २८-२७-२३-२२-२१-१३ पेक्षेप० इति १३ } { १२-११-१०-९-८-७-६-५-४-३-२-१ ३ अक्षरेषु ४—२८-२७-२४-२३.	
२ केवलस्यो—०	
१ परिहारे ५-प्रमत्ते अप्रमत्ते ४— { २८-२७-२३-२२-२१.	
१ दशविरते ५—२८-२७-२३-२२-२१.	
१ यथाप्याते ३— { उपसान्तमोहे—२८-२७-२३ हृगिमोहादि—०	
अविरते	७—२८-२७-२४-२३-२२-२१.
	मिथ्याते ३—२८-२७-२४.
	साक्षादने १—२८.
	मिधे ३—२८-२७-२४.
	अविरते ५—२८-२४-२३-२२-२१

गुणग्यानेषु ४—२८-२७-२३-२१.	
अविरते १५— { २८-२७-२४-२३-२२-२१- [विमर्शेन सह] { १३-१२-११-१०-९-८-७-६-५-४-३-२-१.	
[विमर्शदिने]—२७-२६-वर्जयित्वा.	
अत्रापि गुणं वदन्त्या यथासंभवम् ।	
तेजोनेत्रादि—२८-२७-२४-२३-२२-२१.	
पञ्चमे ६	मिथ्याते ३—२८-२७-२४.
	साक्षादने १—२८.
	मिधे ३—२८-२७-२४.
	अतिरादाः— यथाप्याते ४— { २८-२४-२३-२१
अनुमासु { अतिरान्तरात्—२८-२७-२३-२१. ४-५-६ सु } ४— { २८-२७-२३-२१.	
अमप्ये १—२४ मृत्तिकरम् ।	
वपतामे २—२८-२७.	
शायिके	१—२१-१३-१२-११ ५-४-३-२-१.
	४ तः ८ सु १—२१.
	९ मे ९—२१-१३-१२-११-१०-९-८-७-६-५-४-३-२-१.
	१० मे २—१-२१.
	११ मे १—२१.
	१२-१३-१४ सु—०
अथोपपत्ते ४—२८-२७-२३-२२ [४ तः ७ गुणेषु]	
मिधे ३—२८-२७-२४ [मृत्तिकरम्]	
साक्षादने १—२८ [द्वितीयगुणे.]	
अनाहारे	६—२८-२७-२४-२३-२२-२१.
	मिथ्याते ३—२८-२७-२४.
	साक्षादने १—२८.
	मिधे—० [अनहारकषायायां]
	अविरते ४—२८-२७-२३-२१. १३-१४ सु—० [अतिरान्तरात्]

अथ मार्गणास्वायुष्कर्मणः सत्त्वस्थानान्युच्यन्ते—मनुष्यतिर्यग्गतयोः आयुषः चत्वार्यपि सत्त्वस्थानानि भवन्ति । नरकगतेः देवायुर्वर्जानि त्रीणि भवन्ति । देवगतेः—नरकायुर्वर्जानि त्रीणि भवन्ति । एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियेषु तिर्यङ्मनुजायूरूपे द्वे एव सत्त्वस्थाने भवतः, देवनारकयोः गमनाभावात् तत्सत्के न भवत इति । पञ्चेन्द्रियेषु चत्वार्यपि सत्त्वस्थानानि भवन्ति । पृथ्वीजलघनस्पतिकार्येषु तिर्यङ्मनुजायूरूपे द्वे भवतः । तेजोवायुकाधिकयोः तिर्यग्गायूरूपमेकमेव सत्त्वस्थानं भवति, शेषगतित्रिके गमनाभावादिति । त्रसकाधिके चत्वार्यपि सत्त्वस्थानानि भवन्ति । योगत्रिकवेदत्रिककषायचतुष्काज्ञानत्रिककेवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्काविरतदेशविरतसामयिकच्छेदोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिकेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकलेइयापङ्कभव्याभ्यमिथ्यात्वसासादनमिश्रौपशमिकक्षायोपशमिकक्षायिकसङ्ख्यसङ्ख्याहारकानाहारकेषु चत्वारि सत्त्वस्थानानि भवन्ति । संभवसत्तापेक्षया सूक्ष्मसम्पराययथाख्यातयोरपि चत्वारि भवन्ति, अन्यथा मनुजदेवायूरूपे द्वे भवतः । केवलज्ञानदर्शनयोः मनुजायूरूपमेकमेव सत्तास्थानं भवतीत्युक्तानि मार्गणास्वायुष्कर्मणः सत्तास्थानानि ।

॥ ६२ मार्गणास्वायुःसत्त्वस्थानानि ॥

अथ मार्गणास्थानेषु नामकर्मणः

सत्तास्थानान्युच्यन्ते—

१ मनुजतिर्यग्गतयोः ४—सर्वाणि, नारके ३—देवायुर्वर्जितानि.
देवगतौ ३—नरकायुर्वर्जितानि.
४ कुजगतिषु २—तिर्यग्गायुर्वर्जितानि
पञ्चेन्द्रिये ४—सर्वाणि.
१ पृथ्वीजलघनेषु २—ति० नरायुषः
१ तेजोवायव्योः १—तिर्यग्गायुः
त्रसकाये ४—सर्वाणि,
सूक्ष्मसम्पराये ४—[संभवसत्तापेक्षया] यथाख्याते २—दे०—नरायुः [संभवसत्ताहितम्]
१ केवलशोः १—नरायुः
४ शेषमार्गणास्तु ४—सर्वाणि.

चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अ्युत्तरशतं, व्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । मिथ्यादृष्टौ अ्युत्तरशतपण्णवतिवर्जं द्वे भवतः । सासादने पञ्चनवतिः, मिश्रे अ्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । तुर्यगुणस्थाने चत्वार्यपि सत्तास्थानानि भवन्ति । तिर्यग्गतौ पञ्च सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—अ्युत्तरशतं, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, व्यशीतिरिति । तत्र तिर्यग्धु जिननामासत्त्वेन अ्युत्तरशतं पण्णवतिरूपं च न भवति, जिननामविरहे अ्युत्तरशतमाहारकसत्ताभावे च पञ्चनवतिः, देवद्विकोद्वलने तु त्रिनवतिः, नरकद्विक्रयैकियसप्तकोद्वलने तु चतुरशीतिः, मनुष्यद्विकोद्वलने तु व्यशीतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टौ पञ्चापि सत्त्वस्थानानि

नरकगतौ नाम्नः सामान्येन अ्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि त्रीणि सत्तास्थानानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टावपि त्रीणि भवन्ति । सासादने पञ्चनवतिः मिश्रे अ्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टौ च त्रीण्यपि भवन्ति । भावनास्त्वेवं आहारकसत्ताजिननाम्नोरुभयोः मिथ्यात्वे युगपत् सत्ताभावात् अ्युत्तरशतं न भवति, जिननामासत्त्वे अ्युत्तरशतमाहारकसत्ताकासत्त्वे पण्णवतिरुभयासत्त्वे पञ्चनवतिश्च भवतीति । देवगतौ नाम्नः

भवन्ति । सासादने पञ्चनवतिः, मिथ्याविरतदेशविरतानां द्युत्तरशतं पञ्चनवतिश्च भवतीति । मनुजगताबुद्धलनायोग्यद्व्यशीतिवर्जानि द्वादशसत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, चतुरशीतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिः, नव, अष्टाविति । तत्र सर्वप्रकृतिसमुदायरूपं त्र्युत्तरशतं, जिनहीनं द्युत्तरशतं, जिनयुतमाहारकसप्तकविहीनं पण्णवतिः, उभयविहीनं पञ्चनवतिः, क्षपकश्रेण्यां नामत्रयोदशक्षये त्वाद्यचतुष्क्रमेव यथाक्रमं नवतिरेकोननवतित्र्यशीतिर्द्व्यशीतिश्च भवति । कश्चिदेकेन्द्रियो देवद्विकमुद्बल्य मनुजेषु समुत्पन्नः तत्र च यावद्देवद्विकं न वध्नाति तावत् त्रिनवतिः, स एव सनरकद्विकं वैक्रियसप्तकमुद्बल्य मनुज्येषु समागतः सन् देवद्विकसहितं नरकद्विकसहितं या वैक्रियसप्तकं यावन्न वध्नाति तावत् चतुरशीतिः । तीर्थकरस्यायोगिकेवलिनो नव, सामान्यकेवलिनोऽष्टाविति । तत्र मिथ्यादृष्टौ पञ्च भवन्ति, तद्यथा-द्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिश्चेति । सास्वादने मिश्रे च द्वे भवतः, तद्यथा-द्युत्तरशतम्, पञ्चनवतिरिति । अविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्यापूर्वकरणान्तेषु चत्वारि सत्त्वस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । अनिवृत्तिवादरे सूक्ष्मसम्पराये चाष्टौ सत्त्वस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिरिति । उपशान्तमोहं चत्वारि भवन्ति, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । क्षीणमोहं सयोगिकेवलिनि च नवत्येकोननवतित्र्यशीतिर्द्व्यशीतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । अयोगिकेवलिनि उपान्त्यसमयं यावत् क्षीणमोहोक्तानि चत्वारि, चरमसमये तु नवाष्टाविति ॥ ४ ॥

एकद्वित्रिचतुरिन्द्रियेषु तिर्यग्गतिवत् पञ्च सत्तास्थानानि भवन्ति । नवरं मिथ्यात्वसास्वादनरूपं गुणस्थानद्विकं वाच्यम् । पञ्चाक्षेषु सर्वाणि सत्तास्थानानि मनुजगतिवद्बल्यस्थानानि, नवरं कश्चित्तजसकायिको वायुकायिको वा मनुजद्विकमुद्बल्य पञ्चेन्द्रियेषु समागतोऽपर्याहावस्थायां यावत् मनुजद्विकं न वध्नाति तावत् द्व्यशीतिप्रकृत्यात्मकं सत्त्वस्थानं भवति । यद्वा क्षपकश्रेण्यां पञ्चनवतिसत्ताकस्य त्रयोदशक्षये द्व्यशीतिर्भवति ॥ ५ ॥

भूजलाग्निवायुयनस्पतिष्वेकेन्द्रियवद्वाच्यम् । नवरं तेजोवायुषु मिथ्यादृष्टिगुणस्थानमेव भवति । त्रसकायिकेषु पञ्चेन्द्रियवदिति ॥ ६ ॥

मनोवाग्योगिषु दश सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा-त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, चतुरशीतिः, त्र्यशीतिः, उद्बलनायोग्यवर्जद्व्यशीतिरिति । मनुजद्विकविहीनं द्व्यशीतिप्रकृतिरूपं न भवति, अपर्यासावस्थाभावित्वात्, उच्छ्रयपेक्षया तु भवत्यपि । नवाष्टरूपे तु न भवतः, अयोग्यवस्थाभावित्वात्तयोः । शेषाणि सत्तास्थानानि मनुजगतिवत् परिभाषनीयानि । काययोगिषु मनोयोगिवत्, नवरं मनुजद्विकविहीनमपि द्व्यशीतिरूपं सत्तास्थानं भवति ॥ ३ ॥

वेदत्रिके कपायचतुष्के च काययोगिवद्वाच्यम् ॥ ७ ॥

मत्स्यादिज्ञानचतुष्के त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिनवत्येकोननवतित्र्यशीतिद्व्य-
शीतिरूपाण्यष्टौ भवन्ति । तत्राविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्योपशान्तमोहगुणस्थानं यावदुपशमश्रे-
ण्यां क्षपकश्रेण्यामनिवृत्तिवादरप्रथमभागं यावदाद्यानि चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति ।
ततः क्षीणमोहं यावत् त्रयोदशप्रकृतिक्षये नवत्येकोननवतित्र्यशीतिद्व्यशीतिरूपाणि चत्वारि
भवन्ति । मनःपर्यवज्ञाने प्रमत्तादारभ्य क्षीणमोहपर्यवसानानि गुणस्थानानि भवन्ति ।
मत्स्यादिज्ञानत्रिके अविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्य क्षीणमोहपर्यन्तानि भवन्ति । केवलज्ञाने पद-
सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिः, नव, अष्टौ
चेति । तत्र सयोगिकेवलिनः अयोगिन्युपान्तसमर्थं च यावदाद्यानि चत्वारि, अन्त-
रामये च नवाष्टाविति । विभङ्गज्ञाने त्रीणि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—द्व्युत्तरशतम्,
पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टौ त्रीणि भवन्ति । सासादनमिश्रयोः पण्णवति-
वर्जं द्वे भवतः । मतिश्रुताज्ञानद्विके पदं भवन्ति, तद्यथा—द्व्युत्तरशतम्, पण्णवतिः,
पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । मिथ्यादृष्टौ पदपि भवन्ति । सासा-
दनमिश्रयोः द्व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवत इति ॥ ८ ॥

अविरते त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि सप्त
भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टापाद्यविहीनानि पदं भवन्ति । सासादनमिश्रयोः द्व्युत्तरशतपञ्चन-
वतिरूपे द्वे भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टौ त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि
भवन्ति । देशविरतपरिहारविशुद्धयोः त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि
भवन्ति । परिहारविशुद्धौ प्रमत्ताप्रमत्तरूपे द्वे गुणस्थाने भवतः । सामायिकच्छेदोपस्थापनीय-
योरष्टौ सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतम्, द्व्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः,
नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिरिति । तत्र प्रमत्ताप्रमत्तापूर्वकरणेष्वद्यानि च-
त्वारि भवन्ति । अनिवृत्तिवादेऽष्टावपीति । सूक्ष्मसम्पराये चानिवृत्तिवादरवदष्टौ भवन्ति ।
यथाख्यातचारित्रिण उपशान्तमोहं त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि
भवन्ति । क्षीणमोहे सयोगिकेवलिनश्च नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, द्व्यशीतिरिति
चत्वारि भवन्ति । अयोगिकेवलिनश्चत्वारि तान्येव नवाष्टौ चेति ॥ ७ ॥

चक्षुरचक्षुर्दर्शनयोः नवाष्टौ वर्जयित्वा दोषाणि दश भवन्ति, केवलं चक्षुर्दर्शने मनुज-
द्विकविहीनं द्व्यशीतिप्रकृत्यात्मकं न भवति । तत्र मिथ्यादृष्टौ द्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवति-
त्रिनवतिचतुरशीतिरूपाणि पञ्च, अचक्षुर्दर्शने द्व्यशीतिवियुतानि पदं भवन्ति । सास्वादनादिषु
मनुजगतियद्वाच्यम् । अवधिदर्शनेऽष्टौ सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्व्युत्त-
रशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, नवतिः, एकोननवतिः, त्र्यशीतिः, मनुजद्विकयुता द्व्यशीति-
रिति । गुणस्थानेष्वपिज्ञानवद्वाच्यम् । केवलदर्शने केवलज्ञानवद्वाच्यम् ॥ ४ ॥

आद्यछेदयात्रिके सप्त सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतम्, द्व्युत्तरशतम्,

पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टौ नीलका-
पोतयोः आद्यवर्जानि पट् भवन्ति । कृष्णलेश्यायां मिथ्यात्वे त्र्युत्तरशतपण्णवतिवर्जानि पञ्च
भवन्ति सास्वादनमिश्रयोः द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टिदेशवि-
रतप्रमत्तेषु त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । तेजःपद्मयोः
चत्वारि सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनव-
तिरिति । मिथ्यादृष्ट्यादित्रिके द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टिदेशवि-
रतप्रमत्ताप्रमत्ताख्येषु चतुर्षु गुणस्थानेषु चत्वार्यपि सत्तास्थानानि भवन्ति । शुक्ललेश्या-
यां त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिनवत्येकोननवतित्र्यशीतिद्व्यशीतिरूपाण्यष्टौ भव-
न्ति । मिथ्यादृष्ट्यादित्रिके द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्यो-
पशान्तमोहं यावत् त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । अनि-
वृत्तिबादरे त्रयोदशक्षयानन्तरं नवत्येकोननवतित्र्यशीतिद्व्यशीतिरूपाणि चत्वारि सयोगि-
केवलिनं यावत् भवन्ति ॥ ६ ॥

अन्ये द्वादशापि सत्तास्थानानि भवन्ति । अभन्ये चत्वारि भवन्ति, तद्यथा—पञ्चनवतिः,
त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति ॥ २ ॥

मिथ्यात्वे पट् भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशी-
तिः, द्व्यशीतिरिति । सास्वादनसम्यग्दृष्टौ, द्युत्तरशतम्, पञ्चनवतिश्चेति । मिश्रदृष्टावप्येवमेव
द्वे भवतः । क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टावविरतादिचतुर्षु गुणस्थानेषु चत्वारि सत्तास्थानानि भव-
न्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतम्, द्युत्तरशतम्, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । औपशमिकसम्यग्दृष्टा-
वविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्योपशान्तमोहं यावत् क्षायोपशमिकवच्चत्वारि भवन्ति । क्षायिकसम्य-
ग्दृष्टौ त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिनवत्येकोननवतित्र्यशीतिद्व्यशीतिनवाष्टरूपाणि
दश भवन्ति । तत्राविरतसम्यग्दृष्टेरारभ्यानिवृत्तिबादरसम्परायं यावदाद्यानि चत्वारि
भवन्ति । अनिवृत्तिबादरे नामत्रयोदशक्षये तु नवत्यादीनि चत्वारि सयोगिकेवलिनं यावत्
भवन्ति । अयोगिकेवलिनि नवत्यादीनि पट् भवन्तीति ॥ ६ ॥

संज्ञिनि मनोयोगवत् नाम्नः सत्तास्थानानि वाच्यानि, अयोग्यवस्थायामपि संज्ञित्व-
विवक्षणे नवाष्टरूपेऽपि भवतः । असंज्ञिनि मिथ्यादृष्टौ पञ्च सत्तास्थानानि भवन्ति, तद्य-
था—त्र्युत्तरशतम्, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । सास्वादने पञ्च-
नवतिरूपमेकमेव भवति ॥ २ ॥

आहारके नवाष्टौ वर्जयित्वा सर्वाणि सत्तास्थानानि भवन्ति । गुणस्थानेषु काययोगिवत्
सर्वं वाच्यम् । अनाहारके द्वादशापि सत्तास्थानानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टौ त्र्युत्तरशतपण्ण-
वतिपञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि पट् भवन्ति । सास्वादने पञ्चनवति-
रूपमेकमेव भवति । अविरतसम्यग्दृष्टौ त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि
चत्वारि भवन्ति । सयोगिकेवलिनि नवत्येकोननवतित्र्यशीतिद्व्यशीतिरूपाणि चत्वारि,

भवन्ति । अयोगिकेवलानि पूर्वोक्तानि चत्वारि नवाष्टसहितानि भवन्ति ॥ २ ॥ इत्युक्तानि मार्गणास्थानेषु नामकर्मणः सत्तास्थानानि ॥

॥ अथ मार्गणासु नाम्नः सत्तास्थानानि ॥

मार्गणा	क	सत्तास्थानानि [नाम्नः] कस्मिन् गुणे
नरकगती	३	— १०२-९६-९५ [ओघेव] मिथ्यात्वे ३—१०२-९६-९५ सास्त्रादने १—९५ मिश्रे २—१०२-९५ अविरते ३—१०२-९६-९५
देवगती	४	— १०३-१०२-९६-९५ मिथ्यादष्टौ २—१०२-९५ सास्त्रादने १— मिश्रे २- १०२ अविरते ४—१०३-१०२-९६-९५
तिर्यग्गती	५	— १०२-९५-९३-८४-८२ मिथ्यादष्टौ-१०२-९५-९३-८४-८२ मा० १-९५ ३-४-५ गुणेषु २—१०२-९५
मनुजगती	१२	— १०३-१०२-९६-९५-९३-९०- ८९-८४-८३-८२-८१-८० मिथ्यात्वे ५—१०२-९६-९५-९३- ८४ २-३ यो. २—१०२-९५ ४त ८पु४—१०३-१०२-९६-९५ ९-१० यो ८—१०३-१०२-९६- ९५-९०-८९-८३-८२ ११ मे ४—१०३-१०२-९६-९५ १२-१३ योः ४—९०-८९-८३-८२ १४ लोपान्तसमय यावत् १४ स्यान्त्यसमये—९-८
भुक्तातिपु	५	ओघे ५—१०२-९५-९३-८४-८२ १ मे २ ये च तिर्यग्गतिवत्
पञ्चेन्द्रिये	१२	मनुजगतिवत्
पृथ्वी अप- वगस्पतिपु	५	— १०२-९५-९३-८४-८२ [ओघे १-२ योऽत्र] तिर्यग्गतिवत्
तेजोवा- यवो.	५	— १०२-९५-९३-८४-८२ [ओघे -१ मे च]
अस्रकाये	१२	— मनुजगतिवत्
मनोयोगे वचनयोगे	९ (१०)	— १०३-१०२-९६-९५-९३-९०- ८९-८४-८३-८२ वां छन्दोपेक्षया
काययोगे	१०	— मनोयोगवत् पर ८२ सहितं
३ वेदेषु	१०	९-८ वर्जं सदाणि
४ कपायेषु	१०	९-८ वर्जं दोषाणि
३ मस्या विपु	८	— १०३-१०२-९६-९५-९०-८९- ८३-८२ ४ त ११ सु ४-१०३-१०२-९६- ९५ उपरामकेषु ४त ९मस्य ४-१०३-१०२-९६-९५ प्रथमभागं क्षपकापेक्षया ९ मस्य द्वितीयभा ४-९०-८९ यात् क्षीणमोह यावत् -८३-८२
मन पर्यये केवलज्ञाने	८ ६	— मस्यादिवत्, परगुणस्थानानि ४त १२ — ९०-८९-८३-८२-९-८ १३ दो-१४ दो उपान्तसमयं यावत् ४-९०-८९-८३-८२ १४ इत्य चरमसमये २-९-८
विभागे	३	— १०२-९६-९५ मिथ्यात्वे ओघे च. १०२-९५ सास्त्रादने.
मत्स्यज्ञाने शुक्ताज्ञाने	६	१०२-९६-९५-९३-८४-८२ ओघे मिथ्यात्वे ६ ओघवत् सास्त्रादने २-१०२-९५ मिश्रे च

अधिरते	०	१०३-१०२-२६-२५-२३-८४-८२ मिथ्यात्वे ६-१०३ वर्जानि शेषाणि. सास्वा० मिथ्ययोः द्वे-१०२-२५ मध्यवर्त्ते चत्वारि-१०३-१०२-२६-२५
देशाधिरते	४	१०३-१०२-२६-२५ अंशमगुणस्थाने एव.
परिहारे	४	१०३-१०२-२६-२५ [६-७ गुणयोः]
सामायिके छेदोप०	८	ओषेत्-१०३-१०२-२६-२५-२०- ८९-८३-८२ ६-३-८-गुणेषु ४-१०३ -१०२-२६-२५.९ मे ८-ओषवत्
सू संपराये	८	-सामायिकवत्, परं १० मे गुणे.
पथाख्याते	८	- ११ मे ४ -देशाधिरतिवत्. १२-१३ योः ४-९०-८९-८३-८२ १४ हो ६-९०-८९-८३-८२-९-८
चक्षुषि अचक्षुषि	९ १०	-८२-९-८ वर्जशेषाणि ९. -९-८ वर्जशेषाणि १० मिथ्यात्वे ५-१०२-२६-२५-२३- ८४-चक्षुषि. ॥ ६-१०२-२६-२५-२३-८४ -८२ अ० चक्षुषि. २ यादिपु-मनुजगतिवत्. द्वयोः
अवविद्	८	-१०३-१०२-२६-२५-२०-८९ -८३-८२ ४ तः १२ गुणेषु-अवविज्ञानवत्
केवलदं	६	-केवलज्ञानवत्. गुण० १३-१४
रूप्यावि- छेदयामु	७ जी.का. कृ०	-१०३-१०२-२६-२५-२३-८४-८२ मिथ्यात्वे ६-१०३ वर्जानि. शेषाणि मिथ्या० ५-१०३, २६ वर्जानि. २-३ योः २-१०२-२५ ४-५-६ पु ४-१०३-१०२-२६-२५
२ तेजः- पद्मयोः	४	-१०३-१०२-२६-२५ मिथ्यात्वे २-१०२-२५ २-३ योः २-१०२-२५ ४-५-६ पु ४-१०३-१०२-२६-२५

शुद्धे	८	-१०३-१०२-२६-२५-२०-८९-८३-८२ मिथ्यात्वे-१०२-२५ २-३ योः-१०२-२५ ४ तः ११ पु-१०३-१०२-२६-२५ उपशमकानाम्. ९ तः १३ पु-२०-८३-८२ क्षपकाणाम्
अभ्ये	१२	-सर्वाणि. मनुजगतिवत्.
अमभ्ये	४	-२५-२३-८४-८२
मिथ्यात्वे	६	-१०२-२६-२५-२३-८४-८२
सास्वादने	२	१०२-२५
मिथ्ये	२	-
संयोप०	४	१०३-१०२ २६-२५ [४-५-६-७ गुणेषु]
उपशमे	४	१०३-१०२-२६-२५ [४ तः ११ योः यावत्]
क्षायिके	१०	१०३-१०२-२६-२५-२०-८९ ८३-८२-९-८ ४ तः ८ म यावत् ४-१०३-१०२- २६-२५- ९-१० मे ८-१०३-१०२-२६-२५ -२०-८९-८३-८२ ११ मे ४-१०३-१०२-२६-२५ १२-१३-मे ४-२०-८९-८३-८२ १४ हो ६-२०-८९-८३-८२-९-८
संज्ञिनि	९ [११]	-मनोयोगवत् अयोगिविविक्तया
असंज्ञि०	५	-१०२-२५-२३-८४-८२. मि- थ्यात्वेऽपि पञ्च सास्वादने १-२५
आहारके	१०	-२-८ वर्जशेषाणि. [गुणेषु का- ययोगवत्]
अनाहारे	१२	-सर्वाणि. मिथ्यात्वे ६-१०२-२६-२५-२३-८४-८२ सास्वादने १-२५ अधिरते ४-१०३-१०२-२६-२५ संयोगिनि ४-२०-८९-८३-८२ अयोगिनि ६-२०-८९-८३-८२-९-८

अथ गोत्रस्य सत्स्थानान्युच्यन्ते—देवनरकगत्योः चतुर्विंशतिः गुणस्थानेषु गोत्रस्य द्विप्रकृत्यात्मकमेकमेव सत्तास्थानं भवति । तिर्यग्गतौ मिथ्यादृष्टिगुणस्थाने द्विप्रकृतिरूपं नीचगोत्ररूपमेकप्रकृत्यात्मकं च भवति । सास्वादनादिषु चतुर्षु द्विप्रकृत्यात्मकमेकमेव भवति । मनुजगतौ द्विप्रकृत्यात्मकयोगिद्विचरमसमये यावद्भवति, चरमसमये उच्चैर्गोत्ररूपमेकमेव भवति ॥ ४ ॥ जातिपञ्चककार्यपट्टकार्ययोगवेदैत्रिककैषायचतुष्कर्मतिश्रुताज्ञानाविरताचक्षुर्दर्शनाशुभलेइयात्रिकभैरव्याभैरवमिथ्यात्वासंज्ञिसंज्ञाहारकानाहारकरूपासु त्रयस्त्रिंशन्मार्गणासु तेजोवायुकायिकयोरुच्चैर्गोत्रोद्भूतानानन्तरं ततो निर्गत्य चान्यासूकरूपासु मार्गणास्वागतस्य मिथ्यादृष्टेः नीचगोत्ररूपमेकमेव सत्त्वस्थानं भवति । अन्येषां तु द्विप्रकृत्यात्मकं मिथ्यादृष्ट्यादिषु सर्वेषु गुणस्थानेष्वेकमेव भवति । मार्गणासु गुणस्थानानि स्वयं वाच्यानि ॥ ११ ॥ वाइसनोयोगमत्यादिज्ञानचतुष्कविभङ्गज्ञानयथाख्याताविरतवर्जचारित्रपञ्चकचक्षुरादिदर्शनद्विकशुभलेइयात्रिकोपशमक्षयोपशमक्षायिकमिश्रसांसादनरूपासु द्वाविंशतिषु मार्गणासु मिथ्यादृष्टिषु गुणस्थानेषु सर्वत्र द्विप्रकृत्यात्मकमेकमेव सत्त्वस्थानं भवति ॥ २२ ॥ केवलज्ञानकेवलदर्शनयथाख्यातचारित्र्येषु गुणस्थानद्वयेऽपि द्विप्रकृतिरूपम्, अयोगिचरमसमये उच्चैर्गोत्ररूपं च भवति ॥ ३ ॥ इत्युक्तानि मार्गणास्थानेषु गोत्रकर्मणः सत्तास्थानानि ॥

॥ मार्गणासु गोत्रसत्स्थानानि ॥

देव-नरकगतौ	१-३०-नी०	[१-२-३-४ गुणेषु]
तिर्यग्गतौ	१-३०-नी०	मिथ्यात्वे
	१-नी०	
	१-३०-नी०	[१-१-४-५ गुणेषु]
मनुजगतौ	१-३०-नी०	अयोग्युपान्त्यसमयं यावत्
	१-३०	अयोगिविरमसमये.
११ मार्गणासु	१-३०-नी०	मिथ्यात्वे.
	१-नी०	
	१-३०-नी०	मिथ्यादृष्टिमिथ्यानासु
भवन-वचन-४ मत्यादि-विमंग-		
५ यथाख्यातावि० वर्जसा०-२ चक्षु-	१-३०-नी०	
रादि-३ सुलेइया-५ मिथ्यात्ववर्जस-	मिथ्यात्वादेषु.	
म्यकव [इति २२] पु		
केवलज्ञान-यथा०	१-३०-नी०	११-१४ गुणयोः
केवलदर्शन	१-३०	१४ जे चरमसमये.

॥ मार्गणासु संक्रमप्रकृतय उच्यन्ते ॥

देवनरकगत्योः सामान्येन संक्रमे आयुश्च. तुष्कवर्जं चतुष्पञ्चाशच्छतं भवति । तत्र मिथ्यादृष्टौ मिथ्यात्ववर्जं त्रिपञ्चाशच्छतं भवति । सास्वादाने तदेवाहारकसप्तकं जिनसम्यक्त्वमिश्रवर्जं त्रिचत्वारिंशच्छतं भवति । मिश्रे तदेवाहारकसप्तकयुतमुच्चैर्गोत्रवर्जमेकोनपञ्चाशच्छतं भवति । अविरतसम्यग्दृष्टौ जिनमिश्रमिथ्यात्वयुतं तदेव द्विपञ्चाशच्छतं भवति । अयं च प्रकारः सौधर्मादिषु रत्नप्रभादित्रिकेषु विद्यते । भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्केषु पट्टादिषु चौघे जिनवर्जं त्रिपञ्चाशच्छतं, मिथ्यात्वे मिथ्यात्ववर्जं द्विपञ्चाशच्छतं, सास्वादाने त्रिचत्वारिंशच्छतं मिश्रे एकोनपञ्चाशच्छतमविरते चैकपञ्चाशच्छतं भवति । तमस्तमायां सामान्येन त्रिपञ्चाशच्छतं भवति, मिथ्यादृष्टौ मिथ्यात्वनीचगोत्रवर्जं तदेवैकपञ्चाशच्छतं संक्रमे प्राप्यते । सास्वादाने आहारकसप्तकसम्यक्त्वमिश्रवर्जद्विचत्वारिंशच्छतं, मिश्रे आहारकसप्तकनीचयुतमुच्चैर्गोत्रवर्जं तदेवैकोनपञ्चाशच्छतं

सप्तसप्तम्या	ओषे १५२-जिनवर्जं, [४ आयुर्वर्जं च]	
	मिथ्यावे १५१-मिथ्या० नीचेवर्जं च.	
	सास्वादने १४२-आ००-सस्य०-मि० च.	
	मिश्रे १४९-उच्चैर्वर्जं आहा० ० नीचेवर्तं.	
	अविरते १५१-मिश्र-मिथ्यात्वसहितं	
तिर्यग्गतौ	ओषे १५३	भयनपत्यादिवत् प्रकृतिवर्जनं शुद्धीकरणं च.
	मिथ्या० १५२	
	सारवा० १४३	
	मिश्रे १४९	
	अविरते १५१	
	देशविरते १५१-अविरतवत्	
मनुजे	गुणस्थानोक्तः संक्रमप्रकृतयः	
४ कुजाति	ओषे १५३ जिन-४ आयुर्वर्जं	
१ असंज्ञि	मिथ्यात्वे १५२. मिथ्यात्ववर्जं.	
भू-जल सह	१४५, आहा० सप्तकोटिलि.	
	१४३, देवद्विकोटिलि.	
	१३४, दश २ वै० ० कोटिलि.	
	१३०, नर २-गौत्र २ वर्जं.	
	सारवा० १४३ जिनाहा० दर्शन ३ आयुः ४ वर्जं.	

तेजो- वायोः	ओषे, मिथ्यात्वे	१५१, मिथ्या०-जिन-नीच- आयुः ४ वर्जं १४५-१४३-१३४-१३० मूलाधिकवत्
पंचे० प्रसयोः	मनुजगतिवत्	
४२ मार्ग- णामु	स्वस्वगुणस्थानोक्तसंक्रमानुसारेण.	
केवलरके	० संक्रमाभावः	
आयिके	ओषे, १४३ उच्चैर्गो०-दर्श००-आयुः ४ वर्जं. ४ तः ६, १४१ ओषवत् ७-८ से, १४५ सातवर्गं. ९ से, १४४ यशोवर्जं. १० से, १३३-२१ मोहनीयवर्जं. ११, १२, १३, १४, दो च संक्रमाभावः	
अभरवे	१४३, जिव०-आ००-दर्श००-आयुः ४ वर्जं.	

अथ मार्गणामु संक्रमस्थानान्युच्यन्ते-तत्र ज्ञानावरणान्तराययोः केवलज्ञानदर्शनयथा-
ख्यातचारित्र्यजोष्वेकोनपटिमार्गणामु पञ्चपञ्चप्रकृत्यात्मकमेकमेव संक्रमस्थानं यावत्सु
स्वीयेषु स्वीयेषु गुणस्थानेषु भवति ॥ ५९ ॥ केवलज्ञानदर्शनयथाख्यातचारित्र्येषु नास्ति
संक्रमस्थानमिति ॥ ३ ॥

मनुजगतिवर्जगतित्रिकाद्यजातिचतुष्काद्यकायपञ्चकाज्ञानत्रिकाविरतदेशविरतपरिहार-
विशुद्धिकशुकुलेद्यावर्जलेद्यापञ्चकाभन्यमिथ्यात्वसास्वादनमिश्रक्षायोपशमिकौपशमिकासं-
ज्ञयनाहारकरूपासु मार्गणामु स्वीयेषु २ सर्वेषु गुणस्थानेषु नवप्रकृत्यात्मकं दर्शनावरणस्य
संक्रमस्थानं प्राप्यते ॥ ३१ ॥ मनुजगतिपञ्चाक्षजातित्रसकाययोगत्रिकवेदत्रिककषायचतुष्क-
केवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्कसामाधिकच्छेदोपस्थापनीयसूक्ष्मसम्परायकेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रि-
कशुकुलेद्याभन्यक्षायिकसम्यक्त्वसंज्ञाहारकरूपासु मार्गणामु दर्शनावरणस्य नवप्रकृत्यात्मकं
पदप्रकृत्यात्मकं च संक्रमस्थानं भवति । गुणस्थानेषु स्वयं प्रागुक्तानुसारेण संक्रमस्थानं
परिभाषनीयमिति । पदप्रकृत्यात्मकं च क्षपकश्रेण्यामनिवृत्तिकरणे स्थानार्द्धित्रिकक्षयानन्तरं
यफ्यमिति ॥ २८ ॥

केवलज्ञानदर्शनयथाख्यातचारित्र्येषु नास्ति संक्रमस्थानम्, प्रतिग्रहाभावादिति ॥ ३ ॥
वेदनीयस्य केवलज्ञानदर्शनयथाख्यातचारित्र्येषु संक्रमस्थानं न भवति, साम्परायिक-

बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥३॥ सूक्ष्मसम्पराये असातवेदनीयरूपमेकमेव संक्रमस्थानं भवति, सातवेदनीयस्य तु बध्यमानत्वेन तस्य प्रतिग्रहत्वादिति ॥ १ ॥ मनुजगतिपञ्चाक्ष-जातित्रसकाययोगत्रिकवेदत्रिककपायचतुष्ककेवलवर्जज्ञानचतुष्कसामायिकच्छेदोपस्थापनी-यपरिहारविशुद्धिकेवलवर्जदर्शनत्रिकशुभलेख्यात्रिकभग्नक्षायोपशमिकौपशमिकक्षायिकसं-ख्याहारकरूपासु मार्गणासु प्रमत्तं यावत् सातासातरूपे द्वे संक्रमस्थाने भवतः । अप्रमत्ता-दायसातरूपमेकमेव संक्रमस्थानं भवति, सातस्य तु बध्यमानत्वेन तस्य प्रतिग्रहभावात् सातरूपं संक्रमस्थानं न भवतीति ॥ ३२ ॥ मनुजगतिवर्जगतित्रिकाद्यजातिचतुष्काद्यकाय-पञ्चकाज्ञानत्रिकाविरतदेशविरताशुभलेख्यात्रिकाभग्नमिथ्यात्वसासादनमिश्रासंशयनाहारक-रूपासु मार्गणासु सातासातरूपे द्वे संक्रमस्थाने भवतः ॥ २६ ॥

॥ मार्गणासु संक्रमस्थानयन्त्राणि ॥

ज्ञानावरणीये अन्तराये च	
२ केवल १ यथा० पु । ० संक्रमाभावः (पटद्वाभावेन)	
शेष ५९ पु । १-५ प्रकृत्यात्मकम्	
दर्शनावरणीये	
१ नरगतिवर्जगति-४ कुजाति-५ स्था- वाकाय ३ अज्ञान-अविरत-देशवि०-प- रिहार-५ भाषाछेदया-अमय-५ क्षायि- कवर्जसंम्य-०-असंश-अमाहारे [११] पु	१-नवमकृ- त्यात्मकं स्व- स्वसर्वगुणेषु-
केवलद्विके यथाख्याते च	० संक्रमाभावः पटद्वाभावेन
शेष २८ पु २ । सर्वप्रकृत्यात्मक, १ सः १० गुणेषु क्षमकाणां-	
१ स्त्यान० ११ हिंस क्षपकाणां नवमगुणतः स्त्या०	
१ क्षयानन्तरम्	
वेदनीये	
केवल-१ यथा० पु । प्रतिग्रहाभावेन संक्रमाभावः	
१ मनुजवर्जगति, ४ कुजाति, ५ स्था० काय, ३ अज्ञान, अविरत, देशवि०, ३ कु- लेदया, अम०, मिथ्या०, सास्वा०, मिश्र, असं०, अनाहार इति २६ पु	२ सातमसातं च
सू० संपराये । १ असातरूपम्	
शेष ३२ पु । २ सातमसात वा. १ सः ९ गुणेषु	
[२-१ इति] १ असातमेव ० सः १० गुणेषु	

संक्रमस्थानानि भवन्ति । क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टेः सम्यक्त्वस्य प्रतिग्रहत्वेन तद्व्यतिरिक्ता सप्तविंशतिः, औपशमिकसम्यग्दृष्टेरावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य मिश्रसम्यक्त्ववर्जा

मोहनीयस्य संक्रमस्थानानि त्रयोविंशतिः भवति, तद्यथा-सप्तविंशतिः, पड्विंशतिः, पञ्चविंशतिः, त्रयोविंशतिर्द्वाविंशतिरेकविंश-तिर्विंशतिरेकोनविंशतिरष्टादश, चतुर्दश, त्रयोदश, द्वादशैकादश, दश, नवाष्टौ, सप्त, षट्, पञ्च, चतस्रः, तिस्रः, द्वे, एक-प्रकृत्यात्मकं चेति ।

वेदनारकर्तिर्येषु सामान्येन पञ्च संक्रमस्था-नानि भवन्ति, तद्यथा-सप्तविंशतिः, पड्विंश-तिः, पञ्चविंशतिः, त्रयोविंशतिः, एकविंशति-रिति । मिथ्यादृष्टावाद्यानि चत्वारि संक्रमस्था-नानि भवन्ति । तत्र मिथ्यात्वस्य प्रतिग्रहत्वेन तद्व्यतिरिक्ताः सप्तविंशतिः, सम्यक्त्वे षड्वलि-ते पड्विंशतिः, मिश्रे तूद्वलिते अनादिमिथ्यादृ-ष्टेर्वा पञ्चविंशतिः, विसंयोजितानन्तानुबन्धि-नः प्राप्समिथ्यात्वस्यानन्तानुबन्धिमिथ्यात्व-व्यतिरिक्ताः त्रयोविंशतिरिति । सास्वादनमि-श्रयोः पञ्चविंशतिः, दर्शनत्रिकस्य संक्रमाभा-वात् । मिश्रे विसंयोजितानन्तानुबन्धिनश्चैक-विंशतिरिति । अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तविंशति-पड्विंशतित्रयोविंशत्येकविंशतिरूपाणि चत्वारि

पड्डिंशतिः, विसंयोजितानन्तानुबन्धिनः त्रयोविंशतिः । क्षायिकसम्यग्दृष्टेः नरकेषु बालुका-
प्रभां यावत्, देवेषु चतुर्विधेष्वपि, तिर्यक्षु युगलिकेषु न शेषेष्वेकविंशतिप्रकृत्यात्मकं
संक्रमस्थानं भवति । देशविरतौ तिरश्चां सप्तविंशतिपड्डिंशतित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रम-
स्थानानि पूर्ववत् परिभावनीयानि । युगलिकतिर्यक्षु देशविरतेरभावाद्देशविरतावेकविंशति-
प्रकृत्यात्मकं संक्रमस्थानं न भवतीति ॥ ३ ॥ मनुष्यगतिपञ्चाश्वजातित्रसकाययोगत्रिक-
चक्षुरचक्षुर्दर्शनशुक्ललेदयाभ्यसंज्ञाहारकरूपासु मार्गणासु सर्वाणि संक्रमस्थानानि भवन्ति ।
भावना तु प्रागुक्तगुणस्थानानुसारेण कर्तव्येति ॥ १२ ॥ जातिचतुष्ककायपञ्चासंज्ञज्ञान-
त्रिकरूपासु मार्गणासु मिथ्यादृष्टौ सप्तविंशतिपड्डिंशतिपञ्चविंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति ।
यासां सास्वादनगुणस्थानं स्यात् तासां तत्र पञ्चविंशतिप्रकृतिरूपं संक्रमस्थानं भवति ।
अज्ञानत्रिके मिथ्यादृष्टौ त्रयोविंशतिप्रकृतिरूपमपि संक्रमस्थानं स्यात् । मिश्रगुणस्थाने
पञ्चविंशत्येकविंशतिरूपे द्वे संक्रमस्थाने भवत इति ॥ १६ ॥

मत्यादिज्ञानचतुष्कसामायिकच्छेदोपस्थापनीयावधिदर्शनरूपासु मार्गणासु पञ्चविंशति-
रूपं संक्रमस्थानं न भवति । शेषाणि संक्रमस्थानानि स्वस्वगुणस्थानानुसारेण स्वयं परि-
भावनीयानि । अवधिदर्शने आद्यगुणस्थानत्रिकविवक्षणे तु पञ्चविंशतिरूपं संक्रमस्था-
नं भवत्यपि । मनःपर्यवज्ञाने पड्डिंशतिरूपमपि न भवति, प्राथमिकौपशमिकसम्यक्त्वो-
द्भवत्वात्तस्येति ॥ ७ ॥ सूक्ष्मसम्पराययथाख्यातयोरुपशमश्रेण्यां द्विप्रकृतिरूपमेकमेव संक्र-
मस्थानं भवति, शेषाणि तु न भवन्तीति ॥ २ ॥ केवलज्ञानदर्शनयोः मोहनीयस्य संक्रम-
ण्य न भवति, क्षीणत्वात्, कुतः स्थानचिन्तेति ॥ २ ॥ देशविरतपरिहारविशुद्धिकयोः
स्वस्वगुणस्थाने सप्तविंशतिपड्डिंशतित्रयोविंशतिद्वविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च संक्रम-
स्थानानि प्रागिव परिभावनीयानि । नवरं परिहारविशुद्धौ पड्डिंशतिरूपं संक्रमस्थानं न
भवति, प्राथमिकौपशमिकसम्यक्त्वोद्भवत्वात्तस्येति ॥ २ ॥

अविरते पद संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—सप्तविंशतिः, पड्डिंशतिः, पञ्चविंशतिः,
त्रयोविंशतिः, द्वाविंशतिः, एकविंशतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टावाद्यानि चत्वारि, सास्वादाने
पञ्चविंशतिः, मिश्रे पञ्चविंशतिरेकविंशतिश्च, अविरतसम्यग्दृष्टौ सप्तविंशतिपड्डिंशतित्रयो-
विंशतिद्वविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च भवन्ति । सर्वत्रापि भावना प्रागिव कर्तव्येति ॥ १ ॥

शुक्लवर्जलेदयापञ्चके सप्तविंशतिपड्डिंशतिपञ्चविंशतित्रयोविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च
संक्रमस्थानानि भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टौ सप्तविंशतिपड्डिंशतिपञ्चविंशतित्रयोविंशतिरूपाणि
चत्वारि भवन्ति । सास्वादाने पञ्चविंशतिरूपं संक्रमस्थानं भवति । मिश्रे पञ्चविंशत्येकविंशति-
रूपे द्वे भवतः । अविरतादिष्वशुभलेदयात्रिके क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टेरौपशमिकसम्यग्दृष्टेर्वा-
यलिपाया ऊर्ध्वं सप्तविंशतिः संक्रामति, पड्डिंशतिसंक्रमस्थानं तु न संभवति औपशमिकस-
म्यग्दृष्टेरायलिकाया अभ्यन्तरवर्त्तितात्, तत्र च शुभलेदयात्रिकमेव संभवतीति संभाषयामः,
यतो यद्यपि औपशमिकसम्यक्त्वे पट्टशीतां पटपि लेदया उक्तः तथापि फर्मप्रकृत्यादी

प्रथमसमयादारभ्यौपशमिकसम्यग्दृष्टिः गुणसंक्रममन्दमुहूर्त्तं यावत् करोति ततश्च विध्या-
तसंक्रम इत्युक्तं, गुणसंक्रमश्च प्रायेण प्रशस्ताध्यवसाये भवतीति । तेजःपद्मलेश्ययोः
पङ्क्तिशतिसंक्रमस्थानमौपशमिकसम्यग्दृष्टेर्भवति । एकविंशतिसंक्रमस्थानं क्षायिकसम्यग्दृष्टेः
कृतकरणस्य वा भवति । त्रयोविंशतिसंक्रमस्थानं विसंयोजितानन्तानुबन्धिनः उपशमितान-
न्तानुबन्धिनश्च भवति । मिथ्यात्वक्षये द्वाविंशतिसंक्रमस्थानं शुक्लेश्यां विहाय नान्यासु
भवतीति तन्नोक्तम् ॥ ५ ॥ अभव्ये पञ्चविंशतिरूपमेकमेव संक्रमस्थानं भवति ॥ १ ॥

मिथ्यात्वादित्रिके स्वस्वगुणस्थानोक्तानि संक्रमस्थानानि भवन्ति ॥ ३ ॥

क्षायोपशमिकसम्यक्त्वे चतुर्ध्वपि गुणस्थानेषु सप्तविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविं-
शतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । तत्राष्टाविंशतिसत्ताकस्य सप्तविंशतिः, विसंयोजितानन्तानु-
बन्धिन उपशमितानन्तानुबन्धिनो वा त्रयोविंशतिः, दर्शनक्षपकस्य मिथ्यात्वे क्षपिते द्वाविं-
शतिः, कृतकरणस्यैकविंशतिरिति ॥ १ ॥ औपशमिकसम्यग्दृष्टौ सप्तविंशतिपङ्क्तिशतित्रयो-
विंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशतिचतुर्दशत्रयोदशैकादशदशाष्टसप्तपञ्चचतुर्द्विरूपाणि पञ्च-
दश भवन्ति । तत्राविरतादिषु चतुर्षु सप्तविंशतिपङ्क्तिशतित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि भवन्ति ।
अपूर्वकरणे त्रयोविंशतिरूपमेकमेव भवति । शेषाणि सर्वाण्यनिवृत्तिवादरे भवन्ति, भावना
तूपशमसम्यग्दृष्टिमाश्रित्योपशमश्रेणियत् कर्त्तव्या, सूक्ष्मसम्पराधोपशान्तमोहयोः द्विप्रकृत्या-
त्मकमेकमेव भवतीति ॥१॥ क्षायिकसम्यग्दृष्टौ षोडश संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-ए-
कविंशतिविंशतिरेकोनविंशतिरष्टादश त्रयोदश द्वादशैकादश दश नवाष्टौ षट् पञ्च चतस्रः
तिस्रो द्वे एका चेति । भावना त्वनिवृत्तिवादरगुणस्थाने क्षायिकसम्यग्दृष्टिमाश्रित्योभय-
श्रेण्यां कृतैवेति ॥ १ ॥

अनाहारकर्माणायां सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिसप्तविंशतित्रयोविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च
संक्रमस्थानानि भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टौ सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिसप्तविंशतिरूपाणि त्रीणि
भवन्ति । सास्वादने पञ्चविंशतिरूपम्, अविरते सप्तविंशतित्रयोविंशत्येकविंशतिरूपाणि
त्रीणि भवन्ति ॥ १ ॥

नपुंसकवेदे सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिसप्तविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशतित्रयो-
दशद्वादशरूपाणि नव संक्रमस्थानानि भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टौ सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिसप्त-
विंशतित्रयोविंशतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति । सास्वादने पञ्चविंशतिरूपं
संक्रमस्थानं भवति । मिश्रे पञ्चविंशत्येकविंशतिरूपे द्वे भवतः । अविरतादिषु चतुर्षु सप्त-
विंशतिपङ्क्तिशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च भवन्ति । अपूर्वकरणे त्रयोविं-
शत्येकविंशतिरूपे द्वे भवतः । अनिवृत्तिकरणे त्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशतित्रयोद-
शद्वादशरूपाणि षट् भवन्ति । भावना तु गुणस्थानोक्तानुसारेण सर्वत्र कर्त्तव्यवमग्रेऽपीति
॥ १ ॥ स्त्रीवेदे सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिसप्तविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशत्येकोनविं-
शतित्रयोदशद्वादशैकादशरूपाण्येकादशसंक्रमस्थानानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टेरारभ्यापूर्वक-

रणं यावत् नपुंसकवत्, एवं पुंवेदेऽपि । अनिवृत्तिवादरगुणस्थाने त्रयोविंशत्येकविंशतिविंश-
त्येकोनविंशतित्रयोदशद्वादशैकादशरूपाणि सप्त भवन्ति ॥ १ ॥ पुरुषवेदे सप्तविंशतिपङ्क्ति-
शतिपञ्चविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशत्येकोनविंशत्यष्टादशत्रयोदशद्वादशैका-
दशदशरूपाणि त्रयोदशसंक्रमस्थानानि भवन्ति । गुणस्थानभावना प्रागिव कर्त्तव्येति ॥ १ ॥

ऋषे सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिपञ्चविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशत्येकोनविंशत्य-
ष्टादशचतुर्दशत्रयोदशद्वादशैकादशदशचतुस्त्रिरूपाणि षोडशसंक्रमस्थानानि भवन्ति ॥ १ ॥
माने सप्तविंशतिपङ्क्तिशतिपञ्चविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशत्येकोनविंशत्यष्टा-
दशचतुर्दशत्रयोदशद्वादशैकादशदशनवाष्टचतुस्त्रिरूपाणि एकोनविंशतिः संक्रमस्थानानि
भवन्ति ॥ १ ॥ मायालोभयोः सर्गाणि संक्रमस्थानानि भवन्ति । कपायचतुष्केऽपि गुण-
स्थाने संक्रमस्थानभावना तु स्वस्वोदयपर्यन्तगुणस्थानोक्ता कर्त्तव्या ॥ २ ॥

आयुषः संक्रमाभावात् न संक्रमस्थानचिन्तेति ।

मार्गणासु मोहनीयसंक्रमस्थानानि ॥

<p>२३ सं० स्थानानि - २७-२६-२५-२३-२२- २१-२०-१९-१८-१७-१३-१२-११-१० -९-८-७-६-५-४-३-२-१ इति.</p>	<p>मनुज०, त्रय०, ३ योग, चक्षु, मचक्षु, पंचेन्द्रिय, गुह्य, मय, संज्ञी, आहो० इति १२ मार्गणासु</p>
<p>मरु- देव- निर्गन्- गनिपु</p> <p>भोषेन ५-२७-२६-२५-२३-२१ मिष्टपावे २७ मिष्ट्या० वर्जिताः २६ सप्तपत्नोद्वलिते, २५ भनादिमिष्टपावेना, मिष्टोद्वलिते वा २३ निर्मयोविज्ञानां समो जनाः वर्जित</p>	<p>२३ [सर्वाणि स्थानानि]</p> <p>शुभाति ४, काय ५, भोषे ३-२७, २६, २५ असंशुपु [१०पु] मिष्टपावे ३-२७, २६, २५ सास्वादेन १-२५</p> <p>३ अज्ञानेपु भोषे मिष्टपावे ॥ ४, २७-२६-२५-२३ सास्वादेन १-२५ मिष्टे २-२५, २१</p>
<p>सास्या० १ ३५ दूरीतमिष्ट्यादितम् मिष्टे १ २५ दूरीतमिष्ट्यादितम् २१ दूरीतमसत्वरहितम्</p> <p>अविरते ४ २७ मिष्ट्या० रहितं शयोपशमानाम् २६ मिष्ट-मय ० वर्ज, उप ० सप्तप- दशां भावतिष्ठान्तर्गतानाम् २३ निर्मयोविज्ञानां, समो जनाः रहितम् २१ सायिकाणां, १-२-३ नारयेण चतु विपदेरेण पुनः तिष्ठति निर्गन्ध च.</p> <p>मिष्ट्यां १-२७-२६-२३ अष्टपम्.</p>	<p>३ ज्ञान, सामा०, ऐदोप० भोषे २२-२० वर्जितयोनि. अवधिदूरीनेपु [१] मिष्टपावादितु गुणस्थानोक्तं यथायोगम् [अवधिदूरीनेपु तु मिष्टपावादितु विवक्षणे तत्र २५ रूपं स्थानमपि]</p> <p>मन.पर्ववे भोषे २१-२५, २६ वर्जितानि [गुणविपक्षा गुणोपपत्त्य]</p> <p>मू० संप०-पथा० योः १-२ प्रवृत्तिरूपम्. [उप० भोषी]</p> <p>वेष्ट्यादि ० मोहनीयाभावाः दोषादिते ५-२७, २६, २३, २२, २१ परिहारे ७-२७, २६, २२, २१</p>

अविरते	ओषे ६-२०, २६, २५, २३, २२, २१ मिथ्यात्वे ४-२०, २६, २५, २३ सास्वादने १-२५ मिश्रे २-२५, २१ अविरते ५-२०, २६, २३, २२, २१	अवाहरे	ओषे ५-२०, २६, २५, २३, २१ मिथ्यात्वे ३-२०, २६, २५ सास्वादने १-२५ अविरते ३-२०, २३, २१
५ आद्य- छेदवासु	ओषे ५-२०, २६, २५, २३, २१ मिथ्यात्वे ४-२०, २६, २५, २३ सास्वादने १-२५ मिश्रे २-२५, २१ अविरतादिषु ४-२०-अशुभ ३ छेदवासु, २७, २६-तैज.पप्रयोः, २१क्षाधिक्य इतकर णस्वा, २३-शास्त्रविसंज्ञितसंयोजनानाम्	नपुंसके	ओषे ९-२०, २६, २५, २३, २२, २१, २०, १३, १२ मिथ्यात्वे ४-२०, २६, २५, २३ सास्वादने १-२५ मिश्रे २-२५, २१ ४ तः ४ पु ५-२०, २६, २३, २२, २१ अपूर् २-२३, २१ अनित्यता ६-२३, २१, २२, २०, १३, १२
अमरदे	१-२५	कोवेदे	ओषे १-२०, २६, २५, २३, २२, २१, २०, १९, १३, १२, ११ १ तः ८ पु-नपुंसकवत् ९ मे ७-२३, २१, २०, १९, १३, १२, ११
मिथ्यात्व, सास्वा०, मिश्रे	खल्वगुणस्थानोक्तानि.	पुंवेदे	ओषे १३-२०, २६, २५, २३, २२, २१, २०, १९, १८, १३, १२, ११, १० १ तः ८ गुणेषु-गुणस्थानोक्तवत् ९ मे-१०-२३, २२, २१, २०, १९, १८, १३, १२, ११, १०
आयोप०	ओषे ४-२०, २३, २२, २१ ४ तः ७ पु ४-२०, २३, २२, २१	क्रोचे	१६-२०, २६, २५, २३, २२, २१, २०, १९, १८, १३, १२, ११, १०, ९, ८
उपशमे	ओषे १५-२०, २६, २३, २२, २१, २०, १४, १३, ११, १०, ८, ७, ५, ४, २ ४ तः ७ पु ३-२०, २६, २३ ८ मे १-२३ ९ मे १३-२३, २२, २१, २०, १९, १३, ११, १०, ८, ७, ५, ४, २ १०-११ द्वे १-२	माने	१९-२०, २६, २५, २३, २२, २१, २०, १९, १८, १३, १२, ११, १०, ९, ८, ७, ६, २
क्षायिके	ओषे १६-२१, २०, १९, १८, १३, १२, ११, १०, ९, ८, ६, ५, ४, ३, २, १ गुणेषु-मावना गुणस्थानोक्तवत्.	मावाया	२३-सर्वाणि
		लोमे	२३-सर्वाणि [सर्वेषु गुणमावना यथोक्ता]
		आयुषि	संक्रममावाया संक्रमयन्त्रम् ।

अथ मार्गणासु नामकर्मणः संक्रमस्थानान्युच्यन्ते—

देवगतौ त्र्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति । मिथ्यादृष्टिमिश्रयोः द्व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः सास्वादने पञ्चनवतिः । अविरत्तगुणस्थाने तान्येव चत्वारि भवन्ति । नरकगतौ त्रीणि संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । सास्वादने पञ्चनवतिः । मिश्रे पण्णवतिवर्जं द्वे भवतः । मिथ्यात्वाविरत्तयोः त्रीण्यपि भवन्ति ॥ १ ॥ तिर्यगतां पञ्च संक्रमस्थानानि चक० द्वि० १४

भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तरशतं, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टौ पञ्चापि भवन्ति, सास्वादाने पञ्चनवतिः, मिश्रादित्रिके द्व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः ॥ १ ॥ मनुजगतौ मनुजद्विकयुतद्व्यशीतिप्रकृत्यात्मकं संक्रमस्थानं मुक्त्वा सर्वाणि संक्रमस्थानानि भवन्ति । गुणस्थानेषु प्रागिव वक्तव्यम् ॥ १ ॥

जातिचतुष्कायपञ्चकरूपासु नवसु मार्गणासु तिर्यग्गतवत् मिथ्यादृष्टौ पञ्च संक्रमस्थानानि भवन्ति । सास्वादाने पञ्चनवतिरूपमेकमेव भवति ॥ ९ ॥ पञ्चेन्द्रियजातित्र-सकायकाययोगवेदनिककपायचतुष्काचक्षुर्दर्शनभब्यसंस्थाहारकरूपासु चतुर्दशसु मार्गणासु सर्वाणि संक्रमस्थानानि भवन्ति । गुणस्थानेषु प्राग्गुणस्थानोक्तानि संक्रमस्थानानि स्वयं परिभाष्यानि ॥ १४ ॥ मनोवाग्योगयोरपि द्व्यशीतिवर्जानि सर्वाणि संक्रमस्थानानि काय-योगवत्परिभाषनीयानि ॥ २ ॥

मतिश्रुताज्ञानयोः पदं संक्रमस्थानानि मिथ्यादृष्टौ भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तरशतं, पण्णवतिः, त्रिनवतिः, पञ्चनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । सास्वादनमिश्रयोः द्व्युत्तरशत-पञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः ॥ २ ॥

विभङ्गज्ञाने मिथ्यादृष्टौ त्रीणि संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । सास्वादनमिश्रयोः पण्णवतिवर्जे द्वे भवतः ॥ १ ॥ मत्यादिज्ञानत्रि-केश्विरतसम्यग्दृष्टौ देशविरतौ च चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तर-शतं, द्व्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिरिति । मत्यादिज्ञानचतुष्के प्रमत्तादारभ्यापूर्व-करणपष्ठभागं यावत् द्व्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । अपूर्वकरणसप्तमभागादारभ्य यावन्नामत्रयोदशकं न क्षीयते तावत् द्व्युत्तरशतैकोत्तरशत-पञ्चनवतिचतुर्नवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । नामत्रयोदशकक्षयानन्तरमनिवृत्तिवादेरे सूक्ष्मसम्पराये च एकोननवत्यष्टाशीतिद्व्यशीत्येकाशीतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति । क्षीणमोहे प्रतिग्रहाभावात् संक्रमस्थानमेव नास्ति ॥ ४ ॥ केवलज्ञानेऽपि प्रति-ग्रहाभावादेव संक्रमस्थानं नास्ति ॥ १ ॥

अविरतमार्गणायां सप्त संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तरशतं, द्व्युत्तरशतं, पण्णवतिः, पञ्चनवतिः, त्रिनवतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टावाद्यवर्जानि पदं संक्रमस्थानानि भवन्ति । सास्वादनमिश्रयोः द्व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविर-तसम्यग्दृष्टौ द्व्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ॥ १ ॥ देश-विरते चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-द्व्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनव-तिरूपाणि ॥ १ ॥ परिहारविशुद्धौ प्रमत्ताप्रमत्तयोरपि द्व्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनव-तिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ॥ १ ॥ सामायिकच्छेदोपस्थापनीययोः द्व्युत्तरशतद्व्युत्तर-शतैकोत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवतिचतुर्नवत्येकोननवत्यष्टाशीतिद्व्यशीत्येकाशीतिरूपाणि दश भवन्ति । तत्र प्रमत्तादपूर्वकरणपष्ठभागं यावत् द्व्युत्तरशतद्व्युत्तरशतपण्णवतिपञ्चनवति-

रूपाणि चत्वारि भवन्ति । अपूर्वकरणसप्तमभागादारभ्योपशमश्रेण्यां सूक्ष्मसम्परायं यावत् क्षपकश्रेण्यामनिवृत्तिप्रथमभागं यावत् द्युत्तरशतैकोत्तरशतपञ्चनयतिचतुर्नवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति । नामत्रयोदशक्षये त्वैकोननवत्यष्टाशीतिद्व्यशीत्येकाशीतिरूपाणि चत्वारि सूक्ष्मसम्परायं यावत् भवन्ति ॥ २ ॥ सूक्ष्मसम्परायचारित्रे द्युत्तरशतैकोत्तरशतपञ्चनयतिचतुर्नवत्यैकोननवत्यष्टाशीतिद्व्यशीत्येकाशीतिरूपाण्यष्टौ भवन्ति ॥ १ ॥ यथारयातचारित्रे न संक्रमस्थानं, नास्त्रो वन्धाभावेन पतद्ग्राभावादिति ॥ १ ॥

चक्षुर्दर्शने मनुजद्विकविहीनद्व्यशीतिवर्जानि सर्वाणि संक्रमस्थानानि भवन्ति । द्व्यशीतिवर्जनं तु शरीरपर्याप्तेरुर्ध्वमपश्यं मनुजद्विकवन्धसंभवेनापलिकोर्ध्वसंक्रमस्य सद्भावादिति, तदुक्तं श्रीमलयगिरिपादैः सप्ततिकावृत्तौ—“तेजोबायुर्वज्रां हि शरीरपर्याप्त्या पर्याप्ता नियमतो मनुष्यगतिमनुष्यानुपूर्व्यौ वप्नन्ति” इति । मनोवाग्योगयोरपि द्व्यशीतिवर्जने कारणमेतदेवेति । गुणस्थाने तु सर्वत्र मनुजगतिरिति ॥ १ ॥ अवधिदर्शने मतिज्ञानरिति ॥ १ ॥ कैवल्यदर्शने नास्ति संक्रमस्थानमिति ॥ १ ॥

अशुभलेश्यात्रिके सप्त संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्युत्तरशतं, पण्णयतिः, पञ्चनयतिः, त्रिनयतिः, चतुरशीतिः, द्व्यशीतिरिति । मिथ्यादृष्टौ त्र्युत्तरशतवर्जानि पद् संक्रमस्थानानि भवन्ति । सास्त्रादनमिश्रयोः द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविरतादित्रिके आद्यानि चत्वारि भवन्ति ॥ २ ॥ तेजःपञ्चयोः पद् संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्युत्तरशतं, पण्णयतिः, पञ्चनयतिः, त्रिनयतिः, चतुरशीतिरिति । मिथ्यादृष्टौ त्र्युत्तरशतपण्णयतिवर्जानि चत्वारि भवन्ति । सास्त्रादनमिश्रयोः द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे भवतः । अविरतादिचतुष्के त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णयतिपञ्चनयतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ॥ २ ॥ शुक्ललेश्यायां मनुजद्विकविहीनद्व्यशीतिवर्जानि सर्वाणि संक्रमस्थानानि भवन्ति, गुणस्थाने मतिज्ञानरिति ॥ १ ॥

अभव्ये पञ्चनयतित्रिनयतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ॥ १ ॥

मिथ्यात्वसास्त्रादनमिश्ररूपासु तिसृषु मार्गणासु स्वस्वगुणस्थानकग्राह्यम् ॥ ३ ॥ क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टारविरतादिचतुष्केऽपि त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णयतिपञ्चनयतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ॥ १ ॥ औपशमिकसम्यग्दृष्टौ पद् संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्युत्तरशतं, एकोत्तरशतं, पण्णयतिः, पञ्चनयतिः, चतुर्नवतिरिति । अविरतासम्यग्दृष्टारभ्यापूर्वकरणपञ्चभागं यावत् त्र्युत्तरशतद्युत्तरशतपण्णयतिपञ्चनयतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति । अपूर्वकरणसप्तमभागादारभ्य सूक्ष्मसम्परायं यावत् द्युत्तरशतैकोत्तरशतपञ्चनयतिचतुर्नवतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि भवन्ति । उपशान्तमोहे संक्रमस्थानं न भवति, वन्धाभावेन प्रतिग्राहाभावादिति ॥ १ ॥ क्षायिकसम्यग्दृष्टौ दश संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा—त्र्युत्तरशतं, द्युत्तरशतं, एकोत्तरशतं, पण्णयतिः, पञ्चनयतिः, चतुर्नयतिः, एकोननयतिः, अष्टाशीतिः, द्व्यशीतिः, एकाशीतिरिति । गुणस्थानेषु

मतिज्ञानवत् संक्रमस्थानानि वाच्यानि । उपशान्तादिषु संक्रमस्थानं नास्तीति ॥ १ ॥

असंज्ञिनि ह्युत्तरशतपञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि पञ्च संक्रमस्थानानि मिथ्यादृष्टौ भवन्ति । सास्वादने पञ्चनवतिरूपं भवतीति ॥ १ ॥ अनाहारमार्गणायां ह्युत्तरशतपणवतिपञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि पञ्च मिथ्यादृष्टौ भवन्ति । सास्वादने पञ्चनवतिरूपं भवतीति । अविरतसम्यग्दृष्टौ त्र्युत्तरशतह्युत्तरशतपणवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि भवन्ति ॥ १ ॥ इत्युक्तानि नामकर्मणः संक्रमस्थानानि ।

॥ मार्गणासु नामकर्मसंक्रमस्थानयन्त्राणि ॥

नरकगती	३-१०२, ९६, ९५ ओषे मिथ्याये १०२, ९६, ९५ सास्वा० ९५ मिथे १०२, ९५ अविरते १०२, ९६, ९५	मति श्रुता-	ओषे १०-१०३, १०२, ९६, ९५, १०१, ९४, ८९, ८८, ८२, ८१
देवगती	ओषे ४-१०३, १०२, ९६, ९५ १-३ गुणयोः २-१०२, ९५ सा० ९५ ४ ये ४-१०३, १०२, ९६, ९५	वधिषु	४-२ मनोः ४-१०३, १०२, ९६, ९५ ६ तः १२ पु-मनःपर्यववत्
तिर्यग्गती	ओषे ५-१०२, ९५, ९३, ८४, ८२ मिथ्याये ५-१०२, ९५, ९३, ८४, ८२ ३ तः ५ सु ९-१०२, ९५ सा० ९५	मनःपर्यवे	ओषे १०-१०३, १०२, ९६, ९५, १०१, ९४, ८९, ८८, ८२, ८१ ६ तः ८ नस्य पष्ठमार्ग ४-१०३, १०२, ९६, ९५ ८ तः ९ मे त्रयोदशक्षयात् प्राग् ४- १०२, १०१, ९५, ९४ ९ मे, १० मे च त्रयोदशक्षयानन्तरत्. ४-८९, ८८, ८२, ८१
मनुजगती	ओषे ११-८२ वर्जसर्वाणि. मि० ५-१०२, ९६, ९५, ९३, ८४; दोषगुणस्थानेषु गुणस्था- नोक्तवत् ।	केवलज्ञाने केवलदर्शने	संक्रमाभावात्
४ कुत्राति- ५ कायेषु	ओषे मिथ्या० च ५-१०२, ९५, ९३, ८४, ८२ सास्वा० ३-९५	अविरते	ओषे ७-१०३, १०२, ९६, ९५, ९३, ८४, ८२ मिथ्याये ६-१०३ वर्जोनि सा०-मिथ्ययोः २-१०२, ९५ सायवये ४-१०३, १०२, ९६, ९५
४ संवे०, प्र०, वाययोग, ३ मेद, ४ कपाय, अपक्षु, मध्य, संज्ञि, आ० [१४] सु	१२-सर्वाणि [गुणस्थान- भावनासु गुणस्थानोक्तवत्	देवाविरते	४-१०३, १०२, ९६, ९५
मनोवचनयोः	११-८२ वर्जसर्वाणि. दोषं गुणस्था- नोक्तवत्.	परिहारे	६-७ मे ४-१०३, १०२, ९६, ९५
मनि-श्रुता- ज्ञानयोः	ओषे ६-१०२, ९६, ९५, ९३, ८४, ८२ मिथ्याये ६-ओघवत् सा०-मिथ्ययोः २-१०२, ९५	सामा० छेदोप० योः	ओषे ३०-१०३, १०२, १०१, ९६, ९५, ९४, ८९, ८८, ८२, ८१ ६ तः ६ मे ४-१०३, १०२, ९६, ९५ ८ तः १० मे ४-१०२, १०१, ९५, ९४ उपशमये ८ तः ३ मे ४- " " " " " " सपदे ३ तः १० मे ४-८९, ८८, ८२, ८१ शपदे
विभागे	ओषे, मिथ्याये च ३-१०२, ९६, ९५ सा०-मिथ्ययोः २-१०२, ९५	यू० संपराये	[१० मे] ८-१०२, १०१, ९५, ९४, ८९, ८८, ८२, ८१

यथाख्याते	० नास्तौ यन्धाभावेनापतद्वद्विषयात् न संक्रमः
चक्षुर्दर्शने	ओषे ११-८२ वज्रसंवाणि
	गुणेषु-मनुजगतिवत्
अवधिदर्शने	१०-मनिज्ञानवत्
कृष्ण नील	ओषे ७-१०३, १०२, ९६, ९५, ९३, ८४, ८२
कापोतेषु	मिथ्यात्वे १-१०३ वज्रसंवाणिपवत्
	साम्बा० मिथ्यायोः २-१०२, ९५
	४-५-६ छे १०३, १०२, ९६, ९५
तेजः-	ओषे ४-१०३, १०२, ९६, ९५,
पथयोः	मिथ्यात्वे २-१०२, ९५
	सा०-मिथ्यायोः २-१०२, ९५
	४-५-६-७ मे ४-१०३, १०२, ९६, ९५
शुद्धे	११-८२ वज्रसंवाणि. गुणेषु मनिज्ञानवत्
ममत्वे	४-२५, ९३, ८४, ८२
मिथ्या०-सा०-मिथ्या	स्वस्वगुणस्यानवत्

तयोपपत्तौ	४ तः ७ गुणेषु ४-१०३, १०२, ९६, ९५
उपपत्तौ	ओषे १-१०३, १०२, १०१, ९६, ९५, ९३
	४ तः ६ मे ४-१०३, १०२, ९६, ९५
	६ तः १० मे ४-१०३, १०२, ९६, ९३
	११ मे-० न संक्रमः यन्धाभावेनापतद्वद्विषयात्
हायिके	ओषे १०-१०३, १०२, १०१, ९६, ९५,
	९४, ८९, ८८, ८२, ८१.
	गुणेषु-मनिज्ञानवत्
असंज्ञिते	ओषे ५-१०२, ९५, ९३, ८४, ८२
	मिथ्यात्वे ५-३३, ३३, ३३, ३३, ३३
	साम्बादने १-९५
मनाहारे	ओषे ४-१०३, १०२, ९६, ९५, ९३, ८४, ८२
	मिथ्यात्वे ६-२५ उपपत्तौ वज्रसंवाणिपवत्
	साम्बादने २-१०२, ९५
	४ छे ४-१०३, १०२, ९६, ९५

गोत्रस्य यथाख्यातकेवलद्विकरूपासु तिसृषु मार्गणासु संक्रम एव न भवति, यन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥ ३ ॥ केवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्कावधिदर्शनदेशविरतसामायिकच्छेदोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिकसूक्ष्मसम्परायपशमिकक्षायोपशमिकक्षायिकमिश्रसम्यक्त्वरूपासु मार्गणासु निजनिजगुणस्थानेषु नीचगोत्ररूपमेकमेव संक्रमस्थानं व्यथमाने उच्चैर्गोत्रे संक्रामति । एतासु मार्गणासु उच्चैर्गोत्रस्य संक्रमो न भवति, नीचगोत्रस्य यन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥ १४ ॥ तेजोयामुकायिकयोस्तूच्चैर्गोत्रं संक्रामति, न नीचगोत्रम्, उच्चैर्गोत्रस्य यन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावात् । तदपि तावत्संक्रामति यावदुच्चैर्गोत्रं नोद्वलयति, उद्वलिते तु संक्रमाभावः ॥ २ ॥ गतिचतुष्केन्द्रियपञ्चकगतित्रसर्वरूपायचतुष्कयोगत्रिकवेदत्रिककपायचतुष्काज्ञानत्रिकाविरतचक्षुरचक्षुर्दर्शनछेद्रूपापङ्कभव्याभ्यमिथ्यात्वसास्वादनसंदयसंख्याहारकानाहारकरूपासु मार्गणासु निजनिजगुणस्थानेषु उच्चैर्गोत्रं नीचैर्गोत्रं वा उभयमपि संक्रामति, तत्र मिथ्यात्वसास्वादनयोः परावर्तमानेन गोत्रद्विकं संक्रामति, मिथ्यादौ नीचगोत्रमेव संक्रामति नोच्चैर्गोत्रं, नीचगोत्रस्य यन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥ ४३ ॥

॥ मार्गणासु गोत्रस्य संक्रमस्थानम् ॥

१ यथा०-केवल २ केतु । ० संक्रामामावः

२ ज्ञान, अवधिद०, देशनि०,	१-नीचैर्गोत्रम्. [गुणस्थानेष्वप्राप्त्यत्र च स्वयं परिभाषनीयम्]
सामा०, छेदोप०, परिहार,	
सू० संप०, उप०, क्षयोप०,	
क्षा०, मिथ्येयु [१३७]	
तेजो-वाच्योः	
संय ३३ पु	१ उच्चैर्गोत्रम्. १ नीचैर्गोत्रं वा द्वित्रिकल्पम्.

अथ मार्गणासु संक्रमस्थानप्रतिग्रहस्थानानां संवेध उच्यते—तत्र केवलज्ञानदर्शनयथाख्यातचारित्र्येण ज्ञानावरणान्तराययोः संक्रमस्थानं नास्ति, बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावात् । शेषास्वेकोनपट्टिमार्गणासु ज्ञानावरणान्तराययोः पञ्चप्रकृत्यात्मके पतद्ग्रहे पञ्चप्रकृत्यात्मकं संक्रमस्थानं संक्रामति ॥ ६२ ॥

वेदनीयस्य केवलज्ञानदर्शनयथाख्यातचारित्र्येण संक्रमस्थानं नास्ति साम्पराधिकबन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावात् ॥ ३ ॥ सूक्ष्मसम्पराये सातवेदनीयरूपे प्रतिग्रहेऽसातरूपमेकमेव संक्रमस्थानं संक्रामति, न सातरूपम्, असातस्य बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥ १ ॥ मनुजगतिपञ्चाक्षजातित्रसकाययोगत्रिकवेदनिककपायचतुष्केवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्कसाभाधिकच्छेदोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिककेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकशुभलेश्यात्रिकमध्यस्थोपशमोपशमक्षायिकसंस्थाहारकरूपासु मार्गणासु प्रमत्तं यावत् सातासातरूपे द्वे अपि संक्रमस्थाने संक्रामतः, द्वयोरपि परावर्तमानत्वेन पतद्ग्रहस्य लभ्यमानत्वात् । अग्रमत्तादारभ्य सूक्ष्मसम्परायं यावत् सातस्यैव वध्यमानत्वेन तत्रासातरूपमेकमेव संक्रमस्थानं भवति ॥ ३२ ॥ मनुजगतिवर्जगतित्रिकाद्यजातिचतुष्काद्यकायपञ्चकाज्ञानत्रिकाविरतदेशविरताशुभलेश्यात्रिकाभव्यमिष्यात्वसास्वादनिमिश्रासंज्ञ्यनाहारकरूपासु स्वकीयेषु सर्वेषु गुणस्थानेषु सातासातरूपे द्वे संक्रमस्थाने परावर्तमानत्वेन वध्यमाने प्रतिग्रहे परावर्तमानत्वेन संक्रामतः ॥ २६ ॥ केवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्कावधिदर्शनदेशविरतसामायिकच्छेदोपस्थापनीयपरिहारविशुद्धिकसूक्ष्मसम्परायोपशमिकक्षायोपशमिकक्षायिकमिश्ररूपासु मार्गणासु निजनिजगुणस्थानेषु नीचगोत्ररूपमेकमेव वध्यमाने उच्चैर्गोत्रे संक्रामति, नोच्चैर्गोत्रं, नीचगोत्रस्य बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥ १४ ॥ केवलद्विकयथाख्यातयोर्नास्ति संक्रमसंवेधः, बन्धाभावेन पतद्ग्रहाभावात् ॥ ३ ॥

तैजोवायुकायिकयोस्तुच्चैर्गोत्रमेव वध्यमाने नीचगोत्रे संक्रामति न नीचगोत्रम्, उच्चैर्गोत्रस्य बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावात् । तदपि यावदुच्चैर्गोत्रं नोद्धलयति तावत् संक्रामति, परतः सत्ताभावात् न संक्रमः ॥ २॥ गतिचतुष्केन्द्रियपञ्चकगतित्रसवर्जकायचतुष्कयोगत्रिकवेदनिककपायचतुष्काज्ञानत्रिकाविरतचक्षुरचक्षुर्दर्शनलेश्यापट्टभव्याभव्यमिष्यात्वसास्वादनसंज्ञ्यसंस्थाहारकानाहारकरूपासु मार्गणासु उच्चैर्गोत्रं नीचैर्गोत्रं वा बन्धस्य यावत् परावर्तमानत्वेन वध्यमाने निच्चैर्गोत्रे उच्चैर्गोत्रे वा नीचैर्गोत्रमुच्चैर्गोत्रं वा संक्रामति । मिश्रादौ नीचगोत्रमेव वध्यमाने उच्चैर्गोत्रे संक्रामति, नोच्चैर्गोत्रं, नीचगोत्रस्य बन्धाभावेन प्रतिग्रहाभावादिति ॥ ३४ ॥

मनुजगतिवर्जगतित्रिकाद्यजातिचतुष्काद्यकायपञ्चकाज्ञानत्रिकाविरतदेशविरतपरिहारविशुद्धिकशुभलेश्यापञ्चकाभव्यमिष्यात्वसास्वादनमिश्राद्योपशमिकोपशमिकासंस्थाहारकरूपासु मार्गणासु नवप्रकृत्यात्मके पद्मप्रकृत्यात्मके चतुष्प्रकृत्यात्मके च प्रतिग्रहे नवप्रकृत्यात्मकं संक्रमस्थानं संक्रामति । एतदुक्तं भवति—यासु मार्गणासु मिष्यादृष्टित्वं सास्वादनसम्यग्दृष्टित्वं च विधत्ते तासु नवप्रकृत्यात्मके, यासु मिश्रादारभ्यापूर्वकरणप्रथमभागा-

न्तानि गुणस्थानानि सन्ति तामु पद्मप्रकृत्यात्मके, यास्वपूर्वकरणद्वितीयभागादारभ्य सूक्ष्मसम्परायपर्यन्तानि गुणस्थानानि सन्ति तामु चतुष्प्रकृत्यात्मके नवकं संक्रामति ॥३१॥ मनुजगतिपञ्चाक्षजातित्रसकाययोगत्रिकवेदत्रिककषायचतुष्प्रकृतेवलज्ञानवर्जज्ञानचतुष्प्रकृता-
मायिकच्छेदोपस्थापनीयसूक्ष्मसम्परायकेवलदर्शनवर्जदर्शनत्रिकशुक्लेश्याभ्यक्षायिकसम्य-
क्त्यसंशयाहारकरूपसु मार्गणासु द्वे संक्रमस्थाने संक्रामतः, तद्यथा-नवप्रकृत्यात्मकं पद्म-
प्रकृत्यात्मकं चेति । तत्र नवप्रकृत्यात्मकं पूर्ववत् परिभावेनीयम् । अनिवृत्तिवादे स्त्यानर्द्धि-
त्रिकक्षयानन्तरं सूक्ष्मसम्पराये च पद्मप्रकृत्यात्मकं चतुष्प्रकृतिग्रहे संक्रामति, परतः दर्श-
नावरणस्य न संक्रमः, यन्धाभावेन प्रतिग्रहमायादिति ॥ २८ ॥ केवलज्ञानदर्शनयथाख्या-
तचारित्र्येषु न संक्रमप्रतिग्रहाविति ॥ ३ ॥ उक्तो मार्गणासु दर्शनावरणस्य संक्रमप्रतिग्रह-
स्थानसंवेधः ॥

॥ मार्गणासु संक्रमसंवेधयन्त्राणि ॥

॥ ध्याना० विग्रयोः ॥	
केवल २-यथा० पु०	० यन्धाभावेनापतद्ग्रहत्वात् न संक्रमः
दोष ५९ पु १	५ कल ५ सु.
॥ वेदनीयस्य संक्रमसंवेधः ॥	
केवल २-यथा० पु०	० यन्धाभावेनापतद्ग्रहत्वात् न संक्रमः
सू० संपराये १	असातस्य साते.
१ अमनुज-४ कुजानि-५ काय- १ अज्ञान-प्रविरत-देशवि०-३ कुलेइया-अभय-मि०-सास्त्र०-०	१-असातस्य साते सातस्य असाते च मिग्र-असंज्ञि-अनाहारेषु [२१ पु]
दोष ३९ पु	१ परावर्तमानेन. प्रमत्तं यावत्. १ असातस्य साते ४ व १० मं यावत्.
॥ गोत्रस्य संक्रमसंवेधः ॥	
४ ज्ञान, भवविद०, देशवि०, सामा०, ऐश्व०, परिहार, सू० संप०, ३५०,	१ नीचस्य उच्चगोत्रे, क्षयोप०, क्षा०, मिश्रेषु [१४ पु]
तेजो-वारम्योः	१ उच्चस्य नीचगोत्रे
केवल २, यथा० योः ।	०
दोष ४३ पु	१-नीचमुच उच्चं नीचे च सास्त्रादन् यावत् १-नीचमुच मिथ्यादिषु [-३ तः १०]

॥ दर्शनावरणस्य संक्रमसंवेधः ॥		
१ अमनुज, ४ कुजाति, ५ काय, १ अज्ञान, भवि०, देशवि०, परिहार, ५ प्रथमलेश्या, अमन्य, १ ५ शायिकवर्जसं०, १ असंज्ञि, अनाहारेषु [३१ पु]	स० पत० गुण० १-१ १-२ १-१ ३ तः ६ १-४ ६ तः १० यथासंभवम्	
केवल २-यथा० पु ।	०	
दोष २८ पु २	१-१ १-२ गुण० ६-४ १-१० [क्षपकानाम्] शेषानां शेषं तु पूर्ववत्	

अथ मोहनीयस्य मार्गणासु संक्रमप्रतिग्रह-
स्थानसंवेध उच्यते-तत्र नरकदेवगत्योः पञ्च
संक्रमस्थानानि भवन्ति, तद्यथा-सप्तविंशतिः,
पाण्डिशतिः, पञ्चविंशतिः, त्रयोविंशतिः, एकविं-
शतिरिति । प्रतिग्रहस्थानानि चत्वारि भवन्ति,
तद्यथा-द्वाविंशतिः, एकविंशतिः, सप्तदश, ए-
कोनविंशतिरिति । तत्र मिथ्यादृष्टा अष्टाविंश-
तिसत्ताकस्य द्वाविंशतिप्रतिग्रहे मिथ्यात्वव-
र्जाः सप्तविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । सम्य-
क्त्वे उद्धलिते तस्मिन्नेव पाण्डिशतिः प्रकृतयः

संक्रामन्ति, यद्वा विसंयोजितानन्तानुबन्धिनः तस्मिन्नेव प्रतिग्रहे त्रयोविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । मिश्रे उद्धलिते अनादिमिथ्यादृष्टेर्वा पञ्चविंशतिः प्रकृतयः एकविंशतौ संक्रामन्ति । सास्वादने चैकविंशतिप्रतिग्रहे पञ्चविंशतिप्रकृतयः संक्रामन्ति । मिश्रे सप्तदशप्रकृत्यात्मके पञ्चविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । यद्बोद्धलितानन्तानुबन्धिनस्तस्मिन्नेव प्रतिग्रहे एकविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । अविरतसम्यग्दृष्टौ एकोनविंशतिप्रतिग्रहे सप्तविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । औपशमिकसम्यग्दृष्टेरावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य मिश्रस्य संक्रमावलि-
काभ्यन्तरवर्तित्वेन सम्यक्त्वस्य च प्रतिग्रहत्वेन तद्व्यतिरिक्ताः पङ्क्तिशतिः प्रकृतयः एकोन-
विंशतिप्रतिग्रहे संक्रामन्ति । ध्यायिकसम्यग्दृष्टेः सप्तदशप्रतिग्रहे एकविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । विसंयोजितानन्तानुबन्धिनस्तु एकोनविंशतिप्रतिग्रहे त्रयोविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्तीति ॥ २ ॥

तिथ्यगतावपि चतुर्षु गुणस्थानेष्वेवमेव वाच्यम् । देशविरतेऽप्यविरत-
सम्यग्दृष्टियत् सर्वं वाच्यम्, नवरमेकविंशतिसंक्रमस्थानं नास्ति, ध्यायिकसम्यग्दृष्टित्वाभा-
वात् । प्रतिग्रहस्थानं तु पञ्चदशप्रकृत्यात्मकमेकमेव ॥ १ ॥ मनुजगतिपञ्चाक्षजातित्रसका-
ययोगत्रिकचक्षुरचक्षुर्दर्शनशुक्ललेद्याभ्यसंस्थारहारकरूपासु मार्गणासु सर्वाणि संक्रम-
स्थानानि प्रतिग्रहस्थानानि भवन्ति, प्रागुक्तगुणस्थानानुसारेण भावनीयानि च ॥ १२ ॥

जातिचतुष्ककायपञ्चकासंज्ञिषु त्रीणि संक्रमस्थानानि भवन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशति-
प्रतिग्रहे सप्तविंशतिः, सम्यक्त्वे उद्धलिते च तत्रैव पङ्क्तिशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । मिश्रे
उद्धलिते अनादिमिथ्यादृष्टेर्वा सास्वादनेसम्यग्दृष्टौ च तेजोवायुवर्जशेषस्य चैकविंशति-
प्रतिग्रहे पञ्चविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति ॥ १० ॥ अज्ञानत्रिके मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशति-
प्रतिग्रहे सप्तविंशतिः, सम्यक्त्वे उद्धलिते पङ्क्तिशतिः, उद्धलितानन्तानुबन्धिनश्च त्रयो-
विंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । मिश्रे उद्धलिते अनादिमिथ्यादृष्टेर्वा, सास्वादनेसम्यग्दृष्टे-
र्वाचैकविंशतिप्रतिग्रहे, मिश्रदृष्टौ सप्तदशप्रतिग्रहे पञ्चविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । उद्ध-
लितानन्तानुबन्धिनश्च मिश्रदृष्टावेकविंशतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति ॥ ३ ॥ मतिज्ञानादित्रिके
पञ्चविंशतिप्रकृत्यात्मकं संक्रमस्थानं द्वाविंशत्येकविंशतिप्रकृतिरूपे च द्वे प्रतिग्रहस्थाने न
भवन्ति । संवेधस्त्वविरतसम्यग्दृष्ट्यादिगुणस्थानानुसारेण वाच्यः ॥ ३ ॥ अवधिदर्शनेऽप्येवं
मिथ्यात्वादिगुणस्थानत्रिकविवक्षणे तु सर्वाणि संक्रमस्थानानि सर्वाणि प्रतिग्रहस्थानानि च
भवन्ति ॥ १ ॥

सामायिकचारित्रे पञ्चविंशतिप्रकृतिरूपं संक्रमस्थानं वर्जयित्वा शेषाणि संक्रमस्थानानि,
नवनसप्तपञ्चचतुरिंशद्वेकप्रकृत्यात्मकानि अष्टौ प्रतिग्रहस्थानानि च भवन्ति । संवेधभावना
गुणस्थानानुसारेण कर्तव्येति ॥ १ ॥ छेदोपस्थापनीयचारित्रे मनःपर्यवज्ञाने च पञ्चविंशति-
पङ्क्तिशतिरूपे द्वे संक्रमस्थाने न स्तः, यतः पञ्चविंशतिसंक्रमस्थानमाद्यगुणस्थानत्रिके एव संक्रा-
मति, नान्यत्र । पङ्क्तिशतिप्रकृतिरूपं संक्रमस्थानं तु यद्यपि प्रमत्ताप्रमत्तयोर्विचरे तथाप्यत्र
न संभवति, श्रेणिगतापशमिकसम्यक्त्वसंभवेऽपि प्राथमिकापशमिकसम्यक्त्वस्याभावेना-

वहिकाभ्यन्तरे वर्तमानस्यापि मिश्रस्य संक्रमसंभवेन सप्तविंशतिसंक्रमस्थानस्यैव प्राप्य-
माणत्वात् । शेषा संक्रमप्रतिग्रहस्थानविषया भावना संवेधश्च सर्वं पूर्ववत् ज्ञेयम् ॥ २ ॥
केवलज्ञानदर्शनयोर्नास्ति संक्रमप्रतिग्रहयोः संवेधः, क्षीणमोहत्वादिति ॥ २ ॥ सूक्ष्म-
सम्पराययथाख्यातयोः सम्यक्त्वमिश्ररूपे द्विकप्रतिग्रहे मिथ्यात्वमिश्ररूपं प्रकृतिद्विकं
संक्रामति ॥ २ ॥ देशविरते त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशरूपप्रतिग्रहत्रिके सप्तविंशतिपङ्क्तिंशति-
त्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च संक्रमस्थानानि यथायोगं संक्रामन्ति ॥ १ ॥
परिहारविशुद्धौ सप्तविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि
एकादशदशनवकरूपे प्रतिग्रहे यथायोगं प्रमत्ताप्रमत्तयोः संक्रामन्ति ॥ १ ॥ अविरतमार्ग-
णायां मिथ्यागृष्टौ द्वाविंशतिप्रतिग्रहे सप्तविंशतिः, पङ्क्तिंशतिश्च संक्रामति । एकविंशतौ पञ्च-
विंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । द्वाविंशतौ च त्रयोविंशतिः संक्रामति । सास्वादने एकविं-
शतौ पञ्चविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । मिश्रगुणस्थाने सप्तदशप्रकृत्यात्मके पञ्चग्रहे पञ्च-
विंशतिरेकविंशतिश्च संक्रामति । अविरतसम्यग्गृष्टावेकोनविंशतौ सप्तविंशतिपङ्क्तिंशतित्रयो-
विंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । मिथ्यात्वे क्षीणेऽष्टादशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे
द्वाविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । मिश्रे क्षीणे क्षायिकसम्यग्गृष्टेऽथ सप्तदशप्रकृत्यात्मके
प्रतिग्रहे एकविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति ॥ १ ॥ शुक्लवर्जलेख्यापञ्चके द्वाविंशत्येकविंश-
त्येकोनविंशतिसप्तदशपञ्चदशत्रयोदशैकादशनवकरूपेषु प्रतिग्रहेषु मिथ्यात्वादिगुणस्थानेषु
यथासंभवं सप्तविंशतिपङ्क्तिंशतिपञ्चविंशतित्रयोविंशत्येकविंशतिरूपाणि पञ्च संक्रमस्था-
नानि संक्रामन्ति ॥ ५ ॥ अभव्ये एकविंशतिप्रकृत्यात्मके प्रतिग्रहे पञ्चविंशतिप्रकृति-
स्थानं संक्रामति ॥ १ ॥ मिथ्यात्वसास्वादनमिश्राख्यासु मार्गणासु स्वस्वगुणस्थानवत्
संक्रमप्रतिग्रहस्थानानां संवेधो वाच्यः ॥ ३ ॥ क्षायोपशमिकसम्यक्त्वे अविरतसम्यग्गृष्ट्या-
दिषु चतुर्षु गुणस्थानेष्वेकोनविंशत्यष्टादशसप्तदशपञ्चदशचतुर्दशत्रयोदशैकादशदशनवक-
रूपेषु प्रतिग्रहेषु यथासंभवं सप्तविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिरूपाणि चत्वारि
संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति ॥ १ ॥ औपशमिकसम्यग्गृष्टावेकोनविंशतिपञ्चदशैकादशसप्त-
प्रष्टपञ्चचतुस्त्रिद्विरूपेषु नवसु प्रतिग्रहेषु अविरतगुणस्थानादारभ्योपशान्तमोहं यावत् यथा-
संभवं सप्तविंशतिपङ्क्तिंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशतिचतुर्दशत्रयोदशैकादशद-
शाष्टसप्तपञ्चचतुर्द्विरूपाणि पञ्चदश संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति ॥ १ ॥ क्षायिकसम्यग्गृष्टाय-
विरतादारभ्यैकादशगुणस्थानानि भवन्ति । तत्र प्रतिग्रहस्थानानि सप्तदशत्रयोदशनवपञ्च-
चतुस्त्रिद्व्येकप्रकृत्यात्मकान्यष्टौ भवन्ति । संक्रमस्थानानि च षोडश भवन्ति, तानि चामूनि
एकविंशतिविंशत्येकोनविंशत्यष्टादशत्रयोदशद्वादशैकादशदशनवाष्टपष्टपञ्चचतुस्त्रिद्व्येकप्रकृ-
त्यात्मकानीति । तत्राविरतसम्यग्गृष्टौ सप्तदशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे, देशविरते त्रयोदशप्रकृति-
रूपे, प्रमत्ताप्रमत्तापूर्वकरणेषु नवप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे एकविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति ।
शेषाणि पञ्चदश संक्रमस्थानान्यनिवृत्तिकरणेषु पञ्चचतुस्त्रिद्व्येकप्रकृत्यात्मकेषु पञ्चप्रतिग्रहेषु

यथासंभवं संक्रामन्ति ॥१॥ अनाहारकमार्गणायां मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशतिप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे सप्तविंशतिपङ्क्तित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । सास्वादने एकविंशतिप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे पञ्चविंशतिः संक्रामति । अविरतसम्यग्दृष्टौ एकोनविंशतिप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे सप्तविंशतित्रयोविंशतिरूपे द्वे संक्रमस्थाने संक्रामतः । क्षायिकसम्यग्दृष्टेः सप्तदशप्रकृत्यात्मके एकविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । त्रयोदशचतुर्दशगुणस्थानयोर्मोहनीयस्य सत्ताबन्धयोरभावश्चास्ति संवेधः ॥ १ ॥ नपुंसकवेदे द्वाविंशत्येकविंशत्येकोनविंशत्यष्टादशसप्तदशपञ्चदशचतुर्दशत्रयोदशैकादशदशानवसप्तपञ्चप्रकृत्यात्मकेषु त्रयोदशसु प्रतिग्रहेषु यथासंभवं सप्तविंशतिपङ्क्तित्रयोविंशतिपञ्चविंशतित्रयोविंशतिद्वाविंशत्येकविंशतिविंशतित्रयोदशद्वादशरूपाणि नव संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । तत्र मिथ्यादृष्टौ द्वाविंशतिप्रतिग्रहे सप्तविंशतिपङ्क्तित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । मिथ्यादृष्टौ सास्वादने च एकविंशतिप्रतिग्रहे पञ्चविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । मिश्रगुणस्थाने सप्तदशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे पञ्चविंशत्येकविंशतिरूपे द्वे संक्रमस्थाने संक्रामतः । अविरतसम्यग्दृष्टावेकोनविंशतिप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे सप्तविंशतिपङ्क्तित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति, अष्टादशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे द्वाविंशतिः संक्रामति, सप्तदशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे क्षायिकसम्यग्दृष्टेरेकविंशतिः संक्रामति । देशविरतौ पञ्चदशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे सप्तविंशतिपङ्क्तित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रामन्ति, चतुर्दशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे द्वाविंशतिः प्रकृतिस्थानं संक्रामति, त्रयोदशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे एकविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । प्रमत्ताप्रमत्तयोरेकादशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे सप्तविंशतिपङ्क्तित्रयोविंशतिरूपाणि त्रीणि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति, दशप्रकृतिरूपे प्रतिग्रहे द्वाविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति, नवप्रकृतिरूपे एकविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । अपूर्वकरणे एकादशप्रकृतिरूपे पतद्भवे त्रयोविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति, नवकप्रतिग्रहे एकविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । अनिष्टतिकरणे सप्तकप्रतिग्रहे त्रयोविंशतिद्वाविंशतिरूपे द्वे संक्रामतः, पञ्चप्रकृत्यात्मके प्रतिग्रहे क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यामेकविंशतिविंशतिरूपे द्वे संक्रामतः, क्षपकश्रेण्यां च त्रयोदशद्वादशरूपे द्वे संक्रमस्थाने तस्मिन्नेव पञ्चकप्रतिग्रहे संक्रामतः ॥ १ ॥ वर्षधरात् स्त्रीयंदं यो पिशोषः स प्रतिपाद्यते—उपशमश्रेण्यामौपशमिकसम्यग्दृष्टेः नपुंसकवेदे उपशान्ते एकविंशतिः प्रकृतयः सप्तकप्रतिग्रहे संक्रामन्ति, क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां पञ्चकप्रतिग्रहे नपुंसकवेदे उपशान्ते एकोनविंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति, क्षपकश्रेण्यां नपुंसकवेदे क्षाणे एकादश प्रकृतयः पञ्चकप्रतिग्रहे संक्रामन्ति ॥ १ ॥ स्त्रीवेदात्पुरुषवेदे यो पिशोषः स प्रतिपाद्यते—आपशमिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां स्त्रीवेदे उपशान्ते विंशतिप्रकृतिस्थानं सप्तकप्रतिग्रहे संक्रामति । पुरुषवेदात्पत्नीते पट्टप्रतिग्रहे तदेव विंशतिप्रकृतिस्थानं संक्रामति । क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां स्त्रीवेदे उपशान्तेऽष्टादश प्रकृतयः पञ्चकप्रतिग्रहे संक्रामन्ति । पुरुषवेदे पत्नीते चतुष्कप्रतिग्रहेऽपि ता एवाष्टादश संक्रामन्ति । क्षपकश्रेण्यां

स्त्रीवेदे क्षपिते पञ्चकप्रतिग्रहे दश प्रकृतयः संक्रामन्ति । पुरुषवेदे चापनीते चतुष्कप्रतिग्रहे ता एव दश प्रकृतयः संक्रामन्तीति ॥ १ ॥ पुरुषवेदात्कपायेष्वयं विशेषः—संज्वलनक्रोधे औपशमिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां पुंवेदस्य बन्धोदयव्यवच्छेदानन्तरं समयोनावलिकाद्विकं यावत् संज्वलनचतुष्कसम्यक्त्वमिश्ररूपे पङ्कप्रतिग्रहे चतुर्दश प्रकृतयः संक्रामन्ति । ततः पुरुषवेदे उपशान्ते त्रयोदश प्रकृतयः पङ्कप्रतिग्रहे संक्रामन्ति । संज्वलनक्रोधे त्वपनीते पञ्चप्रतिग्रहे त्रयोदश संक्रामन्ति । क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां नोकपायपट्टे उपशान्ते शेषा द्वादश प्रकृतयः समयोनावलिकाद्विकं यावच्चतुष्के प्रतिग्रहे संक्रामन्ति । पुंवेदे उपशान्ते चतुष्कप्रतिग्रहे एकादश प्रकृतयः संक्रामन्ति । संज्वलनक्रोधे चापनीते त्रिकप्रतिग्रहे ता एव एकादश संक्रामन्ति । क्षपकश्रेण्यां हास्यादिपट्टे क्षपिते समयोनावलिकाद्विकं यावत् संज्वलनचतुष्के चतसृणां प्रकृतीनां संक्रमो भवति । ततः पुरुषवेदक्ष्यानन्तरं संज्वलनक्रोधे चापनीते त्रिकप्रतिग्रहे त्रिकं संक्रामति ॥ १ ॥ माने पुनः संज्वलनक्रोधादयं विशेषः—औपशमिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां धर्तमानस्य अप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानवरणक्रोधद्विके उपशान्ते तस्मिन्नेव पञ्चकप्रतिग्रहे ता एव एकादश संक्रामन्ति । संज्वलनक्रोधे उपशान्ते पञ्चकप्रतिग्रहे दश प्रकृतयः संक्रामन्ति । पञ्चकपतद्ग्रहात् संज्वलनमाने चापनीते चतुष्कप्रतिग्रहेऽपि दश प्रकृतयः संक्रामन्ति । क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां मध्यक्रोधद्विके उपशान्ते मानमायालोभरूपे त्रिकप्रतिग्रहे नव प्रकृतयः संक्रामन्ति । ततः संज्वलनक्रोधे उपशान्ते त्रिकपतद्ग्रहेऽष्टौ प्रकृतयः संक्रामन्ति । ततः संज्वलनमाने चापनीते मायालोभरूपे प्रतिग्रहेऽष्टौ प्रकृतयः संक्रामन्ति । क्षपकश्रेण्यां संज्वलनक्रोधस्य क्षयसमये संज्वलनमानस्य पतद्ग्रहता न भवति, ततो मायालोभरूपे मानमायाद्विकं संक्रामति ॥ १ ॥ मानाद् मायायां यो विशेषः स प्रदर्श्यते—उपशमश्रेण्यार्मापशमिकसम्यग्दृष्टेः मध्यमानद्विके उपशान्ते चतुष्कप्रतिग्रहेऽष्टौ संक्रामन्ति । ततः संज्वलनमाने उपशान्ते चतुष्कप्रतिग्रहे सप्त प्रकृतयः संक्रामन्ति । ततः संज्वलनमायायाः पतद्ग्रहता नश्यतीति तदपनीते सम्यक्त्वमिश्रलोभरूपे त्रिकप्रतिग्रहे सप्त संक्रामन्ति । उपशमश्रेण्यां क्षायिकसम्यग्दृष्टेः मध्यमानद्विके उपशान्ते पट्ट प्रकृतयोः मायालोभरूपे द्विकप्रतिग्रहे संक्रामन्ति । ततः संज्वलनमाने उपशान्ते पञ्च प्रकृतयः द्विकप्रतिग्रहे संक्रामन्ति । ततः संज्वलनमायाऽपि पतद्ग्रहात् नश्यतीति तदपनीते लोभरूपे प्रतिग्रहे पञ्च प्रकृतयः संक्रामन्ति । क्षपकश्रेण्यां संज्वलनमानक्षयकाले संज्वलनमाया पतद्ग्रहरूपा न भवति, ततो लोभे मायैव संक्रामतीति ॥ १ ॥ मायाया लोभस्य विशेषः प्रदर्श्यते—उपशमश्रेण्यार्मापशमिकसम्यग्दृष्टेः मध्यमायाद्विके उपशान्ते त्रिकप्रतिग्रहे पञ्च प्रकृतयः संक्रामन्ति । ततः संज्वलनमायायामुपशान्तायां सम्यक्त्वमिश्रलोभरूपे त्रिकपतद्ग्रहे चतस्रः प्रकृतयः संक्रामन्ति । ततः संज्वलनलोभस्यापतद्ग्रहभवनानन्तरं मिथ्यात्वमिश्ररूपं प्रकृतिद्विकं सम्यक्त्वमिश्ररूपे द्विके संक्रामति । क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशमश्रेण्यां मध्यमायाद्विके उपशान्ते तिस्रः प्रकृतयः संज्वलनलोभे संक्रामन्ति । ततः माया-

यामुपशान्तायां मध्यमलोभद्विकं संज्वलनलोभे संक्रामति । सूक्ष्मसम्परायेऽपि दर्शनद्विकं दर्शनद्विके संक्रामतीति ॥ १ ॥ इत्युक्तो मार्गणासु मोहनीयसंक्रमसंवेधः ॥ ६२ ॥

॥ मोहनीयस्य सं० पत० स्थानसंवेधयन्त्राणि ॥

मरकतमिति—देवालो	सं० स्था०	पत०	गुणस्थाने	सं० स्था०	पत०	स्वामि
	२७, २४, २५, २३, २१		मिथ्यात्वे	२७	२२	२८ सत्ताक
			"	२६	"	उद्ध०सम्प० [२७सत्ता]
			"	२३	"	मिसयोजितस [२४स]
			"	२५	२१	उद्ध०समिधोऽनामि व्यादृष्टिर्वा [२६सत्ता]

साक्षादने	२५	२१	स एव [२८ सत्ता]
मिथे	२५	१७	स एव
"	२१	"	२४ सत्ताक
भविर्ते	१७	१९	स्वामाधिक
	२६	१९	उपशमावलिकान्तर्गत
	२१	१७	क्षयिकसम्बन्धदृष्टि
	२३	१९	वियोजितसयोजन

तिर्यग्यत्	१, २, ३, ४ गुणेषु चातक्यवत्	१, २, ३, ४ गुणेषु चातक्यवत्	मनुज-पंचे-प्रस- १ योग-बलु-भचक्षु- शुक-भय-सधि- भाहा० पु [१२ पु]	सर्वाणि सक्रम स्थानानि स र्वाणि च पतव प्रहाणि-गुण- स्थानोत्तवत्
			४ जाति-५ काय अस जिउ [३० उ]	मिथ्यात्वे सं० पत० २७ २२ " २६ " " २५ २१ साक्षादने २५ "
			३ अ शनेषु	मिथ्यात्वे सं० पत० २७ २६ २३ २२ ४० " २५ सं० २१ साक्षा० २५ २१ मिथे २५ १७ " २१ १७

३ ज्ञानेषु भवपिद०	२२ सं० स्थानानि—२५ वर्जानि १, २, ३, ४, ५, ६, ७, ८, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १८, १९, २०, २१, २२, २३, २६, २७ इति सक्रमस्थानानि २२. १६ पतव्यहाणि—२२-२१ वर्जानि [१, २, ३, ४, ५, ६, ७, ९, १०, ११, १३, १४, १५, १७, १८, १९] संवेध — भविर्तादिगुणस्थानोत्तवत्
----------------------	--

सामा० उद्देश्य०	सं० स्था० २२—२५ वर्जानि सर्वाणि [उद्देश्य० ये २६ अपि न समवेत्] पत० स्था० १०—११, १०, ९, ७, ६, ५, ४, ३, २, १, संवेध — गुणस्थानोत्तवत्
मन पर्यये	सं० स्था० २१—२५, २६ वर्जानि सर्वाणि पत० स्था० १०—११, १०, ९, ७, ६, ५, ४, ३, २, १ संवेध — गुणस्थानोत्तवत्

केवलरके	० सक्रमपतव्यहाभाय [क्षीणमोहावेन]
सु०सप० यथा०	२ क २ के [मिथ्या० मिथ्यरूपद्विक सम्प० मिथ्यद्विके]
देवविरते	सं० स्था० ५—२७, २६, २३, २२, २१ पत० स्था० ३—१२, १४, १५ पचमे गुणे
परिहारे	सं० स्था० ४—२७, २६, २२, २१ पत० स्था० ३—११, १०, ९ प्रसत्तात्र मत्तयो
वविरते	मिथ्यात्वे सं० स्था० २७ २६ पत० २२ " २५ २१ " २३ २२ साक्षा० २५ २१ मिथे २५ १७ " २१ १७ सम्यक्त्वे २७-२६-२३ १९ " २२ १८ " २१ १७

५ आद्य- लेख्यासु	सं० ५—२७, २६, २५, २३, २१	संवेधः गुणेषु यथासंभ०
	पत० ११—२२, २१, १९, १८, १७, १५, १४, १३, ११, १०, ९,	
अमर्ये	१—२५ सं० २१ पतद्भदे.	
मिथ्या०—सास्त्रा० मिथ्येयु	स्वस्वगुणस्थानवत्.	
क्षयोपशमो	सं० ४—२७, २३, २२, २१	४, ५, ६, ७
	पत० ९—१९, १८, १७, १५, १४, १३, ११, १०, ९	गुणेषु यथा- योग्यम्.
उपशमो	सं० १५—२७, २६, २३, २२, २१, २०, १७, १३, ११, १०, ८, ७, ५, ४, २	४ तः ११ गुणेषु
क्षायिके	२१ सं०	१७ पत०
	"	१३ "
	"	९ "
	क्षोप १५ स्या० २०, १९, १८, १३, १२, ११, १०, ९, ८, ६, ५, ४, ३, २, १	५-४-३-२-१
अनाहारे	सं० २७, २६, २३	पत० २२
	२५	" २१
	२७-२३	" १९
	२१	१७
नपुंसके	सं० ९-२७-२६-२५-२३-२२-२१-२०-१३-१२	मिथ्याये
	पत० १३—२२-२१-१९-१८-१७-१५-१४-१३-११-१०-९-४-५	सास्त्राद्वि
	मिथ्यात्वे	सं० २७-२६-२३
	"	२५

नपुंसके	सास्त्रा०	२५	२१
	मिथ्ये	२५-२१	१७
	अभिरते	२७-२६-२३	१९
	"	२२	१८
	"	२१	१७
	देशविरते	२७-२६-२३	१५
	"	२२	१४
	"	२१	१३
	६-७ मे	२७-२६-२३	११
	"	२२	१०
	"	२१	९
	अपूर्वे	२३	११
	"	२१	९
	अनिवृत्तौ	२३-२२	७
स्त्री-	नपुंसकवेदवत्, नवरं विदोपोऽयं—		
	२१ सं०	७ पत०	उपशमोपशमकः नपुंसको- पशाम्ते.
	१९	५	क्षायिकोपशमकः "
	११	५	क्षपकः नपुंसके क्षीजे.
पुंसः	स्त्रीवेद- वत्,	स्त्रीवेदाद्विदोपोऽयं	
	२०	७	उपशमोपशमकः स्त्रुपशाम०
	२०	६	" पुमपनीते
	१८	५	क्षायिकोपशमकः स्त्रुपशाम०
	१८	४	" पुमपनीते
	१०	५	क्षपकः स्त्रीक्षपिते
	१०	४	" पुमपनीते

श्रोत्रे	पुंवेदवत्, नवरं विदोषोऽयं—
(संज्वलने)	१४-१३ १ पत० उपशमोप० पुगुपशान्ते
	१३ ५ " क्रोधवर्ज
	१२-११ ४ क्षायिकोप० ६ पुगुपशान्ते
	११ ३ " क्रोधवर्ज
	४ ४ क्षयकः हास्यपदकवर्ज
	३ ३ पुंवेदवत्
माने	संज्वलनक्रोधवत् नवरं विदोषोऽयं—
सं ११	पत० ५ उपशमोपशमकः मध्यको०
१०	५ द्वि० उ० सं० क्रोधोपशान्ते
१०	४ " सं० मानवर्ज
९	३ क्षा० मध्यकोपद्विकोपशान्ते
८	३ क्षा० उ० सं० क्रोधोपशान्ते
८	२ " सं० मानवर्ज
२	२ " सं० क्रोधक्षयकाले

मायायां	मानवत् नवरं विदोषोऽयं—
८	४ उपशमोप० मध्यमानद्वि० उ०
७ सं०	४ पत० उपशमोप० सं० मानोपशान्ते
७	३ " मायावर्ज
६	२ क्षा० मध्यमानद्विकोपशान्ते
५	२ क्षायिकोप० सं० मानोपशान्ते
५	१ " सं० मायावर्ज
१	१ क्षयकः सं० मानक्षयकाले
लोभे	मायावत् नवरं विदोषोऽयं—
५	३ उ० उ० मध्यमाया० द्वि० उ०
४ सं०	३ पत० उपशमोप० सं० मायोपशान्ते
२	२ क्षोभवर्ज पतद्वि० मध्य०
	वर्जसंकमः उप० पदामकानां
३	१ क्षा० उ० मध्य० मा० द्वि० उ०
२	१ क्षायिकोप० मायोपशान्ते
२	२ उपशमोप० सु० संपरा० च

॥ नात्रो मार्गणासु संक्रमपतद्ग्रहसंवेधस्थानान्पुच्यन्ते ॥

नरकगतौ नात्रः मिथ्यादृष्टौ तिर्यक्प्रायोग्ये मनुजप्रायोग्ये वा एकोनविंशति प्रतिग्रहे व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रमस्थाने संक्रामतः । मनुजप्रायोग्ये च पण्णवतिरपि संक्रामति । तिर्यक्प्रायोग्ये त्रिंशति प्रतिग्रहे व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । सास्त्रादने तस्मिन्नेवैकोनविंशति त्रिंशति च प्रतिग्रहे पञ्चनवतिरूपमेकं संक्रामति । मिश्रगुणस्थाने मनुजप्रायोग्ये एकोनविंशति व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । अविरतसम्यग्दृष्टौ मनुजप्रायोग्ये एकोनविंशति व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । तीर्थकरयुते त्रिंशति प्रतिग्रहे पण्णवतिः संक्रामति ॥ १ ॥ तिर्यग्गतौ मिथ्यादृष्टावपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्ये त्रयोविंशतौ, पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्ये अपर्याप्तविकलेन्द्रियतिर्यक्पञ्चेन्द्रियमनुजप्रायोग्ये पञ्चविंशतौ, पर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्ये षड्विंशतौ, देवप्रायोग्ये नरकप्रायोग्ये चाष्टविंशतौ, पर्याप्तविकलक्षतिर्यक्पञ्चाक्षमनुजप्रायोग्ये एकोनविंशति, पर्याप्तविकलक्षतिर्यक्पञ्चाक्षप्रायोग्ये त्रिंशति पतद्ग्रहे च व्युत्तरशतपञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि पञ्च संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । नवरमष्टाविंशतिप्रतिग्रहे वैकियसप्तकं नरकद्विकसहितं देवद्विकसहितं वा बन्धावलिकाया अभ्यन्तरं न संक्रामति, तेन बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे एव संक्रामतः, अभ्यन्तरं तु चत्वार्यपि संक्रामन्ति, उद्धलितानुद्धलितांशानामुभयेषामव्यावलिकाभ्य-

न्तर्वर्तित्वात् । मनुजद्विकविहीनं व्यतीतिप्रकृतिरूपं संक्रमस्थानमष्टाविंशतिप्रतिग्रहे न संक्रामति, शेषेषु संक्रामति । मनुजप्रायोग्ये पञ्चविंशती एकोनत्रिंशति च बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानो व्यतीतिः संक्रामति, नोर्ध्वमिति । सास्वादनेऽष्टाविंशतावेकोनत्रिंशति त्रिंशति च पञ्चनवतिरूपमेकमेव संक्रामति । मिश्रादित्रिकेष्यष्टाविंशती व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः ॥ १ ॥ देवगतौ मिथ्यादष्टैरेकन्द्रियप्रायोग्ये पञ्चविंशती पट्टिंशती च, पञ्चाक्षतिर्यक्प्रायोग्ये एकोनत्रिंशति त्रिंशति च, मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति पतङ्गहे च व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । सास्वादने एतेष्वेव प्रतिग्रहस्थानेषु पञ्चनवतिरूपमेकमेव संक्रामति । मिश्रदृष्टौ मनुजप्रायोग्ये एकानत्रिंशति पतङ्गहे व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । अविरतसम्यग्दृष्टौ मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति प्रतिग्रहे व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । जिनयुते त्रिंशति त्र्युत्तरशतपण्यवतिरूपे द्वे संक्रामतः ॥ १ ॥ मनुजगतिचक्षुर्दर्शनमनोवागयोगेषु नरद्विकविहीनव्यतीतिवर्जानां सर्वेषां संक्रमस्थानानां प्रातमहस्थानानां संवेधः गुणस्थानेषु प्रागिव वाच्यः ॥ ६ ॥ जातिचतुष्ककायपञ्चकयोः गुणस्थानद्विकेऽपि तिर्ध्वगतिर्यत्संवेधो वाच्यः, नवरं देवनरकप्रायोग्यं प्रतिग्रहस्थानं तेजस्कायिकेषु देवनरकमनुजप्रायोग्याणि प्रतिग्रहस्थानानि च न वक्तव्यानि ॥ ९ ॥ व्रसकायपञ्चाक्षजातिकाययोगवेदत्रिककपायचतुष्काचक्षुर्दर्शनभव्यसंज्ञाहारकरूपासु चतुर्दश मार्गणासु सर्वेषु गुणस्थानेषु प्रागुक्तानुसारेण संक्रमस्थानप्रतिग्रहस्थानानां संवेधो वाच्यः ॥ १४ ॥ मतिश्रुताज्ञानयोः गुणस्थानद्विकेऽपि तिर्ध्वगतिवत् संवेधो वाच्यः, नवरं नरकप्रायोग्येऽष्टाविंशती पण्यवतिरपि संक्रामति ॥ २ ॥ विभङ्गज्ञाने मिथ्यादृष्टौ नरकप्रायोग्येऽष्टाविंशतिप्रतिग्रहे व्युत्तरशतपण्यवतिपञ्चनवतिरूपाणि त्रीणि संक्रामन्ति, शेषेषु मिथ्यादृष्टियोग्येषु प्रतिग्रहेषु व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे द्वे संक्रामतः । सास्वादने दधप्रायोग्याष्टाविंशती, पञ्चाक्षतिर्यक्मनुजप्रायोग्येकोनत्रिंशति तिर्ध्वप्रायोग्यत्रिंशति च, मिश्रगुणस्थाने मनुजप्रायोग्येकोनत्रिंशति, देवप्रायोग्याष्टाविंशती च व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रमस्थानं संक्रामतः ॥ १ ॥ मत्यादिज्ञानत्रिकेऽविरतसम्यग्दृष्टौ मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति देवप्रायोग्येऽष्टाविंशती च व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । जिनयुते मनुजप्रायोग्ये त्रिंशत पण्यवतित्र्युत्तरशतरूपे द्वे, देवप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति च जिननाशि बन्धावलिकाम्यन्तरे व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः, बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं तु त्र्युत्तरशतपण्यवतिरूपे द्वे संक्रामतः । दशवैरतप्रमत्तयोः देवप्रायोग्येऽष्टाविंशती व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । देवप्रायोग्ये जिनयुते एकोनत्रिंशति चाविरतसम्यग्दृष्टिवत् भाव्यम् । मनःपर्यवज्ञान प्रमत्ते मतिज्ञानवत्, अप्रमत्ते मत्यादिज्ञानचतुष्केऽपि अष्टाविंशतिप्रतिग्रहे व्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रमस्थानं संक्रामतः, एकोनत्रिंशत जिननामबन्धावलिकाम्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतिः संक्रामति, बन्धावलिकाया उपरि तु पण्यवतिः संक्रामति, त्रिंशति प्रतिग्रहे आहारकसप्तकस्य बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतिः संक्रामतः, बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं तु व्युत्तरशतं

संक्रामति, एकत्रिंशति पतद्ब्रह्मे जिनाहारकसप्तकयोः बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानयोः पञ्चनवतिः संक्रामति, उभयोः बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं त्र्युत्तरशतं संक्रामति, आहारक-सप्तकस्य बन्धावलिकाभ्यन्तरे जिननाम्नस्तु बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं पणवतिः संक्रामति, आहारकसप्तकस्य बन्धावलिकोर्ध्वं जिननाम्नो बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य द्युत्तर-शतं संक्रामति । अपूर्वकरणगुणस्थाने षष्ठभागं यावदप्रमत्तवदिति । अपूर्वकरणसप्तमभाग-द्वारभ्य उपशमश्रेण्यां सूक्ष्मसंपरायं यावत् क्षपकश्रेण्यां तु अनिवृत्तिकरणे नामत्रयोदशकं क्षयं न याति तावत् यशःकीर्त्तौ द्युत्तरशतैकोत्तरशतपञ्चनवतिचतुर्नवतिरूपाणि चत्वारि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । त्रयोदशक्षयानन्तरमनिवृत्तिकरणे सूक्ष्मसम्पराये चैकोननव-त्यष्टाशीत्येकाशीतिद्व्यशीतिरूपाणि चत्वारि संक्रामन्ति । उपशान्तादौ पतद्ब्रह्माभावेन संक्रमाभावात् न संवेधः ॥ ४ ॥ केवलज्ञानदर्शनयोर्नास्ति संक्रमप्रतिग्रहस्थानानां संवेध बन्धाभावात् ॥२॥ अवधिदर्शने मतिज्ञानयत् । आद्यगुणस्थानत्रिकविवक्षणे तु मिथ्यात्वा-द्वित्रिके विभङ्गवदिति ॥१॥ अविरतमार्गणायां मिथ्यादृष्टादिचतुष्के व्रसकायवदिति ॥१॥

देशविरतेऽष्टाविंशतौ द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । एकोनत्रिंशति जिननाम्नि बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमाने द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं त्र्युत्तरशतपणवतिरूपे द्वे संक्रामतः ॥१॥ परिहारविशुद्धौ प्रमत्तगुणस्थानेऽष्टाविंशतौ द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । एकोनत्रिंशति जिननामबन्धावलिकाभ्यन्तरे वर्तमानस्य द्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं तु पणवति-त्र्युत्तरशतरूपे द्वे संक्रामतः । अप्रमत्ते अष्टाविंशतौ पञ्चनवतिः, एकोनत्रिंशति जिननाम्नो बन्धावलिकाभ्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतिरूपे तु पणवतिः संक्रामति, त्रिंशति आहारक-सप्तकबन्धावलिकाभ्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतिः प्रकृतयः संक्रामन्ति । बन्धावलिकायाः ऊर्ध्वं तु द्युत्तरशतं संक्रामति । एकत्रिंशति जिनाहारकयोः बन्धावलिकाभ्यन्तरे वर्तमा-नयोः पञ्चनवतिः संक्रामति, उभयोः बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं त्र्युत्तरशतं संक्रामति । आहा-रकसप्तकस्य बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य जिननाम्नश्च बन्धावलिकाया ऊर्ध्वं वर्त-मानस्य पणवतिः संक्रामति, जिननाम्नो बन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्याहारक-सप्तकस्योर्ध्वं वर्तमानस्य द्युत्तरशतं संक्रामति ॥१॥ सामाधिकच्छेदोपस्थापनीययोः प्रमत्ता-प्रमत्तापूर्वकरणेषु परिहारविशुद्धयत् । अपूर्वकरणसप्तमभागदाश्व सूक्ष्मसम्परायं यावदुप-शमश्रेण्यां द्युत्तरशतैकोत्तरशतपञ्चनवतिचतुर्नवतिरूपाणि चत्वारि यशःकीर्त्तौ संक्रामन्ति । क्षपकश्रेण्यां त्रयोदशक्षयानन्तरमेकोननवत्यष्टाशीतिद्व्यशीत्येकाशीतिरूपाणि चत्वारि तत्रैव संक्रामन्ति ॥ २ ॥ यथाख्याते नास्ति संवेधः, बन्धाभावात् ॥ १ ॥ सूक्ष्मसम्पराये स्वगुणस्थानवदिति ॥१॥ अशुभलेश्यात्रिके संक्रमप्रतिग्रहस्थानानां संवेधः स्वगुणस्थानोक्तो वाच्यः ॥ ३ ॥ तेजोलेश्यायां मिथ्यादृष्टौ वादपर्याप्तैकेन्द्रियप्रायोग्ये पञ्चविंशतिपडिंशति-रूपयोर्द्युत्तरशतपञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिरूपाणि चत्वारि संक्रामन्ति । देवप्रायोग्याष्टा-

विंशतावप्येतान्येव चत्वारि संक्रामन्ति, भावना प्रागुक्तानुसारेण कर्तव्या । पञ्चाक्षतिर्य-
 इमनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति, तिर्यक्प्रायोग्ये त्रिंशति चैवमेव परिभाषनीयम् । सास्वादाने
 तेप्येव प्रतिग्रहे ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । मिश्रे देवप्रायोग्याष्टाविंशतौ मनु-
 जप्रायोग्यैकोनत्रिंशति च ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । अविरतसम्यग्दृष्टौ देवप्रा-
 योग्याष्टाविंशतौ मनुजप्रायोग्यैकोनत्रिंशति च ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः ।
 देवप्रायोग्यैकोनत्रिंशति त्र्युत्तरशतह्युत्तरशतपञ्चनवतिपण्यवतिरूपाणि चत्वारि संक्रामन्ति ।
 तत्र जिननामवन्धावलिकाभ्यन्तरे वर्तमानस्य जिननामयुते द्वे स्थाने न संक्रामतः, वन्धा-
 वलिकाया ऊर्ध्वं तु जिननामयुते द्वे संक्रामतः । देशविरते प्रमत्ते च देवप्रायोग्येऽष्टाविं-
 शतौ ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । एकोनत्रिंशति जिननामवन्धावलिकाया अभ्य-
 न्तरे वर्तमानस्य ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः, ऊर्ध्वं तु त्र्युत्तरशतपण्यवतिरूपे द्वे
 संक्रामतः । अप्रमत्तेऽप्यष्टाविंशतौ प्रमत्तवदेकोनत्रिंशति परिहारविशुद्धिवत् । त्रिंशति आहा-
 रकसप्तकस्य वन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतिः संक्रामति, ऊर्ध्वं तु ह्युत्तर-
 शतं संक्रामति । एकत्रिंशति त्र्युत्तरशतह्युत्तरशतपण्यवतिपञ्चनवतिरूपाणि चत्वारि संक्रा-
 मन्ति, भावना तु प्रागिव कर्तव्या ॥ १ ॥ पञ्चलेख्यायां मिथ्यादृष्टौ तिर्यङ्मनुजप्रायोग्ये
 एकोनत्रिंशति, तिर्यक्प्रायोग्ये त्रिंशति, देवप्रायोग्याष्टाविंशतौ च, ह्युत्तरशतपञ्चनवतित्रिनव-
 तिचतुरशीतिरूपाणि चत्वारि संक्रामन्ति । शेषगुणस्थानेषु तेजोलेख्यावदिति ॥ १ ॥ शुक्कलेख्यायां
 मिथ्यादृष्टौ मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति, देवप्रायोग्याष्टाविंशतौ च ह्युत्तरशतपञ्चनवतित्रि-
 नवतिचतुरशीतिरूपाणि चत्वारि संक्रामन्ति । सास्वादाने मनुजप्रायोग्ये एकोनत्रिंशति सास्वा-
 दनमिश्रयोः देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतौ ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । अविरत्यादिषु म-
 तिज्ञानवदिति ॥ १ ॥ अभव्ये एकेन्द्रियप्रायोग्ये त्रयोविंशत्यादित्रिके, विकलाज्ञप्रायोग्ये पञ्चा-
 क्षतिर्यक्प्रायोग्ये च पञ्चविंशत्यादित्रिके, मनुजप्रायोग्ये पञ्चविंशतौ एकोनत्रिंशति च, मनु-
 जद्विकवन्धावलिकायाः अभ्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिद्व्यशीतिरूपाणि
 चत्वारि ऊर्ध्वं तु द्व्यशीतिवर्जानि त्रीणि संक्रमस्थानानि संक्रामन्ति । देवनरकप्रायोग्येऽष्टाविं-
 शतौ पञ्चनवतित्रिनवतिचतुरशीतिरूपाणि त्रीणि संक्रामन्ति ॥ १ ॥ मिथ्यात्वसास्वादनमिश्र-
 मार्गणासु स्वस्वगुणस्थानवत् भावना कार्या ॥ ३ ॥ क्षायोपशमिकसम्यग्दृष्टेः चतुर्षु गुणस्थानेषु
 स्वगुणस्थानोक्तः संवेधो वाच्यः ॥ १ ॥ औपशमिकसम्यग्दृष्टेरविरतसम्यग्दृष्टौ मनुजप्रायोग्ये
 एकोनत्रिंशति ह्युत्तरशतपञ्चनवतिरूपे द्वे संक्रामतः । मनुजप्रायोग्ये त्रिंशति त्र्युत्तरशतप-
 ण्यवतिरूपे द्वे संक्रामतः । अविरत्यादिषु त्रिषु देवप्रायोग्येऽष्टाविंशतौ ह्युत्तरशतपञ्चनव-
 तिरूपे द्वे संक्रामतः । जिननामयुते एकोनत्रिंशति अविरत्यादिषु अपूर्वकरणपष्ठभागपर्य-
 न्तेषु जिननामवन्धावलिकाया अभ्यन्तरे वर्तमानस्य पञ्चनवतिरूपं तु पण्यवतिः संक्रामति ।
 आहारकसत्कर्मणां त्वविरतादिषु प्रमत्तपर्यन्तेषु जिननामवन्धावलिकाया अभ्यन्तरे ह्युत्तरश-
 तमूर्ध्वं तु त्र्युत्तरशतं संक्रामति । अप्रमत्तादपूर्वकरणपष्ठभागं यावत् त्रिंशति आहारकस-

		८२ [मनु० २ हीमसू]	२३, २५, २६, २९, ३०
	सास्त्रादने	९५	२८, २९, ३०
	मिश्रे	१०२, ९५	२८
	अविरते देसाविते	" "	"
देव- गती-	ओषे	सं० ४—१०३, १०२, ९६, ९५ पत्र० ४—२५, २६, २९, ३०	
	मिथ्यावे	सं० १०२, ९५	पत्र० २५, २६ एके० २९, ३० पंचे० ति० २९ मनुज०
	सास्त्रा०	९५	२५, २६, २९, ३० मिथ्या० वत्
	मिश्रे	१०२, ९५	२९ मनुज०
	अविरते	१०२, ९५	२९ "
		१०३, ९६	३० जिनमुते
षष्ठ्यर्थं मनुज- मन- वचनेषु	सं—१०३-१०२-१०१-९६-९५-९४-९३- ८९-८८-८७-८६ [इति ८२ वसं ११]		
	पत्र०—२३-२५-२६-२८-२९-३०-३१-३		
	गुण०भावना—पूर्वोक्तवत्.		
४ कृताति ५ काय	मिथ्यावे सास्त्रा०	संवेधः तिर्यग्दत्त, नवरं देववरकया- यो०प्रतिग्रहवर्जनं, तेजोवाच्योस्तु दे- वरकमनुजप्रयोग्यप्रतिग्रहवर्जनम्	
प्रस-रंचे०-काययोगवेद ४ कपाय-अच्युर्भग्य -संशि-साहा [१४] पु	सं—पूर्वोक्तवत्		
मति-भुता- ज्ञानयोः	संवेधः निर्यग्दत्त, नवरं नरकयोग्य २८ सी		
	९६ निरपि संक्रममि. सा० १०२-९५		

निर्गमे	मिथ्यावे	१०२, ९६, ९५	२८ नारकमा०
	"	१०२-९५	दोषनिग्रहेषु
	सास्त्रा०	१०२-९५	२८ देवमा०
	"	१०२-९५	२९ पंचे० नि०-मनुज०
	"	१०२-९५	३० निर्यग्मा०
	मिथे	१०२-९५	२८ देव०
	"	१०२-९५	२९ मनुज०
मति, भुत, अवधि	अविरते	१०२-९५	२९ मनुज०
	"	" "	२८ देव०
	"	" "	२९ देव० त्रिनयन्या- वटिकाग्नः
	"	१०३-९६	३० मनुज०
	"	" "	२९ देव० त्रिनयन्या- वटिकोर्ध्व
	देसावि०	१०२-९५	२८ देव०
		१०२-९५ ९६-१०३	२९, " अवि०म०वत्
मनः प० वेऽपि	प्रमत्ते	१०२-९५	२८ देव०
		१०३-९६ १०२-९५	२९ "
	अप्रमत्ते	१०२-९५	२८ देव०
	"	"	२९ देव० [त्रिनयन्यावटि०]
	९६	२९ देव० [" कोर्ध्व]	
	९५	३० देव० [सा० व०वाचवि०]	
	१०२	३० देव० [" कोर्ध्व]	
	९५	३१ देव० [त्रिनाहारक०]	
	१०३	३३ देव० [" कोर्ध्व]	
	९६	३३ देव० [त्रिनयन्यावटि कोर्ध्व, साहा० व०वाच०न्यः]	
	१०२	३३ देव० [साहा० व०वाच० कोर्ध्व, त्रिनयन्याव०न्यः]	

अपूर्व० १-६	अप्रमत्तवत्
" ७ से	१०२-१०१ ९५-९४ १ यशसि १३ क्षयं यावत्
" "	८९-८८ ८२-८१ १ यशसि १३ क्षयोर्ध्वं
सूक्ष्मसं०	१०२-१०१- ९५-९४-८९ १ यशसि. ८८-८२-८१
उपशान्त, क्षीण०	संक्रमपतद्ग्रहाभावः

केवल २ संक्रमपतद्ग्रहाभावः

अवधिदर्शने	मतिज्ञानवत् [ज्ञानविवक्षायां] विभंगवत् अपि [अज्ञानेऽपि विवक्षिते]
------------	--

अविरते	१,२,३,४ गुणे	प्रसवत्
देशविरते	१०२,९५ सं०	२८ देवयोग्ये.
	१०२-९५	२९ " [जिनाभ्यन्तरे]
	१०३-९६	२९ " [जिनोर्ध्वं] *

परि- हारे	प्रमत्ते	१०२-९५	२८ "
		१०२-९५	२९ " [जिनाभ्यन्तरे]
		१०३-९६	२९ " [जिनोर्ध्वं]
	अप्रम०	१०२-९५	२८ "
		१०२-९५	२९ " [जिनाभ्यन्तरे]
		१०३-९६	२९ " [जिनोर्ध्वं]
		९५	३० " [आहारभ्यन्तरे]
		१०२	३० " [आहारकोर्ध्वं]
		९५	३१ " [जिनाहारकाम्य०]
		१०३	३१ " [जिनाहारकोर्ध्वं]
		९६	३१ " [आहारकाम्यन्तरे, जिनोर्ध्वं च]
		१०२	३१ " [जिनान्तराहारकोर्ध्वं]

* अन्तः अभ्यन्तराश्रयं यन्धावटिकायाः, ऊर्ध्वं दाहदे-
नापि यन्धावटिकोर्ध्वमिति.

सामायि- कछेदोप०	६,७,८, गुणेपु	परिहारवि० वत्	
	ऊतः १० गुणेपु	१०२, १०१, ९५, ९४ संक्रमः	उपशमके
		८९-८८-८२-८१	क्षपके १३ क्षयोर्ध्वम्
यथाख्याते		मास्ति संवेद्यः	
सू० संपराये		स्वगुणस्थानवत्	
कृष्ण, नील, कापोतेषु		स्वस्वगुणस्थानोक्तवत्.	
तेजो०	मिथ्यात्वे	१०२, ९५, ९३, ८४	२५-२६ वा० प० एके० प्रायोद्ये.
"	" "	" "	२८ देवयोग्ये.
"	" "	" "	१९ पंच० ति०-मनुजमा
"	" "	" "	३० तिर्यचमायोग्ये
सास्त्रा०	१०२-९५	२८-२९-३०	
मिश्रे	१०२-९५	२८ देव०, २९ मनुज०	
अविरते	१०२-९५	२८ " २९ "	
"	१०२-९५	२९ " [जिनाभ्यन्तरे]	
"	१०३-९६	२९ " [जिनोर्ध्वम्]	
देशवि०	१०२-९५	२८ "	
प्रम०	१०२-९५	२९ " [जिनाभ्यन्तरे]	
	१०३-९६	२९ " [जिनोर्ध्वं]	
अप्रमत्ते	१०२-९५	२८ "	
"	९५	२९ " [जिनाभ्यन्तरे]	
"	९६	२९ " [जिनोर्ध्वं]	
"	९५	३० " [आहारको०]	
"	१०२	३० " [आहारकोर्ध्वं]	
"	१०३-१०२ ९६-९५	३१ मव. पर्यववत्.	

पक्षे	मिथ्या०	१०२, ९५, ९३, ८४	२९ ति० मनु०योग्ये
			३० ति० योग्ये.
			२८ देवयोग्ये
	दोषगुणेषु	तेजोलेखावत्	
शुद्धे	मिथ्या०	१०२, ९५,	२९ मनुजयोग्ये
			२८ देवयोग्ये
	साक्षा०	१०२-९५	२९ मनुज०
			२८ देव०
	मिश्रे	१०२-९५	२८ देव०
	अविरतादिगुणेषु	मतिज्ञानवत्	
अमन्ये	९५, ९३ ८४, ८२	२३, २५, २६ एके० योग्येषु	
			२५-२९-३० विकले०-पंचे० ति०
			२५-२९मनुजयो० [मनुजवन्ध्या०न्त]
	९५-९३- ८४	२८ देव० नरक०	
मिथ्या०-साक्षा०-मिश्रेषु—स्वस्वगुणस्थानवत्.			
स्योप- पक्षे- उपश- मे च	४, ५, ६, ७ गुणेषु स्वस्वगुणस्थानवत्.		
	" ३-६ "		
उपश- मे—	कुत १०	१०२-९५	यशसि
		१०१-९४	

क्षयिके	उपशानसम्प०वत् नवरं विदोषोऽयं		
	९ मे	८९, ८८, ८२, ८१,	१ यशसि, क्षयकानाम् १३ क्षयानन्तरम्.
	१० मे	" " " "	" क्षयकानाम्
असंज्ञिनि	मिथ्या- त्वे	१०२-९५ ९३-८४ ८२	२३-२५-२६ एके० योग्ये २५ २९-३० वि० पं० ति २५-२९ मनुज०
		१०२-९५	२८ देव-नरक०
	साक्षा	९५	२९ पंचे० ति०-मनुज०
	"	"	३० तिर्यग्०
	"	"	२८ देवयोग्ये
अवाहारे	मिथ्या त्वे	१०२, ९५ ९३, ८४, ८२	२३-२५-२६ एके० यो. २५ २९-३० वि०-प ति २५ मृग्ये
	"	१०२-९५-९५ ९३-८४-८२	२९ मृग्ये
	साक्षा	९५	२९ पंचे० ति० योग्ये ३० तिर्यग्योग्ये.
	अविर	१०२-९५	२८ देवयोग्ये
	"	" "	२९ मृग्ये
	"	१०३-९६	३० मृग्ये
	"	१०३-१०२ ९६-९५	२९ देवयोग्ये.

अथ स्थितिसंक्रमाधिकारः ।

स्थितिसंक्रमाभिधानावसरः, तत्र च पदार्थाधिकाराः, तद्यथा-भेदः, विशेष-
पलक्षणं, उत्कृष्टस्थितिसंक्रमपरिमाणं, जघन्यस्थितिसंक्रमपरिमाणं, साद्यादिप्र-
रूपणा, स्वामित्वप्ररूपणा चेति । तत्र भेदो द्विविधः, तद्यथा-मूलप्रकृतिस्थितिसंक्रमः,
उत्तरप्रकृतिस्थितिसंक्रमश्च । मूलप्रकृतिस्थितिसंक्रमोऽप्यथा, तद्यथा-ज्ञानावरणीयस्य, दर्शना-
वरणीयस्य, वेदनीयस्य, मोहनीयस्य, आयुषः, नाम्नः, गोत्रस्य, अन्तरायस्येति । नन्वष्टानां
मूलप्रकृतीनामायुषश्चोत्तरप्रकृतीनां प्राक्सर्वथा संक्रमो निषिद्ध इति चेत् ? सत्यम्, परं
तत्रान्यप्रकृतावन्यप्रकृतिनयनलक्षणस्यैव संक्रमस्य निषेधः कृतः, अत्र तूद्वर्तनापवर्तनरूपत्वे-
न संक्रमस्य विवक्षितत्वात् न कश्चिद् दोषः, उत्तरप्रकृतीनां तु त्रयोऽपि संक्रमाः सम्भवन्ति ।
तत्र उत्तरप्रकृतिस्थितिसंक्रमोऽप्यष्टादशदधिकशतधा, तद्यथा-मतिज्ञानावरणीयस्य, श्रुत-
ज्ञानावरणीयस्य चावद्वीर्यान्तरायस्येत्युक्तो भेदः । अधुना विशेषलक्षणमुच्यते-तच्च विवि-
धम्, उद्वर्तनारूपं, अपवर्तनारूपं, प्रकृत्यन्तरनयनलक्षणम् । तत्रोद्वर्तनं नाम शुभाशुभाध्य-
वसायेन बध्यमानायामेव स्वप्रकृतिस्थितौ प्राग् वद्धायाः स्वप्रकृतिस्थितौर्हस्वकालतामपहाय
दीर्घीकरणम्, अपवर्तनं नाम बध्यमानायामबध्यमानायां वा स्वप्रकृतावेव दीर्घस्थितिकाल-
तामपहाय ह्रस्वस्थितिकालतया व्यवस्थापनम्, एतौ द्वौ मूलोत्तरप्रकृतिविषयौ भवतः ।
संक्रम्यमाणप्रकृतिस्थितौ तुल्यासु स्थितिषु प्रतिग्रहप्रकृतौ नीत्वा यत् प्रवेशनं स प्रकृत्य-
न्तरनयनसंक्रमः, तदुक्तं पञ्चसंग्रहमूलवृत्तौ-“सकमप्रकृतितुल्यासु स्थितिषु निवेश्यन्त” इति,
यथा मतिज्ञानावरणीयं बध्यमाने श्रुतज्ञानावरणीये, अयं संक्रम उत्तरप्रकृतिष्वेव भवति ।
तत्रापि विशेषलक्षणं सामान्यलक्षणं न सर्वथाऽपवदतीति न्यायात् दर्शनमोहनीयचारित्र-
मोहनीययोरायुषश्चतसृणां प्रकृतीनां बन्धसंक्रमोद्वर्तनोदवावलिकागतस्थितेश्चायं संक्रमो न
भवत्येवेति । नन्यमूर्तस्य कालस्य गगनमिवोद्वर्तनापवर्तनान्यप्रकृतिनयनलक्षणस्थितिसंक्रमः
कथं जाघटीतीति चेत् ? उच्यते-ह्रस्वस्थितिकालोपलक्षिताः परमाणव एव शुभाशुभाध्यव-
सायजनिताभिनवस्थितिसमयेपूर्व यद् व्यवस्थाप्यन्ते तदुद्वर्तनम्, दीर्घकालोपलक्षिताः
परमाणवः शुभाशुभाध्यवसायेन स्वाधस्तनस्थितौ यद्यवस्थाप्यन्ते तदपवर्तनम्, संक्र-
म्यमाणप्रकृतिस्थितिसमयस्याः कर्मपरमाणवः स्वभिन्नबध्यमानप्रतिग्रहप्रकृतौ नीत्वा तुल्य-
समयेषु यद् व्यवस्थाप्यन्ते स प्रकृत्यन्तरनयनलक्षणः संक्रमः, ईदृशः स्थितिसंक्रमः “मन्त्राः
प्रोक्षन्ति” इति न्यायेनाभिधीयमानो न विरुध्यत इत्युक्तं स्थितिसंक्रमस्य विशेषलक्षणम् ।
अथोत्कृष्टसंक्रमपरिमाणं प्रतिपाद्यते-तत्र प्रकृतयो द्विधा, बन्धोत्कृष्टाः संक्रमोत्कृष्टाश्च ।
तत्र बन्धादेव स्वमूलप्रकृतितुल्या स्थितिर्यासामुत्तरप्रकृतीनां ता बन्धोत्कृष्टाः, ताश्च सप्तन-
यतिसप्तधा-ज्ञानावरणपञ्चकं दर्शनावरणनवैकमन्तरायपञ्चकं पोर्ईशकपाया मिथ्यात्वमा-
युश्चतुष्टयमसातवेदनीयं नीचैर्गोत्रं नरैकद्विकं तिर्यग्द्विकमेकेन्द्रियजातिः पञ्चेन्द्रियजाति-
स्तैजससप्तैकमौदारिकंसप्तकं वैक्रियसप्तकं पट्टसंस्थानसंहननेऽशुभविहाययोगतिर्नीलकुक्कु-
वर्जमशुभवर्णादिसंक्रमगुरुलघुपराधातोपधातोर्ध्वासातपोघोर्तानि निर्माणं त्रसप्ततुल्यकम-

स्थिरपट्टं स्थावरनाम चेति । 'नीलकण्ठकवर्ज'मित्यत्र, कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वये । कण्ठकस्थाने 'तिक्त' मित्युक्तं, पञ्चसङ्ग्रहवृत्तिद्वये च संक्रमोत्कृष्टासु तिक्तं गृहीतं, तथापि "तिक्तकृष्ण-
दुरभिगन्धगुरुकर्कशरूक्षशीतानां विंशतिः" इति, पञ्चसङ्ग्रहमूलवृत्तौ, "तिक्तसकृष्णवर्णयोस्तु श-
ब्दस्याधिकार्यसंसूचनात् दुरभिगन्धगुरुकर्कशरूक्षशीतानां, चोत्कृष्टा स्थितिर्विंशतिः सागरोपमकोटा-
कोटयः" इति पञ्चसङ्ग्रहवृत्तद्वयौ च बन्धोत्कृष्टास्वपि तिक्तं गृहीतम् । कर्मप्रकृतिचूर्णौ तु
वर्णादिविंशतिरपि बन्धोत्कृष्टासु गृहीता अवसीयते यतः संक्रमोत्कृष्टासु वर्णादिवर्जा
अष्टचत्वारिंशदेव गृहीतास्तथा च तद्वन्धः—“तस्य संक्रमकसातो इमातो साथावेयनिर्ज-
सम्भवेचसम्भामिच्छत्तणवणोकेसायमणुअंगतिदेवगतिवेइदिर्यतेइदिर्यचउरिदिर्यजाइआहारसंत्तगं अंतिम-
धेजसंज्ञाणंसंप्रयेणमणुयगतिदेवगतिआणुपुब्बिओ पंसत्थविहार्यगतिमुहुमअपज्जत्तसाहारणधिरसुहेसु-
भंगसुत्तरआवेज्जसकीचित्तित्यगरउत्थागोपाणं एयासि अट्ठयालीसाए पगतीणं संक्रमतो उक्कस-
पिति लभ्यते" इति । कर्मप्रकृतौ वर्णादीनां विंशतेरपि विंशतिः कोटाकोटिप्रमाणा स्थि-
तिरुक्ता संभाव्यते, तदुक्तं—“वीसा सणिष्णामाणं", अस्य प्रतीकस्य व्याख्यायां वर्णादयः
सामान्येन गृहीताः, यथा पञ्चसङ्ग्रहे पार्थक्येन वर्णादीनां स्थितिरुक्ता तथा कर्मप्रकृतावनु-
क्तत्वेन विंशतिरपि बन्धोत्कृष्टासु गृहीता व्यवसीयत इति । पञ्चसङ्ग्रहवृत्तीयद्वारे पञ्चमद्वारे
चोत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वाधिकारे वृत्तिद्वयेऽपि कर्मप्रकृतिचूर्णौ कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वये च
तस्मिन्नेवाधिकारे बन्धनकरणप्रथमगाथावृत्तौ न्यायाचार्यैरुदये सति बन्धोत्कृष्टासु वर्णादयो
गृहीताः, नानुदये सति बन्धोत्कृष्टासु नाऽप्युदये सति अनुदये सति वा संक्रमोत्कृष्टासु
वर्णादयो गृहीताः, तथोत्कृष्टस्थित्युदीरणाधिकारेऽपि उदये सति बन्धोत्कृष्टासु विंशति-
रपि वर्णादयो गृहीताः । तत्त्वं पुनः तद्विदो विदन्ति । ताश्च बन्धोत्कृष्टा द्वेधा—उदये सति
बन्धोत्कृष्टा अनुदये सति बन्धोत्कृष्टाश्च, तत्र विपाकोदये सति यासां प्रकृतीनां बन्धा-
दुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्मावाप्यते ता उदयबन्धोत्कृष्टाः, यासां तु विपाकोदयाभावे बन्धादु-
त्कृष्टस्थितिसत्कर्मावाप्तिस्ता अनुदयबन्धोत्कृष्टाः । तत्रानुदयबन्धोत्कृष्टा विंशतिः तद्यथा-
नरकद्विकैतिर्यग्निकैकेन्द्रियजात्यादारिकसंप्तकसेवार्त्तसंहननस्थावरनामातपनामानि पञ्च-
निद्रेति । तत्र नरकद्विकस्योदयो नरकगतौ, उत्कृष्टस्थितिवन्धकास्तिर्यग्मनुजाः । एकेन्द्रिय-
जातिस्थायरातपनाभ्रामुदय एकेन्द्रियेषु, न च तत्रोत्कृष्टबन्धस्तत्र तेषां सागरोपमस्य द्वौ
सप्तभागी उत्कृष्टतः स्थितिवन्धस्योक्तत्वात् । तिर्यग्निकस्योदयः तिर्यग्गतौ, बन्धश्चतसृष्वपि
गतिषु स्यात्, तथापि उत्कृष्टस्थितिवन्धका देवनारका एव, न मनुजतिर्यग्भ्यः, ते हि तद्वन्धा-
हसंक्षेपे वर्तमानास्तिर्यग्निकस्योत्कृष्टतोऽपि अष्टादशकोटाकोटिप्रमाणामेव स्थितिं वध्नन्ति,
उत्कृष्टसंक्षेपे वर्तमानास्ते तु तिर्यक्प्रायोग्यं नैव वध्नन्ति, किन्तु नरकप्रायोग्यमेव
वध्नन्ति । तथौदारिकसप्तकसेवार्त्तसंहननयोरुदयस्तिर्यग्मनुजानां, न च ते उत्कृष्टां स्थि-
तिमुपरचयन्ति, किन्तु सुरनारकाः । निद्रापञ्चकोदये उत्कृष्टसंक्षेपशाभावेन निद्रापञ्चकस्यो-
त्कृष्टबन्धाभाव इति । क्षोषा उदयबन्धोत्कृष्टाः । बन्धेऽबन्धे वा सति संक्रमादेवोत्कृष्टा
स्वमूलप्रकृतिभिः समाना स्थितिर्यासामुत्तरप्रकृतीनां, ताः संक्रमोत्कृष्टास्ताश्चेमा, एकपटिः—

सातवेदनीयं सम्यक्त्वं सम्यग्मिथ्यात्वं नवनोकेपाया आहारकसंज्ञकं शुभवर्णाद्येकाद-
शकं नीलं कटुकं देवद्विकं मनुजद्विकं विकलजातित्रिकमाद्यानि पञ्च संस्थानानि संहननानि
च प्रशस्तविहायोगतिः सूक्ष्मं साधारणमपर्याप्तं स्थिरादिषट्कं तीर्थकरमुच्चैर्गोत्रमिति । संक्रमो-
त्कृष्टा अपि द्वेधा, ताश्चाग्रे प्रतिपादितः ।

अधुनाऽऽदौ बन्धोत्कृष्टानामुत्कृष्टा बन्धस्थितिः प्रतिपाद्यते—ज्ञानावरणपञ्चकं दर्शनावर-
णनवकमसातवेदनीयमन्तरायपञ्चकमिति विंशतेः प्रकृतीनां त्रिंशत्सागरोपमकोटाकोटि-
माना स्थितिः, कषायाणां चत्वारिंशत्कोटाकोटिप्रमाणा, मिथ्यात्वस्य सप्ततिः कोटाकोटि-
प्रमाणा, तिर्यङ्मनुजायुषोः त्रिपत्योपमा, देयनारकायुषोः त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमस्थितिः,
आयुषामेषा निपेककालस्थितिरवगन्तव्या, पूर्वकोटिभिर्भागाभ्यधिका तु एषां सर्वास्थि-
तिर्वाच्या, अत्र तिर्यङ्मनुजायुषी यद्यपि स्वमूलप्रकृत्यपेक्षया तुल्यस्थितिके न भवतस्त-
द्यापि संक्रमोत्कृष्टाभावात्ते बन्धोत्कृष्टे उक्ते, नरकद्विकैर्तिर्यङ्गिकैकेन्द्रिजजातिपञ्चेन्द्रिय-
जातिर्तैजससप्तकादौारिकसंज्ञकैकक्रियसंज्ञकनीलकटुकवर्णां शुभवर्णादिसंज्ञकागुरुलघूपधातप-
रांघातोच्छ्वासातपोघातेनिर्माणान्त्यसंहननसंस्थानाप्रशस्तविहायोगतिस्थावरत्रसंचतुष्कास्थि-
रपट्टनीचैर्गोत्रमिति पदपञ्चाशत्प्रकृतीनामुत्कृष्टास्थितिर्विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा ।
अथ संक्रमोत्कृष्टानां बन्धस्थितिः प्रतिपाद्यते—तत्र सातवेदनीयस्त्रीवेदमनुजद्विकानां
पञ्चदशकोटाकोटिप्रमाणा उत्कृष्टा स्थितिः । पुंवेदंहांस्वरंयुच्चैर्गोत्रप्रशस्तखंगतिस्थिर-
शुभसुभगसुखरादेयंयशःकीर्तिदेवगतिदेयानुपूर्वीलक्षणानां त्रयोदशप्रकृतीनामुत्कृष्टा स्थि-
तिर्दशसागरोपमकोटाकोटिमाना । भयजुगुप्साशोकारतिनपुंसकवेदानां विंशतिः, सू-
क्ष्मत्रिकत्य विकलत्रिकत्य चाष्टादश, प्रथमसंस्थानसंहननयोः शुक्लवर्णसुरभिगन्धमधु-
रसमृदुस्निग्धलघूष्णस्पर्शानां दशसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा स्थितिः, द्वितीययोः संह-
ननसंस्थानयोर्द्वादश, तृतीययोः संहननसंस्थानयोश्चतुर्विंश, चतुर्थयोः षोडश, वामन-
कीलिकयोः संस्थानसंहननयोरष्टादशकोटाकोटिप्रमाणा, आम्बरसहारिद्रवर्णयोः सार्ध-
द्वादशसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा, कषायरसरक्तवर्णयोः पञ्चदश, कटुकरसनीलवर्ण-
योः सार्धसप्तदशसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा, तीर्थकराहारकसप्तकयोरन्तःसागरोपमकोटा-
कोटिप्रमाणा स्थितिरिति, दर्शनद्विकं बन्धे एव नास्तीत्युक्ता स्थितिः संक्रमोत्कृष्टाना-
म् । तत्र बन्धोत्कृष्टानामुत्कृष्टस्थितिसंक्रम आवलिकाद्विकहीनः, तथाहि—स्थितिर्वद्धा
सती बन्धावलिकायामतिक्रान्तायां सत्यामन्यत्र संक्रामति, तत्राप्युदयावलिका सकलकर-
णायोग्येति कृत्वा उदयावलिकोपरितनी संक्रामति, उदयावलिकामाग्रमसंक्रान्तमेवावति-
ष्ठते, ततो बन्धोत्कृष्टानामावलिकाद्विकहीन एव उत्कृष्टस्थितिसंक्रमः, तदुक्तं—“तीसा-
सत्तरिचसालीसावीसुवदिकोडिकोडीणं । जेट्टो आबलिदुगहा” इति । ज्ञानावरणपञ्चकदर्शना-
वरणनवकासातवेदनीयान्तरायपञ्चकरूपाणां विंशतेरावलिकाद्विकहीनत्रिंशत्सागरोपमकोटा-
कोटिप्रमाणः स्थितिसंक्रमः, तथाहि—मतिज्ञानावरणीयस्योत्कृष्टां स्थितिं बध्वा आवलिका-

तिक्रान्तायां सत्यामुदयावलिक्वात उपरितनीं सर्वां वध्यमानामु श्रुतज्ञानावरणीयाद्रिपु संक्रामति, एवं सर्वत्र बन्धोत्कृष्टास्वावलिकाद्विकहीनत्वं परिभाषनीयमिति । पोड्यकपा-
याणामावलिकाद्विकहीनचत्वारिंशत्सागरोपमकोटाकोटीप्रमाणः स्थितिसंक्रमः । आयुषाम-
न्यप्रकृतिनयनलक्षणः संक्रम एव न भवति । यद्यपि बन्धोत्कृष्टासु सर्वत्रावलिकाद्विकहीन-
त्वमुक्तं तथापि मिथ्यात्वस्य सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिस्थितिसंक्रमोऽन्तर्मुहूर्त्तानो द्रष्टव्यः,
तथा हि—मिथ्यात्वस्योत्कृष्टां स्थितिं बध्वा जघन्यतोऽप्यन्तर्मुहूर्त्तं मिथ्यात्व एव तिष्ठति, ततः
सम्यक्त्वं प्रतिपद्य मिथ्यात्वस्यान्तर्मुहूर्त्तानां सम्यक्त्वे मिथ्रे च संक्रमयति, तदुक्तं पञ्चसद्व-
हमूलवृत्तौ—“वेदकसम्यग्दृष्टिर्मिथ्यात्वं गत्वा तस्य मिथ्यात्वस्योत्कृष्टस्थितिं च कृत्वा ततो विगुध्यमा-
नपरिणामोऽन्तर्मुहूर्त्तं व्यतीते सम्यक्त्वं प्रतिपन्नः, ततः सम्यग्दृष्टिः सम्यक्त्वमन्यमिथ्यात्वयोर्मिथ्या-
त्वस्थितिमन्तर्मुहूर्त्तानसप्ततिसागरोपमकोटीं प्रमाणं संक्रमयतीति” । ननूत्कृष्टस्थितिबन्धेऽवाधाकालस्या-
प्युत्कृष्टत्वेनावधाकाले दलिकनिक्षेपाभावात् नोदयः, उदयाभावे च कथमुदयावलिकावर्जनं
युक्तमिति चेत् ? न, अवधाकालेऽपि प्राग्बद्धदलिकस्यानुभावात्, तदुक्तं पञ्चसद्वहमूलटीका-
याम्—“यत उत्कृष्टस्थितिबन्धस्य यदावाधागतं दलं तदनुभूयते प्राग्बद्धमिति कृत्वा विद्यमानतया तदस्त्येव”
इति । नन्यनुदयबन्धोत्कृष्टानां कथमुदयावलिकावर्जनं युक्तं तामामुदयाभावादिति चेत् ?
सत्यम्, किन्तूत्कृष्टबन्धकालेऽवाधाकालेऽपि प्राग्बद्धदलिकस्य विद्यमानत्वेन प्रदेशोदयतत्त-
द्वेदयति, तदुक्तं पञ्चसद्वहमूलटीकायां—“यत उत्कृष्टस्थितिबन्धकलावापासितयः सन्ति, किन्तु-
दयस्थितिः लिखकसंक्रमेणोदयगतासु संक्रामति” इति । अत एव उदययतीनामनुदययतीनां
वा प्रकृतीनामुदयसमयादारभ्यावलिकामात्रा स्थितिरुदयावलिकेति पूर्वग्रन्थेषु व्यग्रहित
इत्यनेनानुदययतीनां प्रदेशोदयावलिकापि गृहीताऽवसीयते । एवं नरकद्विकादीनां पदप-
ञ्चाशत्प्रकृतीनामप्यावलिकाद्विकहीनो विंशतिः सागरोपमकोटाकोटिप्रमाण उत्कृष्टस्थिति-
संक्रमः । संक्रमोत्कृष्टानामुत्कृष्टस्थितिसंक्रम आवलिकात्रिकहीनः, तथाहि—बन्धावलिकाया-
मतिक्रान्तायां सत्यामुदयावलिक्वां मुक्त्वा उपरितनीं सर्वांमपि स्थितिमन्यत्र प्रकृत्यन्तरे
आवलिकाया उपरि संक्रमयति, संक्रान्ता सती संक्रमावलिका सकलकरणायोग्येति कृत्वा
तदतिक्रान्तायां सत्यामुदयावलिक्वात उपरितनीं सर्वांमपि स्थितिः ततोऽप्यन्यत्र प्रकृत्यन्तरे
संक्रामति, ततः संक्रमोत्कृष्टानामुत्कृष्टस्थितिसंक्रमपरिमाणमावलिकात्रिकहीनपरमस्थितिब-
न्धप्रमाणम्, तदुक्तं—“सैसाण वि आवलियतिगुणो” इति । एतदेव भाव्यते—असातस्योत्कृष्टां
त्रिंशत्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां स्थितिं बध्वा परिणामपरावर्तनेन सातं बद्धं लग्नः,
तत्रासातस्य बन्धावलिकायामतिक्रान्तायामुदयावलिक्वात उपरितनीं सकलामपि स्थितिं
संक्रमयति, तत्र च संक्रान्ता सती संक्रमावलिका सकलकरणायोग्येति कृत्वा संक्रमावलि-
कातिक्रान्तायां सत्यामुदयावलिक्वात उपरितनीं सर्वांमपि स्थितिमसातं बध्नन् तत्र संक्रमय-
तीत्यावलिकात्रिकहीनत्रिंशत्कोटाकोटिसागरोपमप्रमाणः सातस्य स्थितिसंक्रमः । शुभवर्णा-
द्येकादशकैर्नालंकर्तुं कदेवद्विकमनुजद्विकविकलजातित्रिकाद्यपञ्चसहैर्नाद्यपञ्चसंस्थानप्रशस्त-
रंगतिसूक्ष्मसाधारणापर्याप्तस्थिरादिष्वद्वौर्चैर्गौरुपाणामेकचत्वारिंशत्प्रकृतीनामावलिकात्रि-

कहीनविंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणः परमस्थितिसंक्रमः । मनुजद्विकमाश्रित्य भावना क्रियते—नरकद्विकस्योत्कृष्टां विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां स्थितिं बद्धा परिणामपरावर्तनेन मनुजद्विकं बद्धुं लभ्यः, तत्र नरकद्विकस्य बन्धावलिकायामतिक्रान्तायामुदयावलि-
कात् उपरितनीमावलिकाद्विकहीनां विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां स्थितिं संक्रमयति, ततोऽपि परिणामपरावर्तनेन देवद्विकं बद्धुं लभ्यः, तत्र संक्रमोत्कृष्टमनुजद्विकस्थितेः संक्रमावलिकायामतीतायां उदयावलिकात् उपरितनीमावलिकान्रिकहीनां विंशतिसागरो-
पमप्रमाणां मनुजद्विकस्थितिं संक्रमयति । एवमुक्तानुसारेण शेषनाशमपि परिभाषनी-
यमिति । नवनोकपायाणां चत्वारिंशत्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाण आवलिकान्रिकहीनः पर-
मस्थितिसंक्रमो वेदितव्यः । आहारकसप्तकस्य जिननाम्नश्चोत्कृष्टः स्थितिवन्धोऽन्तःसागरो-
पमकोटाकोटिप्रमाणसस्मात् संख्येयगुणस्तस्य स्थितिसंक्रमः, तदुक्तं कर्मप्रकृतिचूर्णौ—“बन्ध-
द्विईओ संतकम्भद्विई संखेजगुणा” इति । ननु नामकर्मण उत्कृष्टतो विंशतिसागरोपमको-
टाकोटिप्रमाणा स्थितिः, अत आहारकसप्तके जिननाम्नि च संक्रमात् बन्धावलिकोदयाव-
लिकारहिता विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणैवोत्कृष्टास्थितिर्लभ्यते, कथमुच्यते संक्रम-
तोऽप्यन्तःसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणेति ? उच्यते, जिननाम्नो विशुद्धसम्यग्दृष्टेराहारकसप्त-
कस्य च विशुद्धसंयमवतां बन्धकत्वेन तेषामायुर्वर्जसप्तकर्मणामन्तःसागरोपमकोटाकोटि-
प्रमाणस्यैव सप्तकर्मत्वात्, तदुक्तं पञ्चसङ्गहे—“तित्थयराहारणं संक्रमणे बन्धसन्तपसु पि ।
अंयोकोडाकोटी तहावि वा संक्रमुकोसा ॥ १ ॥ एवइयसंतया जं सम्भदिहीन सन्वकम्भेसु” इति ।
‘एवइय संतय’सि एतावत्येवान्तःसागरोपमकोटाकोटीप्रमाणा ससेति । सातवेदनीयस्या-
वलिकाविकहीनत्रिंशत्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाण उत्कृष्टस्थितिसंक्रमः, भावनाऽसातवेदनी-
यवत्कर्तव्या । उक्तं बन्धे सति यासां संक्रमादुत्कृष्टास्थितिः तासामुत्कृष्टसंक्रमपरिमाणम् ।
अथ बन्धाभावेऽपि यासां संक्रमादेव केवादुत्कृष्टा स्थितिः तासामुत्कृष्टस्थितिसंक्रमः
प्रतिपाद्यते, तथाहि—दर्शनमोहनीयत्रयसत्कर्मा मिथ्यादृष्टिरुत्कृष्टसंक्षेपे वर्तमानो मिथ्या-
त्वस्योत्कृष्टां स्थितिं बद्धा सत्रैवान्तर्मुहूर्तमवतिष्ठते, ततः सम्यक्त्वं प्रतिपद्य मिथ्यात्व-
स्थितिमन्तर्मुहूर्तानां सकलामपि सम्यक्त्वे सम्यग्मिथ्यात्वे च संक्रामति, ततो मिश्रस्य
संक्रमावलिकामतिक्रम्योदयावलिकात् उपरितनीं सकलामपि स्थितिं सम्यक्त्वे संक्रमयति,
अपवर्तनाकरणेन च स्वस्थानेऽपि संक्रमयति, सम्यक्त्वस्वापवर्तनाकरणेन स्वस्थान एव
संक्रामति, तदेवं मिथ्यात्वसत्कमन्तर्मुहूर्तं संक्रमोदयावलिकाद्विकसहितं सप्तमिध्यादूर्तं
सम्यक्त्वमिश्रयोर्द्रष्टव्यमिति । ननु दर्शनत्रयसत्कर्मा मिथ्यादृष्टिः स एव भवति यः पूर्वं
सम्यग्दृष्टिर्भूत्वा प्रतिपतितः, तस्य चोत्कृष्टः स्थितिवन्ध एव न संभवति, “बन्धेन न बोलइ”
इत्यनेन मिश्रमन्यिकस्य प्रतिपतितस्य मिथ्यादृष्टेरपि अन्तःकोटाकोट्यधिकबन्धस्य प्रति-
पेधात्, ततः सर्वमिदं निर्मूलमिति चेत् ? न, “बन्धेन न बोलइ” इति सिद्धान्तमतत्वात्,
कार्मप्रन्धिकैः प्रतिपतितस्यापि मिथ्यादृष्टेरुत्कृष्टस्थितिवन्धस्याप्यभ्युपगमात्, तस्य तथा-
विधिरसाभावेनैव मिश्रेषसमर्थनादिति न कश्चिदोपः । ननु तथापि सम्यग्दृष्टेरुत्कृष्टतोऽप्य-

न्तःसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणमेव सत्कर्म विद्यते नाधिकं, ततः कथं सम्पादयेरन्तर्मुहूर्तो-
नसप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणस्थितिसंक्रमो भवतीति चेत् ? सत्यं, किन्त्वनाभोगेन स-
म्यक्त्वाद्भ्युतो मिथ्यादृष्टिः पुनः करणत्रिकमकृत्वा सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते, तस्य कियत्कालमु-
त्कृष्टस्थितिसत्कर्म संभाव्यते, तत्त्वं तु तद्विदो विदन्ति । ननु बन्धसंक्रमौ समकं भवतोऽतः
साधारणा एतावदलिका भवति, न भिन्ना, तस्मात् संक्रमोत्कृष्टाणां प्रकृतीनामप्यावदलिकाद्वि-
कहीनोत्कृष्टस्थितिसंक्रमः प्राप्नोति, नावलिकान्त्रिकहीन इति चेत् ? न, उभयोरपि भिन्न-
कालत्वात्, तथाहि—पूर्वं बन्धोत्कृष्टायाः प्रकृतेरुत्कृष्टां स्थितिं वध्नाति, बन्धावलिकागतं च
सकलकरणायोग्यमिति कृत्वा बन्धावलिकायामतिक्रान्तायां सत्यामुदयावलिकाया उपरितनं
बन्धमानसङ्क्रमोत्कृष्टायां प्रकृतां बन्धोत्कृष्टासत्कं दलिकं सङ्क्रमयति, ततो जाता उत्कृष्टस्थि-
तिका सङ्क्रमोत्कृष्टा प्रकृतिः, सङ्क्रमावलिकागतमपि सकलकरणायोग्यमिति कृत्वा सङ्क्रमाव-
लिकायामतिक्रान्तायां सत्यां बन्धमानायां प्रकृतां उदयावलिकात उपरितनीं सकलामपि सङ्क्र-
मोत्कृष्टां स्थितिं सङ्क्रामतीत्यतो भिन्नकालत्वं सुस्पष्टम् । यदि बन्धोत्कृष्टसत्का संक्रमावलिका
संक्रमोत्कृष्टसत्का च बन्धावलिका गृहीता स्यात्तदा समानकालत्वं स्यात् । ननु नरकग-
तिर्बन्धोत्कृष्टा प्रकृतिरावलिकाद्विकहीना सर्वाऽपि मनुजगतां संक्रामति, ततो मनुजगतिश्चाव-
लिकान्त्रिकहीनाऽन्यत्र संक्रामतीत्युभयमीलेने पञ्चावलिकाहीन उत्कृष्टस्थितिसङ्क्रमो भवतीति
कथमुच्यते सङ्क्रमोत्कृष्टानामावलिकान्त्रिकहीना उत्कृष्टा स्थितिरिति चेत् ? न, नरकगतिसत्को-
दयावलिका नङ्क्रमावलिका च मनुजगतिसत्का बन्धावलिका च इति त्रयाणामेककालत्वान्न
दोषः । यत्तु पञ्चसङ्ग्रहमूलवृत्ता—“नरकद्विकस्य बन्धोत्कृष्टस्य या यदा उत्कृष्टस्थितिः सा बन्धावलि-
काहीना मिथ्यादृष्टिर्मनुजद्विकं वध्नातो मनुजद्विके संक्रमयति, ततः स एव देवद्विक वध्नातः संक्रमोत्कृ-
ष्टान्मनुजद्विनात्सन्मानलिकारहितवानुदयावलिनारहितां च तां बन्धावलिकारहितां संक्रान्तस्थितिं देवद्विके
संक्रमयती”त्युक्तं, तत्र बन्धोत्कृष्टाया उदयावलिकाहीनत्वं नोक्तमन्यत्र च सर्वत्रोक्तं तदपि न
विरोधानहं, यतो नरकद्विकस्य सङ्क्रमावलिकाया उदयावलिकायाश्चैककालीनत्वेन सङ्क्रमावलि-
काग्रहणेनैव गृहीता द्रष्टव्येति । ननु पञ्चसङ्ग्रहमूलवृत्तिमन्तरेण सर्वत्र नरकद्विकस्योत्कृष्टस्थि-
तिसङ्क्रमो बन्धोदयावलिकाद्विकहीन इत्युक्त्या ततः मनुजद्विकस्यापि सङ्क्रमोदयावलिकाद्वि-
कहीनत्वमुक्तं, तथा च तद्वन्धः—“ततो सन्मावलियाए उदयान्त्रिष्ट मोक्षुण उवरिष्टा द्विति सक्रमति”
इति चेत् ? सत्यं, केवलं नरकद्विकस्य बन्धोत्कृष्टत्वपरिज्ञापनार्थमुदयावलिका पृथक् गृहीता,
कालस्तु नरकद्विकोदयावलिकायाः सङ्क्रमावलिकायाश्चाभिन्न एव, पृथक् कल्प्यमाने तु “विआ-
वद्विज्ज संक्रमुकोसद्विनिपरिमाणं” इत्यनेन विरोधापत्तेः, पञ्चसङ्ग्रहमूलवृत्तावपि तदेवामिप्रायः,
नरकद्विकस्योदयावलिकाहीनत्वाकल्प्यमाने “बन्धुकोसाण ठिई मोक्षुं दो आवली उ सप्पमइ”
इत्यनेन मूलेन सह तत्रैव विरोधः स्यात् । ननु तर्हि नरकद्विकस्योदयावलिकाहीनत्वक-
ल्प्यमाने उत्कृष्टस्थित्युदीरणास्वामित्वाधिकारेऽनुदयसङ्क्रमोत्कृष्टस्य देवगतेर्मनुजानुपूर्व्याश्च
स्थितेः कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वये आगलिकामात्रहीनविंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणत्वमुक्तं
तत्कथं संगच्छते ? तदुक्तं न्यायाचार्यैः—“देवगतेरपि विंशतिसागरोपमकोटाकोटीप्रमाणस्थितिपच-

लिकामात्रहीना जायते” “ततो मनुष्यानुपूर्वा अपि स्थितिरावलिकामात्रहीनविंशतिसागरोपमकोटाकोटी-
प्रमाणा जाता”, एवमेव श्रीमलयगिरिकृतकर्मप्रकृतिवृत्तौ पञ्चसङ्खटबृहद्वृत्तौ चाप्युक्तं, कर्मप्रकृ-
तिधूर्णौ “एतासि द्विति वीसं सागरोपमकोटाकोटीवो आवलि ऊणं संक्रमे लब्धम्” इति च, अत्र “ए-
गासि”ति तत्र प्रागुक्तानामनुदयसङ्क्रमोत्कृष्टानामित्यर्थ इति चेत् ? अत्रोच्यते—देवगतिप्रदेशो-
दयसत्कोदयावलिका युता एतावत्प्रमाणैव स्थितिर्भवति, न नरकद्विकस्योदयावलिकासङ्क्रमेण-
तावत्प्रमाणा भवति, नरकद्विकस्योदयावलिकाया अपि संक्रमे कल्प्यमाने तत्रैव “नरकगतेरुत्कृ-
ष्टां स्थितिं विंशतिसागरोपमकोटाकोटीप्रमाणां वद्भुतः शुभपरिणामविशेषभाववो देवगतेरुत्कृष्टां स्थितिं
दशसागरोपमकोटाकोटीप्रमाणां वद्भुमारभते, तत्तत्तस्यां देवगतिस्थितौ ध्व्यमानाया आवलिकाया उपरि य-
न्धावलिकाहीनामावलिकार्ते उपरितनीं सर्वांमपि नरकगतिस्थितिं संक्रमयति” इत्युक्तस्य विरोधः स्यात् ।
ननु “वन्धुकोसाण द्विई मोक्षं दो आवली उ संक्रमइ” इत्यत्रोदयबन्धोत्कृष्टानां वाच्यम्, अनुदय-
बन्धोत्कृष्टानां त्वावलिकां मुक्त्विति चेत् ? न, सर्वासां सङ्क्रमोत्कृष्टानामुत्कृष्टसंक्रमकाले आव-
लिकाद्विकहीनत्वस्य सर्वस्थितेरुक्तत्वात्, किञ्चैवं सङ्क्रमकाले देवगतेः सर्वास्थितिः सम्पूर्णा विं-
शतिसागरोपमकोटाकोटीप्रमाणा स्यात्, तथा हि—नरकगतिसत्काऽऽवलिकाहीना विंशतिसा-
गरोपमकोटाकोटीप्रमाणा सङ्क्रमेण प्राप्ता स्योदयावलिका च, उभयमीलने सम्पूर्णा विंशतिसा-
गरोपमकोटाकोटीप्रमाणा, न चैतावन्मात्रा सर्वास्थितिः सङ्क्रमकाले वृत्ता, नापि सत्ताधिकारे
एतत्प्रमाणा उत्कृष्टा सत्ताप्युक्ता, किन्तु स्वरूपापेक्षया समयाधिकावलिकोऽनविंशतिसागरो-
पमकोटाकोटीप्रमाणा, तदुक्तं कर्मप्रकृतिवृत्तौ, तथाहि—“कश्चिन्मनुष्य उत्कृष्टसङ्खटशवशादुत्कृष्टां
नरकगतिस्थितिं ध्व्या परिणामपरावर्तनेन देवगतिं वद्भुमारब्धवान् । तस्यां च देवगतौ ध्व्यमानाया-
मावलिकाया उपरि नरकस्थितिं ध्व्यावलिकातीतां उदयावलिकाया उपरितनीं सकलामपि विंशतिसाग-
रोपमकोटाकोटीप्रमाणां संक्रमयति । प्रथमा च स्थितिः समयमात्रा देवगतेः सत्का मनुजगतौ वेद्यमा-
नायां सिद्धुक्तसंक्रमेण संप्रगमति । ततस्तया समयमात्रया स्थित्या ऊन आवलिकयाऽभ्यधिक आवलि-
काद्विकहीनोत्कृष्टस्थितिसमागमो देवगतेरुत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म । एवं द्वित्रिचतुरिन्द्रियजात्याहारकसमृक्-
मनुजानुपूर्वाद्यानुपूर्वीसृष्टमापर्याप्तसाधारणतीर्थकराख्यानामपि षोडशप्रकृतीनां यथोक्तमानमुत्कृष्टं स्थिति-
सत्कर्म भावनीयम् । सम्यग्गिध्यात्तत्त्वं पुनरन्तर्मुहूर्तेन उत्कृष्टस्थितिसमागम आवलिकयाभ्यधिकसम-
योन उत्कृष्टं स्थितिसत्कर्म वाच्यम् । तत्र सम्यक्त्वोक्तभावनानुसारेण भावनीयम्” इति, ततो नरक-
द्विकस्याप्यदयमेव ध्व्यावलिकोदयावलिकाहीनत्वं कल्पनीयमिति ।

अथ सङ्क्रमकाले ध्वन्धोत्कृष्टानां संक्रमोत्कृष्टानां वा प्रकृतीनां यावती स्थितिः प्राप्यते
सोच्यते—तत्र ज्ञानावरणपञ्चकं दर्शनावरणनवकमसातवेदनीयमन्तरायपञ्चकमिति विंशतिप्र-
कृतीनामावलिकाहीनविंशत्सागरोपमकोटाकोटीप्रमाणा सङ्क्रमकाले सर्वा स्थितिः, तथाहि—
सङ्खटशवशेऽदिकरणवशत उत्कृष्टां स्थितिं ध्व्या ध्व्यावलिकायामतिव्रजन्तायामुदयावलिं काल-
उपरितनी सर्वा स्थितिः सङ्क्रमयितुमारभ्यते, ततः सङ्क्रमप्रथमसमये उदयावलिकासहिता

बन्धावलिकारहिता सर्वा स्थितिरवाप्यते । नीचैर्गोत्रयुतानां नाम्नः पञ्चपञ्चाशत्प्रकृतीनां
बन्धावलिकाहीना उदयावलिकायुता विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा सर्वा स्थितिः
प्राप्यते । आयुषामवाधया युता स्वस्योत्कृष्टा स्थितिर्बन्धावलिकाहीना सर्वा स्थितिरुद्धर्त-
नारूपमद्रूमकालेऽपरतनारूपसद्रूमकाले वा सर्वा स्थितिरवाप्यते, तथाहि—यद्यपि स्थितिसद्रू-
मस्त्रिविध उक्तं तथाप्यायुषामुद्धर्तनापरतनारूपद्विविधः सद्रूमो भवति, प्रकृत्यन्तरनयनस्य
निषेधात्, उद्धर्तनापि द्विधा—व्याघातभाविनी, निर्व्याघातभाविनी च, एवमपवर्तनापि ।
उद्धर्तनापरतनयोर्निखिलस्वरूपमग्रे न्यक्षेण प्रतिपादयिष्यामः । इहायुषो व्याघातभावि-
न्यपरतना नियमादुदये सति प्रवर्तते, ततो न तामधिकृत्येह मर्त्या स्थितिः प्रतिपाद्यते,
प्रयत्ने श्रीनेमिजिनस्य मुनिगणपन्दनेन कृष्णामुदेऽस्य पूर्ववद्धसमनरकायुषस्तृतीय-
नरकायुःकरणरूपा अपवर्तना अनुदयेऽप्युक्ता, मा प्रायोवृत्त्या सम्भवेत्, यदि वा तद-
भिप्रायः श्रीबहुश्रुतगम्यः । या तु निर्व्याघातभाविन्यपरतना सा उदयेऽनुदये वा बन्धा-
लिकायामतिक्रान्तायां सत्यां सर्वदा प्रवर्तते । उद्धर्तना तु धन्ये प्रवर्तमान एव अथमसमयव-
च्छलतानां बन्धावलिकातिक्रान्तायां सत्यां भवति, ततो निर्व्याघातभाव्यपरतनारूपे उद्धर्त-
नारूपे च स्वस्थानसक्रमे आयुषः सर्वास्थितिः बन्धावलिकारहिताऽवाधायुता प्राप्यत इति ।
उन्धोत्कृष्टासु मिथ्यात्वं विहाय सर्वासु प्रकृतिषु बन्धावलिकोना उत्कृष्टा बन्धस्थितिः सर्वा
स्थितिः संक्रमकाले द्रष्टव्या, तदुक्तं—“बन्धुर्न्माण आवलिगूणा द्विई जड्विई” इति । ‘जड्विई’ति
संक्रमकाले या स्थितिर्घटते सा यत्स्थितिः सर्वा स्थितिरित्यर्थः । कृपायाणां बन्धावलिका-
हीनोदयावलिकायुता चत्वारिंशत्सागरोपमकोटाकोटी प्रमाणा सर्वा स्थितिः । मिथ्यात्वस्या-
न्वमुद्धर्तनः सप्ततिसागरोपमकोटाकोटीप्रमाणा सर्वा स्थितिरिति । संक्रमोत्कृष्टानां त्वावलि-
काद्विकहीना सर्वा स्थितिः संक्रमकाले प्राप्यते, यतो बन्धावलिकासक्रमावलिकयोरतीतयो-
रुदयावलिकात उपरितनी सर्वा स्थितिरन्यत्र सक्रम्यत इति, तथा हि—सातवेदनीयस्याव-
लिकाद्विकोनिंशत्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा संक्रमकाले सर्वा स्थितिः, नवानां नौकपा-
याणामावलिकाद्विकोचत्वारिंशत्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा संक्रमकाले सर्वा स्थितिः,
आहारकमष्टकजिननाश्रोरावलिकाद्विकोनान्तःसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा सर्वास्थितिः
संक्रमकाले प्राप्यते । शुभवर्णाद्येकादशकनीलकण्डुकदेवद्विकेमनुजद्विकं विकलजातिप्रशस्त-
विहायोमेतिसूक्ष्मत्रिकांत्यवर्ज्यसहननसस्यानदशकस्थिरपद्मेर्धैर्गोत्ररूपाणामेकचत्वारिंशत्प्रकृ-
तीनामावलिकाद्विकोनिंशत्सागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा सर्वास्थितिः संक्रमकालेऽवाप्यते ।
सम्यनरयमिश्रयोः सक्रमावलिकायुतान्तर्मुहूर्तोनसप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा सर्वा-
स्थितिः, तथा हि—अष्टाविंशतिसत्कर्मा मिथ्यात्वस्योत्कृष्टा स्थिति चदान्तर्मुहूर्तं तत्रैव
स्थित्वा सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते तत्समयादारभ्यान्तर्मुहूर्तानां सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां
स्थितिं सम्यक्त्वे मिश्रे च सक्रामति, सक्रमावलिकायामतीतायामुदयावलिकात उपरितनीं
सम्यक्त्वरस्य सर्वा स्थितिमपरतनाकरणेन स्वस्थाने, मिश्रस्य सम्यक्त्वे, अपवर्तनाकरणेन
स्वस्थाने च सक्रामति, तदानीं सर्वास्थिति संक्रमावलिकायुतान्तर्मुहूर्तानां प्राप्यत इति ।

ननुदयवन्धोत्कृष्टादिसंज्ञाचतुष्काधिकारे वन्धोत्कृष्टानां प्रकृतीनां पादोनं शतं, संक्रमो-
त्कृष्टाः प्रकृतयः त्रिचत्वारिंशत्; उत्कृष्टस्थितिसत्कर्मस्वामित्वाधिकारे वन्धोत्कृष्टानां प्रकृती-
नां पडधिकशतं, संक्रमोत्कृष्टाः प्रकृतयः अष्टचत्वारिंशत्; संक्रमाधिकारे वन्धोत्कृष्टाः सप्त-
नवतिः, संक्रमोत्कृष्टा एकपष्टिरिति पञ्चमद्वहृत्तिद्वये कर्मप्रकृतिवृत्तिद्वये च । कर्मप्रकृति-
चूर्णौ तु संक्रमाधिकारे संक्रमोत्कृष्टाः प्रकृतयोऽष्टचत्वारिंशत्, शेषाः वन्धोत्कृष्टाः; उत्कृष्ट-
स्थितिसत्कर्मस्वामित्वाधिकारे वन्धोत्कृष्टानां प्रकृतीनां पडधिकं शतं, संक्रमोत्कृष्टाः प्रकृतयः
अष्टचत्वारिंशदिति कथं न विरोध इति चेत् ? न, अभिप्रायापरिज्ञानात्, तथा हि—उदय-
वन्धोत्कृष्टादिसंज्ञाचतुष्काधिकारे वन्धोदयापेक्षया द्वाविंशत्यधिकं प्रकृतीनां शतं गृहीतं,
तत्राप्यायुषां परस्परसंक्रमाभावात् प्रयोजनाभावाच्च न कापि संज्ञा कृता, तदुक्तं—“आयुषां
तु नान्योऽन्यं संक्रमो, नापि यथ्यमानायुर्दलिकं पूर्ववद्वायुषः उपचयायालम् । तन्निधिमनुष्यामुषोद-
रुष्टा स्थितिर्न कथमपीति तेऽनुदयवन्धोत्कृष्टादिसंज्ञाचतुष्टयातीते, देवनरकायुषी त्वनुदयवन्धोत्कृष्टेऽपि
प्रयोजनाभावात् पूर्वाचार्यैः संज्ञाचतुष्टयातीते विवक्षिते” इति । उत्कृष्टस्थितिसत्कर्मधिकारे तु न
केनाप्यायुश्चतुष्कं गृहीतं, ननु तर्हि संक्रमाधिकारे सर्वैरपि वन्धोत्कृष्टा संज्ञाऽऽयुषां कृतेति
कथं न विरोधः ? सत्यं, सत्त्याधिकारे प्रयोजनाभावात्, अत्र तूद्धर्तनापवर्तनसंक्रमसंभवेन
सप्रयोजना, तदुक्तं पञ्चसंग्रहमूलवृत्ता—“आह हर्तायद्वारे आयुष्काणि चतसृणामपि संज्ञानां
वाहानि कृतान्यत्र तु वन्धोत्कृष्टानुच्छान्येवं विरोधः; अत्रोच्यते—सदधिकारं प्रकृत्यन्तरसंक्रमं चाहो-
कृत्य संज्ञाकरणं व्यर्थमिति तत्र न कृतं, अत्र तु उद्धर्तनापवर्तनाधिकारे सार्थकत्वात् कृतमिति न दोषः”
इति । चूर्णिकृदन्तरेण सर्वैरपि संक्रमाधिकारे पञ्चसंग्रहकाराभिप्रायः स्वीकृतः, अत एव
संक्रमोत्कृष्टास्तु अष्टचत्वारिंशदुक्ताः प्रकृतयः । ननूभयोः को भेदः ? श्रूयतां पञ्चसंग्रहकृद्भि-
र्वर्णादिविंशतिप्रकृतीनां वन्धस्थितिः पृथगुक्ता, वन्धनानि च पञ्चामिप्रेतानि, शिथिलमंसूरि-
पादैः सामान्येन वर्णादीनां विंशतिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणा स्थितिरुक्ता, वन्धनानि च
पञ्चदश स्वीकृतानीति विशेषः । ननु किमिदं प्रकृतीनां संज्ञा चतुष्कमिति चेत् ? उच्यते—
तत्र विपाकोदये प्रवर्तमाने सति संक्रमत एवोत्कृष्टा स्थितिर्यासामुत्तरप्रकृतीनां समुपलभ्य-
ते, न वन्धतः, ता उदयसंक्रमोत्कृष्टाः, ताश्चेमाः—मनुजगतिः, सातवेदनीयं, सम्यक्त्वं, स्थि-
रादिर्पङ्क, हास्यादिर्पङ्क, वेदैर्त्रिकं, प्रशस्तविहांयोगतिः, आद्यानि पञ्च संहननानि, पञ्च संस्था-
नानि, उच्चैर्गोत्रमिति त्रिंशत् । उदयप्राप्तानामेतासां प्रकृतीनां या प्रतिपक्षीभूता नरकगत्या-
दयः प्रकृतयस्तासामुत्कृष्टां स्थितिं वद्ध्वा पुनस्ता एव वद्धुं लग्नः, तत्र प्राग्बद्धविपक्षप्रकृतीनां
दलिकं संक्रमयति, शुभप्रकृतीनां प्रायः स्ववन्धतः स्थितिः सौकर्यं भवतीति संक्रमतः एता-
सामुत्कृष्टा स्थितिरवाप्यते, तथा हि—सातं वेदयमानोऽसातोत्कृष्टां स्थितिं वद्ध्वा पुनः सातं
वद्धुं लग्नः, तत्रासातस्य वन्धावलिकातिक्रान्तायामुदयावलिकात् उपरितर्ती सर्वां संक्रामति,
तदोत्कृष्टस्थितिका भवति साता, एवमन्यासामपि प्रकृतीनां वाच्यम् । यासामुत्तरप्रकृती-
नामुदयाभावे एव संक्रमत उत्कृष्टा स्थितिः प्राप्यते ता अनुदयसंक्रमोत्कृष्टाः, ताश्च मनुजा-

नुपूर्वांमिश्राहारकद्विकेदेवद्विकेविकलत्रिकैसूक्ष्मत्रिकैजिननामलक्षणास्त्रयोदश । एतासां तु स्वबन्धत उत्कृष्टा स्थितिर्न लभ्यते, किन्तु संक्रमतः, संक्रमतोऽपि तदोत्कृष्टा स्थितिर्भवति यदैतत्प्रतिपक्षप्रकृतीनामुत्कृष्टां स्थितिं बध्वा तदुत्तरकालमेतासु बध्यमानासु तद्वलिकं संक्रमयति । विपक्षप्रकृतीनां तु प्रायः उत्कृष्टस्थितिवन्धको मिथ्यादृष्ट्यादिमुत्पन्नः, न चेतासां तदानीमुदयोऽस्तीत्यनुदयसंक्रमोत्कृष्टाः, तथा हि—उत्कृष्टसंक्षेपे वर्तमानो मिथ्यादृष्टिर्नरकद्विकस्योत्कृष्टां स्थितिं बध्वा पुनः परिणामपरावर्तनेन देवद्विकं बध्नुं लग्नः, तत्र नरकद्विकस्य बन्धावलिकायामतिक्रान्तायामुदयावलिकया उपरितर्नीं सर्वामपि स्थितिं संक्रमयति, तदा देवद्विकस्योत्कृष्टा स्थितिर्भवति, एवमन्धासामपि भावनीयमिति । उदयमन्धोत्कृष्टा अनुदयमन्धोत्कृष्टा प्राग्वर्णिताः । आयुषां संज्ञाभावे कारणं प्रागुक्तमेवेति । उत्कृष्टोत्कृष्टस्थितिसंक्रमपरिमाणम् ।

उत्कृष्टसंक्रमस्थितेर्यत्स्थितेश्च प्रमाणम्

अथ जघन्यस्थितिसंक्रमपरि-

प्रकृतिषु	संक्रमस्थितिप्रमाणं	यत्स्थितेः प्रमाणं
मिथ्यात्वबन्धोत्कृष्टानां	आवलिकाद्विकहीनं	एकाव० हीनं
संक्रमोत्कृष्टानां	आवलिकाप्रिकहीनं	आद्य० द्विकहीनं
मिथ्यात्वस्य	अन्तर्गु० हीनं ७० सा० को० यो०	अन्तर्गु० हीनं ७० सा० को० को०
समयावधिभयोः	आवलिकाद्विकाधिकान्तर्गु० हीनं ७० सा० को०	आवलिकान्तर्गु० ही० ७० सा० यो०

माणमुच्यते—जघन्यस्थितिसंक्रमो द्विविधः—स्वप्रकृतौ परप्रकृतौ च । उभयत्राप्युदयावलिकायां योऽन्तिमप्रक्षेपः स जघन्यस्थितिसंक्रमः, तेनोदयावलिकाया बहिर्भागेऽपि यः प्रक्षेपः स जघन्यस्थितिसंक्रमो न भव-

तीति सिद्धम् । एतल्लक्षणं निद्राद्विकव्यतिरेकेण वाच्यं, निद्राद्विकस्य तु तृतीयावलिकाऽसंख्येयभागाधिकावलिकाद्विकस्योपरितर्नी समयमात्रा स्थितिः स्वसंक्रमान्तेऽधस्तन्या आवलिकायाः समयाधिके त्रिभागे निक्षिप्यते, तदा जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति, न तु मतिज्ञानावरणादीनामिव समयाधिकावलिकाशेषायामिति । अत्र वस्तुस्वभावमन्तरेण नान्यो हेतुः संभाव्यते, संक्रमकाले सर्वा स्थितिरसंख्येयभागाधिकावलिकाद्विकप्रमाणा, तदुक्तं—“निद्रादुगस्य एषा आवलियदुर्गं असंख्यगानी अ” इति । ज्ञानावरणपञ्चकान्तरायपञ्चकैर्दशानावरणचतुर्ष्वकान्तिप्रलोभैरसंख्यवत्त्वायुश्चतुष्करूपाणां विंशतिप्रकृतीनां स्वस्वसत्ताव्यवच्छेदसमये समयाधिकावलिकाशेषायां स्थितौ उदयावलिका सकलकरणायोग्येति कृत्वा तस्या अपवर्तना न भवतीति उदयावलिकाया उपरितर्नी समयमात्रा स्थितिः समयाधिकोदयावलिकान्तिभागेऽपवर्तनासंक्रमेण संक्रामति, एषः समयमात्रो जघन्यस्थितिसंक्रमः, सर्वा स्थितिः समयाधिकावलिकामात्रेति । हास्यरत्यरतिशोकभयजुगुप्सारूपस्य हास्यपट्टस्य क्षपकोऽपवर्तनाकरणेन संख्येयवर्षप्रमाणां स्थितिं करोति, उतस्तस्यां स्मिर्लेपनावसरे संज्वलनकोधरूपे परप्रकृतौ प्रक्षिप्यमाणायां जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति, अस्याश्च संख्येयवर्षप्रमाणायाः स्थितेरपवर्तनाकरणेनापवर्त्य संज्वलनकोधस्योदयावलिकायां प्रक्षेपो वाच्यः, अन्यथा स्थितेः प्रभू-

तत्त्वेनोदयावलिकाया वहिर्भागेऽपि प्रक्षेपः स्यात् । तथा च सति 'अन्यप्रकृतेरुदयावलि-
कायां योऽन्तिमः प्रक्षेपः स जघन्यस्थितिसंक्रमः' इति प्रागुक्तं लक्षणं विरुद्धेत । संक्रमकाले
सर्वास्थितिरन्तर्मुहूर्ताभ्यधिकसंख्येयवर्षप्रमाणा, तथाहि-अन्तरकरणे वर्तमानः संख्येय-
वर्षप्रमाणां स्थितिं संज्वलनक्रोधस्योदयावलिकायां संक्रमयति, अन्तरकरणे च हास्यपङ्क्त्य
दलिकं न विद्यते किन्तु तत् ऊर्ध्वं, ततोऽन्तरकरणसत्केनान्तर्मुहूर्तनाभ्यधिकसंख्येयवर्ष-
प्रमाणा जघन्यस्थितिसंक्रमकाले सर्वा स्थितिः प्राप्यते इति । पुंवेदस्य संज्वलनत्रिकस्य चात्रा-
धोनस्वजघन्यस्थितिवन्धो जघन्यस्थितिसंक्रमः, तथाहि-पुंवेदस्याष्टौ संवत्सराणि, संज्वल-
नक्रोधस्य मासद्वयं, संज्वलनमानस्य मासः, संज्वलनमायायाः पञ्चदश दिनानि, आन्तर्मह-
त्सिंकी चावाधा, अवाधाकालहीना च कर्मस्थितिर्जघन्यस्थितिसंक्रमः । अवाधाकालहीनैव
स्थितिरन्यत्र संक्रामति, तत्रैव दलस्य संभवात्, अवाधाहीनायाः कर्मस्थितेर्निपेकरूपत्वात्,
न च जघन्यस्थितिसंक्रमकाले प्राग्बद्धदलिकमवाधाया मध्येऽपि विद्यते, सर्वस्य क्षीणत्वात् ।
ततः पुंवेदादीनामन्तर्मुहूर्तानां स्वकीया स्वकीया जघन्या स्थितिर्जघन्यस्थितिसंक्रमः, जघ-
न्यसंक्रमकाले च सर्वा स्थितिर्वाधायुक्तो जघन्यस्थितिवन्ध आवलिकाद्विकोनो द्रष्टव्यः ।
नन्वावलिकाद्विकोनत्वं कथमिति चेत् ? उच्यते बन्धव्यच्छेदानन्तरं बन्धावलिकायामती-
तायां चरमसमयवद्धाः पुंवेदादिप्रकृतिलताः सक्रमयितुमारभ्यन्ते, आवलिकामात्रेण कालेन
च ताः संक्रम्यन्ते, संक्रमावलिकायाश्चरमसमये च जघन्यस्थितिसंक्रमः प्राप्यते, ततो बन्धाव-
लिकासंक्रमावलिकोनोऽवाधाकालयुतो जघन्यस्थितिवन्धः जघन्यस्थितिसंक्रमकाले सर्वा
स्थितिः प्राप्यते । अत्र यद्यपि समयोनावलिकाद्विकहीना सर्वास्थितिर्जघन्यस्थितिसंक्रमकाले
प्राप्यते, यतः संक्रमावलिकायाश्चरमसमये दलिकस्य संक्रम्यमाणत्वेन तत्समयोनत्वं न संभव-
ति, अन्यथा मतिज्ञानावरणादीनामपि सर्वा स्थितिरावलिकामात्रैव प्राप्नोति न समयाधिका-
वलिकामात्रेति, तथापि सर्वैः पूर्वपुरुषैरावलिकाद्विकोनत्वं उक्तमतोऽत्र किमपि हेतुः स्यात्
ततोऽस्माभिरपि तर्ह्यवोक्तं । जघन्यस्थितिसंक्रममस्वामित्वपर्यवसाने पुंवेदस्य-“तस्य समयूण
दुआवलिय (हीणजहन्न) बन्धो सन्नजहन्नगो (ने) द्वितिसकमो (मे) लभ्यति” इति चूर्णाशुक्तमपि ।
केवलं पुरुषवेदस्य पुरुषवेदारूढ एव जघन्यस्थितिसंक्रामकः, न शेषवेदारूढः, तथाहि-पुंवेदो-
दयेन क्षपकश्रेणीं प्रतिपन्नस्य पूर्व हास्यादिपङ्क्तं क्षीयते, ततः पुंवेदः, शेषवेदोदयेन प्रतिपन्नस्य
तु हास्यादिपङ्क्तेन समकं पुंवेदः क्षीयते, ततः पुंवेदेन क्षपकश्रेणीं प्रतिपन्नस्य कालबाहुल्यं,
किञ्च यस्य वेदस्योदयस्तस्योदीरणाय प्रवर्तते, ततः पुंवेदेन क्षपकश्रेणीमारोहतः पुंवेदस्य बह्वी
स्थितिः स्रुयति, ततः पुंवेदेन क्षपकश्रेणीं प्रतिपन्नस्य पुंवेदस्य जघन्यस्थितिसंक्रमो लभ्यते, न
शेषवेदारूढस्येति । मनुजद्विकदंष्ट्रद्विकपञ्चेन्द्रियजालौदारिकसंसकवैक्रियसंसकाहारकसंसक-
तैजससंसकसंहननर्षद्विसंस्थानर्षद्विधर्णादिर्विशैतिखगतिद्विकापर्यासास्थिरर्षद्विन्नसादिदर्शकात-
पोद्योतयर्जप्रत्येकैर्षद्विरूपाणां नामकर्मणो नवतिप्रकृतीनां सातासातवेदनीयोच्चगोत्रनीचैर्गोत्रा-
णां च जघन्यस्थितिसंक्रमोऽन्तर्मुहूर्तप्रमाणः । तथाहि-एतासां सयोगिकेवलचरमसमयेऽन्त-

मुहूर्त्तप्रमाणा स्थितिर्विद्यते, सा च तस्मिन्नेव समये सर्वापवर्तनयाऽपवर्त्यायोग्यवस्थासमाप्ता क्रियतेऽयोग्यवस्थाप्यान्तर्मुहूर्त्तकी, केवलमिदमन्तर्मुहूर्त्तं लघुतरमवसेयम्, सर्वापवर्तनयाऽपवर्त्यमाना उदयावलिकारहिता स्थितिर्जघन्यस्थितिसंक्रम, उदयावलिका च सकलकरणायोग्यत्वेनानपवर्तनीया अपवर्तनरूपजघन्यस्थितिसंक्रमकाले उदयावलिकायुता सर्वा स्थितिः । ननु क्षीणकपाये मतिज्ञानावरणादीनामिवायोगिकेवलिनि समयाधिकावलिकाशेषायां स्थितौ वर्तमानो जघन्यस्थितिसंक्रमं कथं न करोतीति चेत्? न, सूक्ष्मवादयोगरहितत्वेनायोगिकेवलिनि करणमात्रस्यापवर्तनादिति । स्थानार्द्धित्रिकमिध्यात्वसम्यग्मित्यात्मानन्तानुबन्ध्यप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानारणनपुंसकस्त्रीवेदनरकटिकेत्यग्निद्वैकाद्यजातिचतुष्कस्यावर्तसूक्ष्मातपोद्योतसाधारणरूपाणां द्वात्रिंशत्प्रकृतीनां स्वस्वक्षणकाले चरमप्रक्षेपः पल्योपमासंख्येयभागरूपः स जघन्यस्थितिसंक्रमः । जघन्यस्थितिसंक्रमकाले सर्वा स्थितिरुदयावलिकायुक्तः पल्योपमासंख्येयभागः । इयं च सर्वा स्थितिः स्त्रीनपुंसकवेदव्यतिरिध्याभिहिता द्रष्टव्या, यतः स्त्रीनपुंसकवेदवर्जानां त्रिंशत्प्रकृतीनामेकामधत्तादावलिकां मुक्त्वा शेषमुपरितनं पल्योपमासंख्येयभागमात्रं चरमखण्डमन्यत्र संक्रमयति, ततस्तासां जघन्यस्थितिसंक्रमकाले सर्वा स्थितिरावलिकायुता पल्योपमासंख्येयभागमात्रा । स्त्रीनपुंसकवेदयोरन्तरकरणे स्थितः सन् चरमस्थितिरखण्डं संक्रमयति, अन्तरकरणे च कर्मदलिकं न पिद्यते, पिन्तु तत् ऊर्ध्वम्, अन्तरकरणं चान्तर्मुहूर्त्तप्रमाणम्, ततस्तयोरन्तरकरणयुक्ता पल्योपमासंख्येयभागमात्रा सर्वा स्थितिः संभवतीत्युक्तं जघन्यस्थितिसंक्रमप्रमाणम्, जघन्यस्थितिसंक्रमकाले यत्स्थितिप्रमाणं च ।

अथ काः प्रकृतयः स्वप्रकृतौ काश्च परप्रकृतौ संक्रामन्तीति स्पष्टीक्रियते—क्षीणमौहसत्का निद्वात्रिकज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्कान्तरायपञ्चकरूपाः षोडशप्रकृतयः स्वप्रकृतावेव संक्रामन्ति । सयोगिचरमसमयसत्कचतुर्नवतेर्मध्याद्या उदयवत्यस्ताः स्वप्रकृतौ, यास्त्वनुदयवत्यस्ता उदयवतीषु परप्रकृतिषु संक्रामन्तीति संभान्यते, आयुधतुष्टयसंज्वलनलोभसम्यक्त्यरूपाः पद् स्वप्रकृतौ इति । हास्यपद्भूपुर्वेदसंज्वलनत्रिकरूपा दश प्रकृतयः परप्रकृतौ, स्थानार्द्धित्रिकादिद्वात्रिंशत्प्रकृतयोऽपि परप्रकृतौ संक्रामति । पुर्वेदस्य दलिकं जघन्यस्थितिसंक्रमकाले वध्यमानसंज्वलनक्रोधे संक्रामति, तदुक्तं—“पुर्वेदमपि समयोनद्वाधलिकारूपेण धातेन क्रोधे गुणसङ्क्रमेण सक्रमयन् चरमसमये सर्वसङ्क्रमेण संक्रमयति, एव क्षीणपुरुषवेदः” इत्यत्र गुणसंक्रमप्रतिपादनेन वध्यमानसंज्वलनक्रोधादिके प्रक्षिपतीत्यवसीयते । अवध्यमानाशुभप्रकृतीनां दलिकस्य वध्यमानप्रकृतिषु प्रतिसमयमसंख्येयगुणवृद्ध्या प्रक्षेपणं गुणसंक्रम इति । ननूदयवतीनां पुरुषवेदादिप्रकृतीनामपि उदयावलिकासु प्रक्षेपे का क्षतिरिति चेत्? न, “चरमस्थितिरखण्डमन्तर्मुहूर्त्तेन कालेनोत्कीर्यते, तस्य च यत्प्रदेशां

१ उदयवती संज्वलनक्रोधादयपि वाक्यप्रमाणा जघन्यमानायां प्रक्षिपति तावत्प्रमाणा स्थितिच्छिन्नेव समये उदयसमाप्त्य प्रहसामपि प्रक्षिपतीति शङ्के, अन्वया जघन्यस्थितिसंक्रमकालेनैव स्वाहतेः ।

तदुदयावलिकागतं मुक्त्वा शेषं सर्वमपि परस्थाने प्रक्षिप्यते” इति वचनस्य विरोधापत्तेः वस्तुगत्या क्षपणकाले चरमसमये उदयाभावेनोदयवतीत्यलक्षणायोगात् न ता उदयवत्यः ।

जघ० स्थि० संक्रमप्रमाणयन्त्रम् ।

प्रकृतीनां	जघ० स्थि० संक्रमप्रमाणं	जघ० यत्स्थिति-प्रमाण	कदा?
ज्ञाना० ५ दस० ४ विम्र ५ सं० लोभ सम्प० ४ आयुषां	१ समयमात्रं	समयाधिकाव० १ १	समयाधिकाधिकाशेषे सत्ताविच्छेदसमये (अवयवसंनया)
निद्रा-प्रचलयोः	१ समयमात्रं	२ भाव० भाव० असं० भागाधिका	भा० असंवेद्यभागाधिके भा वलिनादिकशेषे संक्रमस्थाने (अवयवसंनया) १० ने गु०
हास्या० १ पुण्येवम्य सं० क्रोधस्य सं० मानस्य सं० मायायाः	संवेद्यवर्षाणि अवाधोन ८ वर्षा० अवाधोन २ मास० अवाधोन १ मास० अवाधोन ०॥ मास०	अन्तर्मु० अधिकसंवेद्यव० १ भाव० ऊन ८ वर्षा ,, २ मास० ,, १ मास० ,, ०॥ मास०	स्यसंक्रमावलिकाम्बल- समय पुना वृत्तापि परप्रवृत्तौ
मरक २-निर्य० २-कुना- ति ४-स्था० सु०-सा- धा०-भात० उद्योत इति १३ वने नाम ९० वेदनीय २ गोत्राणां २	उदयावलिकारहितं अन्तर्मु० हृतं	उदयाव० सहस्रमु० हृतं	सयोनिरेवलिगुणस्थानान्ते (सर्वावयवसंनया)
उच्छेदोपागां ३०	पक्ष्योपमासंवेद्य- भावः	पक्ष्योपमासं० भाग० संक्रमाव० सदितः	स्वक्षपणकाले
क्षी-नर्पुषकयोः	पक्ष्योपमासंवेद्यभागः	अन्तर्काणरूपमन्तर्मु० अ- धिकपक्ष्योपमासंवेद्यभाग	”

अथ साद्यादिरूपणा क्रियते—सा मूलप्रकृतीनामुत्तरप्रकृतीनां च, तत्र ज्ञानावरण-दर्शनावरणवेदनीयायुर्नामगोत्रान्तरायाणामजघन्यस्थितिसंक्रमस्त्रिविधः, तद्यथा—अनादि-ध्रुवोऽध्रुवश्चेति । ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणां क्षीणकपायस्य समयाधिकावलिकाशेषायां स्थितौ वर्तमानस्य जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति, वेदनीयायुर्नामगोत्राणां सयोगिकेवलिचरम-समयेऽन्तर्मु० हृतं प्रमाण उदयावलिकारहितो जघन्यस्थितिसंक्रमः, स च सादिरध्रुवश्च, तस्मा-दन्यः सर्वोऽपि स्थितिसंक्रमोऽजघन्यः, स चानादिः, ध्रुवोऽभ्यव्यानाम्, भव्यानामध्रुवः । ननु चतुर्गामप्यायुषां चरमोदयावलिकायाः संक्रमाभावेन साद्यध्रुव एव स्थितिसंक्रमोऽ-

न्यत्रोक्तः, कथमुच्यतेऽत्रायुषोऽजघन्यस्थितिसंक्रमस्त्रिविध इति चेत्? सत्यम्, उत्तरप्रकृ-
तीनां तथात्वेऽपि मूलप्रकृतेर्न बाधः, देवाद्यायुषश्चरमावलीकायाः संक्रमाभावेऽपि तत्रागामि-
भवायुषोऽपवर्त्तनाया विद्यमानत्वान्नात्र दोषः, एवमन्यत्रापि वाच्यम् । मोहनीयस्याजघन्य-
स्थितिसंक्रमश्चतुर्विधः, तद्यथा—सादिरनादिध्रुवोऽध्रुवश्चेति । तत्र क्षपकस्य सूक्ष्मसम्परायगुण-
स्थानस्य समयाधिकावलीकाशेषायां स्थितौ वर्तमानस्य जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति, स च
सादिरध्रुवः । तस्मादन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः, स च क्षायिकसम्यग्दृष्टेरुपशान्तमोहे न भवति,
ततः प्रतिपाते सति भवतीति सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः । अभव्यस्य ध्रुवः, भव्य-
स्याध्रुवः । अष्टानामपि कर्मणां उत्कृष्टानुत्कृष्टजघन्यरूपान्त्रयोऽपि विकल्पाः सादयोऽध्रुवाश्च
भवन्ति । तथाहि—उत्कृष्टसंज्ञेशे वर्तमान उत्कृष्टां स्थितिं वप्नन् उत्कृष्टं संक्रमं करोति,
उत्कृष्टसंज्ञेशः कदाचिदेव भवति, न तु सर्वदा, तत उत्कृष्टबन्धसंक्रमो कदाचिदेव भवति;
ततः प्रतिपातेऽनुत्कृष्टः, तस्माद्वावप्येतौ साद्यध्रुवौ, जघन्यस्त्वजघन्यसंक्रमाधिकारे भावित
एवेति मूलप्रकृतीनां साद्यादिप्ररूपणा कृता ।

अथोत्तरप्रकृतीनां सा क्रियते । तत्र पञ्चज्ञानावरणनवदर्शनावरणवेदनीयद्विकर्मिभ्यात्यं-
मोहनीयतिर्यग्दिक्कौदारिकसंसक्तैजससंसक्तजातिपञ्चकसंहननर्पद्वयसंस्थानर्पद्वयणादिविंशति-
खगतिद्विकत्रसादिविंशतिजिनवर्जप्रत्येकप्रकृतिसंस्कनीचैर्गोत्रान्तरायपञ्चकरूपाणां ध्रुवसत्क-
र्मणां पञ्चोत्तरशतप्रकृतीनां स्वस्वक्षपणपर्यवसाने जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति । तथाहि—
ज्ञानावरणान्तरायदशकदर्शनावरणचतुष्करूपाणां चतुर्दशप्रकृतीनां क्षीणकपायस्य समया-
धिकावलीकाशेषायां जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति, निद्राद्विकस्य क्षीणमोहस्य समयाधिका-
वलीकासंख्येयभागान्यधिकावलीकाद्विकशेषायां जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति । स्थानार्द्धि-
त्रिकैतिर्यग्दिक्काद्यजातिचतुष्कस्यावरसूक्ष्मसार्धारणातेपोद्योतेमिथ्यात्वरूपाणां ध्रुवसत्कर्मणां
पञ्चदशप्रकृतीनां स्वस्वक्षपणकाले चरमप्रक्षेपे जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति । वेदनीयद्विकौ-
दारिकसंसक्तैजससंसक्तपञ्चेन्द्रियजातिसंहननर्पद्वयसंस्थानर्पद्वयणादिविंशतिखगतिद्विकत्रसद-
र्शकपर्याप्तार्थिरपद्वयगुरुलघुपराधातोषधातोच्छ्वासनिर्माणनीचैर्गोत्ररूपाणां ध्रुवसत्कर्मणां
चतुःसप्ततिप्रकृतीनां सयोगिकेवलिचरमसमये जघन्यस्थितिसंक्रमो भवति । स च सादिर-
ध्रुवश्च । तस्मादन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः स चानादिः, भव्यानामध्रुवोऽभव्यानां ध्रुवः । चारित्र-
मोहनीयसत्कानां पञ्चविंशतिप्रकृतीनामजघन्यस्थितिसंक्रमश्चतुर्धा, तद्यथा—सादिरनादिध्रु-
वोऽध्रुवश्चेति । तथाहि—उपशमश्रेण्यां वर्तमानस्योपशान्तमोहस्य न भवति, ततः प्रतिपाते च
भवतीति सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवोऽभव्यानाम्, अध्रुवो भव्यानाम् । उत्कृष्टा-
नुत्कृष्टजघन्येषु स्थितिसंक्रमविकल्पेषु द्विप्रकारः सादिरध्रुवश्चेति । तत्र जघन्यो भावितः, उत्कृ-
ष्टानुत्कृष्टौ मूलप्रकृतिवद्वाच्यौ । नरकद्विकमनुजद्विकाहारकसंसक्तवैक्रियसंसक्तदेवद्विकतीर्थ-
करसम्यक्त्वमिश्रमोहनीयोचैर्गोत्रायुश्चतुष्टयरूपाणामष्टाविंशतिप्रकृतीनां चत्वारोऽपि विक-
ल्पाः सादयोऽध्रुवाश्चेति । साद्यध्रुवता चाध्रुवसत्कर्मत्वादेवावसेयेति उक्ता साद्यादिप्ररूपणा ।

मूलप्रकृतिषु स्थितिसंक्रमस्य साद्यादिभंगयन्त्रम् ।

मूलप्रकृतयः	अजयन्यः			जयन्यः			अनुकृष्टः			उरुकृष्टः		
	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधु०	अना०	ध्रुवः
ज्ञाना० दर्श० अन्त०	—	अधुन्यस- प्रमकाटे भावच्छेद०	अधुन्यस- प्रमकाटे भावच्छेद०	अधुवः विच्छेद- भावात्	अना० —	ध्रुवः —	अधुवः परावर्त्त- मानत्वात्	अना० —	ध्रुवः —	सादिः पराव०	अधु० पराव०	ध्रुवः —
ज्ञान-मोक्ष-दे- दीय-आयु०	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
मोक्षनीय०	आयिको- पशमकस्य ११ तः प्रतिपत्तः	अधुवः प्रमदानां साध- मासस्य	अना० —	ध्रुवः —	सादिः अ० १० मे	अधुवः —	अना० —	ध्रुवः —	सादिः —	अधु० —	अना० —	ध्रुवः —

उत्तरप्रकृतिषु स्थितिसंक्रमस्य साद्यादिभंगयन्त्रम् ।

उत्तरप्रकृतया	अजयन्यः			जयन्यः			अनुकृष्टः			उरुकृष्टः		
	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधु०	अना०	ध्रुवः
२५ चारित्र- मोक्षनीयानाम्	११ तः पतितस्य	अधुवः मध्यानां तस्या- मात्रा- स्य	अना० —	ध्रुवः —	सादिः स्वधुव- काले	अधुवः मध्यानां	अना० —	ध्रुवः —	सादिः अनुकृष्टे- न परा० त्वात्	अधु० परावर्त्त- मानत्वात्	अना० —	ध्रुवः —
२८ अधुवत- साकानां	अधु० व- पाकत्वात्	अधु० स- पाकत्वात्	अना० —	ध्रुवः —	सादिः अधु० स- पाकत्वात्	अधुवः अधुवत- साकानां	अना० —	ध्रुवः —	सादिः अधु० सपा०	अधु० सपा०	अना० —	ध्रुवः —
१०५ उत्तर- दीपानां	—	अधुवः मध्यानां क्षयिष्य- माणत्वात्	अना० —	ध्रुवः —	सादिः स्वधुव- समये	अधुवः मध्यानां	अना० —	ध्रुवः —	सादिः परावर्त्त- मानत्वात्	अधु० परावर्त्त- मानत्वात्	अना० —	ध्रुवः —

अथ स्वामित्वमुच्यते—तच्च द्विधा, उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामित्वं, जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामित्वं च । तत्रामरायुषः प्रमत्तसंयतः पूर्वकोट्यायुष्कोऽप्रमत्तभावाभिमुखः स्वायुःशेष-
तृतीयभागाद्यसमये उत्कृष्टां स्थितिं बद्ध्वा बन्धावलिकार्याः परतो देवायुष उत्कृष्टस्थिति-
संक्रमस्वामी भवति । उत्कृष्टे तिर्यङ्मनुजायुषी तत्प्रायोग्यविशुद्धो मिथ्यादृष्टिः सर्वपर्या-
सिपर्यासस्तिर्यङ्मनुजो वा वध्नाति, बन्धावलिकार्यामतिक्रान्तायां तत्कृष्टस्थितिसंक्रमं
करोतीति मिथ्यादृष्टयस्तत्प्रायोग्यविशुद्ध्या पर्यासास्तिर्यङ्मनुजा उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामिनो
भवन्ति । ननु यदि विशुद्धायुर्द्वयं वध्यते तर्हि मिथ्यादृष्टेः सास्वादनो विशुद्धतर इति स
कस्मात्तदायुर्द्विकमुत्कृष्टस्थितिकं वध्नाति ? न च तिर्यङ्मनुजायुषी सास्वादनो न वध्नातीति
वाच्यम्, सप्ततिकावृत्तां “तिर्यगायुषो बन्धो मनुजायुष उदयस्तिर्यङ्मनुजायुषी सती” एष
विकल्पो मिथ्यादृष्टेः सास्वादनस्य वा, ‘मनुजायुषो बन्धो मनुजायुष उदयो मनुजमनुजायुषी
सती’ एषोऽपि विकल्पो मिथ्यादृष्टेः सास्वादनस्य वेत्यभिधानात्, अत्रोच्यते, सास्वादन-
गुणे सामान्यतो मनुजतिर्यगायुर्वन्धसंभवेऽपि प्रस्तुतायुर्द्वयमुत्कृष्टस्थितिकमसंख्येयवर्ष-
प्रमाणं सास्वादनो न वध्नाति, तस्य गुणप्रतिपात्ताभिमुखत्वेन गुणाभिमुखविशुद्धमिथ्यादृष्टेः
सकाशाद्विशुद्ध्याधिक्यासिद्धेः । यद्यपि देवनारकाः प्रस्तुतायुर्द्वयं वध्नाति, तथापि ते
त्रिपर्येषोपमलक्षणे उत्कृष्टस्थितिके न वध्नाति, तस्मात्तिर्यङ्मनुजायुषोऽत्कृष्टस्थितिबन्धकाः
तिर्यङ्मनुजा एव, पूर्वकोट्यायुषस्तृतीयभागाद्यसमये वर्तमानास्तत्प्रायोग्यविशुद्धाः पर्यासा
मिथ्यादृष्टय उत्कृष्टां स्थितिं बद्ध्वा बन्धावलिकार्यामतीतायां तिर्यङ्मनुजायुष उत्कृष्ट-
स्थितिसंक्रमं करोति । अपर्यासास्तिर्यङ्मनुजाः प्रस्तुतायुर्द्वयं वध्नाति, तथाप्युत्कृष्टां स्थितिं
न वध्नाति । अतिविशुद्धमिथ्यादृष्टेः सम्यग्दृष्ट्या देवायुर्वन्ध एव स्यादिति पर्यासत्वमिथ्या-
दृष्टित्वतत्प्रायोग्यविशुद्धत्वमिति विशेषणत्रिकं गृहीतम् । नरकायुषोऽपि तत्प्रायोग्यसंस्कृष्टा
उत्कृष्टां स्थितिं बद्ध्वा बन्धावलिकार्यामतीतायां सत्यामुत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामी भवति ।
अत्यन्तविशुद्धस्यात्यन्तसंस्कृष्टस्य चायुर्वन्धस्यैव निषेधात्, तत्प्रायोग्यसंस्कृष्टमहणं कृतम् ।
नरकद्विकर्षमियसप्तकरूपाणां नवप्रकृतीनां तिर्यङ्मनुजा एव बन्धावलिकार्यामतिक्रान्ता-
यामुत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामिनो भवन्ति । विकलत्रिकसूक्ष्मत्रिकसुरद्विकानां तिर्यङ्मनुजा
उत्कृष्टां स्थितिं वध्नाति । ततो बन्धावलिकासंक्रमावलिकार्यामतीतायां सत्यां उत्कृष्टस्थि-
तिसंक्रमस्वामिनः ते एव भवन्ति । यद्धनरकायुष्को नरकं जिगमिषुर्भिष्यात्यामिषुरो
जिनतामि उत्कृष्टस्थितिके वध्यमाने तत्कालीनोत्कृष्टसत्ताका अतिक्रान्बन्धावलिका
नाम्नः प्रकृतयस्तत्र संक्रामन्ति । संक्रमावलिकार्यामतीतायां मिथ्यादृष्टिर्वध्यमानशेष-
नामकर्मणि जिननामकर्म संक्रामति, स एव जिननाम्न उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामी संभा-
व्यते । आहारकसप्तकस्य प्रमत्ताभिमुखोऽप्रमत्त उत्कृष्टां स्थितिं वध्नाति । तत आवलि-
कार्याः परत उत्कृष्टसंक्रमस्वामी भवति । स्यात्परकेन्द्रियजात्यातपानामीशानान्ता देवा

उत्कृष्टां स्थितिं वद्वा, ततः पुनर्वन्धावलिकायामतीतायामुत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामिनो भवन्ति । ततः परे देवा न स्थावरादीनां संक्रामकाः, एकेन्द्रियप्रायोग्यवन्धाभावात् । तिर्यङ्-मनुजानामेतासां प्रकृतीनां बन्धसंभवेऽपि न ते उत्कृष्टां स्थितिं वदन्ति, तस्मादासां संक्रमस्वामिनोऽपि ते न भवन्ति । तिर्यग्द्विकौदारिकसप्तकोद्योतसेवार्तसंहननानां सुरनारका उत्कृष्टां स्थितिं वद्वा, ततो बन्धावलिकायामतिक्रान्तायां सत्यां उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामिनो भवन्ति । दर्शनत्रिकसत्कर्मा मिथ्यादृष्टिः सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां मिथ्यात्वोत्कृष्टां स्थितिं वद्वाऽन्तर्मुहूर्तं तत्रैव स्थित्वा ततः सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते, ततः सम्यग्दृष्टिः सन् तस्मिन्नेव समयेऽन्तर्मुहूर्तानां सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां मिथ्यात्वस्थितिं सम्यक्त्वे मिश्रे च संक्रमयति, ततः संक्रमावलिकायामतिक्रान्तायामुदयावलिं उपरितनीं स्थिति-मपवर्तनाकरणेन स्वस्थाने संक्रमयति । मिश्रस्थितिं च सम्यक्त्वे संक्रमयत्यपवर्तयति च स्वस्थाने इति दर्शनत्रिकस्य सम्यग्दृष्टिरुत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामी । शेषाणां सर्वासामपि प्रकृतीनां चतुर्गतिका उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामिनो भवन्ति । तत्र बन्धोत्कृष्टानां बन्धावलिकायामतीतायां, संक्रमोत्कृष्टानां तु बन्धावलिकायां संक्रमावलिकायामतिक्रान्तायां सत्यां-संक्रामति तदुक्तं—“बन्धाग्रो वक्रस्तो जासि गंतूण आलिगं परओ । वक्रस्त सामिओ संक्रमेण जासिं दुगं वासि ॥ १ ॥” इत्युक्तं उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामी ।

अथ जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामिन उच्यन्ते—तत्र ज्ञानावरणपैश्चकदर्शनावरणचतुर्कान्तरा-यपञ्चकैरुपायां चतुर्दशप्रकृतीनां समयाधिकावलिकाशेषायां स्थितौ वर्तमानः क्षीणकपाय-वीतरागच्छद्वास्त्यो जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति, निद्राद्विकस्य स एव समयाधिकावलि-कासंख्येयभागाधिकावलिकाद्विकशेषायां स्थितौ वर्तमानो जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति - सम्यक्त्वमोहनीयस्य दर्शनमोहनीयक्षपणाय प्रवर्तितकरणो मनुजो जघन्यतोऽपि वर्षाष्टक-स्योपरि वर्तमानः प्रथमसंहननी जिनकालिको मिथ्यात्वसम्यग्मिथ्यात्वे क्षपयित्वा सम्यक्त्वं सर्वापवर्तनयापयत्यर्थापितशेषसम्यक्त्वश्चतुर्गतिको भूत्वा चतसृणां गतीनामन्यतमस्यां गतौ गत्वा वेदकसम्प्रवृत्तस्य समयाधिकावलिकायां स्थितौ वर्तमान उदयावलिं उपरितनीं समयमात्रां स्थितिमपवर्तनाकरणेनाधस्तने स्वेदयावलिं प्रथमे समयाधिके त्रिभागे प्रक्षिपन् जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । मिथ्यात्वमिश्रयोर्मनुजोऽविरतो देशविरतः प्रमत्तयतिर-प्रमत्तयतिर्वा स्वक्षपणकाले सर्वापवर्तनयाऽपवत्यं पल्योपमासंख्येयभागमात्रं चरमखण्डं पर-प्रकृतौ यदा संक्रमयति तदा जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । संज्वलनलोभस्य समयाधिका-वलिं शेषायां स्थितौ वर्तमानः सूक्ष्मसम्पराय उदयावलिं उपरितनीं समयमात्रां स्थिति-मपवर्तनाकरणेन समयाधिके स्वेदयावलिं प्रथमत्रिभागे यदा प्रक्षिपति तदा स संज्वलन-लोभस्य जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । अनन्तानुबन्धीनां चतसृणां गतीनामन्यतमस्यां

गतौ वर्तमानः सम्यग्दृष्टिश्चरमखण्डं पर्योपमासंख्येयभागमात्रं यदा संक्रमयति तदा स जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । सयोगिकेवल्लिनि याः प्रागुक्ताश्चतुर्नयतिः प्रकृतयस्तासां सयोगिकेवली अन्तर्मुहूर्त्तस्थितिकरणरूपे चरमापवर्तने वर्तमानो जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । स्यान्निर्द्धिक्त्रिकनामत्रयोदशैकमध्यमकषायार्ष्टकस्त्रीवेदनपुंसकवेदरूपाणां पद्विंशति-प्रकृतीनां पर्योपमासंख्येयभागमात्रं चरमप्रक्षेपं यदा करोति तदाऽनिवृत्तिवादरो जघन्य-स्थितिसंक्रमस्वामी भवति । हास्यादिपङ्क्त्यानिवृत्तिवादरः क्षपकश्रेण्यां वर्तमानोऽपवर्तनाक-रणेन संख्येयवर्षप्रमाणां स्थितिं करोति, ततस्तस्यां स्वनिर्लेपनायसरे संज्वलनकोधरूपे परप्रकृतौ प्रक्षिप्यमाणायां जघन्यस्थितिसंक्रमो यदा भवति तदा जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । पुंवेदसंज्वलनकोधमानमायानां चरमसमयवज्जालतायां बन्धावलिकामतिक्रम्य संक्रमचरमसमये चरमप्रक्षेपं प्रक्षिपन्ननिवृत्तिवादरः क्षपकश्रेण्यां वर्तमानो जघन्यस्थिति-संक्रमस्वामी भवति, केवलं येन वेदेनारूढः क्षपकश्रेणीमारोहति तस्य तद्वेदस्यैव जघन्य-स्थितिसंक्रमो भवति, न वेदान्तरस्य, यत् उदितस्य वेदस्योदयोदीरणापवर्तनादिभिर्बह्वी स्थितिस्तुद्यति, बहूनां पुङ्गवानां च परिशाटनं भवति । एवं हि यद्यपि नपुंसकवेदारूढः स्त्रीवेदनपुंसकवेदौ युगपत् क्षपयति, तथापि नपुंसकवेदस्यैव जघन्यस्थितिसंक्रमो लभ्यते, न स्त्रीवेदस्य, नस्योदयोदीरणयोरभावात् । स्त्रीवेदेनारूढो नपुंसकवेदक्षपणानन्तरमन्तर्मुहूर्त्तेन फालेन स्त्रीवेदं क्षपयति, पुंवेदारूढस्याप्येतावानेव कालो लभ्यते, तथापि तस्य स्त्रीवेदस्यो-दयोदीरणे न भवत् इत्येतावता कालेन स्त्रीवेदारूढस्योदयोदीरणाभ्यां बह्वी स्थितिस्तुद्य-ति, तस्मात् स्त्रीवेदारूढ एव स्त्रीवेदस्य जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामी भवति । तथा पुंवेदारूढो हास्यादिपङ्क्त्यानिवृत्ति-पुंवेदं क्षपयति, अन्यथा तु हास्यादिपङ्क्तसहितं क्षपयति । उदितस्य च वेदस्योदीरणाया अपि प्रवृत्तेः प्रभूता स्थितिस्तुद्यतीति पुंवेदस्यापि पुंवेदारूढस्यैव जघ-न्यस्थितिसंक्रमो भवति, न शेषस्य । आयुषां तु स्वस्वभवव्यवच्छेदसमये समयाधिकावलि-फादोपायां स्थितौ वर्तमानः समयमात्रमुपरितर्नी स्थितिं स्वस्वोदयावलिकात्रिभागेऽधस्तने समयाधिके प्रक्षिपन् जघन्यसंक्रमस्वामी भवतीति, उक्तं जघन्यस्थितिसंक्रमस्वामित्वम्, तत्प्रतिपादनेन च प्रतिपादितः स्थितिसंक्रमः ॥

उत्कृष्टस्थितिसंक्रमस्वामिनः

प्रकृतीनाम्	स्यामिनः	विशेषः
बन्धोत्पत्त्यानां	१ यतिनाः	बन्धावलिकापरतः
संक्रमोत्पत्त्यानां	॥	बन्धसंक्रमाव० २ परत
द्वयैकमोहादौ	सम्यग्दृष्ट्याः	

जघ० स्थितिसंक्रमस्वाभिनः

ज्ञाना० ५ नाम् विश्व ५ नाम् दर्श० ४ नाम्	१२ मे समयाधिकावलिकाशेषे	१ समयमात्रा	अपवर्त्तनया
निद्रा २	१२ मे अर्ध० भा० सह २ आ० शेषे	१ समयमात्रा	अपवर्त्तनया
मिथ्या० मिथ्र०	४-५-१-३ गुणस्थाः स्वस्वधृषणकाले	पक्ष्यासं० भा०	सर्वापवर्त्तनया
सं० लोभ०	सू० समवाधिदाव० शेषे हा०	१ समयमात्रा	अपवर्त्तनया
अवैरा० ४	४ गनिकाः सम्यग्दत्ता	पक्ष्यासं० भा०	वृद्धनया
सम्यक्ता०	४ गनिकाः कृतकरणाः समयाधिकाव० शेषे	१ समयमात्रा	अपवर्त्तनया
सयोमितसाक ९४ नाम्	१३ मान्ते	आवलिङ्गोनातमुद्धृतं	चरमापवर्त्तनया
रूपिद्वय	रूपिद्वयेन श्रेणिगताः	पक्ष्योपमासरयेय भा०	
गुणद्वय	गुणद्वयेन "	अवाधो ८ वर्षा	
नद्वय	नद्वयेन "	अस्तमु०	
आयुषि ४	स्वस्वभवस्थाः	१ समयमात्रा	मविच्छेदकाले अपवर्त्तनया
१३ वक्रोपाणा	९ मस्याः स्वस्वधृषणकाले	पक्ष्यासं०	वृद्धनया

अथानुभागसंक्रमः प्रतिपाद्यते-तत्रानुभागो रसः “वाण रसो अनुभागो” इति वचनात् । अनुभागोऽनुभावो रस इति पर्यायाः । अनुभागस्य कापाधिका अध्यवसाया हेतवः, तदुक्तं- “हिं हि अनुभागं कसागो कृणइ” इति वचनात् । ते च शुभाशुभभेदेन द्विप्रकारा अपि असंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणा भवन्ति । केवलमशुभाध्यवसायेभ्यः शुभा विशेषाधिकाः, तथा हि-यावन्ति सोपानानि आरोहति, तावन्त्येवावतरति, तथापि क्षपकसारोहणमेव, न प्रत्यवतरणमतस्तत्सत्त्वानि विशेषाधिकानि । नन्वनन्तान्यनुभागवन्धाध्यवसायस्थानानि कथं न प्राप्यन्ते, तद्वन्धकजीवानामानन्त्यादिति चेत् ? न, एकैकस्मिन् स्थितिस्थानेऽसंख्येयलोकाकाशप्रमाणानामनुभागवन्धाध्यवसायस्थानानां प्राप्यमाणत्वात्, स्थितिस्थानानि त्वसंख्येयान्येव भवन्ति, तथा-जघन्यस्थितेरारम्भोत्कृष्टस्थितिं यावत् यावन्तः समयास्तावन्त्येव स्थितिस्थानानि भवन्ति । तदुक्तं कर्मप्रकृता-“एकैकस्मि कसागोदयस्मि लोणा असंखिया हुंति । हिं हि वन्धघाणेसु वि अज्जवसाणाण द्वाणाणि ॥ १ ॥” वृत्ति-“एकैकस्मिन् कपायोदये स्थितिस्थाननिबन्धनभूते नानाजीवापेक्षयाऽनुभागवन्धाध्यवसायस्थानानि कृष्णादिद्वेयापरिणामविशेषरूपाण्यसंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणानि भवन्ति । तथा हि-जघन्यस्थितेरारम्भोत्कृष्टां स्थितिं यावत् यावन्तः समयास्तावन्ति स्थितिस्थानानि । तथा हि-जघन्यस्थितेरैकं

स्थितिस्थानं सैव समयोत्तरा द्वितीयम्, द्विसमयोत्तरा तृतीयम्, एवं समयवृद्ध्या तावद्वाच्यं
यावदुत्कृष्टा स्थितिः । एवं चासंख्येयानि स्थितिस्थानानि भवन्ति । तेषु च प्रत्येकमेकैक-
स्मिन् स्थितिवन्धस्थानेऽध्यवसायस्थानानि तीव्रमन्दादिकपायोदयविशेषरूपाण्यसंख्येयलो-
काकाशप्रदेशप्रमाणानि भवन्ति । एकैकस्मिंश्च कपायोदये सति असंख्येयलोकाकाशप्रदेश-
प्रमाणान्यनुभागवन्धस्थानानि कृष्णादिलेख्यापरिणामविशेषरूपाणि भवन्ति, “सकपायोदया
हिकृष्णादिलेख्यापरिणामविशेषा अनुभागवन्धहेतवः” इति वचनादिति मिलितोऽर्थः । यत्तु “स्थि-
तिपाकविशेषस्तस्य भवति लेख्याविशेषेण” इति वाचकवचनं तत्रापि पाकपदमहिम्नाऽनुभाग
एव ग्राह्य इति वृद्धवाद् इति । स्थावरप्रायोग्यैकैकस्मिन्ननुभागवन्धाध्यवसायस्थानेऽनन्त-
स्थावरजीवानां, त्रसप्रायोग्ये चैकैकस्मिन्ननुभागवन्धाध्यवसायस्थाने जघन्यनैको द्वौ घोरकृ-
ष्टत आयलिकासंख्येयभागे यावन्तः समयास्तावत्प्रमाणानां त्रसजीवानां च प्राप्यमाणत्वेन
न दोषः, तदुक्तं—“पापरजीवाणन्ता इक्षिके तसजिया असंखेजा” इति । यद्यपि कर्मवर्गणान्तः-
पातिनः कर्मपरमाणवो न पूर्वं तथाविधरसोपेता आसन्, किन्तु प्रायो नीरसा एकस्वरू-
पाश्च, तथापि कापायिकाध्यवसायेन ग्रहणसमय एव जीवः प्रति कर्मपरमाणुं सर्वजीवभ्यो-
ऽनन्तगुणान् रसाविभागान् ज्ञानावारकत्वादिविचित्रस्वभावतां चोत्पादयति, जीवानां पुद्ग-
लानां चाचिन्त्यशक्तिमत्त्वात्, न चैतदनुपपन्नम्, अत्यन्तनीरसानामपि शुष्कतृणादिपर-
माणूनां गवादिमिर्गृहीतानां क्षीरादिरूपतया सप्तधातुरूपतया च परिणामदर्शनात् । ननु
सर्वेषु कर्मपरमाणुषु तुल्यान् रसाविभागान् जनयति, उत विषमान् ? विषमानिति द्रुमः,
तथाहि—केपुचित् स्तोकान्, केपुचित् प्रभूतान्, केपुचिध्रभूततरान्, तांश्च जघन्यतोऽपि
सर्वजीवानन्तगुणान्, न संख्येयानसंख्येयान् वेति । तत्रापि सर्वेभ्योऽन्येभ्यः परमा-
णुभ्यो ये जघन्यरसान्विताः परमाणवस्तेषां समुदायः प्रथमा वर्गणा, ततोऽप्येकेन रसावि-
भागेनाधिकानां परमाणूनां समुदायो द्वितीया वर्गणा, द्वाभ्यां स्नेहाविभागान्यां अधिकानां
परमाणूनां समुदायस्तृतीया । एवमेकैकस्नेहाविभागैरधिकानां परमाणूनां तावत् वर्गणा
वाच्याः, यावदभ्यनान्तगुणाः सिद्धानामनन्तभागकल्पाः । प्रथमवर्गणायां परमाणवो-
ऽतिप्रभूताः, स्नेहाविभागा अत्यल्पतराः, द्वितीयस्यां वर्गणायां प्रथमवर्गणागतपरमाण्वपे-
क्षया परमाणवः स्तोकाः स्नेहाविभागाश्च प्रभूताः, द्वितीयवर्गणागतपरमाण्वपेक्षया तृतीयस्यां
वर्गणायां परमाणवः स्तोकाः स्नेहाविभागाश्च प्रभूताः, तृतीयवर्गणागतपरमाण्वपेक्षया चतुर्थ्यां
वर्गणायां परमाणवः स्तोकाः स्नेहाविभागाश्च प्रभूताः, एवं सर्वत्र वाच्यम् । स्वभावतोऽल्पस्नेहाः
परमाणवः प्रभूताः, बहुस्नेहाः परमाणवोऽल्पाः प्राप्यन्ते । (अत्र स्नेहशब्देन समप्रतिपक्षः क्षि-
त्त्यस्पर्शां ग्राह्यः, तस्यैव पुद्गलानां परस्परबन्धनिमित्तत्वात्, न च स्नेहप्रत्ययस्पर्द्धकं स्नेहस्यैव
ग्रहणात् रूक्षस्पर्शां न ग्राह्य इति वाच्यम्, रूक्षेण रूक्षस्यापि वन्धसंभवात्, स्नेहप्रत्यये कथं
रूक्षस्य ग्रहणं न कृतमित्यपि न वाच्यम्, स्नेहशब्देनोभयस्यापि ग्रहणं कृतमेव, अन्यथा
स्नेहप्रत्यये जगद्वर्तिसर्पेषां परमाणूनां स्नेहप्रत्ययमेकं स्पर्द्धकं न स्यात्, तत्र रूक्षपरमाणूनामपि

संभवात् । ग्रहणसमयात्पूर्वं बन्धप्रायोग्यस्नेहसत्त्वेऽपि शुभाशुभफलजनकस्नेहाभावात् कर्म-
वर्गणान्बन्धप्रायोग्यस्नेहस्याविर्भावोऽपि तादृक् स्नेहतिरोभावाच्च कर्मपरमाणयः प्रायो नीरसा
एकस्वभावा इत्युक्तम्, ग्रहणसमये तु पूर्वतोऽनन्तगुणस्नेहाविर्भावः कापायिकाध्ययसायेन
शुभाशुभफलजननयोग्यता च तेषु भवति ।) अत्र कैरलिप्रज्ञाच्छेदनकेन छिद्यमानं
यदा विभागं न प्रयच्छति, तदा योऽंशो विश्राम्यति स रसाविभाग उच्यते, ते च रसावि-
भागा एकैकस्मिन् परमाणौ जघन्यतोऽपि सर्जजीवेभ्योऽनन्तगुणा भवन्ति, उत्कृष्टतोऽप्ये-
तात्प्रसख्याका एव, किन्तु ते जघन्यपदभावि रसाविभागोभ्योऽनन्तगुणा द्रष्टव्या इति ।
प्रागुक्तानामभ्येभ्योऽनन्तगुणानां सिद्धानामनन्तभागकल्पानां वर्णणानां समुदायः प्रथमं
स्पर्द्धकम्, तत एकेन रसाविभागेनाधिकाः कर्मपरमाणयो न प्राप्यन्ते, नापि द्वाभ्यां, नापि
त्रिभिः, किन्त्यनन्तानन्तैरेव सर्जजीवेभ्योऽनन्तगुणै रसाविभागैरधिकाः परमाणयः प्राप्यन्ते,
ततस्तेषां समुदायो द्वितीयस्पर्द्धकस्य प्रथमा वर्णणा, तत एकैकरसाविभागवृद्धाऽभ्येभ्योऽनन्त-
गुणसिद्धानन्तभागकल्पा ऋणा वाच्याः, तासां समुदायो द्वितीयं स्पर्द्धकम् । एवमभ्येभ्यो-
ऽनन्तगुणानि सिद्धेभ्योऽनन्तभागकल्पानि स्पर्द्धकानि वाच्यानि । तेषां समुदायः प्रथममनु-
भागबन्धस्थानम् । प्रथममनुभागबन्धस्थानान्तिमस्पर्द्धकचरमवर्णणाया द्वितीयस्थानाद्यवर्ण-
णायाश्चान्तरं सर्जजीवानन्तगुणं वाच्यम्, द्वितीयस्थानमनन्तभागाधिकस्पर्द्धकान्वितं प्रथम-
स्थानापेक्षया वक्तव्यम्, एवं यथोत्तरमनन्तभागवृद्धानि स्थानानि तावद्वाच्यानि यावदङ्गु-
लासख्येयभागगताः दशप्रदेशप्रमाणानि भवन्ति । एतेषां समुदाय एकं कण्डकं भवति, अन-
न्तभागाधिकोत्तरस्थानसमुदायरूपत्वेनानन्तभागोत्तर कण्डकम् । प्रथमकण्डकचरमानुभाग-
बन्धस्थानगतस्पर्द्धकापेक्षया यदनन्तरमनुभागबन्धस्थानं तदसख्येयभागाधिकैः स्पर्द्धकैरधिकं
भवति । तच्चासख्यभागोत्तराभिधानस्य द्वितीयकण्डकस्य प्रथम स्थानं भवति, ततः पुन-
रपि प्रथमासख्येयभागवृद्धानुभागस्थानादनन्तरमनुभागस्थानं तदनन्तभागाधिकस्पर्द्धकयुतं,
ततः पुनरप्यनन्तभागवृद्धम्, एवमेवानन्तभागवृद्धानि कण्डकमात्राणि स्थानानि वाच्यानि,
ततः पुनरप्यसख्येयभागाधिकस्पर्द्धकैर्वृद्धं द्वितीयमसख्येयभागवृद्धं स्थानं प्राप्यते, ततः
पुनरप्यनन्तभागोत्तराणि कण्डकमात्राणि स्थानानि वक्तव्यानि, पुनस्तृतीयमसख्येयभागवृद्धं
स्थानं, पुनरप्यनन्तभागोत्तराणि कण्डकमात्राणि स्थानानि, ततः पुनरप्यसख्येयभागवृद्धं
स्थानम् । एवमनन्तभागवृद्धकण्डकव्यवहितान्यसख्येयभागाधिकानि स्थानानि तावद्वा-
च्यानि यात्रकण्डकमात्राणि भवन्ति । यद्यप्यसख्येयभागस्थानान्तरितान्यनन्तभागवृद्धानि
कण्डकानि भवन्ति, तथापि तानि प्रथमकण्डकगतचरमानुभागबन्धस्थानापेक्षया सर्वाण्य-
प्यसख्येयभागवृद्धानि, ततः प्राक्तनानन्तभागवृद्धस्थानेभ्यस्तु सुतरामसख्येयभागवृद्धानि
सर्वाण्यपि प्राप्यन्ते । असख्येयभागवृद्धचरमस्थानात् पुनरप्यनन्तभागवृद्धानि कण्डकमा-
त्राणि स्थानानि वाच्यानि । ततोऽसख्येयभागवृद्धस्थाने प्रथमं सख्येयभागाधिकं स्थानं
वाच्यम्, ततः पुनरप्यनन्तभागोत्तराणि कण्डकमात्राणि स्थानानि, पुनरसख्येयभागवृद्धं

स्थानं, पुनरनन्तभागोत्तराणि कण्डकमात्राणि स्थानानि, पुनरसंख्येयभागवृद्धं स्थानं । एवमसंख्येयभागवृद्धानि कण्डकमात्राणि स्थानान्यभिधाय पुनरनन्तभागोत्तरं कण्डकं, ततोऽसंख्येयभागवृद्धस्थाने द्वितीयं संख्येयभागवृद्धं स्थानं वक्तव्यम् । एवं संख्येयभागवृद्धानि स्थानान्यपि कण्डकमात्राणि वाच्यानि । ततः पुनरप्यनन्तभागोत्तराणि कण्डकमात्राणि स्थानानि, पुनरसंख्येयभागवृद्धं स्थानं, पुनरनन्तभागवृद्धं कण्डकं, पुनरसंख्येयभागवृद्धं स्थानम्, एवमसंख्येयभागवृद्धानि कण्डकमात्राण्यभिधायानन्तभागवृद्धं च कण्डकमुक्त्वा संख्येयभागवृद्धस्थाने प्रथमं संख्येयगुणवृद्धं स्थानं वाच्यम्, प्रथमात् संख्येयगुणोत्तरादनुभागवन्धस्थानादधो यावन्ति मूलत आरभ्य प्रागतिक्रान्तानि स्थानानि तावन्त्यतिक्रम्य द्वितीयं संख्येयगुणाधिकं वक्तव्यम्, एवं संख्येयगुणाधिकानि स्थानानि तावद्वाच्यानि यावत् कण्डकस्थानतुल्यानि स्थानानि भवन्ति । ततः पुनरपि पूर्वपरिपाठ्या संख्येयगुणाधिकस्थानप्रसङ्गेऽसंख्येयगुणाधिकं स्थानं वाच्यम् । पुनरपि मूलत आरभ्य यावन्त्यतिक्रान्तानि तावन्ति भूयोऽप्यतिक्रम्य द्वितीयमसंख्येयगुणाधिकं स्थानं वाच्यम् । एवमसंख्येयगुणाधिकानि स्थानानि कण्डकप्रमाणानि भवन्ति । ततः पुनरप्यसंख्येयगुणाधिकस्थानप्रसङ्गेऽनन्तगुणाधिकं स्थानं वाच्यम्, ततो भूयोऽपि मूलत आरभ्य यावन्ति स्थानानि प्रागतीतानि तावन्त्यभिधाय द्वितीयमनन्तगुणाधिकं स्थानं वाच्यम् । एवमनन्तगुणाधिकानि स्थानान्यपि कण्डकस्थानतुल्यानि वाच्यानि । ततः पुनरपि पूर्वपरिपाठ्या वृद्धिपञ्चकमभिधातव्यम् । ततो भूयोऽप्यनन्तगुणाधिकं स्थानं न वाच्यम्, पट्टस्थानस्य परिसमाप्तत्वात् । ततः पुनरप्यनन्तभागवृद्धं यत्स्थानं लभ्यते तत् द्वितीयस्य पट्टस्थानस्य प्रथमम् । एवं पूर्वपरिपाठ्या द्वितीयं पट्टस्थानं समुत्पद्यते, एवं पट्टस्थानान्यपि सर्वाण्यसंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणानि भवन्ति, तदुक्तं—“इष्टाणमसत्तया लोका” इति । विशेषसंख्यानिर्धारणार्थं तु कर्मप्रकृतिगता सृष्टिका गाथा लिख्यते—“सुहुमणिवैसर्णया अगणिकाया य तेसि कायद्विहं । कमतो असत्खगुणेषाणश्चवसाणाणि अनुभागे ॥ १ ॥” व्याख्या—“सूक्ष्माग्नौ सूक्ष्माग्निके प्रवेशनम्—उत्पादो येषा ते तथा सूक्ष्माग्नौ प्रविशन्ति इति यावत्, तथाग्निकाया—अग्निकायत्वेनावस्थिताः, तथा तेषाम्—अग्निकायानां कायस्थितिः—कायस्थितिकालः, एते जगदः—क्रमेणासंख्येयगुणिताः, तथाऽनुभागे—अनुभागविषये, अर्धसंख्येयगुणाणि—व्यवहारद्वयवसायनिर्वृत्त्यान्यनुभागान्यसंख्येयगुणानि । अयमिदं विशदार्थः—ये एषस्मिन् समये सूक्ष्माग्निकायेषु प्रविशन्ति ते स्त्रोत्राः, ते चासंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणाः, तेभ्योऽपि येऽग्निकायत्वेनावस्थिते तेऽसंख्येयगुणाः, तेभ्योऽप्यग्निकायिनां कायस्थितिकालोऽसंख्येयगुणः, तेभ्योऽप्यसंख्येयगुणान्यनुभागवन्धस्थानानीति” । ननु कियन्मात्रेणानन्तासंख्येयसंख्येयतमेन भागेन त्रियन्मात्रेण चानन्तासंख्येयसंख्येयगुणेन वृद्धिः कर्तव्या इति चेत् ? शृणु—सर्वजीवासंख्येयलोकाकाशप्रदेशोत्कृष्टसंख्येयैकः, तथा हि—प्रथमस्यानुभागवन्धस्थानत्वात् सर्वजीवमस्याप्रमाणेन राशिना भागे हृते सति यल्लभ्यते सोऽज्ञानन्तभागो

प्राह्यः, तेनाधिकं द्वितीयमनुभागवन्धस्थानम्, तस्यापि सर्वजीवप्रमाणेन राशिना भागे हते
यहभ्यते तेनाधिकं तृतीयमनुभागवन्धस्थानम्, एवं यद्यदनुभागवन्धस्थानं यतो यतोऽन-
न्तभागवृद्धमुपलभ्यते तत्तत्तस्य तस्य सर्वजीवप्रमाणराशिना भागलभ्येनानन्ततमेनांशेना-
धिकं द्रष्टव्यम् । तथाऽसंख्येयभागाधिकं नाम पाश्चात्यस्यानुभागवन्धस्थानस्यासंख्येयलो-
काकाशप्रदेशप्रमाणेन राशिना भागे हते यहभ्यते सोऽसंख्येयतमो भागस्तेनाधिकम् ।
तथा संख्येयभागवृद्धं नाम पाश्चात्यस्यानुभागवन्धस्थानस्योत्कृष्टेन संख्येयेन भागे हते सति
यहभ्यते स संख्येयतमो भागस्तेनाधिकम् । तथा संख्येयगुणवृद्धं नाम पाश्चात्येऽनुभागव-
न्धस्थाने उत्कृष्टसंख्येयकप्रमाणेन राशिना गुणिते यावदहभ्यते तावत्प्रमाणम् । तथाऽसंख्येय-
गुणवृद्धं नाम पाश्चात्येऽनुभागवन्धस्थानेऽसंख्येयलोकाकाशप्रदेशप्रमाणेन राशिना गुणिते
सति यावान् राशिर्भयति तावत्प्रमाणम् । तथाऽनन्तगुणवृद्धं नाम पाश्चात्येऽनुभागवन्धस्थाने
सर्वजीवसंख्याप्रमाणेन राशिना गुणिते सति यावान् राशिर्भयति तावत्प्रमाणम् । ननु प्रथमा-
दनुभागवन्धस्थानाद्यद्वितीयमनुभागवन्धस्थानमनन्तभागवृद्धं तत् किं स्पर्शकापेक्षया, यद्वा
पुद्गलापेक्षया, उत रसाविभागापेक्षयेति ? अत्र त्रयोऽपि विकल्पा न युक्तिधर्माः, तथा हि-न
तावत् प्रथमपक्षो यतः प्रथमानुभागवन्धस्थानेऽभ्येभ्योऽनन्तगुणत्वेन तिष्ठानामनन्तभा-
गत्वेन स्पर्शकानां प्राप्यमाणत्वेन सर्वजीवराशिना भागे हते सति एकमपि न प्राप्यते, नापि
द्वितीयः, यतो यथा यथाऽनुभागवृद्धस्तथा तथा पुद्गलाः स्पर्शकाः स्पर्शकराः लभ्यन्ते इति
प्रथमादिस्थानात् द्वितीयादिस्थाने परमाणूनां हानिरिव स्यात् नानन्तभागाधिक्यम्, नापि
तृतीयः, यतः प्रथमाद्यनुभागवन्धस्थानगत रसाविभागान्धया द्वितीयाद्यनुभागवन्धस्थान-
गत रसाविभागाः संख्येयादिगुणतया प्राप्यन्ते, तथा द्वि-प्रथमानुभागवन्धस्थानगत प्रथम-
स्पर्शकस्य प्रथमवर्गेणायामनन्ता अपि रसाविभागा अच्युतानया गत, द्वितीयम्यागर्हा,
तृतीयस्यां नय, चतुर्थ्यां दश, इदमेकं मन्देकम्, इतः अर्धमेकांशराशिरेणविभागानां
वृद्धिर्न प्राप्यते, किन्तु सर्वजीवानन्तगुणरसादिभागः, नाना द्वितीयस्पर्शकप्रथमवर्गेणायां
सप्तदश, द्वितीयस्यामष्टादश, तृतीयस्यामेकोनविंशतिः, चतुर्थ्यां विंशतिः, इतः द्वितीयं

तृतीयस्यामेकोनपष्टिः, चतुर्थ्यां पष्टिः, इदं द्वितीयं स्पष्टकम्, पुनरपि तावत्प्रमाणमन्तरम्, सतो द्वितीयानुभागस्य तृतीयस्पष्टकप्रथमवर्गणायां सप्तपष्टिः, द्वितीयस्यामष्टपष्टिः, तृतीयस्यामेकोनसप्ततिः, चतुर्थ्यां सप्ततिः, इदं तृतीयं स्पष्टकम् । ततः पुनरपि तावत्प्रमाणमन्तरम्, ततश्चतुर्थस्पष्टकप्रथमवर्गणायां सप्तसप्ततिः, द्वितीयस्यामष्टसप्ततिः, तृतीयस्यामेकोनाशीतिः, चतुर्थ्यामशीतिः, इदं चतुर्थं स्पष्टकमिति द्वितीयानुभागवन्धस्थानम्, अत्रासत्कल्पनया रसाविभागाः सर्वसंख्यया षोडशोत्तरसहस्रम्, तदेवं प्रथमस्थानगतरसाविभागापेक्षया द्वितीये स्थाने रसाविभागाः संख्येयगुणतया लभ्यन्ते, उत्तरोत्तरस्थाने तु प्रभूतप्रभूततमा इति न क्वापि रसाविभागापेक्षया पूर्वपूर्वस्थानापेक्षयोत्तरोत्तरस्थानेष्वनन्तभागाधिक्यमिति चेत् ? अत्रोच्यते—इयं पदस्थानप्ररूपणा बहु संभवाभिप्रायेण संभवति, तेन यद्यपि प्रथमानन्तगुणानुभागवृद्धात् स्थानात् अर्वाक्नेपु स्थानेषु सर्वजीवप्रमाणेन राशिना भागहारो न संभवति, तथाप्युपरितनेषु स्थानेषु अन्येष्वपि द्वितीयादिपदस्थानेषु सर्वेष्वपि च संयमश्रेण्यादिगतेषु स्थानेषु संभवतीति न विरोधः । यद्यपि च पूर्वपूर्वस्थानापेक्षयोत्तरोत्तरस्थानेषु परमाणवः किञ्चिज्जीनहीनतराः प्राप्यन्ते तथापि तेषु स्तोकस्तोकतरैः परमाणुमिवर्गणानां निष्पत्तेरुक्तस्वरूपं स्पष्टकवाहुल्यं न विरुध्यते । अपि च प्रथमानन्तगुणानुभागवृद्धस्थानात् पूर्वपूर्वस्थानेभ्यः उत्तरोत्तरस्थानानामनन्तभागाधिक्यमतिस्तोकतरमिति ।

अयं च रसः शुभप्रकृतीनां क्षीरखण्डादिरसोपमोऽशुभप्रकृतीनां निम्बघोषातक्यादिरसोपमः । तत्र स्वाभाविकः एकस्थानकः, द्वयोः कर्पयोरारवर्त्तितयोर्य एकः कर्पोऽवतिष्ठते तदुपमो द्विस्थानकः । त्रयाणां कर्पणामावर्त्तितानां च एकः कर्पोऽवशिष्यते तदुपमस्त्रिस्थानकः । चतुर्णां कर्पणामावर्त्तने कृते सत्युद्धरितैककर्पोपमश्चतुःस्थानकः । अत्रैकस्थानादिरसा यद्योत्तरमनन्तगुणा द्रष्टव्याः । बन्धमाश्रित्य मतिश्रुतावधिमनःपर्यायज्ञानावरणचक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणानि पुंवेदधत्वारः संज्वलनाः पञ्चविधान्तरावमिति सप्तदशप्रकृतिव्यतिरिक्ताः शुभा अशुभा वा द्विस्थानकरसाः त्रिस्थानकरसाश्चतुःस्थानकरसाश्च प्राप्यन्ते, न तु कदाचनान्येकस्थानकरसाः । उक्तसप्तदशानां तु प्रकृतीनां बन्धमाश्रित्यैकस्थानकोऽपि रसोऽनिवृत्तिसंख्येयभागेषु गतेषु सत्सु परतः प्राप्यते, अशुभानामत्यन्तविशुद्धाध्यवसाययोगेनैकस्थानकस्य रसस्य बन्धात्, पूर्वं तु नैकस्थानकरसबन्धं किन्तु द्विस्थानकादिरसं वप्नोति । ननु हास्यादीनां स्वबन्धचरमद्विचरमादिसमयेषु वर्तमानस्यैकस्थानिकरसबन्धः कथं न संभवतीति चेत् ? न, एकस्थानिकरसबन्धप्रायोग्यपरमप्रकर्षप्राप्तविशुद्धेरभावात्, यदा तु तत् बन्धप्रायोग्या परमप्रकर्षप्राप्ता शुद्धिर्नवमगुणस्थानसंख्येयेभ्यो भागेभ्यः परतो जायते, तदा बन्धमेव ता नायान्तीति कुत एकस्थानिकरसबन्धस्य संभवः ? ननु यथा मतिज्ञानावरणादीनामनिवृत्तिवादराद्धायाः संख्येयेषु भागेषु गतेषु परतोऽतिविशुद्धत्वेनैकस्थानिकरसबन्धः, तथा क्षपकश्रेण्यां सूक्ष्मसपरायस्य चरमद्विचरमादिसमयेषु वर्तमानस्य संभवत् बन्धस्य फेवलद्विकावरणस्य कथमेकस्थानिकरसबन्धो न भवति, तदानीमतिविशुद्धता-

घरणं, केवलदर्शनावरणम्, आद्यद्वादशकपायाः गित्यात्वं, निद्रापथेति विंशतिः । एता हि प्रकृतयो यथायोगं स्वघातयं गुणं ज्ञानं, दर्शनं, चारित्रं, सम्यक्त्वं, दर्शनलब्धिं वा सर्वात्मना घातयन्तीति । यद्यपि केवलज्ञानावरणीयं कर्म ज्ञानलक्षणं गुणं सर्वात्मना हन्तुं प्रवर्तते तथापि न तत्तेन समूलं हन्तुं शक्यते तथास्वाभाव्यात्, यथा महीयसापि घनपटलेन रविचन्द्रकिरणधरणप्रवृत्तेनापि न तत्प्रभा समूलं हन्तुं शक्यते, अन्यथानुभूयमानदिन-रजनीविभागाभावापत्तेः, एवं केवलदर्शनावरणीयस्यापि वाच्यम् । यद्यपि निद्रापञ्च-कमप्राप्तलब्धेः प्रतिबन्धकत्वेन न प्रवर्तते, तथापि प्राप्तलब्धेः समूलनाशकत्वेन प्रवर्तनात् सर्वघातित्वम्, तदुक्तं गन्धहस्तिपादैः—“निद्रादयः समधिगताया एव दर्शनलब्धेरुपपाते धर्तन्ते दर्शनावरणचतुष्टयं तद्भ्रमोच्छेदित्वास्तमूलघातं हन्ति दर्शनलब्धिम्” । एवमेव न्यायाचार्या अपि—“निद्रादयश्च पञ्च प्रकृतयो यद्यपि केवलदर्शनावरणावृत्तकेवलदर्शनगतप्रभामात्रं दर्शनेकदेशमुपगन्ति, तथापि ताश्चतुर्देशनावरणानादिकर्मक्षयोपशमसमुत्थां दर्शनलब्धिं समूलरूपं पप-न्तीति सर्वघातिन्यः” इति । एवं मोहनीयेऽपि सर्वघातित्वं परिभाषनीयम् । देशपा-तिरसम्पर्कसम्पर्केण ज्ञानादिगुणैकदेशविधातित्वात् प्रकृतयोऽपि देशघातिन्य उच्य-न्ते, ताश्चेमाः—केवलज्ञानावरणवर्जज्ञानावरणचतुष्ककेवलदर्शनावरणवर्जदर्शनावरणत्रिके-नयनोकपायसंयवलनचतुष्कान्तरायपञ्चकमिति पञ्चविंशतिः । केवलज्ञानावरणीयेनावृत्ते-ऽपि सर्वात्मना केवलज्ञाने-यः कोऽपि तद्वतमन्दविशिष्टतरप्रकाशरूपो ज्ञानैकदेशो मति-ज्ञानादिसंज्ञितं यथायोगं मतिश्रुतावधिमनःपर्यायज्ञानावरणानि हन्ति तानि देश-घातीनि । एवं केवलदर्शनावरणावृत्तेऽपि सर्वात्मना केवलदर्शने या तद्वता मन्दमन्दत-मविशिष्टादिरूपा प्रभा चक्षुर्दर्शनादिसंज्ञा तां यथायोगं चक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणाभ्यावृ-प्वन्ति, ततस्तान्यपि दर्शनैकदेशघातित्वाद्देशपातीनि । नवनोकपायाः संयवलनचतुष्क-माद्यद्वादशकपायकर्मक्षयोपशमसमुत्थां चारित्रलब्धिं देशतो गन्ति, तेषामतीचारमात्रसम्पा-दनार्यत्वात्, तदुक्तं—“सधेयि य अइथाय संजलणाणं तु उव्यथो हुन्वि । मूलच्छेजं पुण होइ थारसहं कसायाणं ॥ १ ॥” तथा—“पाइयभोवसमेणं सग्गचरिताइ जाइं जीयस्स । साणं हणंविं देसं संजलणा नोकसाया य ॥ १ ॥” ततस्तेऽपि देशघातिनः । नन्वत्र गाधायं चारि-त्रैकदेशघातित्वेन संयवलननोकपायाणां देशघातित्वमुक्तं, तर्हि अप्रत्याख्यानानामपि चारित्रैकदेशरूपदेशविरतिप्रतिबन्धकत्वेन कथं न देशघातित्वमिति चेत्? उच्यते, सर्व-घातिभिन्नत्वे सति यत् घातित्वं तदेव देशघातित्वमिति लक्षणस्य वाच्यत्वेन न दोषः । यद्वा चारित्रपेक्षया देशघातित्वं चारित्रगतापकर्षजनकत्वमेव, तच्च नाप्रत्याख्यानानामित्य-दोषः । यद्वा यदुदये देशतोऽपि स्वावर्त्यगुणो नाविर्भवति किन्त्वनुदये एवाविर्भवति सा सर्व-घातिनी इत्यपि संभवलक्षणेनाप्रत्याख्यानकपायाः सर्वघातिनः । तथा ग्रहणधारणादियोग्यं यद्वस्तु जीघो न ददाति, न लभते, न भुङ्क्ते, नोपभुङ्क्ते, न करोति वा तद्वानान्तरायादिवि-पयस्तद्य सर्वद्रव्याणामनन्ततमो भागस्तत्तत्स्वरूपमव्ययकदेवविषयदानादिविघातकारित्वा-

देशघातिदानान्तरायादीनीति । नामगोत्रवेदनीयायुष्कर्मणां प्रकृतयस्तु हन्तव्याभावेन न किमपि घ्नन्तीति ता अघातिन्यो द्रष्टव्याः । सर्वघातिनीनां हि रसस्ताम्रभाजनवन्निश्छिद्रो घृतवदतिस्त्रिग्यो द्राक्षावत्तनुप्रदेशोपचितः स्फटिकाभ्रवच्चातीव निर्मलः सकलस्वविषयघातित्वेन सर्वघाती भवति । देशघातिनीनां तु रसः कश्चिद्वंशदलनिर्मापितकटवदतिस्थूलच्छिद्रशतसंकुलः, कश्चित्कम्बलवन्मध्यमविवरशतसंकुलः, कोऽपि मसृणवासोवदतिसूक्ष्मविवरसंवृत्तः अल्पस्नेहो विमलश्च स्वविषयैकदेशघातित्वाद्देशघाती भवति । अघातिनीनां चोभयविलक्षणत्वादघाती रसः, केवलमघातिनीनामपि प्रकृतीनां घातिप्रकृतिसम्पर्कतस्तद्रसविपाकोपदर्शकत्वं भवति, स्वयमचौराणामपि चौरसम्पर्कत इव चौरत्वमिति ।

अथ रसकारणतः स्थानसंज्ञापि वेदितव्या । मतिज्ञानावरणादिसप्तदशप्रकृतीनामेकद्वित्रिचतुःस्थानसंज्ञा, शेषाणां तु द्वित्रिचतुःस्थानसंज्ञा, सा प्रागभिहितैव । सम्यक्त्वमिश्रयोः स्थानसंज्ञा घातिसंज्ञा च प्राग् न प्रतिपादिता । तयोः सङ्क्रममधिकृत्य विशेषोपदर्शनं च क्रियते—इह दर्शनमोहनीयसत्कर्मश्रित्य रसस्पर्शकानि द्विविधानि भवन्ति, तद्यथा—देशघातीनि सर्वघातीनि च । तत्र यानि देशघातीनि रसस्पर्शकानि तानि सम्यक्त्वमोहनीयस्यैव भवन्ति, न मिश्रमिथ्यात्वयोः, तयोः सर्वघातित्वात्, तानि चैकस्थानिकरसोपेतानि द्विस्थानिकरसोपेतानि च भवन्ति । यत्र देशघातिरसस्पर्शकानि परिनिष्ठितानि ततस्तदुपरितनानि सर्वाणि सर्वघातीनि, तानि मिश्रमिथ्यात्वयोर्भवन्ति । ततो यत्र मिश्रस्य द्विस्थानिकरसोपेतानि रसस्पर्शकानि परिनिष्ठितानि ततस्तदुपरितनानि द्विस्थानिकरसोपेतानि, त्रिस्थानिकरसोपेतानि, चतुःस्थानिकरसोपेतानि च सर्वाण्यपि रसस्पर्शकानि मिथ्यात्वस्यैव भवन्ति ।

दर्शनमोहनीयस्य स्पर्शकानुक्रमस्य स्थापना ।

सम्यक्त्वस्यानुभागस्पर्शः

मिश्रस्यानुभागस्पर्शकानि

मिथ्यात्वस्यानुभागस्पर्शकानि

○○○○○ | ○○○○ | ○○○○○○○○○ | ○○○○ | ○○○○○○ | ○○○○○○

१ स्थानकरसः

२ स्थानकरसः

३ स्थानकरसः

४ स्थानकरसः

सङ्क्रममाश्रित्य मिश्रस्य द्विस्थानिकरसस्पर्शकान्येव सङ्क्रामन्ति, शेषाणामभावात् । सम्यक्त्वस्यैकस्थानिकरसोपेतानि द्विस्थानिकरसोपेतानि च संक्रामन्ति, एतेषामेव सद्भावात् । आतपतिर्यङ्मनुजायुषां तु “दुतिचउट्टाणाउ सेसाउ” इति वचनप्रामाण्यात् द्वित्रिचतुःस्थानिकरसस्पर्शकानां सद्भावेऽपि तथास्वाभाव्यात् द्विस्थानिकरसस्पर्शकान्येव संक्रमयन्ति । त्रिस्थानिकचतुःस्थानिकरसस्पर्शकानां त्रिविधोऽपि संक्रमो न भवति । एतासां सर्वघातिप्रकृत्यन्तररससम्पर्कात् रसः सर्वघाती, न त्वघाती देशघाती वा । मत्यादिज्ञानावरणचतुष्कचक्षुरादिदर्शनावरणत्रिकैपुंवेदसंज्वलनचतुष्कान्तरायपञ्चकमिति सप्तदशप्रकृतीनां बन्धमाश्रित्यैकस्थानिकरसस्पर्शकानि, द्विस्थानिकरसस्पर्शकानि, त्रिस्थानिकरसस्पर्शकानि चतुःस्थानिकरसस्पर्शकानि च भवन्ति । पुंवेदसंज्वलनचतुष्कवर्जानां द्वादशप्रकृतीनां सद्भावामाश्रित्यैकस्थानिकरसो न भवति, पुंवेदसंज्वलनचतुष्करूपाणां त्वेकस्थानिकरसोऽपि संक्र० द्वि० २०

भवति, सङ्क्रममाश्रित्य द्वादशानामैकस्थानकरसस्य सङ्क्रमो न भवति, पञ्चानां तु एकस्थानिकरसोऽपि संक्रामति । शेषाणां सर्वासां प्रकृतीनां तु द्विस्थानिकरसस्पर्शकानि त्रिस्थानिकरसस्पर्शकानि चतुःस्थानिकरसस्पर्शकानि च सद्भावमाश्रित्य भवन्ति, संक्रममाश्रित्य च संक्रामन्ति, नैकस्थानिकानि, तदुक्तं कर्मप्रकृतिचूर्णौ “अण्णं च सब्बकम्माणं संतकम्मं पडुव दुट्ठाणिगतिट्ठाणिगयडुट्ठाणिगाणि फट्ठाणि, सम्मामिच्छत्तस्स दुट्ठाणिगा चेव फट्ठागा, सम्मत्तस्स एगट्ठाणिय दुट्ठाणियाणि, पुरिसवेदसंजलणणं एगट्ठाणादि चरव्विह फट्ठागा फट्ठगपरुवणा कया” इति । यत्तु मतिश्रुतावधिज्ञानावरणचक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणस्त्रीवेदनपुंसकवेदान्तरायपञ्चकरूपाणां त्रयोदशप्रकृतीनां स्थानमधिकृत्य द्विस्थानमनुभागसत्कर्मोक्तं तत्संक्रमकाले संक्रमविषयकसत्तामाश्रित्यावसेयम्, अन्यथाऽनुभागसत्कर्माधिकारे एकस्थानिकस्यानुभागसत्कर्मण उक्तत्वेन विरोधापत्तेः तदुक्तं—“संक्रमसयमणुमागे णवरि जहन्नं तु देसघाईणं । छन्नोरुतायवज्जाण एगट्ठाणमि देसहरं ॥ १ ॥ मणनाणे दुट्ठाणं देसहरं” व्याख्या—“अनुभागसंक्रमेण तुल्यमनुभागसत्कर्म वाच्यम्, यथानुभागसंक्रमे स्थानप्रत्ययविपाकशुभाशुभत्वसाधनादित्वस्यामित्वान्युक्तानि तथैवात्राप्यनुभागसत्कर्मणि वाच्यानीति भावः, नवरमयं विशेषः—यदुत देशघातिनीनां हास्यादिषट्कवर्जितानां मतिश्रुतावधिज्ञानावरणचक्षुरचक्षुरवधिदर्शनावरणसंजलनचतुष्टयवेदत्रयान्तरायपञ्चकरूपाणामष्टादशप्रकृतीनां जघन्यानुभागसत्कर्म स्थानमधिकृत्यैकस्थानीयम्, घातिसंज्ञामधिकृत्य देशहरं देशघाति, मनःपर्यायज्ञानावरणे तु जघन्यानुभागसत्कर्मस्थानचिन्वायां द्विस्थानम्, घातिसंज्ञाविचारे च देशघाति श्रेयम्” इति । ननु त्रयोदशप्रकृतीनां जघन्यसंक्रमकाले सर्वघातित्वं द्विस्थानिकत्वं चोक्तं, “एगट्ठाणमि देसहरं” इत्यनेन तु जघन्यसत्कर्मणि प्रागुक्तानां त्रयोदशप्रकृतीनां देशघातित्वमेकस्थानिकत्वं चेति कथं न विरोध इति चेत् ? भिन्नकालत्वेन न दोषः, भिन्नकालत्वं च क्षीणकपायस्य समयाधिकावलिकाशेषायां स्थितौ वर्तमानस्य वेदद्विकयजैकादशप्रकृतीनां संक्रमो भवति, जघन्यानुभागसत्कर्म तु स्थान्तिमसमये, वेदद्विकस्य च जघन्यस्थितिसंक्रमे जघन्यानुभागसंक्रमः, अनुभागसत्कर्म तु स्वक्षपणान्तिमसमये इति । ननु मतिज्ञानावरणश्रुतज्ञानावरणचक्षुरचक्षुर्दर्शनावरणानामुत्कृष्टायां श्रुतलब्धौ वर्तमानस्य श्रुतकेवलिनः जघन्यानुभागसत्कर्म प्राप्यते, अवधिद्विकावरणस्य च परमावधेः जघन्यानुभागसत्कर्म प्राप्यते, तयोः कथं नैकस्थानिकरससंक्रमस्य संभवः ? न च वाच्यं तयोः एतासां प्रकृतीनां जघन्यानुभागसंक्रमो न भवतीति, एतासामजघन्यसंक्रमस्य सादित्वप्राप्तेः, किञ्च जघन्यतोऽपि एकस्थानिकस्य बन्धः कथं च द्विस्थानिकरसस्य सत्तेति चेत् ? सत्यम्, श्रुतकेवलिपरमावधिकी श्रेणिबहिर्घर्तिनावत्र न गृहीतौ किन्तु क्षपकश्रेण्यारूढौ क्षीणमोहस्थानस्थौ, तेन न कोऽपि दोष इति कृता स्पर्शकप्ररूपणा ।

अधोत्कृष्टरससङ्क्रमपरिमाणमुच्यते—प्रमाणं द्विविधं घातित्वप्रमाणं स्थानप्रमाणं च । तत्रोत्कृष्टानुभागसंक्रमे सम्यक्त्वमोहनीयं विहाय सर्वासां प्रकृतीनां सर्वघाती एव रसः संक्रामति, सम्यक्त्वस्य तु देशघातिनी रसस्पर्शकान्येव संक्रामन्ति । स्थानप्रमाणमाश्रित्य

तु सम्यक्त्वस्य सर्वोत्कृष्टं द्विस्थानकरसोपेतं स्पर्द्धकपटलं यदा संक्रामति तदा तस्यो-
त्कृष्टानुभागसंक्रमो भवति, त्रिस्थानकरसस्पर्द्धकानि चतुःस्थानकरसस्पर्द्धकानि च न
भवन्तीत्युक्तमेव, मिश्रस्य सर्वोत्कृष्टं द्विस्थानिकरसोपेतं स्पर्द्धकं यदा संक्रामति तदो-
त्कृष्टानुभागसंक्रमः, शेषस्याभावात् । तिर्यङ्मनुजायुरातपानामपि सर्वोत्कृष्टं द्विस्थानिकर-
सोपेतं स्पर्द्धकपटलं यदा संक्रामति, तदोत्कृष्टानुभागसंक्रमो भवति, त्रिस्थानिकचतुःस्था-
निकस्पर्द्धकानां बन्धमाश्रित्य सद्भावमाश्रित्य च संभवेऽपि तथास्वाभाव्यात् सङ्क्रामाभाय
इति । शेषाणां सर्वासां प्रकृ-
तीनां सर्वोत्कृष्टः चतुःस्था-
नको रसो यदा संक्रामति तदा
तासामुत्कृष्टानुभागसंक्रमो भ-
वति । उक्तमुत्कृष्टानुभागसंक्र-
मपरिमाणम् ॥

उत्कृष्टानुभागसंक्रमप्रमाणम्

प्रकृतीनां	स्थानप्रमाणं	घातिप्रमाणं
सम्यक्त्वस्य	१	देशघाति
मिश्रस्य नरायुष्टि- र्ययायुरातपानां च	२	सर्वघाति
उक्तशेषाणां	४	"

अधुना जघन्यानुभागसंक्रमपरिमाणमुच्यते-तत्र घातित्यमाश्रित्य सम्यक्त्वपुंवेदमंज्वल-
नानां जघन्यरससंक्रमो देशघाती भवति, शेषाणां सर्वासामपि प्रकृतीनां जघन्यतोऽपि
सर्वघातिरस एव संक्रामति । स्थानप्रमाणमाश्रित्य सम्यक्त्वस्य सर्वविशुद्ध एकस्थानिकरमः
यदा संक्रामति तदा स तस्य जघन्यानुभागसंक्रमो भवति । पुरुषवेदसंज्वलनानां च क्षप-
णकाले घाति समयोनावलिकाद्विकयद्धान्येकस्थानिकरसोपेतानि सर्वजघन्यस्पर्द्धकानि तानि
यदा संक्रामन्ति तदा स तेषां जघन्यानुभागसंक्रमो भवति । शेषाणां तु सर्वासां प्रकृतीनां
स्वप्रायोग्यसर्वजघन्यानि द्विस्थानिकरसोपेतानि यदा संक्रामन्ति तदा तासां जघन्यरससंक्रमो
भवति । ननु मतिश्रुतायधिमनःपर्यवज्ञानावरणचक्षुरचक्षुरधिदर्शनावरणान्तरायपद्मरु-
मिति द्वादशप्रकृतीनां बन्धे एकस्थानिकरसस्यापि संभवेन संक्रमे कथनेकस्थानिकरसो न
प्राप्यते इति चेत्? सत्यम्, परं क्षयकाले पूर्ववद्धद्विस्थानिकरसस्यापि संक्रामाच्छुद्धस्यै-
कस्थानिकस्य चासंक्रमेण सं-

जघन्यानुभागसंक्रमप्रमाणम्

प्रकृतीनां	स्थानप्रमाणं	घातिप्रमाणं
सम्य० पुं० संज्ञ० ४	१	देशघाति
उक्तशेषाणां	२	सर्वघाति

क्रमविषयतया एकस्थानिकर-
सस्यासंभयः । उक्तं जघन्या-
नुभागसंक्रमपरिमाणम् ॥

अथ साधनादिप्ररूपणा क्रियते-सा द्विधा, मूलप्रकृतिविषया उत्तरप्रकृतिविषया च ।
तत्र ज्ञानावरणदर्शनावरणान्तरायाणामजघन्यानुभागसङ्क्रमस्त्रिविधः, तद्यथा-अनादिर-
ध्रुवो ध्रुवश्चेति । तथाहि-एतासां जघन्यानुभागसङ्क्रमः क्षीणमोहस्य समयाधिकावलिका-
शेषायां स्थितौ प्राप्यते, स च सादिरध्रुवश्च, तदन्यः सर्वोऽप्यजघन्यः, स चानादिः, ध्रुवा-
ध्रुवौ अभव्यभव्यापेक्षया । मोहनीयस्याजघन्यानुभागसंक्रमश्चतुर्विधः, तद्यथा-सादिरना-

जघन्यः, स चादेरभावादनादिः, ध्रुवाध्रुवौ अभव्यभव्यापेक्षया । सातवेदनीयपञ्चेन्द्रिय-
जातितैजससंस्कृतमचतुरस्रसंस्थानशुभवर्णाद्येकादशकागुरुलघूच्चोत्तमपराधातप्रशस्तविहायो-
गतित्रिसंघादरपर्याप्तप्रत्येकस्थिरशुभसौभाग्यसुस्वरदेययशःकीर्तिनिर्माणरूपाणां पद्मत्रिंशत्प्र-
कृतीनामनुकृष्टोऽनुभागसंक्रमः सादिवर्जत्रिविधः, तथाहि-एतासां प्रकृतीनां क्षपणश्रे-
ण्यां वर्तमानः स्वस्वबन्धव्यवच्छेदकाले उत्कृष्टानुभागं वध्नाति, ततो बन्धावलिकायामति-
क्रान्तायां सत्यां संक्रमयितुमारभते, तं च तावत्संक्रमयति यावत्तद्योगिचरमसमयः, स च
सादिरध्रुवश्च, तदन्यः सर्वोऽप्यनुभागसंक्रमोऽनुकृष्टः, स चादेरभावादनादिः, ध्रुवाध्रुवौ
पूर्ववत् । प्रथमसंहननोद्योतौदारिकसत्करूपाणां नवानां प्रकृतीनामनुकृष्टोऽनुभागसंक्रम-
श्चतुर्विधः, तद्यथा-सादिरनादिध्रुवोऽध्रुवश्च । तथाहि-एतासामुद्योतवर्जानामद्यानां प्रकृती-
नामत्यन्तविशुद्धपरिणामः सम्यग्दृष्टिर्देव उत्कृष्टानुभागं वध्ना बन्धावलिकायामतीतायां
संक्रमयति, स चोत्कृष्टानुभागसंक्रमः सादिरध्रुवश्च, तदन्यः सर्वोऽप्यनुकृष्टोऽनुभागसं-
क्रमः, स च उत्कृष्टानुभागसंक्रमतः प्रतिपाते भवत्सादिः तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवौ
पूर्ववत् । उद्योतनाम्नस्तु सप्तमक्षितेर्नैरयिको मिथ्यादृष्टिः सम्यक्त्वं प्रतिपित्सुरुत्कृष्टानुभागं
वध्नाति, बन्धावलिकायामतीतायां तावत् संक्रमयति, यावत्, जघन्यतोऽन्तर्मुहूर्तमुत्कृष्टतो
द्वे पद्मपटी सागरोपमाणां स च सादिरध्रुवश्च, यद्यपि सप्तमनरकपृथिव्यामन्तिमेऽन्त-
र्मुहूर्तसंघर्षं मिथ्यात्वं गच्छति तथाप्यग्रेतनभवेऽन्तर्मुहूर्तानन्तरं यः सम्यक्त्वं प्रतिपत्स्यते
स इह गृह्यते, ततोऽन्तराले स्तोत्रं मिथ्यात्वकालं तस्याविवक्षितत्वात् द्वे पद्मपटी सागरो-
पमाणानित्युक्तम्, उत्कृष्टानुभागसंक्रमात् प्रतिपततोऽनुकृष्टानुभागसंक्रमः, स च सादिः,
तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः ध्रुवाध्रुवौ प्रागिव । प्रागुक्तानां सप्तदशप्रकृतीनां षोडशप्रकृतीनां
चोत्कृष्टानुभागसंक्रमः उत्कृष्टसंक्षेपे वर्तमानस्य मिथ्यादृष्टेः प्राप्यते, शेषकालं तु मिथ्या-
दृष्टेरप्यनुकृष्ट एवेत्येतौ द्वावपि साद्यध्रुवौ, जघन्यस्तु भावित एव । तथा पद्मत्रिंशत्प्रकृ-
तीनां नयकस्य चोत्कृष्टानुभागसंक्रमः प्रागेव भावितः, जघन्यस्तु सूक्ष्मेकेन्द्रियस्य हतप्र-
भूतानुभागसत्कर्मणः प्राप्यते, प्रभूतानुभागसत्कर्मघाताभावे तु तस्याप्यजघन्यानुभागसंक्रमो
लभ्यत इत्येतौ द्वावपि साद्यध्रुवौ । वैक्रियंसप्तकदेवमनुजत्रिकातेपतीर्यकेराहारकसंघ-
कोच्चर्गाव्रतिर्यगायुर्लक्षणाणां शुभानां चतुर्विंशतिप्रकृतीनां विशुद्धौ, सत्यानद्धित्रिकासातवे-
दनीयदर्शनमोहनीयत्रिकमध्यमकर्पायाष्टकनरकैत्रिकतिर्यग्द्विंशकाद्यजातिचतुष्कप्रथमवर्जसंह-
ननैपञ्चकप्रथमवर्जसंस्थानपञ्चकाशुभवर्णादिनवकाप्रशस्तसप्तगत्पुर्णातस्यावरदशकनीचैर्गात्र-
रूपाणामशुभानां पद्मपञ्चाशत्प्रकृतीनां चोत्कृष्टे संक्षेपे वर्तमानः संज्ञिपञ्चेन्द्रियः पर्याप्त
उत्कृष्टानुभागं वध्नाति, ततो बन्धावलिकायामतीतायां संक्रमति, तथाविधविशुद्धिसंक्षेप-
भावे त्वनुकृष्टानुभागं वध्नाति, तथैव पुनः संक्रमयतीति द्वावपि साद्यध्रुवौ । जघन्यानु-
भागसंक्रमस्तु सूक्ष्मेकेन्द्रियस्य हतप्रभूतसत्कर्मणो लभ्यते, प्रभूतानुभागसत्कर्मघाताभावे
तु तस्याप्यजघन्यानुभागसंक्रम इत्येतावपि द्वौ साद्यध्रुवौ । कृता साद्यादिप्ररूपणा ।

मूलप्रकृतिव्यनुभागसंक्रमस्य साक्षादिभंग्यन्त्रम् ।

ऋती नो	अवयवः			उपपन्नः			व्यनुकृतः			उत्कृतः		
	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः
शाना० दसोना० विमाना	—	अधुवानी	अक्षी० धमो० इतरी	अम ध्या०	१२ मे० समयाधि- काव० दोषे	सादि- ल्लाव	—	—	उत्कृष्टादा गतानां प्र- यत्नसमये	सादि- शब्द	—	—
मोहल	११ वः ५- तिवशदि इस्य०	—	सादि स्थाना० प्रासा०	—	१० मे० समयाधि- काव० दोषे	"	—	—	"	"	—	—
आधुवः	अहतमम् सानुभा- गानां	सादिस्वाव	—	—	इतमशुला- नुभाग- जीवानां	"	—	—	उत्कृत- द्वयेषां व्यपका०	अधुवानी साध्या सानी	अम- नी मनु- जानामनु- सराणां च	—
प्रायोगिक- वेदुनीयानां	"	"	—	—	"	"	—	—	"	मावेद	सपकाणां १२-१३ मे	—

उत्तरप्रकृतिव्यनुभागसंक्रमस्य साक्षादिभंग्यन्त्रम् ।

प्रकृतीनाम्	अवयवः			उपपन्नः			अनुकृतः			उत्कृतः		
	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः	सादिः	अधुवः	अना०	ध्रुवः
१ गोट० सं३३० ४ माग्	उप० ध्रुवितः पतितानां	म०	साध्या सानी	अम- ध्या०	समय- समये	सादि- सादिस्वाव	—	—	उत्कृष्टानु यागसंक्र- मालति- सानी	सादि- उत्कृ० संक्र- सानी सि- व्यादां	अधुवः सादिस्वाव	—

[illegible]

अथ स्वामित्वमुच्यते—तदपि द्विविधं, तद्यथा—उत्कृष्टानुभागसङ्क्रमस्वामित्वं जघन्यानु-
भागसंक्रमस्वामित्वं च । तत्र पूर्वमुत्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामित्वकालप्रमाणनियमः प्रतिपा-
द्यते—तत्र मिथ्यादृष्टिरुत्कृष्टसंक्लेशे वर्तमान उत्कृष्टानुभागं वद्ध्वा बन्धावलिकामतिक्रम्योत्कृ-
ष्टानुभागं तावत्संक्रमयति यावदन्तर्मुहूर्तं कालं तं न विनाशयति अन्तर्मुहूर्तात्परतस्त्ववश्यं
मिथ्यादृष्टिः शुभप्रकृतीनां संक्लेशेन विशुद्ध्या त्वशुभप्रकृतीनामनुभागं विनाशयति, तदुक्तं—
“उक्तोसंगं पयंधिय भावलियमइच्छिऊण उक्कत्सं । जाव ण घाएइ तयं संकमइ आमुहुत्ता” ॥ १ ॥
इति । अपवादमाह—आयुर्वर्जानां शुभानां पट्पट्टिप्रकृतीनां सम्यग्दृष्टिः, तथा सम्यक्त्वमि-
श्रयोर्मिथ्यादृष्टिः, क्षपणकालं वर्जयित्वा सम्यग्दृष्टिरपि न विनाशयति, तदुक्तं—“सम्मदिद्धी ण
हणइ सुहाणुभागं असम्मदिद्धी वि । सम्मत्तमीसगाणं उक्कत्सं बज्जिया खवणं ॥ २ ॥” इति । अतः स्वा-
मित्वमुच्यते तत्र ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणनवकासात्तवेदनीमोहनीयार्थैर्विंशतिनरैकद्वि-
कतिर्यग्विद्वकौघजातिचतुष्टयानाद्यसंस्थानपञ्चकानाद्यसंहनेनपञ्चकाशुभवर्णादिनवकोपेघाता-
प्रशस्तखगतिस्थावरदशकनीचैर्गोत्रान्तरायपञ्चकैलक्षणानामष्टाशीतिसंख्याकानां प्रकृतीना-
मुत्कृष्टानुभागसंक्रमस्यासंख्येयवर्षायुष्कतिर्यङ्मनुजान् आनतादिदेवानां च वर्जयित्वा सूक्ष्माऽ-
पर्यासादयश्चतुर्गंतिका अपि मिथ्यादृष्टयः स्वामिनो भवन्ति । असंख्येयवर्षायुषामानता-
दिदेवानां चोत्कृष्टसंक्लेशाभावेनोत्कृष्टानुभागबन्धाभावात् उत्कृष्टसंक्रमोऽपि न भवतीति
तद्वर्जनम् । तथातपोद्योतमनुजद्विकौदारिकसत्सैकप्रथमसंहननरूपाणां द्वादशसंख्याकानां
प्रकृतीनां चतुर्गंतिकाः सर्वेऽपि सूक्ष्मापर्यासादयोऽसंख्येयवर्षायुस्तिर्यग्मनुज्यमनुज्योपपातदे-
वसहिता मिथ्यादृष्टयः सम्यग्दृष्टयो वा स्वामिनो भवन्ति । तथाहि—सम्यग्दृष्टय आयुस्त्रिक-
वर्जसर्वासां शुभप्रकृतीनामुत्कृष्टमनुभागं न विघातयन्ति, किन्तु द्वे पट्पट्टी सागरोपमाणां
यावदनुवर्तयन्ति, तत उत्कृष्टतो द्वे पट्पट्टी सागरोपमाणां यावदातपोद्योतवर्जदशानां
प्रकृतीनामुत्कृष्टानुभागमविनाश्य पश्चात्सर्वत्र यथायोग्यं समुत्पद्यन्ते, ततो मिथ्यादृष्टि-
प्वप्येतासामेव दशानां प्रकृतीनामुत्कृष्टतोऽन्तर्मुहूर्तं यावदुत्कृष्टानुभागसंक्रमो लभ्यते ।
आतपोद्योतां तु मिथ्यादृष्टिर्नैव बध्यमानत्वेन तत्र तयोर्लुक्कृष्टानुभागसंक्रमो नासंभवी,
मिथ्यात्वात्प्रतिपत्य सम्यक्त्वं गते सम्यग्दृष्टावपि उत्कृष्टतो द्वे पट्पट्टी सागरोपमाणां याव-
दुत्कृष्टानुभागसंक्रमो लभ्यते, तयोः शुभप्रकृतित्वेन सम्यग्दृष्टेः सत उत्कृष्टानुभागावि-
नाशकत्वादिति द्वावप्युत्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामिनौ । देवायुषोऽप्रमत्तयतिरुत्कृष्टानुभागं
घ्नान्ति, नरकायुषो मिथ्यादृष्टिः संक्लिष्टाध्यवसाय उत्कृष्टानुभागं घ्नान्ति, मनुजतिर्यगा-
युषोः सुविशुद्धमिथ्यादृष्टिरुत्कृष्टानुभागं घ्नान्ति । बन्धावलिकायामतीतायां सत्यां यावन्नि-
जायुषः समयाधिकावलिका शेषा तावत्संक्रमयति । तत आयुषामुत्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामिनः
सम्यग्दृष्टयो मिथ्यादृष्टयो वा प्राप्यन्ते । पञ्चसद्बृहद्बृहद्भूर्त्ता कर्मप्रकृतिवृत्ता च “चतुर्ग-
मप्यायुषामुत्कृष्टानुभागं घञ्वा बन्धावलिकायामतीतायां सम्यग्दृष्टयो मिथ्यादृष्टयो धोक्कृष्टानुभागं
संक्रमयन्ति” इत्यत्राप्ययमेव तात्पर्यार्थाज्यसीयते । सातवेदनीयदेवद्विकपशेन्द्रियजातिर्यग्वि-

यसत्संकाहारकसत्संक्तैजसत्संस्कृतमचतुरस्रसंस्थानशुभवर्णाधिकार्दशकप्रशस्तखगतिपराधातो-
च्छासागुरुलघुत्रसदृशकनिर्माणतीर्थकरोच्चैर्गोत्ररूपाणां चतुःपञ्चाशत्संख्याकानां प्रकृतीनां
स्वस्वबन्धव्यवच्छेदसमये उ-
त्कृष्टानुभागं वक्ष्याम्यन्धावलि-
कायामतीतायामुत्कृष्टानुभाग-
संक्रमं तावत्करोति यावत्सयो-
गिचरमसमयः । स्वस्वबन्धव्य-
वच्छेदस्योपरितनगुणस्थाने वर्-
त्तमानाः सर्वेऽपि सयोगिकेव-
लिपर्यवसाना उत्कृष्टानुभागसं-
क्रमस्वामिनो भवन्ति । अत्र प-
तद्ब्रह्मबन्धसमये प्रकृत्यन्तरन-
यनानुभागसंक्रमस्तदभावे त्व-
पवर्त्तनारूप एव, तदेवमुक्तमु-
त्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामित्वम् ।

उत्कृष्टानुभागसंक्रमस्वामिनः ।

प्रकृतयः	स्वामिनः	उ० संक्रमसत- तफालः
नरकायुर्वर्जं ८८ अशुमानां	युगलिकानतादिघर्त्रा मिथ्यादृष्टयः सर्वे जीव- मेदाः	अन्तर्मुहूर्तं पावत्
प्रातः - उद्यो० मनु० २- मौदा० ७-वस्यं० (१२)	सम्यग्दृशो मिथ्यादृष्टो वा सर्वे जीवमेदाः	१३१ सागराणि पर्यन्तं
४ आयुषाम्	उ० अनुभागबन्धकाः स- म्यग्दृशो मिथ्यादृष्टोऽपि,	समयाधिकावलिका- शेषपर्यन्तं
५४ उक्तदोषाणां	क्षपकाः स्वस्वक्षपकाः	क्षयकालादारभ्य सयोगिपर्यन्तं

अथ जघन्यानुभागसंक्रमस्वामित्वं प्रतिपादयन्नादौ जघन्यानुभागसंक्रमसंभवज्ञानोपायो
दर्श्यते-तत्र संभविनीनां सर्वधातिप्रकृतीनां देशधातिप्रकृतीनां वाऽनुभागः क्षपकश्रेण्याम-
न्तरकरणादवाक् सूक्ष्मैकेन्द्रियानुभागसत्कर्मणोऽनन्तगुणो भवति, कृते त्वन्तरकरणे आद्य-
द्वादशकपायदर्शनमोहनीयत्रिकत्त्यानर्द्धित्रिकमित्यष्टादशवर्जैकोनत्रिंशत्प्रकृतीनां सूक्ष्मैके-
न्द्रियसम्बन्धिणोऽप्यनुभागसत्कर्मणो हीनो भवति । तथाऽसातवेदनीयप्रथमवर्जसंहनन-
पञ्चकप्रथमवर्जसंस्थानपञ्चकौशुभवर्णादिनवकोपधाताप्रशस्तखगत्यपर्याप्तास्थिराशुभेर्दुर्भगदुः-
स्वराणादेयायशःकीर्तिनीचैर्गोत्ररूपाणां त्रिंशत्संख्याकानां प्रकृतीनामनुभागसत्कर्मासंज्ञि-
पक्षेन्द्रियसम्बन्धिणोऽनुभागसत्कर्मणोऽनन्तगुणमनुभागसत्कर्म केवलिनो विद्यते । तथा
च सति ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणपट्टान्तरायपञ्चकसंज्वलनचतुष्कनोकपायनवकरूपाणामे-
कोनत्रिंशत्प्रकृतीनामन्तरकरणे कृते सति क्षपकस्यैव जघन्यानुभागसङ्क्रमसंभवः । अनन्ता-
नुबन्धिचतुष्कस्य विसंयोजनां कृत्वा मिथ्यात्वं गतस्य द्वितीयावलिकाप्रथमसमये जघन्या-
नुभागसंक्रमसंभवः । उक्तरूपाणां त्रिंशदशुभप्रकृतीनां जघन्यानुभागसंक्रमसंभवो न सयो-
गिकेवलिनि, किन्तु केवल्यपेक्षयाऽनन्तभागकल्पतदनुभागस्य हतप्रभूतानुभागसत्कर्मणः
सूक्ष्मैकेन्द्रियादेर्द्रष्टव्य इति । अधुना जघन्यानुभागसंक्रमस्वामिन उच्यन्ते-ज्ञानावरण-
पञ्चकान्तरायपञ्चकनिद्रापञ्चकवर्जदर्शनावरणचतुष्करूपाणां चतुर्दशप्रकृतीनां क्षीणकपायः
समयाधिकावलिकाशेषायां स्थितौ वर्तमानो जघन्यानुभागं संक्रमयति । निद्राद्विकल्प

त्वावलिकासंख्येयभागाधिकावलिकाद्विकशेषायां वर्तमानः क्षीणकपायो जघन्यानुभागं संक्रामति । सम्यक्त्वमिश्रयोः स्वस्वचरमानुभागखण्डसंक्रमणकाले जघन्यानुभागसंक्रमो भवति । नवानां नोकपायाणां संज्वलनचतुष्कस्य च क्षपकश्रेण्यां वर्तमानोऽन्तरकरणे कृते सति क्षपकक्रमेण जघन्यस्थितिसंक्रमणकाले जघन्यानुभागं संक्रमयति । चतुर्णामव्यायुषां जघन्यां स्थितिं वद्ध्वा बन्धावलिकायाः परतो यावत्समयाधिकावलि-
काशेषा भवति तावज्जघन्यानुभागसंक्रमो लभ्यते, जघन्यां स्थितिं वध्ना जघन्यमनुभागं वध्नातीति ज्ञापनार्थं जघन्यस्थितिबन्धग्रहणं कृतम् । नरकद्विकमनुजद्विकदेवद्विकवैक्रि-
यसंज्ञकाहारकसंज्ञकोच्चैर्गोत्रलक्षणाभेकवर्धशस्यद्वलनप्रकृतीनां तीर्थकरणान्नः संयोजनानां च जघन्यानुभागं वद्ध्वा बन्धावलिकायामतीतायां जघन्यानुभागं संक्रमयति । तत्र वैक्रियस-

जघन्यानुभागसंक्रमस्वामिनः ।

- १ क्षपकस्यान्तरकरणाद्वर्णां वात्यनुभागः सूक्ष्मैकेन्द्रियादनन्तगुणः
- २ क्षपकस्यान्तरकरणे कृते वात्यनुभागः सूक्ष्मैकेन्द्रियादीमः
- ३ ३० अधात्यनुभागः केवलिनोऽसंक्षिप्योन्द्रियादनन्तगुणः

प्रकृतयः	स्वामिनः
धातिमः	ज० स्थि० संक्रमका भन्वरकरणादूर्ध्वं
१ नोक० ४ सज्व०	क्षपकाः ज० स्थि० संक्रमकाः १ सा।
ज्ञा० ५-वि० ५-दृशे० ४	क्षीणमोहरः समयाधिकाध० शेषे
मिन्द्रा २	क्षी० आ० २ आ० असं० शेषे
सम्य० मिश्रयोः	क्षपकालेऽस्यखण्डसंक्रमकाः
आयु ३ र्णांय्	ज० स्थि० बन्धकाः
नरक २-देव २-वै० ७	ज० अनु० बन्धकाः असं० पञ्चे०
मनु० २-उच्चैः०	सूक्ष्मनिगोशः
आहार० ७	अप्रमत्ताः
त्रिनवाङ्गाः	अविरतसम्यग्रदाः
अनन्ता० ४	पञ्चाखण्डसम्यग्रदाः सिप्यादराः
१७ उक्तशेषाणां	इत्यप्रभृतानुभागसत्ताकावशिवायुकायिकी, अ- न्यमवेऽपि तावेव यावत् दृष्टदुपायां न भवत

समाप्तोऽनुभागसङ्क्रमः ॥

॥ प्रदेशसंक्रमविधेश्चित्रम् ॥

संक्रमणिका

उदयावलि०

असौ प्रथमालसा (वन्यावलिकारिता)

ललासु प्रथमा द्वितीया तृतीया चतुर्थी यावत्पञ्चम्यभि न संक्रमेत् ।

अस्यामन्तिमललासो संक्रामति, तस्याद्य मन्त्येकस्थितिगतदलिकमश्राघः स्यात्तस्यापानाजुसारेणो-

उद्याय० वर्षितासु सर्वासु पतद्भस्थितेषु संक्रमेत्

संक्रमणिका

माला...

उदयावलि०

पतद्भलला...

यत्

यत् पथोदयावलिपरितनस्थितिगतदलिकं संक्रामति तथैव शेषस्थितिदलिकमपि ज्ञेयम् । वन्यावलिकामनुदयावलिः कावर्तं च दलिकं संक्रमायोग्यं । तथाऽप्यवर्तनोदीरणावर्तशेषसंक्रमे उदयावलिकासु दलितेष्वेव न संभवेत् ।

अथ प्रदेशसंक्रम उच्यते-तत्र च पञ्चार्थाधिकाराः, तद्यथा-सामान्यलक्षणम्, भेदः, साधनादिप्ररूपणा, उत्कृष्ट-प्रदेशसंक्रमस्वामी, जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामी च । तत्र भेदः पञ्चप्रकारः, तद्यथा-उद्वलनासंक्रमः, विध्यातसंक्रमः, यथाप्रवृत्तसंक्रमः, गुणसंक्रमः, सर्वसंक्रमश्चेति । एभिः पञ्चभिः संक्रमैः कर्मदलस्य स्वभिन्नप्रतिग्रहप्रकृतित्वेन परिणमनं प्रदेशसंक्रम इति सामान्यलक्षणं, उक्तो भेदः ।

अथ पञ्चानामपि संक्रमाणां विशेषलक्षणमुच्यते, तत्राप्यादाउद्वलनासंक्रमो लक्ष्यते-तत्रोद्वलनयोग्यानां प्रकृतीनां प्रथमतः पत्योपमासहृयेयभागमात्रमन्तर्मुहूर्तेन कालेन स्थितिखण्डमुत्कीर्यते, स्थित्यग्रभागवर्तिधनदलिकमध्यादल्पदलस्योत्तारणमुत्किरणं, तदेव चोद्वलनं व्यपदिश्यते । ततो द्वितीयं स्थितिखण्डं पत्योपमासहृयेयभागमात्रमन्तर्मुहूर्तेन काले-

त्वावलिकासंख्येयभागाधिकावलिकाद्विकशेषायां वर्तमानः क्षीणकपायो जघन्यानुभागं संक्रमति । सम्यक्त्वमिश्रयोः स्वस्वचरभानुभागखण्डसंक्रमणकाले जघन्यानुभागसंक्रमो भवति । नवानां नोकपायाणां संज्वलनचतुष्कस्य च क्षपकश्रेण्यां वर्तमानोऽन्तरकरणे कृते सति क्षपकक्रमेण जघन्यस्थितिसंक्रमणकाले जघन्यानुभागं संक्रमयति । चतुर्णामप्यायुषां जघन्यां स्थितिं बद्ध्वा बन्धावलिकायाः परतो यावत्समयाधिकावलि-
काशेषा भवति तावज्जघन्यानुभागसंक्रमो लभ्यते, जघन्यां स्थितिं बध्नन् जघन्यमनुभागं बध्नातीति ज्ञापनार्थं जघन्यस्थितिबन्धग्रहणं कृतम् । नरकद्विकमनुजद्विकदेवद्विकैवक्रि-
यसंसेकाहारकसंसेकोच्चैर्गोत्रलक्षणानामेकविंशत्युद्वलनप्रकृतीनां तीर्थकरणान्नः संयोजनानां च जघन्यानुभागं बद्ध्वा बन्धावलिकायामतीतायां जघन्यानुभागं संक्रमयति । तत्र वैक्रियस-
प्तकदेवद्विकनरकद्विकानामसं-
ज्ञिपक्षेन्द्रियः, मनुजद्विकोच्चै-
र्गोत्रयोः सूक्ष्मनिगोदः, आहा-
रकसप्तकस्याग्रमत्तः, तीर्थकर-
स्याविरंतसम्यग्दृष्टिः, अनन्ता-
नुबन्धिनां पश्चात्कृतसम्यक्त्वो-
मिथ्यादृष्टिः । शेषाणां शुभा-
नामशुभानां च सप्तनवतिसं-
ख्याकानां वायुकायिकोऽग्नि-
कायिको वा सूक्ष्मैकेन्द्रियः
प्रभूतविनाशितानुभागसत्कर्मा-
स्यसम्बन्धनुभागसत्कर्मणो-
न्यूनतरमनुभागं यावत् बध्ना-
ति तावदेकेन्द्रियमवे द्वीन्द्रि-
यादिभवे वा वर्तमानो जघन्य-
मनुभागं संक्रमयन् जघन्यानु-
भागसङ्क्रमस्वामी भवतीति ।
तदेवमुच्यते जघन्यानुभागसंक्र-
मस्वामित्वम् । तदेवममिहि-
तोऽनुभागसंक्रम इति ।

जघन्यानुभागसंक्रमस्वामिनः ।

- १ क्षपकस्यान्तरकरणादूर्वाङ् घात्यनुभागः सूक्ष्मैकेन्द्रियादुद्वलनगुणः
- २ क्षपकस्यान्तरकरणे कृते घात्यनुभागः सूक्ष्मैकेन्द्रियादूर्वाङ्
- ३ १० अघात्यशुभानुभागः केवलिनोऽसंज्ञिपक्षेन्द्रियादुद्वलनगुणः

प्रकृतयः	स्वामिनः
घातिनः	ज० स्थि० संक्रमकाः अन्तरकरणादूर्वाङ्
१ नोक० ४ संज्व०	क्षपकाः ज० स्थि० संक्रमकाः ९ माः
शा० ५-वि० ५-दश० ४	क्षीणगोहाः समयाधिकाव० शेषे
मिन्द्रा २	क्षी० आ० २ आ० असं० शेषे
सम्य० मिश्रयोः	क्षपकालेऽन्त्यखण्डसंक्रमकाः
आयु ४ णाम्	ज० स्थि० बन्धकाः
नरक २-देव २-वै० ०	ज० अनु० बन्धकाः असं० पञ्च०
मनु० २-उच्चैः०	सूक्ष्मनिगोदाः
आहा० ०	अग्रमत्ताः
विननाशः	अविरतसम्यग्दृष्टाः
अनन्ता० ४	पश्चात्कृतसम्यक्त्वः मिथ्यादृष्टाः
१० उक्तशेषाणां	इतप्रभूतानुभागसत्ताकावप्रिवायुकायिकी, अ- न्यमवेऽपि साधेय यावत् दृष्टदनुभागं न बध्नाति

समाप्तोऽनुभागसङ्क्रमः ॥

नोत्कीर्यते, एवमन्तर्मुहूर्तेन कालेन तृतीयं स्थितिखण्डं पत्योपमासंख्येयभागमात्रमुत्कीर्यते, एवमुपान्त्यस्थितिखण्डं यावद्वाच्यम् । प्रथमस्थितिखण्डाद्वितीयस्थितिखण्डं स्थित्यपेक्षया विशेषहीनं, ततोऽपि तृतीयस्थितिखण्डं द्वितीयस्थितिखण्डापेक्षया विशेषहीनं, ततोऽपि चतुर्थं स्थितिखण्डं पत्योपमासंख्येयभागमात्रं तृतीयात् स्थितिखण्डात् विशेषहीनमन्तर्मुहूर्तेन कालेनोत्कीर्यते । एवं प्रत्येकमन्तर्मुहूर्तेन कालेनोत्कीर्यमाणानि पत्योपमासंख्येयभागमात्राणि स्थितिखण्डानि पूर्वपूर्वस्थितिखण्डापेक्षया विशेषहीनानि विशेषहीनानि तावद्वाच्यानि यावत् द्विचरमस्थितिखण्डम् । एतानि च सर्वाण्यनन्तरोपनिधया स्थित्यपेक्षया पूर्वपूर्वस्थितिखण्डात् यथोत्तरमुत्तराणि स्थितिखण्डानि विशेषहीनानि विशेषहीनानि । परम्परोपनिधया तु प्रथमस्थितिखण्डापेक्षया कानिचित् स्थितिखण्डान्यसंख्येयभागाहीनानि, कानिचित् संख्येयभागाहीनानि, कानिचित् संख्येयगुणाहीनानि, कानिचिदसंख्येयगुणाहीनानीत्येवं चतुःस्थानपतितानि । प्रथमस्थितिखण्डं तु केषाञ्चित् खण्डानां स्थित्यपेक्षयाऽसंख्येयभागाधिकं, केषाञ्चिदपेक्षया संख्येयभागाधिकं, केषाञ्चिदपेक्षया संख्येयगुणाधिकं, केषाञ्चिदपेक्षयाऽसंख्येयगुणाधिकमिति । प्रदेशपरिमाणचिन्तायां तु प्रथमस्थितिखण्डगतप्रदेशापेक्षया द्वितीयस्थितिखण्डगतप्रदेशा विशेषाधिकाः, द्वितीयस्थितिखण्डगतप्रदेशापेक्षया तृतीयस्थितिखण्डगतप्रदेशा विशेषाधिकाः, एवमुपान्त्यस्थितिखण्डं यावद्वाच्यमित्युक्ताऽनन्तरोपनिधा । परम्परया तु प्रथमस्थितिखण्डगतप्रदेशापेक्षया किञ्चित् स्थितिखण्डं प्रदेशापेक्षयाऽसंख्येयभागाधिकं, किञ्चित्स्थितिखण्डं संख्येयभागाधिकं, किञ्चित्संख्येयगुणाधिकं, किञ्चिदसंख्येयगुणाधिकमिति चतुःस्थानपतितानि । स्थितिखण्डानामुत्करणविधिश्चायम्—उत्कीर्यमाणस्थितिखण्डान्तर्गतसर्वसमयेभ्यः प्रथमसमये स्तोकं दलिकमुत्कीर्यते, द्वितीयसमये ततोऽसंख्येयगुणं, तृतीयसमये ततोऽप्यसंख्येयगुणमेवमसंख्येयगुणं २ दलिकं तावदुत्कीर्यते यावत्स्वस्थान्तर्मुहूर्तचरमसमयः । गुणकारश्चात्र पत्योपमासंख्येयभागलक्षणो वाच्यः । उत्कीर्यमाणं च दलिकं किञ्चित्स्वस्थाने किञ्चिच्च परस्थाने प्रक्षिप्यते । उत्कीर्यमाणानां क्व कियान् प्रक्षेप इति चेदुच्यते—स्वस्थाने परस्थाने च । तत्र स्वस्थाने प्रतिसमयमसंख्येयगुणश्रेण्या प्रक्षिपति, परस्थाने प्रतिसमयं विशेषहीनं विशेषहीनं प्रक्षिपति । तथाहि—प्रथमे स्थितिखण्डे उत्कीर्यमाणे प्रथमसमये यत्परस्थाने प्रक्षिपति तत्सर्वस्तोकम्, ततोऽपि प्रथमसमये एव स्वस्थाने यत्प्रक्षिपति तत्प्रथमसमयपरस्थानप्रक्षिप्तादसंख्येयगुणं, ततोऽपि यद् द्वितीयसमये स्वस्थाने प्रक्षिपति तत्प्रथमसमयस्वस्थानप्रक्षिप्तादसंख्येयगुणं, द्वितीयसमये यत्परस्थाने प्रक्षिपति तत्प्रथमसमयपरस्थानप्रक्षिप्ताद्विशेषहीनं, ततोऽपि तृतीयसमये यत्स्वस्थाने प्रक्षिपति तद्वितीयसमयस्वस्थानप्रक्षिप्तादसंख्येयगुणं, यत्पुनः तृतीयसमये परस्थाने प्रक्षिपति तद्वितीयसमयपरस्थानप्रक्षेपात् विशेषहीनम्, एवं तावद्वाच्यं यावदन्तर्मुहूर्तचरमसमयः । एवं सर्वेष्वपि स्थितिखण्डेषूपान्त्यस्थितिखण्डपर्यवसानेषु वाच्यमिति । चरमस्थितिखण्डमुपान्त्यस्थितिखण्डात् स्थित्यपेक्षयाऽसंख्येयगुणं, प्रथमस्थितिखण्डाच्च दलिकापेक्षया चरमस्थितिखण्डम-

सङ्ख्येयगुणं स्थित्यपेक्षया चासंख्येयभागकल्पमिति । चरमस्थितिखण्डमप्यन्तर्मुहूर्तेन काले-
नोद्बलयति । तस्य च यत्प्रदेशाग्रं तदुदयावलिभागतं भुक्त्वा शेषं सर्वमपि परस्थाने सङ्क्रा-
मति, न स्वस्थाने, आवलिभागतं सुदयवतिषु स्तिबुकेन संक्रामति । तदपि प्रथमसमये
स्तोकं द्वितीयसमयेऽसंख्येयगुणं ततोऽपि तृतीयसमयेऽसंख्येयगुणमेवं यावच्चरमसमयः ।
चरमसमये तु यद्वलिकं परप्रकृतिषु संक्रामति स सर्वसंक्रमः, संक्रमाहस्य सर्वस्यापि दलिकस्य
निलेपनात् । अथ चरमखण्डस्य प्रदेशपरिमाणमुच्यते—तत्र द्विधा मार्गणा, क्षेत्रतः कालतश्च ।
यावत्प्रमाणं द्विचरमस्थितिखण्डसत्कं दलिकं चरमसमये परप्रकृतिषु प्रक्षिप्यते तावत्प्रमाणं
यदि चरमस्थितिखण्डस्य दलिकं प्रतिसमयमपह्रीयते तदा चरमस्थितिखण्डमसंख्येयाभिरु-
त्सर्पिण्यवसर्पिणीभिर्निलिप्यते, उपान्त्यस्थितिखण्डस्यान्तिमसमये यावन्तः प्रदेशाः स्वकी-
यान्तिमस्थितिखण्डरूपे स्वस्थाने प्रक्षिप्यन्ते, तावन्त एवान्तिमस्थितिखण्डस्य प्रदेशाः
प्रतिसमयमपह्रीयमाणा अपह्रीयमाणाः पल्योपमासंख्येयभागमात्रेण कालेन निश्चेष्टा अपहृता
भवन्ति इति कालतो मार्गणा । उपान्त्यखण्डस्य चान्तसमये यावन्तः प्रदेशाः परस्थाने
प्रक्षिप्यन्ते तावत्प्रमाणेन मानेनैकत्र चरमस्थितिखण्डस्य कर्मदलिकमपह्रीयते अन्यत्रैकाका-
शप्रदेश इत्येवमपहारे क्रियमाणे चरमस्थितिखण्डमङ्गुलमात्रक्षेत्रगताकाशप्रदेशराशोरसंख्ये-
यतमेन भागेनापहृतं भवति । द्विचरमस्थितिसत्परस्थानप्रक्षिप्यमाणप्रदेशसमूहपरिमितानि
चरमस्थितिखण्डे खण्डुकानि अङ्गुलासंख्येयतमभागगतप्रदेशप्रमाणानि भवन्तीत्यर्थः, एषा
क्षेत्रतो मार्गणा । तदुक्तं पञ्चसङ्ग्रहे—“पलियस्ससंरभागं अन्तमुहुत्तेण ठिईए उव्वलइ । एवं पलिया-
संत्तिपभागेण धुणइ निहेनं ॥ १ ॥ पढमाओ धीयएण्डं विसेसहीणं ठिईए अवणेइ । एवं जाव दुचरिमं
असंत्तगुणियं तु अन्तिमयं ॥ २ ॥ एण्डं दलं सहाणे समए समए असंत्तगुणणाए । सेहीए परहाणे
विसेसहीणाए सङ्गुमइ ॥ ३ ॥ दुचरिमएदरस दलं चरिमे नं एइ सपरहाणंमि । तन्माणेरस
दलं पडंगुलसंत्तभागेहिं ॥ ४ ॥” इति । आहारकसत्तकदेवद्विकैयैक्रियसत्तकनरकद्विकैमनुज-
द्विकैौच्चैर्गोत्रसम्यक्त्वंमिध्यात्वमिध्यानन्तानुबन्धिचतुर्कमध्यमकपायार्ष्टकनवनोकपायरस्या-
नार्द्धिर्त्रिकैनामत्रयोदशैकसंज्वलनक्रोधैर्मानमांयारूपाणां चतुःषष्टिप्रकृतीनामुद्बलनासंक्रमो
भवति । तत्राहारकसत्तकसत्कर्माविरतिभावगमनादारभ्यान्तर्मुहूर्तात्परत आहारकसत्तक-
मुद्बलयति, तच्च सर्वथा पल्योपमासंख्येयतमेन भागेन निलेपीभवति, तदुक्तं—“आहार-
वणू भिन्नमुहुत्ता अविरइगओ पडव्वलए । जा अविरओ त्ति उव्वलइ पढमाणेऽसंत्तमे” ॥ १ ॥
इति । पूर्वोक्तयिधिनाहारकसत्तकस्यान्तर्मुहूर्तेनान्तर्मुहूर्तेन कालेन पल्योपमासंख्येयभाग-
मात्रं पल्योपमासंख्येयभागमात्रं स्थितिखण्डमुत्किरति, पूर्वपूर्वस्थितिखण्डादुत्तरोत्तरस्थिति-
खण्डमूनमूनतरं द्विचरमस्थितिखण्डं यावदुत्किरति । प्रथमस्थितिखण्डापेक्ष्योपान्त्यस्थिति-
खण्डमसङ्ख्येयगुणहीनम् । प्रक्षेपविधिरस्तु द्विचरमस्थितिखण्डं यावत् स्वस्थाने प्रतिसमयमसं-
ख्येयगुणं, परस्थाने विशेषहीनं विशेषहीनं दलं प्रक्षिपतीति । आहारकसत्तकस्य चरमस्थिति-
खण्डसत्तकदलिकप्रक्षेपविधिरपि प्राग्बत वाच्यः । अष्टाविंशतिसत्कर्मा मिध्यादृष्टिः पूर्वं सम्य-

॥ उद्बलनासंक्रमस्य चित्रम् ॥

उद्बलनासंक्रमस्य चित्रम्	अन्तिमांशः ॥ एतदे उपा-	उपात्तः- स्थि० एतदे	५ मध्य	४ याम्य	३ स्थि० एतदे	२ अर्धः ॥ द्वितीयः- स्थि० एतदे प्रथमः- यः विरोधीयं धी- मातुं० कालेनो- द्बलनयोप, प्रदे- नापेक्षया विदोषा- धिकमेषामेव न- मपि स्थि० एतदे	पश्चात्सं० भा० प्रथमं स्थितिखण्डमन्तुं० कालेनोद्बलनयोप बलिकप्रक्षेपः स्वस्मिन् प्रतिसमयसंख्ये० गुण परस्मिन् प्रतिसमयं विरोधीनमेवमुपात्तं यावत्
उद्बलनासंक्रमस्य चित्रम्	अन्तिमांशः ॥ एतदे उपा-	उपात्तः- स्थि० एतदे	५ मध्य	४ याम्य	३ स्थि० एतदे	२ अर्धः ॥ द्वितीयः- स्थि० एतदे प्रथमः- यः विरोधीयं धी- मातुं० कालेनो- द्बलनयोप, प्रदे- नापेक्षया विदोषा- धिकमेषामेव न- मपि स्थि० एतदे	पश्चात्सं० भा० प्रथमं स्थितिखण्डमन्तुं० कालेनोद्बलनयोप बलिकप्रक्षेपः स्वस्मिन् प्रतिसमयसंख्ये० गुण परस्मिन् प्रतिसमयं विरोधीनमेवमुपात्तं यावत्

० — प्रदेनोपचितं स्थितिस्यात्, उपागतामि प्राप्ततामि स्थित्येषोपस्थितानीति कृत्वा क्रमेण युक्त्युत्तराणि ।

क्तमोहनीयं ततो मिश्रमोह-
नीयं पूर्वोक्तविधिनोद्बलयति ।
एवमेकेन्द्रियः पञ्चनवतिसत्क-
र्मा पूर्वं देवद्विकं, ततोऽनन्तरं
वैक्रियसप्तकं नरकद्विकं च यु-
गपदुद्बलयति । तथा सूक्ष्मत्र-
सस्तेजस्कायिको वायुकायि-
को वा पूर्वमुच्चैर्गोत्रं, ततः
पश्चात् मनुजद्विकमुद्बलयति ।
एषा पत्योपमासंख्येयभागमा-
त्रकालभाविनी मिथ्यादृष्टि-
र्तुकोद्बलनोक्ता । अथ सम्य-
ग्दृष्टिसत्कोच्यते-तत्रानन्ता-
नुबन्धिचतुष्कमिथ्यात्वमि-
श्राणामन्तर्मुहूर्तैर्न कालेन स्व-
स्वक्षपकोऽधिरतसम्यादृष्टिर्दे-
शधिरतः प्रमत्तसंयतोऽप्रम-
त्तसंयतो धोद्बलको धाच्यः ।
मध्यमकपायाष्टकादीनां पद-
त्रिंशत्प्रकृतीनां स्वस्वक्षपण-
कालेऽनिवृत्तिवादरोऽन्तर्मुहूर्त-
कालेनोद्बलयति । एषाऽन्त-
र्मुहूर्तकालभाविनी सम्यग्दृष्टि-
कर्तृकोद्बलनेति उक्त उद्बल-
नासंक्रमः ।

अथ विध्यातसंकमलक्षण-
मुच्यते-यासां प्रकृतीनां भ-
वप्रत्ययतो गुणप्रत्ययतो धा-
वन्धो न भवति तासां विध्या-
तसंक्रमो भवति । कासां प्र-
कृतीनां भवतो गुणतो धा

उद्धलनासंक्रमस्य यन्त्रम् ।

प्रकृतीनाम्	उद्धलनध्यामिनः	उद्धलनकालः
(मिथ्यादशां २३ चीनां) आहा० ७ नां	अविरताः	पक्ष्यासंख्येयभागः
सम्यगरवस्य	२८ मोहसत्ताकमिथ्यादशाः	"
मिश्रस्य	"	"
देव २ कस्य (युगापव)	आहा० विनवर्जं ९५ नाम सत्ताका एकेन्द्रियाः	"
दैक्षिय ७ } नरक २ }	"	"
उच्चैर्गोत्रस्य	अग्निबायुकायिकौ	"
नरद्विकस्य	"	"
(सम्यग्दशांतां ३२) स्त्यानार्द्धि ३	९ मे क्षपकाः	अमृतमुहूर्तं
प्या०-सू०-निर्य० २ नरक २-आतप-उ- पोत-एके०-त्रिकल ३ -साधा० (१३)	"	"
मध्यकपाय ८	"	"
मोकपाय ९	"	"
सं०क्रो०-मान-माया	"	"
मिथ्यात्वस्य	४-५-६-७ गुणस्थाः	"
मिश्रस्य	"	"
अनन्ता० ४ नाम्	"	"

सर्वत्र दलिकनिक्षेपः स्वस्मिन् परस्मिन् च, तत्रापि स्वस्मिन् प्रतिसं-
मयमसंख्येयगुणनया परस्मिन् च विशेषहान्या उपान्तस्थितिसङ्घं यावत्,
अन्त्यस्थितिवर्गस्य दलिकमसं० गुणनया परस्मिन्नेव, एकस्य स्थितिसङ्घस्यो-
क्तिरगङ्गातोऽमृतमुहूर्तम्, अथ बाधकः सर्वसंक्रमः सर्वान्त्यसमये भवति ।

विंशतिः प्रकृतयः, सास्वादनोक्षाश्चतुर्दश प्रकृतय उभयमिलनेऽष्टाविंशत् मिश्रे प्रा-
प्यन्ते । अविरतसम्यग्दशौ तु मिथ्यात्वमिश्रयुताश्चत्वारिंशद् विध्यातसंक्रमे प्राप्यन्ते ।
प्रथमसंहननौदारिकद्विकमनुजत्रिकाप्रत्याख्यानकपायचतुष्करूपा दश प्रकृतयो देशविर-
तादौ बन्धं नायान्ति, विध्यातसंक्रमे तु मनुष्यायुर्वर्जा नव, प्रागुक्ताश्चत्वारिंशत्, उभय-

बन्धो न भवतीति चेत् । उ-
च्यते-नरकत्रिकाद्यजातिस्था-
वरचतुष्कहुण्डातपसेवार्तसंह-
ननमिथ्यात्वनपुंसकवेदरूपाः
षोडशप्रकृतीः सास्वादनाः गु-
णप्रत्ययतो न बध्नन्ति, अत
एतासां सास्वादनादिषु वि-
ध्यातसंक्रमो भवति । तत्रापि
नरकायुषः संक्रम एव न भ-
वति, आयुषां प्रकृत्यन्तरन-
यनरूपसंक्रमस्य प्रागेव प्रति-
पेधात्, नापि मिथ्यात्वस्य,
“दुइय सइया न दंसणति-
गंप्पि” इत्यनेन द्वितीये तृतीये
च प्राक् प्रतिपेधात्, चतुर्द-
शानामेव विध्यातसंक्रमो भ-
वति । सम्यग्दद्यादौ तु मिथ्या-
त्वस्याऽपि विध्यातसंक्रमो भ-
वति । स्त्यानद्धिन्निक्रितिर्यक्-
त्रिकदौर्भाग्यत्रिकानन्तानुव-
न्धिचतुष्कमध्यमसंस्थानमध्य-
मसंहननोद्योताशुभविहायोग-
तिस्त्रीवेदनीच्चैर्गोत्ररूपाः पञ्च-
विंशतिः प्रकृतयो मिश्रादौ
बन्धं नायान्ति, विध्यात-
संक्रमे तु तिर्यगायुर्वर्जाश्चतु-

मिलने एकोनपञ्चाशत्प्रकृतयो देशविरते प्राप्यन्ते, औदारिकसप्तकग्रहणे तु चतुःपञ्चाशदिति । प्रत्याख्यानावरणचतुष्कं प्रमत्तादौ न बन्धमायाति, अतस्तद्व्युत्ता विध्यातसंक्रमेऽष्टपञ्चाशत् प्रकृतयः प्रमत्ते प्राप्यन्ते । अरतिशोकासातवेदनीयास्थिरद्विकायशःकीर्तिदेवायूरूपाः सप्त देवायुर्वर्जा वा पद् प्रकृतयोऽप्रमत्तादौ बन्धं नायान्ति, विध्यातसंक्रमे तु पद् विद्यन्ते, अतोऽप्रमत्ते चतुःपष्टिः प्राप्यते । अपूर्वकरणे निद्राद्विकबन्धव्यवच्छेदादर्वाक् मिथ्यात्वमि-
 श्रानन्तानुबन्धचतुष्कातपोद्योतमनुजद्विकौदारिकसप्तकप्रथमसंहननरूपाष्टादशवर्जशेषपद्-
 चत्वारिंशत्प्रकृतीनां गुणसंक्रमत्वेन न विध्यातसंक्रमः, अनन्तानुबन्धिनां क्षीणत्वेनोपशान्त-
 रत्वेन वा संक्रमाभावः, शेषचतुर्दशप्रकृतीनां विध्यातसंक्रमः, सातोच्चैर्गोत्रवर्जशेषवध्यमानानां
 तु वक्ष्यमाणो यथाप्रवृत्तसंक्रमः, एवं सर्वत्र बन्धव्यवच्छेदादर्वाग् बन्धेऽबन्धे वा यथा-
 प्रवृत्तसंक्रमो द्रष्टव्यः । सातोच्चैर्गोत्रयोः प्रतिग्रहाभावान्न संक्रमः । सम्यक्त्वस्य तु सम्यग्दृष्टेः
 परप्रकृतिनयनरूपसंक्रम-एव न भवति । आयुषां संक्रमाभावः प्राक् प्रतिपादित एव । निद्रा-
 द्विकबन्धव्यवच्छेदे तु गुणसंक्रमे तद्विकं प्रक्षेपणीयम्, यथाप्रवृत्तसंक्रमे च द्विकोनं कर्त-
 व्यम् । त्रिंशद्बन्धव्यवच्छेदे तु गुणसंक्रमे उपधाताशुभवर्णादिनवकं प्रक्षिप्यते, वैक्रियसंस्त-
 काहारकंसप्तकतैजससंस्तकशुभवर्णाद्येकादशकदेवद्विकागुरुलंघुपराधातोच्छ्वासनिर्माणतीर्थक-
 रशुभविहायोगतिप्रसनवेकप्रथमसंस्थानपञ्चेन्द्रियजातिरूपैकपञ्चाशत् प्रागुक्ता च चतुर्दशोभ-
 यमिलने पञ्चपष्टिप्रकृतीनां विध्यातसंक्रमो यद्यपि अपूर्वकरणे नोक्तः, तथापि एकस्यां यशः-
 कीर्तां व्युत्तरशतसंस्थानस्य संक्रम्यमाणत्वेनैतासां संक्रमस्तु संभवत्येव, स च न यथाप्रवृत्तसं-
 क्रमः, गुणप्रत्ययतो भवप्रत्ययतो वा बन्धाभावात्, नापि गुणसंक्रमः, प्रशस्तत्वात्, आसां
 नाप्युद्धलनासंक्रमः, श्रेणौ तु एतासामुद्धलनासंक्रमेऽनुकृत्वात्, यद्यप्यातपोद्योतयोरुद्धलना-
 संक्रम उक्तः, तथापि तत्त्वामी अनिवृत्तिकरणः, नापूर्वकरणः, नापि सर्वसंक्रमः, उद्धलनासं-
 क्रमचरमक्षेपे तस्याऽभिधानात्, ततः परिशेषात् विध्यातसंक्रमः संभाव्यते । सातवेदनीयो-
 च्चैर्गोत्रयशःकीर्तिवर्जशेषवध्यमानानां यथाप्रवृत्तसंक्रमः । अनिवृत्तिकरणेऽप्येवमेव, नवरमा-
 तपोद्योतयोः क्षपकश्रेण्यामुद्धलनासंक्रमोऽपि वक्तव्यः । हास्यादीनां तु गुणसंक्रम उद्धलनासं-
 क्रमश्च । एवं पुंवेदसंज्वलनत्रिकयोर्बन्धव्यवच्छेदात्पूर्वं यथाप्रवृत्तसंक्रमः उद्धलनासंक्रमश्च,
 बन्धव्यवच्छेदानन्तरं तु क्षपकश्रेण्यां गुणसंक्रमोऽपि भवति, उपशमश्रेण्यां बन्धव्यवच्छेदा-
 नन्तरं समयोनावलिकाद्विकवद्धं यथाप्रवृत्तसंक्रमेण परप्रकृतिषु संक्रमयति, तदुक्तं पञ्च-
 संग्रहमूलवृत्तौ—“यथाप्रवृत्तसंक्रमेणान्यासु च प्रकृतिषु संक्रमयति” इति । यत्तु चाचक्रवैः—“आत-
 पोद्योतयोश्च शुभत्वान्न गुणसंक्रमः, अशुभप्रकृतीनामेव तत्संभवात्” इति संक्रमकरणे गा. ६९
 वृत्तौ गुणसंक्रमलक्षणाधिकारे गुणसंक्रमं प्रतिपिच्य क्षपकश्रेणौ—“पोडशापि कर्माणि गुण-
 संक्रमेण प्रतिसमग्रं प्रक्षिप्यमाणानि निःशेषतोऽपि क्षीणानि भवन्ति” इत्यत्रातपोद्योतयोर्गुणसंक्रम
 उक्तः, स उद्धलनासंक्रमस्य चरमस्थितिखण्डसत्कं दलं प्रतिसमग्रं परप्रकृतिषु असंख्येय-
 गुणश्रेण्या संक्रम्यमाणत्वेन गुणसंक्रमशब्देनाभिधीयमानोऽपि वस्तुतः उद्धलनासंक्रम एव

संभाव्यते । अन्तरकरणे च कृते संज्वलनलोभस्यापि न संक्रमः । सूक्ष्मसम्पराये यत्रः-
फीतिंसातवेदनीयोच्चैर्गोत्रवर्जवध्यमानानां यथाप्रवृत्तसंक्रमः, अवध्यमानानामशुभानां
गुणसंक्रमः, अवध्यमानशुभानां विध्यातसंक्रमः । सप्तमं गुणस्थानकं यावत् विध्यातसंक्रम-
स्वीकारे तु यथा पुंवेदादीनामुपशमश्रेण्यां बन्धव्यवच्छेदेऽपि यथाप्रवृत्तसंक्रमः स्वीकृतः,
तद्वदपूर्वकरणादावपि विध्यातसंक्रमस्वीकारेऽपि न क्षतिः, परं तादृक् विधिवाच्यं प्रतिषे-
धवाक्यं वा गोमटसारं विहायान्यत्र न दृष्टम्, अत एवास्माभिर्विध्यातसंक्रमोऽपूर्वकरणादौ
संभावितः । तथा वैक्रियसप्तकदेवद्विकनरकद्विकेन्द्रियादिजातिचतुष्कस्यावरचतुष्कात-
पलक्षणानां विंशतिप्रकृतीनां नैरयिकाः सनत्कुमारादयो देवाश्च भवप्रत्ययतो बन्धका न
भवन्ति । देवनारकाणां देवनारकायुषोः बन्धाभावेऽपि संक्रमाभावेन प्रयोजनाभावात्
ग्रहणं न कृतमेवमग्रेऽपि द्रष्टव्यमिति । एकेन्द्रियजात्यातपस्थावरनामवर्जानां सप्तदशप्र-
कृतीनामीशानान्ता देवा बन्धका न भवन्ति । तिर्यग्विक्रियोद्योतयोरप्यानतादयो बन्धका
न भवन्ति । संहननपद्मप्रथमवर्जसंस्थानपञ्चकनपुंसकवेदमनुजद्विकौदारिकसप्तकैकान्ततिर्यक्
प्रायोग्यप्रकृतिदशकापर्याप्तनरकद्विकदुर्भगादित्रिकर्नीचैर्गोत्राप्रशस्तपगतिरूपाणां प्रकृतीनां
त्वसंख्येयवर्पायुषो बन्धका न भवन्ति । अत्र पर्याप्ता युगलिनो द्रष्टव्याः, अपर्याप्त-
कानामन्यथा बन्धसम्भवात् । आहारकद्विकस्याविरतिप्रत्ययत च्छलनभावात् न विध्यात-
संक्रमः, जिनान्नास्तु यत्र सद्भावः सम्भवत्वाभावश्च तत्र शेषसंक्रमाभावेन विध्यातसंक्रमः
संभाव्यते । एवं यस्य यस्य यत् यत् कर्म गुणप्रत्ययतो भवप्रत्ययतो वा बन्धं नायाति, तस्य
तस्य तत्तत् विध्यातसंक्रमयोग्यं भवति । अथ दलिकप्रमाणमुच्यते—यावत्प्रमाणं कर्मदलिकं
विध्यातसंक्रमेण प्रथमतमये परप्रकृतिषु क्षिप्यते, तावत्प्रमाणैर्दलिकैः संक्रम्यमाणप्रकृतिगतं
शेषं सर्वमपि दलिकमहुलमात्रक्षेत्रस्यासङ्ख्येयतमे भागे यावन्त आकाशप्रदेशास्तावत्संख्यकैः
खण्डैर्निखिलमपहृतं भवति । एतदुक्तं भवति—यावत्प्रमाणं प्रथमतमये कर्मदलिकं विध्यात-
संक्रमेण प्रकृत्यन्तरे प्रक्षिप्यते, तावत्प्रमाणैः खण्डैः शेषं सर्वमपि तत्प्रकृतिगतं दलिकमपहि-
प्सुप्रमाणैकतस्तदेकखण्डदलिकराशिः, अन्यतश्चैकाकाशप्रदेश इत्यहुलमात्रक्षेत्रासंख्येयतम-
भागवर्त्याकाशप्रदेशैरपह्रियत इति क्षेत्रतो मार्गणा । कालतस्त्रयसंख्याताभिस्तत्परिप्ययमपि-
णीभिरपहृतं भवति । अयं च विध्यातसंक्रमः प्रायो यथाप्रवृत्तसंक्रमावसाने वेदितव्यः ।

विध्यातसंक्रमस्य यन्त्रम् । (गुणप्र० भवप्र० चाऽवध्यमानानां)

मि० नरकायुर्वर्जोः १४ मिथ्यात्वात्तावन्तम्	साक्षाद्व्यादयः	गुणप्रत्ययतः
तिर्यगायुर्वर्जोः १४ साक्षाद्व्यान्ता०	मिथ्यायः	॥
(२) मिथ्यात्वमिथ्ययोः	अविरतादयः	॥

संक्र० द्वि० २२

गुणस्थाने	सर्वाग्रं
मिथ्यात्वे	०-१
साक्षाद्व्याने	१४

४ शान्तानाम् मनुष्यायुर्वर्जाः ९	देशविरतादयः	॥
(४) ५ शान्तानाम्	प्रमत्तादयः	॥
(६) प्रमत्तान्तानाम्	अप्रमत्तादयः	॥
वै०७-देव२-नरक२-कुजाति ४- स्था०-सू०-साधा०-अपरा०- आतपातां (२०)	सर्वे नारका. सन- कुमारादयो देवाश्च	भवप्रत्ययतः
नरक२-देव२-वै०७-विकल३- सू०-अपरा०-साधा० (१०)	इक्षानान्ता देवाः	॥
तिर्य० २- उद्यो० पूर्वोक्तां (२०) च	आनतादयो देवाः	॥
संघ० ६-कुसंस्था० ५-मधु०- मनु० २-औदा०७-ति० प्रा० १०- अप०-नरक २-दुर्भ० ३-नी० गो०-अप्र० जग० (१९)	युगलिकतिर्यङ्- नराः	॥

मिश्रे	२८
अविरते	४०
देशविरते	४९ ५४
प्रमत्ते	५३ ५८
अप्रमत्ते	५९ ६४
अपूर्वक. प्र. ६	१४
अपूर्वक. ७	२९ ६५
अनिष्ट.	२९ ६५
सूक्ष्मत.	२९ ६५

साम्प्रतं यथाप्रवृत्तसंक्रमलक्षणमुच्यते-यथाप्रवृत्तसंक्रमेण यथा यथा जघन्यमध्यमोत्कृष्टाणां योगानां प्रवृत्तिस्तथा तथा संक्रमयति । इदमत्र हृदयं-जघन्ययोगे वर्तमानो जघन्यं कर्मदलं मध्यमे मध्यममुत्कृष्टे उत्कृष्टं संक्रमयति । अयं च संक्रमः संसारान्तर्वर्तिनां सर्वेषां प्राणिनां ध्रुवबन्धिनीनां बन्धे, परावर्तमानानां तु स्वस्वबन्धयोग्यानां बन्धेऽबन्धे वा भवति । तत्र ध्रुवबन्धिनीनामध्रुवबन्धिनीनां वा यदि तत्काले प्रभूतं दलं बध्यते तदा प्रभूतं संक्रमयति, स्तोकं बध्यते चेत् स्तोकं संक्रमयति, यद्वा कासाद्दिदध्रुवबन्धिनीनां तद्भवबन्धयोग्यानां तदानीमबन्धेऽपि प्राग्वद्धं दलिकं प्रभूतमास्ते तर्हि प्रभूतं स्तोकं चेत् स्तोकं संक्रमयति । तदुक्तम्-“संसारतथा जीवा सवन्धजोगाण तद्वल-पमाणा । संकामे तपुरुषं अहांपवत्तीष्ट वो नामं ॥ १ ॥” इति लक्षितो यथाप्रवृत्तसंक्रमः ।

यथाप्रवृत्तसंक्रमः ।

ध्रुवबन्धिनीनाम्	तद्वन्धकाः
तद्भवयोग्यपरावर्तमानानां	तद्वन्धका अबन्धका वा
अयं योगानुरूपः संक्रमः स्वात्, अस्व बाधको विधायतो गुणसंश्रमो वा भवति	

अथ गुणसंक्रमो लक्ष्यते-अपूर्वकरणादिगुणस्थानवर्तिनः प्राणिनः प्रतिसमयमवध्यना-नाशुभप्रकृतीनां सम्बन्धि कर्मदलिकमसंख्येयगुणश्रेण्या वध्यमानासु परप्रकृतिषु प्रक्षिपन्ति स गुणसंक्रमः, गुणेन प्रतिसमयमसह्येयगुणलक्षणेन गुणकारेण संक्रमो गुणसंक्रमः । कासां प्रकृतीनां गुणसंक्रमो भवतीत्युच्यते-नरकद्विकाद्यजातिचतुष्कस्यावरचतुष्कहुण्डसंस्थानसे-यातंसंहनमनपुंसकवेदरूपाणां मिथ्यात्वयोग्यानां त्रयोदशप्रकृतीनां तिर्यङ्दिकंस्त्यानर्द्धिर्त्रि-

कदाभिर्गयत्रिकैर्मध्यमसंस्थानचतुष्क्रमध्यमसंहननचतुष्काशुभसंगतिर्नाचंगोत्रस्त्रीपेदेरूपाणां
 सास्यादनयोग्यानामेकोनविंशतिप्रकृतीनां तथाऽप्रत्याग्यानप्रत्याग्यातावरणरूपायाष्टका-
 स्थिराशुभायशःकीर्तिशोकारत्यसातवेदनीयरूपाणां सर्वसंख्यया पट्टचत्वारिंशत्प्रकृतीनाम-
 शुभानामवध्यमानानामपूर्वकरणगुणस्यानाद्यसमयादारभ्य गुणसंक्रमो भवति । तथा निद्रा-
 द्विकोषघाताशुभयर्णादिनवरुहास्परतिभयजुगुप्सानां त्वपूर्वकरणे स्वस्वगन्धव्ययच्छेदादा-
 रभ्य गुणसंक्रमो भवति । यद्यपि गुणसंक्रमाधिकारे न कुत्रापि पुंवेदसंज्ञलनत्रिकयोर्गुणसंक्रम
 उक्तस्तथापि क्षपकश्रेण्यां—“पुंवेदमपि समयोनव्यावलिक्कारूपेण कालेन श्रोत्रे गुणसंक्रमेण मंत्रमयम्
 चरमसमये सर्वसंक्रमेण संक्रमयति” इत्युक्तं, तत्र गुणसंक्रमानुविद्धोद्वलनासंक्रमः संभाव्यते,
 उद्वलनासंक्रमान्ते सर्वसंक्रमस्य प्रतिपादितत्वात् गुणसंक्रमाधिकारे पुंवेदस्याप्रतिपादनाच्च ।
 एवं संज्ञलनत्रिकस्यापि द्रष्टव्यम् । यस्तु—“निसृष्टपि चामूप किट्टिवेदनादासुरितनशिगिगर्गं
 दलिकं गुणसंक्रमेणापि प्रतिममयमसंख्येयगुणद्विलक्षणेन संज्ञलनमाने प्रक्षिपति” इत्यत्र संज्ञलन-
 क्रोधस्य वध्यमानत्वेन गुणसंक्रमाभावात् चरमस्थितिरण्डस्योद्वलनासंक्रमः संभाव्यते,
 तत्रापि प्रतिसमयं गुणसंक्रमापहारप्रमाणासंख्येयगुणश्रेण्या कर्मदलिकं परप्रकृतिषु संक्र-
 म्यमाणत्वेन गुणसंक्रमाभिधानं कल्प्यते । यद्वाऽपूर्वकरणप्रवृत्तप्रभृतयोऽशुभप्रकृतीनाम-
 वध्यमानानां दलिकमसंख्येयगुणश्रेण्या वध्यमानानु प्रकृतिषु यत्प्रक्षिपति स गुणसंक्रमः,
 तेन विसंयोजनाकालेऽपूर्वकरणेऽनन्तानुबन्धिनामुद्वलनानुविद्धगुणसंक्रमोऽनिवृत्तिकरणे
 गुणसंक्रमानुविद्धोद्वलनासंक्रमः, दर्शनमोहलक्षणकाले चानुदितयोः मिथ्यात्वमिश्रयोः अपूर्व-
 करणप्रथमसमयादारभ्य गुणसंक्रमः, दर्शनमोहोपशमनायां चौपशमिकसम्यक्त्वलाभ-
 प्रथमसमयादारभ्य मिथ्यात्वस्यावलिकायाः परतो मिश्रस्य चान्तर्मुहूर्तं यावत् गुणसंक्रमः,
 परतो विध्यातसंक्रमः, तथा—“त्रेणिगतौपशमिकसम्यक्त्वलाभप्रथमसमयादारभ्य मिथ्यात्वमिश्रयोः
 गुणसंक्रम” इत्यादिकं न विरुध्यते । ननु मिथ्यादृष्टेर्मिथ्यात्वस्यापूर्वकरणादारभ्य गुणसंक्रमः
 कथं न भवतीति चेत्? न, तदानीं मिथ्यात्वस्य वध्यमानत्वात् । ननु यदा वेदक्रमस्य-
 गृहटिर्दर्शनमोहमुपशमयति तदाऽपूर्वकरणे मिथ्यात्वमिश्रयोः कथं न गुणसंक्रमो भवतीति
 चेत्? सत्यम्, किन्तु पञ्चसंग्रहेऽन्तरकरणप्रथमसमये उक्तत्वेनास्माभिरपि तथैवोक्तं, तथा
 च तत्पाठः—“पदममुवसर्गं सेसं अन्तर्मुहूर्तात् तस्मिन् विज्ञासो”—आरत्या—“शेरां प्रथमोपशमम्,
 प्रथमोपशमिकसम्यक्त्ववद्देदितव्यम् । अन्तरकरणप्रवेशप्रथमसमयादारभ्यान्तर्मुहूर्तेऽतिक्रान्ते गुण-
 संक्रमावसाने विध्यातसंक्रमस्य सम्यक्त्वस्य भवति । किमुक्तं भवति ? विध्यातसंक्रमेण मिथ्यात्व-
 सम्यग्मिथ्यात्वयोर्दलिकं सम्यक्त्वे प्रविशती”ति । नन्यौपशमिकसम्यक्त्वे मिथ्यात्वस्य गुणसंक्रम
 उक्तः, न मिश्रस्य, तदुक्तं—“इहोपशमिकसम्यक्त्वलाभप्रथमसमयादेवारभ्य मिथ्यात्वस्य सम्यक्त्वे
 सम्यग्मिथ्यात्वे च गुणसंक्रमः प्रवर्तते” इति चेत्? सत्यम्, किन्तु मिथ्यात्वमिश्रयोरौपशमिक-

सम्यक्त्वलाभप्रथमसमयादारभ्यान्तर्मुहूर्तात्परतः गुणसंक्रमावसाने विध्यातसंक्रमस्योक्त-
त्वादन्तर्मुहूर्ताभ्यन्तरे मिश्रस्यापि गुणसंक्रमः सुस्पष्ट एव । ननु द्वितीयौपशमिकसम्यक्त्वे
एवमुक्तं, न तु प्राथमिकौपशमि-
कसम्यक्त्व इति चेत् ? सत्यम्, ए-
कप्रोक्तमन्यत्रापि संभावितमिति

(अवध्यमानाशुमानामेव स्यात्)

रुक्षितो गुणसंक्रमः । उद्धलनासं-
क्रमं कुर्वतां स्वस्थानप्रक्षेपेण चर-
मस्थितिवर्णने यत्प्रदेशाग्रं तदन्य-
प्रकृतौ प्रतिसमयमसंख्येयगुणं
तायत् संक्रमयति यावद् द्विचरमः
प्रक्षेपः । यस्तु चरमप्रक्षेपः स स-
र्वसंक्रम इति प्रागुक्तमेव ।

मिथ्यात्वान्तानां १३	६ मादयः
अन० ४-तिर्यगायु-उद्योतवर्जं १९-सास्वादनान्तानां	
(८) मध्यकपायानाम्, अस्थिराशुभायशःशो- कारत्वसात्तानां च	"
निद्रा१-उप०-कुर्वणादि ९-हास्वरतिमयडुराणाम्	"
मिथ्या०-मिश्रान्तानुवन्धि ३ णाम्	४ यैतः ७ मास्ता अप्यकरणतः

अथ कः संक्रमः कं बाधित्वा प्रवर्तत इत्युच्यते—यथाप्रवृत्तसंक्रमं प्रवर्तमानं स्वहेतु-
सामर्थ्येन बाधित्वा विध्यातसंक्रमो गुणसंक्रमो वा प्रवर्तते, तथोद्धलनासंक्रमं बाधित्वा
सर्वसंक्रमः प्रवर्तते, तदुक्तं—“बाह्यि अहापवचं सहेज्वाहो गुणो व विज्ञाओ । उव्वलणसंक्रम-
इत्थि फसिणो चरमंमि उंढंमि ॥ १ ॥” इति ।

इहान्योऽपि पष्ठः स्तिबुकसंक्रमो विद्यते, स च न संक्रमकरणे सम्बध्यते, करणलक्षणा-
योगात्, करणं हि सलेश्यं धीर्यमुच्यते, स्तिबुकसंक्रमस्त्वयोगिनोऽपि ह्याससतिप्रकृतीनामु-
पान्त्यसमये उदयवतिषु भवति । ननूदयसत्तयोः करणत्वमिव स्तिबुकसंक्रमस्यापि कथं न
करणत्वमिति चेत् ? न, उदयसत्तयोरपि करणत्वास्वीकारात् । ननु “अन्युकट्टणकरणं संरु-
मयोकट्टीरणा सचं । उदयवसामणिवत्ती णिक्कवणा होदि पडिपयडी ॥ १॥” व्याख्या—“अन्यः
वत्कर्षणं संक्रमोऽप्यकर्षणमुदीरणा सत्त्वमुदयः उपशमो निष्ठतिर्निष्काचनेति दश करणानि प्रतिप्रकृतिः
प्रकृतिं प्रकृतिं भवन्ति” इति चेत् ? नेयं गाथा प्रमाणपथमवतरति, कुमतिप्रणीतत्वात्, किञ्चो-
दयसत्तयोः करणत्वस्वीकारेऽयोग्यवस्थायामपि ते प्राप्नुयातां, नन्वयोग्यवस्थायां स्वीक्रियेते
एवेति चेत् ? अयोग्यवस्थायां वन्धापत्तिः, ननु कथं वन्धापत्तिरिति चेत् ? यतः सलेश्यं
धीर्यं हि करणमुच्यते, यावत्करणं तावद्वन्धः तथा च सत्ययोग्यवस्थाचरमसमये यद्
पञ्चं तत् किं मुक्तावस्थायां वेद्यते ? ननु वन्धप्रयोजकं सलेश्यं धीर्यं, सलेश्यलेश्यन्यतरत्तु
करणमिति चेत् ? तव मते स्तिबुकसंक्रमस्यातिरिक्तकरणत्वापत्तिरुदयसत्तयोरिव, तथा
च सति दश्यं करणानीति सूत्रं विदीर्येत । न च संक्रमकरणाभ्यन्तरीभूतः स्तिबुकसंक्रम
इति याच्यम्, “संक्रमकरणा नवकरणं होति सव्वआऊणं । सेसाणं दस करणा अणुव्वकणो
नि दस करणा ॥ १ ॥ आदिमसत्तेव तदो मुहुमफसाओत्ति संक्रमेण विणा । उथ सजोमिति तदो

सत्त्वं उदयं अजोगिति ॥ २ ॥ णवरि विसेसं जाणे संक्रममवि होदि सन्तमोहम्मि । मिच्छत्स य मित्सत्स य सेसाणं णत्थि संक्रमणं ॥ ३ ॥” इति सूत्रेणैकादशगुणस्थानं यावदेव त्वया संक्रमस्य स्वीकारात्, स्तिबुकसंक्रमस्त्वयोगिन्यपि भवतीति तस्यातिरिक्तकरणत्वापत्तिः । ननु भवन्मतेऽप्युपशान्तं यावदेव संक्रमकरणप्रवृत्तिर्योग्युपान्तसमयं यावत् स्तिबुकसंक्रमप्रवृत्तिरिति स्तिबुकसंक्रमस्यातिरिक्तकरणत्वापत्तिरिति चेत् ? न, अस्मन्मते उदयसत्त्वयोरिव स्तिबुकसंक्रमस्यापि करणत्वं न स्वीक्रियते, तत्र मते तूदयसत्त्वयोरिव तस्य करणत्वापत्तिर्निवारा । न चोदये सत्तायां वाऽन्तर्भाव इति वाच्यम्, त्रयाणामपि पृथग् लक्षणात्वात्, तथाहि—उदयसमयप्राप्तानां कर्मपुद्गलानामनुभवनमुदयः, बन्धसंक्रमाभ्यां लब्धात्मलाभानां निर्जरणसंक्रमणकृतस्वरूपप्रचल्यभावः सत्ता, अनुदयप्राप्तायाः सत्त्वं यत्कर्मदलिकं सजातीयप्रकृताबुदयप्राप्तायां समानकालस्थितौ संक्रमयति संक्रमयित्वा चानुभवति स स्तिबुकः, यथा मनुजगताबुदयप्राप्तायां शेषगतित्रयमेकेन्द्रियजातौ शेषजातिचतुष्कमित्यादि, तदुक्तं पञ्चसङ्गहे—“पिडपगईण जा उदयसंगया तीए अणुदयगयाओ । संक्रामिऊण वेयइ जं एसो थिबुगसंकमो ॥ १ ॥” इति, अन्यत्रापि “अनुदीर्णमुद्गीरणान्तस्तुल्यकालं प्रतिक्षणम् । दलिकं संक्रमं याति, येन स स्तिबुको भवः ॥ १ ॥” इति । एष एव प्रदेशोदय उच्यते । अयं स्तिबुकसंक्रमो न केवलमयोगिपर्यन्ते एव, सर्वासां प्रकृतीनां मिथ्यात्वादिगुणस्थानेऽपि विपाकीदयादन्यकाले भवत्येव, ततश्चायोगिपर्यन्ते यासां स्तिबुकेनैव क्षयस्तासामेवानुदयवतीनां स्तिबुकस्तत्र व्यपदिष्टः स अविरोध्येव ।

अथोद्भूतनामसङ्गे यत् चरमस्थितिखण्डमुक्तं तस्य सर्वसंक्रमवर्जचतुर्भिः संक्रमैरपहारकालस्याल्पबहुत्वमुच्यते—चरमस्थितिखण्डस्य गुणसंक्रमेणापहारकालः सर्वतोऽन्तर्मुहूर्तमात्रेण कालेन सर्वस्याप्यपहरणात्, ततो यथाप्रवृत्तसंक्रमापहारकालोऽसंख्येयगुणो यतो यथाप्रवृत्तसंक्रमेण चरमस्थितिखण्डं पत्योपमासंख्येयभागमात्रेण कालेन सर्वमप्यपहृतं भवति, ततो विध्यातसंक्रमेणापहारकालोऽसंख्येयगुणो यतस्तदेव चरमस्थितिखण्डं विध्यातसंक्रमेणापह्रियमाणमसंख्याताभिरुत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपहृतं भवति, तत उद्भूतनासंक्रमेणापहारकालोऽसंख्येयगुणो यतस्तदेव चरमस्थितिखण्डं द्विचरमस्थितिखण्डस्य चरमसमये यत्परप्रकृतौ प्रक्षिप्यते तेन मानेनोद्भूतनासंक्रमेणापह्रियमाणमपि प्रभूताभिरसंख्येयोत्सर्पिण्यवसर्पिणीभिरपहृतं भवति । विध्यातसंक्रमेणोद्भूतनासंक्रमेण चापहारः क्षेत्रवोऽद्वयसंख्येय-

गुणसंक्रमेण	अन्तर्मुहूर्त	सर्वात्म्यः
यथाप्रवृत्तेन	पर्यासं० भा०	ततोऽसंख्येयगुणः
विध्यातेन	असं० कालचक्राणि	”
परस्यानान्योद्भूतनाया (उपात्मस्थखण्डस्य)	प्रद्वैतं० कालचक्राणि	”
स्वस्थानोपात्मोद्भूतनाया	पर्यासं० भा०	यथा० कालवृत्त्यः
उद्भूतनायां योऽन्यखण्डः सः शेष इति		

यभागेन द्रष्टव्यः, केवलमुद्वलनासंक्रमेणापहारः बृहत्तमेनाहुलासंख्येयभागेन वाच्यः। उद्व-
लनासंक्रमे द्विचरमस्थितिखण्डस्य चरमप्रक्षेपे यत्स्वस्थाने कर्मदलिकं प्रक्षिप्यते तावत्प्रमाणं
कर्मदलिकं यथाप्रवृत्तसंक्रमेणापह्रियमाणं चरमस्थितिखण्डस्य निखिलं कर्मदलं पल्योपमासं-
ख्येयभागेनापहृतं भवति, तावत्प्रमाणमेवोद्वलनासंक्रमेणाप्यपह्रियमाणं चरमस्थितिखण्डं
पल्योपमासंख्येयभागेनापहृतं भवतीति द्वावपि स्वस्थानप्रक्षेपरूपेण तुल्यौ भवतः, तदुक्तं—
“जं दुचरिमस्त धरिमे सपरद्वारेषु देह समयम्भि । वे भागे जह कमसो अहापवतुबलमाणे
॥ १ ॥” इति लक्षणं लक्षितम् ।

अत्र कुमतिभिरुद्वलनाप्रकृतयः त्रयोदश, सर्वत्र चरमस्थितिखण्डे गुणसंक्रमः, आहार-
कादिशुभप्रकृतीनामपि गुणसंक्रमः, सर्वसंक्रमयोग्या द्वापञ्चाशत्प्रकृतय इत्यादिकं यद्विपरीतं
प्रलपितं तद् ज्ञापनार्थं गोम्मटसारान्तर्भूतपञ्चभागहारचूलिकायाः कियन्त्यः गाथां सवृत्ति-
का उपन्यस्यन्ते । तथाहि—

“मिच्छे सम्मिस्सारं अघापयतो मुहुत्तअंतोत्ति । वन्देलणं तु ततो दुचरिमकंडोत्ति गियमेण ॥१॥
व्याख्या—मिच्छात्वे प्राप्ते सम्यक्त्वमिश्रप्रकृत्योरपः प्रवृत्तसंक्रमोऽन्तर्मुद्वर्तपर्यन्ते वर्तते । तु पुनरु-
द्वलनभागहारसंक्रमो द्विचरमकाण्डपर्यन्तं वर्तते नियमेन । तत्रायः प्रवृत्तसंक्रमः फालिरूपेण उद्वलन-
संक्रमः काण्डरूपेण वर्तते ॥ १ ॥ उद्वेलणं पयडीणं गुणं तु चरिमम्भि कंडये गियमा । चरमे फा-
लिम्भि पुणो सर्वं चय होदि संक्रमणं ॥ २ ॥ व्याख्या—उद्वलनप्रकृतीनां द्विचरमकाण्डकपर्यन्तमुद्वल-
नसंक्रमणं, चरमकाण्डे तु पुनः नियमेन गुणसंक्रमणम् । चरमफालौ पुनः सर्वसंक्रमणं चास्ति तेन
सम्यक्त्वमिश्रप्रकृत्योरुद्वलनप्रकृतित्वाचरमकाण्डके गुणसंक्रमणं चरमफाले सर्वसंक्रमणं च सिद्धम् ।
करणपरिणामेन विना सर्वपरमाणूनां परप्रकृतिरूपेण निक्षेपणमुद्वलनसंक्रमणं नाम । विध्यातविशुद्धि-
कस्य जीवस्य क्षित्यनुभागकाण्डकगुणश्रेण्यादिपरिणामेऽवतीतेषु प्रवर्तनात् विध्यातसंक्रमणं नाम ।
बन्धप्रकृतीनां स्वयन्धसंभवविषये यः प्रवेशसंक्रमस्तदधःप्रवृत्तसंक्रमणं नाम । प्रतिसमयसंख्येयगुण-
भेगिकमेण यत्प्रवेशसंक्रमणं तत् गुणसंक्रमणं नाम । चरमकाण्डचरमफालेः सर्वप्रवेशामस्य यत्संक्रमणं
तत्सर्वसंक्रमणं नाम ॥ ३ ॥ सर्वसंक्रमणप्रकृतिस्यतिर्यगेकादशमाह—तिरियदुगाइचवकं आदावुजोव-
स्वावरं मुहुत्तं । साधारणं च एदे तिरिये यारं मुणयेव ॥ ४ ॥ व्याख्या—तिर्यग्द्वयमाद्यजातिचतुष्का-
वपः उद्योतः स्थावरः सूक्ष्मं साधारणं चेत्येता एकादश तिर्यक्वेवोदयातिर्यगेकादश इति संज्ञा स्युः
॥ ४ ॥ अयोद्वलनप्रकृतयः का इति चेदाह—आहारदुगं सम्मं मिस्सं देवदुगजारयचवकं । उधं मणु-
दुगमेदे तेरस उधलणा पयडी ॥ ५ ॥ व्याख्या—आहारफट्टिकं सम्यक्त्वं मिश्रं देवद्विकं नारक-
पतुष्कगुणैर्गोत्रं मनुजद्विकं चेत्येतास्त्रयोदश उद्वलना नाम प्रकृतयः स्युः ॥ ५ ॥ वन्दे अघापयतो
विज्ञादं सत्तमो सि ह्नु अवन्धे । एत्तो गुणो अवन्धे पयडीणं अपसत्त्याणं ॥ ६ ॥ व्याख्या—प्रकृतीनां
वन्धे सति सत्त्ववन्धव्युत्तिपत्यन्तमधःप्रवृत्तसंक्रमणं स्यात्, मिच्छात्वस्य ‘सम्मं मिच्छं मिस्सं
सगुणानाम्भि णेव संक्रमदी’ति निषेधात् । वन्धव्युत्तिष्ठो सत्यामसंयतावप्रमत्तपर्यन्तं विध्यातसंक्रमणं
स्यात् । इतोऽप्रमत्तगुणस्थानादुपर्युपज्ञान्तकपायपर्यन्तं वन्धरहिताप्रसत्ताप्रकृतीनां गुणसंक्रमणं स्यात् ।

ततोऽन्यत्रापि प्रथमोपशमसंन्यक्त्वग्रहणप्रथमसमयादन्तर्मुहूर्तपर्यन्तं पुनः मिश्रसंन्यक्त्वप्रकृत्योः पूरण-
काले मिध्यात्वक्षपणायामपूर्वकरणपरिणामान्मिध्यात्वचरमकाण्डकद्विचरमफालिपर्यन्तं च गुणसंक्रमणं
स्यात् । चरमफाल्यां सर्वसंक्रमणं स्यात् ॥ ६ ॥ ताः सर्वसंक्रमणप्रकृतीराह—तिरियेयारुघेष्टणयपयडी
संजलणलोहसम्ममिस्सूणा । मोहा धीणतिगं च य बावणे सवसंकमणं ॥ ७ ॥ व्याख्या—प्रागुक्त-
तिर्यगेकादशोद्वलनत्रयोदशसंजलनलोमसम्यनत्वमिश्रवर्जितमोहनीयानि रत्नानगृद्धित्रयं चेति द्वापञ्चा-
शःप्रकृतिषु सर्वसंक्रमणं स्यात् ॥ ७ ॥ अथ प्रकृतीनां संक्रमनियममाह—उगुवालतीसत्तयरीसे एकेक-
धारतिचउक्के । इगि चहुदुगतियगिग चहु पण दुगदुगतियिण संक्रमणा ॥ ८ ॥ व्याख्या—एकोनचत्वारि-
ंशत् त्रिंशत्सप्तविंशत्येकैकद्वादशत्रिचतुष्केषु क्रमेणैकचतुर्द्वित्रिचतुःपञ्चद्विद्वित्रिसंक्रमा भवन्ति ॥ ८ ॥
ताः प्रकृतयः तासां संक्रमणानि च क्रमशो गाथासप्तकेनाह—सुहुमस्स वन्ध चादी सार्द संजलणलोह-
पंचिदी । तेजदुसमवणचऊअरुगपरधाइउस्सासं ॥ ९ ॥ सत्यगदी तसदसयं गिणिगुगुदाले अया-
पयत्तु । धीणतिवारकसाया संदिथी अरइ सोगो य ॥ १० ॥ व्याख्या—पञ्चचतुर्हानदशनारण-
पञ्चान्तरायाः सार्तं संजलनलोमः पञ्चेन्द्रियं तेजसकार्मणे समचतुरस्रवर्णचतुष्क्रमगुगुलघुर्कं परायातः
उच्छ्रासः प्रशस्तविहायोगतिस्त्रसधादरपर्याप्तप्रत्येकस्थिरशुभसुभगसुखरोदययशस्कीर्तयो निर्माणं चेत्येकोन-
चत्वारिंशत्प्रकृतिष्वमुद्वेहनप्रकृतित्वात् नोद्वलनसंक्रमणम् । ‘विज्ञादं सत्तमो त्ति हु अवन्धे’ इत्यप्रमत्त-
गुणाभ्यन्तरे वन्धच्छेदाभावात् न विध्यावसंक्रमणम् । ‘एतो गुणो अवन्धे’ इति न गुणसंक्रमणम् ।
प्रागुक्ते यावन्ने पाठाभावात् न सर्वसंक्रमणम्, तेनाधःप्रवृत्तसंक्रमणमेकमेव स्यात्, एवं सर्वप्रकृतीनां
व्यतिरेकं विचारयेत् । मिध्यात्वे वध्यमाने मिध्यादृष्टानधःप्रवृत्तसंक्रमणं न, कुतः, ‘सगुणद्वान्मि णेर
संकमदी’ति निषेधात् । पुनः रत्नानगृद्धित्रयं द्वादश कपायाः पण्ढसीवेदो अरविः शोकः ॥ ९ ॥ १० ॥
तिरियेयारं तीसे उन्वेलणहीणधारि संक्रमणा । गिदा पयला अमुहं वन्नचउक्कं च उपयादे ॥ ११ ॥
सत्तण्हं गुणसंकममधापवत्तो ॥ दुकरमसुहगदी । संहदिसंद्धानदसं णीचा पुण्णऽथिरउक्कं च ॥ १२ ॥
व्याख्या—तिर्यगेकादशं चेति त्रिंशत्प्रकृतिपूद्देहनवर्जितचत्वारि संक्रमणानि स्युः । पुनर्निद्रा प्रचला
अशुभवर्णचतुष्क्रमपथावधेति सप्तसु गुणसंक्रमणमधःप्रवृत्तसंक्रमणं च । असातवेदनीयमप्रशस्तविहा-
योगतिरार्थं विना पञ्च पञ्च संहननसंस्थानानि, नीचैर्गौत्रमपर्याप्तमस्त्रिशुभदुर्भगदुस्सरानादेयायगः-
कीर्तय इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ धीसण्हं विज्ञादं अधापवत्तो गुणो य मिच्छत्ते । विज्ञादगुणे सर्वं
मग्ने विज्ञादपरिहीणा ॥ १३ ॥ सम्मविहिणुन्वेळे पंचेव य तत्थ होन्ति संक्रमणा । संजलणतिथे
पुरिसे अधावपत्तो य सधो य ॥ १४ ॥ जौदालदुगे वज्जे तित्थे विज्ञादधावपत्तो य । हस्सरदिभय-
जुगुच्छे अधाववत्तो गुणो सव्वो ॥ १५ ॥ सम्मत्तूणुन्वेलणधीणतितीसं च दुकररीसं च । वज्जोरा-
लदुतित्थं मिच्छं विज्ञाद सत्तसट्ठी ॥ १६ ॥ मिच्छूणिगिबीसत्तयं अधापवत्तस्स हांति पयडीओ ।
सुहुमस्स वन्धधादिपण्हुदी उगुवालुगुलदुगतित्थं ॥ १७ ॥ वज्जं पुंसंजलणतिउणा गुणसंकमस्स पय-
डीओ । पणहत्तरि संसाओ पयडीणियमं विजाणाहि ॥ १८ ॥

अत्र किञ्चिद्विचार्यते—प्रथमगाथायां सम्यक्त्वमिश्रयोः मिध्यात्वे वन्धयोग्यताभावेऽपि
अधःप्रवृत्तसंक्रमः स्वीकृतः, द्वितीयगाथावृत्तौ वन्धप्रकृतीनां स्ववन्धसंभवपिपये यः प्रदेशः

संक्रमः तदधःप्रवृत्तसंक्रमणमुक्तम्, तेन पृष्ठगाथायां 'बन्धे अधाववत्तो' इत्यनेन च विरोधः । द्वितीयगाथायामुद्बलनप्रकृतीनां चरमस्थितिखण्डे नियमात् गुणसंक्रमस्वीकारे आहारकादि-
शुभप्रकृतीनामपि गुणसंक्रमः स्यात्, तथा च सति पृष्ठगाथायामवध्यमानाप्रशस्तप्रकृतीना-
मपूर्वकरणादौ गुणसंक्रमो भवतीति स्ववचनविरोधः स्यात् । ननु चरमस्थितिखण्डे परप्रकृ-
तिषु प्रतिसमयमसंख्येयगुणश्रेण्या संक्रम्यमाणत्वेनोद्बलनासंक्रमस्य वक्तुमशक्यत्वेन भवता-
मपि गुणसंक्रमो वक्तव्यः स्यादिति चेत्, न, यथोद्बलनायां प्रथमादिस्थितिखण्डे प्रतिसम-
यमसंख्येयगुणं दलमुत्कीर्यमाणं स्वस्थाने प्रतिसमयमसंख्येयगुणं संक्रमयति तद्वदुद्बलना-
संक्रमप्रकृतीनामपि चरमस्थितिखण्डसत्कर्मदलस्य प्रतिसमयमसंख्येयतयोद्बलनासंक्रमेण
संक्रम्यमाणत्वेनास्मन्मते न कोऽपि विरोधः । द्वितीयगाथावृत्तौ 'करणपरिणामेन विना
कर्मपरमाणूनां परप्रकृतिरूपेण निक्षेपणमुद्बलनासंक्रमण' मित्यत्र करणपरिणामेन विना इति
यक्तुं न युक्तं, संक्रमकरणस्य प्रवर्तमानत्वात् । न च यथाप्रवृत्त्यादिकरणपरिणामं विना इति
वाच्यम्, विध्यातसंक्रमादौ व्यभिचारात् । विध्यातसंक्रमस्य 'भवप्रत्ययतो गुणप्रत्ययतो वा
बन्धे विध्याते सति बन्धव्यवच्छेदे सति संक्रमो विध्यातसंक्रम' इत्येव लक्षणं युक्तं न पुनः
"विध्यातविशुद्धिकस्य जीवस्य स्थित्यनुभागकाण्डकगुणश्रेण्यादिपरिणामेष्वतीतेषु प्रवर्तनात्
विध्यातसंक्रम" इति, अन्यथा अजातयथाप्रवृत्तादिकरणपरिणामे जीवे विध्यातसंक्रमो
न स्यात्, स्याच्च भवप्रत्ययतो गुणप्रत्ययतो वा बन्धे सत्यपि विध्यातसंक्रमस्तादृक् परिणा-
मातीतजीवानामिति । तथा 'बन्धप्रकृतीनां स्वबन्धसंभवविषये यः प्रदेशसंक्रमः तदधः-
प्रवृत्तसंक्रमण' मिति वक्तव्ये भवन्मते मिश्रसम्यक्त्वयोर्मिथ्यात्वगुणस्थानेऽधःप्रवृत्तसंक्रम-
स्योक्तत्वेन तत्राव्याप्तिः स्यादिति । 'प्रतिसमयमसंख्येयगुणश्रेणिक्रमेण यत् प्रदेशसंक्रमणं
तद्गुणसंक्रमण' मिति लक्षणस्योद्बलनासंक्रमेऽतिव्याप्तिः, तत्रापि स्वस्थाने प्रतिसमयम-
संख्येयगुणश्रेण्या संक्रम्यमाणत्वादिति । अन्यासूपन्यस्तासु गाथासु यद्वैपरीत्यं तदुज्जिमन्निः
स्वयमेवायलोकनीयम्, सुगमत्वाद्गोच्यते । एवमन्यदपि पञ्चभागहारचूलिकायां दशकरण-
चूलिकायां च बहुविचारणीयं विद्यते, तथापि ग्रन्थभूयस्त्वभ्यात् नोच्यते ।

अथ प्रदेशसंक्रमस्य साधादिनिरूपणं क्रियते, तत्र मूलप्रकृतीनां परस्परं संक्रमाभावेन
साधादिप्ररूपणा न वाच्या, उत्तरप्रकृतीनां तु साधादिप्ररूपणा वाच्या, तथाहि-नीचैर्गोत्रवे-
दनीयद्विकमिथ्यात्ववर्जशेषपर्विंशत्युत्तरशतसंख्यानां ध्रुवसत्त्वप्रकृतीनामजघन्यप्रदेशसंक्रम-
श्चतुर्धा, तद्यथा-सादिरनादिर्ध्रुवोऽध्रुवश्च । तत्र वक्ष्यमाणः क्षणार्थमभ्युद्यतः क्षपितकर्मांशः
सर्वासामपि प्रकृतीनां जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति, स च सादिरध्रुवश्च । ततोऽन्यः सर्वोऽप्य-
जघन्यः प्रदेशसंक्रमो भवति । स चोपशमश्रेण्यां बन्धव्यवच्छेदे न भवति, ततः प्रतिपाते
च भवतीति सादिः, तत्स्थानमप्राप्तस्यानादिः, ध्रुवाध्रुवावभव्यभवन्यापेक्षया । ज्ञानावरणा-
न्तरायदशकदर्शनावरणचतुष्कौदारिकसप्तकवर्जपञ्चोत्तरशतप्रकृतीनामनुत्कृष्टप्रदेशसंक्रमः
चतुष्प्रकारो भवति, तद्यथा-सादिरनादिर्ध्रुवोऽध्रुवश्चेति । तत्र सर्वासामपि प्रकृतीनां गुणित-

प्रदेशसंक्रमस्य साक्षादिभंग्यत्वम् ।

प्रत्ययः	अव्ययः			उपसर्गः			उत्सर्गः		
	सादिः	अयुः	अनाः	युवः	सादिः	अयुः	अनाः	युवः	अयुः
अनन्तरादि २३	उप० श्रे०	अय०	सा०	अय०	उप० श्रे०	अय०	सा०	अय०	—
वर्गे १०५ युव-	सः पतिः	अय०	सा०	अय०	सः पतिः	अय०	सा०	अय०	—
तत्प्राकारा	शानाम्	अय०	सा०	अय०	शानाम्	अय०	सा०	अय०	—
जानां ५-द्वी०	—	—	—	—	गुणितक-	सादिख्यात्	—	—	—
४-दि० ५-श्री-	—	—	—	—	मांनमि-	—	—	—	—
वा० ७ (२३)	—	—	—	—	व्याख्या-	—	—	—	—
यु० तत्प्राकारा	—	—	—	—	कदादि-	—	—	—	—
दोषाणाम् (२६)	अयुः	अयुः	—	अयुः	सः	अयुः	—	अयुः	—
मिथ्यात्वस्य	परा०	परा०	—	परा०	पाकारात्	परा०	—	परा०	—
नीचे-सात-	परा०	परा०	—	परा०	—	परा०	—	परा०	—
अव्ययताम्	परा०	परा०	—	परा०	—	परा०	—	परा०	—

कमांशे क्षणार्थमभ्युद्यते
उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमः प्राप्यते
इत्युत्कृष्टप्रदेशसंक्रमः सादि-
रभ्युपथ । ततोऽन्यत्र सर्वो-
ऽप्यनुत्कृष्टः, स चोपशमश्रे-
ण्यां व्यपच्छिद्यते, ततः
प्रतिपाते च पुनरपि भवतीति
सादिः, तत्स्थानमप्राप्तत्वा-
दिः, ध्रुवाऽधुनाभव्यभङ्या-
पेक्षया । पथोत्तरशतस्य जघ-
न्य उत्कृष्टश्च, ज्ञानावरणा-
द्येकविंशतिप्रकृतीनां च जघ-
न्योत्कृष्टानुत्कृष्टा निरुत्थाः
सादयोऽधुनाथ । तत्र पथो-
त्तरशतप्रकृतीनां जघन्य उ-
त्कृष्टश्च साद्यधुनतया भवति
एव । ज्ञानावरणादीनां चो-
त्कृष्टप्रदेशसंक्रमो गुणितक-
मांशे मिथ्यादृष्टौ कदाचिदेव
भवति, शेषकालं त्यनुत्कृष्ट
इत्येतौ द्वानपि साद्यधुना ।
जघन्यस्तु साद्यधुनतया भा-
वित एव । मिथ्यात्वस्य ध्रुव-
सत्कर्मत्वेऽपि प्रतिग्रहमाप्तेर-
ध्रौव्यात् नीचैर्गोत्रस्य वेदनी-
यद्विकस्य च परानर्तमान-
त्वात् शेषप्रकृतीनां चाधुन-
सत्कर्मत्वाच्च पत्वारोऽपि
विकल्पाः सादयोऽधुनाथ
भवन्तीति कृता साक्षादि-
प्ररूपणा ।

अथ स्वामित्वमुच्यते—तद्विविधमुत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामित्वं जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामित्वं च । उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामित्वं च गुणितकर्मांशे प्राप्यत इति गुणितकर्मांशस्यैवादां स्वरूपमुच्यते । य उत्कटयोगकापायिक आयुर्वन्धकाले नित्यं जघन्ययोगेनायुर्वन्धन् वादरत्रसकायिकायस्थितिकालन्यूनां सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिं यावत् वादरपृथिव्यां तत्रापि पर्याप्तेषु दीर्घकालमपर्याप्तेषु स्तोककालमुपित्वोपरितनीषु स्थितिषु प्रभूतं निपेकं कृत्वा च ततो निर्गल्य त्रसेषु निजकायस्थितिं यावत् प्राग्यदुपित्वा तत्रापि यावतो वारान् सप्तमीं नरकावर्तिं गन्तुमर्हत्वावतो वारान् तत्र गत्वान्तिमे भवे सप्तमपृथ्वीनारकत्वेन वर्तमानः सर्वलघुपर्याप्तकोऽनेकशः प्राप्तोत्कटयोगकापायोऽन्तिमान्तर्मुहूर्ते यवमध्यमयोगस्थानानामुपरि वर्तमानः त्रिचरमद्विचरमसमये उत्कटकापायिकः चरमद्विचरमसमये उत्कटयोगी स गुणितकर्मांशो भवति । तदुक्तं कर्मप्रकृतौ—“जो वायरतसकालेणूणं कम्महिंइं तु पुढवीप । वायरपज्जत्तापज्जत्तगदीहियरद्धासु ॥ १ ॥ जोगरुसायउकस्सो बहुसो णिचमवि आउवन्धं च । जोगजहण्णेषुवरिस्सिद्धिणिसेगं बहुं किंवा ॥ २ ॥ वायरतसेसु तक्कालमेवमंते य सत्तमसिईए । सव्वलहुं पज्जत्तो जोगकसायाहिओ बहुसो ॥ ३ ॥ जोगजवमज्जउवरिं सुहुत्तमच्छिन्नु जीवियवसाणे । तिचरमविचरिमसमए पूरिसु कसाय-उक्कस्सं ॥ ४ ॥ जोगुक्कस्सं चरमदुचरिमे समए य चरिमसमयस्सि । संपुज्जगुणियकम्मो पणयं तेणेह सामित्ते ॥ ५ ॥” इत्याख्या—“यो वादरत्रसानां द्वीन्द्रियादीनां, तेजोवायुकायिकरूपसूक्ष्मप्रसव्यवच्छेदार्थं वादरमहणम्, कालेन पूर्वकोटिपृथक्त्वाभ्यधिकसागरोपमसहस्रद्वयप्रमाणेन कायस्थितिकालेनोक्तं कर्मस्थितिं मोहनीयकर्मस्थितिं सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणां यावत् पृथिव्यां वादरे वादरपृथिवीकायभवेषु स्थित्वा । कथं स्थित्वेत्याह—पर्याप्तापर्याप्तयोर्दोषैर्वराद्धे, सप्तमी द्वितीयाधे, दीर्घाद्वां पर्याप्तमवेषु इतराद्वां स्तोकादामपर्याप्तमवेषु प्रभूतेषु पर्याप्तमवेषु स्तोकेषु चापर्याप्तमवेषु स्थित्वेत्यर्थः । तथा बहुशोऽनेकवारं योगकापायोत्कृष्ट उत्कृष्टेषु योगस्थानेषु उत्कृष्टेषु च कापायिकेषु संक्षेपपरिणामेषु पित्वेत्यर्थः । इह दोषैकेन्द्रियेभ्यो वादरपृथिवीकायिकः प्रभूतायुःकृत्तेनाव्यवच्छिन्नं तस्य प्रभूत-परमं पुट्रलोपादानं बलवत्तयास्तीय वेदना सहिष्णुतया च तस्य प्रभूतकर्मपुट्रलपरिशाटाभावः, असहिष्णुरेव वेदनाकरालिवत्तया तथा प्रयोगेण प्रभूतकर्मपुट्रलान् परिशाटयतीत्येवमालोच्य वादरपृथिवीकायिकप्रहणं कृतम् । अपर्याप्तमयमहणं च परिपूर्णकायस्थितिपरिग्रहाय, तेषां चापर्याप्तमभवानां स्तोकानां पर्याप्तमभवानां च प्रभूतानां ग्रहणं प्रभूतकर्मपुट्रलपरिशाटाभावाभावाय, अन्यथा हि निरन्तरोत्पद्यमानप्रिपमाणेषु बहुपुट्रलपरिशाटो लभ्यते, न च तेनेह प्रयोजनम् । उत्कृष्टेषु योगस्थानेषु च वर्तमानः प्रभूतं कर्मदलिक्रमादत्ते, उत्कृष्टसंज्ञपरिणामधोत्कृष्टां स्थितिं यप्ताति, प्रभूतमुद्धतयति, स्तोकं चापवर्तयतीति योगकापायोत्कृष्टमहणम् । तथा नित्यं सर्वकालं भवे भवे जघन्ययोगे वर्तमानः, तेनायुर्वन्धं कृत्वा, उत्कृष्टे ह्यायुःप्रायोच्ये योगे वर्तमानः प्रभूतायुःपुट्रलानादत्ते, उत्कृष्टेन योगेन प्रभूतानामयुःपुट्रलानाददानश्च यथासाभाव्यात् शानावरणीयस्य प्रभूतान् पुट्रलान् परिशाटयति, न च तेनेह प्रयोजनमिति जघन्ययोगमहणम् । तयोपरितनीषु स्थितिषु निपेकं कर्मदलिक्रमादत्तं बहु स्वभू-गिकानुमारेणाप्रभूतं कृत्वा एवं वादरपृथ्वीकायिकेषु वादरत्रसकायिकस्थितिन्यूनाः सप्ततिसाग-

रोपमकोटाकोटीः संसृत्य ततो निर्गच्छति, निर्गत्य च वादरत्रसकायेषु द्वीन्द्रियादिषु समुत्पद्यते वादरत्रसेषु चैवं प्रभूतस्तोत्रपर्याप्तापर्याप्तभावस्थानानुपरितना स्थितिवहुनिपेक्षकरणात् पूर्वोक्तेन तत्कालं वादरत्रसंकायस्थितिकालं पूर्वोक्तपृथक्त्वाभ्यधिकसागरोपमसहस्रद्वयप्रमाणं परिभ्रमणेन संपूर्य यावतो वारान् सप्तमी नरकावर्ति गन्तुमर्हत्तावतो वारांस्तत्र गत्वान्तिमे भवे सप्तमपृथ्वीनारक-त्वेन वर्तमान इह दीर्घजीवित्वं योगकपायोत्कटता च लभ्यत इति यावत्संभवं सप्तमनरकपृथ्वीगमनग्रहणम् । तथा सप्तमक्षितौ नारकभवे सर्वेभ्योऽप्यन्येभ्यो नारकेभ्यो लघु शीघ्रं पर्याप्तः पर्याप्तभावमुपगतः । इहापर्याप्तापेक्षया पर्याप्तोऽसंख्येयगुणयोगो लभ्यते । तथा च तस्यातिप्रभूतः कर्मपुद्गलोपादानसंभवः, तेन चेह प्रयोजनमिति सर्वलघुपर्याप्त इत्युक्तम् । बहुशोऽनेकवारं तस्मिन् नान्यसप्तमनरकपृथ्वीनारकभवेऽपि योगकपायाधिको भूत्वा उत्कृष्टानि योगस्थानान्युत्कृष्टांश्च कपायि-कान् परिणामविशेषान् गच्छन्नित्यर्थः । योगयवमप्यस्याष्टसामायिकानां योगस्थानानामुपरि अन्त-र्मुहूर्तं जीवितावसाने स्थित्वाऽन्तर्मुहूर्तावशेषे आयुषि योगयवमध्यस्योपरि असंख्येयगुणपृक्षाऽन्त-र्मुहूर्तं यावत्प्रवर्धमानो भूवेत्यर्थः । भवस्य त्रिचरमे द्विचरमे च समये वर्तमान उत्कृष्टं कपायि-कसंश्लेशस्थानं पूरयित्वा त्रयः समयाश्चरमा यस्मात् यत् आरभ्यान्तिमः समयस्तृतीयो भवतीति यावत् स त्रिचरमः । एवं द्वौ चरमौ यस्मात् स द्विचरम इति व्युत्पत्तिः । चरमे द्विचरमे च समये योगस्थानतमपि चोत्कृष्टं पूरयित्वा इहोत्कृष्टो योग उत्कृष्टश्च सहेतो युगपदेकमेव समयं यावत् प्राप्यते नाधिकमिति विषमसमयोद्भूतोत्कृष्टयोगोत्कृष्टकपायस्थानग्रहणम् । त्रिचरमे द्विचरमे च समये उत्कृष्टसंश्लेशग्रहणं प्रभूतोद्भूतनास्वल्पापवर्तनासम्पत्तये । द्विचरमे चरमे च समये उत्कृष्टयोगग्रहणं सम्पूर्णप्रदेशोपचयसंभवाय । एवं कृत्वा नारकभवस्य चरमसमये संपूर्णगुणितकर्मांशः सम्पद्यते, तेन च सम्पूर्णगुणितकर्मांशेनेहोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामित्वे प्रकृतमधिकृतम्” इत्यभिहितो गुणितकर्मांशः ।

अधुनोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामित्वमुच्यते-तत्र ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणचतुष्कान्तरा-यपञ्चकौदारिकसत्करूपाणामेकत्रिंशतिप्रकृतीनां गुणितकर्मांशः सप्तमनरकादुद्भूत्य पञ्चे-न्द्रियतिर्यङ्क्षु मध्ये समुत्पन्नः तिर्यग्भवसत्कप्रथमावलिकाचरमसमये उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति, यत् एतासां प्रकृतीनां नारकभवचरमसमये उत्कृष्टयोगेनातिप्रभूतं कर्मदलिकं गृहीतं तदावलितातिक्रान्तं संक्रम्यते, अन्यत्रोक्तप्रक्रियालभ्यं न लभ्यत इति । निद्रा-द्विकंसासातवेदनीयप्रथमवर्जसंहननेपञ्चकप्रथमवर्जसंस्थानपञ्चकाशुभवर्णादिनवेकोपधाताप्र-शस्तखगत्वपर्याप्तास्थिराशुभर्तुर्भगदुःस्वरानादेयार्थशःकीर्तिनीचैर्मात्ररूपाणां द्वात्रिंशत्प्रकृती-नां गुणितकर्मांशः क्षपकश्रेण्यामारूढः सूक्ष्मसम्परायचरमसमये उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । मध्यमकपार्याष्टकस्त्यानर्द्धित्रिकैतिर्यग्विद्वैकविकलेन्द्रियजातिः सूक्ष्मसाधारणनो-कापायपद्मरूपाणां चतुर्विंशतिप्रकृतीनां स्वस्वचरमप्रक्षेपेऽनिवृत्तिवादरः क्षपकः गुणितक-र्मांश उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । तथा नरकादुद्भूत्यानन्तरभवे समागतः तत्प्रथ-मसमयादारभ्योत्कृष्टवन्धकालं यावत्सातवेदनीयं बद्धा ततोऽसातवेदनीयं धत्ताति, असा-तवेदनीयवन्धावलिताचरमसमये सातवेदनीयं सकलमपि चन्धावलितातीतं भवतीति

वध्यमानेऽसातवेदनीये यथाप्रवृत्तसंक्रमेण सातस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । मिथ्यात्वमि-
 श्रयोः क्षपकः स्वस्वचरमप्रक्षेपे सर्वसंक्रमेणोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । सप्तमपृथिव्यामन्त-
 मुहर्तावशेषे आयुपि वर्तमानमौपशमिकं सम्यक्त्वं समुत्पाद्य मिथ्यात्वमिश्राभ्यां दीर्घेण
 गुणसंक्रमकालेन सम्यक्त्वमोहनीयं समापूर्य ततः पतित्वा मिथ्यात्वं गतः प्रथमसमये एव
 सम्यक्त्वमोहस्य मिथ्यात्वे उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । अनन्तानुबन्धिनां तु गुणितकर्मांशः
 सप्तमक्षितितो निर्गत्य तिर्यक्षु समुत्पन्नस्तत्रापि प्राप्तवेदकसम्यक्त्वः विसंयोजकः चरमप्रक्षेपे
 सर्वसंक्रमेणोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । गुणितकर्मांश ईशानदेवः संक्षेपे वर्तमान एके-
 न्द्रियप्रायोग्यं यन्न पुनः पुनर्नपुंसकवेदं वज्रा ततश्च्युतः सन् स्त्री वा पुरुषो वा जातः,
 तत्राप्यवर्षमासपृथक्त्वाभ्यधिके वर्तमानो वर्षवरं क्षपयन् निजचरमप्रक्षेपे सर्वसंक्रमेण संक्र-
 मयन् गुणितकर्मांशे वर्षवरस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामी भवति । अयमेव स्थावरैकेन्द्रिया-
 तपोद्योतानामपि संक्रमस्वामी । तथा भोगभूमिषु असंख्येयवर्षाणि यावत् भूयो भूयः
 स्त्रीवेदं वज्रा प्रकृत्यन्तरदलिकसंक्रमेण चापूर्य पत्योपमासंख्येयभागान्तिक्रान्ते सत्यकाल-
 मृत्युना मृत्या दशवर्षस्थितिको देवो जातस्तत्रापि स्त्रीवेदं वन्द्येन संक्रमेण चापूर्य ततश्च्युत्वा
 मनुजेषु मध्येऽन्यतरवेदयुतः समुत्पन्नः, सत्र शीघ्रं क्षपणायोस्थितः स्त्रीवेदक्षपणचरमसमये
 सर्वसंक्रमेण स्त्रीवेदं संक्रमयन् गुणितकर्मांशः स्त्रीवेदस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामी भवति ।
 अत्र नान्या युक्तिरन्वेषणीया, केवलवेधसस्तथैवोपलम्भात्, एवमन्यत्रापि यथायोगं
 वाच्यम् । तथा कश्चित् गुणितकर्मांश ईशानदेवलोके संक्षेपपरिणामेन प्रभूतं कालं
 यावत् नपुंसकवेदं वन्द्येन संक्रमेण चापूर्य ततश्च्युत्वा संख्येयवर्षायुष्केषु समुत्पन्न-
 स्ततो निर्गत्यासंख्येयवर्षायुष्केषु समुत्पद्यासंख्येयानि वर्षाणि यावत् तथाविधसंक्षेपशवशात्
 स्त्रीवेदं वन्द्येन संक्रमेण चापूर्य ततः विशुद्धपरिणामेन सम्यक्त्वं समुत्पाद्यासंख्येयानि
 वर्षाणि यावत् वन्द्येन संक्रमेण च पुरुषवेदं समापूर्य ततः पत्योपमासंख्येयभागमात्रं सर्वायु-
 ष्ककालं जीवित्वा पर्यन्ते च मिथ्यात्वं गत्वा दशवर्षसहस्रपरिमितं देवायुष्कं वज्रा देवेषु
 समुत्पन्नः सन्नान्तर्मुहूर्तेन कालेन सम्यक्त्वं प्रतिपद्यते । तत्रापि पुरुषवेदं वन्द्येन संक्रमेण च
 समापूर्य ततश्च्युत्वा मनुजेषु समागत्य सप्तमासाभ्यधिको वर्षाष्टकेऽतिक्रान्ते शीघ्रं क्षपणाय
 समुत्थितः गुणसंक्रमेण चोपचितं पुरुषवेदं क्षपयन् चरमसमये सर्वसंक्रमेण संक्रमयन्
 पुरुषवेदस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामी भवति, नावलिकाद्विकवद्धस्यान्ते, यतस्तत्र स्तोकमिति
 हेतोः । तथा पुरुषवेदोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामी एव संज्वलनक्रोधमानमायानामुत्कृष्टप्रदेशसं-
 क्रमस्वामी स्वस्वचरमप्रक्षेपे वाच्यः, शेषं सर्वं पुरुषवेदवद्वाच्यम् । तथा गुणितकर्मांशोऽनेक-
 भवभ्रमणेन चतुरो वारान् मोहनीयमुपशमय्य ततः शीघ्रं क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नः संज्वलनलो-
 भस्यान्तरकरणादारत उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति, न परतः, तदुक्तं पञ्चसहस्रवृत्तौ—“लोभ-
 स्यात्तरकरणादारतः सप्तमो, न परतोऽस्ति” इति, परतः चारित्रमोहप्रकृतीनामानुपूर्व्या सद्गमात् ।
 यत्—“लोभसज्जला ए अन्तरकरणस्य परिमसमय, परतो सप्तमो जल्येति च षष्ठी उपोसो पदेसप्तमो

भवति" इति कर्मप्रकृतिचूर्णावुक्तं तत्रान्तरकरणस्य चरमसमयेऽन्तरकरणप्राक्कालचरम-
 समय इत्यर्थोऽवसीयते, 'अन्यथाऽन्तरकरणमि कण चरित्तमोहेषुपुधिसंकमण'मिति विरो-
 धापत्तेः । एवं वृत्तिद्वये पञ्चसङ्ग्रहवृद्धौ च वाच्यम् । यशःकीर्तिरपूर्वकरणगुणस्थानके
 त्रिंशत्प्रकृतिबन्धव्यवच्छेदसमये उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामी भवति, परतो यशःकीर्तेः संक्र-
 माभावात् । अत्रोपशमश्रेणिग्रहणं द्वयोरपि गुणसंक्रमेण प्रभूतदललाभार्थम् । आसंसारं
 परिभ्रमता चतुरो धारानेव मोहमुपशमयति, न पञ्चममपि धारमत उक्तं चतुरो धारा-
 न्मोहनीयमुपशमयति । तैजससप्तकशुक्लोहितहारिद्रसुरभिगन्धकपायाम्लमधुरमृदुल-
 घुस्निग्धोष्णागुरुलघुनिर्माणरूपाणां विंशतिप्रकृतीनां चतुःकृत्यो मोहनीयोपशमनानन्तरं
 बन्धव्यवच्छेदादूर्ध्वमावलिकायाः परतः यशःकीर्त्तां क्षिप्यमाणानामुत्कृष्टप्रदेशसंक्रमो
 भवति । आवलिकाया अभ्यन्तरे तु बन्धान्तसमये गुणसंक्रमेण संक्रान्तस्य प्रकृत्य-
 न्तरदलिकस्यावलिकानतिक्रमेणोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमो न भवति । एवमेवाध्रुवबन्धिन्योः स्थिर-
 शुभयोरपि वाच्यम् । सम्यग्दृष्टिशुभध्रुवबन्धिन्यः पञ्चेन्द्रियजात्याद्यसंस्थानपराधातो-
 ष्ठासप्तशस्तविहायोगतिव्रसचतुष्कसुभगत्रिकरूपा द्वादश प्रथमसंहननयुता द्वात्रिंशदधि-
 कसागरोपमशतोपचिता उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमयोग्या भवन्ति । तथाहि-पट्टपट्टिसागरोप-
 माणि यावत् सम्यक्त्वमनुपालयन्नेता वध्नाति, ततोऽन्तर्मुहूर्त मिश्रभावमनुभूय भूयोऽपि
 सम्यक्त्वं प्रतिपद्य तदनुभवन् द्वितीयवारं पट्टपट्टिसागरोपमाणि यावदेताः प्रकृतीर्व-
 ध्नाति, तदेवं द्वात्रिंशदधिकशतसागरोपमं यावत् सम्यग्दृष्टिरेता द्वादश बन्धेन संक्र-
 मेण चापूर्य प्रथमसंहननं तु मनुजभवहीनं यथासंभवमुत्कृष्टकालमापूर्वापूर्वकरणे बन्ध-
 वप्रवच्छेदादूर्ध्वमावलिकामात्रं कालमतिक्रम्य यशःकीर्त्तां संक्रमयन् एतासांमुत्कृष्टप्रदेश-
 संक्रमस्वामी भवति, तदानीं गुणसंक्रमेण लब्धदलिकस्यापि संक्रमावलिकान्तत्वेन संक्र-
 मभावात् । आद्यसंहननस्य तु गुणसंक्रमाभावेन देवभावात् द्युतः सन् सम्यग्दृष्टि-
 र्देवगतिप्रायोग्यं वध्न् आवलिकामात्रं कालमतिक्रम्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामी भवति ।
 तथा सप्तसु पूर्वकोट्यायुष्केषु तिर्यग्भवेषु पुनः पुनर्नरकद्विकं वध्नाति, ततोऽष्टमे भवे
 मनुजो भूत्वा क्षपकश्रेणिमारुढः नरकद्विकं संक्रमयन् चरमप्रक्षेपे सरसंक्रमेणोत्कृष्ट-
 प्रदेशसंक्रमो भवति । कर्मप्रकृतिचूर्णौ तु-"निरयदुर्गतिं निरयगनिनिरयाणुपुद्गीणं दकोसो
 पदेससंकमो भवति, फहं भं०, फम्मभूमिं मोत्तूणं अण्णहिं एतेसि बन्धो णन्वि मुंदि-
 लेसेण पुण्वकोडिपुहुत्तं पूरेत्तु सवेन्वत्स" इत्येवमुक्तम् । देवद्विकं वैक्रियसप्तकं च पूर्वंकोटि-
 सप्तकं यावत् बन्धेन संक्रमेण चापूर्वाष्टमे भवे क्षपकश्रेणिमारुढः स्वबन्धव्यवच्छेदान्-
 रमावलिकामतिक्रम्य यदा यशःकीर्त्तां संक्रामति तदोत्कृष्टप्रदेशसंक्रमो भवति । गुणसं-
 क्रमेण लब्धकर्मदलसंकमलाभार्थं संक्रमावलिकामतिक्रम्येयमुक्तम् । कर्मप्रकृति चूर्णौ चूर्णौ
 टिपृथक्त्वं सामान्येनोक्तं, पञ्चसंग्रहमूलवृत्तौ तु "तीर्यकराश्रयकाणां देवद्विकस्य देवद्विकस्य
 स्थिरशुभयोश्च शुभध्रुवबन्धनीनां च तैजसमन्त्रकद्रुमपर्वतद्वादशफागुरुलघुनिर्माणरूपाणां सप्तैक

णाशतुरुपशामकस्य स्ववन्धावलिकापरतः आसां यशःकीर्त्तामुत्कृष्टप्रदेशसंक्रमो भवती" त्युक्तम् । तथा सप्तमपृथिव्यां वर्तमानश्चतुर्थगुणस्थाने अपर्याप्तान्तर्मुहूर्तन्यूनं त्रयस्त्रिंशत्सागरोपमं यावत् मनुजद्विकं वद्ध्वा चरमेऽन्तर्मुहूर्ते मिथ्यात्वं गतस्तन्निमित्तं तिर्यग्द्विकं वध्नाति । ततो निर्गत्य तिर्यग्भूतपत्तिप्रथमसमये गुणितकर्मांशो यथाप्रवृत्तसंक्रमेण वध्यमाने तिर्यग्द्विके मनुजद्विकस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोति । ननु मिथ्यात्वगमनानन्तरमावलिकाचरमसमये मनुजद्विकस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं कथं न करोति? न च मिथ्यात्वभवनप्रथमसमये कथमुत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं न करोतीति वाच्यम्, चरमसमयवद्धदलिकस्यावलिकानतिक्रमेण संक्रमाभावात् नोत्कृष्टसंक्रमः प्राप्यत इति चेत्, अत्रोच्यते, सप्तमपृथिव्यां मिथ्यात्वे वर्तमानो विध्यातसंक्रमेण मनुजद्विकं संक्रामति न यथाप्रवृत्तसंक्रमेण, यथाप्रवृत्तसंक्रमापहारकालात् विध्यातसंक्रमापहारकालोऽसंख्येयगुणः, तदुक्तं—“सैस्स इलियस्स (उद्वलनसंक्रमोक्तचरमरणद्वलस्य) अहापवत्तेण अवहारकालो असंख्येयगुणो अंगुलसेदीप पदेसअसंख्येज्जिभागेत्ति फाडं” इति । ननु मिथ्यात्वेऽपि नरद्विकस्य वध्यमानत्वेन कथं न यथाप्रवृत्तसंक्रम इति चेत्? सत्यम्, नयरं सप्तमपृथिव्यां मिथ्यात्वे वर्तमानस्तथास्वाभाव्यात् मिथ्यात्वप्रत्ययेन तिर्यग्द्विकमेव वध्नाति, न मनुजद्विकमिति । तथाहारकसप्तकं तीर्थकरनाम च स्थिरसमं वाच्यम्, केवलं स्वोत्कृष्टवन्धकालं यावदुपचयं कृत्वेति । तत्राहारकसप्तकस्य देशोत्पूर्वकोटिं यावत्संयममनुपालयतो यावानप्रमत्तकालस्तावत्सर्वोऽपि बन्धकालोऽवसेयः । जिननाम्नो देशोत्पूर्वकोटिद्वयाधिकत्रयस्त्रिंशत्सागरोपमं यावत् बन्धकालो वाच्यः । तथा यः कश्चिद् भवद्वयेन चतुष्कृतो मोहनीयमुपशमयन् तत्र चोच्चैर्गोत्रं वधन् नीचैर्गोत्रं गुणसंक्रमेण संक्रमयति, तृतीयभवे च मिथ्यात्वं गतः सन् नीचैर्गोत्रं वधन् तत्रोच्चैर्गोत्रं संक्रमयति, भूयः सम्यक्त्वं समासाद्योच्चैर्गोत्रं वधन् तत्र नीचैर्गोत्रं संक्रमयति, एवं भूयो भूयः परावृत्योच्चैर्गोत्रं नीचैर्गोत्रं च वधन् लघु सिद्धिं गन्तुकामो नीचैर्गोत्रवन्धान्तसमये उच्चैर्गोत्रस्य बन्धेन गुणसंक्रमेण चोपचितीकृतस्योत्कृष्टप्रदेशसंक्रमं करोतीत्युक्तमुत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामित्वम् ।

उत्कृष्टप्रदेशसंक्रमस्वामिनः ।

शामा० ५-दस० ३-विश्र ५-ओदा० ७ (२१)	सप्तम्या उद्धृत्य पयो० पक्षे० प्राप्ततिर्यग्भवो गुणितकर्मांशः प्रथमावधि- कान्त्यसमये (नारकमयान्त्यसमयवद्धसम्यग्र संक्रामतीति)
निद्रा २-असात-अनाद्यसंस्थानसंहननानि १०-शुवर्णादि ९-उपपा०-पुस्तन- भनया०-अस्त्रिणादि ६-नी० (३३)	१० नाम्ने गुणितलक्षपदाः
मायकताप ८-रत्नान० ३-निर्व० २-वि- कृष्ट ३-यू०-सापा०-६ ओक० (२४)	९ मे गुणितलक्षपदाः स्वस्वचरमपक्षे

सातस्य	नरकादामस्य प्रथमसमयादुरकृष्टवन्धकाटेन सात धन्वा भसातं यन्त्र असातस्य बन्धाव० अन्यसमये
मिथ्यात्वमिश्रयोः	क्षपकः स्वचरिमप्रक्षेपे (सर्वसंक्रमेण)
सम्यक्त्वस्य	सप्तम्यामन्तर्मु० दोषे जीव० सम्य० कृत्वा दीर्घगुणसंक्रमेण सम्यक्त्व- माप्यं पुनर्मिथ्यात्वं प्राप्तानां प्रथमसमये
'अनेतानुवन्धि ४ भांम्	सप्तम्यामन्तर्मु० दोषे चरमावश्यकानि कृत्वाऽन्तरमये सम्यक्त्वं प्राप्य अनेतां० नाम् विस्मयोजकाः चरमप्रक्षेपे (सर्वसंक्रमेण)
स्था० आत० उद्यो० द्य० वपुंसकनाम्	गुणितेशावः युक्ते० प्रायो० नपुंसकं भूयोभूयो कृत्वाऽन्तरमये जात' स्त्री पुरुषो वा शीघ्रक्षपणोद्यतः चरमप्रक्षेपे (सर्वसं०)
स्त्रीवेदस्य	पुनः पुनर्गुणलिकमपेन स्त्रीवेदं कृत्वाऽऽप्यं च पदयासं० भागे स्वति- क्रान्ते सकालेन शृत्वा वपु० स्थितिकदेवो भूत्वा तत्रापि तमापूर्वान्यत- रवेदेन मनुष्यत्वं कृत्वा शीघ्रक्षपणोद्यतस्य चरमप्रक्षेपे (सर्वसंक्रमेण)
पुरुषवेदस्य	ईताने नपुंसकमापूर्वं संप्रेषेयायुपि गत्वा असंप्रेषेयायुपि गत्वा च स्त्रीमा- पूर्वासंक्रमेयवर्षाणि प्राप्तसम्यक्त्वेन पुनैवमापूर्वं पुनर्मिथ्यात्वं प्राप्य अथ० स्थितिदेवत्वेनोत्पद्यान्तर्मुहूर्तेन सम्यक्त्वं प्राप्य भृगुतादागत्य शीघ्रक्षपणोद्यतस्य (व० प्र० सर्वसं०)
संज्ञवलनक्रोचमामनायानाम्	क्षपणकाले पुंवेदोक्तं० प्र० सं० स्वामिनाम्
सं० क्षोभयशतोः	चतुर्माहोपशमं कृत्वा शीघ्रक्षपकाणां (व० प्र० सं० सं०)
सं० ७-अग्र०-निर्माण-शुभवर्णादि ११ (१०) स्थिर-शुभयोश्च	चतुर्माहोपशमं कृत्वा बन्धविच्छेदादावलिङ्गापरतः यशसि प्रक्षेपकाणां
रंचे०-समय०-परा०-उच्छ्वास-मुखग०- प्रसादि ४-शुभगादि ३ (१२)	११२ सागराणि यावत् सम्य० कालेनापूर्वं ८ मे बन्धविच्छेदानन्तरमाय- लिङ्गापरतः यशसि प्रक्षेपकः
घट्टपर्मस्य	मनुष्यमवहीनं ११२ सागर यावदापूर्वं दुरभवाद्युतः सम्यग्गृष्टिः सन् देवप्रा० ब्रह्मज्ञावलिङ्गापरतो देवप्रायोग्ये प्रक्षेपकः
भरक २ कस्य	सप्तवारानुक्तायुपाऽऽप्याष्टमे भवे मनुष्यत्वं प्राप्य जातक्षपकः (व० प्र० सं० सं०)
देव २-यै० ७ कयोः	धन्वान्तावलिङ्गापरतः भरक २ कस्योक्तं० प्र० संक्रमकविधिवत्
मनुष्य २ कस्य	अन्तर्मु० हीन ३३ सा० यावत् सम्यक्त्वेन सह सप्तमनारकत्वेनापूर्वोन्ति- मान्तर्मुहूर्ते मिथ्यात्वं प्राप्तस्वश्रिमितं तिर्यग्दिकं यन्त्र गुणितकर्मांशः सप्तम्या निर्गल्य प्रथमे समये यथाप्रवृत्तेन तिर्यग्दिके संक्रमकः
आह्वा० ७ कस्य	समुदितोक्तृष्टप्रमत्तकालं यावत् आपूरकाः (दोषं स्थिरसमं)
जिननाम्नः	स्थिरसमं (परं 'स पूर्वोक्तिद्वयाधिक ३३ सागरमाप्यं जातक्षपकाणां बन्धान्तादावलिङ्गापरतः यशसि संक्रमक)
उद्योगोप्रस्य	चतुर्माहोपशमं कृत्वा पुनः पुनः उद्योगोचैव परस्परं संक्रमयन् नीचैर्वन्ध- विच्छेदसमये नीचैर्गोत्रे संक्रमक.

साम्प्रतं जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामित्वमभिधानीयम्, तच्च प्रायः क्षपितकर्मांशे प्राप्यत इति क्षपितकर्मांशस्य स्वरूपं कर्मप्रकृतित एवात्र समुद्भियते, तथा च तद्वन्धः—“पलासंखिय भागूण कम्मद्विइमत्थिओ णिगोएसु । सुहुमेसु मवियजोगं जहज्जं कट्ठु निगम्म ॥ १ ॥ जोगोसुऽसंखारे सम्मतं लभिय देसविरइं च । अट्ठक्खुत्तो विरइं संजोअणहा तइयवारे ॥ २ ॥ चउरुव-समित्तु मोहं लहु खवन्तो भवे खवियकम्मो । पाएण तहिं पगयं पडुच्च काओवि सविसेसं ॥ ३ ॥” व्याख्या—“यो जीवः पत्योपमासंख्येयभागोनोनां कर्मस्थितिं सप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणं यावत्पत्योपमासंख्येयभागोनसप्ततिसागरोपमकोटाकोटिप्रमाणं कालं यावदित्यर्थः, सूक्ष्मानन्तकायिकेषु मध्ये स्थित्वा, सूक्ष्मनिगोदा हि स्वल्पायुषो भवन्ति, ततस्तेषां निरन्तरप्रभूतजन्ममरणवेदनात्स्वेन प्रभूतपुत्रलपरिहाटः स्यादिति सूक्ष्मनिगोदग्रहणम् । सोऽपि शेषनिगोदजीवानपेक्षया स्वल्पकपायोऽल्पयोगश्च गृह्यते, मन्दकपायतायां स्वल्पतरां स्थितिं यप्नाति स्तोकां चोद्धर्तयति । मन्दयोगतायां च तत्रकर्मपुत्रलोपावानमसिल्लोकं भवतीति कृत्वा । ईदृशः सूक्ष्मनिगोदो भूत्वाऽभ्यप्रयोग्यजघन्यकल्पं प्रदेशसञ्चयं कृत्वा ततः सूक्ष्मनिगोदेभ्यो निर्गत्य योग्येषु सम्यक्त्वदेशविरतिसर्वविरतियोग्येषु प्रसेषु मध्ये समुत्पद्य पत्योपमासंख्येयभागामध्येऽसंख्यवारात् यावत् सम्यक्त्वं यावत् एव वारात् किञ्चिद्नां देशविरतिं च लब्ध्वा, कथं लब्ध्वेति चेदुच्यते—सूक्ष्मनिगोदेभ्यो निर्गत्य वादपृथ्वीकायिकेषु मध्ये समुत्पन्नस्ततोऽन्तर्मुहूर्तेन कालेन निर्गत्य मनुष्येषु पूर्वकोट्यायुष्यकेषु मध्ये समुत्पन्नः, तत्रापि शीघ्रमेव माससप्तकानन्तरं योनिनिर्गमनेन जातोऽष्टवार्षिकः सन् संयमं प्रतिपन्नः । ततो वैद्योनां पूर्वकोटिं यावत् संयममनुपाल्य स्तोकशेषे जीविते मिथ्यात्वं प्राप्तः । ततो मिथ्यात्वसहित एव मृत्वा दशवर्षसहस्रप्रमाणसितपि देवेषु मध्ये देवत्वेनोत्पन्नः । ततोऽन्तर्मुहूर्तमात्रे गत्वे सम्यक्त्वं प्राप्नोति । ततो दशवर्षसहस्राणि जीवित्वा तावन्तं च कालं सम्यक्त्वमनुपालयन्ते मिथ्यात्वेन कालं गतः सन् वादपृथ्वीकायिकेषु समुत्पन्नः । ततोऽन्तर्मुहूर्तेन ततोऽप्युद्भूत मनुष्येषु समुत्पद्यते । ततः पुनरपि सम्यक्त्वं देशविरतिं वा प्रतिपद्यते । एवं देवमनुष्यमवेषु सम्यक्त्वादि गृह्यन् मुष्मंश्च तावद्वाच्यो यावत्पत्योपमासंख्येयभागमात्रकालमप्ये संख्यातीतान् यावत्सम्यक्त्वलाभः स्वल्पकालिकश्च देशविरतिलाभो भवति । सम्यक्त्वादिप्रतिपत्तिकाले बहुप्रदेशाः प्रकृतीरल्पप्रदेशाः करोतीति बहुशः सम्यक्त्वादिप्रतिपत्तिग्रहणम् । एतेषु च सम्यक्त्वादियोग्येषु भवेज्जगत्कृत्वा अष्टौ वारान् यावद्विरतिं सर्वविरतिं लभते । “तइयवारे”ति यावत् एव वारानष्टौ वारमित्यर्थः । “संयोजणहा” उद्धरणेनानन्तानुबन्धिषाध्यातको भूत्वा, उद्धे च—“अणउव्वलणं च अहवारा” इति । तथा चतुरो वारान् मोहनीयमुपशमय्य ततोऽस्मिन् भवे लघु शीघ्रं कर्माणि क्षपयन् क्षपितकर्मांश उच्यते, तेन च क्षपितकर्मांशेनेह जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामित्वचिन्तायां प्रायेण यादृत्वेन प्रकृतमधिकारः, काश्चित्सुतः प्रकृतीरधिकृत्य सविशेषं मणियामि ॥१॥२॥३॥” इति ।

अथ जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामित्वं पृथक्त्वेनोच्यते—तत्र ज्ञानावरणपञ्चकदर्शनावरणपदान्तरायपञ्चकहास्यरतिभयजुगुप्सारूपाणां विंशतिप्रकृतीनां स्वस्वबन्धचरमसमये यवाप्रवृत्तसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमो भवति । तत्राप्यवधिज्ञानावरणवर्जज्ञानावरणचतुष्कायधिदर्शनावरणवर्जदर्शनावरणत्रयरूपावरणसप्तकस्यावधिज्ञानयुतो जघन्यप्रदेशसंक्रमः

स्वामी भवति, यतोऽवधिज्ञानमुत्पादयता प्रभूताः कर्मपुद्गलाः परिशादिता भवन्तीति । तथाऽवधिद्विकावरणयोस्त्यनवधिको वाच्यः, यतोऽवधिद्विकमुत्पादयतस्तीव्रक्षयोपशम-
भावतस्तयोरीत्य रूक्षाः कर्मपुद्गला जायन्ते, ततः स्वबन्धचरमसमयेऽपि प्रभूताः पुद्गलाः परिशदन्ति संक्रमयन्ति चेति जघन्यप्रदेशसंक्रमो न लभ्यते । निद्राद्विकहास्यचतु-
ष्कयोस्तु स्वस्वबन्धव्यवच्छेदानन्तरं गुणसंक्रमसद्भावेन जघन्यसंक्रमो न लभ्यत इति
स्वबन्धचरमसमयो गृहीतः । अन्तरायपञ्चकस्य बन्धोपरमे प्रतिग्रहाभावात् संक्रमाभा-
वोऽतो बन्धचरमसमय इत्युक्तम् । स्थानार्द्धित्रिकस्त्रीवेदयोरन्तर्मुहूर्तमिश्रान्तरितं द्वात्रिं-
शच्छतसागरोपमं यावत् सम्यक्त्वप्रत्ययतः प्रभूतं कर्मदलं परिशाद्य क्षपणाद्युक्तो
यथाप्रवृत्तकरणान्तिमसमये विध्यातसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । अपूर्वकर-
णादौ गुणसंक्रमादिसद्भावेन जघन्यसंक्रमाभावः । पञ्चसंग्रहमूलवृत्तौ तु यथाप्रवृत्तसंक्र-
मेण जघन्यसंक्रम इत्युक्तं परं तदशुद्धं प्रतिभाति, यतो बन्धयोग्यतायां सत्यां यथा-
प्रवृत्तसंक्रमप्रवृत्तेः, अत्र तु बन्धाभावात् जघन्यसंक्रमप्रसङ्गाच्च विध्यातसंक्रम एव संभ-
वति, कर्मप्रकृतिचूर्णौ तु अभिधानपुरस्सरं नोक्तमिति । तथा सातवेदनीयस्याकृतमोहो-
पशमश्चरमासातबन्धस्यान्तिमसमये वर्तमानः क्षपणाद्योद्यतो जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति,
परतो हि सातस्य प्रतिग्रहतैव भवति, न संक्रमः । कृतमोहोपशमो हि गुणसंक्रमेणोपचितस्य
सातस्य प्रभूतं दलं संक्रामति, न च तेनेह प्रयोजनमित्यकृतमोहोपशम इत्युक्तम् । तथाऽ-
कृतमोहोपशमः क्षपणश्रेण्यामारूढोऽपूर्वकरणाद्धायाः प्रथमावलिकायाश्चरमसमये संव्य-
लनलोभस्य जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति, परतस्तु गुणसंक्रमेण संक्रान्तदलिकस्य संक्रमा-
वलिकान्तिकान्तत्येन संक्रमसंभवात् जघन्यप्रदेशसंक्रमो न प्राप्यते । तथा मिथ्यात्व-
स्यान्तर्मुहूर्तमिश्रान्तरितं द्वात्रिंशदुत्तरशतसागरोपमं यावत्सम्यक्त्वानुपालनेन क्षपयित्वा
किञ्चिच्छेपीकृतस्य क्षपकारूढः स्वकीययथाप्रवृत्तकरणचरमसमये विध्यातसंक्रमेण जघ-
न्यप्रदेशसंक्रमं करोति, परतो गुणसंक्रमसंभवेन जघन्यसंक्रमो न प्राप्यत इति । तथा
सम्यक्त्वमिश्रयोः श्लोककालिकगुणसंक्रमेण मिथ्यात्वदलोपचितीकृतयोः द्वे पट्टपट्टी साग-
रोपमाणां सम्यक्त्वमनुभूय मिथ्यात्वं गतः पट्टोपमासंख्येयभागमात्रेण कालेन सम्य-
क्त्वमिश्रे वद्वलयन् श्लोके चोद्वलनासंक्रमे द्विचरमस्थितिखण्डस्य चरमसमये मिथ्या-
त्वरूपे परस्थाने दलिकप्रक्षेपरूपं जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । तथा चतुष्कृत्यो मोहनी-
योपशमं चारित्रमोहप्रकृतीनां दलिकं प्रभूतं स्थितिघातरसघातगुणश्रेणिगुणसंक्रमैः क्षप-
यति, ततो मिथ्यात्वं गत्वा विसंयोजकः पुनः श्लोककालमनन्तानुबन्धिनो वद्ध्वा चारित्र-
मोहसत्कं श्लोकं दलिकं बध्यमानेषु तेषु संक्रमयति । ततोऽन्तर्मुहूर्ते गते सति पुनः सम्यक्त्वं
समासाद्य द्वात्रिंशदुत्तरशतसागरोपमं यावदनुपाल्य च क्षपणाद्योत्थितः सन् स्वकीय-
यथाप्रवृत्तकरणचरमसमयेऽनन्तानुबन्धिनां विध्यातसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति,
परतः गुणसंक्रमसंभवेन जघन्यप्रदेशसंक्रमो न प्राप्यत इति । तथाऽऽतिशोकमध्य-

मकपायाष्टककुवर्णादिनेवकोपधातांस्थिराशुभायशःकीर्त्यसातवेदनीयरूपाणां चतुर्विंशतिप्र-
कृतीनां देशोनपूर्वकोटिं यावत् संयममनुपाल्य पर्यन्ते तीव्रक्षपकश्रेण्यामारूढो यथाप्रवृत्त-
करणचरमसमये यथाप्रवृत्तसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोतीति पञ्चसङ्ग्रहमूलवृत्तिकाराः,
तथा चाहुः—“अरईसोगहकसायअसुभधुवबन्धिअशिरतियगणं । अरसायस्स य चरिमे अहापव-
त्तस्स छहु खवगे ॥ १ ॥” व्याख्या—“अरतिशोकमध्यगाष्टकपायाशुभधुवबन्धिकुवर्णादिनवको-
पधातास्थिराशुभायशःकीर्त्यसातानां देशोनपूर्वकोटिकृततीव्रसंयमस्य क्षपकश्रेण्यां यथाप्रवृत्तकरणान्त-
समये यथाप्रवृत्तसंक्रमेण जघन्यः प्रदेशसंक्रमो भवति, अपूर्वकरणे गुणसंक्रमसंभवात् स न ल-
भ्यते इति गाथार्थ” इति । मलयगिरिचरणास्तु कपायाष्टकरहितानां षोडशप्रकृतीनां
मासपृथक्त्वाभ्यधिकाष्टसु घर्षेण्वतिक्रान्तेषु शीघ्रमेव क्षपणायोत्थितो यथाप्रवृत्तकरणच-
रमसमये यथाप्रवृत्तसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । मध्यमकपायाष्टकस्य तु देशोन-
पूर्वकोटिं यावत् संयमं परिपाल्य क्षपणायोत्थितो यथाप्रवृत्तिकरणचरमसमये विध्यात-
संक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । तथा चोक्तगाथायाः मलयगिरिकृतवृत्तिः—“अर-
तिशोकयोरष्टानामप्रत्याख्यानप्रत्याख्यानवरणसंक्रितानां कपायाणामशुभधुवबन्धिनीनां कुवर्णादिनव-
कोपधातरूपाणां अस्थिरत्रिकस्यास्थिराशुभायशःकीर्तिरूपस्यासातवेदनीयस्य सर्वसंख्यया चतुर्विं-
शतिप्रकृतीनां, तत्रापि कपायाष्टकरहितानां लघुक्षपके सर्वेभ्योऽप्यन्येभ्यः शीघ्रमेव क्षपणायोत्थि-
तस्य मासपृथक्त्वाभ्यधिकेप्यष्टसु घर्षेण्वतिक्रान्तेषु क्षपणाय समुच्यतस्येत्यर्थः । अष्टौ कपायान् प्रति
देशानां पूर्वकोटिं यावत् संयममनुपाल्य मूलटीकायां पुनः सर्वा अप्येताः प्रकृतीरधिकृत्य देशानां पूर्व-
कोटिं यावत् संयममनुपाल्येत्युक्तम् । क्षपकश्रेणिं प्रतिपन्नस्य यथाप्रवृत्तकरणचरमसमये कपायाष्टकस्य
विध्यातसंक्रमेण क्षेपाणां यथाप्रवृत्तसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमो भवति” इति । न्यायाचार्याणां
मध्यमेवाभिप्रायः । कर्मप्रकृतिचूर्णिंकृन्निस्तु चतुर्विंशतिप्रकृतीनां विध्यातसंक्रमेण जघ-
न्यप्रदेशसंक्रमो भवतीत्युक्तं, तथा च त आहुः—“अवन्नराणावरणपचकराणावरणासाता, कुवन्न-
वगं उवपातं च एवा दस असुभधुवा, अधिरं अशुभं अजसं च एतं अधिरसिगं भण्णइ, एतासिं धावी-
साए पगतीणं अट्टकसायवजाणं सच्चलहुंति छहुमेव सेहिं पडिवन्नस्स खवणान्ते अन्मुट्टियस्स अहाप-
वत्तस्स चरिममिति अप्पणो अहापवत्तकरणस्स चरिमसमए विञ्जायसंक्रमेणं जहन्नओ पदेससंक्रमो
परतो गुणसंक्रमो होतिति जहन्नओ पदेससंक्रमो ण होति । अट्टण्हं कसायाणं देसूणं पूव्वकोडिं संजगं
अणुपालेकण अन्ते खवगसेहिं पडिवन्नस्स जहन्नगं भाणियव्वं । अरतिसोगाणं जहा असायस्स जह-
न्नवो पदेससंक्रमो सहेव सामी वि सो चेव” इति । अरतिशोकास्थिराशुभायशःकीर्त्यसातमध्यम-
कपायाष्टकरूपाणां चतुर्दशप्रकृतीनामप्रमत्ते वन्धाभावेन विध्यातसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमो
भवति, अप्रमत्तगुणस्थाने चारित्रमोहस्तकस्य यथाप्रवृत्तिकरणस्याभिधानात्, क्षेपाणां वध्य-
मानत्वेन यथाप्रवृत्तसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमो भवतीत्यस्मदभिप्रायः, तत्त्वं पुनः तद्विदो
विदन्ति । तथा पुन्येदस्य लोभवर्जसंख्यलनत्रिकस्य च क्षपकश्रेण्यामारूढो घोलमानेन जघ-
न्ययोगिना सता स्वस्ववन्धन्यचष्टेदसमये यहलं चद्धं तस्य चरमप्रक्षेपे जघन्यप्रदेशसंक्रमो

भवति । एतासां चतसृणामपि प्रकृतीनां स्वस्वग्रन्थचरममये समयोनाप्रलिकाद्विक्रमः
 मुक्त्वाऽन्यत् संक्रमयोग्यं प्रदेशसत्कर्म न विद्यते । समयोनाप्रलिकाद्विक्रममपि प्रतिसमयं
 गुणसंक्रमेण समयोनाप्रलिकाद्विक्रमात्रेण कालेन क्षयमुपयाति तावत् यावत् चरमसमयवद्ध-
 दलिकस्यासंख्येयभागः शेषोऽप्रतिष्ठते । ततस्तं सर्वसंक्रमेण संक्रमयतो जघन्यप्रदेशसंक्रमो
 भवति । देवद्विक्रमरद्विक्रमक्रियसप्तकरूपैरिष्यैकादशक्रमेकेन्द्रियभये वृद्धलभ्य यः पञ्चेन्द्रि-
 यत्वं प्राप्तः तत्र पुनरप्येकादशक्रमन्तर्मुहूर्तं यावत् वृद्धा ततस्त्रयस्त्रिंशत्मागरोपमायुष्को नार-
 को जातः तत्र च यथासंभ्रममनुभूय तत् वृद्धत्वं पञ्चेन्द्रियतिर्यक्षु मध्ये समुत्पन्नः तत्र वैक्रियै-
 कादशक्रमवर्द्धयैकेन्द्रियो जातस्तस्य तत्र पत्योपमासंख्येयभागमात्रकालप्रमाणया चिरोद्वलन-
 योद्वलयतो द्विचरमस्थितिलण्डस्य चरमसमये यः परप्रकृता दलिकप्रक्षेपः स वैक्रियैकादशक्रमस्य
 जघन्यप्रदेशसंक्रमो भवति । तथा तेजोगायुभये वर्तमानेन मनुजद्विक्रमुच्चैर्गात्रं चोद्वलितं
 भूयः सूक्ष्मैकेन्द्रियभवप्राप्तेनान्तर्मुहूर्तकालं यावद् वृद्धं ततो निर्गत्य यः पञ्चेन्द्रियत्वं प्राप्तः,
 ततो मृत्वा सप्तमपृथिव्यां ज्येष्ठस्थितिको नारको जातः, ततः पुनरुद्वृत्य पञ्चेन्द्रियतिर्यक्त्वेन
 समुत्पन्नः, एतायत्कालमुच्चैर्गात्रं मनुजद्विक्रमवृद्धा प्रदेशसंक्रमेण चानुभूय तेजोगायुषु मध्ये
 समुत्पन्नः, तत्र तस्य मनुजद्विक्रमुच्चैर्गात्रं च चिरोद्वलनयोद्वलयतो द्विचरमस्थितिलण्डस्य
 चरमसमये यः परप्रकृता दलिकप्रक्षेपः स मनुजद्विक्रमोच्चैर्गात्रस्य च जघन्यप्रदेशसंक्रमो
 भवति । तथाऽऽहारकसप्तक्रमप्रमत्ते लोककालं वृद्धा क्रमैरिष्यादिरितिभावं गतस्ततोऽन्त-
 र्मुहूर्तात्परतो दीर्घपत्योपमासंख्येयभागमात्रप्रमाणया महोद्वलनयोद्वलयतो द्विचरमस्थिति-
 लण्डचरमसमये परप्रकृता यत्प्रदेशाग्रं प्रक्षिपति तत् तस्य जघन्यप्रदेशसंक्रमो भवति । तथा
 कश्चित्क्षपितकर्माशः सर्वजघन्यतिर्यग्द्विक्रोद्योतसत्कर्मा त्रिपञ्चाधिकं सागरोपमाणां शतं पत्यो-
 पमचतुष्कं च यावत् तिर्यग्द्विक्रमुद्योत चानुवृत्त्या यथाप्रवृत्तकरणचरमसमये तयोर्विध्यातसं-
 क्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । कथमुक्तकालं यावदवन्ध इति चेदित्यं—कश्चित्क्षपितक-
 मांशस्त्रिपत्योपमायुष्केषु देवकुर्नादिषु युगलिकाधार्मिकेषु मनुजेषु समुत्पन्नः, तत्रैतत्प्रकृति-
 त्रिकस्य तिर्यग्प्रायोग्यत्वेन बन्धाभावात्, युगलिकास्तु देवप्रायोग्यमेव कर्म ग्रहन्ति, न शेष-
 गतिप्रायोग्यं, तत्र चान्तिमेऽन्तर्मुहूर्तं सम्यक्त्वं समासाद्याप्रतिपतितसम्यक्त्वो मृत्ना पत्यो-
 पमस्थितिकदेवत्वेन समुत्पन्नः । तत्र च सम्यक्त्वाप्रत्ययात् एतत्त्रिकं न बध्नाति, ततोऽप्यप्र-
 तिपतितसम्यक्त्वो मनुजेष्टुत्पद्य चारित्रं च परिपाल्याप्रतिपतितसम्यक्त्वो ग्रंथेयके त्रिदश
 एकत्रिंशत्सागरोपमस्थितिको जातस्तत्र चान्तर्मुहूर्तादूर्ध्वं मिथ्याभावं प्राप्तः, तत्र भयप्रत्य-
 यत एतदवन्धः, ततो भूयोऽप्यन्तिमेऽन्तर्मुहूर्तं सम्यग्दर्शनं समासाद्याप्रतिपतितसम्यक्त्वो
 मनुजेषु समुत्पन्नः, तत्र च सर्वविरतिं प्रतिपाल्य तथैव सप्तसम्यक्त्वो विजयादिषु देव-
 त्वेन समुत्पन्नः, ततश्च्युत्वा सप्तसम्यक्त्वो मनुष्येषु समुत्पन्नः तत्रापि चारित्रमाराध्य भूयो
 विजयादित्रिदशेषु समुत्पन्नः, ततोऽपि निर्गत्य मनुष्येषु सप्तसम्यक्त्वः समुत्पन्नः, तत्रान्तर्मुह-
 र्तादूर्ध्वं मिश्रं गच्छति, पुनः सम्यक्त्वं समासाद्य वारत्रयमच्युतगमनेन पद्मपट्टिमागरोपम-

प्रमाणं सम्यक्त्वकालं पूरयति, अत्र सम्यक्त्वात् प्रच्युतस्य मिश्रगमनमुक्तं तत्कर्मग्रन्थि-
कमतेन, सैद्धान्तिकानां तु नैतत्सम्मतं, तथा चोक्तं कल्पभाष्ये—“मिच्छता संकंती अवरुद्धा
होइ सम्मभीसे तु । मीसातो वा दुण्णिवि ण उ सम्मा परिणमे मीसं ॥ ११ ॥”—मिथ्यात्वात् मिथ्या-
त्वगुणस्थानात् सम्यक्त्वमिश्रयोरविरतसम्यग्दृष्टिमिश्रदृष्टिगुणस्थानकयोः संक्रान्तिरवि-
रुद्धा भवति, मिश्रतो वा द्वयोर्मिथ्यात्वगुणस्थानाविरतसम्यग्दृष्टिगुणस्थानयोः संक्रा-
न्तिरविरुद्धा भवतीति योज्यम्, सम्यक्त्वात् अविरतसम्यग्दृष्टेः मिथ्यात्वे संक्रान्तिः, न
पुनर्मिश्रगुणस्थानके इत्येवमर्थे क्रियमाणे सम्यक्त्वात् मिश्रगमनं सैद्धान्तिकाभिप्रायेण न
संभवतीति । कल्पभाष्यवृत्तौ तु मलयगिरिभिः मिथ्यात्वमिश्रसम्यक्त्वपुद्गलानां संक्रमप-
रत्वेनेयं गाथा व्याख्याता । संक्रमे च कर्मप्रकृतिकृतां सैद्धान्तिकानां च न विरोधः संभा-
व्यते, यतः सम्यक्त्वपुद्गला न कस्यापि मते सम्यग्मिथ्यात्वे संक्रामन्ति । मिथ्यादृष्टौ दर्शन-
मोहनीयस्य संक्रमः वध्यमाने मिथ्यात्वे एव भवति, सम्यग्दृष्टौ तु सम्यक्त्वपुद्गलाः अन्य-
प्रकृतिरूपेण न संक्रामन्ति, द्वितीये तृतीये गुणस्थानके च दर्शनमोहस्य संक्रम एव निषिद्ध
इत्यादिकं प्राक्प्रकृतिसंक्रमेऽभिहितं तदेव कर्मप्रकृतिकृतमप्याशयः । सैद्धान्तिकाभिप्राय-
प्रदर्शनार्थं तु दर्शनमोहसंक्रमसंबन्धवत्सर्वसिक्तं कल्पभाष्यमेवोपन्यस्यते, तथा च तद्वन्धः—
“सोऊण अहिसमेषा करेइ सो वड्डमाणपरिणामो । मिच्छे सम्मामिच्छे सम्मे विय पोमाले समयं
॥ १० ॥” व्याख्या—“धृत्वा केवलप्रवृत्तीनां वचः अभिसमेत्य वा जातिस्मरणादिना सम्यक्त्व-
भगवन्त्य, सोऽपूर्वकरणे वर्तमानो पर्थमानपरिणामः समकमेककालं मिथ्यात्वपुद्गलान् त्रिधा करोति,
तद्यथा—‘मिच्छे’ इति मिथ्यात्वपुद्गलान् सम्यग्मिथ्यात्वपुद्गलान् सम्यक्त्वपुद्गलानिति । अथैषां पुद्ग-
लानां परस्परं संक्रमो भवति किंवा नेति उच्यते—भवतीति ब्रूमः, तथा चाह—“मिच्छताओ
मीसे मीसस्स उ होज संवमो दोहुं । सम्मे वा मिच्छे वा सम्मा मिच्छे न पुण मीसं ॥ ११ ॥”
व्याख्या—“मिथ्यात्वान्मिथ्यात्वदलिकात्सम्यग्दृष्टिः प्रवर्धमानपरिणामः पुद्गलानादप्य मिश्रे, उप-
लक्षणमेतत् सम्यक्त्वे च संक्रमयति, मिश्रस्य पुद्गलानां संक्रमो द्वयोर्भवति, तद्यथा—सम्यक्त्वे मि-
थ्यात्वे च, तत्र सम्यग्दृष्टिः सम्यक्त्वे संक्रमयति मिथ्यादृष्टिर्मिथ्यात्वे, सम्यक्त्वात् सम्यक्त्वद-
लिकात् पुनः पुद्गलान् मिथ्यात्वे संक्रमयति न पुनर्मिश्रमिति । साम्प्रतममुमेवार्थं प्रकाशन्तरेणाह—
“मिच्छताओ अहवा मीसं सम्मं व कोइ सकमइ । मीसाओ वा सम्मं गुणवुट्ठी हायतो मिच्छं
॥ १२ ॥” व्याख्या—“अथवेत्युत्तरैवार्थस्य भणनप्रकारान्तरचोत्तने, मिथ्यात्वान्मिथ्यात्वदलिकात्
पुद्गलानादप्य कश्चिन्नमिश्रं सम्यक्त्वं च संक्रमयति । यदि वा कश्चिद् गुणैर्दृष्टिर्यस्य स गुणवृद्धिः
प्रवर्धमानपरिणामः सम्यग्दृष्टिरित्यर्थः, मिथ्यात्वमिश्रदलिकात् पुद्गलानादाय सम्यक्त्वं संक्रमयति ।
हायतो दीनपरिणामो मिथ्यादृष्टिरित्यर्थः, मिथ्यात् पुद्गलानादप्य मिथ्यात्वं संक्रमयतीति । “मिच्छता
संकंती अवरुद्धा होइ सम्मभीसे तु । मीसातो वा दुण्णि वि ण उ सम्मा परिणमे मीसं ॥ १३ ॥”
व्याख्या—“मिथ्यात्वात् पुद्गलसंक्रान्तिः सम्यक्त्वमिश्रयोरविरुद्धा, मिश्रतो वा सम्यग्मिथ्यात्वतो वा
पुद्गलानादाय द्वापि संवपयति, तद्यथा—मिथ्यात्वं सम्यक्त्वं च यथोक्तमनन्तरं, सम्यक्त्वात्

सम्यक्त्वदलिकात् पुनः पुद्गलानादाय न मिश्रं मिश्रभावं परिणमयति” इति । ननु मलयगि-
रिपादैः “मिच्छताओ” इतीयं गाथा दर्शनमोहनीयसंक्रमपरत्वेन व्याख्याता, कल्पभा-
ष्यसप्तोत्तरशततमगाथावृत्तौ च स्पष्टतया मिश्रगमनमपि सम्यक्त्वादुक्तं तथा चाहुः—“प्रथम-
तया क्षायोपशमिकं सम्यक्त्वमासादयति, ततः परिणामवशातः कालान्तरेण मिश्रं मिथ्यात्वं वा
गच्छति” इत्युक्तं तथापि किमर्थं भवता मतान्तरत्वेनोपन्यस्यत इति चेत्? सत्यम्;
किन्तु देवेन्द्रसूरिभिर्न्यायाचार्यश्चैयं गाथा सैद्धान्तिकमतत्वेनोपन्यस्ता, तथा च नव्यशा-
स्त्रकृत्तौ—“इह च सम्यक्त्वात् प्रच्युतस्य मिश्रगमनं यदुच्यते तत्कार्मण्यकामिप्रायेण संमतमे-
वेति, सैद्धान्तिकानां तु न संमतमिति । उक्तं च—“मिच्छता संकंती अविरुद्धा होइ सम्ममीसेसु ।
मीसाओ वा दोसुं सम्मा मिच्छं न उण मीसं ॥ १ ॥” इत्यस्माभिरपि तथैवोपन्यस्त-
मिति । तदुक्तं—“पलियाइं तिजि भोगावणिमि भयपच्चयं पलियमेगं । सोइस्मे सम्मतेण नर-
भवे सव्वविरईए ॥ १ ॥ मिच्छी भयपच्चयओ गोविज्जे सागराइ इगतीसं । अन्तमुहुत्तुणाइं संमतं
तम्मि लहिकणं ॥ २ ॥ विरयनरमवंतरिओ अणुत्तरसुरो उ अयरच्छावट्टा । मिस्सं मुहुत्तमेगं
फासिय मणुओ विरओ ॥ ३ ॥ छावट्टी अयरणं अचुयए विरयनरमवंतरिओ । तिरिनरयतिगु-
ल्लोयाण एस फाओ अउन्धम्मि ॥ ४ ॥” इति । यच्चत्र विजयादिषु चारद्वयं गतस्यापि
अच्युतादिगमनमुक्तं तत्तत्त्वार्यकृतां न सम्मतं, तथा चाहुः तत्त्वार्यसूत्रे—“विजयादिषु
द्विचरमाः” इति । पञ्चसंग्रहमूलवृत्तिसत्के द्वे प्रती उपलब्धे । तत्रैकस्यां विध्यातसंक्रमेण
जघन्यसंक्रमो भवतीत्युक्तम् । अन्यस्यां तु—“त्रिपष्ट्याभ्यधिकं सागरोपमशतं प्रैवेयकानुत्तरदे-
वत्वेष्वप्यद्वा तत्तिर्यग्द्विकोद्योतानि यथाप्रवृत्तकरणान्तसमये यथाप्रवृत्तसंक्रमेण संक्रमयति, तदा
जघन्यसंक्रमतेषां भवति” इत्युक्तं तदशुद्धं प्रतिभाति, यतः त्रिपष्ट्याभ्यधिकसागरोपमश-
तभावनायामग्रे “तिर्यग्द्विकोद्योतानि यथाप्रवृत्तकरणान्तसमये विध्यातसंक्रमेण संक्रमयति, तदा
जघन्यः संक्रमः स्यादिति । स्वयन्धान्तसमये जघन्यसंक्रमेण संक्रामती”त्युक्तम् । तथा
सप्तमगुणस्थाने यथाप्रवृत्तकरणान्ते एतन्निकस्य बन्धाभावश्चात एव ‘स्वयन्धान्तसमये
जघन्यसंक्रमेण संक्रामती’ त्यप्यशुद्धम् । एवं जातिचतुष्कस्यावरचतुष्कात्तपानामपि
वाच्यम् । नवरं पञ्चाशीत्यधिकं सागरोपमशतं पल्योपमचतुष्कं चावच्छेति वाच्यम् ।
तथा हि-क्षपितकर्माशो द्वाविंशतिसागरोपमस्थितिकः पष्ठपृथिव्यां नारको जातः । तत्र
च भयप्रत्ययत एवेतासामबन्धः । पर्यन्तमुद्भूतं सम्यक्त्वं समासाद्य सप्तमपत्यो मनुजे-
पूतपद्य देशविरतिं समासाद्य ततो मृत्वा चतुष्पल्यस्थितिकः सौधर्मदेवो जातः । ततो-
ऽप्यप्रतिपतितसम्यक्त्वो निर्गत्य मनुष्येषु समुत्पन्नः तत्रापि सर्वविरतिं तगाराध्य मृत्वा
एकत्रिंशत्सागरोपमस्थितिके नवमग्रैवेयके देवो जातः । तत्र चान्तर्गुणतोर्ध्वं मिथ्यात्वं
गतोऽपि भयप्रत्ययादेव एताः प्रकृतीर्न धाति । ततश्चान्तिमेऽन्तर्गुणं तस्यपत्यं तमा-
साद्याप्रतिपतितसम्यक्त्वस्ततश्च्युत्वा मनुजेषु समजनि । तत्र च चारित्र्यं परिपाल्य चार-
द्वयं विजयादिषु गमनेन पदपष्टिसागरोपमाणि सम्यक्त्वकाष्ठं पूरयित्वा, मनुजेऽप्यन्तर्गुणं

मिश्रकालमनुभूय तदन्तरितं द्वितीयं पदपट्टिसागरोपमं यावत् पुनर्वास्त्रयमच्युतगमनेन सम्यक्त्वमनुभूयान्तिमेऽन्तर्मुहूर्ते क्षणायोद्यतते । सर्वत्रैतासां बन्धाभावः । पञ्चैन्द्रिय-जात्याद्यसंस्थानाद्यसंहननतैजससंक्रमप्रशस्तस्वगतिशुभवैर्णायेकादशकाशुरुल्लघुपराधातोऽच्चा-सत्रसंदशकनिर्माणरूपाणां पदत्रिंशत्प्रकृतीनां जघन्यं प्रदेशाग्रं कृत्वा क्षपितकर्मांशः क्षप-कश्रेण्यामारूढोऽपूर्वकरणसत्कप्रथमावलिकान्तसमये जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । तत् ऊर्ध्वं गुणसंक्रमेण लब्धदलिकस्यापि संक्रमावलिकातिक्रान्तत्वेन संक्रमसंभवात् जघन्यो न प्राप्यते । पञ्चसद्वहमूलवृत्तौ तु “प्रथमसंहननवर्जपञ्चत्रिंशत्प्रकृतीनामेव प्रथमसंहननस्य स्ववन्धान्तसमये” इति । तथा प्रथमवर्जसंहननैपञ्चकप्रथमवर्जसंस्थानैपञ्चकाप्रशस्तस्वगति-वृर्भगदुःस्वरानोदेयनेपुंसकवेदनीचैर्गोत्ररूपाणां षोडशप्रकृतीनां स्त्रीवेदवद्वाच्यम् । नवर-मेतासां जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामी प्रथमं त्रिपल्योपमायुक्तेषु मनुष्येषु मध्ये समुत्पन्नोऽन्तिमे-धान्तर्मुहूर्तेऽद्यात्तसम्यक्त्यो वाच्यः, शेषं तथैव वाच्यम् । औदारिकसत्कस्य सर्वजघन्य-प्रदेशसत्कर्मा सन् युगलिकधार्मिकेषु तिर्यङ्मनुष्येषु समुत्पन्नस्तत्र च तमनुभवन् निजायु-पश्चरमतमये तत्परप्रकृतौ संक्रमयतो विध्यातसंक्रमेण जघन्यप्रदेशसंक्रमं करोति । जिनना-मस्तु घनं कुर्वता प्रथमतमये यद्वद्धं दलिकं बन्धावलिकातिक्रान्तायां सत्यां यथाप्रवृत्त-संक्रमेण यदा संक्रमयति तदा जघन्यसंक्रमो भवति । तदेवमुक्तं जघन्यप्रदेशसंक्रमस्या-मित्यम् । तत्समाप्तौ च समाप्तः प्रदेशसंक्रमः । तदेवं समर्थितं संक्रमकरणम् ॥

जघन्यप्रदेशसंक्रमस्वामिनः । अयं ज० प्र० संक्रमः प्रायः क्षपितायां (क्षपितकर्मांशानां) संमेषः ।

ज्ञानाय० ४-दर्शना० ३ अथ ३ कस्य	स्वस्वयन्विच्छेदसमये अवधिलिखितताम् (यथाप्र० सं०) अवधिलिखितताम्
मित्रा २-विम ५-हास्य-रति-भय-ह- स्तानाम् (११)	यथाप्रवृत्तसंक्रमेण
सततस्य	असातस्यान्ययन्धसमये वर्तमानोऽनुपगमितमोहः क्षणोद्यतः
सं० शोभस्य	क्षणोद्यतानुपगमितमोहानामपूर्वकरणप्रथमावलिकान्तसमये
श्रीवेद-वसानद्वित्रिकथोः	क्षणोद्यतानां परिपालित १३२ सा० सम्यक्त्यानां यथाप्रवृत्तकरणान्ते विध्यातेन
मिथ्यात्वस्य	“ “ “ “
सम्यक्त्व-मिथ्ययोः	हस्तयुगसंक्रमोपायं १३२ सा० सम्यक्त्वं एत्या मिथ्यात्वप्राप्तानां उद्- हनेन उपान्धत्पण्डस्यान्तिमसमये परमसेवेन
जनन्तानुबन्धि ४ भाग्यं	चतुर्गोहोपसर्गं एत्या मिथ्यात्वं प्राप्य पुनः १३२ सा० सम्यक्त्वं प्राप्य क्षणोद्यतानां यथाप्र० करणान्ते विध्यातेन
असात-कुपार्था ९-उपघात-अस्थिर- अमुम-अपराधा (१७)	देसोक्तपूर्वकोटिसंयमितानां हापकाणां यथाप्र० करणान्तसमये यथा- प्रवृत्तसंक्रमेण

मध्यकराय ८	शीघ्रक्षपकाणां (पंचमं० मनेन देशोन्मूल० को० संयमितामा द्यपकाणां) यथाग्र० करणान्ते (विध्यातेन)
संज्ञ० ३-पुण्यदानाम्	क्षपकाणां स्वस्वधनान्तसमये परमप्रक्षेपे (सर्वमं०)
भरति-शोकयोः	असाताज० प्र० संक्रामकवद्
सुर २-नरक २-चै० ३ कानाम् (११)	पंचेन्द्रियास्ते सादिहम्बन्धं कृत्वा ठ० स्थि० नारकत्वं प्राप्य पं० तिर्यग्नु उत्पद्यतेन्द्रियत्वं प्राप्तानां विरोद्धजनयोपान्त्यखंडान्तिमसमये परमक्षेपे.
मनु० २-उद्योगोपयोः	पूँक्त (सुरद्विकविधिना) विधिना अग्निगुप्तमध्ये प्राप्तानां (नवरं सू० पक्षे० अवे वदं इति भादी वचस्प)
आहो० ७ कल	ह्रस्वकालं यथा अग्निरिति प्राप्तानां विरोद्धजनयोपान्त्यखंडान्तिमसमये परमक्षेपे
तिर्यग् २-उद्योतयोः	१६३ सा० ४ पत्यं यापदवधा क्षपितकर्मांशः यथा प्र० करणान्ते
हु माति ४-स्था०-जात०-सू०-साधा० नाम् अपयोऽज्ञानां च (९)	१८५ सा० ४ पत्यं " " " "
पंचै०-पञ्चपंच०-समच०-वै० ७-सुरगति सुवर्णादि ११-अगु०-परा०-उच्छा०- निर्मा०-जल १० (३९)	क्षपितकर्मांशानां क्षपकाणां ८ मे प्रथमावलिङ्गान्ते (पंचसं० मनेन वज्रपंभल स्वयन्धान्ते)
कुसंडहनसंस्थान १०-कुसणनि-सुर्भग- हुःस्वर-भगादेय-नपु०-नीचि (१६)	स्त्रीविदुत्वं वाच्यं (नररं शिपश्यायुर्वृत्तसायुषधान्त्यं० क्षेपे प्राप्त- सम्यक्त्वः, क्षेपे स्त्रीसमं)
औदा० ७ कल	सर्वमधन्यौदा०० प्रदेशसंक्रामकः शिपश्यायुर्वृत्तिरिष्यत्वं प्राप्तायुर्नतसमये विध्यातेन संक्रामकः
जिननामः	प्रथमसमयवद्बुद्धिकं यथाग्र० संक्रमेण संक्रामकाः

संक्रमकरणं समाप्तम् ॥

अथोद्धर्तना-पवर्तने ॥

उक्तं संक्रमणम् । संक्रमणविशेष एवोद्धर्तनापवर्तनकरणे । ते च स्थित्यनुभागविषये भवतः । तत्रापि स्थितौ सत्यामनुभागसंभवेन प्रथमतः स्थितेरुद्धर्तनापवर्तने वक्तव्ये । तत्र चादौ स्थितेरुद्धर्तना लिख्यते-उदयावलिकायाः सकलकरणासाध्यत्वेन तद्वाह्यानां स्थितीनामुद्धर्तना भवति । ननुदयावलिकावाह्यानां सर्वासां न्यूनानां वा स्थितीनामुद्धर्तना भवतीति चेत् ? उच्यते-उत्कृष्टस्थितिबन्धे बन्धावलिकामतीत्यापनावलिकामुत्कृष्टामबाधां चोत्कृष्टस्थित्यप्रस्थामसंख्येयभागाधिकांमावलिकां च मुक्त्वोद्धर्तना भवति, यतो बन्धावलिकायामतिक्रान्तायां दलिकं करणगोचरीभवति, उदयावलिकारूपा जघन्यातीत्यापना तु सकलकरणासाध्या, अबाधान्तर्गतं च दलिकं ततो गृहीत्वाऽबाधाया उपरितनीषु स्थितिषु न निक्षिप्यते, जघन्यनिक्षेपविषयकस्थितिस्थानगतं तदधोवर्त्यतीत्यापनावलिकागतं च दलिकं नोद्धर्त्यते, तदुक्तं पञ्चसंग्रहे-“उक्कोसगठिद्वन्द्वे बन्धावलिया अबाहामेत्तं च । निक्खेवं च जह्मं मोहं उव्वट्ठप सेत्तगं ॥१॥” इति । नन्वबाधान्तर्गतं कथमथोग्यमिति चेत् ? उच्यते-वर्धमानप्रकृतेर्यावत्तवाधा तया तुल्या वा हीना वा पूर्ववद्धप्रकृतीनां या स्थितिः सा नोद्धर्त्यते, सोत्पाद्य ततः स्थानादूर्ध्वं वर्धमानप्रकृतेरबाधान्तःप्रविष्टत्वेनाबाधाया उपरि न निक्षिप्यते, मध्ये तु निक्षेपो भवत्येव । याऽबाधाया उपरितनी सा तूद्धर्त्यते । उत्कृष्टाबाधारूपोत्कृष्टातीत्यापनोदयावलिकारूपा तु जघन्या, शेषा तु मध्यमाऽतीत्यापना भवति । तथाहि-यैवोत्कृष्टाऽबाधा सैवोत्कृष्टाऽतीत्यापना, समयोनोत्कृष्टाऽबाधा समयोनोत्कृष्टाऽतीत्यापना, द्विसमयोनोत्कृष्टाऽबाधा द्विसमयोनोत्कृष्टातीत्यापना एवं समयहान्या समयहान्या अतीत्यापना तावद्वक्तव्या यावज्जघन्याऽबाधाऽन्तर्मुद्धर्तप्रमाणा । ततोऽपि जघन्याऽतीत्यापनोदयावलिकारूपा बाध्या, तदुक्तं पञ्चसंग्रहे-“उदयावलिवज्ज्ज्ञाणं ठिईण उव्वट्ठणा उ ठिईविसया । उक्कोस अपाहाओ जावायलि होइ अइत्यवणा ॥१॥” इति । ननु “आवंधा उक्कट्ठइ” इति वचनप्रामाण्यात् यदा तदा बन्धे सत्येवोद्धर्तनाप्रवृत्तेरुदयावलिकागताः स्थितयोऽप्यबाधान्तर्गतत्वेन नोद्धर्तिष्यन्त एव, किं पृथगुदयावलिकायाः प्रतिषेधेनेति चेत् ? न, अमिप्रायापरिषेदनात्, तथाहि-अबाधान्तर्गतानां स्थितीनां वर्धमानक्रमेणोद्धर्तनानिक्षेपो प्रवर्तमानो न विरज्येते, तत उदयावलिकान्तर्गता अपि स्थितयः उद्धर्तनां प्राप्नुवन्तीति निषिद्ध्यन्ते ।

ननु द्वल्यमानं दलिकं क्व प्रक्षिप्यत इति चेत् ? उच्यते-ईप्सितस्थितिस्थानात् यत् स्थितिस्थानमुद्वर्त्यते तत् ऊर्ध्वमावलिकामतिक्रम्योद्वर्त्यमानदलिकमुपरितनेषु सर्वेषु स्थितिस्थानेषु निक्षिप्यते । तदुक्तं पञ्चसंग्रहे-“इच्छियठिठ्ठाणाओ आवलियं वञ्जिअण तद्वलियं । सर्वेषु वि निक्खिअप्पइ ठिठ्ठाणेषु उवरिमेसु ॥१॥” इति ।

ननु को निक्षेपविधिरिति चेत् ? उच्यते-अवाधाया उपरि यत् स्थितिस्थानमुद्वर्त्यते तत् ऊर्ध्वमतीत्यापनारूपामावलिकामतिक्रम्य तत्स्थितिस्थानगतदलिकमुपरितनेषु सर्वेषु स्थितिस्थानेषु निक्षिप्यते एष निक्षेपविधिः ।

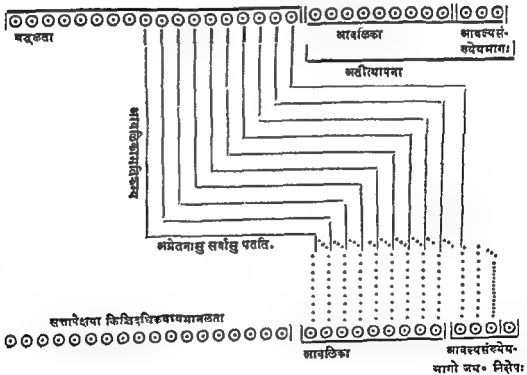
अथ जघन्यनिक्षेपविषयाण्युत्कृष्टनिक्षेपविषयाणि च स्थितिस्थानान्युच्यन्ते-उत्कृष्टस्थित्य-
प्रादधोऽसंख्येयभागाधिकां सावलिकामवतीर्य ततो यदधस्तनं स्थितिस्थानं तत्सत्कं दलि-
कमतीत्यापनावलिकामतिक्रम्योपरितनेष्वावलिकाऽसंख्येयभागपरिमितेषु स्थितिस्थानेषु
निक्षिप्यते, तथास्वाभाव्यात्, नावलिकाया मध्येऽपि, एतानि स्थितिस्थानानि जघन्यनिक्षे-
पविषयाणि भवन्ति । ननु स्थित्यनुभागयोरेवोद्वर्त्तना न प्रकृतिदलिकयोः, कथमुच्यते
दलिकोद्वर्त्तनमिति चेत् ? अत्रोच्यते-लघुस्थितियुक्तानां दलिकानां यत् बृहत्तरस्थितौ प्रक्षे-
पणं सा स्थित्युद्वर्त्तनैव न दलिकोद्वर्त्तनेति । सर्वोपरितनीष्वसंख्येयभागाधिकास्वावलिकासूद्व-
र्त्तनं न भवतीत्यपि प्रागुक्तं सिद्धम् । यदा तूत्कृष्टस्थित्यप्रादधः समयाधिकासंख्येयभागं
सावलिकमवतीर्य ततो यदधस्तनं स्थितिस्थानं तत्सत्कं दलिकमतीत्यापनावलिकामतिक्रम्यो-
परितनेषु समयाधिकेष्वावलिकासंख्येयभागपरिमितेषु स्थितिस्थानेषु निक्षिप्यते तदा निक्षे-
पविषयाणि स्थितिस्थानान्यपि समयाधिकावलिकासंख्येयभागप्रमाणानि भवन्ति । एवं
समयवृद्ध्या समयवृद्ध्या तावत् निक्षेपविषयाणि स्थितिस्थानानि वर्द्धन्ते यावत् समयोत्तरा-
वलिकया सावाधया हीनान्युत्कृष्टकर्मस्थितिस्थानप्रमाणानि भवन्ति । तथाहि-अवाधाया
उपरिस्थित्यतीनामुद्वर्त्तना भवति, यदा चावाधाया उपरितनी प्रथमा सत्कर्मस्थितिरुद्वर्त्यते
तदा तत्सत्कं दलिकं वध्यमानप्रकृतेरवाधाया उपरि प्रथमस्थितिस्थानान्तरगतीरथापनावलि-
कामतिक्रम्योपरितनेषु सर्वेषु स्थितिस्थानेषु निक्षिप्यते इति समयाधिकावलिकाया धावर्जानि
शेषाणि सर्वाणि स्थितिस्थानान्युत्कृष्टनिक्षेपविषयाणि भवन्ति । तदेवमवाधाया उपरितनं
स्थानमाश्रित्योत्कृष्टो निक्षेपः सर्वोपरितनं स्थानमाश्रित्य च जघन्यो निक्षेपः, तदुक्तं पञ्च-
संग्रहे-“अवाहोवरि ठणगदळं पडुषेह परमनिकम्यो । वरिमुपट्ठणं ठाणं पडुषइह जायइ जइए ॥१॥”
इति । एषो निर्व्याघाते विधिः ॥ स्थापना-

व्याघातभाविन्या उद्धर्तनाया अयं विधिः--व्याघातो नाम प्राक्तनस्थितिसत्कर्मापेक्षया समयादिनाऽभ्यधिकोऽभिनवस्थितिवन्धः सोऽत्र व्याघातः । प्राक्तनस्थितिसत्कर्मापेक्षया द्वाभ्यां भागाभ्यामभ्यधिकोऽभिनवस्थितिवन्धो न भवति यावत् तावत्सिख्याघातभावेवोद्धर्तना प्रवर्तते । तत्रापि समयादिनाभ्यधिकेऽभिनवस्थितिवन्धे प्राक्तनकर्मणश्चरमा वा द्विचरमा वा स्थितिर्नोद्धर्त्यते । एवं समयद्वयेन समयत्रयेण यावदावलिकाया असंख्येयतमेनापि भागेनाभ्यधिकेऽभिनवकर्मवन्धे द्रष्टव्यम् ।

॥ यावत् भागद्वयाधिको वन्धो न तावदुद्धर्तनाविधिः ॥

[स्यात्तातोद्धर्तनायाम्]

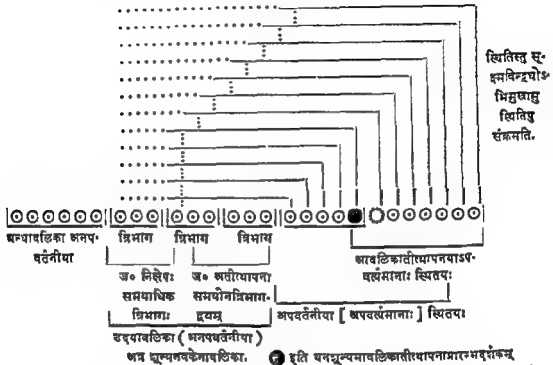
हमाः सर्वाः स्थितयः आवलिकामतिक्रम्यामेतनासु सर्वासु संक्रामन्ति

यदा तु प्राक्तनस्थित्यपेक्षया द्वाभ्यामावलिक्ताऽसंख्येयभागाभ्यामभ्यधिकोऽभिनवस्थिति-
वन्धो जायते तदा प्राक्तनसत्कर्माणोऽन्त्यस्थितिरुद्धर्त्यते, उद्धर्त्य चावलिक्ताया आद्यमती-
त्यापनारूपमसंख्येयभागमतिक्रम्य द्वितीयेऽसंख्येयतमे भागे निक्षिप्यते । एतावन्तावती-
थापनानिक्षेपौ जघन्यौ । अत्र स्थापना-

नमाश्रित्योत्कृष्टनिक्षेप उक्तः । उदयावलिकाया उपरितनं समयमात्रं स्थितिस्थानमपवर्त्यमान-
माश्रित्य जघन्यनिक्षेपः । तदुक्तं पञ्चसंग्रहे—“उदयावलित्वविरत्यं ठाणं अहिकिच्च होइ अइहीणो ।
निखेखेवो सघोवरिठिइठाणवसा भवे परमो॥१॥” इति । एष निर्व्याघातेऽपवर्तनाविधिः । यन्त्रकम्—

॥ निर्व्याघातापवर्तनायाश्चित्रम् ॥

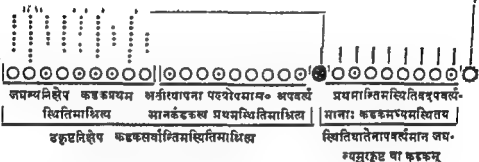
अथ व्याघातभाविन्यपवर्तनोच्यते—व्याघातो नाम स्थितिघातः, तदुक्तं पञ्चसंग्र-
हे—“ठिइवाओ एख होइ वाघाओ”, तस्मिन् क्रियमाणे सति समयोनं कण्डकमात्रमुत्कृष्टा-
तीत्यापना । ननु कथं समयोनं कण्डकमुत्कृष्टातीत्यापनेति चेत् ? उच्यते—सर्वोपरितनेन
समयमात्रेण स्थितिस्थानेनापवर्त्यमानेन सहाधस्तात् कण्डकमतिक्रम्यते, ततस्तेन विना
समयोनं कण्डकं भवति । तच्च कण्डकं द्विविधम्, जघन्यमुत्कृष्टं च । तत्र किञ्चिद्गुण-
स्थितिप्रमाणमुत्कृष्टं कण्डकं भवति । तदुक्तं कर्मप्रकृतौ—“दायठिइ किंचूणा ठिइ कंढकुसरा-
पमाणं” इति । ननु का दायस्थितिरिति चेत् ? उच्यते—यस्याः स्थितेरारभ्य तस्या एव प्रकृते-
रुत्कृष्टस्थितिवन्ध उत्पद्यते विधीयते ततः प्रभृति सर्वापि स्थितिः दायस्थितिरिति । सा
च किञ्चिद्गुण स्थितिः कण्डकस्योत्कृष्टं प्रमाणं भवति । पञ्चसंग्रहे तु—“उपोसं दायठिइ
किंचूणा कंडंगं” मूलवृत्तिः—“यतो यस्याः स्थितेरारभ्योत्कृष्टं स्थितिवन्धं विधत्ते निर्मापयति तस्या
आरभ्योपरितनानि सर्वापि स्थितिस्थानानि दायस्थितिसंज्ञा ने भवन्ति । सा चोत्कृष्टः किञ्चिद्गु-
णस्थितिप्रमाणा भवति, सा चोत्कृष्टं कण्डकमुच्यते” इति । इयमेवोत्कृष्टातीत्यापना, तत उपरि-

तनस्थितिस्थानसत्कं दलमियन्ति स्थितिस्थानान्युल्लङ्घ्याधत्तनासु स्थितिषु निक्षिपति । जघन्यकण्डकं तु समयादिहान्या क्षीयमाणं क्षीयमाणं पत्योपमासंख्येयभागमात्रं जघन्य-
कण्डकं भवति । व्याघाते इयं जघन्याऽस्तीत्यापना, तामुल्लङ्घ्य स्थितिघातकाले उपरितन-
स्थितिदलं निक्षिपति । अत्र स्थापना—

॥ व्याघातभाव्यपवर्त्तनाचित्रम् ॥

जघन्याया ध-
का या कृता

● अपवर्त्यमानासु प्रथमा

○ सर्वाभितम

अत्राल्पबहुतमुच्यते—अपवर्त्तनायां सर्वस्तोको जघन्यो निक्षेपः, समयाधिकावलिका-
त्रिभागमात्रत्वात् । ततोऽपि जघन्याऽस्तीत्यापना त्रिसमयोना द्विगुणा । ननु त्रिसमयोर्न
द्विगुणत्वं कथं भवतीति चेत् ? उच्यते, व्याघातमन्तरेण जघन्यास्तीत्यापना आयलिका-
त्रिभागद्वयं समयोर्न भवति, आयलिकाऽसत्कल्पनया नवसमयात्मिका कल्प्यते, समयोर्न
त्रिभागद्वयं पञ्चसमयप्रमाणमवगन्तव्यम्, निक्षेपोऽपि जघन्यः समयाधिकावलिकात्रिभा-
गप्रमाणोऽनयाऽसत्कल्पनया चतुःसमयप्रमाणो द्विगुणीकृतः त्रिसमयोनः सन् एतापा-
नेव भवतीति । ततोऽपि व्याघाते उत्कृष्टास्तीत्यापना विशेषाधिका तस्याः परिपूर्णाया-
लिकामात्रत्वात् । ततोऽपि व्याघाते उत्कृष्टास्तीत्यापनाऽसंख्येयगुणा, तस्याः निःशिशून्या-
यस्थितिप्रमाणत्वात् । ततोऽप्युत्कृष्टो निक्षेपो विशेषाधिका, तस्य समयाधिकावलिकात्रि-
कोनसकलकर्मस्थितिप्रमाणत्वात् । ततः सर्वा कर्मस्थितिः विशेषाधिका ।

अथोद्वर्त्तनापवर्त्तनयोः संयोगेनाल्पबहुत्वमुच्यते—तत्रोद्वर्त्तनायां व्याघाते जघन्यास्ती-
त्यापनानिक्षेपो सर्वस्तोको स्वस्थाने परस्परं तुत्या आयलिकाया अशंख्येयभागमात्रत्वात् ।

ततोऽप्यपवर्तनायां जघन्यो निक्षेपोऽसंख्येयगुणः, तस्य समयाधिकावलिकायाः त्रिभागमात्रत्वात् । ततोऽप्यपवर्तनायामेव जघन्याऽस्तीत्यापना त्रिसमयोना द्विगुणा, भावना प्राकृतैव । ततोऽप्यपवर्तनायामेव व्याघाताभावभाविन्युत्कृष्टाऽस्तीत्यापना विशेषाधिका, तस्याः परिपूर्णावलिकामात्रत्वात् । तत उद्धर्तनायामुत्कृष्टाऽस्तीत्यापना संख्येयगुणा, तस्या उत्कृष्टावधारूपत्वात् । ततो व्याघातेऽपवर्तनायामुत्कृष्टाऽस्तीत्यापनाऽसंख्येयगुणा, तस्या किञ्चिद्गुणव्यतिरिक्तप्रमाणत्वात् । तत उद्धर्तनायामुत्कृष्टो निक्षेपो विशेषाधिकः, ततोऽप्यपवर्तनायामुत्कृष्टो निक्षेपो विशेषाधिकः । ततोऽपि सर्वा स्थितिर्विशेषाधिका । उक्ता स्थित्यपवर्तना ॥

अथानुभागोद्धर्तना लिख्यते—चरमं स्पर्द्धकं नोद्धर्त्यते, नापि द्विचरमादीनि यावच्चरमात् स्पर्द्धकादधोऽनन्तानि स्पर्द्धकानि, इदमुक्तं भवति—य आवलिकाया असंख्येयभागः सर्वोपरितनो जघन्यो निक्षेपः या च तस्याधः आवलिकामात्राऽस्तीत्यापना तस्मिन्स्थित्यनगतानि सर्वाणि स्पर्द्धकानि नोद्धर्त्यन्ते किन्तु तेभ्योऽधस्तादवतीर्य यानि स्पर्द्धकानि समयमात्रस्थितिगतानि लभ्यन्ते तान्युद्धर्तयति । तानि चोद्धर्त्यावलिकामात्रस्थितिगतान्यनन्तानि स्पर्द्धकान्यतिक्रम्योपरितनेष्वेवावलिकासत्कासंख्येयभागमात्रगतेषु स्पर्द्धकेषु निक्षिपति, ततोऽधोऽवतीर्य यदा द्वितीयसमयमात्रस्थितिगतानि स्पर्द्धकान्युद्धर्तयति तदाऽऽवलिकामात्रस्थितिगतानि स्पर्द्धकान्यतिक्रम्योपरितनेषु समयाधिकावलिकासत्कासंख्येयभागमात्रगतेषु स्पर्द्धकेषु निक्षिपति । एवं यथा यथाऽधोऽवतरति तथा तथा निक्षेपो वर्धते, अतीत्यापना तु सर्वत्राप्यावलिकामात्रस्थितिगतानि स्पर्द्धकानि भवन्ति । कियान् पुनरुत्कृष्टो निक्षेपविषय इति चेत् ? उच्यते—बन्धावलिकायामतीतायां समयाधिकावलिकामात्रगतानि स्पर्द्धकान्यवधारितानि च व्यतिरिच्य शेषाणि सर्वाण्यपि निक्षेपविषयः, तथा हि—अवधारितानि स्पर्द्धकानि नोद्धर्त्यन्ते, उद्धर्त्यमानानि समयमात्रस्थितिगतानि स्पर्द्धकानि न तत्रैव निक्षिपति, आवलिकामात्रगतानि स्वतीत्यापना, ततो बन्धावलिकायामतीतायां समयाधिकावलिकामात्रगतानि व्यतिरिच्य शेषाणि स्पर्द्धकान्युत्कृष्टनिक्षेपविषयः । अत्राल्पबहुत्वमुच्यते—सर्वस्तोको जघन्यो निक्षेपः, तस्यावलिकाऽसंख्येयभागगतस्पर्द्धकप्रमाणत्वात् । ततोऽस्तीत्यापना अनन्तगुणा, तेभ्य आवलिकामात्रस्थितिगतानां स्पर्द्धकानामनन्तगुणत्वात् । तत उत्कृष्टो निक्षेपोऽनन्तगुणः, ततोऽपि सर्वोऽनुभागो विशेषाधिकः, इत्युक्ताऽनुभागोद्धर्तना ॥

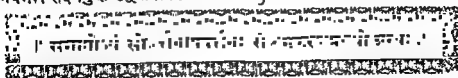
अथानुभागापवर्तनोच्यते—सा चोदयसमयादारभ्य स्थित्यपवर्तनावगच्छेया । तद्यथा—प्रथमं स्पर्द्धकं नापवर्त्यते, नापि द्वितीयं, नापि तृतीयमेवं तावद्वक्तव्यं यावदुदयावलिकास्थितिगतानि स्पर्द्धकान्यनपवर्तनीयानि भवन्ति । तेभ्य उपरितनानि तु स्पर्द्धकान्यपवर्त्यन्ते, तत्र यदोदयावलिकाया उपरि समयमात्रस्थितिगतानि स्पर्द्धकान्यपवर्तयति तदा समयोनावलिकात्रिभागद्वयगतानि स्पर्द्धकान्यतिक्रम्याधस्तादप्यावलिकासत्कसमयाधिकावलिकात्रिभागगतेषु स्पर्द्धकेषु प्रक्षिपति । यदा तूदयावलिकाया उपरि द्वितीयसमयमात्रस्थितिगतानि स्पर्द्धकान्यपवर्त्यन्ते तदा प्रागुक्तातीत्यापना समयमात्रस्थितिगतः स्पर्द्धकरधिका भवति, निक्षे-

पस्तु तावानेव । एवं समयवृद्ध्याऽतीत्यापना तावद्धर्धनीया यावदावलिका परिपूर्णा भवति । ततः परमतीत्यापना सर्वत्रापि तावन्मात्रैव, निक्षेपस्तु वर्धते । एवं निर्व्याघाते द्रष्टव्यम् । व्याघाते त्वनुभागकण्डकं समयमात्रस्थितिगतस्पर्द्धकन्यूनमतीत्यापना द्रष्टव्या ।

अत्राल्पबहुत्वम्-सर्वस्तोको जघन्यो निक्षेपः, ततो जघन्याऽतीत्यापना अनन्तगुणा, ततो व्याघातेऽतीत्यापना अनन्तगुणा, ततोऽप्युत्कृष्टमनुभागकण्डकं विशेषाधिकं, समयगतैः स्पर्द्धकैरतीत्यापनातोऽधिकत्वात्, तत उत्कृष्टो निक्षेपो विशेषाधिकः, ततोऽपि सर्वाऽनुभागो विशेषाधिकः ।

एकस्यां स्थितौ यानि अनुभागस्पर्द्धकानि तानि क्रमेण स्थाप्यन्ते, तद्यथा-सर्वजघन्यमनुभागस्पर्द्धकमादौ ततो विशेषाधिकरसं द्वितीयं ततोऽपि विशेषाधिकरसं तृतीयमेवं सर्वोत्कृष्टं रसमन्ते । प्रथमस्पर्द्धकादारभ्योत्तरोत्तररसस्पर्द्धकानि प्रदेशापेक्षया विशेषहीनानि विशेषहीनानि भवन्ति । अन्तिमस्पर्द्धकादारभ्य पुनः क्रमेण प्रदेशापेक्षया विशेषाधिकानि विशेषाधिकानि भवन्ति । एतेषां मध्ये एकस्मिन् द्विगुणवृद्ध्यन्तरे द्विगुणहान्यन्तरे वा यद्वस्पर्द्धकपटलं तत्सर्वस्तोकम्, यद्वा बन्धनकरणोक्तस्नेहप्रत्ययस्पर्द्धकस्यानुभागद्विगुणवृद्ध्यन्तरेऽनुभागद्विगुणहान्यन्तरे वा यदनुभागकदम्बकं तत्सर्वस्तोकम्, तत उद्धर्तनापवर्तनयोर्जघन्यो निक्षेपोऽनन्तगुणः स्वस्थाने परस्परतुल्यः, ननूद्धर्तनायां जघन्यनिक्षेपे आवलिकाऽसंख्येयभागप्रमाणस्थितिकान्यनुभागस्पर्द्धकानि, अपवर्तनायां तु समयाधिकावलिकात्रिभागगतान्यनुभागस्पर्द्धकानि भवन्तीति कथं स्वस्थाने परस्परं तुल्य इति चेत् ? अत्रोच्यते-प्रथमस्थितिषु स्तोकाभ्येव स्पर्द्धकानि प्राप्यन्ते, अन्तिमस्थितिषु प्रभूतानि स्पर्द्धकानि भवन्तीति ताल्यं न विरुध्यते । एवमग्रेऽपि कारणं द्रष्टव्यम् । ततो द्वयोरपि निर्व्याघातभाविन्यवधा अनन्तगुणा, स्वस्थाने परस्परं द्वे अपि तुल्ये, न्यूनाधिकत्वेऽपि तुल्यत्वकारणं प्रागुक्तमेव द्रष्टव्यम्, ततः व्याघातभाविन्यामपवर्तनायामुत्कृष्टातीत्यापनात्वेनोपजायमानं समयन्यूनकण्डकसत्करसस्पर्द्धकपटलमनन्तगुणम्, तत उद्धर्तनापवर्तनयोर्लघुनिक्षेपो विशेषाधिकः, स्वस्थाने तु द्वावप्युत्कृष्टनिक्षेपौ परस्परं तुल्यौ, ततः पूर्ववद्धोत्कृष्टस्थित्यनुभागसत्कर्मयुतोत्कृष्टानुभागबन्धो विशेषाधिकः, समयाधिकातीत्यापनावलिकागतैः पूर्ववद्धैर्ध्वमानैश्च स्पर्द्धकैरधिकत्वात् ।

उद्धर्तना बन्धे सत्येव भवति, अपवर्तना तु बन्धेऽबन्धे वा भवति । एष कालनियमः । यद्वा यावन्मात्रः स्थितिवन्धः तावन्मात्रस्य च स्थितिसत्कर्मणः स्थित्यनुभागयोरुद्धर्तना प्रवर्त्तते, उपरितनस्य तु सत्कर्मणः स्थित्यनुभागोद्धर्तना न भवति । अपवर्तना तु सर्वत्र प्रवर्त्तते । किट्टीकृते त्वपवर्त्तनैवैका प्रवर्त्तते । किट्टीकृतवर्जे तूभयं प्रवर्त्तते । एष सर्वोऽपि विषयनियमः । तदेवमुक्ते उद्धर्तनापवर्त्तने ॥ ५६१

॥ अथ प्रशस्तिः ॥

(सगंधरा)

प्रेमापाराम्बुराशेः स्मरजलघिशुचैः कोपयादःप्रवृत्ते-
र्मायावर्त्तप्रचण्डाद्विकृतिखरसरित्संगमान्मानवातात् ।
दूरेत्यो द्वेपवीचैः पृथुभवजलघेलोभपापाणपूर्णात्,
दद्यात्सिद्धिं वृषाद्धो जिनवृषवृषभः सम्यगक्षिप्रसाध्याम् ॥ १ ॥
(शिखरिणी)

जगत्पुण्यद्वाह्यान्तररिपुकुलारण्यदहनो
घरेण्याहं चक्रिप्रवरपदसंकेतसदनः ।
स्वकायाचिःस्तोमापहसितसमुत्तप्तकनकः,
स शान्तिर्मे शान्त्यै स्फुरतु सततं स्वान्तसदने ॥ २ ॥
(मालिनी)

नतिततिपरकंसारातिसच्चारुचूडा-
मणिरुचिरमरीचिस्तोमरक्ताग्निपीठः ।
नवघनरुचिनेमिर्भक्तिनेमित्रिलोको
दिशतु मधुपभावं मां स्वपादारविन्दे ॥ ३ ॥
(पृथ्वी)

मरुद्घटसुरद्रुमन्निदशधेनुचिन्तामणि-
प्रभावपरजित्वरक्रमसरोजसेयाफलः ।
कुपूयकमठस्मयक्षितिधरेन्द्रसारस्वरुः,
पिपर्तु भवतां विभुः स रुचितानि पार्श्वप्रभुः ॥ ४ ॥
(सगंधरा)

त्रैलोक्याजेयमोहावनिपतिपरमोद्यद्यशोरोहिणीश-
भासस्वश्चित्रभानुर्भवगहनवने कर्मवह्नौ सुसार्धः ।
कायव्योमस्यलोलेन्द्रियविहगगणानन्यपाशप्रभः स
पारं संसारवासाद्वितरतु वितताद्धर्मानो जिनेन्द्रः ॥ ५ ॥
(मन्दाग्रान्ता)

श्रीमन्तस्ते गणधरवरा गांतमादिप्रमुख्या
यस्मात्पीथं प्रसूतिमगमन्नायनाथः सुधर्मा ।

तस्मात्कञ्चश्चरमशिवगः स्वामिजम्बूप्रवहो
 धौरेयाग्र्याः प्रभवविभवः पूज्यशय्यंभवाद्याः ॥ ६ ॥
 विख्यातास्ते हरिनत्तपदाः श्रीयशोभद्रसेव्याः
 श्रीमत्संभूतिविजयवरा नायको भद्रबाहुः ।
 सद्ब्रह्माष्टापदकपटपत्स्थूलभद्रप्रभुर्यः,
 सर्वे स्युर्मे मुदितमनसः श्रीसुहस्तिस्वरूपाः ॥ ७ ॥ युग्मम् ।
 (शिरिणी)

करोमीदं सर्वं जिनपसमयं संस्कृतगिरि,
 गृहीत्वैतथंभावाद्बुचिरहृदि पारांचिकमिदम् ।
 परं प्रायश्चित्तं वरसरत्नतापाठदत्तो
 दिवाकृद्देवा नो ददतु कुशलं दुश्चरचरम् ॥ ८ ॥
 (मालिनी)

नृपसुपमसभायां मातृमोहं विहाय,
 हृदि सुभरितभक्त्या धर्मकेतुं गृहीत्वा ।
 नभसि जिनधराज्ञावैजयन्तीविनेतु-
 र्जयतु जगति बज्रस्वामिनो कीर्तिमूर्तिः ॥ ९ ॥
 (इन्द्रधञ्जा)

संदर्भसंदोहकिरीटकल्पः कर्मप्रबोधाणवकेन्द्रतुल्यः ।
 नैपुण्यनिष्कर्षनितान्तकारी गुम्फो नु कर्मप्रकृतिः सुनाम्ना ॥ १० ॥
 योऽप्रायणीयाभिधपूर्वमध्यादुद्धृत्य किञ्चिद्रचयांचकार ।
 संसारजन्तूपकृतिप्रसक्तः पायात्स पाताच्छिवधर्मसूरिः ॥ ११ ॥ युग्मम् ।
 (शार्दूल०)

साहित्यार्णवकर्णधारकुशला निर्वेदलीलाजुषो
 निःश्रेयोनीयमप्रकाशपदवीसहस्रनिर्दर्शकाः ।
 श्रीपञ्चानननादसंनिभगिरः कर्मेभवित्रासने
 वः श्रीचन्द्रमहत्तरर्पितयो यच्छन्तु शश्वच्छ्रियम् ॥ १२ ॥
 (हरिणी)

युगगणिवरः श्रीदेवर्द्धिश्चमाश्रमणः स्मृति-
 पथवहिरयन्द्वा सार्वागमं वलमीपुरे ।
 अमुमुदधरमन्यारूढं विधाय कृपादशा,
 त भवतु विभुः शश्वच्छ्रियै मुमुक्षुगवांभरैः ॥ १३ ॥

(शिसरिणी)

न चार्वाकः सद्राक् न तु कणभुजो बुद्धिबलिनो
 न कानीनः काम्यो न कविसुमतं जैमिनिमतम् ।
 न सांख्यः संख्याहो नयनरुचिरो नाक्षिचरणः,
 समिद्धे सत्तर्कैलसति हरिभद्रस्य समये ॥ १४ ॥

(अनुष्टुप्)

विश्वे सार्धत्रयकोटी-ग्रन्थसंचयनिर्मिते ।
 सर्वसाहित्यस्वर्यापी-शिलोच्चयेशसंनिभाः ॥ १५ ॥
 निर्वृतिनगरीपान्थान्, नयन्तु नेयपद्धतिम् ।
 ते कलिकालसर्वज्ञाः, श्रीहेमचन्द्रसूरयः ॥ १६ ॥ युगम् ।

(वसंततिलका)

निर्जित्य सच्चतुरशीतिविवादिबृन्द-
 मभ्यागतः कुमुदचन्द्रदिगम्बरेन्द्रः ।
 श्रीसिद्धभूमिपतिसंसदि पत्तनेऽस्मिन्
 येनार्दितोऽवतु स वादिपदेवसूरिः ॥ १७ ॥

(इन्द्रवंशा)

सन्स्वान्तदुर्गम्यतपोऽरुणातपादूरीकृतानेकतमोऽन्धकारकः ।
 श्रीमत्तपोगच्छपरागपुष्करो यः श्रीजगच्चन्द्रविभुः स बोधये ॥ १८ ॥

(वंशस्थ)

मनोरमानेकसुगुम्फनिर्मितिनिर्बहिताजाधरसृष्टिदक्षतः ।
 वहन् सहस्राभिनवावधानभाः पुनातु सूरिर्मुनिसुन्दरार्यमा ॥ १९ ॥

(शार्दूल०)

तस्मात्पट्टपरम्परापरिगतश्रीदानसूरिप्रभोः,
 पट्टाम्भोरुहराजहंससदृशाः श्रीहीरसूरीश्वराः ।
 नानासद्गुणराजिभूषितपुरः सत्कीर्त्तिर्विख्यातिगा
 राजन्ते सविता यथा सुरपथेऽर्हच्छासनाभ्राश्रये ॥ २० ॥
 म्लेच्छो यैर्विहितो नृपोऽप्यकवरोऽनार्यालयालङ्कृतिः,
 शुद्धस्वान्तकृतानुकार्यनियमोऽर्हिसापराकृष्टहृद् ।
 तीव्रानन्तरसन्निरीहतपसा तेजस्विकायश्रिताः,
 कल्याणं कलयन्तु नः कुवलये कारुण्यकमालयाः ॥ २१ ॥ युगम् ।

(सुवदना)

वाराणस्यां विवादे बुधजनसमितौ तैलङ्गिविदुषः,
संप्राप्ता न्यायवैशारदपदममलं निर्जित्य नितराम् ।
न्यायाचार्यत्वमाप्ताः शतवररचनानिर्माणसमये,
जीयासुस्ते यशोयुगविजयमुनिवराः श्रीवाचकनृपाः ॥ २२ ॥

(शार्दूल०)

इत्येवं जिनशासनाम्बरवरे सिद्धान्तसाराशया
वैयावृत्यकराश्च केचन पुनर्यादाह्वे जित्वराः ।
केचित्ते विनयान्विता गुरुपदे संवेगरंगाश्रिता
वैराग्यामृतपानपीनहृदया ग्रन्थाम्बुधाराधराः ॥ २३ ॥
केचिद्भानधराग्रिमा वरतपोनिष्ठाश्च केचित्पुन-
र्येऽन्ये शान्तिसरस्थिताः समुदियुर्वन्धाभिवन्धा मुदा ।
यन्नामत्सरणेन पापनिकरा गच्छन्ति दूरे सदा,
ते सर्वेऽपि भवन्तु नः शिषकरा भद्रंकराः सर्वदा ॥ २४ ॥

(शोभा)

ततो भूयो भूस्पृग्गतपदविजयानन्दसूरीशितारोऽ-
भवन्पृथ्वीपीठे शशिकरयशसः कोविदौघाग्रगण्याः ।
लसद्भ्रायोद्भूताः प्रशमपरिमलाः सच्छरण्याः परार्घ्याः,
भवैनोजम्बाले प्रखररविरुचः पुण्यपाथःपयोदाः ॥ २५ ॥
सुनीतो येनानार्यजनजनपदे जैनपञ्चास्यनादो
यदीयः शिष्यौघो विशसति जडवादक्षमाजं समूलम् ।
यशोमूर्तिर्यस्याद्य विकटसमये व्याप्यवृत्तिर्दिगन्तं
पुनातूर्वोभालं विकचसदलिको मान्यमूर्धन्यसूरिः ॥ २६ ॥

(पृथ्वी)

तदीयगतपट्टपूर्वगिरिसान्वनन्त्यार्यमा,
बभूव विजयाग्रिमः स कमलाहसूरीशिता ।
यदीयमुखतेजसा खलु विहाय पृथ्वीं हरि-
र्नभोनिलयमिष्टदं वसति तत्र मत्तैव किम् ॥ २७ ॥
स वीरविमुद्रासनोन्मिषितनीलक्षेत्रे वरे,
पतत्करकनिह्वयानवितृवेपभृङ्गक्षकान् ।

प्रदापयति यस्य दिक्षु शरणं प्रतापातपः,
श्रियेऽस्तु मम सर्वदा कमलसूरितिग्मत्विपः ॥ २८ ॥

(मन्दाक्रान्ता) —

सत्साम्राज्ये विजयकमलाचार्यभूपालभर्तृ-
रेजुस्तेऽमा विजयचरमाः पाठकप्रेष्ठवीराः ।
येषां चारुप्रखररुचिरप्रौढमूर्तेः समीपे,
घूकायन्ते सुदृशरिपवः काममुत्सूत्रवाचः ॥ २९ ॥

(हरिणी)

धरणिविस्तृतां दृष्ट्वा कीर्तिं नु यस्य परां सिताम्,
प्रवररुचिरा चन्द्रजोत्स्ना शुचा धवलायिता ।
अपि सुधवलं भास्वत्तेजो रुपा समभूत्खरम्,
शुचिशुचिशुचिस्तिग्मस्पर्शः पिशङ्ग उताऽभवत् ॥ ३० ॥

(प्रभा)

विजयकमलसूरिसूत्रामपट्टाब्धिजैवातृका
विजयचरमवाचकादित्यवीरक्रमाब्जालिनः ।
जिनसमयविदालया वर्तमाना गणस्वामिनः,
श्रुतिमतिशमदमप्रभासारितानेकपूर्वर्षयः ॥ ३१ ॥
विशसितमदने शमस्फाटिके यन्मनोमन्दिरे,
श्रुतयिनयदशेन्धने सारसद्भावदौवारिके ।
खलु परिवरितो निरातङ्कनिर्दोषक्रीडां क्षमा-
दिदशदधितया स सद्धर्मभूपः सदा कुर्वते ॥ ३२ ॥
उपकृतिगुणगां तु बुद्ध्या तपो दुश्चरं तेपिरे,
प्रतिसमयसुभङ्गुरां धार्धके ये ततुं सन्ततम् ।
प्रयचनपरमोज्ञतावर्षितानन्तरायुःश्रियो
ददतु विजयदानसूरीश्वरास्तेऽव्ययार्चिःश्रियम् ॥ ३३ ॥ विशेषकम् ।

(शार्दूल०)

साध्याज्ये रमणीयभावरुचिरे श्रीदानसूरिप्रभो-
रश्वेभग्रहचन्द्रसंवति वरे सेव्याप्रसेवावदात् ।
तेषां पद्मरूपङ्गरुण्मधुलिहा प्रेमाभिधेनर्षिणा
पाज्यागौ विजयान्तिमेन निदधे श्रीसंक्रमध्रन्यनम् ॥ ३४ ॥

(वसन्त०)

संसारदुःखदववह्निठोरताप-दन्दह्यमानभवजन्तुमनोधरित्र्याम् ।

धैराग्यवारिवरसंगमशब्दजात-पानीयधारजलदागममेघवर्कः ॥ ३५ ॥

पूज्यप्रवेकविजयाग्रिममेषसूरि-सुत्रामभिः प्रकृतग्रन्थविशोधनादौ ।

संपीडितैरपि निरन्तरमौलिदुःखात्, साहाय्यमत्र करुणैकरसैर्वर्धायि ॥ ३६ ॥ युग्मम् ।

(वसन्त०)

तादृग्विशोधकवरं रचना विनेयं प्राकाश्यपद्धतिपरां न चभूय नूनम् ।

कर्मापरप्रकृतिसर्वकर्मग्रन्थ-पञ्चाग्रसंग्रहवरादिकर्मगुम्फान् ॥ ३७ ॥

तस्मात्पपाठ निकटे मम मे विनेयो जम्बूत्तरत्यविजयोः द्विविभागभाजः ।

अस्याः प्रसिद्धिजनकं विशदं च कार्यं संशोधनादिसकलं निरतो व्यधत् ॥ ३८ ॥ युग्मम् ।

(प्रहर्षिणी)

धीमान्द्यप्रभृतिवह्न्यदोपजाला-

दत्रोत्सूत्रमदवतरेद्बु यद्वि किञ्चित् ।

सिध्यादुत्कृत्तरमस्तु मे सदा तच्च-

छोध्यं च प्रकृतिवरैः कृपां विधाय ॥ ३९ ॥

(शार्दूल०)

सत्यासत्सुषोपरोधजनकं काम्यां गुणानां खनिं

श्रेयोऽनन्यनिदानशान्तिधरणिं सन्मंगले मंगलम् ।

देधादेयनरेन्द्रसेवितवरं भव्यात्मभद्रङ्करं

श्रेष्ठश्रीजिनशासनं जयकरं भावाज्ञमामो वयम् ॥ ४० ॥

(शार्दूल०)

जम्बूद्वीपजलरुहे सुरगिरिः सत्कर्णिकालङ्कृतिम्,

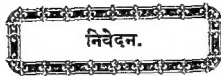
यावत्सूर्यनिशाकरौ सुरपथाध्वन्यत्वमाविभ्रतः ।

यावन्नरीरनिधिर्धधाति रसनाभूषां धरित्रीकटौ,

तावन्नन्दतु जैनशासनभुवीदं संक्रमश्चन्यनम् ॥ ४१ ॥

॥ इति श्रीसंक्रमकरणप्रशस्तिः ॥

સ્વંત ૧૯૮૭ માં શ્રીસંકમરણનો પ્રથમ વિભાગ પ્રસિદ્ધ કર્યા પછી લગભગ દોઢ વે વર્ષના ગાળે આ દ્વિતીય વિભાગ અમો પ્રસિદ્ધ કરવાને માગ્યશાલી થઈ શકીએ છીએ. આટલો ઘથો લાંબો વચ્ચત જવા માટે અમારા જીજ્ઞાસુ વાચક મહાશયોની અમારે પ્રથમથી ક્ષમા યાચી લેવી જોવીએ સાથે સાથે એ પણ જણાવી દેવું જરૂરી છે કે કર્મપ્રકૃતિમાંના સંકમરણ જેવા સૂક્ષ્મતર વિષયને ચોતરફથી વહુ સમર્થ રીતિએ સ્પર્શ કરતા પ્રસ્તુત ગ્રન્થરત્નના પ્રકાશનમાં ગ્રન્થકાર પરમર્પિ પૂજ્ય પ્રકાળક શાંતમૂર્તિ સિદ્ધાંત મહોદધિ વાચકશીરોમણિ શ્રીમત્ પ્રેમવિજયગણિપ્રચરના તથા અન્ય પૂજ્ય ગુણિ પ્રવરોના વિહારાદિ સંયોગો જોતાં પણ આટલો ટાઢમ લાગવો, વેશક, વધારે પડતો ગણી નહિ શકાય.

આ ગ્રન્થ પ્રકાશનમાં નીચેના શ્રદ્ધાલુ ધર્મપ્રેમી સદ્ગૃહસ્થો તરફથી આર્થિક સહાય અમને મઝી છે તેમનો આ સ્વચ્છે અમે આભાર માનીએ છીએ:

૨૦૦ શેઠ તારાચંદ દલીચંદ પાદરાવાલા.	૧૦૧ શેઠ કસ્તુરભાઈ સાકલચંદ અમદાવાદવાલા.
૧૦૦ „ હમનલાલ કસ્તુરચંદ સંભાતવાલા.	૨૫૧ શ્રીવગંજ, મારવાડના એક સદ્ગૃહસ્થ.
૧૦૦ „ નવલચંદ સ્ત્રીમચંદ શ્વેરી.	૨૫ શાહ મનસુખભાઈ વાપુભાઈ સંભાત.
૧૦૦ શ્રી અક્ષયનિધિ તપમાંથી સુરત.	૬૦ „ ચંદુલાલ મોતિલાલ અમદાવાદ.
હા. શ્વેરી નવલચંદ સ્ત્રીમચંદ.	૮૦-૪-૦ લાલવાગ, જૈન ઉપાશ્રય,
૩૫૦ શેઠ ધારશીભાઈ ગણપતભાઈ. પોતાના સ્વર્ગત ચિ. ભાઈ હુકમચંદના પુન્યાર્થે.	સુશ્રાવિકાઓ તરફથી.
૧૦૧ શેઠ ચુનીલાલ કમલશીભાઈ.	હા. ભૂરીન્દ્રેન. સુંવઈ.

માવનગરના શાહ દેવચંદ સ્ત્રીમચંદ, જેમની આ ગ્રન્થો પ્રકટ કરાવવામાં અમોને પ્રથમથી આસર સુધી પોતાની ધીમારીના સમયે પણ સૂય ચીવટ અરેલી સુંગી સેવાઓ જો ન મઝી હોત તો છપાવવાનું કામ લગભગ મુશ્કેલી થઈ પડ્યું હોત, તેમને તો મૂલ્યાયક કેમ ?

પ્રેસના કાર્યરત્તાઓ કે જેમને ગ્રન્થનું કામ ચલાવવામાં ઘારી ધીરજ ને સાનુકુલતા ધતાવી છે તેમને એકવાર ફરીથી ધન્યવાદ. ટુંકાગણમાં તમામ શુભેચ્છકો અને સહાયકોને પણ અમારા કોટીશાઃ ધન્યવાદ છે.

આ વિભાગમાં એકંદર ૨૦૦ ઉપરાંત યન્ત્રો આવેલ છે. તેમજ અવાન્તર અનેક પ્રકારના વિષયોની સુંધળી કરેલી છે. આ આસાએ મહાન ગ્રન્થમાં ૭૫ ઉપરાંત આગમાદિક પુસ્તકોના સંવંધો આપવામાં આવેલા છે. એમ, ઘણી મહેનત દોહન તથા સ્વર્ચના પઠરૂપ આ ઉત્તમ ગ્રન્થરત્નને દરેક સાહિત્યપ્રેમીઓ અને વિદ્યાવિલાસીઓ સહૃદયતાથી અપનાવો, એ અભિલાષાપૂર્વક અમે અત્રે વિરમીએ છીએ.

તા. ૧૪ ફેબ્રુઆરી ૧૯૩૩. સુંવઈ.

પ્રકાશક. ધી. ય. મે. જી. સો. પ્રમુલ.

શાંતિદાસ સ્વેતસીભાઈ.